

1

Deutsch - Ruthenisches
H a n d w ö r t e r b u c h

von

Emil Partyckij,
Lehrer der ruth. Sprache und Literatur.

Zweiter Band
L — Z.

LEMBERG, 1867.
Gedruckt bei M. F. Poremba.

Lab, п. подпуста, клягъ; литоня.
 Labbe, f. губа, ротъ.
 Labbern, v. а. лепотѣти; жвати.
 Laben, v. а. подпустить, заквасити;
 sich —, съѣстися; erquicken поси-
 лити, силковати, покрѣпити, за-
 нести, розвеселити.
 Labend, adj. посильный, покрѣпли-
 вий, скусный.
 Laberdan, м. ляберданъ.
 Labet, п. лябеть.
 Labetrant, м. посильный напитокъ.
 Labfraut, п. маренникъ, брѣчь; gel-
 beß —, медѣвникъ; fletternbeß; —
 липчица.
 Laborant, м. хемикъ.
 Laboratorium, п. дѣльня, робѣтня.
 Laboriren, v. п. f. leiden.
 Labfal, п. покрѣплене, засилокъ,
 ѡхлода, осолода, ѡрада, потѣха.
 Labung, п. покрѣплене, засилокъ.
 Labyrinth, п. f. Irrgang.
 Lache, f. калюжа, калабана, болото;
 (das Lachen) смѣхъ, регѣтъ; за-
 рубка.
 Lächeln, v. п. усмѣхатися; п. усмѣхъ.
 Lachen, v. п. смѣяться; реготатися;
 über jemanden, смѣяться надъ
 кимъ ober зъ кого; глузовати
 зъ кого.
 Lachen, п. смѣхъ; посмѣховиско.
 Lachend, adj. смѣющийся. веселый.
 Lachentoblauch, м. конскый чѣсникъ.
 Lacher, м. смѣхунъ, насмѣвачъ.
 Lacherin, f. смѣхунка.
 Lächerlich, adj. смѣшный, потѣшный.
 Lächerlichkeit, f. смѣшность.
 Lächern, v. intr. еѡ lächert mich смѣхъ
 мене здѣймае, мнѣ смѣшно,
 смѣятися мнѣ хоче.

Lachz, м. лосось, сѣмга.
 Lachsfang, м. полѣвъ лососѣвъ.
 Lachsforelle, f. головатяца, пстругъ.
 Lachtaube, синица, цукуръ.
 Lachter, п. пнд f. сяжень, сажень.
 Lach, м. лякъ, f. Firniß; eine Blume
 жовтий фялокъ.
 Lachei, м. лакей, слуга.
 Lachiren, v. а. покостити.
 Lachirer, п. покостникъ.
 Lachtrung, f. покостоване.
 Lachstein, п. синий камѣнь.
 Labanum, п. ладанъ.
 Lädchen, п. скриночка; лавка, крамница
 Lade, f. скриня, скринка.
 Laden, v. а. класти, накладувати,
 накладати, наладити, наванта-
 жити, das Gewehr laden набити
 уружье од. стрѣльбу; bind laden
 порохомъ набити; einladen запро-
 сити, зазвати; f. vorladen.
 Laden, м (Fensterladen) ѡконница;
 (Gewehr) лавка, крамница, склепъ;
 (das Laden) накладане.
 Ladendiener, м. крамарчукъ.
 Ladeflügel, м. крило ѡдъ ѡконницъ.
 Ladenhüter, м. залежалый товаръ.
 Ladenmeister, м. скринкаръ, догля-
 никъ скринки.
 Ladenpreis, м. лавничя цѣна.
 Lader, м. ладунъ, ношакъ, накладачъ.
 Ladestock, м. набиякъ.
 Ladetasche, f. ладѣвница.
 Ladung, f. наборъ, ладунѣкъ, на-
 кладане; набѣй, f. Einladung
 Vorladung.
 Ladungsschein, м. f. Frachtbrief;
 позва.
 Laffe, м. дурбаръ, глупецъ, дуракъ,
 луда, блазень.

Wäffeln, v. а. омизоватися до кого, голубитися зъ кимъ.

Waffette, f. (лявета), ложе у гукбвнищъ.

Wäffler, f. омизнигъ.

Wage, f. положене, станъ, постава, поставина, статья; (Schichte) рядъ, верства, черга, покладъ; eine Wage Papier; верства паперу; [von Schiffen] eine volle Wage geben вистрѣлити зъ гармать поставленихъ рядомъ на корабли.

Wägel, n. кѡвшъ, банька.

Wager, n. ложе, постеля, стелька, станъ, ставка, леговисько; — eines wilden Thieres берлѡгъ; Schichte верства, покладъ; das Lager im Kriege таборъ, кѡшъ, станъ, кочовище, кочевисько, обѡзъ, Waagenlager лавка, складъ, складовисько; (Nachtlager) нѡчлягъ.

Wagerbaum, m. пѡдкладаина, лежакъ.

Wagerbier, n. легове пиво, вистояле пиво.

Wagerbuch, n. списъ товарѡвъ, по-списъ товарѡвъ.

Wagerfaß, n. велика бочка.

Wagergeld, n. складовѣ (gen. — ого).

Wagerholz, n. лежаки.

Wagerhütte, n. таборевий наметъ.

Wagern, v. а. положить, класти, постелити; sich lagern розтаборитися, розложитися, таборовати; лгачи; das Getreide hat sich gelagert збѡже полягло.

Wagerobst, n. назимовий овочъ, переходный овочъ.

Wagerplatz, m. таборисько, ляговисько, леговище; складовисько.

Wagerstätte, f. ложе, нѡчлягъ.

Wagerung, f. табороване; складъ.

Wagerwache, f. таборева сторожа.

Wagerwein, m. переходне вино.

Wagerzinß, m. складове.

Wahm, adj. хромий, кулявий, кривавий, слабый.

Wahnen, v. n. кривати, храмати, куляти, стѡйкулягати.

Wähnen, v. а. нарушити, завѣяти

Wähnung, f. завѣйнища, паралоужъ.

Wahn, m. бляшка золотà одсрѣбна.

Waib, m. бѡхонецъ, бѡхоньчикъ.

Waich, n. икра.

Waiche, f. терлю.

Waichen, v. n. икру власти, тертися.

Waie, m. миранинъ, миранъ; (ein ungelehrter Mensch) неуча, невголосъ.

Waenbruder, m. братчикъ.

Waenschwester, f. сестрица.

Wafe, f. рѡпа, росѡлъ.

Wafen, n. сувно, рядно, простираю.

Wafenhändler, m. сувонникъ.

Wafonisch, adj. ядерный, коротко-словный, лаконичный.

Wafritze, f. солодкий корень, люкреция.

Wafritzenaft, m. сѡкъ зъ солодкого кореня.

Waffen, v. а. илб n. щebetати, жебѡнѣти, белькотати, йкати.

Waffen, n. щebetане, йкане, белькотане.

Wama, m. ляма.

Wambertspuß, f. ламбертовий орѣхъ.

Wamcentiren, v. n. нарѣкати, плакати, жалуватися.

Wamm, n. ягня, баранецъ, ягнятко; das Wamm Gottes агнецъ божий; (in der Kinder Sprache) базя.

Wämmchen, n. ягнятко, баранецъ.

Wammen, v. n. окѡтитися, котитися.

Wammergeier, m. биркутъ.

Wammerstall, m. обора для ягнятъ.

Wammertwolle, f. ягняча вѡвна.

Wammfell, Wammerfell, n. баранки, ягняча шкѡра, смушѡкъ.

Lammfleisch, п. ягнятина.
 Lammbraten, м. ягняча печена.
 Lammgeschlinge, п. ягняче легке.
 Lammviertel, п. чвѣртка ягнятини.
 Lämpchen, п. лампочка, каганчикъ.
 Lampe, f. лампа, каганецъ.
 Lampenmacher, м. лампяръ.
 Lampenschimmer, м. блискъ od. свѣ-
 тло лампы.
 Lamprette, f. минога морська.
 Land, п. земля, сушь; (Acker, Feld,
 Boden) земля, поле, хотаръ,
 рѣля; (Dorf) село. (Gebiet, Reich)
 земля, край, держава; auf dem
 Lande на селѣ; aufъ Land на
 село; außer Landes въ чужинѣ,
 за границею; ans Land gehen зъ
 корабля на берегъ.
 Landadel, м. сѣльская шляхта.
 Landarbeit, f. сѣльская работа, по-
 лева работа.
 Landbauer, м. селянинъ, селюкъ,
 пахаръ; пахатний чоловѣкъ.
 Landbarmer, f. f. Landheer.
 Landbau, м. рѣльництво, земле-
 дѣльство, пахарство.
 Landbaumeister, м. будѣвничий сѣль-
 ский.
 Landbewohner, м. сѣльский чоловѣкъ,
 мешканецъ села; мешканецъ краю.
 Landbote, м. посолъ краевий.
 Landbotenkammer, f. посольска ком-
 ната.
 Ländchen, п. малий край.
 Landdienst, м. земельна служба.
 Landbesitzer, м. сѣльский шлях-
 тичъ.
 Landeigenthum, п. земельна власнѣсть.
 Landeigenthümer, м. властникъ od.
 властитель землѣ.
 Landeinwärts, adv. въ середину
 краю.

Landen, v. п. приплести до берега,
 висѣсти на берегъ, пристати
 до берега.
 Landenge, f. межиморе, вузина зе-
 млѣ.
 Länderei, f поля, хотарѣ, землѣ (pl).
 Länderkunde, f. вѣдомѣсть краѣвъ.
 Ländersucht, f. хвѣтъ краю.
 Landesälteste, м. найстарший зъ кра-
 евоѣ шляхти.
 Landesart, f. звичай od. обичай
 краевий.
 Landesfürst, Landesheer, м. володѣ-
 ючий князь, государъ.
 Landesfürstlich, adj. княжий, княже-
 ский.
 Landesgrenze, f. крава граница,
 граница краю.
 Landeshauptmann, м. краевий ста-
 роста.
 Landesherr, f. Landesfürst.
 Landesherrlich, adj. княжеский.
 Landesherrschaft, f. княжество, кня-
 зѣвство; князь, княгиня.
 Landeshoheit, f. власть державна.
 Landstind, п. краянъ, землякъ.
 Landesmutter, f. мати краю, кня-
 гиня.
 Landesobrigkeit, f. верховна власть.
 Landesordnung, f. краевий порядокъ.
 Landesregierung, f. краеве прави-
 тельство.
 Landesreligion, f. крава od. воло-
 дѣюча религия.
 Landesschuld, f. краевий довгъ.
 Landeschule, f. крава школа.
 Landessprache, f. краевий языкъ.
 Landesvater, м. отецъ отчини, о-
 тець народу.
 Landesverräter, м. зрадникъ, (зра-
 дникъ) отчини.
 Landesverwaltung, f. зарядъ краевий.
 Landesverweisung, f. прогнане зъ
 краю.

Landbesitzer, м. наместник краевый.

Landflüchtig adj. збѣглий зъ яког краю.

Landfracht, f, переводъ земельный овер воевий.

Landfrau, f. селянка.

Landfriede, м. загалный овер краевый супокѡй.

Landgeistlicher, м. сѣльскій священникъ.

Landgericht, п. земельный судъ.

Landgraben, м. граничный рѡвъ.

Landgraf, м. ляндрграфъ.

Landgräfin, f. Ляндрграфиня.

Landgut, f. село. сѣльская посѣлость.

Landgütchen, п. сельце.

Landhandel, м. земельна торговля, краева торговля.

Landhaus, п. сѣльскій дѡмъ.

Landheer, п. земельне войско.

Landjägermeister, м. краевый надлювничий.

Landjunfer, м. сѣльскій шляхтичъ.

Landkarte, f. землевидъ, краева карта.

Landkirche, f. сѣльская церковь.

Landkrämer, м. сѣльскій крамаръ.

Landkrab, м. земний ракъ.

Landkundig, adj. всюди овер вѣсмъ знаемый, розголосный въ краю.

Landkutsche, f. поштова карета.

Landläufer, м. волоцюга, залѣза, путникъ, блудяга.

Landleben, п. сѣльске жите.

Landleute, (pl.) селяне, селюки.

ländlich, adj. сѣльскій; краевый; ländlich, sittlich шо край то обичай.

ländlichkeit, adj. сѣльскѡсть.

Landluft, f. сѣльскій воздухъ.

Landmacht, f. земельне войско, земельна сила.

Landmädchen, п. селючка, селянка.

Landmann, м. селянъ, селянинъ, селюкъ.

Landmesser, м. землемѣрецъ.

Landmesskunst, f. землемѣрство.

Landmiliz, f. краеве войско.

Landmünze, f. краева монета.

Landpartie, f. виѣздка на село.

Landpfarrer, м. сѣльскій священникъ.

Landpfleger, м. наместникъ (начальникъ) краю.

Landphysikus, м. повѣтовый лѣкаръ.

Landplage, f. краева бѣда, загална нужда.

Landrath, м. радникъ земельного суда.

Landrecht, п. земельне право.

Landregen, м. загалный овер краевый дощъ.

Landreise, f. земельна подорожъ.

Landrichter, м. земельный судецъ.

Landrath, м. землянъ.

Landrätzig, adj. землянскій осѣлий.

Landrath, f. земля, край; (als We-möde) краевидъ.

Landrathlich, adj. краевидный.

Landrathsmaler, м. маляръ краевидѡвъ.

Landrath, f. граница, межа, розгране

Landrath, f. земельна битва.

Landrath, м. земельный овер краевый писаръ.

Landrath, f. сѣльская школа.

Landrath, м. сѣльскій учитель.

Landsee, м. озеро.

Landseite, f. земельна сторона.

Landseite, м. сѣльская посѣлость, село, сѣльске мѣшкане.

Landseite, f. загална погиблица; пошестъ.

Landfind, п. краенъ, землякъ, родимецъ.

Landſrecht, м. пѣхотникъ.
 Landſmann, м. землякъ, родимецъ, краянъ.
 Landſmännin, ф. землячка.
 Landſmannſchaft, ф. земляки (pl.); земляцтво.
 Landſoldat, м. земельный жовняръ.
 Landſpiße, ф. земельный клинъ.
 Landſtadt, ф. мѣсточко, краеве мѣсто.
 Landſtand, м. членъ станѡвъ краевихъ, станъ краю.
 Landſtände, (pl.) краеві сгани, соймъ.
 Landſteuer, ф. краевий податокъ, сѣльскій податокъ.
 Landſtraße, ф. гостинець.
 Landſtreicher, м. волоцюга, лаза, волоцюжникъ.
 Landſtrich, м. часть землѣ, крайна-полюса землѣ.
 Landſtube, ф. соймова комната.
 Landſturm, м. (Wind) буря; (We-
 waffnung) загальна озброя.
 Landtag, м. соймъ.
 Landthier, п. земне звѣря.
 Landtrauer, ф. загальна жалоба.
 Landtruppen, (pl.) земельне войско.
 Landüblich, adj. звичайний въ краю.
 Landung, ф. вистѣдана на берегъ, виходъ на берегъ.
 Landungsplatz, м. пристанище, при-
 становище; пристань.
 Landberberblick, adj. шкодливий для
 краю.
 Landvogt, м. староста краевий, вѡйтъ
 краю.
 Landvogtei, м. староство.
 Landvolk, п. селяне, сѣльски люди.
 Landwärts, adv. надъ берегови.
 Landwehr, ф. оборона краева; ф.
 Landmiliz.
 Landwanze, блошница полна, смер-
 дюхъ.
 Landwein, м. краеве вино.

Landwind, м. вѣтеръ одъ моря.
 Landwirth, м. сѣльскій господарь
 oder газда.
 Landwirthin, ф. сѣльска господиня
 oder газдиня.
 Landwirthſchaft; ф. сѣльске госпо-
 дарство oder газдѡвство.
 Landzoll, м. земельне мито.
 Landzunge, ф. Erdzunge.
 Lang, adj. довгий; (vom hohen Wuchse)
 високий, великий; (von der Zeit)
 давний; seit langer Zeit одъ давна.
 зъ давна давенъ; ein langes und
 breites sazen, розводитися надъ
 чимъ, lange Weise скука, нудота;
 mir wird Zeit und Weise lang ми-
 нѣ ся тямить, минѣ скучно; drei
 Jahre lang черезъ три лѣта, че-
 резъ три роки; (bei Angabe des
 Längenmaßes) за-довжки oder вдов-
 жки mit folgendem асс.
 Langarmig, adj. довгорукий.
 Langbart, м. бородачь.
 Langbärtig, adj. бородатий.
 Langbeinig, adj. довгоногий.
 Lange, adv. довго; so lange ich lebe
 доки oder подоки я жию.
 Länge, ф. довгѡсть, довжина, дов-
 жень, довжъ; (vom Körper) висо-
 кѡсть.
 Langen, v. а. подавати; v. п. дося-
 гнути, дѡстати: простягатися,
 простирати ся, тягнути ся, дохо-
 дити.
 Längenmaß, п. довгомѣръ, мѣрка,
 мѣра довгости.
 Länger, adj. довший; adv. довше.
 Langfingerig, adj. довгопалкий, зло-
 дѣйскій.
 Langfüßig, adj. довгоногий.
 Langhaarig, adj. довговолосий.
 Langhändig, adj. довгорукий.
 Langhaß, м. довгошийка.

Langjährig, adj. довголѣтний.
 Länglich, adj. поздовжний, по до в г о в а т и й, до в г а с т и й.
 Langmuth, Langmüthigkeit, f. терпеливость, до в г о т е р п е л и в о с т ь, л а г о д н о с т ь.
 Langmüthig, adj. до в г о т е р п е л и в и й, л а г о д н и й.
 Langohr, m. до в г о у х и й, у х а ч ь, о с е л ь.
 Langhörig, adj. до в г о у х и й, у х а т и й.
 Längß, праер. в з д о в ж ь, п о з д o в ж ь, п о н а д ь, п р и.
 Langsam, adj. п е н я в и й, п и н и в и й н е с п о р и й, п о в о л ь н и й, в а г а в и й, л ь н и в и й, к о с н и й, в о л о в и т и й, н е о б о р о т н и й; adv. а и с ь п о к л а д л и в o.
 Langsamkeit, f. п е н я в о с т ь, п о в о л ь н о с т ь, н е с п ь х ь, в а г a в o c т ь.
 Langschläfer, m. с п л ю х ь.
 Langschläferin, f. с п а л я, с п л ю х а.
 Langsichtig, adj. д а л е к o в и д н и й.
 Längst, adv. д а в н o; f. l ä n g ß.
 Längstens, adv. н а й д а л ь ш е, н а й б о л ь ш е.
 Längstvergangen, adj. д а в н o м и н у в ш и й.
 Langweise, f. (Langeweile) н у д o т a, с к у к a.
 Langweilen, v. а. н у д и т и к o г o; sich к у ч и т и с я, н а в н o в а т и, т я м и т и с я (к o м у).
 Langweilig, adj. с к у ч н и й, н у д н и й.
 Langweiligkeit, f. с к у ч н o с т ь, н у d o т a, т у с к ь.
 Langwierig, adj. д o в г и й, д o в г o т р и в а л и й, б e з y c т a н и й, т р и в a л и й.
 Langwierigkeit, f. т р и в a л o c т ь.
 Lanze, f. р а т и щ e, р а т ь ш ь, к o п и я.
 Lanzenförmig, adj. р а т ь ш o в и й, р а т ь ш н и й.
 Lanzenträger, m. р а т ь ш н и к ь.
 Lanze, f. л я н ц e т ь.
 Lapidarschrift, f. л я п и д a р н e п и с ь м o.
 Lapidarstyl, m. л я п и d a р н и й c т и л ь.

Lappalie, Lapperei, f. д у р н и ц я, н ь с e н ь т н и ц я.
 Lappchen, n. п л a т o к ь, c т и р к a; у ш к o.
 Lappen, m. п л a т ь, п л a т o к ь, п л a т и н a, л a x м a н ь, c т и р к a, м и т к a; л a т k a, к р и л o, у х o.
 Lapp, Lappicht, adj. f. s c h l a f f.
 Lappern, v. n. f. n i p p e r n; ц и к a т и.
 Lapperschulb, f. ц и к a н и н a. м a л и й д o в г ь.
 Lappig, adj. л a т ч a т и й, п o д e р т и й, з в e т ы ш ь л и й, o б ь o р в a н и й; в я л и й, c л a б и й.
 Lappisch, adj. д и т и н с ь к и й, г л у п и й, н e д р ы ч н и й, н e р o з c y д н и й, д и т и н и й.
 Lappländer, m. Л o п a р ь.
 Lärche, f. Lärchenbaum, m. м o д e р e в ь, м у д р e н ь.
 Lärchenharz, Lärchengummi, n. м у д р e н e в a c м o л a.
 Lärchenschwamm, m. м у д р e н e в a г у б k a.
 Larifari, n. б р и д и ь, п у c т ы к и (pl.)
 Lärm, Lärmen, m. г o м o н ь, к р и к ь, г a м o р ь, г y k o т ь, г y k a, г р и м o т ь, р a c п p a, c т y k o т ь, г y p k o т ь, ш y м ь, т р и в o г a, з ь в ь o т н я.
 Lärmbläser, m. т р и в o ж и т e л ь.
 Lärmen, v. n. г a л a c a т и, г y k o т ь т и, г a m o p и т и, г o м o н ь т и, г a л a k a т и, к р и ч a т и, г o p л a т и, в a й k a т и, г a л a й k a т и.
 Lärmer, Lärmmacher, m. к р и к у н ь, г a л a й k o, г o p л a ч ь, к o л o т и н и к ь, г a л a б у р н и к ь.
 Lärmlos, f. з в o н ь, o д ь т р и в o г и o б e r o d ь п o н o л o x y.
 Lärmzeichen, n. п o п o л o ш н и й з в a к ь.
 Larbe, f. м a ш k a p a, к y к л a; г y c ь н и ц я.
 Larche, f. к л я н a, к л и н ь; (bei Zimmerleuten) в р у б ь, в и д o л o б a; f. Kerbe.
 Lase, f. к o в ы ш ь.
 Lästion, f. f. B e r l e t z u n g.
 Laf, adj. c л a б и й, в т o м л e н н и й, з в e p e л o в a н и й, з г a p o в a н и й, т р y д н и й, o x л я л и й.

- Зафбүнфел, м. дума, погорда, гордина.
- Заффеifen, п. ляпцетъ.
- Зафсен, в. а. пускати, пустити, зозволити, дати, залишити, покинути, поручити, казати, зведѣти; die Fahne fliegen lassen розпустити хоругви; die Thür öffnen lassen лишити дверь на розтворъ; sich sehen lassen дати ся видѣти, показати ся; daß läßt schließen се дався догадовати; vom Spiel lassen покинути игру; er hat mich grüßen lassen оубъ казавъ минѣ кланяти ся; den Arzt holen lassen послати за лѣкаремъ; daß läßt sich trinken се можна оубъ дався пити; etwas sein lassen залишити що, покинути що; Waaren kommen lassen спроводити товари; в. п. (anständig sein) видавати ся, приставати; daß läßt schön се ладно оубъ красно оубъ пристойно, ялося; es läßt, als wenn es regnen wollte завоситъся на дощъ.
- Зафсен, п. пущене; с. вѣб.
- Зафшеит, ф. втомене, звередоване, згароване, слабѡсть.
- Зафсиф, адж. лѣвнивий, недбалый, втомлениый, ослаблениый.
- Зафсифгеит, ф. недбалѡсть, лѣвнивоѡсть, слабѡсть.
- Зафшорф, м. банька.
- Зафшеиѡ, п. наростокъ, лѣторостъ.
- Зафш, ф. тягаръ, тирхъ, тягота, трамъ, вага; einem etw. zur Last legen виновати кого, обвиняти; eine schwere Last великий тягаръ, насада; Lasten податки, данини.
- Зафшбар, адж. ярмовый, робочый, вючний.
- Зафшен, в. п. тяжити.
- Зафштер, п. проступокъ, нечесть, блудъ, грѣхъ, збродня.
- Зафштерер, м. хулитель, клеветникъ, мерзунъ, обмовникъ, осудникъ, плюгавецъ.
- Зафштерhaft, адж. б еззаконный, окаянный, грѣшний.
- Зафштерhaftigkeit, ф. беззаконноѡсть, окаянноѡсть.
- Зафштерин, ф. хулителька, осудница, клеветница.
- Зафштерлебен, п. беззаконне жите.
- Зафштерlich, адж. соромный, мерзениый, огидный, плюгавый, беззаконный, мерзачый; с. schändlich.
- Зафштерmaul, п. клеветникъ, хулитель.
- Зафштерн, в. а. хулити, мерзити, плюгавити, огидити, обмавляти, обговорувати.
- Зафштерrede, ф. хула, обмова, клевета.
- Зафштерfchrift, ф. письмо обмовне оубъ споруаоче.
- Зафштерthat, ф. злодѣйство, збродня.
- Зафштерung, ф. хулене, мерзене, обмова.
- Зафштерzunge, ф. обмовный языкъ.
- Зафштерig, адж. утяжливый, прикрый, скучный, докучливый; — werden навѣрити ся, наприкрити ся.
- Зафштерigkeit, ф. прикрѡсть.
- Зафштерpferd, п. конь вючный.
- Зафштерfchiff, п. вючный корабель.
- Зафштерthier, п. вючне звѣря.
- Зафштерträger, м. двигарникъ, носакъ, двигаръ.
- Зафштерvieh, п. вючный товаръ, робочый товаръ, худоба.
- Зафштерwagen, м. вючный вѡзъ, вюки (pl.).
- Зафштер, Зафштерstein, м. лязуревый камѣнь, лязурокъ.
- Зафштерblau, адж. лязуревый.
- Зафштерfarbe, ф. лязурева оубъ синя барва, синка.
- Зафштерin, п. латина. латинский языкъ.
- Зафштерiner, м. латинникъ.
- Зафштерinifch, адж. латинский.

Laternchen, n. лѣхтарка.
 Laterne, f. лѣхтарня.
 Laternenmacher, m. лѣхтарникъ.
 Laternenträger, m. свѣтлоносъ.
 Latinität, f. латина.
 Latte, f. лата, драница, (bei Eschlitten) наморозень.
 Lattenbohrer, m. латнякъ, латний сверликъ.
 Lattennagel, m. латний клоукъ.
 Lattenwerk, n. побите даху, лати (pl.), латовина.
 Lattich, Lattig, m. шалата, салата, лочница.
 Lattigsaamen, m. салатне сѣмя.
 Lattiverge, f. лѣкарська кашка.
 Laß, m. фартухъ, затулка.
 Lau, adj. лѣтний, холодний, холоднокровний, небалий.
 Laub, n. листъ.
 Laubach, n. стрѣха зъ листья.
 Laube, f. бесѣдка; сѣни (pl.).
 Lauberhütte, f. кучка.
 Lauberhüttenfest, n. кучки (pl.).
 Laubfall, m. листопадъ.
 Laubförmig, adj. листѣватий.
 Laubfrosch, m. веселуха, зелена жаба.
 Laubholz, n. листове дерево, черне дерево.
 Laubig, adj. листний.
 Laubfranz, m. листовий вѣнецъ.
 Lauch, m. чеснокъ, порей.
 Lauchfarbig, adj. жовтозелений.
 Laubanum, n. ляданъ.
 Lauer, f. засѣдка, звѣдъ, прошухи, чати (pl.), визвѣдъ (pl.).
 Lauener, m. чатѣвникъ, шпѣгунъ, чигунъ.
 Lauern, v. n. чатовати, подслуховати, подглядати, чаяти на кого, засѣдати, назирати.
 Lauf, m. бѣгъ, тѣкъ; (an einem Schießgewehre) труба; (bei den Säugern) нога, скопъ.

Laufbahn, f. просторонъ до пробѣгу; дорога, шляхъ.
 Laufbank, f. ходуля.
 Laufbrett, n. дошка зъ дѣрами; бѣгунъ.
 Laufbrücke, f. клятка.
 Laufen, v. n. бѣгати, бѣгчи, ити; (stücken) течи; (sich erstrecken) простирати ся; sich müde laufen збѣгатися; um die Wette laufen заложити ся о що; in den Hasen laufen впасти до лимау; an Jemand laufen вбѣгчи на кого, кинути ся на кого; Gefahr laufen виставляти ся на небезпеченство; daß läuft wider.. се противъ....
 Laufen, n. бѣгъ, бѣгане.
 Laufer, Läuser, m. бѣгунъ, бѣгусъ.
 Lauferei, f. бѣгання, бѣготня.
 Lauffeuer, n. бѣглий огонь.
 Laufgraben, m. перекѣпъ.
 Laufhund, m. гончий песъ.
 Laufig, adj. грѣвучий ся, тѣкавучий ся, горячий, тѣкавий.
 Laufkäse, m. турунъ.
 Laufmäschchen, n. дѣвчина до посилки.
 Laufstraß, m. тап hat ihm den — gegeben его вигнали ober одправили.
 Laufzeit, f. грѣйка, парка.
 Laufzettel, m. окружне нисьмо, одпустка, одправа.
 Lauge, f. зола, лугъ.
 Laugen, v. a. золити, въ лузѣ мочити.
 Laugenartig, adj. мовъ зола ober лугъ, луговатий, золоватий.
 Laugenasche, f. зола.
 Laugenerte, f. золовина.
 Laugenfalz, n. лугова соль.
 Läugnen, v. a. перечити, заперечати, таѣти, занѣтгувати, одмагати ся (чого ober одъ чого), непризнавати.
 Läugner, m. f. Leugner.

Зауheit, Зауigkeit, f. теплѡсть; хо-
лодъ, холодиѡсть, рѡвнодушиѡсть.

Зауlich, adj. лѣтний.

Зауне, f. норѡвъ, духъ; вибагъ. при-
хѣтъ, примха; веселѡсть, розпо-
ложено духа.

Заunenhaft, launisch, adj. дивесный,
дивачный, чудный, примховатный,
хмарный.

Заunig, adj. веселый, дотепный, смѣ-
шливый.

Заurer, m. чатѡвникъ, звѣдунъ.

Зауѡ, f. вошъ, вушъ, вша; (in der
Kindersprache) кука.

Зауschen, v. п. чайти на шо, подслу-
ховати, козирити ушима, заслу-
хувати.

Зауsher, m. f. Зорsher.

Зауsefresser, m. вушоѡда.

Зауsetamin, m. гребѣнь ѡдъ вуший,
густый гребѣнь.

Зауseterl. m. вушивецъ, вушобий,
вошобивецъ, вшивецъ, капвши-
вецъ.

Зауsetkrankheit, f. вушива хороба.

Зауsetkraut, n. беру, вшива трава.

Зауsen, v. а. искати; f. заubern, geizen.

Заuser, m. искачъ; f. Zauberer, Geiz-
hals.

Зауsig, adj. вушивый, капшивый,
вшивый; f. träge, silzig.

Заuserpulver, n. вушивый порошокъ.

Заuserrei, f. дурница.

Заusern, v. п. отягати ся.

Заuserfalte, f. масть на вуши.

Заuserfucht, f. вушива слабѡсть.

Заuserfuchtslauch, f. мужа.

Заuserwenzel, m. лихий тютюнъ.

Заут, adj. голосный, звонкий, гром-
кий, сильный.

Заут, m. голосъ, звукъ.

Заут, праер. послѣ. ведля.

Заутbar, adj. голосный, звѣстный,
вѣдомый.

Зауте, f. лютия.

Заутен, v. п. дзвонити, брѣнѣти, зву-
чати.

Заутен, n. дзвонене.

Заутенist, Заутenschläger, Заутenspieler,
m. лютиѡсть.

Заутensteg, m. кобилка на лютии.

Заутер, adj. чистый, ширый, самый,
спражный, справдешный, дѣйст-
ный

Заутер, adv. ино, лише, тѡлько. самѡ.

Заутerer, m. чиститель; цѣдитель.

Заутерfeit, f. чистѡсть, ширѡсть.

Заутern, v. а. чистити, очистити,
выплавити, цѣдити, проганяти.

Заутерung, f. чищене, прочищене.

Заутlos, adj. безголосный, нѣмий.

Заутlehre, f. звукословие, звучна.

Заутwarm, adj. лѣтепный, лѣтний.

Заутwine, f. совпъ замѣтъ, сувъ.

Зава, f. жуля.

abendel, m. ляванда.

Завendelöl, n. лявандовый олѣй.

Завendelwasser, n. лявандова вода.

Завette, f. f. Zafette.

Завiren, v. п. кружити; (in der Ma-
lerei) тушувати.

Завine, f. замѣтъ снѣгоза, совпъ.

Завanz, f. прочистне лѣкарство.

Завiren, v. п. каляти.

Завirung, f. кяляне.

Завirnmittel, n. лѣкарство прочистне.

Завareth, n. бѡльница.

Зевен, v. п. жити, животѣти, при
житю бути; lebe wohl бувай здо-
ровъ; ewig leben жити вѣчно, вѣ-
ковати.

Зевен, n. житъ; er ist noch am Zeben
ѡнъ еще жив; einem das Zeben
nehmen позбавити кого житя.

Зевendig, lebend, adj. живый, жиючий;
lebendiger Kalk негашене вапно;
wieder lebendig werden ѡджити.

Lebendigkeit, f. живѡсть.
 Lebenlang, n. житє, дни житя; mein
 Lebenlang пока жити буду, че-
 реэ все мое житє.
 Lebensalter, n. вѣкъ житя, вѣкъ.
 Lebensart, f. способъ житя, житє;
 (Betragen) поведенє; поживанє.
 Lebensbalsam, m. бальзамъ житя.
 Lebensbaum, m. дерево житя.
 Lebensbeschreiber, m. житєписецъ.
 Lebensbeschreibung, f. житєпись.
 Lebensdauer, f. часъ житя, житє, вѣкъ.
 Lebensende, n. конецъ житя, скѡнь.
 Lebensfaden, m. нитка житя.
 Lebensfreude, f. радѡсть житя.
 Lebensfroh, adj. веселій.
 Lebensfülle, f. повнота одєг цвѣтъ
 житя.
 Lebensgefahr, f. небезпечєнство житя.
 Lebensgefährte, f. товарищъ житя.
 Lebensgefährtin, f. товаришка житя,
 подруга.
 Lebensgeist, pl. духи оживнї.
 Lebensgeschichte, f. житєпись.
 Lebensglück, n. счастье житя.
 Lebensgröße, f. природнїй рѡстъ, при-
 родна величина.
 Lebenshaß, m. ненависть до житя.
 Lebensjahr, n. рѡкъ житя.
 Lebensflug, adj. досвѣднїй.
 Lebensflugheit, досвѣднѡсть, свѣтова
 мудрѡсть.
 Lebenskraft, f. животна сила.
 Lebenslang, adj. n. adv. черезъ цѣле
 житє, на весь вѣкъ, доживотнїй,
 досмертнїй.
 Lebenslänglich, adj. доживотнїй, до-
 смертнїй.
 Lebenslauf, m. житє, житєпись.
 Lebenslicht, n. житє; einem das — aus-
 blasen, убити кого житя позбавити.
 Lebenslust, f. охота до житя.
 Lebenslustig, adj. хотячий жити, жад-
 нїй житя; веселїй.

Lebensmittel, pl. живнѡсть, пожива.
 Lebensordnung, f. порядокъ житя;
 повдержанє.
 Lebenspfad, m. дорога житя.
 Lebensplan, m. порядокъ житя.
 Lebensquelle, f. жєрєло житя.
 Lebensregel, f. правило житя.
 Lebenssaft, m. животнїй сокъ.
 Lebenssatt, adj. нажившии ся, ситїй
 житя.
 Lebensstrafe, f. кара смерти.
 Lebensstag, m. день житя.
 Lebensunterhalt, m. удержанє, вижи-
 вленє.
 Lebenswandel, m. житє, способъ
 житя.
 Lebenswasser, n. вода житя.
 Lebensweise, f. способъ житя, по-
 житє.
 Lebensweisheit, f. мудрѡсть житя.
 Lebenszeichen, n. знакъ житя.
 Lebenszeit, f. часъ житя, житє.
 Lebensziel, n. конецъ житя.
 Lebenszweck, m. цѣль житя.
 Leber, f. печѣнка.
 Leberblümchen, n. подлѣски, под-
 лѣшки.
 Leberegel, m. мотелица.
 Leberentzündung, f. запалѣнє печѣнки.
 Lebererg, n. недоквасъ червоноѡ мѣди.
 Leberfarbe, f. печѣнкова барва.
 Leberflecken, m. веснянка, остуди (pl.).
 Leberfuchz, m. гнѣдїй кѡнь.
 Leberkrankheit, f. хороба на печѣнку.
 Leberkraut, n. печѣнкове зѣле.
 Leberstein, m. камѣнь печѣнковїй.
 Lebersucht, f. хороба на печѣнку.
 Lebertwurst, f. кишка зъ печѣнки.
 Lebewohl, n. бувай здоровъ.
 Lebhaft, adj. живїй, кремѣзнїй,
 жвавїй, яркїй, поворотнїй, не-
 посающїй, черствїй.
 Lebhaftigkeit, f. живѡсть, яркѡсть,
 жвавѡсть.

Lebſuchen, m. медовникъ.
 Leblos, adj. неживый, бездушный, мертвый.
 Leblosigkeit, f. неживость, бездушность.
 Lebtag, pl. дни жита, жите.
 Lebzeiten, pl. bei—, за жита, при житу.
 Lebzen, v. п. лохнути, бажати, хотѣти, жадати.
 Leck, adj. текучий, дѣравый, розсхлый.
 Leck, m. щелина, скалина, роствѣръ, дѣра, розсхлина, розсѣлина.
 Lecken, v. п. течи, протѣкати; фицати
 Lecken, v. а. лизати, мизати.
 Lecker, adj. лакотный, скусный; ласый, перебѣчливый, перебѣчный, лохный.
 Lecker, m. лоханка, кортячка, хѣт-скусъ.
 Lecker, m. ласунъ.
 Leckerbissen, m. ласощѣ, лакѣтки (pl.).
 Leckerei, f. ласощѣ, сластѣни, лакѣмство, лакѣтность.
 Leckerhaft, adj. солодкий, лакѣтний, лакѣмный.
 Leckerhaftigkeit, f. лакѣмство, ласѣсть.
 Leckermaul, m. ласунъ, лакомецъ, перебѣчникъ.
 Leckermäulig, adj. перебѣчный.
 Leckern, v. п. лохнути чого ober за чимъ, кортѣти чого.
 Leckertwerk, n. ласощѣ (pl.).
 Leckhonig, m. патока.
 Leckwein, m. самотекле вино, вѣтеле вино.
 Lection, f. табарка.
 Lectüre, f. читане, читьба.
 Leder, n. шкѣра, кожа, ремѣнь.
 Lederband, m. оправа въ шкѣру.
 Lederbereiter, m. мячъ, мятникъ, шкѣрникъ.

Lederbereitung, f. виправа шкѣръ.
 Lederburt, m. ремѣнникъ.
 Lederhandel, m. шкѣрянний торгъ.
 Lederhändler, m. торгующий шкѣрами, шкѣрникъ.
 Ledern, adj. шкѣрянний.
 Ledern, v. а. обшити шкѣроу; бити кого.
 Ledertuch, n. ремѣне, шкѣре.
 Ledig, adj. порожний, пустий; (unverheiratet) незамужний, неженатый; frei свободный, вольный.
 Ledigkeit, f. порожность; незамужность, неженатость.
 Lediglich, adv. только, лише, зовсѣмъ, особливо.
 Leer, n. сторона корабля одъ вѣтру.
 Leer, adj. порожний, пустий, рѣдкий; leer ausgehen голѣручъ об. стулѣручъ ѡдойти; leeres Geschäft пуста бесѣда.
 Leerbarm, m. порожна кишка.
 Leere, f. порожне мѣсце, порожнина.
 Leeren, v. а. випорожнити; ein Glas—, выпити.
 Leerheit, f. порожность, пустость.
 Lesze, f. губа, ротъ.
 Legal, adj. правный, законный.
 Legalisieren, v. а. посвѣдчити, ствердити.
 Legalität, f. правность, законность.
 Legat, m. панскый посолъ.
 Legat, n. запись, ѡказъ, надане.
 Legationstath, m. радникъ при посольствѣ.
 Legationssekretär, m. секретаръ посольства.
 Legen, v. а. положить, класти; Eier legen нести яйцѣ; bei Seite legen ѡложить, ѡдставити; einen Hund an die Kette legen привязати пса об. собаку на ланцюгъ; Hand an etw—, взяти ся до чого, ини-

ти ся чоґо; Hand an ſich ſelbſt—, жите собѣ одобрати, убити се-бе самого; einem etwас zur Laſt legen виновати кого о що, вики-дувати кому що; ſich vor Anker legen станути на котвици; Holz an das Feuer legen приложити дровъ до огню; inß Gefängniß legen всадити до темницѣ; v. r. положить ся, лягчи, класти ся; ſich worauf legen прикладати ся до чоґо; der Wind hat ſich gelegt втеръ надтихъ; втихомирити ся, вгамовати ся, втихнути; ſich inß Mittel legen вступити ся.

Legende, f. жите святого, святопись f. Erbdichtung, Märchen.

Legendenſchreiber, m. святописецъ, писаръ жита святыхъ.

Legestuhl, m. столъ.

Legezeit, f. часъ несеня (ся).

Region, f. легионъ, заступъ.

Legiren, v. a. змѣшати, примѣшати подмѣшати; durchß Testament ver- machen одказати або одписати кому що.

Legirung, f. змѣшане.

Legislatur, f. праводавство, законо- давство.

Legitim, adj. правесний, законний.

Legitimation, f. лѣтимация, уповно- влящене.

Legitimiren, v. a. лѣтимовати, оправ- дати, довести свое право.

Lehbe, f. пустира, пуста́ра, пустка.

Lehen, Lehn, n. ма́но, ле́но, дань- щина.

Lehen, pl. надѣлене даньщиною, на- даньщина.

Lehenacker, m. ленниче поле.

Lehenbar, lehnbar, adj. ленничий, повинний.

Lehnbarkeit, f. ленничость.

Lehenbrief, Lehnbrief, m. леннича гра- мота.

Lehenfrau, Lehnfrau, f. ленничка.

Lehengeld, Lehnsgeld, n. даньщина, дань.

Lehengut, Lehnsgut, n. ленниче до- бро об. майно.

Lehenherr, Lehnsherr, m. панъ лен- ности.

Lehenrecht, Lehnrecht, n. ленниче право.

Lehenſeid, Lehnſeid, m. присяга под- даньча.

Lehenſolge, f. наслѣдство ленности, об. данности.

Lehenſmann, m. ленникъ, данникаръ, леновникъ.

Lehenſpflicht, f. повинность даннича об. леннича.

Lehenſträger, Lehnträger, m. ленникъ, данникаръ.

Lehentwaare, f. даньщина (ленна).

Lehentwesen, n. ленничество.

Lehenzins, m. даньщина, поданьщина.

Lehm, m. глина.

Lehmarbeit, f. глиняна работа.

Lehmartig, lehmicht, adj. глинястий, глиноватий.

Lehmgrube, f. глинисько, глинянка.

Lehmen, v. a. глиною мазати.

Lehmern, adj. глиняний.

Lehmguß, m. зельзо лите въ глинь.

Lehmig, adj. глиняний, глинястий.

Lehmpaße, f. сирѳвка, сира пегла.

Lehmwand, f. глиняна стѣна, лѣ- пянка.

Lehmwerk, n. лѣпянка.

Lehn, f. Lehen.

Lehnbank, f. лавка зъ опираломъ об. зъ поручомъ.

Lehne, f. опира́ло, поруче; (des Ber- ges) спохилость гори; f. Abhang, Lehnen, v. a. опирати, подпирати сперти; v. n. u. r. опирати ся.

Lehnen, v. a. f. leihen, borgen.
 Lehnspferd, n. наймлений конь.
 Lehnseffel, Lehnstuhl, m. крѣсло зъ опираюмъ.
 Lehramt, n. учительство, урядъ учительскій.
 Lehranstalt, f. заведене наукове, школа.
 Lehrart, f. способъ об. порядокъ учения
 Lehrbegierbe, f. охота до науки.
 Lehrbegierig, adj. жадний науки, охочий до науки.
 Lehrbegriff, m. укладъ.
 Lehrbrief, m. свидѣтельство оъ цѣху, ремѣсничя грамота.
 Lehrbuch, n. учебна книжка.
 Lehrbursche, m. ученикъ.
 Lehre, f. наука, учене; пересторога.
 Lehrmeister, m. ревнѣсть учительска.
 Lehren, v. a. учити, научити.
 Lehrer, m. учитель.
 Lehrerin, f. учителька.
 Lehrfach, n. учительскій завѣдъ.
 Lehrfähig, adj. здѣбний до учения.
 Lehrfähigkeit, f. здѣбнѣсть учительска.
 Lehrfreiheit, f. свобода учения.
 Lehrgabe, f. даръ учения.
 Lehrgang, m. ходъ учения.
 Lehrgebäude, n. системъ, суставъ науковий; школа.
 Lehrgedicht, n. поучающий стихъ (вершъ).
 Lehrgegenstand, m. предметъ науковий.
 Lehrgeld, n. заплата овер грошъ за науку.
 Lehrhaftig, adj. пѣймливий.
 Lehrherr, m. учитель, майстеръ.
 Lehrjahr, n. рѣкъ науки.
 Lehrjunge, Lehrling, m. ученикъ.
 Lehrmeister, m. учитель.
 Lehrmeisterin, f. учителька.
 Lehrmethode, f. Lehrart.

Lehrprobe, f. учительска грѣба.
 Lehrreich, adj. поучающий, пожиточный.
 Lehrsaal, m. кѣмната до учения.
 Lehrsatz, m. твержене.
 Lehrspruch, m. приповѣстка, киречене.
 Lehrstand, m. станъ учительскій.
 Lehrstuhl, m. катедра, учительскій стѣлецъ.
 Lehrstunde, f. година наукова.
 Lehrzeit, f. часъ науки.
 Leib, m. тѣло; (der Rumpf) толубъ; (Unterleib, Bauch) живѣтъ, черво; (am Hembel) станъ; vom Leibe fallen змарѣти, похууднути, спадати зъ тѣла овер зъ лица; gut bei Leibe бѣтълий; den Leib schänden осоромити тѣло; einem zu Leibe gehen напирати об. наступати на кого; gesegneten Leibes sein тягѣтноу бути.
 Leibarzt, m. надворний лѣкаръ.
 Leibbinde, f. перѣзка, поясъ, опаска.
 Leibchen, n. кафтаникъ.
 Leibeigen, adj. пѣдданий, невольничий.
 Leibeigenschaft, f. неволя, крѣпацтво.
 Leibeigener, m. крѣпакъ, невольникъ.
 Leibesbeschaffenheit, f. складъ тѣла.
 Leibesbewegung, f. рухъ об. движеніе тѣла.
 Leibesbürde, f. f. Leibesfrucht.
 Leibeserbe, m. рѣдне дитя, рѣдний наслѣдникъ.
 Leibesfrucht, f. беремя, плѣдъ тѣлесний.
 Leibesgaben, pl. таланъ тѣлесний.
 Leibesgedrechen, n. Leibesfehler, m. недостатокъ тѣлесний.
 Leibesgefahr, f. небезпеченство жита.
 Leibesgestalt, f. постава тѣла, станъ, зрасть.

Leibesgröße, f. величина тѣла.
 Leibeskraft, f. сила тѣла.
 Leibeslänge, f. високость тѣла.
 Leibesleben, n. жите; bei— при житю.
 Leibesessen, n. Leibspeise, f. улюблена
 ѣда.
 Leibesstärke, f. сила тѣла.
 Leibesstrafe, f. тѣлесна кара.
 Leibesübung, f. тѣлесне движене,
 рухъ тѣла. движки тѣла.
 Leibfarbe, f. улюблена барва; тѣ-
 сна барва.
 Leibfrohne, f. тѣлесна паньщина.
 Leibgarbe, f. прибочна сторожа.
 Leibginge, n. доживотъ.
 Leibgürtel, m. f. Leibbinde.
 Leibhaft, leibhaftig, adj. живий, тѣ-
 лесный, спражний, правдивий.
 Leibjäger, m. прибочный стрѣлецъ.
 Leibig, adj. тѣлесный, ботвлий, тѣ-
 ловитий.
 Leibkoch, m. надворный куховаръ.
 Leibkutschner, m. надворный возница.
 Leiblich, adj. тѣлесный, родный.
 Leibpferd, n. улюбленный конь.
 Leibregiment, n. прибочный полкъ.
 Leibrente, f. доживотъ. Leibrock, m.
 кабатъ.
 Leibschmerzen, pl. боль въ животъ
 об. въ черевѣ (черева, живота).
 Leibschneiden, n. рѣзъ об. рѣзане въ
 животъ.
 Leibschuster, m. надворный швецъ.
 Leibspruch, m. улюблена приповѣсть.
 Leibstück, n. станъ, поясъ.
 Leibstuhl, m. столецъ; f. Nachtstuhl.
 Leibwache, f. прибочна сторожа.
 Leibweh, n. боль въ животъ.
 Leich, n. f. Leich.
 Leichbot, m. мозуль, наглодъ, на-
 глодокъ.
 Leiche, f. терло; (der Leib eines Ver-
 storbenen) мертве тѣло, мертвецъ,
 умрець (gen. умерца), трупъ.

Leichen, v. n. икру класти, тер-
 ти ся.
 Leichenbegängniß, n. похоронъ, по-
 грѣбъ.
 Leichenbegleitung, f. похоронный про-
 водъ, похоронный обходъ.
 Leichenblaß, adj. смертельно-блѣдный.
 Leichenbuch, n. метрика помершихъ.
 Leichenfeier, f. урочистъ похоронна.
 Leichengepränge, n. пишный похоронъ.
 Leichengeruch, m. духъ одъ умерца.
 Leichengerüste, n. катафалкъ.
 Leichengewölbe, n. склепъ на зложе-
 не умерцѣвъ.
 Leichenhaft, adj. мовъ мертвецъ, по-
 хожий на умерца.
 Leichenhaus, n. домъ въ котромъ е
 мертвецъ.
 Leichenhügel, m. могила, грѣбъ.
 Leichenkammer, f. трупарня.
 Leichenmusik, f. похоронна музика.
 Leichenpredigt, f. надгробна пропо-
 вѣдъ.
 Leichenrede, f. похоронна бесѣда (рѣчь)
 Leichenschau, f. оглядъ умерца.
 Leichenstein, m. надгробный камѣнь.
 Leichenträger, m. несучий тѣло у-
 мерца.
 Leichentuch, n. смушокъ.
 Leichentwagen, m. похоронный возъ.
 Leichenzug, m. похоронный обходъ;
 похоронный проводъ.
 Leichnam, m. f. Leiche.
 Leicht, adj. легкий, нетяжкий, не-
 трудный.
 Leicht, adj. легкий, лекший.
 Leichtern, v. a. f. erleichtern.
 Leichtfertig, adj. легкодушный, роз-
 сѣяный; свавольный, непостоян-
 ный.
 Leichtfertigkeit, f. легкодушность, сва-
 воля.
 Leichtfuß, m. розсѣянецъ.

Leichtfüßig, adj. легконогий, моторный.

Leichtgläubig, adj. легковерный, поврчивый.

Leichtgläubigkeit, f. легковерность, поврчивость.

Leichtigkeit, f. легкость.

Leichtlich, adv. легко.

Leichtsin, m. Leichtsinigkeit, f. легкодушность, небалдость, непостоянность.

Leichtsinig, adj. легкодушный, непостоянный.

Leichzeit, Leichzeit, f. терло.

Leid, adv. жаль, банно, жалько, тужно.

Leid, n. (Unrecht) кривда, оскорба; (Betrübniß, Kummer) смутокъ, жаль, горе; (Webauern) жаль, спожалъне; einem ein Leid thun оскорбити кого.

Leiden, v. n. терпѣти, болѣти, страждати, зносити; ich habe Schiffbruch gelitten розбився минѣ корабель; Noth leiden нуждовати, гибѣти.

Leiden, n. терпѣне, недоля, мука, гриза, скорбина.

Leiden, adj. терпячий, недужный.

Leidentlich, leiblich, adj. несоборный; нечинный.

Leidenschaft, f. пристрасть, похоть, налога.

Leidenschaftlich, adj. пристрастный.

Leidenschaftlichkeit, f. пристрастность.

Leidenschaftlos, adj. безпристрастный.

Leidensgefährte, m. товаришъ терпяща, сповстрадалецъ.

Leidensgeschichte, f. история страстей Христовыхъ, страсти Христовы.

Leider, interj. пожалъ ся Боже, шода, жаль, горе.

Leibig, adj. прикрий, нещасный, огидный, скучный.

Leiblich, adj. несоборный.

Leiblichkeit, f. несоборность.

Leibtragen, adj. жалобу носячий.

Leibwesen, n. жаль, скорбь.

Leier, f. лѣра, реля.

Leierkasten, m. органы.

Leiermann, m. лѣрникъ.

Leiern, v. a. грати на лѣрѣ; проволѣкати, зволѣкати.

Leihbibliothek, f. читальница.

Leihhaus, n. Leihbank, f. позичковий банкъ.

Leihen, v. a. позичити, въ займи дати.

Leihherr, m. позичающий.

Leihkauf, m. могоричь; f. Angelb.

Leim, m. клѣй, клій, карукъ.

Leimen, v. a. клѣйти, склѣйти.

Leimfarbe, f. клійна барва обет краска.

Leimicht, adj. клійкий, липкий.

Leinfraut, n. кутасики (pl.).

Leimleder, n. дрѣзки шкоряны на клій.

Leimruthe, f. клійкий пруть.

Leimmistel, f. омела.

Leimpinsel, m. пензель до кліеня.

Leimstieber, m. кліяръ, клѣваръ.

Leimstieberei, f. клѣварня.

Leimstange, f. клѣйна жерда.

Leimtiegel, m. горшокъ до клію.

Leimwasser, n. кліева обет клійна вода.

Leimzwingel, f. клѣщѣ до склиювана дошокъ.

Lein, m. лёнъ, лёнъ.

Leinader, m. лёнсько, лёнище.

Leinbaum, m. клѣнъ.

Leine, f. ливва, посторонокъ.

Leinen, adj. ланный.

Leinotter, m. ланница.

Leinfraut, Flachstfraut, n. ленокъ, ланный лёнецъ.

Zeitfuchen, м. макухъ.
 Zeitöhl, п. льняной олій.
 Zeinsaaf, f. Zeinsamen, м. льняне сѣмя.
 Zeitstraße, f. плісацка стежка.
 Zeintuch, п. Zeintwand, f. полотно, рядно; grobe Zeintwand веренище, валовина; gezupfte Zeintwand скубанка; gedruckte — набѣика.
 Zeintwanden, adj. полóтняний.
 Zeintwandhandel, м. торгъ полотномъ.
 Zeintwandhändler, м. торгующий полотномъ.
 Zeitweber, м. ткачъ.
 Zeitweberarbeit, f. работа ткацка.
 Zeitweberhandwerk, п. ткацтво, ткачѣство.
 Zeitweberin, f. ткачка, ткачиха.
 Zeitweberstuhl, м. коросна (pl.).
 eise, adj. тихий, тишный; ein leises Gehör острый овер добрый слухъ; ein leiser Schlaf легкий овер чуйный сонъ; leise Stimme тихий овер слабый голосъ; adv. тихцемъ, тихо.
 Zeisetreter, м. наслуховачъ, чатovníкъ, шпѣгунъ.
 Zeiste, f. (bei Holzarbeitern) листовка, побóчница, листва; (am Rüstwagen) люшня; (der Rand an Tüchern) крайка, хлякъ; (am menschlichen Körper) пахи.
 Zeisten, м. копито, правило.
 Zeisten, v. а. дѣлати сповнити, вчинити, виповнити; Folge leisten слухати, повиноватися; Hilfe leisten помочи, помагати; Caution leisten ручити, запоручити, поруку дати; einen Eid leisten присягу зложити; Zahlung leisten платити, заплатити.
 Zeistenbruch, м. кила.
 Zeistenhobel, м. струголь листовний.
 Zeistenleber, п. наутка.

Zeistenschneider, м. копитаръ.
 Zeistung, f. повнене, виповнене, вдѣлане; работа.
 Zeitband, п. поясокъ до дѣтий.
 Zeite, f. спохлбóсть, збрисбóсть, збóчъ.
 Zeiten, v. а. водити, вести, проводити, ковертати, правити, ридити; завѣдовати; das Wasser leiten спровадити воду.
 Zeiter, м. вожай, проводиръ, провóдникъ, проводаторъ.
 Zeiter, f. драбина.
 Zeiterbaum, м. полудрабокъ.
 Zeiter sprosse, f. щелелъ.
 Zeiterwagen, м. вóзъ драбинястий.
 Zeitsfaden, м. провóдникъ, вóдникъ, прáвило, руководство.
 Zeithammel, м. чередний баранъ.
 Zeithund, м. гоньчий песъ.
 Zeitspferd, п. поводний вóнь.
 Zeitriemen, м. поводъ.
 Zeitseile, f. поводъ, важки, водила (pl).
 Zeitstern, м. провóдна звѣзда, полярна звѣзда.
 Zeitung, f. проваджене, провóдничество, провóдъ, управа.
 Zemberg, п. Львóвъ, Ильвóвъ.
 Zende, f. бедро, лядва, чересла.
 Zendenader, f. бедрова жила.
 Zendenbraten, м. полядвиця.
 Zendenkrankheit, f. бедрова хороба (хвороба).
 Zendenlahm, adj. слабый въ бедрахъ овер крижѣхъ.
 Zendenmuskel, м. бедровый мязи (pl.).
 Zendenschmerz, м. Zendenweh, п. бедровый бóль.
 Zentbar, lenksam, adj. поворотливый, послушный, поводяний.
 Zentzen, v. а. ковертати, повертати, повернути, поворочувати, обер-

- тати, звертати, правити, скло-
нити, бзувати.
- Zenter, m. коверникъ, правитель,
бзуунъ.
- Zentriemen, m. водила, важи (pl.).
- Zentfam, adj. слухливий, поворот
ливий.
- Zentfamfeit, f. поворотливѡсть, слух-
ливѡсть, послушнѡсть.
- Zentfeile, f. Zeitfeile.
- Zentfung, f. поворочуване, коверта-
не, правлене.
- Zenz, m. аръ, весна.
- Zenzmonat, m. марець.
- Zeopard, m. леопардъ.
- Zerfche, f. жайворонокъ, жаворонокъ,
гайворонокъ.
- Zerfchenbaum, m. мудренъ.
- Zerfchenfalf, m. канюкъ.
- Zerfchenfang, m. полѡвъ жайворон-
кѡвъ.
- Zerfchenholz, n. мудреневе дерево.
- Zernbegierde, f. хѣтъ ober охота до
науки.
- Zernbegierig, adj. охочий до науки,
жадный науки.
- Zernen, v. n. учитися, научитися
(cum dat.); außwendig lernen ви-
твердати на память.
- Zernen, n. наука.
- Zesbar, adj. читний, четний.
- Zese, f. збѡръ, збиране.
- Zeseanstalt, f. чительница, читаль-
ница.
- Zesebuch, n. читанка.
- Zesefuftig, adj. охочий до читаня.
- Zesen, v. a. збирати, громадити;
тѡребити, чистити.
- Zesen, v. a. und n. читати; einem
den Text, daß Kapital lesen зду-
рнати кого, згрѣмати, вилаяти.
- Zesen, n. збиране; читане.
- Zeser, m. читальникъ, читатель, чи-
тачъ; збирачъ, збиральникъ.
- Zeserin, f. читалька, читальничка;
збирачка, збиральничка.
- Zeserlich, adj. читний, четний, чит-
ливий.
- Zesezeit, f. часть до читаня; часть
збирания.
- Zesezimmer, n. читальница.
- Zeshargie, f. змертвѡдѡсть.
- Zeshargisch, adj. змертвѡлий.
- Zetten, m. глиниста земля, глина,
илловина.
- Zetter, f. буква.
- Zetzen, v. a. f. ergößen.
- Zetzt, adj. послѡдний, останний, остат-
ний гѡрний крайний; der letzte Ge-
richtstag судний день; auf die Zetzt на
впослѡдокъ, на конецъ; zu guter Zetzt
на добавокъ, на впослѡдокъ.
- Zetzens, lehtthin, adv. недавно, по-
слѡднимъ разомъ.
- Zeu, Zeue, m. левъ (gen. льва).
- Zeuchte, f. лѣхтарня, свѣтло.
- Zeuchten, v. n. свѣтити, блестяти,
сияти; der Blick leuchtet лискае.
- Zeuchter, m. насвѣчникъ лѣхтарь.
- Zeuchterstuhl, Zeuchterisch, m. гери-
донъ.
- Zeuchtfener, n. маякъ.
- Zeuchtkugel, f. огненна куля.
- Zeuchthurm, m. маякъ, маякъ.
- Zeugnen, v. a. перечити, заперечити
що, ѡспирати ся, ѡмагати
ся, не признавати.
- Zeunnd, m. слава, чесне имя, до-
бра слава.
- Zeute, pl. люди; daß Gefinde челядь,
слуги (pl.); etwas unter die Zeute
bringen розголосити.
- Zeutebetrüger, Zeutescherer, Zeuteschin-
der, m. мантъй, лупъй, дорунъ,
хапуга, здирака.
- Zeutescheu, adj. ѡдлюдний, дикий.
- Zeutfelig, adj. люданий, ласкавий,
ввѣчливий.

Зестелігелт, f. людяно́сть, ласка-
во́сть, ввѣчливо́сть.

Зевит, m. левить.

Зевстоје, f. левконія.

Зегітограф, m. словникарь.

Зегітон, n. словарь, словникъ.

Зеһер, f. лѣра.

Зибелле, f. стріказя, стріко́зка.

Зібера́л, adj. f. freigebig, freisinnig.

Зібера́літа́т, f. щедро́сть.

Зіцент, m. мито.

Зіценз, f. зо́зво́ль, призво́ль, по-
зво́лене; во́льно́сть.

Зіцентіат, f. ліценціатъ.

Зіхт, adj. свѣтлий, ясный, видный,
чистый; рѣдкий.

Зіхт, n. свѣтло, свѣтло́сть; (Kerze)
свѣчка; an das Licht bringen ви-
явити; das Licht bricht an на
свѣтъ займаєся, свитає; das
Talglicht ловя свѣчка, gezoge-
nen — мочена свѣчка; das Son-
nenlicht свѣтло сонѣчне ober со-
нашне; hinter's Licht führen обма-
нути кого; im Lichte stehen засло-
нити кому; die Lichter des Him-
mels небесный свѣтила; das —
der Welt erblicken родитися.

Зіхтблау, adj. ясно-синий, бла-
китный.

Зіхтбраун, adj. ясно-гнѣдкий.

Зіхтен, v. а. випорожнити, при-
легшити; (helle machen) освѣ-
тити, вяснити, свѣтити; den
Anker lichten поднести котвицю;
den Wald — очистити ober про-
рубати ober прорѣдяти лѣсъ.

Зіхтер, m. лѣхтаръ.

Зіхтерлоһ, adv. ярко, яснымъ по-
ломѣмъ.

Зіхтершеіnung, f. свѣтлова проява.

Зіхтфарбен, adj. ясноѡъ барви.

Зіхтформ, f. свѣчкова форма, тво-
рико до свѣчокъ.

Зіхтфухс, m. ясно-рижий ober
ясно-гнѣдкий конь.

Зіхтгелб, adj. ясно-жовтий.

Зіхтгіеґер, m. свѣчкарь.

Зіхтграу, adj. ясно-сѣрий.

Зіхтһут, m. гасилко; комино́къ.

Зіхткерзе, f. свѣчка.

Зіхткнехт, m. огарникъ.

Зіхткрейс, m. свѣтлокругъ.

Зіхткер, adj. безсвѣтлий, темный.

Зіхтmesse, f. Стрѣтение Господне,
празникъ Стрѣтєнєнєя.

Зіхтнеһе, f. зорка, зорки (pl.).

Зіхтпрутзе, Зіхтсее, f. щипецъ (pl.).

Зіхтпрутзер, m. той, що свѣчку ути-
рає.

Зіхтроһ, adj. ясно-червоный.

Зіхтсху, adj. боячийся свѣтла, не
любячий свѣтла.

Зіхтсхитт, m. заслона свѣчна, на-
слона.

Зіхтсхнупфе, f. огари, вигари, ога-
рокъ, опалокъ.

Зіхтсхлєґ, m. пруть до навѣшена
свѣчокъ.

Зіхтстоф, m. насвѣчникъ.

Зіхтстоф, m. свѣтловина.

Зіхтстрал, m. лучъ свѣтла, про-
мѣнь.

Зіхтстрєґер, m. свѣщеносць, свѣще-
носєць.

Зіхтволл, adj. повносвѣтлий, ясный.

Зіхтволте, f. луно.

Зіхтзїєһер, m. свѣчкарь.

Зіхтзітатїон, f. свѣчка, випродажъ.

Зіхтзітїрен, v. а. сцѣняти.

Зієб, adj. милый, любезный, любий,
сердечный; lieb haben любити,
миловати; lieb gewinnen полю-
бити; die liebe Sonne совєчко,
сонѣнко.

Лібаўгелн, в. п. зиркати очима, миловатися.
 Лібхен, п. любка, серце, серденько.
 Ліббен, Гвер — Ваша милость.
 Ліббе, ф. любя, любовь (ф.), любва; милость.
 Ліббелеи, ф. омизина, омизъ.
 Ліббелн, в. п. омизовати ся, ласкати ся, голубити.
 Ліббен, в. а. любити.
 Ліббенштурбиг, adj. годний любви, любезный.
 Ліббенштурбигkeit, ф. любезность.
 Ліббер, adv. лутше, льше, скорше, скорыйше, радше, радыйше; lieber wollen волеть.
 Ліббедантентер, п. любовна пригода.
 Ліббедарфел, м. райське яблоко.
 Ліббедблиц, м. любовный поглядъ.
 Ліббедботе, м. посланецъ любви.
 Ліббедбриф, м. любовное письмо.
 Ліббедбрунст, ф. огонь любви.
 Ліббедбдиенст, м. дружна прислуга.
 Ліббедберкларунг, ф. виявлено ober освѣдчено любви.
 Ліббедбфегер, п. любовный огонь.
 Ліббедбгедихт, п. любовный стихъ (вершъ).
 Ліббедбгедихте, ф. любовна повѣсть.
 Ліббедбгедандниш, п. зданне любовное.
 Ліббедбгедотт, м. Богъ любви.
 Ліббедбгедоттин, ф. богиня любви.
 Ліббедбгедандел, м. любовна орудка ober справа, омизина, любостка.
 Ліббедбкрантгейт, ф. любовна хороба.
 Ліббедблїед, п. любовна пѣсня.
 Ліббедбмahl, п. братська вечера.
 Ліббедбпфанб, п. залогъ ober закладъ любви.
 Ліббедбпфенгегер, м. воздохъ любовный.
 Ліббедбпфрант, м. любовный напитокъ, любї - мене.
 Ліббедбпфегейчен, п. знакъ любви.
 Ліббедбпфолл, adj. повный любви; чулий.

Ліббегетвиннен, в. п. полюбити, любити.
 лїеbhaben, в. а. любити.
 Ліббегабегер, м. любовникъ, коханецъ, коханокъ.
 Ліббегабегерей, ф. любовничество, полюблене, вподобане.
 Ліббегабегерейн, ф. любовница.
 Ліббегабегосен, в. а. голубити, ласкати, омизоватися.
 Ліббегабегосунг, ф. омизина.
 Ліббегабеглїх, adj. милый, приятный, приятный.
 Ліббегабеглїхкейт, ф. приятность, приятность.
 Ліббегабеглїнг, adj. любимецъ, коханецъ.
 Ліббегабеглїнгфарбе, ф. улюблена барва.
 Ліббегабеглїнгплаг, м. улюблене мѣсце.
 Ліббегабеглїнгпфрїстфеллер, м. улюбленный писатель (письмакъ).
 Ліббегабеглїнгпфпїел, п. улюблена гра.
 Ліббегабеглїб, adj. безмилосердный, немилостивый, безъ любви.
 Ліббегабеглїбкейт, ф. немилосердность, жестокость.
 Ліббегабеглїрїх, adj. ласкавый, людяний, милосердный.
 Ліббегабеглїрїз, м. повада, принада, поваба, повадность.
 Ліббегабеглїрїзенб, adj. принадный, приналивый, поваданий.
 Ліббегабеглїрїшфаст, ф. любовный дѣла, любостка.
 Ліббегабеглїрїсте, м. любовникъ; ф. любовница.
 Ліббегабеглїрїстотц, Ліббегабеглїрїстотцел, м. любецъ, любистокъ.
 Ліббегабеглїрїе, п. пѣсня, пѣсонка, спѣвка.
 Ліббегабеглїрїхен, п. пѣсонька.
 Ліббегабеглїрїх, п. пѣсникъ.
 Ліббегабеглїрїхтер, м. пѣснописецъ, пѣсенникъ, пѣсникаръ.

Lieberlich, adj. недбалый, бурлячий, гультайский, бурлацкий; (aus-schweifend) разпутный; (faul) лѣнивый; f. schlecht, gering.

Lieberlichkeit, f. разпуста, гультайство.

Liebersammlung, f. сборникъ пѣсень, зборъ пѣсень.

Liebersänger, m. пѣсникаръ.

Lieferant, m. доставникъ.

Liefern, v. a. дати, подати, вручить, ставити, доставити, видати.

Lieferung, f. доставка, доставлене, довозъ, приставлене; (Best) зосилити.

Liegen, v. n. лежати; liegen lassen лишити, покинути; стояти, находитися; über etwas liegen надъ чимъ сидѣти; krank liegen хорувати, слабувати; auf der Bärenhaut liegen медаровати, ледащити; liegen bleiben здѣстися, полягчи; v. imp. es ist mir daran gelegen мнѣ о се ходити; es liegt mir am Herzen лежить мнѣ на серцю; das liegt vor Augen рѣчь очевидна; es liegt mir auf der Brust тяжити мнѣ на грудѣхъ.

Liegetag, m. день одпочивку.

Lieschgrad, n. бѣръ.

Lieutenant, m. поручникъ.

Liga, f. звязокъ.

Lille, f. лилея.

Lilientweiß, adj. лилейный, бѣлый якъ лилея.

Lilientäfer, m. кузька.

Limonade, f. лимонада.

Limonen, f. цитрина.

Linde, f. Lindenbaum, m. липа.

Linde, adj. f. gelinde.

Lindenallee, f. липова улица.

Lindenbast, m. липове лико.

Lindenhonig, m. липовый мѣлъ.

Lindenwald, m. Lindenheide, m. липникъ.

Lindern, v. a. смирити, утуляти, злекшити.

Linderung, f. злекшене, попустъ, бѣда.

Lindwurm, m. крылатый змѣй, крылата змѣя.

Linea, n. лення.

Lineamente, pl. риси лица.

Lingwist, m. знатокъ ober знавецъ языковъ, языкословъ.

Linie, f. чарка, лення; (Zeile) стрѣчка.

Lenienschiff, n. леневый корабель.

Linieren, v. a. ленювати.

Link, adj. лѣвый; die linke Hand лѣва рука; linke Seite бѣлѣвъ.

Linkisch, adj. неповоротный, немо-торный.

Linkhand, m. лѣвцунъ, манькутъ.

Links, adv. въ лѣво, въ лѣвый бѣкъ, на лѣво; (bei Pferden) вѣсьта, (bei Döfeln) собъ.

Linnen, adj. полотняный; n. по-лотно.

Linse, f. сочевница, сочка, ленча; сторожка.

Lippe, f. губи (pl.), уста.

Lippenbuchstabe, m. буква губна.

Lippenpomade, f. масть губна.

Liqueur, Likör, m. ликеръ.

Liquidation, f. виказь, розчислене.

Liquidieren, v. a. розчислити, виказати.

Lispeln, v. n. шепелити; шептати, шелестѣти.

Lispeler, m. шепетухъ, шептунъ.

List, f. хитрѣсть.

Liste, f. списокъ, посписъ.

Listig, adj. хитрый.

Litanei, f. литанія.

Literarifch, adj. литературный.
 Literat, Literator, м. письменникъ, литератъ.
 Literatur, f. письменность, литература.
 Lithograph, м. литографъ.
 Lithographic, f. литография, каменопись.
 Lithographifch, adj. литографический, каменописный.
 Lithauen, п. Литва.
 Lithauer, м. Литвинъ.
 Liturgie, f. литургия.
 Litze, f. шнурокъ, поясокъ.
 Libre, f. убранство, люберия.
 Lob, п. хвала, похвала, слава, честь; Gottlob слава Богу.
 Lobbegierig, adj. честолюбный, жадный славм ober чести.
 Loben, v. а. хвалити, похвалити, добрити, славити; пѣнити.
 Lobenswerth, lobenswürdig, adj. достохвальный.
 Lobesam, f. lōblich.
 Lobeserhebung, f. вихвала, виславление, похвала.
 Lobgedicht, п. похвальный стихъ ober вершъ.
 Lobgesang, м. Loblied, п. похвальна пѣсня.
 Lobhubelei, f. прихвальковане.
 Lobhubler, м. прихвальникъ.
 Lōblich, adj. похвальный.
 Lōblichkeit, f. похвальность.
 Lobpreifen, v. а. величати, славити.
 Lobpreisung, f. величане, славлене.
 Lobrede, f. похвальна бесѣда.
 Lobredner, м. хвальникъ, хвалитель.
 Lobfchrift, f. похвальне письмо.
 Lobfingen, v. п. словословити.
 Lobfpruch, м. похвала.
 Local, adj. мѣстный.
 Loch, п. дѣра, розтвѣръ; (eine Grube,

Gefängniß) яма, темница, вязница, низько; (Wunde) рана.
 Lōchlein, п. дѣрочка, дѣрка.
 Locher, v. а. робити дѣри, гаровати.
 Lōcherig, adj. дѣрвиный.
 Lochsäge, f. пила до выпилована дѣръ.
 Locher, f. кучеръ, кучерикъ.
 Lōcheln, v. а. кучери робити.
 Locher, v. а. кучеравити; надити, манити, конопити.
 Locher, adj. сипкий, пухкий, крухий, мѣлкий, мягкий, рѣдкий, не твердый; (lieberlich) гультайский, розпустный.
 Locherheit, f. мѣлкость, пухкость.
 Lochern, v. а. зрѣдити, спорѣдити, розпахати, розкопати; v. п. розсипатися, ослабнути, вольнѣти.
 Lochig, adj. кучеравий, кучеравий.
 Lochpreise, f. вабець.
 Lochpreise, f. понада, приконопа, приманка.
 Lochstimme, f. приманливый голосъ.
 Lochung, f. понада, примана, ваблене.
 Lochvogel, м. вабчикъ, вабець.
 Locherfche, f. порось, понель зъ огнемъ.
 Lochern, v. п. тлѣти, перегарати.
 Lōffel, м. ложка, лижка.
 Lōffelbehälter, м. лижникъ, наложникъ.
 Lōffelganß, f. баба.
 Lōffeltraut, п. вареха.
 Lōffeltuchen, м. грибокъ (pl. — gen. -dъ).
 Lōffeln, v. п. ложками всти.
 Lōffelstiel, м. черенокъ у ложки.
 Logarithmus, м. логаритмъ.
 Loge, f. льожа.
 Logik, f. логика.

Logiren, v. п. мешкати, стояти на квартиръ, жити; v. а. намѣстити, дати квартиру.

Logis, п. мешкане, житло.

Logogriff, м. логогрифъ.

Lohbeize, f. дубний сокъ.

Lohbe, f. дубъ (gen. дубу), дубница; (Stamme) поломѣнь, поломя.

Lohen, v. а. дубити.

Lohgar, adj. видублѣнный.

Lohgärber, м. мятникъ, мячъ.

Lohgärberei, f. мятничество, шкёрничество.

Lohgrube, f. яма до дубленя.

Lohkäse, м. випоръ.

Lohküfen, м. випоръ, випорный дубъ.

Lohküfe, f. випорный овер дубный прикадокъ.

Lohmühle, f. дубный млинь.

Lohn, м. платня, плата, заплата, надгорода; перевѣзъ.

Lohnarbeiter, м. наймитъ.

Lohnarbeiterin, f. наймичка.

Lohnen, v. а. платити, заплатити, надгородити.

Lohnkutsche, f. наемна карита.

Lohnkutscher, м. наемный вѣзница овер кучерь.

Lohnlafai, м. наемный лакей.

Lohnung, f. платня, заплата, жодъ.

Lohnwagen, м. наемный вѣзъ.

Lokal, п. мѣсце, мѣстевѣсть.

Loisch, м. куколь.

Lomben, м. льомберъ.

Loos, п. жребъ, жеребе; доля, судьба, удѣлъ.

Loosen, v. п. метати овер кидати жеребе.

Lorbeerbaum, м. бобожъ, бобкове овер лаврове дерево.

Lorbeerblatt, п. лавровый листъ.

Lorbeer, f. лавръ.

Lorbeertrauz, м. лавровый вѣнецъ.

Lorbeerweide, f. верболозъ, верболузина.

Lorbeerzweig, м. лаврова галузка.

Lorgnette, f. льорнета.

Loß, adj. люзный, нетвердый, вольный; (hülflöß) безъ помочи; (kraftlos) слабый, бездужий; der Zahn ist loß зубъ кивается; ich bin daß Fieber loß пропасница мене покинула.

Loßarbeiten, v. а. видобути.

Loßbekommen, v. а. одорвати, видобути.

Loßbinden, v. а. розвязати, одвязати.

Loßbitten, v. а. випросити.

Loßbrechen, v. а. одколоти, одломати; v. п. вибухнути.

Loßbrennen, v. а. вистрѣлити, палити.

Loßchen, v. а. гасити; den Durst — вгасити спраготу; f. ausladen.

Loßcher, м. Loßchorn, п. гасилко.

Loßschgeräte, п. пожарскыя знаряди.

Loßschpapier, п. паперъ пробивающий.

Loßschung, f. гашене; вимазане, виписане.

Loßdonnern, v. п. грѣмнути.

Loßdrehen, v. а. розкрутити.

Loßdrücken, v. а. вистрѣлити.

Loße, adj. люзный; (unthwillig, schelmisch) розпустный, свавольный; (boßhaft) нечесный.

Loßgeißel, п. викупно, викупъ.

Lösen, v. а. розвязати, одвязати, розпустити; (aufheben) знести, звѣщити; Geld lösen продавати; избрати грошъ; eine Frage — розвязати питане; ein Räthsel — одгадати, вгадути; (befreien) ви-свободити.

Lozgeben, v. a. освободити, выпустити.
 Lozgehen, v. p. одорватися, розв'язатися, одягати; (von Geschren) вистрѣлити; auf einen — кинути ся на кого, ударити на кого; (anfagen) начати.
 Lozkaufen, v. a. викупити.
 Lozkommen, v. p. освободитися, видобутися.
 Lozlassen, v. a. випустити, освободити.
 Lozreißen, v. a. одорвати, розорвати.
 Lozsagen, v. g. виречися, одрадитися.
 Lozschießen, v. a. вистрѣлити.
 Lozschlagen, v. a. оббити, ударити; спродати.
 Lozschließen, v. a. розковати.
 Lozschmalen, v. a. розстигнути; спустити.
 Lozschreien, v. p. загорлати, закричати.
 Lozsprechen, v. a. узнати кого невиннимъ; (einen Lehrling) визволити; von Sünden — розршити.
 Lozspredung, f. узнане за невинного, визволене; розршене.
 Lozspringen, v. p. одорватися; auf einen — кинутися на кого.
 Loztrennen, v. a. одорвати, розпороти.
 Lozung, f. розв'язане; викуплене; (des Geschützes) стрѣляне.
 Lozung, f. гасло.
 Lozweichen, v. a. одмягчити, одмякшити.
 Lozwerden, v. p. одпекатися, спекатися, поспекатися (с. gen.); освободити ся одъ кого, позбутися чого; продати.

Loz zählen, v. a. викромити зъ числа, вичислити.
 Lozziehen, v. p. грѣмати на кого, домавляти кому.
 Loth, n. лѣтъ, пайка; (Weiloth) оловниця; (zum Lōthen) вѣтъ.
 Lōthen, v. a. паяти, цѣлити.
 Lōthig, adj. лотовий; чистий.
 Lōthkolben, m. молотокъ до паяня ober цѣленя.
 Lōther, m. той що цѣлить, спаячъ.
 Lothrecht, adj. простозвислий.
 Lothse, Lothsmann, m. ротманъ, бѣзунъ.
 Lothsfen, v. a. бѣзувати.
 Lōthung, f. паяне, цѣлене.
 Lotterbube, m. урвень, урвитель, урвисень.
 Lotterbübisch, adj. урвительський, урвительний.
 Lotterie, f. лѣотерія; — auf die — gewinnen зограти на вѣтѣги.
 Lotto, n. f. Lotterie.
 Lotus, Lotusbaum, m. леденець.
 Louisdor, m. люйдоръ.
 Löwe, m. левъ.
 Löwenfuß, m. переворотень.
 Löwengrube, f. левяча яма.
 Löwenhaut, f. левяча шкура.
 Löwenherz, n. левяче серце.
 Löwenmaul, n. вижлянь.
 Löwentafel, f. левяча лаба.
 Löwenzahn, m. май, гуменикъ, молочвй, жидѣвська шапка.
 Löwin, f. левица, лѣвица.
 Lojal, adj. вѣрний.
 Lucerne, f. конючина.
 Luchse, m. острозѣръ, рись.
 Luchsaugen, (pl.) острый зѣръ, бистра очи.
 Luchstafel, f. рись.
 Luchsteil, m. громова стрѣла.
 Lucifer, m. зѣрница, вечѣрница; чортъ, люциперъ.

Зүдэ, f. гáялва, промичка, прога-
ли́на, плѣшъ, плѣшка, струнка;
дѣра.
Зүдэнбүгэр, m. вставка, заступ-
никъ другого въ бѣдѣ.
Зүдэнхаст, зүдиг, adj. дѣравый, про-
галмистый, неповный, пустый.
Зүбер, n. стерво, падлисъко, здох-
лятина; (дон Пфегбен) мясо;
(Зобер) примана, приконопа, ко-
нопа.
Зүберкебен, n. ледаше жытв.
Зүберлих, adj. ледашый, развѣдний,
гультайсый.
Зүберн, v. n. гультайти; v. a. ма-
нити, ковопити, надити.
Зүфт, f. воздухъ. gen. pl. воздуха,
вѣтеръ, повѣтр; die Öffnung Zүфт
einzulassen провѣвъ, духъ.
Зүфтбалл, Зүфтбаллон, m. воздушна
опука.
Зүфтбилб, n. майкъ, привилъ, напо-
вида.
Зүфтблазе, f. банька.
Зүфтшен, n. вѣтречь, вѣтерець.
Зүфтдихт, adj. непропускающий воз-
духу.
Зүфтен, v. a. вѣтрити, провѣтрити.
Зүфтершеинунг, f. воздушна проява,
наповида.
Зүфтифарт, f. воздушна подорожъ.
Зүфтифанг, m. Зүфтифенстер, n. продухъ,
продувъ.
Зүфтигегенд, f. воздушна сторона.
Зүфтигесталт, f. привилъ.
Зүфтигауч, m. вѣтречь.
Зүфтигиммел, m. f. Зүфтиkreis.
Зүфтиг, adj. воздушный, вѣтровый,
прохолодный; (leicht) легкий.
Зүфтиkreis, m. атмосфера.
Зүфтилеер, adj. порожный.
Зүфтилох, n. продухъ, тonya, духъ;
димница.

Зүфтималз, n. вѣтровый солодъ.
Зүфтиmesser, m. вѣтромастеръ.
Зүфтиpumpe, f. воздушна черпадо.
Зүфтиraum, m. воздушна обег вѣтро-
ва просторонъ.
Зүфтиreise, f. воздушна подорожъ.
Зүфтирöhre, f. гортанка, гартанка, ди-
хавка.
Зүфтисалз, n. воздушна сôль.
Зүфтиsäure, f. квасорôль.
Зүфтиschiff, n. вѣтровый обег воздуш-
ный корабель.
Зүфтиschiffer, m. воздушный плав-
никъ.
Зүфтиschiffahrt, f. воздушна подорожъ
(плавба).
Зүфтиschloß, n. воздушный замокъ.
Зүфтиspringer, m. вѣтроскокъ.
Зүфтиsprung, m. скокъ, козелъ.
Зүфтиstreich, m. пустий ударъ.
Зүфтиwasser, n. воздушна вода.
Зүфтиzeichen, n. воздушный знакъ.
Зүфтиzieher, m. f. Зүфтиfang.
Зүфтиzug, m. продувъ, протягъ, про-
вѣвъ.
Зүг, m. брехня, лжа.
Зүге, f. брехня, неправда, лжа,
брехотня.
Зүген, v. n. брехати, неправду го-
ворити.
Зүгенгеист, m. брехливый духъ;
бъсъ.
Зүгенхаст, adj. брехливый.
Зүгенхастигеит, f. брехливість.
Зүгенмаул, n. брехунъ.
Зүгенпребигер, m. оновѣдающий
брехню.
Зүгенprophet, m. лжепророкъ.
Зүгнер, m. брехунъ, брехачъ.
Зүгнерин, f. брехунка, брехуха,
брехачка.
Зүгнерисх, adj. брехливый.
Зүге, f. димница, дѣра, розтвôръ.

Zullen, v. a. **вспиняти, укоювати.**
 Zümmel, m. **байдура, бандура, дурбарь, болванъ, добууръ, бельбастъ, великданъ, чопъ, лъивецъ.**
 Zümmelrei, f. **болванство, великдановатость.**
 Zümmelhaft, adj. **великдановатий, бандуроватий, дурбарский.**
 Zump, m. **шанталавецъ, драла, ледашукъ; (ein atmsetziger Mensch) бѣднякъ, бѣдняка; (ein farger Mensch) гнетарь, жѣнда.**
 Zumpen, m. **лохманъ, лохматъ, шматъ, дранте, шаматъ, шамати (pl.).**
 Zumpengelb, n. **дурница, дурна ober маленька платня.**
 Zumpengesindel, n. **Zumpenраѣ, m. зволожа, зволочъ.**
 Zumpenhandel, m. **торгъ лохманами ober лохматемъ.**
 Zumpenhändler, m. **торгующий лохматемъ.**
 Zumpenhund, m. **обдранецъ, обдертьюкъ, ледашукъ, гультай, урвитель, вовисъ.**
 Zumpensammler, m. **лохманяръ, шматяръ, онучаръ.**
 Zumpenweib, n. **лохманярка; онучарка.**
 Zumpenzucker, m. **нечищенный цукоръ.**
 Zumperei, f. **дурница, нѣсенѣтница.**
 Zumpicht, adj. **обдертий, шанталавий, обдраний; бѣдний; скупий.**
 Zumpig, adj. **дрантивий, драклавий, лохманястий, обдраний; бѣдний, лихий.**
 Zunge, f. **легке.**
 Zungenaber, f. **легкова жила.**
 Zungenentzündung, f. **запалѣне легкого.**
 Zungenflechte, f. **плюсникъ.**
 Zungengeschwür, n. **легкова болячка.**
 Zungenhieb, m. **виговоръ; легковий ударъ.**
 Zungenkrankheit, f. **легкова слабость.**

Zungenkrant, n. **медунка, цицаки (pl.).**
 Zungenmoos, n. **плюсникъ.**
 Zungenruß, n. **сѣканиця зъ легкого.**
 Zungensucht, f. **ядухъ, дихавица, сухоти (pl.).**
 Zungenstüchtig, adj. **ядушливий, сухотничий.**
 Zungern, v. n. **валандати; тинятися, ледаровати.**
 Zunte, f. **лють, запалка.**
 Zust, f. **веселость, радость, утѣха; забава; (Neigung) хиста, наклонность; (Verlangen) охота, бажане, хѣть, жадоба.**
 Zustbarkeit, f. **утѣха, веселость, забава.**
 Züstchen, n. **кортычка.**
 Zustbirne, f. **голька, курва.**
 Züsten, v. n. **хотѣти чого, кортѣти кого, лохнути за чимъ.**
 Züftern, adj. **ласий, похотливий, багливий, жадный.**
 Züfternheit, f. **кортычка, кортычка, ласость.**
 Zustfahrt, f. **прѣздка.**
 Zustfeuer, n. **потѣшний огонь.**
 Zustgarten, m. **цвѣтний городъ.**
 Zusthaus, n. **бесѣдка.**
 Zustig, adj. **веселый, радостный, гожий, забавный, брехливый; sich lustig machen, веселити ся, забавляти ся; sich über einen lustig machen, глузовати зъ кого.**
 Zustigkeit, f. **веселость, забавность.**
 Zustigmacher, m. **забавникъ, веселый.**
 Zustort, m. **мѣсце забави.**
 Zustreise, f. **подорожъ для забави.**
 Zustschloß, n. **замокъ для забави.**
 Zustseuche, f. **венерична хвороба.**
 Zustspiel, n. **комедия.**
 Zustwald, m. **лѣсокъ для забави, гай, дѣброва.**
 Zustwandeln, v. n. **проходити ся.**
 Zutheraner, m. **лютеранъ.**
 Zutherisch, adj. **лютеранский.**

Lutter, m. простуха, преста горѣла.	Emphatisch, adj. лимфовий.
Luzus, m. випись, роскошничество.	Ehra, f. лѣра, рея.
Lymphе, f. лимфа.	Chrifer, m. хриць.
	Esimachie, f. тоя, тоялъ.

Ж. М. М.

Maal, Маал, n. f. Mahl, Маф.	Mädchenhaft, adj. дѣвочий, по дѣвочому.
Mache, f. приправа, работа.	Mädchenschule, f. дѣвоча школа.
Machen, v. a. робити, дѣлати, справувати, здѣлати, зробити; machen lassen велѣти ober дати шо зробити; Geld machen збивати грошѣ, придбати гроша, (von Falschmünzern) подрабляти грошѣ; reich machen збогатити; schwarz —, чорнити; weiß —, бѣлити; sich an einen —, обернути ся до кого; sich davon —, удрати, драхнути, уйти, шуснути; sich an etwas machen взяти ся до чога, имити ся чога.	Mädchenberführer, m. дѣвчурѣ, розводячий дѣвчата.
Macherei, f. партоинна.	Made, f. черва, червѣ, червакъ.
Macherlohn, n. платня за роботу.	Mademoisell, Mamsell, f. панна.
Macht, f. сила, моча, мѣць, могучность, власть.	Madenmaß, adj. промочений цѣлкомъ.
Machtbaber, m. могутень; повновластникъ.	Madig, adj. червавий, червистий.
Mächtigt, adj. сильный, могучий, могучний; einer Sprache mächtig sein умѣти ober знати добре який языкъ.	Madonna, f. Богородица, Божа мати.
Machtloß, adj. безсильный, слабый.	Magazin, n. амбѣръ, складъ, комора, магазинъ.
Machtlosigkeit, f. безсильность.	Magd, f. дѣвка, служница.
Machtspruch, m. указъ, могуче слово.	Magen, f. жолудокъ, богунѣ.
Machtwort, n. f. Machtspruch.	Magenbalsam, m. жолудний бальзамъ.
Machtwort, n. партоинна, партолье дѣло.	Magenbrüden, n. давлене въ жолудку.
Mafulatur, f. попудный паперѣ.	Magenfieber, n. жолудна пропасница.
Mabame, f. панѣ.	Magenhusten, m. жолудний кашель.
Mädchen, n. дѣвчина, дѣвча, дѣвчинка, дѣвчатко.	Magenkrampf, m. жолудний корчѣ.
	Magenkrankheit, f. жолудна слабость.
	Magenpflaster, m. жолудний пиястиръ.
	Magensaft, m. жолудний сокъ.
	Magenstärkend, adj. прокрѣпляющий жолудокъ (асс.).
	Magentropfen, (pl.) жолудний капля.
	Magenwasser, n. жолудна вода.
	Mager, adj. сухорлявий, худий, сухой, сухошавий, кощавий; (ärmlich) бѣдный; mager werden сохнути, худѣти, видѣти, нивну-

ти, терхавѣти, вянути; ein magerer Mensch сухорлявецъ, замора, заморока; mageres Land ялова земля.

Magerkeit, f. сухорлявѣсть.

Magie, f. чародѣйство, вѣщарство.

Magister, m. чародѣй,

Magister, m. магистеръ, (мистеръ).

Magistrat, m. магистратъ.

Magnat, m. вельможа.

Magnet, m. магнетъ.

Magnetisch, adj. магнетичный.

Magnetisieren, v. a. магнетизувати.

Magnesia, f. магнезия.

Magnetismus, m. магнетизмъ.

Magnetnabel, f. стрѣлка магнетична.

Magnificenz, f. Свѣтлѣсть; величнѣсть.

Magnifit, adj. величннй, чудннй.

Mahagoniholz, n. магоневе дерево, магонь.

Magnium, n. горчечь.

Mähen, v. a. косити; сѣчи.

Mahd, f. кѣсба, кошена.

Mäher, m. косарь.

Mahl, n. обѣдъ, ѣда; (Zeichen) знакъ, пятно: dieses Mahl на сей разъ; zwei Mahl два рази; jemahls коли, колибуа.

Mahlen, v. a. молоти.

Mahlgang, m. колесо въ млинѣ, камѣнь.

Mahlgast, m. млинскнй гѣсть.

Mahlgeld, n. Mahlgroschen, m. грошъ за мѣливо.

Mahlmeze, f. мельнѣ.

Mahlmühle, f. млинъ.

Mahlshatz, m. вѣно.

Mahlstrom, m. вирь.

Mahlzahn, m. червѣннй зубъ.

Mahlzeit, f. обѣдъ, ѣда, столъ; (Abendmahlzeit) вечеръ.

Mahnbrief, m. листъ напоминающнй.

Mähne, f. грива; mit weißer Mähne бѣлогривнй.

Mahnep, v. a. напоминати, припоминати.

Mahnep, m. напоминачъ.

Mahnung, f. пересторога, напѣмка.

Mahomedaner, m. магомеданъ.

Mahr, m. f. Алп.

Mährchen, Mährlein, n. байка, басня, сказка.

Mähre, f. байка, сказка; (ein schlechtes Pferd) хандра, шкапа, кандиба, хабера.

Mai, m. май.

Maisbume, f. Maisstümchen, Maiglöckchen, n. свѣчарникъ, конвалія.

Maisbaum, m. береза.

Maisbutter, f. маеве масло.

Mais, f. дѣвчина, дѣвочка.

Maisäfer, m. хрущъ (маевнй).

Maisfische, f. маева вишня.

Maisluft, f. маевнй воздухъ.

Mais, m. кукуруза, киндириця.

Maisbrei, m. кулена.

Maiskolbe, f. шулька.

Maitresse, f. любовница, любашка.

Majestät, f. величество; величнѣсть.

Majestätlich, adj. величннй, великолѣпннй.

Majestätsverbrechen, n. оскорблене величества.

Majestätsverbrecher, m. оскорбитель величества.

Major, m. майоръ.

Majoran, m. майранокъ, сокирки (pl.), розмайранъ.

Majorat, n. майоратъ.

Majorenn, adj. повнолѣтннй.

Majorennität, f. повнолѣтнѣсть.

Majorität, f. бѣльшина, бѣльнѣсть.

Mafel, m. пятно; s. Fehler.

Mäfeln, v. a. und n. гуадити, осуажати; баришквати, баришквати.

Мѣтлер, м. гудитель; баришникъ, баришѣвникъ.
 Мѣтлерlohn, м. Мѣтлерgebühren (pl.) баришѣвнѣ, барищина.
 Мѣтлерgeschäft, п. баришѣвництво.
 Мафре, f. макреля. баламутъ.
 Мафроне, f. локшина.
 Мал, п. разъ.
 Малачит, м. маляхитъ.
 Малсбеиен, v. а. проклинати, злорѣчити.
 Малсфанг, м. збродень, криминальникъ.
 Малсфигgericht, п. судъ наголовный.
 Мален, v. а. малявати, писати.
 Малер, м. маляръ.
 Малербурсче, м. малярчукъ.
 Малerei, f. малярство.
 Малize, f. злѣсть.
 Малтер, м. четверть.
 Малтерholz, п. саджене дерево.
 Малтерfritter, м. рицаръ мальтанскый.
 Малбасier, м. мальвазия.
 Малбе, f. чорнорожа, гордовина.
 Малз, п. солодъ.
 Малзbarre, f. солодовня.
 Малzen, v. а. робити солодъ.
 Малzer, м. солодовникъ.
 Мама, f. матонька, мама.
 Мамме, f. страхополохъ, трусь, баба.
 Маммелuf, м. мамелюкъ; f. Abtrüniger.
 Машмон, м. мамона.
 Ман, рг. man sagt говорить; wie schreibt man dieses Wort якъ се слово пише ся? wo bekommt man das а где се достати? man sieht дагау зъ сѣго видно одег слѣдно.
 Мананг, рг. деякий, декотрий, не одинъ, инший.
 Маншерlei, adj. рѣжний, розличный.

Маншестер, м. маншестеръ.
 Маншнал, adv. деколи, иногдѣ, часомъ, неразъ.
 Манbant, м. уповномочняющий.
 Манbat, п. мандать; розказъ, приказъ.
 Манbatar, м. мандаторъ.
 Манdel, f. мандель; eine—Äpfel пять—надсять яблокъ.
 Манdel, f. миндаля; (im Halse) загтьчъ, золзи; f. Mänge.
 Манdelbaum, м. миндалеве дерево.
 Манdelholz, п. f. Mangelholz.
 Манdelstern, м. миндалеве зерно.
 Манdelstie, f. миндалевъ отруби.
 Манdelträhе, f. красоворонъ.
 Манdelstuchen, м. миндалеве тѣсто.
 Манdelmilch, f. миндалеве молоко.
 Манdeln, v. а. снопи ставити пучками; f. Mangeln.
 Манdelöl, п. миндалевый олъй.
 Манdelstein, м. миндалевый камѣнь.
 Манdelweise, adv. пучками, мандлями.
 Манen, pl. души помершихъ.
 Mänge, Mangel, f. валковница, карбовница.
 Mangel, м. недостатокъ, недостача, бракъ, хiba; f. Fehler; Mangel an Brod безхлѣбе; (Mängel) хiba, вада, похиба, ганчъ.
 Mangelhaft, adj. недостаточный.
 Mangelhaftigkeit, f. недостаточность.
 Mangelholz, п. валокъ.
 Mangeln, mangeln, v. а. качати, валковати.
 Mangeln, v. п. und imp. мати недостатокъ; недоставати, хибовати.
 Mangelb, м. ботва.
 Маншдѣr, м. маняхой; вѣрникъ.
 Манie, f. пристрасть, дурь.
 Манier, f. способъ, обичай.
 Манierlich, adj. чемный, обичайный, вѣвчливый.

Manierlichkeit, f. чести́сть, обича́й-
но́сть.

Manifest, п. манифе́стъ.

Manifestation, f. виявѣ, виявлене.

Manipulation, f. длѣвни́цтво, ору-
дова́не; f. *Behandlung*.

Mann, м. чоловѣ́къ, мужъ, мужчи-
на; (*Ehemann*) мужъ; *der gemeine*
Mann прости́й чоловѣ́къ, хло́пъ;
bier Mann tief въ чотири хлопа
глубоко.

Manna, п. манна; f. *Entengrad*.

Mannbar, adj. зрѣлий, мужний, до-
спѣлий, повнолѣтний, лѣтний.

Mannbarkeit, f. зрѣло́сть, мужно́сть.

Männchen, чоловѣ́чокъ; (*von Thie-
ren*) саменъ.

Mannhaft, adj. бойкий, мужний,
хоробрый.

Mannhaftigkeit, f. мужно́сть, хоро-
ро́сть.

Mannesalter, п. муже́ський вѣ́къ.

Mannheit, f. мужество; чле́нь му-
же́ський.

Mannigfach, *mannigfaltig*, adj. роз-
ма́тий, ро́жнора́кий.

Mannigfaltigkeit, f. ро́жнора́ко́сть,
розма́тво́сть.

Männiglich, adj. ко́ждий, всѣ́лякий.

Männin, f. жена, женщина.

Männlich, adj. муже́ський, мужний,
о́дважний, хоробрый.

Mannsbild, п. мужчина.

Mannschaft, f. люде, мужчины; во-
яки (pl.).

Mannsgestalt, f. муже́ська постава.

Mannshandschuh, м. муже́ська ру-
кави́ця.

Mannshoch, adj. на одного чоловѣ́ка
о́бер хло́па, висо́кий мовѣ́ чоло-
вѣ́къ.

Mannsleib, п. муже́ська одѣ́жъ.

Mannslänge, f. довго́сть въ хло́па.

Mannsleute, pl. мужчи́ни (pl.).

Mannöname, м. муже́ське имя.

Mannöperson, f. мужчина.

Mannöschneider, м. муже́ський кра-
ве́ць.

Mannöschuh, м. муже́ський чере-
ви́къ.

Mannöstamm, м. муже́ське ко́лѣно.

Mannöstrumpf, м. муже́ська но-
гавка.

Mannösucht, f. любашно́сть, пару-
бочно́сть.

Mannösuchtig, adj. любашни́й, пару-
бочни́й.

Mannöstreue, f. ласто́вчаче зѣ́в.

Mannövolk, п. мужчи́ни (pl.).

Mannöstoll, f. *mannösuchtig*.

Manöuvre, п. маневра, оборо́тъ.

Manschen, v. а. мутити.

Manschette, f. манкѣта, нару́чка.

Mantel, м. плащъ, бурка, манта;
опанча.

Mantelchen, п. плащикъ.

Mantelsack, м. бе́саги (pl.), клу-
но́къ.

Manufaktur, f. рукодѣ́льня.

Manufakturarbeit, f. рукодѣ́льна ро-
бота.

Manufakturist, м. рукодѣ́льни́къ.

Manufakturwesen, п. рукодѣ́льни-
цтво.

Manuscript, п. рукопи́сь.

Mappe, f. мапа.

Marcipan, м. лѣсиво, ласо́ца.

Marber, м. куна.

Marberfalle, f. *Marberreisen*, п. зель-
зо на куни.

Marberfell, п. шкѣра зъ куни.

Marienbad, п. вода́на ба́ня.

Marienbild, п. образъ Богороди́ць.

Marienblume, f. f. *Angerblume*.

Mariensistel, f. остро́вѣта.

Marienglas, п. ка́мѣнне о́бер руське
шкѣло.

Mariantäfer, м. бе́дрѣ́нка.

Marienbѣшен, n. f. Lichtneffe.
 Marienschuh, m. черевичокъ.
 Marienthränen (pl.) наворотѣнь, во-
 робляче просо.
 Marine, f. морська сила, тари-
 нарка.
 Mariniren, v. а. насолити.
 Marionette, f. марионета.
 Markt, n. мозокъ, шпикъ; стрижѣнь,
 чернь, серце; ядро, грясть.
 Markt, f. знакъ; граница, межа; (im
 Gewichte) гривна.
 Marke, f. граничный стовпъ; (bei
 Spielen) марка, знамка.
 Marken, v. а. зазначати, замѣчати.
 Marktender, m. маркитанъ.
 Marktgraf, m. марграфъ.
 Marktgräfin, f. марграфиня.
 Marktgrafschaft, f. Marktgrafthum, n
 марграфство.
 Marktig, adj. мязковатий, ядерний,
 твердый.
 Marktiren, v. а. зазначати, марко-
 вати.
 Marktscheibe, Marktscheidung, f. грани-
 ця, розгране.
 Marktscheiber, m. жѣрникъ.
 Marktsknochen, m. шпикова кѣсть.
 Marktstein, m. жежевий камѣнь.
 Markt, m. базаръ, торгъ, ярмарка,
 ярмарокъ.
 Markten, v. а. ярмарковати, спро-
 давати; v. n. торговатися.
 Marktauffseher, m. базарный.
 Marktflecken, m. мѣстчко, городокъ.
 Marktfreiheit, Marktgerechtigkeit, f.
 право ярмаркове.
 Marktgeld n. торгове.
 Marktsleute (pl.) торгоашъ, торговѣ
 люде.
 Marktorbung, f. торговий поря-
 докъ.
 Marktplatz, базаръ, торговица.

Marktrecht, n. ярмаркове право;
 торгове право.
 Marktschreier, m. фаринникъ, дуру-
 людъ.
 Marktschreierei, f. мантарство, туман-
 нярство.
 Marktschreierisch, adj. мантарський,
 туманярський.
 Markttag, m. день торговий.
 Marmel, m. f. Marmor.
 Marmelade, f. мармоляда.
 Marmor, m. мarmorъ, бѣлий ка-
 мѣнь.
 Marmorarbeit, f. мarmoreва об. бѣ-
 локамѣнна работа.
 Marmorband, m. мarmoreва оправа.
 Marmorblock, m. грубий мarmorъ.
 Marmorboden, m. мarmoreвий по-
 мѣсть.
 Marmorbruch, m. мarmoreвий ломъ.
 Marmorfelsен, m. мarmoreва скеля.
 Marmoriren, v. а. мarmорувати.
 Marmorirt, adj. мarmорований.
 Marmorplatte, f. мarmoreва плита.
 Marmor säule, f. стовпъ мarmore-
 вий.
 Marobe, adj. втомлений, згарова-
 ний, недужный.
 Marobeur, m. мародеръ.
 Marobiren, v. n. мародовати, не-
 здугувати.
 Maroquin, m. сапьянъ.
 Marqueur, m. f. Kellner.
 Marquis, m. маркизь.
 Marquisе, Marquisin, f. маркиза.
 Mars, m. Марсъ; (auf Schiffen)
 маштове гѣздо, маштовий кѣшъ.
 Marsch, m. походъ, вирушъ, маршъ.
 Marschall, m. маршалокъ.
 Marschallstab, m. маршальска бу-
 лава.
 Marschfertig, adj. готовий до по-
 ходу.

Marschiren, v. п. йти въ походъ ;
 машировать.
 Marschland, п, бодотниста земля,
 мокраина, багновиць (pl.).
 Marschländer, м. болотничанъ, ба-
 гновець.
 Marschroutе, f. маршрута.
 Marsfegel, п. верхномачтове въ-
 трильце.
 • Marstall, м. конюшня.
 Marter, f. мука, суять ; битка.
 Marterbank, f. f. Folterbank.
 Martern, v. а. мучити, замучити,
 томити.
 Martertwoche, f. великий тиждень,
 страства недѣля.
 Martialisch, adj. жовнярьскый, во-
 яньскый.
 Märthrer, м. мученикъ, страда-
 лець.
 Märthrerin, f. мученица, страдаль-
 ница.
 Märthrerthum, п. мучеництво,
 страдальництво.
 Märthertod, м. мученична смерть.
 März, м. марецъ.
 Märzбier, п. марцеве пиво.
 Marzipan, м. ласоца.
 Märzsturz, f. гребникъ.
 Masche, f. око, петля, зачморкъ.
 Maschine, f. строй, машина.
 Maschinenmäßig, adj. механичний.
 Maschinenmeister, м. машинистъ ;
 стройникъ, механикъ.
 Maschinenrie, f. строъ (pl.), маши-
 ны (pl.)
 Masculinum, п. мужеськый родъ.
 Maser, п. волокно, жила, слой ;
 (als Kraufheit) коръ.
 Maserholz, п. словате дерево.
 Masericht, Maserig, adj. словатый,
 жловатый.

Masbolber, м. Maberle, f. браденъ,
 кречеть, яворъ.
 Maske, f. машкара.
 Maschinenball, м. Mafgerafe, f. машка-
 раля.
 Masfiren, v. а. закрити машкарою,
 надѣти машкару ; затати.
 Masfopei, м. торгова спѣлка, спѣль-
 ный торгъ.
 Masfliebe, f. стокороть.
 Maß, п. мѣра, мѣрка; (Verhältniß)
 ладь ; (bei flüßigen Dingen) лъба-
 нокъ, ведро, оудина ; (bei trocke-
 nen Dingen) мѣра, корецъ.
 Massafiren, v. а. убити, умертви-
 ти, вигубити, розсѣчи.
 Maßschен, п. мѣрочка.
 Masse, f. мязь, гуртъ ; множество,
 товпа.
 Massenweise, adv. натовпомъ.
 Maßgabe, Maßgebung, f. мѣра, роз-
 мѣръ.
 Maßig, adj. мѣрний, середний; пов-
 держливый, умѣренный ; (in Zusam-
 mensetzung) одповѣдний, одвѣтний.
 Maßigen, v. а. f. ermäßigen, v. г.
 поддержати ся, мѣрковати ся.
 Maßigkeit, f. поддержливость, мѣр-
 ность.
 Maßigung, f. поддержане.
 Massiv, adj. мязкий, замязный, мя-
 зистый ; (aus Mauertwerk bestehend)
 наскрозъ мурований, камѣнный.
 Maßliebe, f. f. Angerbüschchen, Gän-
 seblume.
 Maßregel, f. мѣра, способъ, пра-
 вило.
 Maßstab, м. мѣра.
 Mast, Mastbaum, м. мачта, машта,
 шогла.
 Mast, Mastung, f. паша, корма,
 жиръ.
 Mastbuche, f. Buche.

Maßbarm, м. задня кішка.
Mästen, в. а. кормити.
Maßfutter, п. корма.
Maßgand, ф. кормлена гуска.
Maßtig, ш. мастика.
Maßtigbaum, м. мастикове дерево.
Maßtorb, м. мачтове гнѣздо, мач-
 товий ковш.
Maßlos, adj. безмачтовий.
Maßloch, м. кормлений воля ober
 бикъ.
Maßstall, м. свининець, каршикъ.
Maßtung, ф. корма, кормлене.
Maßvieh, в. годований товаръ,
 кормлена ober годована скотина.
Matador, ш. матадоръ, передовець.
Material, п. засобъ.
Materialismus, м. матеріалізмъ.
Materialist, м. корѣнникъ; мате-
 ріалістъ.
Materialistisch, adj. матеріальний.
Materialwaare, ф. корѣнний товаръ.
Materie, ф. матерія; нарва, ропа,
 гнѣй, сукоряця.
Materiell adj. матеріальний.
Mathematis, ф. математика.
Mathematiser, м. математикъ.
Mathematisch, adj. математический.
Matraße, ф. матраць.
Matrifel, ф. метрика, записна книга.
Matrone, ф. женьщина.
Matrose, м. ловець, плисакъ.
Matzch, м. (im Spielen) бурда;
 (zerdrückter Körper) розгнетиця
Matzchen, в. п. обограти кого; f.
 matzchen.
Matt, adj. втомлений, слабый, охля-
 лый, млавий, згарований; (von
 Getränken) лихий, несвѣжий, сла-
 бий; (im Schachspiele) матъ
Matte, ф. рогожа.
Mattenflechter, м. рогожникъ.

Mattigkeit, ф. втомленость, ослаба,
 слабость.
Maß, м. дурбаръ, глупий чоловікъ.
Mauen, в. р. мявкати, нявкати.
Mauen, п. мявкотъ, мявкане.
Mauer, ф. муръ.
Mauerbrecher, м. баранъ, гаранъ.
Maueresel, м. стондгъ.
Mauerfraß, м. гнилость муровъ.
Mauerhammer, м. мулярська со-
 кирка.
Mauertelle, ф. мулярська лопатка.
Mauertraut, п. стѣнница.
Mauermeister, м. муляръ.
Mauern, в. а. муровати.
Mauertraute, ф. завѣстия.
Mauerfchwabe, ф. стѣнна ластовка.
Mauerfucht, ф. Baumfucht.
Mauerstein, **Mauerziegel**, м. цегла,
 цеглина.
Mauerwerk, п. мурована ober му-
 лярська робота.
Mause, ф. козьний мокрець.
Maul, р. ротъ, писокъ, губа, па-
 щека, морда, (verächtlich) рило;
 daß Maul halten мовчати; daß
 Maul aufsperrn розтворити ober
 роззявити ротъ.
Maulaffe, м зѣвака, роззява, зѣ-
 вунъ.
Maulaffen, в. п. розтворити губу
 ober роззявити ротъ.
Maulbeerbaum, м. шовкунъ, шов-
 ковиця.
Maulbeere, ф. шовкова ягода.
Maulblume, ф. турецький каптурки.
Maulbeerseige, ф. шовкова смоква.
Mäulchen, п. ротикъ.
Maulchrist, м. пустосвятъ.
Maulen, в. п. дутися, копилити
 носа, муркотати, воркотѣти, сер-
 дитися.
Maulesel, м. мулъ.

Maulesetin, f. мулица.
 Mauleseltreiber, m. мульникъ.
 Maulfreund, m. губный приятель.
 Maulheld, m. величайко.
 Maulkorb, m. каганецъ, нагубникъ, брозда.
 Maulschelle, f. почелусть, ляпась, позаушь, заушень, облизень.
 Maulthier, n. мулъ.
 Maultrommel, f. дрямя.
 Maulwerk, n. говорливость, бесѣдливѣсть; писокъ.
 Maulwurf, m. кртица, кротъ.
 Maulwurfgrille, f. медведикъ, медведюкъ.
 Maulwurfshäufen, Maulwurfshügel, m. кертovina, кротовина.
 Maurer, m, муляръ; f. Freimaurer.
 Maurergesell, m. мулярчукъ.
 Maurerkelle, f. бовтень.
 Maus, f. мышъ; f. Muskel.
 Mauschel, m. жидиско.
 Mäuschen, n. мишка.
 Mäuschenstill, adj. тихесенький; тихонький.
 Maus, Manser, f. лѣнече.
 Mäusedorn, m. мишаста тернина.
 Mäusefalle, f. мишоловка.
 Mäusefahrt, adj. мишастоѣ барви.
 Mäusefarbe, f. мишаста барва, мишастий цвѣтъ.
 Mäusegast, n. мишакъ, трутка на миши.
 Mäuseloch, n. мишача дѣра.
 Mäusen, v. n. ловити миши; v. a. красти, зваровати; v. g. лѣнитися.
 Mausern, v. g. лѣнитися.
 Mäusenest, n. мишаче гнѣздо.
 Mäuseohr, n. мишаче ухо.
 Mäuseohren, n. мишаче ушко.
 Mäusestill, adj. тихесенький.
 Mäusetobi, adj. вбитий на смерть

Mauseszeit, f. часть лѣнена.
 Mausig, adj. зусалый, гордый, вѣрткий, прямой; sich mausig machen дуи ся, горевкити ся.
 Mausnast, n. мишаче гнѣздо.
 Mauth, f. мито; комора, таможня, застава.
 Mauthner, m. митникъ.
 Maxime, f. правлю, засада.
 Maximum, f. наибольшество.
 May, m. май; зеленъ.
 Maberhof, m. хуторъ.
 Mechanik, f. механика.
 Mechaniker, m; механикъ.
 Mechanisch, adj. механичней.
 Mechanismus, m. механизмъ.
 Meckern, v. n. бляети, жемати.
 Medaille, f. медаль.
 Median, adj. середней.
 Medicament, n. лѣкарство, лѣкъ.
 Medicin, f. лѣкъ, лѣкарство; лѣкарська штука.
 Mediciner, m. ученикъ лѣкарскый.
 Mediciniren, v. n. брати лѣки, заживати лѣкарство; v. a. лѣкарити.
 Medicinisch, adj. лѣкарскый.
 Medicus, m. лѣкаръ.
 Meditation, f. думане, розгадоване, роздумоване.
 Meditiren, v. n. думати, роздумувати, розгадувати.
 Meer, n. море.
 Meeraal, m. морскый угоръ.
 Meerampfer, m. морскый щавникъ.
 Meerbarbe, f. барбула.
 Meerbeherrscher, m. моревладець, моревладець.
 Meerbusen, m. заливъ морскый, одного морська.
 Meerdrache, m. морскый змѣй.
 Meerestier, f. морська сорока.
 Meerenge, f. вузина морська.

Meeresflut, f. приливъ морскій;
 pl. хвлягъ ober болвани морскій.
Meeresküste, f. морське вибереже.
Meeresstille, f. морська тишина.
Meeresstrand, m. Meeresufer, n. мор-
 ский берегъ.
Meereswoge, Meereswelle, f. морська
 хвиля, морскій болванъ.
Meerfahrt, f. морська ъзда.
Meerfischel, m. морскій кропъ.
Meerfrau, f. f. Meertweib.
Meergott, m. моруъ.
Meergöttin, f. морська богиня.
Meergras, n. морська трава.
Meergrün, adj. бѣло-зеленій.
Meerhafen, m. лиманъ, морське при-
 становище.
Meerhirse, f. просянка.
Meerfalsch, n. морське теля.
Meerfalte, n. морська кѣтка, хво-
 стата малпа.
Meerkreb s, m. морскій ракъ.
Meerkresse, f. морська рѣзоватка.
Meerlinse, f. f. Wasserlinse.
Meermann, Meermensch, m. мор-
 ский чоловѣкъ.
Meermelbe, f. морська лобода.
Meermuschel, f. f. Seemuschel.
Meerrettig, m. хрѣвъ.
Meerschaum, m. морська пѣна.
Meerschwalbe, f. морська ластѣвка.
Meerschwein, n. морська свиня.
Meerschweinchen, n. морська свинка.
Meerspinne, f. морскій павукъ.
Meerstrudel, m. морскій виръ.
Meerwasser, n. морська вода.
Meertweib, n. сирена.
Meerwolf, m. морскій вовкъ;
 морскій окувъ.
Meerwunder, n. морське чудо, мор-
 ське чудовиско.
Meerzwiebel, f. морська цибуля.
Mehl, n. мука.

Mehlbaum, m. гордовина, гордѣвка,
 глѣбъ.
Mehlbeerbaum, m. гордовина, бого-
 рожникъ.
Mehlbeutel, m. питель.
Mehlbrei, m. кисель, лемишка.
Mehlhandel, m. торгъ мукою.
Mehlhändler, m. торгующий мукою.
Mehlsicht, adj. похожий на муку.
Mehlsig, adj. мучный; сипкий.
Mehlsäfer, m. мучный хрущъ.
Mehlsästen, m. скриня на муку.
Mehlsloß, m. галушка, галушка.
Mehlpulver, n. мучистый порошокъ.
Mehlsack, m. мѣшокъ на муку ober
 ѡдъ муки.
Mehlsieb, n. мучное сито.
Mehlspeise, f. мучная поправа.
Mehlstaub, m. мучный пилъ.
Mehlsuppe, f. журъ, затирка.
Mehlthau, m. иржа, мучная роса.
Mehlwurm, m. мучный червакъ.
Mehlsucker, m. мучный пукоръ.
Mehr, adv. болшь, болшь; desto
 mehr тимъ болшь.
Mehrere, mehre, pl. болшь, кѣлька.
Mehren, v. a. f. vermehren.
Mehrentheils, по болшьей части.
Mehrer, m. болшьитель.
Mehrheit, f. болшьость, болшьина;
 (in der Sprachlehre) f. Mehrzahl.
Mehrjährig, adj. кѣлкалѣтний.
Mehrmalig, adj. многократный.
Mehrmales, adv. многоразъ, болшь
 разѡвъ.
Mehrseitig, adj. многосторонний,
 рѣносторонний.
Mehrtheilig, adj. кѣлкачастный.
Mehrung, f. f. Vermehrung.
Mehrzahl, f. болшьина, болшьость;
 (in der Grammatik) множественное
 число.
Meiden, v. a. минати, чужати, уда-
 ляти ся, ѡдѡимати ся, цурати ся.

Meier, m. хуторникъ, домонтаръ, двѣрникъ.

Meierei, f. Meierhof, m. хуторъ, фоторъ.

Meile, f. миля.

Meilenlang, adj. милевий.

Meilenfäule, f. милевий стовпъ.

Meilenteit, adj. отдаляенъ на милю; дуже далекий.

Meiler, m. миляръ.

Mein, pron. мой, моя, мое.

Meineid, m. крива присяга, кривоприсяга.

Meineidig, adj. кривоприсяжный.

Meineidige, m. und f. кривоприсяжникъ, кривоприсяжница.

Meinen, v. п. гадати, думати, мислити; розумѣти, хотѣти.

Meinerseits, adv. зъ моеѣ стороны, що-до мене.

Meinethalben, meinettwegen, meinettwillen, adv. задля мене, зъ огляду на мене; intr. про мене, най такъ буде.

Meinige, pr. мой, моя, мое.

Meinung, f. мысль, думане, розсудъ, думка; (Wille) воля; (Absicht) намѣръ.

Meisch, m. заторъ, затиръ.

Meischen, v. а. затирати, мѣшати.

Meise, f. синица.

Meistenfaften, m. потрясокъ на синицѣ.

Meißel, m. долото.

Meißeln, v. а. довбати, долобати, жолобити.

Meist, adj. наибольше; adv. наибольше, наибольшъ, по большой части; (fast) майже, безмалъ.

Meistbietend, m. наибольше дающий.

Meistens, meistentheils, adv. по большой части.

Meister, m. майстеръ, штукаръ, творецъ, мистеръ; учитель.

Meisterarbeit, f. майстерська робота.

Meisterhaft, meisterlich, adj. майстерський, мистерний, штукарський.

Meistern, v. а. гудити, критиковати.

Meisterin, f. майстрова.

Meisterrecht, n. майстерське право.

Meisterfänger, m. трубадуръ.

Meisterchaft, f. майстерство, мистерство.

Meisterschuß, m. майстерський вистрѣлъ.

Meisterspiel, n. мистерна игра.

Meisterstreich, m. майстерська штука, викрутенъ.

Meisterstück, n. мистерне дѣло, майстерська робота.

Meisterwerk, n. мистерне дѣло, майстерська робота.

Meisterwurzel, f. царський корень, гоюче зѣле.

Melancholie, f. задумчивѣсть, задума, суматуха.

Melancholisch, adj. задумчивый, суматухий.

Melbe, f. лободъ, пострѣтникъ.

Melben, v. а. оповѣстити, увѣдомити, донести, оповѣсти, розповѣсти; (erwähnen) спомнути, згадати; v. г. явити ся, наголосити ся, зголосити ся, оповѣсти ся.

Melbung, f. увѣдомлене, звѣщене, спомка, донесене.

Melitote, f. буркунъ.

Melioration, f. поправлене, сполученне.

Meliren, f. мѣшен.

Melisse, f. маточникъ, ровникъ, буквица, мелунка.

Melissentee, m. мелунка.

Melk, adj. дойний, молочний.

Melken, v. а. дойти, дояти.

Melken, n. довне, одоя.

Melker, m. доякъ.

Mellerin, f. дючка.
 Melkfaß, n. дойница, скопецъ.
 Melkzeit, f. дойка.
 Melodie, f. мелодия.
 Melodisch, adj. любоголосный, многозвучный.
 Melodrama, n. мельодрама.
 Melone, f. мельонъ.
 Melote, f. меллоте.
 Memme, f. трусь, страхополохъ баба; нюнь, нюнька, волуйко.
 Memorial, n. памятникъ, пропamятникъ; просьба.
 Memoiren, pl. достопамятности, записки.
 Memorigen, v. a. витвердити на память, витверджувати.
 Menagerie, f. звѣринецъ.
 Menge, f. множество, глотъ, натопъ, товпа, глотно, мужа, тьма, юрба, вальява; (der große Haufe) прощава, чернь; in Menge глотно.
 Mengen, v. a. мѣшати, бгати, зобгати, перемѣшати; sich — вѣшати ся, втиркати ся.
 Mengsel, n. Mengerei, f. сумѣшка, мѣшанина, всячина.
 Menzig ш. Menzige, f. манья.
 Mensch, m. чоловікъ (berit. чоловіга), людина, pl. люди; n. дѣвка, женьщина.
 Menschen, n. чоловічокъ, людина.
 Menschenalter, n. вѣкъ людський.
 Menschenauge, n. людське око.
 Menschenfeind, m. одлюда, нелюда, одлюдникъ.
 Menschenfleisch, n. людське м'ясо.
 Menschenfresser, m. людожеръ, людоѣда.
 Menschenfreund, m. людянь, людо-вѣць.
 Menschenfreundlich, adj. людяний, людовний.

Menschenfreundlichkeit, f. людяность, людовность.
 Menschenfurcht, f. нелюдяность, страхъ передъ людьми.
 Menschengebeine, f. кости людскія.
 Menschengebot, n. людський законъ.
 Menschengebirgen, n. seit — за людскихъ тямки.
 Menschengefühl, n. чувство людське.
 Menschengeschlecht, n. рідъ людський.
 Menschengestalt, f. образъ людський.
 Menschengröße, f. зрость (величчя) чоловіка.
 Menschenhand, f. людська рука.
 Menschenhandel, m. торгъ людьми.
 Menschenhaß, m. нежявисть (до) людей.
 Menschenkenner, m. знавѣць (знагокъ) людей.
 Menschenkind, n. чоловікъ; синъ чоловічеський.
 Menschenleben, n. людське житє.
 Menschenliebe, f. чоловіколюбность.
 Menschenmenge, f. товпа людей.
 Menschenmord, m. чоловікогубство, убийство чоловіка.
 Menschenmörder, m. чоловікогубецъ, людогубецъ, убийникъ, людоморъ.
 Menschenopfer, n. жертва чоловіка.
 Menschenpflicht, f. обовязокъ (повинность) людей.
 Menschenraub, m. хижацтво (крадѣжъ) людей.
 Menschenräuber, m. крадникъ (хижникъ) людей.
 Menschenreich, adj. людяний.
 Menschenrecht, f. людський законъ.
 Menschenstein, adj. одлюдяний, нелюдяний, хижий.
 Menschenständer, m. дерунь, дерилля, здрѣка, аиф живодеръ.
 Menschenschlag, m. раса людей.
 Menschensohn, m. синъ чоловічеський.

Менѣшнѣстимме, f. людѣкѣий голѣсъ.
 Менѣшнѣберѣстѣнд, m. людѣкѣий ро-
 зумъ, розсудѣокъ.
 Менѣшнѣверѣк, n. людѣскѣ дѣло.
 Менѣшнѣheit, f. чѣловѣчѣство, рѣдъ люд-
 сѣкѣий.
 Менѣшнѣlich, adj. людѣкѣий; (sanft)
 людѣний, милѣсерднѣий.
 • Менѣшнѣlichkeit, f. людѣськѣость, людѣ-
 нѣость.
 Менѣшнѣwerbung, f. вѣтѣленѣе.
 Менѣsur, f. мѣра; такѣтъ.
 Менѣzeit, f. мѣнуѣтъ.
 Mergel, m. рухлякѣ.
 Meridian, m. f. Mittagstreif.
 Merinoschaf, n. меринѣсъ.
 Merk, n. знакѣ.
 Merkantilisch, adj. торговельнѣий.
 Merkbar, adj. добачнѣий, дослѣднѣий,
 значнѣий, виднѣий, замѣтнѣий.
 Merken, v. a. значити; (gewahr wer-
 den) мѣркувати, кѣмѣтовати, за-
 мѣчѣти; im Gedächtnisse behalten
 тѣмѣити, памѣятѣти, затѣмѣити; auf
 etwâs — вбачѣти на шо ober
 чѣму.
 Merksich, adj. слѣдѣний, знатнѣий,
 значнѣий, знаѣомитнѣий, виднѣий.
 Merkmal, n. приѣметѣ, приѣзнакѣ,
 пѣжа, знаѣмѣка.
 Merkur, m. (in der Mythologic)
 Мерѣурѣий; (Quecksilber) живѣ
 сѣрѣбло.
 Merkwürdig, adj. достопаѣмѣтнѣий,
 знаѣомитнѣий, слаѣутнѣий.
 Merkwürdigkeit, f. достопаѣмѣтнѣость,
 слаѣутнѣость.
 Merkzeichen, n. f. Merkmal, Kenn-
 zeichen.
 Merle, f. дрозѣда, кѣсъ.
 Merzen, v. a. браѣкуватѣ. вѣкромѣ-
 ти, вѣдучѣти.
 Messbar, adj. мѣрительнѣий.
 Messamt, n. служѣба бѣжа.

Messbrief, m. тратѣка, платѣна въ
 часѣ ярмарѣку; вѣмѣрнѣе писѣмо.
 Messbuch, n. служѣбнѣикѣ.
 Messe, f. служѣба бѣжа; (im Handel)
 великѣий торѣгъ, великѣий ярма-
 рокѣ.
 Messen, v. a. мѣрити, вѣмѣрити,
 змѣрити; v. n. обѣймѣти; sich mit
 Jemand messen мѣритѣся ober трѣ-
 бѣватѣся зъ кѣмѣ.
 Messer, m. нѣмѣрнѣикѣ, мѣрнѣикѣ.
 Messer, n. нѣжъ.
 Messerchen, n. нѣжѣкѣ, чѣделѣкѣ.
 Messerfisch, m. бѣртѣвъ.
 Messerheft, n. черѣнокѣ ober черѣн-
 цѣ (pl.) у ноѣа.
 Messerlinge, f. клиѣнка.
 Messerlohn, n. мѣрошнѣе.
 Messerrücken, m. задѣ ноѣа.
 Messerscharf, adj. остѣрий якѣ нѣжъ.
 Messerscheide, f. пѣхва на нѣжъ,
 ноѣжѣница.
 Messerschmied, m. ноѣжѣвнѣикѣ.
 Messerschneide, n. ѣстрѣ.
 Messerspitze, f. коѣнѣцъ ноѣа.
 Messfreiheit, f. свобѣда торговельнѣа.
 Messgeld, n. мѣрошнѣе; служѣбѣе;
 ярмарѣковѣе.
 Messgerâth, n. ряѣи служѣбнѣи.
 Messgewand, Messhemd, n. рѣзи (pl.).
 Messgut, n. Messwaaren, pl. товѣри
 ярмарѣковѣи.
 Messias, m. Мѣссѣа, Спасѣтель.
 Messing, n. жѣвѣта мѣдѣ.
 Messingblech, n. бляѣха зъ жѣвѣтоѣ
 мѣдѣи.
 Messingdraht, m. дрѣтъ зъ жѣвѣтоѣ
 мѣдѣи.
 Messingen, adj. жѣвѣтомѣдѣннѣий, зъ
 жѣвѣтоѣ мѣдѣи.
 Messingplatte, f. дошѣка зъ жѣвѣтоѣ
 мѣдѣи.
 Messingschläger, Messinghändler, m.
 мѣдѣянѣикѣ, мѣдѣянѣикѣ

Meßtanne, f. судина до мѣрена об.
мѣрница.
Meßfette, f. мѣрничий обег межевий
ланцюгъ.
Meßkunst, f. мѣрництво, помѣрниц-
тво.
Meßkünstler, m. мѣрничий, мѣрникъ,
помѣрникъ.
Meßner, m. титаръ, паламаръ.
Meßoper, n. служба божа.
Meßpriester, m. священникъ ѓпра-
вляющий службу божу.
Meßrecht, n. право ярмаркованя.
Meßruthe, f. мѣрничий обег межевий
сяжень.
Meßschnur, f. мѣрничий шунокъ.
Meßtisch, m. мѣрничий столъ.
Meßwoche, f. ярмаркова недѣля, яр-
марковий тиждень.
Messung, f. мѣрене, помѣръ.
Meßzeit, f. ярмарковий часъ.
Metall, n. ковань, крушець, металлъ.
Metallarbit, f. металева работа.
Metallartig, adj. металевиий.
Metallisch, adj. металевиий.
Metallstuck, m. металева вапно.
Metallspiegel, m. металева зѣркало.
Metallurg, m. метальникъ.
Metallurgie, f. метальництво.
Metallurgisch, adj. метальничий.
Metamorphose, f. s. Verwandlung.
Metapher, f. мотафора, подобень-
ство.
Metaphorisch, adj. метафоричний, пе-
реносний.
Metaphysik, f. метафизика.
Metaphysisch, adj. метафизичний.
Metaphysiker, m. метафизикъ.
Meteor, m. наповида, зъявище.
Meteorologie, f. наука о напови-
дахъ.
eteorstein, m. воздушный камѣнь.
Meth, m. мѣдъ (медъ), питущий
мѣдъ.

Methode, f. метода.
Methodisch, adj. методичний.
Methodist, m. методикъ.
Metier, n. s. Handwerk.
Metonymie, f. промѣна.
Metonymisch, adj. промѣнный.
Mette, f. утренняя, ранна служба
божа.
Metrik, f. метрика.
Metrisch, adj. митричний.
Metropolit, m. митрополитъ.
Metze, f. мѣрка; (eine unzüchtige
Weibsperson) покритка, курва;
s. Fleischbank.
Metzeln, f. рѣзанна, рѣзня, рѣзь.
Metzeln, v. а. рѣзати, убити, зру-
бати, вѣтяти, висѣчи.
Metzger, m. рѣзникъ.
Meuchelmord, m. потайне убийство.
Meuchelmörder, m. потайный убий-
никъ.
Meuchelmörderisch, adj. потайноу-
бийничий.
Meuchling, adv. потайно, потаски,
подступомъ.
Meute, f. череда.
Meuterei, f. ворохобня, ворущня,
бунтъ, сумяттѣ.
Meuterer, Meutmacher, m. ворущ-
никъ, ворохобникъ.
Meve, f. риболовъ.
Meher, f. хуторникъ, домонтаръ.
Miasma, n. зараза въ воздуху.
Miauen, miaußen, v. n. мавкати,
мавчѣти.
Mick, pr. мене, мя.
Mieder, n. корсетъ.
Miene, f. видъ, лице, зоръ, тварь.
Mienenpiel, n. мимика, тварене.
Miere, f. мокрець.
Miethecontract, m. умова наему.
Miethe, f. наемъ, чиншь; (als In-
seß) s. Milbe.

Мiетhen, v. а. наймити, наняти.
 Мiетher, m. комóрникъ, наймающий.
 Мiетhgeb, n. завдатокъ; комóрне.
 Мiетhfuтsche, f. наемна карита.
 Мiетhfuтsche, m. наемный вóзникъ
 ober кучерь.
 Мiетhleute, pl. комóрники (pl.).
 Мiетhling, m. наемникъ.
 Мiетhmann, m. комóрникъ.
 Мiетhpferd, n. наемный ко́нь, най-
 мленный ко́нь.
 Мiетhjaгe, m. наемъ, комóрне.
 Мiлbe, f. кльщъ, моль.
 Мiлbig, adj. молистый.
 Мiлrolog, m. дробничкаръ.
 Мiлrometer, n. дробномѣръ.
 Мiлroскоп, n. дробноглядъ, дробно-
 видъ.
 Мiлrostopiш, adj. дробновидный.
 Мiлch, f. молоко; (bei den Fiшchen)
 молочокъ.
 Мiлchader, f. молочна жила.
 Мiлchartig, adj. молочанный.
 Мiлchafch, m. дóйница.
 Мiлchbart, m. мохъ на бородѣ; мо-
 лодикъ, хлопецъ.
 Мiлchbärtig, adj. мохобородный.
 Мiлchbrei, m. молочна каша.
 Мiлchbruber, m. молочный братъ,
 одноплеканецъ.
 Мiлchcur, f. лѣчене молокомъ.
 Мiлchheimer, m. вѣдро о́дъ молока.
 Мiлchen, v. n. дати молоко; f. mel-
 fen; adj. молочный.
 Мiлcher, Мiлchner, m. молочна рыба.
 Мiлchfarbe, f. молочна барва.
 Мiлchfarbig, adj. молочновъ барви.
 Мiлchfieber, n. молочна пропасни-
 ця ober горячка.
 Мiлchfrau, f. Мiлchmädche, n. мо-
 лочница.
 Мiлchgefäß, n. молочна судина.
 Мiлchgeb, n. грошъ за молоко.

Мiлchhaar, n. мошокъ, пухъ.
 Мiлchicht, adj. молочковатый.
 Мiлchig, adj. молочный.
 Мiлchkanne, f. молочный збанокъ.
 Мiлchkeller, m. пивница на молоко.
 Мiлchkuh, f. дóйная корова.
 Мiлchmädche, n. молочница.
 Мiлchmann, m. молочникъ.
 Мiлchnapf, m. дóйничка молочна.
 Мiлchrahm, m. сметана.
 Мiлchreich, adj. молочный, молочи-
 стый.
 Мiлchsaft, m. молочный сокъ, мяска,
 мясчина.
 Мiлchsäure, f. молочный квасъ.
 Мiлchschorf, m. молочный лишай.
 Мiлchschwester, f. молочна сестра,
 одноплеканница.
 Мiлchspeise, f. молочна ѣда.
 Мiлchstern, m. снѣдокъ (жовтый).
 Мiлchstraße, f. чумацька дорога,
 молочна дорога.
 Мiлchsuppe, f. молочна поливка.
 Мiлchtopf, m. молочникъ, гладу-
 щикъ.
 Мiлchtuch, n. цѣдилько, цѣдильце.
 Мiлchweiß, adj. бѣлый якъ молоко,
 молочный, бѣленький.
 Мiлchtourz, f. молочница.
 Мiлchzahn, m. молочный зубъ.
 Мiлchzucker, m. молочный цукоръ.
 Мiлbe, adj. (weich) мягкий, гибкий;
 (gelinde) лагодный, благий, рах-
 манный; (still, sanft) тихий, смир-
 ный, сумирный, благий; (freunp-
 lich) ласкавый, добрячий; щедрый,
 милостивый, милосердный.
 Мiлbe, f. ласкавость, смирность,
 щедрость, тихость.
 Мiлbern, v. а. змякшити, змякчити,
 злагодити, усмирити, полѣвити;
 уменьшити, чаглати.

Milbernб, adj. усмиряющий, усмир-
ливый.
Milberung, f. усмирено, полъвлено,
полекшина.
Milbherzig, adj. мягкосердный, мило-
сердный, щедрый.
Milbherzigkeit, f. мягкосердность,
милосердность, щедрота.
Milbthätig, adj. щедрый.
Militär, п. войско.
Militärisch, adj. военный.
Miliz, f. милиция, войско.
Million, f. тысячъ тысяча, миллионъ.
Millionär, м. миллионевый богатъ.
Milz, f. селезенка.
Milzbeschwerung, **Milzkrankheit**, **Milz-
sucht**, f. селезенка слабость.
Milzsuchtig, adj. гипохондричный.
Mime, м. дѣецъ (gen. дѣйца).
Mimik, f. мимика.
Mimisch, adj. мимичный.
Minber, adj. менший, молодой.
Minberheit, f. меншость, меншина.
Minberjährig, adj. недолѣтний, ма-
лолѣтний.
Minberjährigkeit, f. малолѣтность,
недолѣтность.
Minbern, v. а. уменьшить, усми-
рети.
Minberung, f. уменьшено, примен-
шено.
Mindest, adj. наименьший; nicht im
Mindesten зовсѣмъ нѣ, якъ най-
менше.
Mine, f. подкопъ.
Minengang, м. ходникъ ведучий
до подкопу.
Minenquäber, **Miner**, **Minirer**, м.
подкопникъ.
Minenkammer, f. подкопна комора.
Mineral, п. копалина, выкопалина,
крупецъ.
Mineralbad, п. минеральная купель.

Mineralisch, adj. минеральный.
Mineralog, м. минералогъ.
Mineralogie, f. минералогия.
Mineralogisch, adj. минералогичный.
Mineralsreich, п. царство выкопалнъ;
adj. богатый въ выкопални.
Miniatur, f. дробномальба, миния-
тура; — **gemälde**, п. дробно-
образъ.
Miniaturmaler, м. миниятурный ма-
ляръ, дробномальяръ.
Miniren, v. п. робити подкопи,
подкопувати.
Minirer, м. подкопникъ.
Minister, м. министеръ.
Ministerium, п. министерство.
Minne, f. любовь, любощъ, ласка.
Minnen, v. а. любить.
Minnejänger, м. пѣвецъ любви,
спѣвакъ любовный.
Minnesold, м. надгорода за любовь.
Minorenn, adj. f. minderjährig.
Minorität, f. меншость, меншина.
Minute, f. минута.
Minutenrad, п. минутне колесо.
Minutenzeiger, м. минутна сказка.
Mir, pron. менѣ, минѣ, ми.
Mirafel, п. чудо, диво.
Mirze, f. мята, мявка.
Misanthrop, м. одлюда, одлюдникъ.
Misanthropisch, adj. одлюдный, не-
людяный.
Miscelle, f. **Miscellaneen** (pl) всла-
чина.
Mischbar, adj. мѣшальный.
Mischbarkeit, f. мѣшальность.
Mischen, v. а. мѣшати, змѣшати,
помѣшати, бовтати, кабужати;
sich in eine Sache — втиркати
ся въ що oder до чога.
Mischer, м. мѣшакъ, мѣшунъ.
Mischfarbe, f. мѣшана: барва.

Мішфуттер, п. мѣшанина,
 Мішмасх, ш. мѣшанина, всячина.
 Міштранк, ш. мѣшаний напитокъ.
 Мішунг, ф. змѣшане, помѣшь (ф.),
 мѣшанина, замѣсь.
 Місерабел, adj. ф. Erbärmlich.
 Міспел, ф. игра.
 Міспелбаум, ш. игра.
 Міш (nur in Zusammensetzungen) не,
 ви, зле, противво.
 Мішachten, в. а. зневажати, нехту-
 вати.
 Мішachtung, ф. зневажане, нехто-
 ване.
 Мішarten, в. п. виродитися.
 Мішbehagen, п. нехѣть, незадово-
 лене, нездорове.
 Мішbieten, в. п. дешево oder мало
 цѣнити.
 Мішbilligen, в. а. не добрити, гу-
 дити, хулити, не хвалити, за
 зле мати.
 Мішbilligung, ф. пригана, хулене.
 Мішbrauch, ш. надъуживане, безпо-
 рядокъ.
 Мішbrauchen, в. а. на зле употре-
 бити oder ужити.
 Мішbeuten, в. а. зле толковать,
 зле зрозумѣти, непорозумѣти.
 Мішbeutung, ф. зле толковане.
 Мішsen, в. п. обійтися безъ чого.
 Мішерnte, ф. неурожай, неурода.
 Місsethat, ф. збродня, беззаконие,
 проступокъ, злочинъ.
 Місsethäter, ш. збродень, проступ-
 никъ, беззаконникъ.
 Місsethäterin, ф. збродяця, безза-
 конниця, проступниця.
 Місfallen, в. п. неполадитися, не-
 подобатися, не понутру бути.
 Місfallen, п. незадоволене.
 Місfällig, adj. немилый, нелюбий,
 неподобаший.

Мішgebären, в. п. поронити, помѣт-
 нути, родити передъ часомъ.
 Мішgeburt, ф. нестворъ, потвора;
 (unzeitige Geburt) невчасний по-
 родъ, поронъ.
 Мішgeschid, п. зла доля, недоля,
 нещасте, противна доля oder
 судьба.
 Мішgestalt, ф. нестворъ, потвора.
 Мішgestaltet, adj. нестворний, спо-
 творний.
 Мішglücken, в. п. неудавати ся, не-
 повести ся.
 Мішgönnen, в. а. завидувати, зави-
 дѣти.
 Мішgreifen, в. а. хибнути, обмили-
 тися.
 Мішgriff, ш. обмилка, похибка,
 блуль.
 Мішgunst, ф. зависть неприязнь.
 Мішgunstig, adj. завистливый, за-
 вистный, неприязний.
 Мішhandeln, в. а. зле поступати
 зъ кимъ, обѣжати, кривдити;
 в. п. грѣшити.
 Мішhandlung, ф. обѣжане, кривда;
 проступство.
 Мішheirath, ф. недобра женитва.
 Мішhellig, adj. неялий, незгодний,
 безладний, несуголосний.
 Мішhelligkeit, ф. незгода, безладъ,
 несуголосность.
 Мішjahr, п. неурожай, голодний
 рѣкъ.
 Мішsion, ф. миссия.
 Мішsionär, ш. миссионеръ, навер-
 никъ.
 Мішfennen, в. а. зле знати, непо-
 знати.
 Мішklang, Мішlaut, ш. розладъ,
 різноголосность, несуголосность,
 роззвукъ, різноголосъ, розстрой.
 Мішkredit, ш. невѣра, страта вѣри.
 Мішlaut, ш. ф. Мішklang.

Mitbruber, m. побратимъ, побратъ.
 Mitbuhler, m. f. Nebenbuhler.
 Mitbürge, m. сповпоручникъ.
 Mitbürger, m. сповобиватель.
 Mitchrist, m. сповхристиянинъ.
 Miteigenthümer, m. споввластникъ.
 Miteinander, adv. разомъ, засполъ,
 споломъ.

Mitempfinden, v. a. сповчути.
 Miterbe, m. сповнаслѣдникъ, спов-
 дѣдичъ.
 Miterbin, f. сповнаслѣдница, спов-
 дѣдичка.
 Mitessen, v. п. разомъ зъ кимъ
 ѣсти.
 Mitesser, m. сповстоловникъ; (bei
 Kindern) зашкдрникъ.

Mitfahren, v. п. разомъ ѣхати зъ
 кимъ.
 Mitfolgen, v. п. йти за кимъ.
 Mitführen, v. a. привести зъ собою,
 возити зъ собою.

Mitgabe, f. вѣно.
 Mitgast, m. гость.
 Mitgeben, v. a. дати кому щоби
 взявъ зъ собою, передати.
 Mitgefangene, m. сповбранецъ, спов-
 вязень.

Mitgefühl, n. спочуте.
 Mitgehen, v. п. разомъ йти, въ ку-
 пѣ йти.
 Mitgehülfe, m. сповработникъ, по-
 мочникъ.

Mitgenoss, m. товаришъ, сповльникъ.
 Mitgenossin, f. товаришка, подруга,
 сповльничка.

Mitgesell, m. сповтоваришъ.
 Mitgift, f. вѣно.
 Mitglied, n. членъ.
 Mithalten, v. п. держати зъ кимъ.
 Mithefzen, v. a. припомагати.
 Mithefzer, m. припомочникъ, по-
 мочникъ.

Mitherrscher, m. сповволодѣющій,
 споввладникъ.

Mithin, conj отже, итакъ, тимто,
 черезъ те.

Mithibat, m. противѣдъ, против-
 лѣкъ.

Mitkaufen, v. a. разомъ купити.

Mitkläger, m. сповжалобникъ.

Mitknecht, m. сповслужникъ.

Mitkommen, v. п. прийти разомъ,
 пойти зъ кимъ.

Mitlaufen, v. п. разомъ зъ кимъ
 бѣгти.

Mitlaut, Mitlauter, m. суголосна,
 согласна.

Mitleid, Mitleiden, n. спожалѣне,
 спольний жалъ.

Mitleiden, v. п. сповжаловати.

Mitleidenöwerth, adj. спожальний.

Mitleidig, adj. спожалующий; мно-
 сердный.

Mitlernen, v. п. учити ся зъ кимъ.

Mitmachen, v. a. робити що зъ дру-
 гимъ, робити якъ другий; по-
 слѣдовати.

Mitmensch, m. ближний,

Mitnehmen, v. a. взяти зъ собою,
 брати зъ собою; (entkräften) о-
 слабити, обезсилити.

Mitnichten, adv. нѣякъ, жаднимъ по-
 битомъ, жаднимъ способомъ.

Mitrechnen, v. a. разомъ числити,
 вчислити, почислити зъ кимъ.

Mitreden, v. п. разомъ говорити,
 втиркати ся до бесѣди.

Mitregent, m. споввладникъ.

Mitregentschaft, f. споввладництво.

Mitreisen, v. п. ѣхати зъ кимъ ра-
 зомъ.

Mitschicken, v. a. разомъ послати.

Mitschuldig, adj. сповввиноватий;
 сповввиновный.

Mitschulbner, m. спѣвдовжикъ; спѣввиновникъ.
 Mitschüler, m. спѣвученикъ.
 Mitschülerin, f. спѣвученица.
 Mitsingen, v. a. разомъ спѣвати.
 Mitspielen, v. a. разомъ зъ кимъ грати; f. Behandeln.
 Mitspieler, m. спѣвграчъ.
 Mitstreiter, m. спѣввовникъ, товаришъ битви.
 Mittag, m. полудне; объѣдъ.
 Mittagig, adj. полудневий; объѣдний.
 Mittagessen, n. полуденокъ, объѣдъ.
 Mittagsgegend, f. полуднева сторона.
 Mittagshöhe, f. полуднева високость.
 Mittagfreis, m. полудникъ.
 Mittaglinie, f. полуднева линия.
 Mittagluft, f. полудневий воздухъ.
 Mittagmahl, n. объѣдъ.
 Mittagpunkt, m. полудневий бѣгунъ.
 Mittagruhe, f. Mittagesschlaf, m. припочивокъ овер одпочивокъ объѣдний.
 Mittagseite, f. полуднева сторона.
 Mittagsonne, f. полудневе солнце, сонце на полудни.
 Mittagstunde, f. полуднева година, объѣдна пора, объѣдна доба.
 Mittagstühr, f. наполоуденный годинникъ.
 Mittagwind, m. полудневий вѣтеръ, полудновець.
 Mittagzeit, f. объѣдна пора овер доба, полудне; zur — въ полудне, въ самый объѣдъ.
 Mittagwärt, adv. идъ полудню, на полудне.
 Mittanzen, v. n. разомъ танцовати.
 Mitte, f. середина; половина.
 Mittel, n. середокъ, способъ; (Mittel) лѣкарство; pl. богатство,

майно, мастокъ; (Vermittlung) посерединство, заступництво.
 Mittelalter, n. середний вѣкъ.
 Mittelbar, adj. посередний.
 Mittelbarkeit, f. посередность.
 Mittelbing, n. рѣчь посередна.
 Mittelfinger, m. середующий палець.
 Mittलगattung, f. середний родъ.
 Mittelhand, f. долона, пясть.
 Mittelholz, n. дерево средноѣ высоты.
 Mittelfreis, m. ровникъ.
 Mittelländisch, adj. середземный.
 Mittellos, adj. убогий.
 Mittellosigkeit, f. недостатокъ.
 Mittelmann, m. чоловікъ среднего стану.
 Mittelmaß, n. середна мѣра.
 Mittelmäßig, adj. середний, мѣрный.
 Mittelmäßigkeit, f. посередность, мѣрность.
 Mittelmaß, m. середна щогла.
 Mittelmeer, n. Средземне Море.
 Mittelpunkt, m. осередокъ.
 Mittelsalz, n. середна соль.
 Mittelsatz, m. средне положене овер здаше; середна скѣлькость.
 Mittelschlag, m. середний родъ.
 Mittelsmann, m. Mittelberson, f. посередникъ.
 Mittelst, граер. за помочю, при помочи, черезъ.
 Mittelstand, m. середний станъ.
 Mittelst, adj. середний, середующий, найсередущий.
 Mittelstimme, f. середний голосъ.
 Mittelstraße, f. середня дорога, середина.
 Mittelstück, n. середина, середний кусень, середний кавалець.
 Mitteltreffen, n. середина войска, средне войско.
 Mittelstuch, n. средне сукно.
 Mittelweg, m. середня дорога.

Mittelwort, n. причастие.
 Mitten, adv. середъ, посередъ, въ серединѣ.
 Mitternacht, f. опѣвоче, пѣвнѣчь, глупа нѣчь, глубока нѣчь.
 Mitternächtig, mitternächtlich, adj. о-пѣвнѣчний, пѣвнѣчний.
 Mitternachts, adv. въ опѣвнѣчи.
 Mittheilen, v. a. подати, удѣлити.
 Mittheilung, f. удѣлене.
 Mittler, m. посередникъ, спаситель.
 Mittleramt, n. урядъ посередничий.
 Mittlerin, f. посередница.
 Mittler, adj. середний, посередний, сѣредущий.
 Mittlerweile, adv. мѣжъ тимъ, тимъ-часомъ.
 Mittragen, v. a. разомъ нести.
 Mittwoch, f. Mittwoch, m. среда.
 Mittwoch, adv. въ среду, що сѣредѣ.
 Mitunter, adv. часами, ижеколи; за-спѣль, помѣжъ.
 Mitursache, f. спѣльна причина.
 Mitverbrecher, m. спѣвпроступникъ.
 Mitverschworne, m. спѣвворохобникъ, бунтовникъ.
 Mitwacinen, v. n. разомъ зъ кимъ плакати.
 Mitwelt, f. спѣвчасники (pl.).
 Mitwerben, v. n. разомъ зъ дру-гимъ сватати одѣ послатися; um eine Sache спѣвстаратися.
 Mitwirken, v. a. спѣвдѣяти.
 Mitwirkung, f. спѣвдѣяне.
 Mitwissen, n. спѣввѣдомость; знатѣ.
 Mitwiffer, m. спѣвзнатель.
 Mitzahlen, v. a. вчислити, разомъ числити.
 Mitziehen, v. a. разомъ волѣчи (тя-гнути); v. n. йти одѣ вхати зъ кимъ, переселитися.
 Mixture, f. f. Mischung.
 Mnemonik, f. мнемоника.

Möbel, n. мебель, знаряди (pl.).
 Möbeln, möbliren, v. a. меблювати.
 Mobil, adj. рухомий.
 Mobilien, (pl.) домовѣ знаряди, рух-ло, мебѣль.
 Mode, f. мода, обичай, поведенция; стрѣй, крѣй.
 Modehändler, m. торгуючий модни-ми рѣчами.
 Modehändlerin, f. торгуюча модними рѣчами.
 Modehandlung, f. лавка моднихъ рѣчей.
 Model, m. образъ, образецъ, мѣра.
 Modell, n. взѣръ, образецъ, модель.
 Modelliren, v. a. образувати, взо-рувати.
 Modeln, v. a. образувати.
 Modelstuch, n. взорѣкъ.
 Modenarr, m. моднаръ.
 Moder, m. гнилизна, плѣсень, спо-рохнявина.
 Moderig, adj. спѣвѣлий, гнилавий, чуткий.
 Modern, v. n. гнити, плѣсѣти, по-рохнѣти, порохнявѣти.
 Modern, adj. модний, новий; инѣш-ний.
 Modernisiren, v. a. переробити на нову моду.
 Modestuch, f. модництво.
 Modisch, adj. модний.
 Mogen, v. n. могчи, могти, мати силу; (wollen) хотѣти, бажати; (als Hülfswort zum Infinitiv des Optativ und Conjunctiv) щоби, коби, аби, нехай, кай, най, ний; ich möchte gern хотѣвбимъ; es mag sein нехай буде; ich fürchte, er möchte es erfahren боюся, щѣбъ онъ не дѣзнавъ ся.
 Möglich, adj. можний, можливий.
 Möglichkeit, f. возможность, можли-вость, спроможность, змога.

Möglichst, adv. якъ лишъ можна,
якъ лишъ змога.
Mohn, m. макъ, (зѣркачъ, макъ зѣр-
катиѣ, видюхъ).
Mohnartig, adj. маковатий.
Mohntopf, m. маковка, головка
маку.
Mohnfuchen, m. маковникъ.
Mohnöl, n. маковий олѣй.
Mohnsaft, m. маковий сокъ.
Mohnsamem, m. макове сѣмя, ма-
чинка.
Mohr, m. мурынъ; (ein Zeug) моро-
ва материя.
Möhre, f. морковь, морква.
Möhrenkopf, m. черноголовий коць.
Möhrlin, f. муринка.
Möhrlisch, adj. муринський.
Möhrrübe, f. морква, морковь.
Molch, m. чорна ящерица.
Moldau, f. Молдова.
Moldauer, m. Молдованъ.
Molken, (pl), сирватка, сироватка.
Molkenieb, m. мотиль, метеликъ.
Molliq, mollicht, adj. сирватковий.
Molkenbeere, Morastbeere, f. малина
жовта.
Moment, n. хвиля, часочокъ; f. Уг-
fache.
Momentan, adj. хвилиевий.
Monade, f. монада.
Monarch, m. монарха, царь.
Monarchie, f. монархия.
Monarchiein, f. монархия.
Monarchisch, adj. монархичний.
Monat, m. мѣсяць.
Monatlich, adj. мѣсячний, щомѣсяч-
ний.
Monatsflug, m. мѣсячка, мѣсячне
чищене.
Monatsfrist, f. мѣсячний речинець,
мѣсяць.
Monatsgeld, n. мѣсячна плата.
Monatsrose, f. мѣсячна рожа.

Monatschrift, f. щомѣсячне письмо,
щомѣсячна газета.
Monatslohn, m. мѣсячна плата.
Mönch, m. чернецъ, монахъ.
Möncherei, f. чернецтво, монаше-
ство.
Mönchisch, adj. чернечий.
Mönchsbogen, m. порожня сторона
въ печатаню.
Mönchsstappe, f. чернечий каптуръ;
чернеча богородица.
Mönchsstifter, n. чернечий мона-
стирь.
Mönchsstutte, f. кантуръ.
Mönchsleben, n. чернече жите.
Mönchsorden, m. чернечий законъ.
Mönchsschrift, f. готичке письмо.
Mönchsstand, m. чернечий станъ.
Mond, m. мѣсяць, луна; Vollmond
повня; der neue Mond новъ, но-
вий мѣсяць; das erste Viertel пер-
ша квартира.
Mondbahn, f. мѣсячний шляхъ.
Mondchen, n. мѣсячокъ, мѣсяченько.
Mondenjahr, n. мѣсячний рокъ.
Mondenmonat, m. мѣсячний мѣсяць.
Mondsternlein, f. затьмѣне ober за-
темнене мѣсяця.
Mondstalb, n. заснѣтокъ.
Mondkarte, f. мѣсячна карта.
Mondlicht, n. Mondschein, m. мѣсяч-
не свѣтло.
Mondscheibe, f. кругъ мѣсяця.
Mondschein, m. свѣтло мѣсячне.
Mondsichel, f. серпъ мѣсячний.
Mondsucht, f. лунатизмъ.
Mondsüchtig, adj. лунатичний.
Mondsveränderung, f. Mondwechsel,
m. перемѣна мѣсяця.
Mondsviertel, n. квартира. четвер-
тина мѣсяця.
Mondviole, f. свѣтлушка.
Mondzirtel, m. новомѣсячний кругъ.

Monogamie, f. **одноженство**.
Monographie, f. **монография**.
Monolog, m. **саморозговоръ**.
Monopol, n. **монополъ**, **самопродажъ**.
Monoton, adj. **одноголосный**, **однозвучный**, **однотайный**.
Monotonie, f. **одноголосность**, **однозвучность**.
Monstranz, f. **монстрация**.
Monströs, adj. **дивоглядный**, **нестворный**.
Monstrum, n. **нестворъ**, **дивоглядъ**, **спотвора**.
Montag, m. **понедѣлокъ**.
Montäglich, adj. **понедѣлковый**.
Monstren, v. a. **убрати въ барву** **ober** **мундуръ**, **одѣти**.
Montur, f. **барва**, **мундуръ**; **мундиръ**.
Monument, n. f. **Denkmal**.
Moog, n. **трясавица**, **трясть**, **багнина**, **багновиско**, **болотниско**, **мокрovina**, **рудавина**, **млака**, **сила**.
Moorig, adj. **болотный**, **млачный**, **багнистый**.
Moos, n. **мохъ**.
Moosbeere, f. **журавельникъ**.
Moosblume, f. f. **Dotterblume**.
Moosig, **moosicht**, adj. **мшистый**, **мохнавый**.
Moosschwamm, m. **бѣль**, **бѣлякъ**.
Mooswachholder, m. **медведяча лаба**.
Morphe, m. **мопсъ**.
Morphase, f. **задѣрчастный нѣсъ**.
Moquieren v. g. **глузовати зъ кого**.
Moral, f. **наука моральна**.
Moralisch, adj. **правный**, **обычайный**.
Moralisieren, v. n. **научати**, **давати науку**.
Moralist, m. **моралистъ**.
Moralität, f. **правнѣсть**, **обычайнѣсть**.

Morast, m. **болѣтниско**, **болотня**, **трясъ**, **трясавица**, **багно**, **багновица**.
Morastig, adj. **болотнистый**, **багнистый**, **грузкий**.
Moräsel, f. **смуржѣй**, **сморгъ**.
Mord, m. **убѣй**, **убийство**, **душегубство**, **розбѣй**.
Mordanschlag, m. **замахъ на житѣ**.
Mordbrenner, m. **палѣй**.
Mordbrennerei, f. **пѣджога**, **пѣдпалъ**.
Morden, v. a. **убивати**, **усмертити**.
Mörder, m. **убийникъ**, **убийца**, **душегубецъ**.
Mördergrube, **Mörderhöhle**, f. **яма** **ober** **печера** **розбѣйнича**.
Mörderhand, f. **рука** **убийцѣ**.
Mörderin, f. **убийница**.
Mörderisch, adj. **розбѣйничий**, **забѣйничий**, **убѣйничий**.
Mordgeschichte, f. **история** **о** **убийствѣ**.
Mordgeschrei, n. **великий** **крикъ**, **крикъ** **на** **розбѣй**.
Mordgesell, m. **товаришъ** **въ** **убийствѣ**.
Mordgewehr, n. **смертоносна** **оружие**.
Mordgier, f. **хѣтъ** **розбѣйнича**.
Mordio, f. **Zeter**.
Mordkeller, m. **Mordgrube**, f. **казамати** (pl.).
Mordthat, f. **убийство**.
Mordsucht, f. f. **Mordgier**.
Mordweg, m. **непроходна** **дорога**.
Morganatisch, adj. **на** **лѣву** **руку**.
Morgen, adv. **завтра**.
Morgen, m. **рано**, **ранокъ**, **заранокъ**; (**Östen**) **схѣлъ**, **сходень**; (**ein** **Feldmaß**) **мѣра**, **моргъ**.
Morgenandacht, f. **ранна** **молитва**.
Morgenanzug, m. **ранне** **убранѣ**.
Morgenarbeit, f. **ранна** **работа**.

Morgenbesuch, m. ранне зѣдане.

Morgenblatt, n. ранний дневникъ.

Morgens, adj. завтрьшний.

Morgenbämmerung, f. ранна заря, розсвѣтъ, досвѣтъ, досвѣтокъ.

Morgensich, adj. ранний, заранный.

Morgengabe, f. вѣно.

Morgengebet, n. ранна молитва (молитовъ).

Morgengefang, m. ранна пѣсня.

Morgenland, n. сходна земля, сходень, сходъ.

Morgenländer, m. сходнякъ, мешкавецъ сходу.

Morgenländisch, adj. сходный.

Morgenlied, n. ранна пѣсня; сходна пѣсня.

Morgenluft, f. ранний воздухъ, ранний вѣтрець.

Morgenregen, m. ранний дощъ.

Morgneroth, n. Morgenröthe, f. ранна заря, досвѣтъ.

Morgens, adv. рано, вранцѣ, у ранцѣ.

Morgenschlaf, m. ранний сонъ.

Morgenseggen, m. ранна молитва.

Morgenseite, f. сходна сторона.

Morgensterne, f. ранне солнце.

Morgenstern, m. зорница.

Morgenstunde, f. ранна година; die — hat Gold im Munde кто рано встает, тому Богъ дает; ранокъ — панокъ.

Morgenthau, m. ранна роса.

Morgentraum, m. ранний сонъ.

Morgenswärts, adv. на сходъ, надъ сходови.

Morgenwind, m. сходовецъ, сходный вѣтеръ; ранний вѣтеръ.

Morgenzeit, f. часть ранний.

Morgig, adj. f. Morgens.

Morgsch, adj. спорохнявѣлий, гнилый, порохкий, порохкавий; шог-

sches Erbreich пороховина, пушина.

Morselle, f. морзеля.

Mörser, m. мездѣръ.

Mörserchen, n. мездѣрикъ.

Mörserkeule, f. товчокъ.

Mörtel, m. вапно зъ пѣскомъ, вапнина мѣшанка.

Mosaik, f. мозаика.

Mosaiksch, adj. мозайковый; мойсеевий.

Moschee, f. мечеть, турецка божница.

Moschus, m. f. Bisam.

Moskobade, f. цукровый пѣсокъ.

Moskau, n. Москва.

Moskowitz, m. Москаль, Москвитянь.

Moss, m. молоде вино, мощъ, квасъ.

Mosstig, adj. мощевый, квасистый.

Mößtrich, m. f. Senf.

Motion, f. движене, рухъ; внесокъ.

Motiv, n. поводъ, причина, подбуда.

Motiviren, v. a. f. Begründen.

Motte, f. моль, мольга, шашель.

Mottenfraß, m. дѣри одъ мольвъ.

Mottenkraut, n. мольна трава.

Motto, n. мотто, гасло.

Möwe, f. Meise.

Mücheln, v. n. тухлѣти, тухнути, затухнути.

Müde, f. примха, дивацтво, норовъ.

Mücke, f. комаръ.

Mucken, mucken, v. n. пикнути, мукнути; норовитися, бовдуригтися.

Mückenkraut, n. бобровница.

Müder, m. лицемѣръ, святоша; вибагливецъ.

Müderei, f. святоство, лицемѣрство; примховатость.

Mudifch, adj. норовистий, упря-
мый.

Mudfen, f. Muden.

Müde, adj. втомлений, трудный, зга-
рований, млавий, охлявйий, омгъ-
дый; ſich — маѿен згароватися.

Müdigkeit, f. втомленость, охля-
дость, утома.

Muff, m. рукавъ.

Muffel, m. губаль; муфель.

Muffeln, v. п. жлулити.

Muffen, v. п. тухнути; f. Bellen.

Muffig, adj. стухлий, запгъсивлий.

Mühe, f. трудъ, праця, работа,
силоване, намагане силъ.

Müheſoß, adj. безъ праць.

Mühen, v. г. трудитися, старатися;
клопотатися, томитися, працю-
вати.

Mühlbach, m. млинська рѣчка,
млинський ручай.

Mühlbursche, m. млиначукъ.

Mühlſchenspiel, n. млинецъ.

Mühle, f. млинь; oberſchlächtige —
корчакъ; unterſchlächtige — под-
собдйний млинь, подсобдйникъ.

Mühlſeiſen, n. порплиця, веретено.

Mühlengang, m. камѣнь мельничий.

Mühlengerinne, n. мельниче корито.

Mühlſenrab, n. млинське колесо,
мельниче колесо.

Mühlſchreiber, m. мельничий пи-
сарь.

Mühlenteich, m. млинський ставъ.

Mühlſnappe, Mühlbursche, m. мель-
ничукъ, млиначукъ.

Mühlſrad, n. млинське колесо.

Mühlſtein, m. млинський камѣнь,
жерновий камѣнь.

Mühlwaſſer, n. млинѡвка.

Mühlwehſr, n. спустъ, опусть.

Mühlwerk, n. млинь.

Muhme, f. дядина, тѣтка, стрийна,
сестра у другихъ.

Mühsam, adj. тяжкий, трудный.

Mühsamkeit, f. трудность.

Mühselig, adj. прикий, трудный,
тяжкий.

Mühseligkeit, f. бѣда, прикрость,
трудность.

Müßwaltung, f. праця, трудъ.

Mulatte, m. Mulattin, f. мулять,
мулятка.

Mulde, f. корито.

Müller, m. мельникъ, мѡрошникъ.

Müllerbursch, m. млиначукъ.

Müllergeſell, m. млиначукъ.

Müllerhandwerk, n. млиначство, мель-
ництво.

Müllerin, f. мельничка, млиначка.

Mulm, m. пушина, пухка земля.

Mulmicht, adj. пухкий, сипкий.

Multiplication, f. множене.

Multiplicand, m. множиме.

Multiplicator, m. множитель.

Multipliziren, v. а. множити.

Mumie, f. мумия.

Mummerei, f. закутане, закриване;
машкарада.

Mund, m. губа, ротъ, уста (pl.).

Mundart, f. рѡзномова, нарѣчье.

Mundchen, n. ротикъ.

Mündel, m. недоростокъ, плеканецъ,
вихованецъ.

Munden, v. п. мати скусь, скусь-
нимъ бути, смакувати.

Münden, v. п. вливатися.

Mundfäule, f. гнилецъ.

Mundglaube, m. вѣра устами.

Mundharmonika, f. дримля.

Mundhöhle, f. устна яма.

Mündig, adj. повнолѣтний, лѣтний,
доспѣлий.

Mündigkeit, f. повнолѣтность, доспѣ-
лость.

Mundiren, v. а. на чисто переписи-
сати.

Mundstemme, f. корчъ усть ober
rota, задръ усть.

Mundsoch, m. придворный кухарь.

Mundsaß, n. платокъ.

Mundblüch, adj. зъустный, устный;
adv. зъ усть, изъ усть.

Mundloch, n. розтвѣръ. дѣра, усте,
челюсть; лиманъ.

Mundschenk, m. чашиникъ, чопнаръ,
наливайко.

Mundschenkamt, n. чашиництво.

Mundsemel, m. булка.

Mundspitze, f. губовый корчъ; (beim
Gebiß) хѳвсто, хѳвстало.

Mundstück, n. муштукъ, нагубокъ.

Mündung, f. розтвѣръ, усте, ли-
манъ.

Mundvoll, m. кусъ, злокъ.

Mundvorrath, m. вѣтнй засоби,
живло.

Mundwert, n. даръ бесѣди; бесѣд-
ливѳсть; писокъ.

Municipalität, f. мѣський урядъ.

Munition, f. стрѣливо, амуниция.

Murfseln, v. n. шептати, тихо го-
ворити; тап мурфелт чути, гово-
рять, чутка йде.

Münster, m. соборна церковь.

Munter, adj. будный, будничный,
веселый, кремѣзный, жвавий,
яркий, шпаркий, чуйный.

Munterfeit, f. буднѳсть, веселѳсть,
живѳсть, яркѳсть.

Münzamt, n. монетарня.

Münzbeamte, m. урядникъ монетар-
ный.

Münze, f. (eine Pflanze) мятка, мя-
та; (geprägtes Geld) монета,
грошѣ.

Münzen, v. a. бити ober робити
грошѣ, бити монету, ковати мо-
нету.

Münzer, m. монетникъ.

Münzfreiheit, Münzgerechtigkeit, f.
право бити ober ковати грошѣ.

Münzfuß, m. монетна стопѳ.

Münzhammer, m. монетарный мо-
лотъ.

Münzfabrik, n. сховница монетъ.

Münzfeiner, m. знавецъ монетъ.

Münzfunde, f. знавство монетъ, нау-
ка о монетахъ.

Münzmeister, m. надмонетникъ.

Münzordnung, f. монетарна уста-
нова.

Münzrecht, n. право бити монету.

Münzsorte, f. родъ монети, монета.

Münzwesen, n. монетарство.

Mürbe, adj. крихкий, крухкий, кру-
хий, крупный, перхкий, мягкий;
einen mürbe machen усмирить ко-
го, вборкати кого, втомити.

Murmeln, v. n. буркотати. бур-
кати, муркотѣти, воркотѣти,
бревѣти; (flüstern) шептати; (von
einem Wasser) журчати.

Murmeler, m. бурмотунъ.

Murmeltier, n. бабакъ, воркунъ.

Murren, v. n. буркати, воркотѣти,
ѳдаказувати.

Mürrißch, adj. муркотливый, вор-
котливый,

Murrkopf, m. бормотунъ, воркунъ,
муркотило, вуркотило.

Musch, n. клиѣкъ, брага.

Muschel, f. мушка.

Muschel, f. черепаха.

Muschelförmig, adj. черепаховатый.

Muschelsammlung, f. збѳръ чере-
пахъ.

Muschelschale, f. скалки (pl.).

Muschelsilber, n. черпахове сръбло.

Muschelwerk, n. робота черепашна.

Muse, f. муза.

Muschelmann, m. бисурманъ, турокъ,
бисурменець.

Musenalmanach, m. новолѣтникъ ,
 альманахъ музъ.
 Musensohn, m. сынъ музъ.
 Museum, n. музей.
 Musik, f. музыка, гудба, гобза.
 Musikalisch, adj. музыкальный.
 Musikant, m. музыка, гудецъ.
 Musiker, m. музыкъ.
 Musizieren, v. n. грати, музику ро-
 бити.
 Musivarbeit, f. мозайкова работа.
 Muskat, f. мушкатъ, мушкатовий
 орѣхъ.
 Muskateller, m. мушкателя, мушка-
 тельне вино.
 Muskatellerbirn, f. мушкательна
 грушка.
 Muskatbaum, m. мушкатеве де-
 рево.
 Muskatblume, f. Muskatblüte, f.
 мушкатевий цвѣтъ.
 Muskatwein, m. мушкательне вино.
 Muschel, m. мязи (pl.), мишица.
 Muschelig, muschulös, adj. мязистий
 мишистый.
 Muschelkraft, f. сила въ мязахъ.
 Musket, f. карабинъ, оружје.
 Musketier, m. мушкетиръ, караби-
 няръ.
 Muskuß, m. пижмо, каша, кисли-
 ца.
 Musß, n. потреба, konieczность; f.
 Musß; er musß мусить, мав.
 Musse, f. вичась, свободний одер-
 вольний, часть, супочинокъ, од-
 почивокъ.
 Musselin, n. мушлянь.
 Müßsen, v. n. мусѣти; ich musß ме-
 нѣ треба, я повиненъ, я мушу.
 Müßsig, adj. безроботний, свобод-
 ний, вольный, недѣлающий, леда-
 щий, нероботающий; неужиточ-
 ний.

Müßigen, v. a. присилувати, вуди-
 ти, привудити.
 Müßiggang, m. гѣннество, безробот-
 ность, ледацтво, дурноване, ва-
 ландање.
 Müßiggänger, m. нероба, ледаръ,
 ледашукъ, гѣннивецъ.
 Muster, n. взорець, образецъ, при-
 мѣръ; грѣбка.
 Musterbuch, n. Musterkarte, f. книж-
 ка взорцѣвъ.
 Mustergiltig, adj. взорцевий, образ-
 цевий.
 Musterhaft, adj. взорцевий, образ-
 цевий, примѣрный.
 Mustern, v. a. переглядати, огля-
 дати, презирати, оглядъ роби-
 ти; розбирати.
 Musterrolle, f. списокъ жовнярѣвъ.
 Musterschrift, f. образцеве письмо.
 Musterschule, f. взорцева одер-
 образцева школа.
 Musterung, f. переглядъ, оглядъ.
 Muth, m. духъ, мисль; ѡвага,
 мужность, хоробрѣсть, смѣлость;
 Muth fassen набрати духа; wie
 ist dir zu Muthе якъ тобѣ (на
 серцю)? einem Muth маßen до-
 давати духа одер ѡваги; gutes
 Muthes sein бути веселимъ, не
 бояться.
 Muthig, adj. смѣливий, мужний, хо-
 робрий, ѡважний, смѣлий, во-
 яцький.
 Muthlos, adj. полохливий, несмѣ-
 лий, трусливий, тривѣжливий.
 Muthlosigkeit, f. несмѣлость, трус-
 ливость, тривѣжливѣсть.
 Muthmaßen, v. a. здогадатися, здо-
 гадуватися, мѣркувати, кмѣтова-
 ти, домишлятися.

Wuthmaßlich, adj. злогадливый, злогадальный; adv. на злогадъ, видай, вѣдай, вѣдавъ, либонь.

Wuthmaßung, f. злогадъ, догадъ.

Wuthwille, m. пустоти, сваволя.

Wuthwillig, adj. пустотливый, свавольный, буйный.

Wuthwilligkeit, f. пустотливость, пустота, свавольность.

Mutter, f. мати, матъ(е)ръ, венька, родѣля; (Hefen) дрѣжджѣ; (bei einer Schraube) мутерка; (vertraulich) мама; (bei Flüchen) матъ; f. Gebärmutter.

Mutterbeschwerde, f. матична болѣсть.

Mutterbiene, f. матка (пчѣлъ).

Mutterbruder, m. вуй, дядько.

Mütterchen, n. матенька, венька; ein altes — старушка, бабуня.

Muttererde, f. материзна.

Mutterfluch, m. проклѣнъ матери.

Mutterfüllen, n. кобила.

Mutterherz, n. сердце материнське.

Mutterkind, n. матчинъ синь.

Mutterkirche, f. матерна церковь.

Mutterkorn, n. споришъ.

Mutterkraut, n. маруна.

Mutterkreß, m. ракъ въ матици.

Mutterkuchen, m. f. Nachgeburt.

Mutterlamm, n. ярка.

Mutterland, n. матчинъ край, матерний край.

Mutterleib, m. матерна утроба.

Mütterlich, adj. матерний, материнный, матчинъ, материнський.

Mütterliche, n. материзна.

Mutterliebe, f. материнська або матчина любовь.

Mutterlos, adj. безматерний, безматерень.

Muttermal, n. близна.

Muttermilch, f. материнне молоко.

Muttermord, m. матигубство, убийство матери.

Muttermörder, m. убийца матери.

Mutternackend, mutternackt, adj. голъсенъкий.

Mutterpferd, n. кобила.

Mutterschaf, n. кѣтна овца.

Mutterschaft, f. материнство.

Mutterscheide, f. матична пѣхва.

Mutterschwein, n. поросна свиня, кѣтна свиня.

Mutterschwester, f. тѣтка.

Mutterseelenallein, adj. одиъсенъкий.

Mutterstöhnchen, n. пествѣй, пиствѣй, мамвѣй, цивѣй.

Muttersprache, f. матерний языкъ, матерна бесѣда, рѣдна бесѣда.

Muttertheil, m. материзна.

Mutterwitz, m. дотепъ.

Mutterwurzel, f. матня.

Mützchen, n. шапочка.

Mütze, f. шанка, кучма; (mit langen Klappen über die Ohren) ма-лахай; (aus Fuchspelz) лисюра; (aus Schafspelz) бира.

Mützenmacher, m. шапкаръ, кучмаръ.

Myriade, f. десять тысяча; (ungeheure Zahl) тьма.

Myrrhe, f. мирра.

Myrrhenfafft, m. мирревий сокъ.

Myrthe, f. Myrthenbaum, m. миртъ.

Myrthenhain, m. миртовый гай.

Mystrie, f. таемица.

Mysticismus, m. мистицизмъ.

Mystik, f. мистика.

Mystisch, adj. мистичный.

Mythe, f. Mythos, m. казка, байка.

Mythisch, adj. баечный.

Mythologie, f. баесловие.

Mythologisch, adj. баесловный.

N. N. H.

Nabe, f. зѣпасть.
Nabel, m. пупъ, пупецъ, пупокъ.
Nabelbinde, f. пупковий поясокъ.
Nabelbruch, m. пупкова пуклина.
Nabelförmig, adj. пупковатий.
Nabelschnur, f. пуповина, пуповина.
Nabelbohrer, m. лопатень.
Nabenloch, n. розтвѣръ овер дѣра въ зѣпасты.
Näher, m. лопатень, сверликъ.
Nach, прар. (mit dat.) до, у, въ, за, идъ, дъ (mit dat.) по, на, пѣсля, ведля; nach Lemberg до Львова; nach einem schiefen пѣслати закимъ; nach dem Tode по смерти; nach Osten идъ сходи, на схѣдъ; nach meiner Meinung пѣсля моеъ гадки.
Nachachtung, f. виповнене, наблюдане.
Nachäffen, v. a. наслѣдовати, малповати.
Nachäffer, m. наслѣдовачъ, малпяръ.
Nachahmer, v. a. наслѣдовати, удати.
Nachahmung, f. наслѣдоване.
Nachahmer, m. наслѣдующий (part.), наслѣдовачъ.
Nachahmlich, adj. дающий ся наслѣдовати.
Nachahmungssucht, f. хвѣт наслѣдованя.
Nacharbeiten, v. n. робити пѣсля кого овер чога.
Nacharten, v. n. походити на кого, подобати на кого, удатися въ кого.
Nachartung, f. вадча, похожѣсть.
Nachbar, m. сусѣда.
Nachbarin, f. сусѣдка.

Nachbarlich, adj. сусѣдний, сусѣдський, ѡмѣжний.
Nachbarschaft, f. сусѣдство, близна.
Nachbeißen, v. a. перекусити.
Nachbellen, v. n. гавкати овер лаяти за кимъ.
Nachbessern, v. a. поправити за кимъ.
Nachbeten, v. a. молитися за кимъ, мовити молитву за кимъ, потакати.
Nachbeter, m. потакующий (part.) потакунъ.
Nachbezahlen, v. a. пѣзвѣйше заплатити.
Nachbier, n. пѣвпиво.
Nachbild, n. пѣобразъ.
Nachbilden, v. a. пѣобразити, сподобити.
Nachblättern, v. n. пересторѣнювати.
Nachbleiben, v. n. лишитися, зѣстатися.
Nachblicken, v. n. дивитися овер глядѣти за кимъ.
Nachbleibsel, n. останокъ, злишокъ.
Nachbringen, v. n. принести за кимъ, принести пѣзвѣйше.
Nachbuße, f. пѣзвѣйша покута.
Nachdem, adv. потѣмъ, опѣсля; conj. если, коли. пѣсля того якъ; (sehr oft die Partic. Constr.).
Nachdenken, v. n. думати о чѣмъ, розважати, розмишляти, подумати, мѣзковати.
Nachdenken, n. розвага, роздумоване.
Nachdenkend, adj. розважний, роздумующий, розсудний, задумчивий.
Nachdringen, v. n. натирати.

- Nachdruck, m. притискъ, натиискъ, сила, вага; (der Bücher) передрукъ, перетискъ.
- Nachdrucken, v. a. перепечатати, передруковати.
- Nachdrucker, m. передрукующий.
- Nachdrücklich, adj. сильный, спритисний; острый.
- Nacheifer, m. ревность, рвѣйность, поревноване, понаслѣдоване.
- Nacheiferer, m. ревнивецъ, понаслѣдовачъ.
- Nacheifern, v. п. понаслѣдовати, ревновати.
- Nacheiferung, f. понаслѣдоване.
- Nacheilen, v. п. спѣшити за кимъ, кватилися.
- Nacheinander, adj. чергою, одно за однимъ об. за другимъ, по собѣ.
- Nachen, m. човенъ, човно.
- Nachernte, f. дожинки (pl.).
- Nachernten, v. п. збирати колосъ.
- Nacherzählen, v. п. оповѣдати за кимъ.
- Nacheßen, v. a. опѣсля вѣсти, вѣсти що по чѣмъ.
- Nacheßen, n. закуска.
- Nachfahren, v. п. вѣхати за кимъ.
- Nachfallen, v. п. упасти пѣсля чого об. кого.
- Nachfliegen, v. п. летѣти об. полетѣти за кимъ.
- Nachfolge, f. наступство, наслѣдоване.
- Nachfolger, m. наступникъ, наслѣдникъ.
- Nachfolgerin, f. наслѣдница, наступница.
- Nachforschen, v. п. вивѣдовати, слѣдити, допитувати ся, шукати, звѣдувати ся, розпитувати, опитувати.
- Nachforschung, f. вивѣдка, розвѣдка, вислѣдоване.
- Nachfrage, f. звѣдка, попитка, попитъ.
- Nachfragen, v. п. звѣдувати ся за чимъ, питати ся за чимъ.
- Nachführen, v. a. возити за кимъ.
- Nachfüllen, v. a. долияти, доливати.
- Nachgaffen, v. п. вищулити об. вибушити очи за кимъ.
- Nachgeben, v. a. долавати, долати; v. п. потуряти, уступити, попустити, неовиратися; (nachlassen) подаватися, слабѣти; (einwilligen) призволати, згодитися.
- Nachgebend, adj. уступчивий.
- Nachgeborgen, m. мѣстѣй, родивший ся по смерти ѳтця.
- Nachgeburt, f. чѣстисько, мѣстѣй, блоня.
- Nachgehen, v. п. йти за кимъ, йти зъ заду, наслѣдувати; занимати ся чимъ, старати ся о що; ѳдавати ся чому; einem Befehl — слухати приказу.
- Nachgehendes, adv. опѣсля, потому.
- Nachgeschmack, m. пѣсмакъ.
- Nachgiebig, adj. податливий, уступчивий, схильчивий, услухливий.
- Nachgiebigkeit, f. податливѣсть, уступливѣсть, схильчивѣсть.
- Nachgießen, v. a. доливати, дѳляти; дѳляти, ѳдолити.
- Nachgraben, v. a. копати (за чимъ).
- Nachgras, n. отава.
- Nachgrübeln, v. п. нипати, мергати, вислѣдувати, доходити.
- Nachgrübler, m. мерга, нипачъ, вислѣдникъ.
- Nachguß, m. доливъ, доливане.
- Nachhall, m. ѳдгомонъ, лусъ, ѳдголосъ.
- Nachhallen, v. п. ѳдаватися, ѳдгомонувати.
- Nachhängen, v. п. ѳдаватися чому, прилѣпитися до чого.

Насћауен, *v. a.* рубати за чимъ; (im Fechten) ђддърнути, гнати за кимъ и рубати; врубатися.

Насћауеgehen, *p.* хђдъ ober вертане домђвъ.

Насћауекунфт, *f.* поворђтъ домђвъ.

Насћауелен, *v. a.* пђдномагати, до-помагати.

Насћауелер, *m.* пђдномагащ.

Насћауер, *adv.* опђсля, потђмъ, ђт-такъ, пђзнѣйше.

Насћауербст, *m.* пђсђ(е)нъ.

Насћауериг, *adj.* пђзнѣйший (пђзнѣ-щий).

Насћауерб, *m.* пђзнѣйший ударъ.

Насћауинкен, *v. p.* кривати за кимъ.

Насћауохzeit, *f.* переносни, пере-носи (pl.).

Насћауолен, *v. a.* пђзнѣйше забрати; das Versаume — поправити, над-городити, догонити.

Насћауут, *f. f.* Насћауаб.

Насћауяген, *v. a.* гнати за кимъ, про-сѣдувати кого.

Насћауяген, *p.* погоня.

Насћауланг, *m.* ђгомонъ, пђгомонъ, ђголось, пђголось.

Насћаулинген, *v. p.* гомонѣти.

Насћауомпе, *m.* покоренокъ, пото-мокъ; наслѣдникъ, наступникъ.

Насћауомпен, *v. p.* прийти пђзнѣйше, прийти за кимъ; (befolgen, erfуllen) виповнити.

Насћауоммен, *pl.* Насћауомменсchaft, *f.* потомнђсть, покоренство, пото-мство, накоренокъ, наслѣдокъ, будущина, потомки (pl.).

Насћауђмmling, *m.* покђренокъ, по-томокъ.

Насћауост, *f.* друга страва, прикус-ка, закуска.

Насћауриешен, *v. p.* повзати ober пла-зовати ober лѣзти за кимъ.

Насћаулащ, *m.* спадъщина, змерщина, позђсталђсть, ђлзумерщина; *f.* Насћаулаassung.

Насћаулаassen, *v. a.* лишити по собѣ, оставити по собѣ; (unterlassen) залишити; (berstatten) позволити; (ablassen) спустити, применшити; etwas Gespannte—злѣвити, полѣ-вити, попустити; *v. p.* змякнути, перестати, полѣвити, зменшити-ся полекшати; der Schmerz lаsst nach лѣкшав, полѣвилђ (жинѣ).

Насћаулаassenсchaft, *f. f.* Насћаулащ.

Насћаулаassig, *adj.* недбалый.

Насћаулаassigkeit, *f.* недбалђсть.

Насћаулаassung, *f.* припущене, втихо-мирене.

Насћаулауф, *m.* бѣгачъ за чимъ.

Насћаулауфен, *v. p.* бѣгчи за чимъ, гнати за чимъ.

Насћаулебен, *v. p.* жити пђсля чо-го, виповнати.

Насћаулесе, *f.* пђзђборка.

Насћауlesen, *v. a.* позбирувати; чита-ти за кимъ; перечитати.

Насћаулашен, *v. a.* наслѣдувати, пђд-роблювати.

Насћаулашунг, *f.* наслѣдоване.

Насћаулашен, *v. a.* ђдмалувати, ђдно-добити.

Насћаулашig, *adj.* пђзнѣйший.

Насћаулаш, *adv.* опђсля, потђмъ, пђ-знѣйше.

Насћаулашtag, *m.* пополудне, по по-лудни, по ђвѣдъ.

Насћаулашtagig, *adj.* пођђдний, по-полудневный.

Насћаулашtag, *adv.* по полудни, по ђвѣдъ.

Насћаулашмен, *v. a.* опђсля взяти.

Насћаулашпfeifen, *v. a.* свистати по кђмъ ober за кимъ.

Насћаулашмен, *v. a.* поприимати за кимъ, попрятати за кимъ.

Надсrechnен, в. а. числити по комъ, перечислити.
 Надсrechnung, f. перечислене, розчислене.
 Надсреде, f. дослово, послово; (eine üble Rede) обмова, помовка, по-суда.
 Надсребен, в. а. говорити за кимъ, повтаряти чѣѣ слова; übel nachreden обмавляти, знеславляти, зле о комъ говорити.
 Надсреichen, в. а. подавати.
 Надсреifen, в. п. опѡсла приспѣвати овер дозрѣвати.
 Надсреife, f. погоня, подорожъ за кимъ.
 Надсреifen, в. п. ѣхати за кимъ, гнати за кимъ.
 Надсреiten, в. п. ѣхати верхомъ за кимъ.
 Надсреippen, в. п. бѣгчи овер гнати за кимъ.
 Надсреipe, f. пѡзне покаяне, пѡзний жалъ.
 Надсricht, f. звѣстка, вѣстка, звѣстокъ, вѣсть, чутка, новинка, вѣдомѡсть, вѣдомъ, вѣда, погуака; Надсricht geben увѣдомити, звѣстити.
 Надсrichter, m. катъ.
 Надсrichtlich, adv. для звѣстки, для вѣдомости, яко звѣстку овер чутку.
 Надсrüden, в. п. слѣдувати овер поспѣшати за кимъ.
 Надсrufen, m. ѡдозва; поголоска; f. Надсrufen.
 Надсrufen, в. а. кликати за кимъ.
 Надсruhм, m. посмертна слава, слава.
 Надсruhmen, в. а. хвалити заочно.
 Надсragen, в. а. говорити заочно, повтаряти чѣѣ слова.

Надсralzen, v. а. солити бѡльше, ще солити, досолювати.
 Надсrafz, m. задне положене.
 Надсrschallen, в. п. f. Надсrschallen.
 Надсrschauen, в. п. дивитися овер глѣдѣти за кимъ.
 Надсrschiden, в. а. послати за кимъ.
 Надсrschieben, в. а. посувати; в. п. кидати овер вергати за кимъ.
 Надсrschießen, в. п. стрѣляти за кимъ; в. а. додати, прибавити, дочислити, доплатити.
 Надсrschiffen, в. п. кораблювати за кимъ.
 Надсrschlag, m. нѡзнѣйший ударъ; позвукъ; (von Münzen) познѣйше битѣ грошъ.
 Надсrschlagen, в. а. (Geld) вибивати, пѡзнѣйше бити грошъ; (im Buche) пересторонювати, глѣдѣти чого въ книжцѣ.
 Надсrschleichen, в. п. подкрадатися, тихцемъ йти за кимъ.
 Надсrschleppen, в. а. мчати овер волѣчи за собою овер за кимъ.
 Надсrschlüssel, m. злодѣйскѣий ключъ, витрихъ.
 Надсrschmecken, в. п. посмакъ мати, ѡдзиватися.
 Надсrschneiden, в. а. вирѣзувати пѡ-сла чого.
 Надсrschnitt, m. наслѣдована рѣзба.
 Надсrschreiben, в. а. переписувати, писати за кимъ.
 Надсrschreiber, m. переписовачъ.
 Надсrschreien, в. п. кричати за кимъ.
 Надсrschrift, f. дописка, приписка.
 Надсrschuß, m. придавка, доплата.
 Надсrschütten, в. а. досипати, присипати, дотрусити, додати.
 Надсrschwimmen, в. п. плисти овер плавати за кимъ.
 Надсrsregeln, в. п. плисти овер кораблювати за кимъ.

- Nachsehen**, v. п. дивитися ober глядѣти за кимъ; eipen — проба-чити, черезъ пальцѣ дивитися, позвадати; (burchsehen) переглядати.
- Nachsehen**, п. переглядъ, перегляне; пропушено, зглядъ.
- Nachsenden**, v. а. послати за кимъ.
- Nachsetzen**, v. а. нижше класти, менше цѣнити, нижше ставити; (verfolgen) гонити за кимъ.
- Nachsicht**, f. зглядъ, увага.
- Nachsichtig**, adj. ласкавий, зглядъ маючий, зглядний.
- Nachsingen**, v. а. співати за кимъ, повтаряти чию пѣсню.
- Nachsinfen**, v. п. запасти.
- Nachsinnen**, v. п. думати надъ чимъ, роздумовати, розмішляти, розважати.
- Nachsinnen**, п. роздумуване, розгадуване.
- Nachsinneud**, adj. роздумуючий, розгадуючий.
- Nachsommer**, m. полѣте, бабське лѣто.
- Nachspähen**, v. п. звѣдувати ся за чимъ, вивѣжувати що.
- Nachspiel**, n. погра.
- Nachspielen**, v. а. ипб п. грати по-томъ, грати за кимъ.
- Nachspotten**, v. а. передрогатися зъ кимъ.
- Nachspotter**, m. перѣдрѣсниць.
- Nachspotterin**, f. перѣдрѣсниця.
- Nachspöttlich**, adj. перѣдрѣсний.
- Nachsprechen**, v. а. повтаряти чий слова.
- Nachspringen**, v. п. скокнути за кимъ, поскочити.
- Nachspüren**, v. п. вислѣдувати, вивѣжувати що.
- Nachspürer**, m. вислѣдникъ, вивѣдоць, шпѣгунъ.
- Nachspürung**, f. вивѣдка, вислѣдка.
- Nächst**, праер. бѣля, попри, близько; опѣсля, доузъ.
- Nächst**, adj. ближний, найближчий; nächster Tage сими днями; найкоротший.
- Nächste**, m. ближний.
- Nachstehen**, v. а. виколувати після чого.
- Nachstehen**, v. п. гѣршимъ бути, уступити кому, за кимъ наступати, зъ заду стояти.
- Nachstehend**, adj. наслѣдуючий.
- Nachsteigen**, v. п. влѣзти; войти після другого.
- Nachstellen**, v. п. подѣдати на кого, наставати на кого, подходити на кого, чатувати, прослѣдувати кого.
- Nachsteller**, m. чатунъ.
- Nachstellung**, f. чатоване, прослѣдуване.
- Nächsten**, adv. незадовго, сими днями, незабавки.
- Nachsterben**, v. п. умерти по комъ.
- Nachsteuer**, f. допобѣръ, другий побѣръ.
- Nachsteuern**, v. а. платити другий побѣръ.
- Nachstfolgend**, adj. наслѣдуючий, будучий, прийдучий.
- Nachstich**, m. наслѣдована ритовина.
- Nachstoppen**, v. а. збирати по комъ, пожинати.
- Nachstoß**, m. позвѣйший парунъ, другий ударъ.
- Nachstoßen**, v. а. въ друге ударити.
- Nachstreben**, v. п. домагатися чого, старахъ ся о що, шукати чого.
- Nachstreik**, n. Nachstrebung, f. домагане, с. арунокъ, старане.

Насфuchen, в. п. шукати чоґо; um etwas — просити о що ober чоґо.

Насфuchung, f. шуканє, прошенє.

Насфт, f. нѳчь; bei der Насфт ночею, нѳночи; ес wird Насфт смеркаєся, смеркає; tiefe Насфт глуна ober глуха нѳчь.

Насфтanzен, в. п. танцювати по кѳмь ober пѳзвѳйше.

Насфтарbeit, f. нѳчна робота.

Насфтарbeiter, м. нѳчний робѳтникъ.

Насфтауflauf, м. нѳчна збѳготня.

Насфтаumein, в. п. покотитися за кимъ.

Насфтаuffchmauф, м. похрѳстини (pl.).

Насфтbecken, м. f. Насфtopf.

Насфtbild, п. нѳчний образъ; темний образъ.

Насфтен, в. п. ночувати; ес nachtet смеркаєся.

Насфтessen, п. вечера.

Насфтеule, f. пугачъ, сова, лунь.

Насфtfalter, м. нѳтля, ищиця.

Насфтfeier, f. нѳчна урочистъ.

Насфтfeuer, м. нѳчний огонь.

Насфtfrost, м. нѳчний морозъ.

Насфtgänger, м. лунатикъ.

Насфtgeist, м. нѳчний духъ ober страхъ, вѳдьмо.

Насфtgeschirr, п. f. Насфtopf.

Насфtgestiht, п. f. Gespenst.

Насфtgewand, п. нѳчний стрѳй, нѳчна одѳжь.

Насфtgleichе, f. рѳвноденне.

Насфthaube, f. нѳчний чипецъ ober бѳчпокъ.

Насфtheil, м. шкода, оскорба, кривда, досада, потеря, страта.

Насфtheilig, adj. шкѳдливий.

Насфtheiligkeit, f. шкѳдливѳсть.

Насфtherberge, f. нѳчлягъ.

Насфhimmel, м. нѳчне небо.

Насфthirt, м. нѳчляжникъ, нѳчляженникъ, нѳчляжѳнь.

Насфtigall, f. соловѳй.

Насфtigallen, adj. соловѳйний.

Насфtiisch, м. закуски (pl.).

Насфtfalte, f. нѳчна студѳнь.

Насфtleid, п. нѳчний ober спальный стрѳй, нѳчне платє.

Насфtlager, п. нѳчлягъ.

Насфtlampe, f. нѳчна лампа.

Насфtlärm, м. нѳчний крикъ.

Насфtlich, adj. нѳчний.

Насфtlicht, п. нѳчна свѳчка.

Насфtluft, f. нѳчний воздухъ.

Насфtmahl, п. причастие, тайна вечера.

Насфtmensch, м. нѳчний чоловѳкъ.

Насфtmusik, f. нѳчна музика.

Насфtmütze, f. нѳчна шапка.

Насфtquartier, п. нѳчлягъ.

Насфtstab, м. задна сторожа.

Насфttrabe, м. козодѳй.

Насфttrachten, в. п. шукати, домагтися чоґо; наставати на кого, хотѳти убити кого.

Насфttrag, м. додатокъ, доповненє; доплата.

Насфttragen, в. а. нести за кимъ; (ergänzen) доповнити, додати, прибавити; (vorsetzen) тямити ober памятати кому.

Насфträglich, adj. додатковий.

Насфtreiben, в. а. гнати за кимъ.

Насфtreife, f. нѳчна подорожъ.

Насфtreten, в. п. йти за кимъ, въ слѳди чѳв вступати.

Насфtriegel, м. засувъ, засувка (на нѳчь).

Насфtrillern, в. а. трѳлювати за кимъ.

Насфtrinken, в. а. попивати, потомъ пити, запити.

Насфtrock, м. нѳчна одѳжь.

Nachtruhe, f. **ночний відпочинок**.
 Nachtrunde, f. **ночний обхід, ночна сторожа**.
 Nachtschatten, m. **вовчя ягода, беле-на; глицинкъ; grüneg — при-слини, паслідъ, пислени**.
 Nachtschläger, m. **ночний сп'явак**.
 Nachtschleicher, m. **нояний лазунъ**.
 Nachtschwalbe, f. **козодій, лелія**.
 Nachtschwärmen, n. **гулятика**.
 Nachtschwärmer, m. **ночний гуляка**.
 Nachtschweiß, m. **ночний потъ**.
 Nachtsitzen, n. **сиджене по ночехъ**.
 Nachstück, n. **ночний образъ**.
 Nachstuhl, m. **ночний столецъ**.
 Nachstunde, f. **ночна година, ночна пора**.
 Nachttisch, m. **приборний столецъ**.
 Nachtopf, m. **шинникъ**.
 Nachtviole, f. **вечърникъ**.
 Nachtvogel, m. **ночна птиця, нетля**.
 Nachtwache, f. **пѣча сторожа**.
 Nachtwächter, m. **ночний сторожъ**.
 Nachtwanderer, Nachtwandler, m. **той що поночи ходить, лунатикъ**.
 Nachtzeit, f. **ночний часъ, ночна пора**.
 Nachzeug, n. **ночне платв**.
 Nachwachsen, v. n. **рости зновъ, под-растати**.
 Nachwägen, v. a. **переважити**.
 Nachwahl, f. **подругий обег пѣзвѣ-ший вибѣръ**.
 Nachwählen, v. a. **вибрати потомъ обег пѣзвѣше**.
 Nachwälzen, v. a. **котити (за кимъ)**.
 Nachwandeln, v. n. **йти за кимъ**.
 Nachweh, n. **бѣль по злогохъ обег пѣсля злоговъ, послѣдний бѣль; послѣдство**.
 Nachwein, m. **лехе вино**.
 Nachweinen, v. n. **плакати за кимъ обег по комъ**.

Nachweis, m. **виказъ; вказане**.
 Nachweisen, v. a. **доказати, показати**.
 Nachweisung, f. **виказъ**.
 Nachwelt, f. **потомство, будущина, потомки (pl.)**.
 Nachwerfen, v. a. **кидати за кимъ**.
 Nachwinter, m. **пѣзна зима, зазиме**.
 Nachwirken, v. n. **опѣсля дѣйстви-вати**.
 Nachwuchs, m. **порѣсть, доростокъ**.
 Nachwünschen, v. a. **бажати чого**.
 Nachzahlen, v. a. **доплатити**.
 Nachzählen, v. a. **перечислити**.
 Nachzeichnen, v. a. **ѣдрисувати**.
 Nachziehen, v. a. **ичати обег волѣчи за собою; v. n. йти обег вхати за кимъ**.
 Nachzicht, f. **послѣдний рѣй**.
 Nachzug, m. **задна сторожа**.
 Nachzügler, m. **войськовий воло-цюга**.
 Nacken, m. **каркъ, потилокъ, потиль-ниця**.
 Nackenleder, n. **ушибѣкъ**.
 Nackend, nackt, adj. **голий, нагий, босий**.
 Nackenschlag, m. **обмова; f. Nachrede**.
 Nacktheit, f. **нагота, голѣсть**.
 Nabel, f. **голка; (an Bäumen) игли-ця, хвоина**.
 Nabelbaum, f. **хвоине дерево**.
 Nabelbüchse, f. **гольникъ**.
 Nabelförmig, adj. **голастий**.
 Nabelgeld, n. **грошъ на голки**.
 Nabelholz, n. **хвоине дерево, бѣръ**.
 Nabelkissen, n. **игольна подушка**.
 Nabelkopf, Nabelknopf, m. **игольна головка**.
 Nabelöhr, n. **голье ушко**.
 Nabelspitze, f. **конецъ голки**.
 Nabit, n. **надиръ**.
 Nadel, m. **голкарь, голникаръ**.
 Nagel, m. **(am Finger) пагнѣсть, но-готъ; (eiserner) гвѣздъ, цвяхъ**.

Nagelbohrer, m. сверликъ; (ein kleiner) сверличокъ.

Nägeln, n. гвоздикъ, цвящечокъ.

Nagelfest, adj. прибитый цвяхами, мощный, твердый.

Nagelgeschwür, n. зѣгнетница.

Nagelkopf, m. головка у цвяха.

Nagelkraut, n. ноготна трава, гвоздичецъ.

Nageln, v. a. гвѣздець ober цвяхами прибити, цвяхувати.

Nagelneu, adj. новѣсенский.

Nagelprobe, f. проба на пагностю.

Nagelschmied, m. гвоздляръ, цвяхаръ.

Nagen, v. a. und n. глотати, рубити, гризти, жовити.

nahe, adj. близкий, сусѣдний; adv. близко, недалеко; das geht mit nahe мнѣ се жаль, болить мене; der nächste Preis послѣдня цѣна.

Nagethier, n. глудунъ, гризунъ.

Nähe, f. близкость, близина: in der Nähe близко, неподалеки.

nahe, v. n. sich — приближиться.

Nähen, v. a. шити.

Näher, comp. ближе.

Näherin, f. шваля.

Näherkauf, m. Näherrecht, n. право выкупу, право купна.

Nähern, v. a. ближити, приближити, v. g. подходить, дожогати, приближати ся.

Näherrecht, n. право выкупу, право купна.

Näherung, f. приближене.

Nähstissen, n. подушка до шитя.

Nähnadel, f. голка, глиця.

Nährahmen, m. кросна (pl.).

Nähren, v. a. und n. кормити, живити.

Nährend, nahrhaft, adj. пожитный, живный, ситный.

Nähren, m. живитель, кормитель.

Nährhaftigkeit, f. пожитность.

Nähring, m. наперстокъ.

Nahrlos, adj. непожитный, непоживный; безхлѣбный.

Nahrlosigkeit, f. непожитность, непоживность; безхлѣбе.

Nährstand, m. станъ промысловый, ремѣсники (pl.).

Nahrung, f. пожива, кормъ, ѡкормъ, стравя; годѡвля, жиръ; харчъ; (Sehverbe) промысль.

Nahrungsmittel, n. живность, пожива.

Nahrungsaft, m. поживный сокъ.

Nahrungsfürge, f. старунокъ о поживу.

Nahrungstoff, m. живло.

Nähstule, f. школа шитя.

Nähstube, f. шовкъ для шитя.

Naht, f. шва.

Nähterei, f. шитя.

Nählerin, f. шваля.

Nähstisch, m. столецъ до шитя.

Nähzeug, n. прибори до шитя, рѣчи належачя до шитя.

naiv, adj. простодушный, сердечный, природный, невинный, отвертый, простосердечный.

Naivität, f. отвѣртость, милосердность, простота, широта.

Najade, f. наяда, русалка водна.

Name, m. имя, имено; (Nuf) слава, имя; wie ist sein Name якъ его зовуть ober пишуць? in meinem Namen ѡль мене, моѣмъ именемъ; in Gottes Namen зъ Богомъ.

Namenbuch, n. книжка именъ.

Namenlos, adj. безименный; незвичайный.

Namenliste, f. Namenregister, n. списокъ именъ.

Namensstag, m. именини (pl.).

Namensvetter, m. именникъ.

Namentlich, adv. по имени, зъ имени; именно.

Наменберzeichniß, п. поименный список.
 Nahmhaft, adj. (bedeutend) знаменитый, значный; einen nahmhaft machen назвати кого по имени, выдирити чиня.
 Nämlich, adj. той самый; adv. именоно, се-бъ-то.
 Nanfin, m. китайка.
 Napf, m. чарка, чашка
 Naphta, f. нафта, жидковская смола.
 Narbe, f. рубокъ, рубокъ, близна, очко; (bei den Gerbern) личко.
 Narben, v. п. доставати рубки ober близни; v. а. (bei den Gerbern) стругати шерсть.
 Narbig, adj. рубковатый, кострубатый, рябий.
 Narcisse, f. нарциса.
 Narbe, f. нарда.
 Narbengrav, п. бѣлоусъ.
 Narbenkraut, п. чорнушка.
 Narfotisch, adj. насонный.
 Narr, m. дуракъ, дурень, блазень, глупецъ, нагула, гуль, балагуръ, дула; (ein Vergüchter) божевольный, божевольникъ.
 Narrchen, п. дурачокъ.
 Narren, v. а. одуряяти кого, кпати зъ него, збкнати кого; v. п. дурѣти.
 Narrenhaub, п. божевольный дошъ, божевольня.
 Narrenkappe, f. блазеньская шапка.
 Narrenliebe, f. f. Affenliebe.
 Narrenpofse, f. псотитъ, баляси (pl.), дуреньство, шутка.
 Narrenrede, f. дурна бесѣда.
 Narrenseil, п. einen am — führen водити кого за носъ, обманювати кого.
 Narrentheibung, f. дуреньства (pl.).
 Narrheit, f. дурнота, глупота.

Närrin, f. дурна.
 Närrisch, adj. дурноватый, дурный, придурный, нагуловатый, заслученный, дивный, смѣшный; шутливый; божевольный.
 Narwal, m. f. Einhorn.
 Nargisse, f. Narcisse.
 Naschen, v. а. халовати, ласувати.
 Näscher, m. ласунъ, халасунъ.
 Näscherin, f. ласунка.
 Näschererei, Naschhaftigkeit, f. ласунство, ласость.
 Näscherer, f. ласощъ (pl.); ласована.
 Naschhaft, näschtig, adj. лакомый, ласый, лакотный.
 Naschwerk, п. ласощъ, смакощъ (pl.).
 Nase, f. носъ; die Nase runzen задерти носъ; eine feine Nase haben мати тонкий нюхъ; die Nase hoch tragen копилити носа, гордоватѣти; einen bei der Nase herum führen водити кого за носъ; eine Nase bekommen достати лайку ober бурау; durch die Nase reden гугнаво говорити, черезъ носъ говорити.
 Naseln, v. п. гугнаво ober вугнаво говорити.
 Nasenband, п. каганецъ.
 Nasenbein, п. лемѣшна кость.
 Nasenbluten, п. тѣчь крови зъ носа.
 Nasenbuchstabe, m. носова буква.
 Nasengeschwür, п. нарва въ носъ.
 Nasenhaut, f. шкѳрка въ носъ.
 Nasenthorpel, f. носова хрустка.
 Nasenloch, п. ноздра, храпи.
 Nasenquetsche, f. плоска домовина.
 Nasenring, m. носове кольцо.
 Nasenschneller, Nasenstüber, m. шутокъ.
 Nasenspitze, f. конецъ носа.
 Nasenstumpfen, п. кривленъ носа.
 Nasentuch, п. f. Schnupftuch.

Насѣвейс, adj. вѣзливый, втрутливый, допитливый, прохира; думный, гордый, смѣлый.
 Насѣвейсheit, f. втрутливость, допитливость, вѣзливость; гордость, гордия, дума.
 Насћhorn, n. носорожець.
 Насћhornvogel, m. носорогъ.
 Насћ, adj. мокрый, вохкий, сирий; насћ waschen замочити, навохчити; насћ werden змокнути.
 Насћe, f. мокрота, моклица, вохкость, вохкота.
 Насћen, v. n. вохнути, мокнути; die Wunde nasћt зъ рани тече.
 Насћeln, v. intr. еѣ nasћelt дощъ йде, мерещить.
 Насћlich, adj. мокравый.
 Насћerin, f. пшала.
 Nation, f. народъ, нация.
 Rational, adj. народный, народовый.
 Rationalisiren, v. a. зробити народовимъ, знародовити.
 Rationalität, f. народность.
 Rationalschulb, f. народный довгъ.
 Ratibität, f. ворожене зъ звѣздъ; einem die — stellen вѣщувати кому зъ звѣздъ.
 Rastch, m. f. Borstengraß.
 Ratter, f. гаспидъ, змия, вужъ.
 Ratterbiß, m. ужалене олъ вужа.
 Ratterkraut, n. розходникъ, рѣйникъ.
 Ratterburg, f. рѣйникъ; f. Schlangenburg.
 Ratterzunge, f. f. Schlangenzunge.
 Natur, f. природа, натура; (Eigenschaft) питомость, питоменность, свойство; складъ тѣла.
 Naturalien, (pl.) натурали (pl.).
 Naturalienabinet, n. кабинетъ натуральный.
 Naturalisiren, v. a. уприроднити.
 Naturalisirung, f. уприроднене.

Naturalismus, m. натурализмъ.
 Naturalist, m. натуралистъ.
 Naturanlage, f. природный даръ, природна здѣбность, талантъ.
 Naturbedürfnis, n. потреба природи.
 Naturbegebenheit, f. природна поява.
 Naturbeschreibung, f. опись природи.
 Naturell, n. природа, прироженость, природна власность; складъ тѣла.
 Naturforscher, m. вивѣдовачъ природи.
 Naturforschung, f. вивѣдуване овер вислѣдуване природи.
 Naturgabe, f. природный даръ, талантъ.
 Naturgemäß, adj. згодный зъ природою.
 Naturgeschichte, f. природна история.
 Naturgesetz, n. природне право, право природи.
 Naturkraft, f. сила природна, сила природи.
 Naturkunde, Naturkenntnis, Naturlehre, f. природовѣдство, наука природи овер природна.
 Naturkundiger, m. знавецъ природи, физикъ.
 Natürlich, adj. природный, натуральный; ein natürlicher Sohn синъ побочный овер неправесный, неправесникъ.
 Natürlichkeit, f. натуральность, природность.
 Naturmensch, m. человекъ (синъ, дитя) природи.
 Naturphilosoph, m. натурникъ; —ie, f. натурництво.
 Naturrecht, n. право природи.
 Naturreich, n. царство природи.
 Naturreligion, f. природна религия.
 Naturschönheit, f. красота природи.
 Naturspiel, n. ягровисько природи.
 Naturtrieb, m. природный наклонъ.

Naturbolt, п. народъ дикий.
Naturwibrig, adj. противный при-
 родъ.
Naturwibrigkeit, f. спротивъ зъ при-
 родою.
Naturwissenschaft, f. физика.
Naturzustand, м. станъ дикий, станъ
 природы.
Nautif, f. f. Schiffahrtskunde.
Nautisch, adj. корабельный, плавецъ-
 кий.
Navigation, f. мореплаводство.
Nebel, м. туманъ, игла, мрака.
Nebelicht, adj. иглавий, мрачный.
Nebelig, adj. мрачный.
Nebelkrähe, f. галка, ворона.
Nebeln, v. имр. мрочитися.
Nebelschleier, м. мрачна поволока.
Neben, **nebenbei**, праер. **unb** adv. при,
 попри, побѣчь, поузь, коло,
 опдсла, крѣмъ того, близько, по-
 ручъ.
Nebenabsicht, f. побѣчне намѣрене.
Nebenallee, f. побѣчна улица.
Nebenarbeit, f. побѣчна работа.
Nebenbedeutung, f. побѣчне значене.
Nebenbegriff, м. побѣчна мысль.
Nebenbeweis, м. побѣчный доказъ.
Nebenbruder, м. ближний.
Nebenbuhler, м. опричникъ, спѣр-
 никъ, суперникъ.
Nebenbuhlerin, f. опричница, супер-
 ница.
Nebending, п. посторонна рѣчь.
Nebeneinander, adv. побѣчь себе,
 вкупъ.
Nebeneinkommen, п. побѣчный до-
 ходъ.
Nebenfach, п. побѣчна перѣсторона;
 побѣчне oder посторонне заняте.
Nebenfigur, f. побѣчна фигура.
Nebenflügel, м. бѣчне крыло.
Nebenfrage, f. бѣчне питање.

Nebengang, м. побѣчный ходникъ
 ober ходоръ, побѣчна улица.
Nebengasse, f. побѣчна улица.
Nebengebäude, п. прибудинокъ.
Nebengeschäft, п. побѣчна орудка
 ober справа.
Nebengeschmack, м. присмака.
Nebengeschöpf, п. спѣльне сотворѣне.
Nebengewinn, м. побѣчный хосенъ
 ober зискъъ.
Nebenhaus, п. сусѣдний дѣмъ, при-
 домокъ.
Nebenger, adv. побѣчь (чого); на-
 мекомъ.
Nebentirche, f. дочерна церква.
Nebenlinie, f. побѣчна линия.
Nebentann, м. побѣчникъ.
Nebentauer, f. примурокъ.
Nebentensch, м. ближний.
Nebentmond, м. побѣчный мѣсяць.
Nebenplanet, м. f. **Trabant**.
Nebenrechnung, f. окремый рахунокъ.
Nebenrolle, f. побѣчна роля.
Nebensache, f. побѣчна рѣчь.
Nebensatz, м. побѣчне положене.
Nebensonne, f. побѣчне сонце.
Nebentimme, f. вторуючий голосъ.
Nebenstraße, **Nebengasse**, f. мановець,
 побѣчна улица.
Nebentube, f. побѣчна ober бѣчна
 комната.
Nebentunde, f. свободна пора, сво-
 бодный часъ.
Nebenthür, f. побѣчный дверъ.
Nebenumstand, м. побѣчна взаемина,
 побѣчна обстанка.
Nebenursache, f. бѣчна причина.
Nebentweg, м. бѣчна дорога, ман-
 вецъ.
Nebentweib, п. наложница.
Nebentwind, м. боковой вѣтеръ.
Nebentwort, п. прислово.
Nebenzimmer, п. бѣчна комната.

Nebenzweck, м. посторонна цѣль.
Nebenzweig, м. побѣчна гадузка.
Nebst, нар. разомъ зъ кимъ, вразъ зъ, зъ, сположъ, вкуплъ.
Nesten, в. а. заривати кого, заньмати, дразнити, зачѣпати.
Nesterei, f. заривка, зачѣпка, за-ключка.
Nestisch, adj. шутливый, смѣшний, забавный.
Nesse, м. внукъ, унукъ; (Bruder-*sohn*) братанецъ; (Schwester*sohn*) сестрѣнецъ.
Negation, f. перечна частица.
Negativ, adj. перечный, заперечный.
Neger, м. мурынъ.
Negerin, f. муринка.
Nehmen, в. а. взяти возьмити, брати; приймити, прийняти; einen etwас -- взяти що у кого, позбавити кого чого; eine Frau — женитися; einen Mann — пойти за-мужъ; ein Ende — кбичитися; sich die Freiheit — осмѣлятися; das Wort — начати говорити; Schaden — понести шкоду; die Flucht — утѣкати; sich in Acht — матися на осторожни, беречися; (auslegen) толковати.
Nehmlich, adv. f. Räumlich.
Nehrung, f. морська низина.
Neid, м. зависть.
Neiden, в. а. f. Beneiden.
Neider, м. зависливецъ, задрѣсникъ.
Neiderin, f. зависниця.
Neidisch, adj. зависливый, завистный, завидливый, задрѣсный.
Neidnagel, м. задра.
Neige, f. упадокъ; останоукъ, зиктокъ, конецъ.

Neigen, в. а. наклонити, приклонити; sich neigen приклонитися, нахилитися, кланятися.
Neigung, f. склонность, схиливость, хистъ; (das Neigen) поклонене.
Nein, adv. нѣ; nein sagen нѣткати.
Nektolog, м. житєпись помершого, звѣстка о помершомъ.
Nektar, м. божий напитокъ, нектаръ.
Nelke, f. гвоздикъ, гвоздникъ, звозаникъ.
Nelkenblüthe, f. гвоздичный цвѣтъ.
Nelkenflor, f. розцвѣте гвоздникѡвъ.
Nelkenöl, п. гвоздичный олѣй.
Nelkenpfeffer, м. гвоздичный перецъ.
Nelkenzimmt, Nelkenmyrthe, f. гвоздичный миртъ.
Nemesis, f. богиня помсти, немезисъ.
Nennbar, adj. назовный.
Nennen, в. а. називати, именовати; sich — називатися.
Nenner, м. именовникъ.
Nennfall, м. церший надежъ.
Nennwort, п. имя.
Neolog, м. f. Sprachneuerer.
Nepotismus, м. непотизмъ.
Neptun, м. Нептунъ.
Neophyt, м. новохрещенець.
Nerve, f. Nerv, м. нервъ, суха жила.
Nervenfieber, п. нервѡвка, нервова горячка.
Nervenkrankheit, f. нервова хороба.
Nervensaft, м. сокъ въ нервахъ.
Nervensalbe, f. нервова масть.
Nervengliedem, п. нервовый суставъ oder складъ.
Nervig, adj. нервистый; сильный, ядерный, жѣлавый, жиккий.
Nessel, f. кропива, жгавка.

Neuffieber, n. Neuffeucht, f. красуха, кропивна горячка ober пропасница.

Neufftuch, n. мушлинъ.

Neft, n. гѣздо, кубло; (das Bett) постѣль. постеля, лѣжка.

Neffel, n. подкладне лице.

Neffel, f. варочъ; ремѣнецъ.

Neffelstein, n. куритко послѣдне.

Neftler, m. ремѣшникаръ.

Neftling, m. гѣздана птица.

Neft, adj. харный, чистый; хлюный, гарный, опрятный, охайный.

Neftigkeit, f. чистота; харность, гарность, опрятность.

Neftig, adv. нетто, чисто.

Neft, n. сѣть, сѣтка, невѣль; f. Nefthaut.

Neftbruch, m. варовина.

Neften, v. a. намочити, звохчити, надохчити, зросити.

Neftförmig, adj. сѣтковатый.

Nefthaube, f. сѣтка (на голову).

Nefthaut, f. сѣткова оболѣна.

Neu, adj. новий, свѣжий; das neue Jahr новий рокъ; der neue Mond молодой мѣсяць, новъ, молодой.

Neubaden, adj. свѣжо-спеченый, новѣсеный.

Neubegierde, f. f. Neugierde.

Neubefehrte, m. новохрещенець, новонаверненый, новохрещеный.

Neubrich, m. новина.

Neue, n. новѣ, новина.

Neueger, m. новотаръ.

Neuerlich, adv. оногда, недавно.

Neuerung, f. новизна, новий заповѣль, новотарство.

Neuerungsfucht, f. новотарскость.

Neuerungsfüchtig, adj. новотарскый.

Neugeboren, adj. новонародженый.

Neugefauter, m. новохрещенець.

Neugier, Neugierde, f. цѣкавость.

Neugierig, adj. цѣкавий, допытливый.

Neugierigkeit, f. цѣкавость.

Neuheit, f. новѣсть, новина.

Neuigkeit, f. новизна, новинка, новѣсть.

Neuigkeitsträger, m. новинкаръ.

Neujahr, n. новѣ лѣто, новий рокъ; zum — gratuliren новолѣтствовать, ходити по новѣмъ лѣтѣ, свѣти.

Neujahrsgelb, n. коляда, новолѣтщина.

Neujahrsgeschenk, n. новолѣтщина.

Neujahrsgratulant, m. новолѣтникъ.

Neujahrstag, m. день нового року.

Neujahrswunsch, m. новолѣтне поздравлене.

Neuland, n. новина.

Neulich, adv. недавно, оногда.

Neulich, n. новий мѣсяць, новѣ.

Neuling, m. новакъ, фертикъ.

Neumodisch, adj. новомодный.

Neumond, m. новий ober молодой мѣсяць, молодой.

Neun, num. девять.

Neunauge, n. минога.

Neune, f. девятка.

Neuner, m. девятина, девятка.

Neunerei, adj. девятерный.

Neunfach, adj. девять разъ, въ девятро.

Neunhundert, num. девять сотъ.

Neunjährig, adj. девятилѣтний.

Neunmal, adv. девять разъ.

Neunmalig, adj. девятеричный.

Neuntägig, adj. девятидневный.

Neunte, adj. девятый.

Neuntehalb, adv. повдевята.

Neunteil, n. девята часть.

Neuntöbter, m. сорокопуда.

Neunzehn, num. девятнадцать.

Neunzig, num. девяносто.

Neutramentlich, adj. новозавѣтный.

Neutral, adj. нѣякий, безсторонный. неуральный.

- Неутралитѣт**, f. нѣякоствѣ, безсторонностѣ.
Неутрализирен, v. a. неутрализовати.
Neutrum, n. середний родъ.
Neuermählt, neuberehelicht, neubereheiratet, adj. unv. m. новоженецъ.
Nicht, adv. нѣ, нѣтъ; mi Nichten нѣякъ; warum nicht gar чому нѣ? ой але?
Nichtachtung, f. неуважане, зневага.
Nichte, f. ввучка; сестрѣница.
Nichterfüllung, f. невыповнене.
Nichtig, adj. неважный, дармий, марний; порожний; für nichtig erklären звѣячати, знести, ѡдмѣнити.
Nichtigkeit, f. неважность, марность.
Nichtkenner, m. незнающий, незнавель.
Nichts, adv. нѣчо, нѣчого, нѣ цѣли; im— нѣщо.
Nichtsbedeutend, adj. нѣчо не значущий.
Nichtsein, n. неистность, несуте.
Nichtsnutzig, adj. безхосенный, ничвартый, пхельный.
Nichtsnutzigkeit, f. безхосенность, нездѣбность.
Nichtshuer, m. нероба, ледаръ.
Nichtswürdig, adj. ледаший, негодный.
Nichtswürdigkeit, f. ледашность, негодность.
Nichtwollen, n. нехѣтъ.
Nicken, v. n. кивати (головою); (mit den Augen) блимати, мигати.
Nickel, f. ледашница; m. (eine Erzart) николь.
Nicker, m. кивунъ; кивнѣнѣ.
Nie, adv. нѣколи, на безрѣкъ.
Nieder, adj. низький, долѣшний, нижший.
Niederbeugen, v. a. нагнути, зѡгнути.
Niederbrechen, v. a. розломати.

- Niederbrennen**, v. a. вижегнути, спалити до нащиту.
Niederbücken, v. g. наклонитися, зѡгнутися.
Niederdeutsch, adj. долѣнонѣмецкий.
Niederdeutschland, n. долѣна Нѣмеччина.
Niederdrücken, v. a. давити въ долѣ, притиснути, пригонобити, гнести.
Niederfahren, v. n. ѣхати на долѣ, спасти; v. a. розѣхати.
Niederfallen, v. n. упасти на долѣ ober на землю; пасти передъ нимъ на колѣна.
Niedergang, m. захѡдъ, западъ; (daß Niedergehen) схѡдъ.
Niedergehen, v. n. западати, захопати.
Niedergericht, n. нижший судъ.
Niedergeschlagen, adj. печаловитый, смутный, сумный.
Niedergeschlagenheit, f. печаловитость, смутокъ.
Niederhängen, niederhängen, v. n. долѣвъ висѣти.
Niederhauen, v. a. зрубати, вирубати; убити.
Niederhauen, niederhauen, v. n. прижѡпнути.
Niederflappen, v. a. спустити, опустити.
Niederfnien, v. n. приклякнути, приклонити колѣна.
Niederkommen, v. n. родити, породити; зѡйти.
Niederkunft, f. злоги (pl.), пологи (pl.), порѡдъ.
Niederlage, f. складъ; (eines Heeres) розгрома, розбитѣ, поражака.
Niederland, n. низина.
Niederlassen, v. a. спустити, опустити; sich— (sich setzen) сѣсти; sich häuslich— поселитися, вселитися.

Niederlassung, f. спущенъ; осада, слобода.
 Niederlegen, v. a. положить, зложить, класти; sich— лягчи спати, положитися.
 Niederlegung, f. положене, зложене.
 Niederliegen, v. п. лежати на земли; упасти.
 Niedermachen, v. a. f. Niederlassen, Niedermetzeln.
 Niedermetzeln, v. a. вирубати. виръзати. убити.
 Niederreißen, v. a. скинути, повалити, змѣтнути; розломати.
 Niederreiten, v. a. розъѣхати.
 Niederrennen, v. a. повалити набѣгнувши кого.
 Niedersäbeln, v. a. убити шаблею.
 Niederschießen, v. п. нагально спасти, спуститися, злетѣти; v. a. застрѣлити.
 Niederschlag, m. осадка.
 Niederschlagen, v. a. повалити, ударити въ долъ, убити; (in der Chemie) згонити, осадити; (betrüben) засумовати; v. п. упасти, повалитися.
 Niederschlagenb, adj. смутный; усмирливый.
 Niederschlagung, f. спущене, скинене; осаджене.
 Niederschlucken, v. a. поглотнути.
 Niedersenken, v. a. спустити.
 Niedersetzen, v. a. посадити, поставити; назначити, визначити.
 Niedersetzung, f. посажене; визначене.
 Niedersinken, v. п. спасти; (untersinken) потонути.
 Niedersitzen, v. п. сѣсти.
 Niedersämmig, adj. низько-ниевий, низький.
 Niederschnehen, v. a. заколотити, проколоти, пробити.

Niedersteigen, v. п. зойти, злѣзти.
 Niederstoßen, v. a. повалити, скинути, здурнути; заколотити.
 Niederstürzen, v. a. повалити; v. п. повалити ся, упасти.
 Niederträchtig, adj. подлий, негодячий, мерзевный, ледащый.
 Niederträchtigkeit, f. подлость, мерзевность.
 Niedertreten, v. a. задоптати, придоптати.
 Niederung, f. низина, доловина.
 Niederwärts, adv. долѣвъ, до землѣ, въ долину.
 Niederwerfen, v. a. кинутити на землю, повалити; sich— кинутити ся на землю.
 Niederziehen, v. a. стягнути, зволѣчи.
 Niedlich, adj. гожий, ялий, ялѣбный, миленький, ладный; опрятный, милющый, подобащый, красивый, хороший, нѣжный.
 Niedlichkeit, f. гождость, краснота; f. Keinlichkeit.
 Niedrig, adj. низький; простый, подлый; доловатый.
 Niemaß, adv. нѣколи, нѣ разъ.
 Niemand, pron. нѣхто, нѣ оденъ.
 Niere, f. нирка.
 Nierenbraten, m. ниркова печеня.
 Nierenfett, n. товстѣнь зъ нирокъ, сало ниркове.
 Nierenförmig, adj. нирковатый.
 Nierentalg, m. f. Nierenfett.
 Nieseler, m. вугнивецъ, гугнивецъ.
 Nieseln, v. п. вугняво oder гугняво говорити.
 Nieselnd, adj. вугнявий, гугнявий.
 Niesen, v. п. чихати.
 Niesen, n. чихане, чихавка.
 Niesepulver, n. порошокъ на чихане.
 Niesehurz, f. чемерица.
 Nießbrauch, m. хосоване, уживане въ свой хосенъ.

Niet, n. нѣтъ, плѣшка, заклепъ.
 Niete, f. нѣтка, пустий билетъ.
 Nieten, v. а. нѣтувати.
 Nietnagel, m. заголова, заклепъ;
 загнетица.
 Nimmer, adv. нѣколи, нѣякъ.
 Nimmermehr, adv. запринѣди, большѣ
 нѣколи.
 Nimmerfatt, adj. ненавсний, нажи-
 ра, провѣсть.
 Nimmerstag, m. на безрѣкъ, нѣ-
 коли.
 Rippen, v. п. пити помаленьку;
 попивати; f. Schlummern.
 Nirgend, nirgendw, adv. нѣгде, нѣ-
 куди; von — her нѣ зъ ѡдки.
 Nische, f. низѣкъ, низько.
 Nisse, (pl.) гнида, гнѣда.
 Nisselerl, m. гнидавецъ, гнидави-
 ця.
 Nissig, adj. гнидавий.
 Nisten, v. п. гнѣздитися, кубли-
 тися.
 Niveau, n. ровень.
 Nize, m. Nize, f. топець, потопель-
 никъ, мѣвка.
 Nobel, adj. f. Edel.
 Nobilitiren, v. а. f. Adeln.
 Noblesse, f. f. Adel.
 Noch, adv. ще, ище, вше; хочъ би
 якъ, скѣлько бъ, якъ би и не;
 wäre er noch so reich хочъ би
 ѡнъ бувъ и якъ богатий; conj.
 нѣ.
 Nochmalig, adj. повторий, подру-
 гий.
 Nochmalß, adv. ще разъ, упять, въ
 друге.
 Nomade, m. кочевникъ, бурлака.
 Nomadistren, v. в. кочувати, бур-
 лакувати.
 Nomen, n. имя.

Nomenclatur, f. именной поспись,
 словозначенъ.
 Nominalstern, m. именна вартѣсть
 oder скѣлькѣсть.
 Nominativ, m. перший падежъ.
 Nonne, f. черница, монахиня.
 Nonnenfloster, adj. дѣвочий мана-
 стиръ.
 Noppen, v. а. свѣпати, висѣпувати,
 скубати.
 Norpfeisen, n. зелѣзко до висѣпу-
 вания.
 Nord, Norden, m. опѣвночь (f.),
 сѣверъ; f. Nordwind.
 Nordisch, adj. пѣвночний, зъ опѣв-
 ноци.
 Nordstaper, m. пѣвночний каперь.
 Nördlich, adj. пѣвночний.
 Nordlicht, n. пѣвночна заря.
 Nordost, m. пѣвночний схѣдъ.
 Nordöstlich, adj. пѣвночносхѣдний.
 Nordost, m. пѣвночний бѣгунъ.
 Nordsee, f. Нѣмецке Море.
 Nordseite, f. пѣвночна сторона.
 Nordstern, m. пѣвночна ober бѣгу-
 нева звѣзда.
 Nordwärts, adv. иль пѣвночи.
 Nordwest, m. пѣвночний западъ.
 Nordwestlich, adj. пѣвночнозапад-
 ний.
 Nordwind, m. пѣвночний вѣтеръ.
 Nörgeln, v. п. воркотати; f. Quälen.
 Norm, f. f. Regel, Richtung.
 Normal, adj. правильний, нормаль-
 ний.
 Nögel, n. пѣвкватирокъ.
 Notabene, n. приписка, примѣтка.
 Notar, Notarius, m. нотаръ.
 Notariat, n. нотариатъ.
 Note, f. (in der Musik) нота; (An-
 merkung) примѣтка, приписка;
 (Rechnung) рахунокъ.
 Notel, f. короткый списъ.

Notenbuch, п. книга зъ нотами.
 Notenpapier, п. нотовий паперъ.
 Notenschreiber, м. писецъ нотъ.
 Noth, adv. потреба, треба, по-
 трѣбно.
 Noth, f. нужда, нужда, бѣда, потреба,
 лихо; небезпечѣнство; неволя;
 Noth haben бути въ бѣдѣ ober
 потребѣ; ich habe Noth минѣ тяж-
 ко ober трудно; mit genauer Noth
 зъ тяжкою бѣдою, на силу; Noth
 lehrt beten бѣда учить розуму,
 навчить бѣда попити якъ ся не
 буде чога вхопити.
 Nothanfer, м. котвиця одъ смерти.
 Nothbehelf, м. рѣчь одъ крайноу
 потреби.
 Nothbringenb, adj. нагальний, пиль-
 ний.
 Nothdurft, f. потреба.
 Nothdürftig, adj. бѣдний, потреб-
 ний.
 Nothdürftigkeit, f. потреба, нужда.
 Nothfall, м. потреба, бѣда, приклю-
 чай ober злучай потреби.
 Nothgebrungen, adv. по неволѣ.
 Nothgeschrei, п. крикъ въ бѣдѣ ober
 при разбоу.
 Nothhelfer, м. помѣчникъ въ бѣдѣ.
 Nothhilfe, f. помѣчь въ бѣдѣ.
 Nöthig, adj. потребный.
 Nöthigen, v. а. нудати, приневолити,
 принудити, силувати, пригинати.
 Nothjahr, п. рѣкъ неурожайний,
 голодный рѣкъ.
 Nothleibend, adj. бѣдующий.
 Nothleider, м. бѣдака, бѣдолака.
 Nothlüge, f. брехня зъ потреби.
 Nothnagel, м. f. Nietnagel, Nothbe-
 helf.
 Nothreif, adj. скороспѣлый, скоро-
 зрый.
 Nothsache, f. пильна орудка.

Nothschuß, м. вистрѣлъ въ знакъ
 тревоги ober бѣди.
 Nothstand, м. нужда, невзгодина,
 бѣда.
 Nothtaufe, п. охрещене на скоро.
 Nothwehr, f. поневоляна оборона.
 Nothwendig, adj. конечный, доко-
 нечный; adv. коньче, доконьче,
 доконечне.
 Nothwendigkeit, f. доконечность.
 Nothwerk, п. доконечне дѣло, доко-
 нечна работа.
 Nothzucht, Nothzüchtigung, f. насиле-
 ване.
 Nothzüchtigen, v. а. насилувати.
 Notifikation, f. f. Bekanntmachung.
 Notificiren, v. а. обвѣстити, оповѣ-
 стити.
 Notiren, v. а. замѣтити, замарку-
 вати.
 Notiz, f. f. Kenntniß.
 Notorisch, adj. звѣсний, явний, зна-
 ний.
 Novelle, f. новина, новота, повѣст-
 ка, повѣдь.
 Novellenschreiber, м. повѣстяръ, по-
 вѣдакаръ.
 November, м. листопаденъ, падо-
 листъ.
 Novicius, Novize, м. новакъ.
 Nu, п. in einem Nu на выглѣ ока.
 Nuance, f. f. Schattirung.
 Nüchtern, adj. натщый, нѣчога не
 ѣвший, нѣчога не пивщый, трез-
 вий.
 Nüchternheit, f. трезвѣсть.
 Nudel, f. локшини (pl.), варяни-
 ця.
 Nudelholz, п. валокъ до локшинъ.
 Nudelteig, м. тѣсто на локшини.
 Null, f. нуля; null und nichtig не-
 важный.
 Nummer, f. число.

Nummeriren, v. a. числувати.

Nun, adv. нинѣ, нинѣка, нинѣка,
теперь, сперва; conj. а коли,
же; (als Uebergangß-Partikel) ну,
нуже.

Nunmehr, adv. теперь.

Nunmehrigh, adj. теперьшній.

Nuntius, m. папський посолъ.

Nur, adv. только, лише, лишень,
только.

Nuß, f. орѣхъ; eine zeitige — лущ-
пакъ, вилючокъ; eine harte —
важка рѣчь, твердый орѣхъ.

Nußbaum, m. орѣхове дерево,
орѣхъ.

Nußbaumen, adj. орѣховый.

Nußfarben, adj. орѣховоѣ барви.

Nußchen, n. орѣшокъ.

Nußhåber, Nußhåder, m. сойка.

Nußnåder, m. клѣщѣ до давлени
орѣховѣ.

Nußstråhe, f. сойка.

Nußöl, n. орѣховый олѣй.

Nußschale, f. орѣхова шкарлупа.

Nußter, f. ноздри (pl.).

Nuth, f. долоба, видолоба, жоло-
бокъ.

Nuthhobel, m. долобный струголь.

Nużanwendung, f. призначене.

Nużbar, adj. хосенный, ужиточный.

Nużbarkeit, f. хосенность, пожи-
точность.

Nużen, m. хосенъ, пожитокъ.

Nużen, nużen, v. a. употребляти, ужи-
вати що, хоснуватися чимъ; v. n.
приносити хосенъ, годитися.

Nużholz, n. ужитне дерево.

Nużhorn, n. байла.

Nużlich, adj. пожиточный, хосенный,
здальный.

Nużlichkeit, f. пожиточность.

Nużlos, adj. безхосенный, неза-
дальный.

Nużlosigkeit, f. безхосенность, не-
здальность.

Nużnießer, m. хосновачъ.

Nużnießung, f. ужитковане.

Nużung, f. употреблене, уживане;
(Einkünfte) доходи.

Nużungßanschlag, m. злѣча дохо-
дѣвъ.

Nymphe, f. нимфа; (bei Insekten)
кукла.

D. O. O.

D! oh! intr. o! охъ! ахъ!

Ob, conj. если, чи; f. Oben; праер.
надъ; при, объ, про, за, o.

Obacht, f. f. Achtung, Aufsicht.

Obbach, n. стрѣха, сخورона.

Obduction, f. розтворене тѣла.

Obelisk, m. обелискъ.

Oben, adv. поверха, верхи, вер-
хомъ, на верху, горѣ, на горѣ;
von oben зъ гори, зъ верху;
obenansitzen сидѣти найвижше;
obenauf на горѣ, на верху; oben-
brein крѣмъ того, зверхъ того.

Obenhin, adv. поверховно, злегка,
якъ - будь.

Ober, adj. вижний, головний, го-
рѣшний.

Oberadmiral, m. великий адмиралъ.

Oberamt, n. головне староство.

Oberamtman, m. головний старо-
ста.

Oberappellationsgericht, n. найвижша
настоя, верховна настоя ober а-
пелляция.

Oberarzt, m. головний лѣкаръ.

Oberrauscher, м. головний наглядникъ.
 Oberrauscht, f. головний наглядъ об. надзоръ об. доглядъ.
 Oberbau, м. горъшний поверхъ.
 Oberbefehl, м. головний приказъ, головна команда.
 Oberbefehlshaber, м. головний вожакъ об. верховодецъ.
 Oberbergamt, п. головний урядъ горничий.
 Oberbett, п. пѣрица.
 Obercommando, п. f. Oberbefehl.
 Oberconsistorium, п. головна рада духовна.
 Oberdeutsch, п. горъшна нѣмечина.
 Oberdirector, м. наддиректоръ.
 Obere, м. верховникъ, начальникъ.
 Obereinnehmer, м. головний поборникъ.
 Oberfeldherr, м. головний верховодецъ.
 Oberfläche, f. поверхня, наповерхня, поверхность.
 Oberflächlich, adj. поверховний, верхоглядный, верхоумкий.
 Oberforstamt, п. надлѣсництво.
 Oberförster, м. надлѣсничий, головний лѣсничий.
 Oberfuß, м. плесна, верхъ ноги.
 Obergericht, п. вижний судъ; уголовный судъ.
 Obergerichtsrath, м. радникъ уголовного суда.
 Obergewalt, f. верховна влада, верховництво.
 Obergewand, п. верхлянка, верхна свита.
 Obergewehr, п. верхне оружие.
 Oberhalb, adv. повниже.
 Oberhand, f. верхъ руки, верхня часть руки; верхъ, передъ, перевага, гора; — haben горовати, верхъ взяти.

Oberhaupt, п. голова, верховникъ, начальникъ.
 Oberhaut, п. верхня шкура на тѣлѣ.
 Oberhand, п. верхня сорочка.
 Oberherr, м. верховний панъ, верховникъ.
 Oberherrlich, oberherrschastlich, adj. верховный.
 Oberherrschast, Oberherrlichkeit, f. верховництво, верховна власть.
 Oberhofgericht, м. верховний ober вижний судъ.
 Oberhofmarschall, м. великий маршалокъ придворный.
 Oberhofmeister, м. великий дворmeisterъ.
 Oberhofprediger, м. першый придворный проповѣдникъ.
 Oberhofen (pl.), верхнй споднѣ.
 Oberintendant, м. головний управникъ.
 Oberjäger, м. надловчий.
 Oberjägermeister, м. великий надловчий.
 Oberkammerherr, м. надкоморникъ.
 Oberkiefer, м. горъшна челюсть.
 Oberkleid, п. верхлянка, верхня одѣжъ об. свита.
 Oberküchenmeister, м. верховный об. великий кухмистеръ.
 Oberland, п. верховина.
 Oberländer, м. верховинецъ.
 Oberländisch, adj. верховинный.
 Oberleder, п. верхня шкура, призва.
 Oberleffe, f. f. Oberlippe.
 Oberlehrer, м. вижний учитель.
 Oberleib, м. верхня часть тѣла.
 Oberlieutenant, м. надпоручникъ.
 Oberlippe, f. верхня об. горъшня губа.
 Oberluft, f. горъшний воздухъ.
 Obermann, м. перемагающий; f. Schiedsrichter.

- Obermarschall, м. надмаршалокъ, великий маршалокъ.
 Oberoffizier, м. вижший офицеръ.
 Oberparlament, п. верхоний парламентъ.
 Oberpfarrer, Oberpriester, м. протопопъ, протопрей.
 Oerrichter, м. верхоний судецъ, головоний судия.
 Oberrinde, f. верхня кора.
 Oberroß, м. верхня одѣжъ.
 Oberfatz, м. головне заложена.
 Oberschenkel, м. бедра.
 Oberschlächting, adj. — e Mühle корчакъ.
 Oberschwelle, f. одверецъ, надпорѣгъ.
 Obersegel, п. горъшне вѣтрилье.
 Oberst, м. перше мѣспе, покутъ.
 Oberst, adj. найвижший, перший, горъшнний.
 Oberst, м. полковникъ.
 Oberstallmeister, м. великий конюшій.
 Oberstelle, f. перше мѣсце.
 Oberstimme, f. дишкуль.
 Oberstlieutenant, м. подполковникъ.
 Oberstoß, м. горъшнний поверхъ.
 Oberstube, f. верхня комната, горъшна комната.
 Oberstwachmeister, м. майоръ.
 Obertheil, f. верхня часть.
 Obervogt, м. надвѣйтъ, найвижший вѣйтъ.
 Obervornund, м. головоний об. першій опѣкунъ.
 Oberwähnt, adj. горъ спомнутый.
 Oberwärts, adv. дъ горъ, до гори, на горъ, на верху.
 Obertwelt, f. свѣтъ, земля.
 Oberzahn, м. верхоний зубъ.
 Obgedacht, obgemeldet, obgenannt, obig adj. горъ спомнутый.
 Obgleich, obfchon, conj. хочъ, хотая.
- Obhut, f. доглядъ, наглядъ, опѣка, оборона.
 Obig, adj. горъшнний, горъ спомнутый.
 Objekt, п. предметъ; f. Absicht.
 Objektiv, adj. предметоний.
 Objektivglas, п. предметове шкло.
 Objektivität, f. предметовѣсть.
 Oblate, f. платокъ, проскура.
 Obliegen, v. п. трудитися чимъ, пѣкловатися, заниматися чимъ; (zu etwas verpflichtet sein) повиннимъ бути; es liegt mir ob я то виненъ, я обовязаний; sehr oft перемогчи.
 Obliegenheit, f. повиннѣсть, обовязокъ.
 Obligat, adj. повинний.
 Obligation, f. запись, довжоний листъ.
 Obligatorisch, adj. обовязуючий.
 Oblong, adj. подовгѣватый.
 Obmann, м. розѣемникъ; надзорець.
 Obriegheit, f. совѣршнѣсть, верхоннѣсть, начальство.
 Obriegtheitlich, adj. совѣршоний, верхонничий, начальничий.
 Obrist, м. полковникъ.
 Obgleich, f. Obgleich.
 Obscön, adj. соромоний, огидоний, неялий, мерзкий.
 Obscur, f. Dunkel, Unbekannt.
 Obscurant, м. невѣголось, недорѣка.
 Obscurantismus, м. темнота.
 Observanz, f. уставова, звичай.
 Observationsart, f. обсервационна вармня.
 Obficht, f. доглядъ, наглядъ.
 Obfiegen, v. п. побороти, побѣдити, звѣтяжити, подужати, перемогчи.
 Obforge, f. опѣка.

Obst, п. овоць.
Obstbaum, м. овочне дерево.
Obsthändler, м. овочникъ.
Obstgarten, м. садъ.
Obstjahr, овочный рѣкъ, урожайный рѣкъ.
Obstkammer, ф. комора об. складъ на овоць.
Obstkenner, м. знавецъ овочѣвъ.
Obstkern, п. овочне зерно.
Obstmarkt, м. овочный торгъ, рынокъ, овочна торговля.
Obstruktion, ф. запѣръ.
Obstwein, м. яблоницъ, грушникъ.
Obwalten, в. п. бути, находится; володарити, панувати.
Obwohl, ф. Dagegen.
Occident, м. спадень, западъ, захѣлъ.
Occupation, ф. займлене, осада.
Occupiren, в. а. заняти, осадити.
Ocean, м. велике море.
Ocher, м. охра.
Ochz, м. волъ, бикъ; брусъ, глупецъ, дурбаръ; (zu einem Paar gehörig) парникъ; (von einem andern Paar) шибанецъ.
Ochsenauge, п. бичаче око, волове око.
Ochsenblut, п. кровь зъ бика.
Ochsenbraten, м. воловина.
Ochsenfleisch, м. волове мясо.
Ochsenhaft, ochsenmäßig, ochsig, adj. брусоватый, волуйковатый.
Ochsenhändler, м. воляръ, торгующий биками.
Ochsenhandel, м. торговля биками.
Ochsenhirt, м. пастухъ олъ бикѣвъ.
Ochsenjoch, п. ярмо волове.
Ochsenkalb, п. бичокъ.
Ochsenkopf, м. бичача голова.

Ochsenleber, п. бичача шкѣра.
Ochsenmarkt, м. воловий торгъ.
Ochsenmäßig, adj. брусоватый.
Ochsenpost, ф. волова почта; mit der — fahren поволеньки ѣхати.
Ochsenstall, м. волѣвникъ, волѣвня.
Ochsentreiber, м. гайдай.
Ochsenziemer, м. воловий хвѣстъ, бѣзунъ.
Ochsenzunge, ф. воловий языкъ; bot. курячъ дупки. баранячий языкъ.
Ochsig, ф. Ochsenhaft.
Ocher, м. ф. Ocher.
Octav, п. осмина.
Octave, ф. октава.
October, м. жовтень, паздерникъ.
Oculiren, в. а. очкувати.
Oculist, м. ф. Augenarzt.
Ode, ф. ода.
Oede, adj. пустий, запустѣлий, дикий, незамешканий, глухий, бѣлюдный.
Oede, ф. пустка, пустыня.
Odem, м. ф. Athem.
Oder, conj. або.
Odermennig, м. сметанникъ, рѣпакъ, свирѣпа.
Odometer, м. дорогомѣръ.
Ofen, м. печа, пѣчь; (eine Stadt) Бульня.
Oefen, п. мала печа.
Ofenbank, м. лавка при печи.
Ofengabel, ф. кочерга, ожегъ; коцюба.
Ofenheerd, м. припѣчокъ; ватра.
Ofenheizer, м. палѣй, грубаръ.
Ofenhüter, м. костегрѣй.
Oferkamin, м. бовдуръ.
Ofenkachel, ф. кахля.
Ofenrücke, ф. кочерга, коцюба.
Ofenloch, п. челюсть въ печи, груба.
Ofenlochstöpsel, м. затула, заткальница, каглянка.

Ofenröhre, f. труба въ печи.
 Ofenruß, m. сажа въ печи.
 Ofenschaukel, f. лопата до печи.
 Ofensitzer, m. печогрѣй.
 Ofenthür, f. дверь у печи.
 Ofenwisch, m. помелѣо.
 Offen, adj. отверстій, розтвертій, розтвореній, одчиненій; f. Aufrechtig; eine offene Stadt мѣсто неваровне; offeneß Feld чисте поле; offener Eintritt вольный вступъ; offener Kopf леписька ober бистра голова.
 Offenbar, adj. очевисный, явный, видимый; offenbare See розтверте море; adv. очевисно, видимо, очевидячки, очевидячи.
 Offenbaren, v. а. объявити, явити, оповѣстити, розголосити, одкрити.
 Offenbarung, f. объявлене, виявлене, одкрите.
 Offenheit, f. ширѣсть.
 Offenherzig, adj. широсердний, сердечный
 Offenherzigkeit, f. широсерднѣсть, ширѣсть.
 Offentundig, adj. всѣмъ звѣсний, прилюдный.
 Offensiv, adj. наступливый, виступливый.
 Offentlich, adj. прилюдный, явный.
 Offentlichkeit, f. прилюднѣсть, явнѣсть.
 Official, m. официаль.
 Officiant, m. службовникъ.
 Officiell, adj. урядовый.
 Officier, m. офицеръ.
 Officin, f. (Buchdruckerei) печатня, арукарня; (Buchhandlung) книгарня; (Apothete) лѣкарня.
 Offnen, v. а. отворити, одчинити, одомкнути, одкрити, одхилити.
 Offnung, f. отвиране, одомкнене, одчинене; (eine Offnung als Loch) роз-

твѣръ; Offnung haben немати затвору.
 Oft, adv. часто, неразъ.
 Ofter, adj. частый; comp. частыйше, частыйшъ.
 Ofterß, oftmalß, adv. часто, много разъ.
 Oftmalig, adj. частый.
 Oheim, m. дядько; (beß Vaters Bruder) ауч стрій; (der Mutter Bruder) ауч вуй, вуйко.
 Ohnblatt, n. безлисть.
 Ohne, праер. безъ, крѣмъ, окрѣмъ; ohne zu wissen незнаючи.
 Ohnbed, ohnehin, adv. безъ того.
 Ohnfehlbar, adv. f. Unfehlbar.
 Ohngefähr, n. прилучай, приключай, пригода, придарка, нагода, припадокъ.
 Ohnmacht, f. несила, немѣчь, слабѣсть, утома, ослаблене.
 Ohnmächtig, adj. немѣчний, слабый, безильный, обѣмляний, замѣльный, повмерный.
 Ohr, n. ухо, вухо; die Ohren spitzen сторити уши ober уха, чулити уха, козирити ушима; einen hinter die Ohren schlagen дати кому позáuшъ, почелюснути кого; alles war Ohr всѣ бачно слухали; es ist mir zu Ohren gekommen довѣдавъ емъ ся; daß Ohr in einem Buche загнутый листь въ книжцѣ.
 Ohr, n. ушко.
 Oehren, v. а. приправити ушко.
 Ohrenbeichte, f. ушна ober тайна сповѣдь.
 Ohrenbläser, m. заушникъ, обмовникъ.
 Ohrenbläserei, f. заушництво, обмова.
 Ohrenbrausen, n. шумъ въ ушѣхъ.
 Ohreugehent, n. сережка, заушница, лелѣтка, ковтокъ.

Dhrentigel, м. свободливый одег ласный слова.

Dhrentlingen, п. звонене въ ухахъ.

Dhrentnorpel, м. хруставка въ усъ.

Dhrenloß, adj. безухий.

Dhrenschnalz, п. гной въ усъ.

Dhrenzauge, м. свѣдокъ ушный.

Dhrentzwang, м. бѣль въ ушѣхъ.

Dhreule, f. вухата сова.

Dhrseige, f. позаушь, почелюсть.

Dhrfinger, м. мѣзильный палець.

Dhrgehänge, п. f. Dhrgehent.

Dhrläppchen, п. ушко, вушко.

Dhring, м. щипавка, клѣщакъ.

Dhrloch, п. дѣра въ усъ, розтворъ въ усъ.

Dhrlöffel, м. довбка до уха.

Dhrring, м. заушница, дельтка, сережка, ковтъ, кѣвтики (pl.).

Dhrtrommel, f. бубень въ усъ.

Dhrtourin, м. клѣщакъ.

Defonom, м. окоманъ, окономъ, газа.

Defonomie, f. домарство, газдѣвство.

Defonomisch, adj. окоманскій, газдѣвскій, господарскій.

Defumenisch, adj. вселенскій.

Del, п. ольѣ, пролѣ; олива.

Delbaum, м. оливне дерево.

Delbeere, f. оливна ягода.

Delberg, м. оливна гора, гора Елеонская.

Delblatt, п. оливный листь.

Delen, v. а. намастити ольѣмъ.

Delfarbe, f. ольѣна барва.

Delflasche, f. бутылка на ольѣ.

Delflecken, м. ольѣне пятно.

Delgarten, м. ольѣнный городъ ober садъ.

Delgemälde, п. ольѣнный образъ.

Delgöge, м. болванъ.

Delhandel, м. торгъ ольѣмъ.

Delhändler, м. ольѣнникъ, торгующий ольѣмъ.

Delicht, adj. похожий на ольѣ.

Delig, adj. ольѣнный.

Delküfer, м. божа коровица.

Delkrug, м. ольѣничка, збанокъ на ольѣ.

Delkelter, Delpresse, f. ольѣна ступа, ольѣния.

Delkuchen, м. ольѣнный колачь; макухъ.

Delmalter, м. ольѣнный маляръ.

Delmalerei, f. ольѣне малярство.

Delmann, м. ольѣнникъ.

Delmühle, f. ольѣница, ольѣня.

Delmühler, м. ольѣнникъ.

Delpresse, f. Delkelter.

Delruß, м. сажа блъ ольѣ.

Deltschlager, м. ольѣнникъ.

Deltonne, f. ольѣна бочка.

Delung, f. елеопомазанне; намазане ольѣмъ.

Delzweig, м. оливна галузка.

Deander, м. пуховець, плоховець.

Olbe, f. олива.

Olibenbaum, м. оливне дерево.

Olibenfarbe, f. оливна барва.

Olibentern, м. кѣстка зъ оливи.

Olymp, м. олимпъ; небо.

Olympiade, f. олимпияда.

Olympisch, adj. олимпийскій.

Omen, п. f. Vorbedeutung.

Ominöb, adj. зловѣщий.

Onfel, м. f. Oheim.

Ontologie, f. онтология.

Onyx, Onyxstein, м. ониховый камень.

Opal, м. опаль.

Oper, f. опера, гроепѣвъ.

Operette, f. оперетка, гроепѣвка.

Operiren, v. а. дѣлати, оперувати.

Operist, м. спѣвакъ въ оперѣ.

Operment, п. золотокость.

Opernhaus, п. театръ для опери.

- Opernfänger, м. спѣвакъ олъ опери овер въ оперѣ.
- Opfer, п. жертва, приносъ, видность, оѣбра.
- Opferaltar, м. жертвеникъ.
- Opferblut, п. жертвенна кровь.
- Opferbrot, п. приносъ, видность.
- Opferdiener, м. жертвоносець.
- Opferer, м. жертвующий.
- Opfergeld, п. жертвенне, боже.
- Opfermesser, п. жертвенный нѣжь.
- Opfern, v. а. жертвовати.
- Opferpriester, м. жертвоносець.
- Opferschale, f. жертвенна чаша.
- Opferthier, в. жертвенна звѣрина.
- Opfertisch, м. жертвеникъ.
- Opferwein, п. жертвенне вино.
- Opiat, п. насонне лѣкарство, зубова мазь.
- Opium, п. сонне зѣле, макове молеко.
- Opponent, м. перечникъ, противникъ.
- Opponiren, v. в. перечити, противитися.
- Opposition, f. противна сторона; спротивъ, супротивленся.
- Oportatib, м. способъ желающий.
- Orafel, п. вѣжба, рочня.
- Orange, f. померанча.
- Orangenbaum, м. померанчеве древо.
- Orangefarben, orangengelb, adj. померанчевоѣ барви.
- Orangerie, f. теплярня, рослинный домъ.
- Orant, м. материнка, вижличъ.
- Oration, f. бесѣда мова.
- Oratorisch, adj. бесѣдничий, красомовный.
- Oratorium, п. каплица; духовна опера.
- Orchester, п. оркестра.
- Orbalien, pl. суди божѣ.
- Orden, м. орденъ; ордеръ.
- Ordenband, п. стяжка рицерська овер ордерова.
- Ordenbruder, м. монахъ, братчикъ.
- Ordengeistliche, м. монахъ.
- Ordenkleid, п. чернеча одѣжь; рицерська одѣжь.
- Ordenleute (pl.), монахи, чернцѣ.
- Ordensmann, м. братчикъ.
- Ordensmeister, м. великий мистеръ.
- Ordensregel, f. чернеча устава, законъ ордена.
- Ordensritter, м. рицаръ, кавалеръ.
- Ordensschwester, f. сестриця, монахиня.
- Ordenszeichen, п. знакъ ордена, ордеръ.
- Ordentlich, adj. охайный, опрятный, хлюпный, порядний, звичайный, обичайный.
- Ordinär, adj. звичайный, простий.
- Ordination, f. висвящене, посвящене.
- Ordiniren, v. а. (befehlen) звелѣти, розказати; einen Geistlichen — посвятити, висвятити.
- Ordnen, v. а. ладити, порядкувати, ладнати, шикувати, уставити; (anordnen) розпорядити, установити.
- Ordnung, f. порядокъ, ладъ; f. Anordnung; черга, рядъ.
- Ordnungsliebe, f. любовь порядку.
- Ordnungszahl, f. порядкове число, рядове число.
- Ordre, f. приказъ, розказъ.
- Organ, п. органъ, стрѣй; зрядъ.
- Organisation, f. организация, устроиндсть.
- Organisch, adj. органичный.
- Organistren, v. а. устроѣти, зрядити.

Organismus, m. устрѣй, организмъ.
 Organist, m. органистий.
 Organ, f. органи (pl.).
 Organbalm, m. мѣхъ у органовъ.
 Organbau, m. ставлене органовъ.
 Organbauer, m. органикъ.
 Orgeln, v. a. грати на органахъ.
 Organpfeife, f. органиа труба.
 Orgelspiel, n. игра на органахъ.
 Organwerk, n. ввутро органовъ, органи.
 Orient, m. схѣдъ, восхѣдъ, схѣденъ.
 Orientalisch, adj. схѣдний, сходовий.
 Orientiren, v. a. поставити на восхѣдъ; v. g. роздивитися, познакомитися.
 Original, n. первотворъ; (Sonderling) чудакъ, дивакъ.
 Originalität, f. первотворность, особливность, самотворность.
 Originell, adj. первотворний, дивний, особливий.
 Orkan, m. буря, ураганъ.
 Orlog, m. война.
 Orlogschiff, n. военний корабель.
 Ornat, m. фелонъ, стрѣй.
 Ornitholog, m. знавецъ птицъ.
 Ornithologie, f. наука о птицахъ.
 Ort, m. мѣсце, мѣстце; (Gegend) сторона; (Stadt) мѣсто; (Dorf) село; ein der Sonne aufgesetzter Ort ѡд-
 сонъ; stiller Ort затишокъ, за-
 тишь; ein Ort im Schatten затъ-
 нокъ; höheren Ortъ зъ гори; aller
 Orten по всѣхъ усюдахъ.
 Ortsbeschreibung, f. опись мѣсцевости.
 Orthodox, m. правовѣрний, благоче-
 стивий, православний.
 Orthologie, f. благочестие, право-
 славие.
 Orthografie, f. правопись, право-
 писъ.

Orthografisch, adj. правописний.
 Örtlich, adj. мѣсцевий, мѣстцевий.
 Örtlichkeit, f. мѣсцевѣсть.
 Örtolan, m. ѡвсянка.
 Örterschaft, f. мѣсцевѣсть, мѣсце,
 село.
 Örtscheid, n. орчикъ.
 Örtsegeistliche, m. мѣсцевий священ-
 никъ.
 Örtveränderung, f. змѣна мѣсця,
 переселеня.
 Öse, f. ушко.
 Ost, Osten, m. схѣденъ, схѣдъ, во-
 схѣдъ.
 Ostentation, f. хвальба; f. Prahlerei.
 Ostologie, f. костесловие.
 Osterabend, m. велика субота.
 Osterblume, f. сонъ - трава.
 Osterdienstag, m. великодний вѣв-
 торокъ.
 Osterei, n. великодне ober свячене
 яйце; (gefärbtes) крашанка, пи-
 санка, галушка.
 Osterfest, n. великоднй свята, вели-
 кодне свято, великденъ.
 Osterfladen, m. великодний колачъ.
 Ostergeschenk, n. райцѣвщина.
 Osterlamm, n. великодний агнецъ.
 Ostermesse, f. великодний ярмарокъ.
 Ostermonat, m. березень, цвѣтень.
 Ostermontag, m. великодний поне-
 дѣлокъ.
 Ostern (pl.), великденъ (gen. ве-
 ликодна).
 Osterpalme, f. верба.
 Ostertag, m. день великодний.
 Osterwoche, f. великодний тиждень,
 свята недѣля.
 Ostertwünsche (pl.), райцѣвка.
 Östlich, adj. схѣдний сходовий.
 Ostsee, f. балтицьке море.
 Ostseite, f. схѣдна сторона.
 Ostwärts, adv. идъ сходови, на
 схѣдъ.

Ostwind, m. сходовець, східний вѣтеръ.
 Otter, f. гаспидъ, змя; видра.
 Otterngift, n. гаспидський об. змийний ѳдъ.
 Otternstein, m. змиевецъ.
 Ottomanische Pforte, f. висока порта.
 Ouberture, f. увертура.

Oval, adj. подовговатий, подовгастий, яйцеватий.
 Oghoff, n. оксоѳъ.
 Oghd, n. окись.
 Oghbul, n. недовбастъ.
 Oghbiren, v. а. квасити.
 Oghgen, n. квасородъ.
 Oghgeniren, v. а. квасородити, квасувати.

В. П. П.

Paar, n. пара, двое; ein Paar Stiefel пара чоботъ; (einige) колъка; ein Paar Dhsen паровиця; zu Paaren treiben посмирити.
 Paaren, v. а. парувати, сполучити.
 Paarung, f. пароване.
 Paarweise, adv. у-двохъ, по-двое, по-два, паристо.
 Pacht, m. наемъ, аренда, аренда.
 Pachtanschlag, m. оцѣнка аренды.
 Pachtbrief, Pachtkontrakt, m. наемна умова.
 Pachten, v. а. взяти въ аренду об. въ наемъ.
 Pächter, Pächter, m. державецъ, арендаръ, винаемникъ.
 Pächterin, f. винаемница, арендарка.
 Pachtgeld, n. державне, винаемни грошъ.
 Pachtgut, n. аренда, держава.
 Pachtlustig, adj. охочий до аренды об. до наему.
 Pachtweise, adv. арендою, наемомъ.
 Pachtzins, m. f. Pachtgeld.
 Paf, n. вязанка, тузь, звязка, пака, вюкъ; (von Menschen) зволочъ, шайка.
 Pafsen, v. а. (anpafsen) вхопити, зѳимати, схопити; (einpafsen) па-

ковати, укладати; sich pafsen рушати. геть йти.
 Packer, m. ладбникъ, накладачъ.
 Packerei, f. наковане.
 Packer, Packer, n. звязка, тузь.
 Packerfel, m. вючний осель.
 Packerboot, n. поштовий статокъ.
 Packerhaus, n. пакарня, магазинъ.
 Packerhof, m. таможня.
 Packernecht, m. слуга до накованя.
 Packerleinwand, f. ваятухъ, грубе полотно.
 Packerpapier, n. паперъ до накованя, поупдний паперъ.
 Packerattel, n. вючне сѣдло.
 Packerstock, m. пакулець.
 Packeruch, n. ваятухъ, рядно.
 Packerwagen, m. вюки (pl.); ладбний возъ.
 Pact, m. f. Vergleich.
 Pädagog, m. наставникъ дѣтей.
 Pädagogie, f. наука о плеканю дѣтей.
 Pädagogisch, adj. педагогичний.
 Pädagogium, n. педагогия.
 Paffen, v. n. курити.
 Page, m. джура, чура.
 Pagina, f. сторона.
 Paginiren, v. n. значити сторони.
 Pagode, f. пагода, поганська божница.

Paille, adj. ясно-жовтий, половий.
 Pair, м. перь.
 Pairchaft, f. перство.
 Palatin, м. палатинъ, воевода.
 Palette, f. палета, малярська дошка.
 Palasch, м. палацъ, шабля.
 Palliativ, в. порадне средство.
 Pallast, м. теремъ, дворець.
 Palmbaum, м. пальма, пальмове
 дерево, шутка.
 Palme, f. пальма; (als Knospe) пучокъ, пудляхъ; (als Maß) лоня.
 Palmöl, п. пальмовий олій.
 Palmsonntag, м. цвѣтна одег вербна
 недѣля, вербница.
 Palmweide, f. ива.
 Palmwein, м. пальмове вино.
 Palmwoche, f. велика недѣля.
 Palmzweig, м. пальмова галузка,
 шутка, лоза, верба.
 Pamphlet, п. памфлетъ.
 Pandekten (pl.), пандекти.
 Pandore, f. бандура, кобза.
 Pandorist, м. бандуристъ, бандури-
 стий, бандуриникъ, кобзарь.
 Panegyrius, м. похвальне слово.
 Pansel, f. s. Saffelwert.
 Panier, п. хоругва, хоруговъ, ко-
 руговъ.
 Panisch, adj. пустий, безпричинний.
 Panorama, п. панорама, прозоръ
 Panse, f. s. Panse.
 Panster, п. підсобдйне колесо.
 Pantalon, п. панталонъ.
 Pantalon (pl.), шаравари, панта-
 льони.
 Pantheismus, м. пантеизмъ.
 Pantheist, м. пантеистъ.
 Panther, м. пардъ.
 Pantoffel, м. капецъ, ходакъ.
 Pantoffelholz, п. жоргове дерево.
 Pantomime, f. пантомима, тваренв.
 Panzer, м. броня, бороня.

Panzerhieb, п. залъзна сорочка.
 Panzerriem, в. а. надягнути броню на
 кого.
 Panzerthier, п. броневецъ.
 Pannonie, f. ливоння.
 Para, м. батенько, батько, отець.
 Paradei, м. папуга.
 Papeln, в. а. плести, лепотѣти,
 цвенькати.
 Papier, п. паперъ.
 Papiere, adj. паперовий.
 Papierfabrik, f. паперня.
 Papiergeld, в. паперовий грошъ.
 Papierhandel, м. торгъ паперовий.
 Papierhändler, м. торгуючий папе-
 ромъ.
 Papierlaub, f. паперовий моль.
 Papiermacher, м. папѣриникъ.
 Papierrolle, f. звитокъ паперу.
 Papierschnitzel (pl.), обрѣзки па-
 перу.
 Papist, м. папешникъ.
 Papistisch, adj. папський.
 Papper, f. клѣй, клий, кисель; папка.
 Pappel, f. тополя; (Zitterpappel)
 трепета; weiße Pappel осика.
 Pappelkraut, f. слизъ, слюзъ.
 Pappelrose, f. слизова рожа, черно-
 рожа.
 Pappelweide, f. сорока, сокора.
 Pappen, adj. папковий.
 Pappenbechel, м. папка, папковий
 паперъ.
 Pappenstiel, м. дурниця, нѣсенѣт-
 ниця.
 Papp, м. папа.
 päpstlich, päpſlich, adj. папський.
 Papsthum, п. папство.
 Parabel, f. приповѣсть; (in der Ge-
 ometrie) параболя.
 Parabolisch, adj. параболичний.
 Parade, f. вистрѣй, парада, пиш-
 ность.

Parabett, п. вистройне лѣшко.
 Paradeleid, п. вистрой, празднична одѣжъ.
 Paradepferd, п. парадный конь.
 Paradeplatz, м. мѣсце паради.
 Paradise, п. рай.
 Paradiseapfel, м. райське яблоко.
 Paradisefeige, ф. индийська смоква.
 Paradiseholz, п. райське дерево.
 Parabiren, в. п. стояти въ строю, парадовати.
 Paradox, adj. дивный, дивацкый, нечуванный, кумедный.
 Paragraph, м. параграфъ, уступъ.
 Parallel, adj. ровволеглый.
 Parallele, ф. порѣвнане; ровволеглиця.
 Parallelogram, п. паралелюграмъ.
 Parallelstelle, ф. згодне ober подѣбне мѣсце.
 Paralyse, ф. завѣйница, паралюшъ.
 Paraphrase, ф. ф. Umschreibung.
 Parasol, п. дощникъ.
 Paravent, м. барханъ.
 Parbel, м. ф. Panther.
 Pardon, м. милѣсть, милосердие, змиловане.
 Pardoniren, в. а. опростити, помиловати.
 Pari, adv. ровно; al pari на ровни.
 Parentation, ф. надгробна бесѣда.
 Parenthese, ф. заскобнѣ слова, заскоби (pl.).
 Parforcejagd, ф. щуванка, чванка.
 Parfümiren, в. а. напахати, навопити.
 Pariren, в. п. (gehörchen) слухати; (in der Fehstkunst) одсѣчи, одразити, одпарнути, одбити; (wetten) закладатися, заложитися.
 Paris, п. Парижъ; bot. горлячка, горло.
 Park, м. гаекъ.
 Parlament, п. парламентъ.

Parlamentär, м. парламентаръ.
 Parlamentiren, в. п. умавлятися.
 Parmesantäse, м. пармезанскый сиръ.
 Parodie, ф. приходъ, парафия.
 Parodie, ф. пародия.
 Parobiren, в. а. передѣлати.
 Parole, ф. знакъ, гасло.
 Paroxythmus, м. пароксизмъ.
 Part, м. часть; (die Partei) сторона.
 Partei, ф. сторона, сторонники, прихильники (pl.).
 Parteigänger, м. наѣздникъ; сторонникъ, прихильникъ.
 Parteisch, adj. сторонничий.
 Parteilichheit, ф. сторонничѣсть.
 Parteilos, adj. безсторонний.
 Parteilosigkeit, ф. безстороннѣсть.
 Parteisucht, ф. сторонникарство.
 Parteisüchtig, adj. сторонникарскый.
 Parterre, п. партеръ.
 Particinium, п. причастие, дѣслово.
 Partie, ф. частина, часть, партия; игра.
 Partiell, adj. частковий.
 Partisane, м. сторонникъ.
 Partitur, ф. партитура.
 Pasch, м. пашъ.
 Paschen, в. п. грати въ кѣстки; в. а. перемикати, пачкувати.
 Pascher, м. пачкаръ.
 Pasquill, п. поругливе письмо.
 Paß, м. (Maß) мѣра; zu Paße kommen нагодитися, прийти въ пору.
 Paß, м. пашпортъ, пропустка; (ein enger Weg) вузка дорога, вузина; (ein Schritt bei Pferden) шагъ.
 Passah, п. пасха.
 Passage, ф. переходъ, дорога.
 Passagier, м. влудчий, полорожний.
 Passatwind, м. вѣтеръ дующий заодно зъ одною стороною.

Waffen, v. п. неграти, пасовати; (warten) ждати на що, чигати, чатувати, бажати на що; (angemessen sein) приладитися, прилягтися, придатися, пристати, ялося бути, лицювати; daß Kleid paßt одѣжъ пристае; v. а. мѣрити, примѣрити.

Waffenb, adj. придатний, здалий, пригодний, способний.

Waffgänger, m. шапакъ.

Waffion, f. страсти Христови; мука, суять.

Waffionblume, f. мученица.

Waffiren, v. п. переѣждати, перейти, перебути; v. а. переѣхати; waffiren lassen перепустити; (sich zutragen) пригодитися, подаритися, лучитися, приключитися, статися.

Waffirzettel, n. пропустка.

Waffiv, adj. терпячий, страдающий, пострадавший, недѣйный.

Waffivität, f. пострадавость, недѣйность.

Waffivschuld, f. належный довгъ.

Waffivum, n. глаголъ недѣйный ober пострадавший.

Wafte, f. паста.

Wafstell, m. постель.

Wafsternaf, n. пастернакъ.

Wafstete, f. вареникъ, мандрикъ.

Wafstnake, f. пастирнакъ, пастернакъ.

Wafstor, m. пасторъ.

Wafstoral, adj. богословський, священнический.

Wafstorat, n. пасторать.

Wafstoria, f. пасторка.

Waftene, f. патина.

Wafent, n. патентъ, отвертій листъ.

Wafter, m. духовный отецъ, духовникъ.

Waternoster, n. отченашъ; f. Rosenfranz.

Wathe, m. хрестный отецъ; f. хрестна мати; (Taufling) хрестна дитина.

Wathengeld, Wathengeschent, n. подарокъ похрестный.

Wathenstelle, f. кумовство.

Wathetisch, adj. трогающий.

Wathologie, f. наука о хробобахъ.

Wathologisch, f. патологичный.

Wathos, n. трогливість.

Watient, m. хорый.

Watientin, f. хора.

Watriarch, m. патриарха.

Watriarchalisch, adj. патриархальный.

Watrizier, m. патриций.

Watrimonial, adj. родовый, дѣличный.

Watriot, m. народовецъ.

Watriotismus, m. любовь до отчины.

Watrolle, f. патруль.

Watrolliren, v. п. патрулювати.

Watron, m. заступникъ, хранитель.

Watronat, n. патронать.

Watrone, f. взоръ, образецъ, взорецъ; (bei dem Soldaten) набой, ладунокъ.

Watrontafche, f. ладовница, берендейка.

Watsch, interj. трасъ, трѣсъ, лускъ.

Watsche, f. трѣпачка; рука; бѣда.

Watschen, v. а. клескати; лускати, луснути; ударити; брести.

Watte, f. вѣкладка.

Wafzig, adj. зувалий, гордый, гордовитый, надутый; wafzig thun кукуръччитися; чванитися, гордовжитися.

Waufe, f. барабанъ, тарабанъ, бубень.

Вауфен, v. a. нпв п. бити въ тарабанъ, барабанити; бити.

Вауфер, Вауфеншлӓger, м. барабанчикъ, тарабанчикъ.

Ваудбадъ, м. пикатий.

Вауфен, v. a. розбити, розтовчи; f. Schmelzen.

Ваузе, f. витримокъ, остановка, перерва, ѳддихъ.

Вауфитен, v. п. витримувати, ѳдпочивати, переставати.

Ваbian, м. павиянъ.

Ваbillon, м. павилонъ.

Ваsch, п. смола, лихо.

Ваschbaum, м. сосна, смѳльне дерево.

Ваschbrenner, м. смоляръ.

Ваschdraht, м. драфта, дратовъ.

Ваschen, v. a. випалювати смолу; f. Wischen.

Ваschасel, f. смолоскѳпъ, смолякъ.

Ваschhaube, f. смѳльна шапочка.

Ваschhutte, f. смолярня.

Ваschicht, adj. смѳлистий.

Ваschig, adj. смѳльный.

Ваschkranz, м. смѳляний вѳнець.

Ваschnelke, f. огникъ, вожникъ.

Ваschpflaster, п. смѳляний плястиръ.

Ваschschwarz, adj. чорний якъ смола.

Ваschtanne, f. сосна.

Ваschtonne, f. бѳчка смѳльна.

Ваedal, п. педалъ, ноги (pl.).

Ваedant, м. педантъ, бакаляръ.

Ваedanterei, f. педантерия, бакалярня.

Ваedantisch, adj. педантичный.

Ваedell, м. педель.

Ваede, f. коромесло.

Ваein, f. мука, бѳль, суять.

Ваeinigen, v. a. мучити, томити, гнобити, пекати.

Ваeiniger, м. мучитель, томитель.

Ваeinigung, f. мучене, томлене.

Ваeinlich, adj. дожаряний, болесний, докучливий, мучливий; головний, уголовный.

Ваeinlichkeit, f. несупокѳйность, мучливость.

Ваeitsche, f. бичъ, батѳгъ, пуга, нагай.

Ваeitschen, v. a. бити, батовати, батоговати, бичовати, хвостикати, парискати, свѳчи, цвѳгати, мотошити.

Ваeitschenhieb, м. ударене батогомъ.

Ваeitschenstiel, м. бичевно, бичѳвно, бичина, пужально, батожильно, бичисько.

Ваefesche, f. бекеша.

Ваelikan, м. баба, неситъ.

Ваeloton, м. пѳютонъ.

Ваelz, м. шкѳра; (Kleidungsgestueck) кожухъ, шуба.

Ваelzen, v. a. f. Pruegeln; щѳпнати.

Ваelzfutter, п. шубова подшевка.

Ваelzhandel, м. торгъ шубами ober кожухами.

Ваelzlicht, adj. кожуховатий, шубоватий.

Ваelzkragen, м. ковшъръ шубовий.

Ваelzmueeze, f. шапка шубова, капуза, кучма.

Ваelzstiefel, м. чѳботъ подшитий кожухомъ.

Ваelzwerk, п. кожущина, кожухи (pl.).

Ваendel, м. кивало, пендель.

Ваendeluhr, f. стѳнный годинникъ.

Ваental, п. пѳрникъ, напѳрникъ; новакъ.

Ваension, f. платня, плата, пенсия.

Ваensioniren, v. a. пенсѳоновати.

Ваensum, п. табарокъ, табарка, завдане.

Ваentameter; м. пѳтьмѳровий стихъ (вершъ).

- Vereat**, п. ний счезае, цуръ, перъ.
Verfeht, adj. довѣдний, доконалий.
Verfehtum, п. часъ минувший.
Vergament, п. пергаментъ, шкура.
Periode, f. периодъ, лоба, вѣкъ, часъ; хвля.
Periodisch, adj. периодичный.
Peripherie, f. околъ.
Perle, f. перла, бисеръ.
Perlen, v. п. перлится.
Perlenfarbe, f. перлова барва.
Perlenfischer, м. перельникъ.
Perlenfischerei, f. перельництво.
Perlenhändler, м. торгующий перлами, бисерникъ.
Perlenmutter, f. перлова мѣтица, бисерица.
Perlenschmuck, м. перловий стрѣй.
Perlenschnur, f. шунокъ перловий.
Perlenvogel, м. перловець.
Perlgras, п. конопка.
Perlgranne, f. перловѣ крупы.
Perlgrütze, f. перлова каша.
Perlhuhn, м. пантаръ, пантарка.
Perlicht, adj. перловий.
Perlschrift, f. дробоньке нисъмо.
Perpendikel, м. кивало; in der Grö. стрямка (лѣня).
Perpendikulär, adj. стрямкий.
Perrücke, f. перука.
Perrückenmacher, м. перукаръ.
Perrückenstoc, м. голова на перуку.
Perseflage, f. посмѣшка, поруга.
Perseffiren, v. а. гудати, ругати, висмѣвати.
Person, f. особа, лице, лицо; постава, тѣло.
Personal, adj. особистий.
Personalien (pl.), особистости (pl.).
Personal, п. члени складовѣ, персональ.
- Personificiren**, v. а. особити, уособити.
Persönlich, adj. особистий, особовий личний.
Persönlichkeit, f. особистость, личность.
Perspektiv, п. f. Fernglas.
Perspektive, f. проглядъ, перспектива.
Perspektivisch, adj. перспективный.
Persuasion, f. намова.
Perzent, adv. ѡсотка, ѡсотокъ.
Pest, Pestilenz, f. повѣтре, джума, зараза.
Pestartig, adj. джумоватий, заразливый, повѣтрный.
Pestbeule, f. заразлива болячка.
Pestgeruch, м. заразливый запахъ.
Pesthaus, п. домъ заповѣтрений.
Pestilenz, f. f. Pest.
Pestkrank, adj. заповѣтрений.
Pestilenzsturz, f. подбѣль, махуха.
Petarbe, f. стѣноломъ.
Petersilie, f. петрушка.
Peterskraut, п. петрове зѣле; стѣнна трава.
Petition, f. f. Bittschrift.
Petschaft, Petschier, п. печатка.
Petschieren, v. а. печатати.
Petschierer, Petschierstecher, м. печаткаръ.
Petz, м. медвѣдъ.
Petse, f. сука.
Pfad, м. плай, стежка, пѣшникъ, дорога, шляхъ.
Pfadlos, adj. безстежный, безшляхий, бездорожный.
Pfaffe, м. попъ.
Pfaffenherrschaft, f. попѣвське пановане.
Pfaffensohn, м. поповичъ.
Pfaffenhum, п. попѣвство.
Pfäffisch, adj. попѣвський.

Pfahl, м. колъ, стовпъ, палъ.
Pfählen, в. а. стовпи забивати, ги-
 чити, палувати.
Pfahlramme, ф. баба; барапъ, та-
 раяпъ.
Pfahlwert, п. колъ; колованъ.
Pfalz, ф. Палатинатъ.
Pfalzgraf, м. фальцграфъ.
Pfalzgräflich, adj. фальцграфъскій.
Pfand, п. залогъ, займа, заставъ,
 завзатокъ.
Pfandbrief, м. листъ заставний.
Pfandbürge, м. заставникъ, заклад-
 никъ.
Pfänden, в. а. забрати кого, въ за-
 логъ ober въ займу взяти, за-
 ставити, грабити, займити.
Pfänder, м. грабѣжникъ, займачъ.
Pfandgläubiger, м. вѣрителъ застав-
 ний.
Pfandhaus, п. домъ заставний.
Pfandreht, п. право заставне.
Pfandschilling, м. завдатокъ, зав-
 датковъ грошъ.
Pfandschuld, ф. довгъ заставний.
Pfandschuldner, м. заставецъ.
Pfändung, ф. заемъ, грабѣжъ.
Pfännehen, п. пановка.
Pfanne, ф. панва, сковорода, ринка,
 котель.
Pfannentuchen, м. пампухъ.
Pfannenschmied, м. паяваръ.
Pfarramt, п. приходство, приход-
 ский урядъ.
Pfarrdorf, п. приходское село.
Pfarrre, ф. приходъ, парохия.
Pfarrer, м. приходникъ, парохъ,
 попъ.
Pfarrerin, **Pfarrfrau**, ф. парохова,
 попадя.
Pfarrgemeinde, ф. приходъ, парох-
 хия.
Pfarrgut, ф. добра церковнй.
Pfarrkirche, ф. приходская церковь.

Pfarrkind, п. парохиянинъ.
Pfarrwohnung, ф. **Pfarrhaus**, п. по-
 пѣвство, пѣбания.
Pfau, м. павѣръ, пава.
Pfauenauge, п. павяче око, павлинкъ.
Pfauenfeder, ф. павяче (павлине)
 перо.
Pfauentraut, п. **Pfauenschwanz**, м.
 павинецъ.
Pfauhenne, ф. пава, павиця.
Pfebe, ф. дния (баняста).
Pfeffer, м. перецъ; **spanischer** —
 перцюга, перецъ турецкий.
Pfefferbaum, м. перцеве дерево.
Pfefferbüchse, ф. коробка на перецъ,
 перцевка.
Pfefferfresser, м. перцевѣда, перцевѣ-
 ѣдъ.
Pfeffertuchen, м. медѣвникъ.
Pfeffertüchler, м. медѣвникаръ.
Pfeffermühle, ф. терка (млинкокъ) до
 перцю.
Pfeffermünze, ф. перцевѣ мята.
Pfeffern, в. а. перчити, наперчити.
Pfefferpfl., м. бѣлянка.
Pfeife, ф. свиставка (свистѣвка,
 свисталка), сопѣлка; цѣвка, дул-
 ка; люлька.
Pfeifen, в. а. свистати, грати на
 сопѣвцѣ ober на свиставцѣ.
Pfeifen, п. свистанъ, свистъ.
Pfeifenbeschlag, м. оковъ у люльки.
Pfeifenbedel, м. накривка у люльки.
Pfeifenfabrik, ф. люлькаря.
Pfeifenkopf, м. люлька, головка у
 люльки.
Pfeifenmacher, м. люлькарь.
Pfeifenräumer, м. протичка, швайка.
Pfeifenrohr, п. цибухъ.
Pfeifenspiße, ф. пишокъ.
Pfeifenwert, п. свистѣвка.
Pfeifer, м. свистунъ, свистень, дул-
 каръ.

Вѣил, м. стрѣла.
 Вѣилер, м. стовпъ, подпора.
 Вѣилерспiegel, м. зеркало велике ober стовпове.
 Вѣилфѣрмиг, adj. стрѣластий, стрѣлуватий.
 Вѣилфраут, п. цибулине, стрѣлка.
 Вѣилреген, м. градъ стрѣлъ.
 Вѣилшнелл, adj. скорий (швидкий) мовъ стрѣла; adv. стрѣлоу, перуномъ, тельмомъ.
 Вѣилшнуф, м. вистрѣлъ (зъ лука).
 Вѣилшнуффе, м. стрѣлонецъ, лукарь.
 Вѣилшнуффеите, f. засягъ лука.
 Вѣилспitze, f. (острый) конецъ стрѣли.
 Вѣиленниг, м. шелюгъ.
 Вѣиленигшнуфсер, м. жмѣнда, скупецъ.
 Вѣиленигфраут, п. дубровникъ, перерва.
 Вѣерд, м. навѣзъ, гнои, мерва.
 Вѣерде, f. овчарня, кошара.
 Вѣершен, v. а. (düngen) мервити, гновити; кошарити.
 Вѣерд, п. конь; jungeв— лоша, жеребець, лошакъ; schwarzев— вороний конь; wildев— табуль; magевев— хабина; tartarischeв— бахмать; zu— верхомъ, верхи.
 Вѣердшен, п. коникъ.
 Вѣердбярт, м. коноваль.
 Вѣердбярмсе, f. слѣпий оवादъ, слѣпакъ; гедзень.
 Вѣердбярде, f. дерга (на конѣ); чабракъ.
 Вѣердбярб, м. коноводъ, конський злодѣй.
 Вѣердбярбшталь, м. крадѣжъ коней.
 Вѣердбярфлейш, п. конина.
 Вѣердбярфуттер, п. обрѣкъ.
 Вѣердбяргеширт, п. упряжь, шори (pl.).
 Вѣердбяргурт, f. попруга.
 Вѣердбярхаар, п. волосъ конський, волосина, волосѣнь.

Вѣердбярхандел, м. торгъ коньми, конюхарство.
 Вѣердбярхандлер, м. конюхаръ, конярь, торгующий коньми.
 Вѣердбяркеннер, м. знавецъ коней, конярь.
 Вѣердбяркастание, f. дикий каштанъ.
 Вѣердбяркечт, м. конюхъ, клопецъ ober парубокъ одъ коней.
 Вѣердбяркѣрахе, f. короста конська.
 Вѣердбярлауфшлеге, f. зелѣзна муха.
 Вѣердбярмаркт, м. конська торговица.
 Вѣердбярмаген, м. кондюхъ, контюхъ.
 Вѣердбярреннен, п. вигои (pl.), перемми (pl.), перегонъ; бѣгъ конський.
 Вѣердбяршванц, Вѣердбяршвейф, м. конський хвѣстъ, бунчукъ; —haar п. волосено.
 Вѣердбярсталл, м. (конська) стойня.
 Вѣердбярстриegel, м. скребло конське.
 Вѣердбярzeuge, п. упряжь.
 Вѣердбярзюшт, f. плекане коней.
 Вѣердбярпѣлеи, f. f. Münze (wilbe).
 Вѣердбярфифф, м. свистъ; f. List, Klänfe.
 Вѣердбярфифферлинг, м. грибъ, голубѣнка; zweijer — сировѣжка; (eine unbe-deutende Sache) марница, дурница, нѣсеѣтница.
 Вѣердбярфиффиг, adj. хитрий, мудрагельский, штудерний.
 Вѣердбярфиффитиуф, м. мудрагель, штудеръ.
 Вѣердбярфиффштблуме, f. пивония.
 Вѣердбярфиффштен (pl.), зелена недѣля, зеленѣя свята.
 Вѣердбярфиффштфест, п. день зеленихъ святъ.
 Вѣердбярфиффштмонат, м. мѣсяць зеленихъ святъ.
 Вѣердбярфиффштросе, f. пивония.
 Вѣердбярфиффштвиоше, f. зелена недѣля, зелений тиждень.
 Вѣердбярфиффшпф, м. пипецъ.
 Вѣердбярфиффшпф, м. Вѣердбярфиффше, f. брескиня, бросква, персикъ.

Всиршбамт, м. брескинове (персикове) деревце.
Всиршбрантвейн, м. брескинова (персикова) горѣвка.
Всиршхтерн, м. брескинова кѳстка.
Вспланге, f. ростѣне, рoстина, рослища; рѣсть, зѣлѣ, билина; всадка; Kohlpflanze росада; Gartenpflanze горѳднина.
Вспланген, v. а. садити, щѣпити; f. Anpflanzen.
Вспланзбеет, п. грядка росадна, росадникъ.
Вспланзенеде, f. рослища земля.
Вспланзентеннер, м. рослищяръ, билищяръ, зѣляръ.
Вспланзентунде, f. зѣлярство, зѣлѣництво, рослищярство.
Вспланзентост, f. рослища пожыва (страва).
Вспланзентебен, п. рослищне жите.
Вспланзенreich, adj. богатий въ рослищни; п. царство рослищнѣ.
Вспланзентхьер, п. рослищне звѣря.
Вспланзентванге, f. блощница.
Вспланзер, м. щѣпаръ; осадникъ.
Вспланзгартен, м. садникъ, щѣпникъ, шѳдлка.
Вспланзорт, м. осада.
Вспланзшюле, f. шѳдлка, садникъ.
Вспланзштат, f. садиба, осада, слобжанскѣ мѣсто (шваби).
Вспланзунг, f. сажене, щѣплене; садникъ; f. Kolonie.
Вспластер, п. плястиръ, пластъ; (mit Steinen belegter Fußboden) бурокъ, буркъ.
Вспластершен, п. плястирокъ, пластикъ.
Вспластерер, м. той шо буркуя, местникъ.
Вспластержелд, п. бурковѣ, мостовѣ.
Вспластерна, v. а. плястиръ прикладати; буркувати, мостити (камѣнемъ).

Вспластerramme, f. таранъ (баба) до буркованя.
Вспластерstein, м. плита, мостовий камѣнь.
Вспластертретер, м. волоцюга, свистунъ, вуличникъ, дарможда.
Всплаумѣ, f. сливка; weißfrüchtige — бѣлослива.
Всплауменбаум, м. сливка, сливкове дерево.
Всплауменгартен, м. сливковий садъ, сливникъ.
Всплауменholz, п. сливина.
Всплауменфухен, м. сливкове тѣсто.
Всплауменшюш, п. шювила (pl.).
Всплауменшюпѣ, f. сливчанка.
Всплауменstein, **Всплауменstern**, м. кѳстка сливкова.
Всплегбѳхлен, adj. поручений чий онѣцѣ.
Всплегбѳхленер, м. вихованокъ, плѣканецъ, будучий подъ опѣкою.
Всплеге, f. доглядъ, дозѳръ, опѣка, плекане, дохѳвъ; старунокъ, пѣкловане; (Verwaltung einer Sache) заридъ, завѣдуване.
Всплегеältern, (pl.), пѣстунѣ, живителъ, добродѣъ, опѣкунѣ (pl).
Всплегеkind, п. вихованокъ, годованецъ, плеканецъ; вихованка, годованка, плеганица.
Всплегемutter, f. пѣстунка, опѣкунка.
Всплеген, v. а. (Vorforgē tragen) дозирати, доглядати, пѣклуватися чимъ ober коло чого (кого), ходити коло чого, старатися о шо, шильбувати кого; der Ruhe — одпочивати; (ausüben) справувати, повнитѣ, виконувати; seine Amtē — урядувати; Rathē — радитися; Freundschaft — жити въ дружбѣ (въ приязни); (getwohnt sein) звѣжнутѣ.

Пфегер, м. пѣстунъ, опѣкунъ, до-
зорецъ, справникъ, добродѣй.

Пфегерин, ф. пѣстунка.

Пфегесоhn, м. ф. Пфегесинд.

Пфегетochter, ф. вихованка.

Пфегеbater, м. ф. Пфегер.

Пфегling, м. ф. Пфегесинд.

Пфicht, ф. повинность, обязательство,
долгъ.

Пфichtbar, пфichtig, adj. повинный,
обязанный.

Пфichtbrüchig, adj. вѣроломный.

Пфichtbrüchigkeit, ф. вѣроломность.

Пфichtsteifer, м. служба (повинна)
ревность.

Пфichtsfrei, adj. свободный отъ служ-
бы (отъ повинности), вольный.

Пфichtlos, adj. непамятный, неповин-
ный, вѣроломный, проти повин-
ности.

Пфichtmäſig, adj. повинный, какъ бу-
ти повинно, одѣтний.

Пфichtſchuldig, adj. повинный.

Пфichttheil, м. по вина часть, часть
правна, спадщина.

Пфichttreue, ф. служба вѣрность.

Пфichtvergessen, adj. непамятный, вѣ-
роломный.

Пфiock, м. колокъ, цвяхъ; занозъ
(am Zoſe), остривка (а m Scho-
ber), тичка; ф. Fiſchernetz.

Пфiocken, в. а. приколкувати, при-
цвяхувати, колкувати.

Пфiocken, в. а. зривати, микати,
скубсти, скубати.

Пflug, м. плугъ.

Пflugbaum, Пflugballen, м. грядель,
грядель.

Пflugbar, adj. орый, ворый.

Пflugdienſt, м. плуговица, плугова
паньщина, плугово.

Пflugeiſen, Пflugmeſſer, п. чересло.

Пfluggen, в. а. орати, ворати.

Пflugger, м. плугаторъ, орачь, плу-
гаторъ.

Пflughaeden, м. соха.

Пflughaupt, п. столаба.

Пfluglehre, Пflugwende, ф. вигонъ.

Пflugland, п. ороно поле.

Пflugmeſſer, м. ф. Пflugeiſen.

Пflugreute, ф. истикъ.

Пflugſchar, ф. лембшъ, рало.

Пflugſterze, ф. чипига, розсоха, ми-
зайка, соха.

Пflugſtürze, ф. полица.

Пforte, ф. ворота (pl.), брама,
дверць (pl.); ottomaniſche — Пор-
та отоманська.

Пförtner, м. воротаръ, дверникъ,
брамный.

Пförtnerin, ф. воротарка, дверничка.

Пfoſte, ф. стовпъ; дверикъ (pl.).

Пfoſte, ф. лаба.

Пfoſtchen, п. лабочка.

Пfriem, м. шило, швайка.

Пfriemengraß, п. ф. Worſtengraß.

Пfriementraut, п. шило.

Пfropf, м. затичка, чопъ, корокъ;
(zum Laden des Gewehrs) при-
битка.

Пfropfen, в. а. заткати, зачопити,
встромити; (bei Bäumen) щѣпнати.

Пfropfzieher, м. виривачъ.

Пfropfmesser, п. щѣпный ножъ.

Пfropftrieb, п. живецъ, зразъ, лѣто-
рость, лоза.

Пfropfwachſe, м. садовничий воскъ.

Пfründe, ф. приходъ, парохия.

Пfründner, м. приходникъ.

Пfuhl, м. калюжа, багно, багно-
вица.

Пfuhl, м. подушка.

Пfuhlig, adj. болотный, багнистый.

Пfui, int. фе, ги.

Пfund, п. фунтъ.

Пfundbirne, ф. дуля.

Всѣмъ, adj. **суетовый**.
Всѣмъleder, n. **подошвица**.
Всѣмъsch, **всѣмъschern**, v. а. **вертолити**, **капарити**, **партолити**.
Всѣмъsch, m. **вертола**, **партольникъ**, **капарникъ**; — in, f. **вертолица**, **капарница**.
Всѣмъscherei, f. **партолене**, **капарство**.
Всѣмъsche, f. **калюжа**, **баюра**, **хлющъ**, **мочарина**, **калабана**, **роскаль**.
Всѣмъsch, adj. ich bin — я хлющу, зъ мене хлющить, я промокъ до шетки.
Всѣмъsch, n. **проява**, **наповидно**, **наповидъ**.
Всѣмъsch, f. **маячня**, **увиображня**.
Всѣмъsch, v. а. **маячити**, **плести**.
Всѣмъsch, m. **чудакъ**, **маячъ**, **дивакъ**, **баламутъ**.
Всѣмъsch, adj. **дивачный**, **причудный**.
Всѣмъsch, n. **привидъ**, **видѣмо мана**, **манія**, **страшило**.
Всѣмъsch, f. **щуръ египетскій**.
Всѣмъsch, m. **фаризей**, **хваризей**; **лицемѣръ**.
Всѣмъsch, adj. **фаризейскій**; **лицемѣрный**.
Всѣмъsch, m. **лѣкарникъ**.
Всѣмъsch, f. **лѣкарництво**.
Всѣмъsch, **Всѣмъschspiel**, m. **банкъ**.
Всѣмъsch, f. **промѣна**.
Всѣмъsch, m. f. **Menschenfreund**.
Всѣмъsch, m. **филологъ**.
Всѣмъsch, f. **филология**.
Всѣмъsch, m. **мудролюбець**, **мудрець**, **философъ** (**хвилософъ**).
Всѣмъsch, f. **мудролюбие**, **философия**.
Всѣмъsch, v. п. **философувати**, **мудрувати**.
Всѣмъsch, f. **банька шияста**.

Всѣмъsch, n. **харковщина**, **харкотини** (pl.); **зимна кровь**, **рѣвнодушность**, **вагавость**.
Всѣмъsch, m. **вагавецъ**; **зимнокровный**.
Всѣмъsch, adj. **зимнокровный**, **рѣвнодушный**, **вагавый**.
Всѣмъsch, n. **зуглець**.
Всѣмъsch, m. **фениксъ**.
Всѣмъsch, m. **стѣтликъ**.
Всѣмъsch, f. **свѣтлик**, **квасъ**.
Всѣмъsch, f. f. **Nebenwart**.
Всѣмъsch, f. **физика**.
Всѣмъsch, m. **физикъ**.
Всѣмъsch, f. **тварность**, **поглядъ**, **лице**.
Всѣмъsch, m. **тварознавецъ**.
Всѣмъsch, adj. **физичный**.
Всѣмъsch, n. **фортепянь**; adv. **леговько**.
Всѣмъsch, v. а. **смолити**, **насмолити**.
Всѣмъsch, m. **балагуръ**, **блazenъ**.
Всѣмъsch, f. **прилбница**.
Всѣмъsch, v. а. **клюти**, **клевати**, **добати**.
Всѣмъsch, n. **пѣльна** (**полева**) **сторожа**; **пикеть**.
Всѣмъsch, m. **копчений оселедець**.
Всѣмъsch, m. **приятельскій обѣдъ**.
Всѣмъsch, n. **пѣдставка**, **пѣдкладка**.
Всѣмъsch, n. **вино**.
Всѣмъsch, **Всѣмъsch**, f. **пика**, **кошия**; (**Gross**) **зализость**, **храпъ**, **никъ**.
Всѣмъsch, m. **пининеръ**.
Всѣмъsch, v. п. **пискотѣти**, **пѣввати**.
Всѣмъsch, m. **святоша**, **святошникъ**.
Всѣмъsch, f. **святошництво**.
Всѣмъsch, adj. **святошничий**.
Всѣмъsch, adj. **острый**, **колючий**, **дѣймающий**.
Всѣмъsch, f. **бекеша**.
Всѣмъsch, v. а. **колоти**, **бости**.
Всѣмъsch, m. **прошальникъ**, **мрочанъ**, **богомольецъ**, **поклонникъ**, **богомольникъ**.

Wilgerfahrt, f. подорожъ бого-мольна.
Wilgerin, f. богомольница, прочанна.
Wilgern, v. п. на прощу йти.
Wilgerschaft, f. богомольна подорожъ, проща.
Wiltgastche, f. впрочаньска торба (дъгобенка).
Wille, f. пигулка, галочка.
Wilot, m. керманичъ.
Wiltz, m. губа, грибъ.
Wiltzig, adj. грибистий.
Wimpelweise, f. синица.
Wimperniß, f. клебочка, клеучка.
Wimpinelle, **Wimpernell**, f. бедричъ, бери-деревецъ.
Winaffe, f. пинасъ.
Winguin, m. товстякъ.
Winsel, m. квачъ, пинзель; f. Ein-faltspinsel.
Winseln, v. а. низлювати; v. п. сковичѣти, нарѣкати.
Winseltitel, m. чернокожъ у пинзля (квача).
Wipe, f. пипа.
Wipen, v. п. f. Wierfen.
Wiper, **Wierfer**, **Wierferling**, m. писко-тливецъ, пещенець.
Wipp, m. пипоть, пипецъ.
Wique, f. пика; f. **Gross**.
Wiquet, n. пикета, стѣйка полява.
Witrol, m. игла, зошля.
Witz, m. **Wisse**, f. сечъ, сиклини (pl.) мочъ.
Wissen, v. в. мочити, сцяти.
Wisser, m. сикливецъ, секунь, сик-сунъ.
Wistopf, m. щиниенъ.
Wistazie, f. клебочка, клеучка.
Wistol, v. **Wistole**, f. пистолѣ, пи-столь.
Wittoreet, adj. f. **Walerisch**.
Wlatat, n. приказъ; оновѣстна.

Wlatati, v. п. безъ порядку (рѣзно) стрѣляти; v. а. клопати, мучити, лоточити; разилоскати.
Wlatzer, m. хибний вистрѣль; f. **Wle-cken**; (**Wehler**) обмилка; (von **Fer-sonen**) нарай, дершица, деруць.
Wlaterei, f. мука; гриза, клопѣтъ, нужда; деруństwo.
Wlage, f. мука, нужда, гризь, гри-за, кара божа, нещастъ.
Wlagegeist, m. духъ докучливий; лоточиголова.
Wlagen, v. а. бити, карати; лото-чити кому голову, мучити гриз-ти, навкучати, доскрѣяти; sich — бѣдитися, бѣдкаться, мучитися.
Wlager, m. лоточиголова, чоловѣкъ докучливий, гонобникъ.
Wlageteufel, m. духъ докучливий, дѣвко.
Wlagiat, **Wlagium**, n. письмацька краджъ.
Wlan, adj. ровний; понятний.
Wlan, m. ровень (f), ровнина; (**Ent-wurf**) наснова, основа, плянъ, розмѣръ, замѣръ, гадка; плахта.
Wlane, f. плахта; ровнина, полянка.
Wlanen, v. а. ровнати, рѣзнати.
Wlanet, m. планета.
Wlanetenbahn, f. шляхъ планетний.
Wlanetenjahr, n. рѣкъ планетний.
Wlanetenleser, m. планетникъ.
Wlaniren, v. а. ровнати, рѣзнати; кляѣти.
Wlanirtwasser, n. клийна вода.
Wlanke, f. диле, ошваръ; тинка.
Wlanfeln, v. а. f. **Wlanfen**.
Wlanloß, adj. безъ ладу, безъ роз-мѣру, безладний.
Wlanlosigkeit, f. безладность, веладь.
Wlanstage, f. розсада, гай.
Wlapperei, f. плетеница, шваркѣтъ, калыкане.

Plapperer, m. плетунъ, торопата, бовтунъ, лепотень, базъвало.

Plapperhaft, adj. говоркый, торко- тливый, бесъдливый.

Plappern, v. п. торопатити, лепо- тѣти, торкотѣти, калякати, вар- някати, бовтати, плести, бала- гурити, шваркотѣти, языкомъ мо- лоти, благускати, джеркотати.

Plappermaul, n. Plappertasche, f. то- ропата, бовтунъ, торкота, лепо- тень.

Plärrauge, n. слъзаве око.

Plärräugig, adj. слъзоокый.

Plärre, f. короста; пятно, прищъ.

Plärren, v. п. горлати, вити, пла- кати.

Plärren, m. плаксунъ, горлачь.

Plastif, f. пластика.

Platane, f. яворъ.

Plateau, n. улетъ.

Platina, f. бѣле золото, платина.

Platfchen, plätschern, v. а. und п. плюскати.

Platt, adj. плоский; простиъ, низь- кый; —тафен сплескати, сплъ- скувати.

Plattdeutsch, adj. дольнонѣмецкый.

Platte, f. (Platteisen) прасило, залъ- зко; таблица; (ebene Fläche) пло- сканъ (f.), ровень; f. (eine Platte, z. B. von Eisen) плаецъ, плита, листъ.

Platteisen, n. прасило, залъзко.

Platten, plätten, v. а. гладити, пра- сувати, ровнати.

Platterbse, f. чечерица.

Platterbings, adv. доконче, конче, незмѣнно.

Plätter, m. прасильникъ; —in, f. прасильница.

Plattfisch, m. плшка.

Plattfuß, m. плсна; (von Personen) плосконогий, плоскаль.

Plattheit, f. плоскостъ; гладкостъ; низкостъ.

Plattiren, v. а. поволъкаги, накла- дувати.

Plattnase, f. плоский носъ.

Plattner, m. бронярь.

Platz, m. мѣсце, простора, просто- ронь; (Staden) мандрикъ, колачь; (vor dem Hause) подвориско, подворъ, обдѣсте; — nehmen умо- ститися, сѣсти, сѣдати; (erster— beim Tische) покуть, старше мѣ- сце, старший конецъ (стола); fester — варовне мѣсце; int. пляскъ, плескъ, бовсть, лускъ.

Platzadjutant, m. мѣсцевый адъю- тантъ.

Platzbüchse, f. пукавка.

Platzcommandant, m. мѣсцевый ко- мандантъ (верховодецъ).

Plätzen, v. п. пукаети, лускати, трѣ- скати; (fallen) бухнути.

Platzer, m. пукавка.

Platzgold, n. трескуче золото.

Platzmajor, m. мѣсцевый майоръ.

Platzregen, m. залива, злива, плот- ка, паросний дощъ, навальница, туча.

Plauberei, f. торопане, побрехеньки (pl.), гутѣръ, плетнѣ (pl), бов- тане, калякане.

Plauberer, m. плетунъ, балагуръ, торопата, лепотень, бовтунъ, го- ворунъ.

Plauberschaft, adj. говоркый, торопа- тливый.

Plaubern, v. п. гуторити, верзяка- ти, балагурити, швелгати, ка- лякати, плести, торопатити, ле- потѣти, белендѣти, мелькати, ше- бетати.

Plaubertasche, f. торопата, триндака- ло, мельничка, мельникъ.

Властѣ, f. легке, (gen. легкого).
 Плебежер, m. плебевецъ.
 Plejades (pl.), баби (Astr).
 Блисе, f. блинокъ.
 Blombiren, v. a. оловомъ залаяти.
 Bloß, Bluß, z. B. auf den Bluß, f. Sogleich.
 Blöth, m. Blöthe, f. пльточка.
 Blöthlich, adj. нагальний, нечайний, прасний, напрасний, наразний, раптовий; adv. прасно, нечайно, нагально, оптомъ, зъ неназѣмка, зъ нечева.
 Bluberhosen (pl.), штани (pl.), шаравари (pl.).
 Blump, adj. нескладний, великдановатий, валуйковатий, боввануватий, брусоватий, необтесаний.
 Blumpen, v. n. плюснути, бухнути.
 Blumpfaß, m. битокъ, битка; (der dicke Theil жогъ, der andere мизина).
 Blunder, m. старъ (f.), лахмате, лахманъ, дрань; (unerhebliche Sache) марница, дурница, нѣсенѣтница.
 Blunderer, m. лупежникъ; грабежникъ, хижакъ.
 Blunderfammer, f. лахманська коморка.
 Blundertram, m. лахманський склепъ.
 Blundermann, m. лахманяръ, ветошникъ.
 Blundermarkt, m. лахманська торговниця.
 Blundern, v. a. грабувати, пльндрувати, лупити.
 Blunderfaß, m. мѣшокъ зъ лахманми.
 Blunderung, f. грабѣжъ, хапатня, рабунокъ.
 Blural, m. число множене (множественне).

Bluß, n. звижка, бѣльше; adv. бѣльше.
 Blußmacher, m. плюшь.
 Blußquamperfectum, n. часъ давно минувшій.
 Bluzig, adj. напучявѣлий, набресклиий, надутый.
 Blutzer, m. банкове пиво.
 Böbel, m. прощава, чернь, простий народъ, простолютъ.
 Böbelhaft, adj. посполудний, прощавий, коршменний, простолюдний.
 Böbelhaufe, m. прощава, чернь.
 Böbelherrschaft, f. простолюдне пановане.
 Bocal, m. пугаръ, чубарка.
 Bockbrett, n. пукова дошка.
 Bocken, v. n. стукотати, стукати, товкати, ковтати, пукати; (trozzen) бришкаги, горожитися, чванитися, грозити, вичинитися; auf etwas — дуфати на що, хвалитися; das Herz rocht mir серце минѣ тѣхкае (бѣ).
 Bocken, n. стукане, товкане; хвальба, горожене.
 Bocker, m. горожникъ, зухъ, хвалькѣ.
 Bockmühle, f. товкарня, стукарня.
 Bocke, f. ѡспа.
 Bockel, m. росѡлъ; — fleisch, n. соленица, соленина.
 Bocken, v. n. ѡспу дѡстати.
 Bockennarbe, f. рѣба, робокъ ѡдъ оспи.
 Bockennarbig, adj. рѣбатый, рѣбий, дѣубатый.
 Bodagra, f. гостецъ въ ногахъ.
 Bodagriff, m. маючий гостецъ въ ногахъ.
 Poesie, f. поезия, вершовництво; f. Gedicht.

- Poet, м. поеть, вершовникъ, пѣ-
 вецъ.
 Poetif, f. поетика.
 Poetifch, adj. поетичный.
 Pointe, f. головна мисль, вершокъ.
 Pofal, м. чубарка, пугарь.
 Pol, бѣгунъ, ось.
 Polarfreis, м. бѣгунове колесо.
 Polarlicht, п. полярне (пѣвнѣчне)
 свѣтло.
 Polarstern, м. бѣгунова (полярна)
 звѣзда.
 Polargirtel, м. бѣгунове колесо.
 Pole, м. Полякъ, Ляхъ.
 Polen, п. Польша, Ляхива.
 Polin, f. Польша, Ляшка, Ляховка.
 Polnifch, adj. польскій, лядскій.
 Polsemif, f. письменскій споръ
 (бѣй)
 Polemifch, adj. спорный.
 Polize, f. полица.
 Polizeci, f. полиция.
 Poliren, v. а. гладити, лощити, по-
 лѣрвати.
 Polirer, м. полѣрникъ.
 Polirt, adj. лоскучий, глаженный,
 блискучий, полѣрований.
 Polirmühle, f. полѣрный млинъ.
 Politesse, f. чешность, политика.
 Politif, f. политика.
 Politifer, м. политикъ.
 Politur, f. гладкость, полѣтура,
 лоскъ, лискъ.
 Politifch, adj. политичный.
 Polize, f. полица.
 Polizei, f. полиция.
 Polizeibeamte, м. урядникъ поли-
 цийный.
 Polizeidiener, м. полицай, полиций-
 ный слуга.
 Polizeiwidrig, adj. противополиций-
 ный.
 Polstuch, п. послѣдня мука.
 Polonäse, f. польонесь.
- Polomifiren, v. а. полощити, ля-
 шити.
 Pollution, f. зливка.
 Polster, м. подушка.
 Polstern, v. а. вистелювати, виби-
 вати.
 Polsterstuhl, м. вибиваний стѣль-
 чикъ, вибиване крѣсло.
 Polsterabend, м. передвѣсельный ве-
 черъ, двичъ-вечеръ.
 Polsterer, м. галасунъ, лопачъ.
 Polstergeist, м. страшило, дѣдко.
 Polstern, v. п. стукати, стукотати,
 лопати, грукати, гуркати, гри-
 мати, трескаться; грѣмати, га-
 ласати, кричати.
 Polsternuß, f. грецкій орѣхъ.
 Polstron, м. юнакъ, галабурникъ.
 Polsther, п. многостѣнь.
 Polygamie, f. многоженство.
 Polygon, п. многокутъ.
 Polyp, м. полипъ; (im Halse) на-
 рѣсть.
 Pomade, f. волосна масть, помада.
 Pomadiren, v. а. помадувати.
 Pomeranze, f. померанча, поме-
 ранча.
 Pomeranzengelb, adj. померанчевый,
 померанчевоѣ барви.
 Pomeranzenschale, f. померанчева
 лущина.
 Pomosche, м. трѣсковецъ.
 Pomolog, м. овочникъ.
 Pomп, м. пишность, величность.
 Pompernickel, м. разовый хлѣбъ.
 Pomphast, pomпѣ, adj. пишный,
 величный.
 Pönitentz, f. f. Више.
 Pönifikation, п. центификать.
 Ponton, м. човневый мѣсть.
 Poranz, м. страшило, пуга.
 Pore, м. поръ.

Vopulär, adj. загальнопонятний, простонародний; (leutselig) людяний.

Vopularität, f. простонародність.

Voren (pl.), продухи (pl.).

Voröb, adj. продуховатий, дзри-стий, дзрковатий, губковатий.

Vorostät, f. дзрковатість.

Vorphyg, m. багра.

Vorree, f. поръ (звичайний).

Vorrt, m. бляшечникъ.

Vort, m. f. Hasen.

Vortal, n. головний дверъ, головний вхадъ, порталъ.

Vorter, m. портерь.

Vorteseife, n. калитка

Vortier, m. f. Förtner.

Vortion, f. часть, пайка, порция.

Vorto, n. коштовé, коштова оплата.

Portrait, n. портретъ (патреть).

Portraitiren, v. a. портретувати.

Portraitmaler, m. портретний маляръ.

Vorischäse, f. ношъ (pl.), мари.

Vorlad, m. бляшки (pl.).

Vorzellan, n. порцеляна, файфур-ська глина.

Vorzellanen, adj. файфурський.

Vorzellanerbe, f. файфурська глина, файфурська земля.

Vorzellanhändler, m. файфурникъ.

Vorzellanfabrik, f. файфурня.

Vosament, n. пасаманъ.

Vosamentirer, m. пасаманникъ.

Vosanne, f. пузамъ, труба, сурма.

Vosannen, v. a. шд в. трубити, сурмати.

Vosannenbläser, m. сурмачъ, трубаръ.

Vosannenhall, m. суремний голосъ, голосъ труби.

Vosauner, m. сурмачъ.

Vose, f. боркъ.

Vositiv, adj. положний; дѣйсний, певний, вѣрний; m. перший ступень; n. малъ органи.

Vositur, f. постава, става.

Vosse, f. жарть, шутка; фразка.

Vossen, v. a. цѣлувати.

Vossen, m. пакість, збитокъ, шутка; барашки (pl.), витвари (pl.), бридня, бурда, збитки (pl.); — machen (reißen) балагурити, барашкувати, игри брѣти.

Vossenhaft, adj. витварний, шутливий, смѣшний, збиточний.

Vossenmacher, Vossenreißer, m. шуткаръ, балагуръ, збиточникъ.

Vossenpiel, n. фразка.

Vossierlich, adj. витварний, смѣшний, потѣшний.

Vost, f. пошта, почта; (Summe Gelbes) сума, рата; носилка; (Artitel) поставка, членъ; Vostzahl, f. число поставочне.

Vostament, n. підножъ.

Vostbeamte, m. поштовий урядникъ.

Vostbote, m. поштовий послаецъ.

Vostbuch, n. поштова книга.

Vostschen, n. сумка.

Vostdirektor, m. директоръ пошти.

Vosten, m. місце, мѣстце; (im Kriegeswesen) стѣйка, шидвахъ.

Vostfrei, adj. безоплатний.

Vostgeld, n. поштовé.

Vosthalter, m. поштаръ.

Vosthorn, n. поштарська труба.

Vostillion, m. поштилионъ.

Vostiren, v. a. розставити.

Vostkalesche, f. (Vostkutsch) поштовий повозъ.

Vostmeister, m. поштаръ, почтаръ.

Vostnachnahme, f. поштова сплата.

Vostpapier, n. коштовий папѣръ.

Vostpferd, n. коштовий кѣнь.

Vostporto, n. поштовé, поштова оплата.

Postfchein, m. поштова посвѣдка.
 Postfchreiber, m. поштовий писарь.
 Postfcriptum, n. приписка.
 Postulat, n. певне положене.
 Postwagen, m. поштовий вѣзъ.
 Postwechsel, m. поштовий пере-
 прѣгъ.
 Postwesen, n. поштарство.
 Potage, f. поташъ.
 Potentat, m. мочарь, осударь.
 Potenz, f. можѣсть; (in der Arithm.)
 ступень.
 Potentille, f. сметанникъ.
 Pott, m. горшокъ.
 Pottasche, f. поташъ.
 Pottfisch, m. дивоглавецъ, плевунъ.
 Poß, int. пекъ, ги; poß Senfer
 тамъ до чорта.
 Präbende, f. приходъ.
 Präceptor, m. научитель.
 Pracher, m. прошакъ, жемрущій
 лѣвъ, лѣвъ.
 Pracht, f. f. Pomp, Ueppigkeit.
 Prachtausgabe, f. пишне видане.
 Prachtbett, n. пишне лѣшко.
 Prächtigt, adj. пишній, величній,
 чудній, величавій, чепурній.
 Prachtboll, adj. випишний, препиш-
 ній.
 Präcipitat, n. осадка.
 Präcipitiren, v. а. долѣвъ зганяти.
 Practicabel, adj. зборудний, ску-
 точний.
 Practiciren, v. а. f. Uebüben, Ueb-
 führen; (als Arzt) лѣчити.
 Practicus, m. свѣдомий (досвѣдче-
 ній) чоловѣкъ, практикъ.
 Practif, f. практика, досвѣдъ.
 Practife, f. переплутъ (pl.), змова.
 Practifch, adj. практичний.
 Präcis, adj. добразний, довѣдний.
 Prädicat, n. присудокъ; титулъ.

Präfect, m. начальникъ, настав-
 никъ.
 Prägen, v. а. втискати, бити, ко-
 вати.
 Prägeln, v. а. шпарити, смажити.
 Pragmatisch, adj. прагматичний.
 Prägnant, adj. образно, довѣдно.
 Prählen, v. п. чванитися, велича-
 тися, вичинятися, хвалитися,
 гороежитися.
 Prähler, m. хвалькѣ, величайко,
 вичинка, хвостикъ, гороежникъ.
 rahlerei, f. хвальба, дума.
 rahlerisch, adj. чванливий, велич-
 ний, гороежливий, пишній.
 rahlhaut, m. хвалькѣ, хвастунъ.
 rahlsucht, f. хвальба, гороежли-
 вѣсть.
 Prähm, m. порѣвъ, перевѣзъ.
 Prälat, m. пралатъ.
 Prälatur, f. пралацтво.
 Präliminarien (pl.), предъумова.
 Prall, adj. пружистий, тугий.
 Prall, m. ѡдскокъ.
 Prallen, v. п. ѡдскочити, ѡде-
 тѣти.
 Präsubiren, v. п. перегривати, при-
 гривати.
 Präsubium, n. пригривка.
 Prämie, f. надгорода.
 Prämissa, f. предположене.
 Prangen, v. п. сяяти, штитися;
 гороежитися, вичинятися.
 Pranger, m. позорище, кѣль.
 Pränumerant, m. передплатникъ.
 Pränumeration, f. передплата
 Pränumeriren, v. а. передплачувати.
 Präparat, n. приправа, приправи-
 на, приладка.
 Präparation, f. приладка, пригото-
 влене.
 Präpariren, v. а. приладити, пригото-
 вити.

Präposition, f. предлогъ.
 Prärogativ, n. честь, прерогатива.
 Präsent, n. гостинецъ.
 Präsentation, f. представлено; —в-
 recht, f. право представлено.
 Präsentiren, v. а. представить;
 честь одати.
 Präsentirteller, m. блюдо.
 Praser, m. чешский камънъ.
 Präservativ, n. зарадне лѣкарство.
 Präsident, m. предсѣдатель.
 Präsidentin, f. предсѣдателька.
 Präsidenschaft, f. предсѣдательство.
 Präsidiren, v. n. предсѣдати.
 Prasseln, v. n. хрустѣти, сокоутѣти,
 хрумтѣти.
 Prassen, v. n. гайнувати, бенкету-
 вати, гуляти.
 Prasser, m. гуляка, розѣйникъ,
 рознустникъ.
 Prasserei, f. гуляне, гайноване, бен-
 кетоване.
 Prästiren, f. леистен.
 Präsumiren, f. Voraussetzen.
 Präsumtion, f. Voraussetzung.
 Präsumtiv, adj. догадний.
 Prätentent, m. претендентъ.
 Prätexten, f. забага.
 Prätex, m. придабашка, покривка.
 Praxis, f. практика.
 Predigen, v. а. проповѣдати, мати
 проповѣдь.
 Prediger, m. проповѣдникъ.
 Predigt, f. проповѣдь.
 Predigtstuhl, m. проповѣдница, ка-
 зальница.
 Pregeln, v. а. шпарити, шварити.
 Preis, m. цѣна, надгорода, честь,
 слава, хвала; f. Saum; preisge-
 ben лишити, видати, на лупъ
 кнути.
 Preisaufgabe, f. нагородне завдане.
 Preiscourant, m. цѣнникъ.

Preiselbeere, f. брусниця, квасни-
 ця, чорниця, боровина, борбвка.
 Preisen, v. а. величати, славити,
 хвалити; v. n. цѣну мати, въ цѣ-
 нѣ бути, стояти.
 Preisfrage, f. надгородне запитане.
 Preiswürdig, adj. достохвальний;
 цѣнный, вартонний.
 Pressen, v. а. пругати, пирснути,
 одкидати; обманити, ошукати.
 Presser, m. одскокъ, пирсъ; (von
 einer Person) мантюга, дерлиця,
 дерунъ, возъмитель.
 Premier, m. перший.
 Premierminister, m. перший мини-
 стеръ.
 Pressen, v. а. втолочити, даввити.
 Press, adj. приляглий, притисливий.
 Pressengel, m. ручка тискарська.
 Presse, f. тискарня, праса, насиль-
 никъ, печатня.
 Pressen, n. прасило.
 Pressen, v. а тиснути, гладати,
 гнетити, давити, толочити; сило-
 вати, притискати.
 Presser, m. тискаръ, друкаръ; Luch-
 — фольшникъ; Wasch— вос-
 кобийникъ.
 Pressfreiheit, f. свобода тиску
 (друку).
 Pressgericht, n. судъ тисковий.
 Pressgesetz, n. право тискове (дру-
 кове).
 Pressiren, v. а. налити.
 Presswurst, f. кутникъ, кутнюхъ.
 Presswang, m. неволя тиску (друку).
 Preuß, adj. цѣнный.
 Preißel, m. прѣтчикъ.
 Preißeln, v. а. колоти, довбати.
 Priester, m. ерей, священникъ,
 попъ.
 Priesterin, m. ерейка, попада.
 Priesterfäppchen, n. ярмурка.

Рриестерлич, adj. ерейськый, священницькый.
 Рриестерrock, m. священнича ряса.
 Рриестерthum, n. священництво, ерейство.
 Рриестерweihe, f. висвячене на священника.
 Рprima, f. перша (кляса).
 Рrim, m. (in der Musit) примъ (auch береза, заспѣвъ).
 Рrimaner, m. ученикъ першоѣ кляси.
 Рrimad, m. примасъ.
 Рrimat, n. примать.
 Рrimatwechsel, m. тратка примова.
 Рrimitivum, n. первѣстокъ.
 Рrincipal, m. добродѣй, папъ.
 Рринз, m. князь; царевичъ, пѣсаревичъ, принцъ.
 Рринзessin, f. княгиня, царѣвна, пѣсарѣвна, принцизна.
 Рринзip, n. початокъ, починъ; правило, засада.
 Рprior, m. приоръ; игумень.
 Рpriorat, n. приоратъ; игуменство.
 Рприн, f. игумена, приорка.
 Ррифe, f. добича, полонъ; (Tabak) пучка, пушка, нюхъ.
 Рризма, n. гранякъ, призма.
 Рризматисф, adj. граняковий, призматичный.
 Рритсше, f. трѣпачка; (Sattel) терлица; (Schlafbanf) ослонъ (до спана); (am Schlitten) мѣспе за санями.
 Рритschen, v. a. трѣпати, бити.
 Рритschmeister, m. арлекинъ.
 Ррибат, adj. приватный, хатный, домашный; частный, сукромий.
 Ррибатисiren, v. n. приватно жити.
 Ррибатleben, n. житѣе приватне.
 Ррибатmann, m. приватный чоловѣкъ.

Ррибатperson, f. приватна особа.
 Ррибет, n. нужникъ, серникъ (срачъ).
 Ррибилегiren, v. a. дати (надати) кому привилей.
 Ррибилегium, n. привилей.
 Рpro und contra за и проти.
 Рprobat, adj. досвѣдчений.
 Ррѣbchen, n. трѣбка.
 Ррѣbe, f. трѣба, стрѣбунокъ; скуса.
 Ррѣbearbeit, f. трѣбна работа.
 Ррѣbebogen, m. трѣбный листъ.
 Ррѣbejahr, n. трѣбный рѣкъ, рѣкъ трѣби.
 Ррѣbepredigt, f. трѣбна проповѣдь.
 Ррѣben, ррѣbiren, v. a. трѣбувати, досвѣдчати, довѣжати.
 Ррѣbirer, m. трѣбовникъ, довѣжникъ.
 Ррѣbirstein, m. трѣбный камѣнь.
 Ррѣblem, n. завдане, завдача.
 Ррѣbst, m. приходникъ (прѣбощъ).
 Ррѣbstei, f. приходство.
 Ррѣcebiren, v. n. правуватися.
 Ррѣcebur, f. поступоване, порядокъ.
 Ррѣcent, n. ѡдсотокъ, процентъ.
 Ррѣcess, m. тяжба, позва, орудка, справа; einen — fѣhren правуватися, правдатися.
 Ррѣcessfѣhrung, f. правоване, ведене тяжби, правдоване.
 Ррѣcession, f. обходъ.
 Ррѣcessiren, v. a. правувати, позивати кого, правуватися зъ кимъ, правдатися, на правду йти зъ кимъ.
 Ррѣcessordnung, f. установа тяжбна.
 Ррѣclamatiоn, f. оголоска, ѡдозва.
 Ррѣclamiren, v. a. оголосити.
 Ррѣcurator, m. прокураторъ.
 Ррѣduciren, v. a. вивести, видати, дѣлати, виробити; показати.
 Ррѣduct, m. (in Schuѣen) кара тѣлесна; n. оvocъ, плѣдъ; винѣсъ.

Production, f. творене, вироблюване.

Productiv, adj. творчий, плодний.

Profan, adj. світський, мирський, обчеський.

Profaniren, v. а. зневажити, збезчестити, знеславити, обезславити.

Profess, f. об'яз, пооб'яз.

Profession, f. рем'сло, стань.

Professionist, m. рем'сникъ.

Professor, m. професоръ, учитель.

Professur, m. професура.

Profil, n. бочний прозъръ.

Profit, m. f. Gewinn.

Profos, m. профось.

Prognostikon, n. ворожба, знакъ.

Programm, n. програма (f.).

Progress, m. f. Fortschritt.

Progression, f. прогресия.

Progressiv, adj. поступуючий.

Prohibitiv, adj. зборонний.

Projekt, n. наверхъ, наснова, вносокъ, гадка, замисль.

Projektiren, v. а. f. Entwerfen.

Proletariat, n. убожь (f.), б'дота.

Prolog, m. передне слово.

Prolongiren, v. а. продовжити.

Promenade, f. прохдль.

Promotion, f. промоция.

Promoviren, v. а. поставовити (посунути) на вижше м'сце.

Prompt, adj. готовий, швидкий, скорий.

Promulgiren, v. а. обнародовити, оголосити.

Proponen, n. нам'стка, м'стоименникъ.

Prophet, m. пророкъ, в'щникъ.

Prophetin, f. пророчниця, в'щниця.

Prophesien, v. а. просказати, пророчити, будучити, в'щувати, ворожити.

Prophesierung, f. пророчество, в'щба, ворожба.

Propination, f. пропинация.

Proponiren, v. а. представити, предложити.

Proportion, f. розм'ръ, ладъ, стосунокъ.

Proportionirt, adj. розм'рний.

Proposition, f. предложене; завдане.

Propst, f. Probst.

Protector, m. проректоръ.

Prosa, f. проза, простомова.

Prosaisch, adj. прозаичний.

Prosaist, m. (Prosaiker) прозаикъ.

Proselit, m. новохрещенець, навернений.

Proselitenmacher, m. наверникъ.

Prosobie, f. прозодия.

Prospekt, m. прозъръ, видно, проглядъ, виглядъ.

Prostituiren, v. а. зневажити, знеславити; простерти.

Prostitution, f. зневага; соромнть.

Protektion, f. оп'вка, заступництво.

Protest, m. протестъ.

Protestant, m. протестантъ, лютеръ.

Protestantisch, adj. протестантський, лютерський.

Protestiren, v. а. перечити, протестувати.

Protocoll, n. записникъ, протокулъ.

Protocolliren, v. а. взяти до записника, записати.

Prozen, v. а. завигнути; v. п. дутися, бовдуритися.

Prozig, adj. гордий.

Prozette, f. кол'сний ланцюгъ.

Prozswagen, m. гарматний передокъ, кол'сна (pl.).

Probian, m. засоби (pl.), припаси, (pl.), запасъ.

Probianthaus, n. дмъ засобовий магазинъ.

Probianiren, v. а. засобити.

Probianswagen, m. засобовий в'зъ.

Probinz, f. повѣтъ, краѣна, провинция.

Provinzialismus, m. повѣтовщина.

Provision, f. запасъ; провизия.

Provisor, m. провизоръ, орудникъ.

Provisorisch, adj. дочасовий, часовий.

Prozeß, f. Процеß.

Prozeßsüchtig, adj. позивальскій.

Prudel, m. выпаръ, пара; (vom Wasser) жерельна вода.

Prudeln, v. п. кипѣти, парувати.

Prüfen, v. а. довѣжати, досвѣдчати. трѣбувати; питати.

Prüfstein, m. f. Probirstein.

Prüfung, f. довѣжуване, трѣбоване; спитъ, испитъ.

Prüfungskommission, f. испитова комиссия, питаюча комиссия.

Prügel, m. паровець, кий, палка, нагай.

Prügelei, f. бѣйка, бийка.

Prügeln, v. а. цвѣгати, востѣхати, бити, палкувати.

Prüf, m. мышиность, выпихъ, вистрой, оздоба.

Prunken, v. а. f. Prangen, Glänzen.

Prunkliebend, adj. пишнолюбивий, вистройливий.

Prunklos, adj. безъ пишности, поединчий, бозоздобный.

Psalm, m. псаломъ.

Psalmbuch, n. псалтира.

Psalmist, m. псаломникъ.

Psalter, f. псалтира.

Pst, int. петь, цитъ, тихо.

Pseudonym, подъ чужимъ именемъ, чужоимя.

Psycholog, m. психологъ.

Psychologie, f. психология.

Psychologisch, adj. психологичный.

Publizieren, v. а. оголосити (прилюдно), обнародовати, обнародовати.

Publizist, m. публицистъ.

Publizium, n. прилюдность, люде, зарпль.

Pudel, m. пудель, мудлачь; (Schachtel) коробка; f. Fehler.

Pulvermühle, f. кудлата шапка.

Pulvern, v. п. обмялятися, омахатися. омахнутися.

Pulvernärrisch, adj. дуже смѣшний, забавный.

Puder, m. пудра.

Puderbeutel, m. пудерный мѣшочокъ.

Pudern, v. а. пудрувати.

Puderschachtel, Pulverbüchse, f. коробка на пудру.

Puderquast, Puderpüster, m. пудревий квачъ.

Puff, m. кулакъ, ударъ, парунъ; (als Spiel) пуфъ.

Puffen, v. п. бухнути; v. а. бухати, бити, товчи.

Puffer, m. пистолятко.

Pulpet, n. f. Pult.

Puls, m. живчикъ, живжикъ, пульсъ.

Pulsader, f. бюча жила.

Pulsen, v. п. бити (о пульсъ).

Pult, m. столликъ.

Pulver, n. порохъ, порошокъ.

Pulverchen, n. порохокъ, порошочокъ.

Pulverfaß, n. бочка на порохъ (зъ порохомъ).

Pulverflasche, f. порошница.

Pulverhaus, n. пороховня.

Pulverhorn, n. (пороховий) рогъ.

Pulvericht, adj. порохуватий.

Pulverisiren, v. а. товчи на порохъ, розтирати.

Pulverisirung, f. пороховане.

Pulverkammer, f. порохова коморка.

Pulverkarren, Pulverwagen, m. ящикъ (пороховий).

Pulvermagazin, n. пороховня.

Pulvermühle, f. пороховий млинъ.

Vulbermaß, п. патронъ, ладунокъ.
Vulberfaß, м. пороховий мѣшокъ.
Vulberthurn, м. пороховня.
Vulbertonne, ф. бочка олъ пороху.
Vumpre, ф. черпало.
Vumpren, в. а. черпати, качати.
Vumpenschwengel, м. ручка у чер-
 пала.
Vumpenstoß, м. Vumpenstange, ф.
 товкачъ.
Vumpentvert, п. помпа.
Vumpernickel, м. разовий хлѣбъ.
Vumphosen (pl.), шаравари.
Vunqe, ф. бобовница.
Vunfft, м. капка, бриска; крапка,
 точка, пятка; предметъ; членъ.
Vunktiren, в. а. крапкувати, точку-
 вати, пяткувати.
Vunktirnabel, ф. рѣзбярська голка.
Vunfftlich, adj. точный, добразный,
 непохибный.
Vunfftlichkeit, ф. точность, дораз-
 ность.
Vunfch, м. пунчъ; — glas, п. пун-
 чева шклянка; — löffel, м. пун-
 чева ложка.
Vupill, м. малолѣтний, недолѣтний,
 сирота.
Vupille, ф. зѣница; зѣрница, чолвѣ-
 чокъ, зрячокъ.
Vuppe, ф. кукла; ф. Köder.
Vuppen, в. а. ловити приковопою
 риби; в. г. закуклитися, кукли-
 тиса.
Vuppengesicht, п. кукольна тварь.
Vuppengram, м. торгъ куклами (за-
 бавками), забавки (pl.).
Vuppenkrämer, Vuppenmacher, м. ку-
 кларь.
Vuppenfpiel, п. кукольна игра.
Vur, adj. шириий, справдешный, чи-
 стый.
Vurganz, ф. лѣкарство прочистие.

Vurgiren, в. а. прочистити; в. п.
 мазати, каяти.
Vurgatorium, п. чистилище.
Vurgirfraut, п. трудъ.
Vuridmief, м. пуризмъ.
Vurist, м. пуристъ.
Vurpur, м. багра; — farbe, ф. ба-
 гровий (багряный) цвѣтъ; — fleid,
 п. багряна одѣжъ, багряница;
 — främer, м. торгующий багра-
 ми; — mantel, м. багряна ман-
 та.
Vurpurn, purpurfarben, adj. багря-
 ный багряноф барви.
Vurpurrothe, ф. багряна барва.
Vurpurschnecke, ф. багряный слимакъ.
Vurzeln, в. п. беркипнути, пере-
 вернуться, кабатнути.
Vustel, ф. мѣхурецъ, мѣхурна.
Vusten, в. а. дути.
Vute, ф. Vuthuhn, п. Vuter, ш. ин-
 дикъ.
Vutz, м. стрѣй, убрание, злоба.
Vutzdoct, ф. стрѣйникъ, фертикъ
 (m.); стрѣйница, чепурница.
Vutzen, в. а. чистити, хрястати,
 охрястати, стрѣйти, убирати;
 die Bäume — обрѣзувати дерева;
 den Bart — брѣти бороду; die
 Schuhe — чистити черевки.
Vutzhandel, м. торгъ модными това-
 рами.
Vutzhändler, м. стрѣвникъ.
Vutzhänderin, ф. стрѣвница.
Vutzig, adj. смѣшний.
Vutzladen, м. стрѣвний склепъ.
Vutzmacherin, ф. чипочница, стрѣв-
 ница.
Vutzparr, м. стрѣйникъ.
Vutzscheere, ф. щипъ (pl.).
Vutzzimmer, п. Vutzstube, ф. уби-
 ральня.
Pyramide, ф. пирамида.

Pyramidenförmig, adj. пирамидальный.
 Pyrost, m. f. Goldamfel.

Pyrometer, m. огнѣмѣръ.
 Pyrop, m. крухликъ.

Q.

Quabbe, f. f. Quappe.
 Quabbeln, v. п. дрожати, трястися.
 Quabbelig, adj. тучный, товстий, ботвълий.
 Quackfalber, m. партола.
 Quackfalberei, f. партольство.
 Quackfalbern, v. а. партóлити, капарити.
 Quaderstein, m. тѣсовий камѣнь.
 Quadrant, m. квадрантъ.
 Quadrat, n. четверогранъ, квадратъ, двукратъ.
 Quadratsfuß, m. квадратовая ступа.
 Quadratmeile, f. квадратовая миля.
 Quadratruthe, f. квадратовой сяжень (сягъ).
 Quadratur, f. квадратура, четверогранность.
 Quadraturzettel, f. квадратовой корень.
 Quadratzahl, f. квадратове число.
 Quadrille, f. кадрий.
 Quadriren, v. а. четверогранити, квадрувати; годитися.
 Quadrupel, m. четвърне число, квадрупля.
 Quafeln, v. п. лепотѣти, плести, шепетати.
 Quaken, v. п. квакати, рахкотѣти.
 Quaken, v. п. квичати, пищати, скомлѣти.
 Quaker, Quaker m. квакеръ.
 Qual, f. мука, трапунокъ.
 Qualen, v. а. мучити, дратувати (кого), докучати, доскóрляти (кому), гонобити, нюгати, гризти, томити.

Quäler, m. мучитель, лоточíголова, забавíздоровля.
 Quälerei, f. мучене, докучане.
 Quälerin, f. мучителька.
 Quälgeist, m. докучливый (доскóрливый) духъ.
 Qualification, f. удобнене, успосóблене.
 Qualificiren, v. а. способити.
 Qualität, f. власность, питоменность, даръ, станъ, якость.
 Qualitativ, adj. що-до якости.
 Qualm, m. чадъ, сопухъ, задухъ, грубий димъ.
 Qualmen, v. п. чадити, куритися.
 Qualster, m. харкотине, харкотина.
 Qualstern, v. п. харкотати, харкати.
 Qualvoll, adj. мучливый, некольний.
 Quandel, m. угольникъ.
 Quantität, f. скóлькость, число.
 Quantitativ, adj. що-до скóлькости.
 Quantum, n. почóтъ.
 Quappe, f. мяюхъ, ментюхъ.
 Quarantaine, f. карантана.
 Quarzgefäse, m. тварóгъ.
 Quarz, m. тварóгъ; дрань; (Koth) лайно, болото, гóвно.
 Quarzhänge, f. сирникъ.
 Quarzgefäse, m. тварóгъ.
 Quarzloß, m. лънивий (сирний) пирóгъ.
 Quarre, f. репина.
 Quarren, v. п. плакати, репѣти; скрипѣти.
 Quart, n. четвертина, чвертка, чверть.

Quartal, n. четвертина (чверть) року, чвертьрѣкъ.

Quartalgeß, n. чвертьрѣчнй грошъ.

Quartalweise, adv. чвертьрѣчно.

Quartaner, m. ученикъ чвертовоу класи.

Quartanfieber, n. чвертднева пропасница.

Quartant, m. книга въ чвертину.

Quartblatt, n. чвертка паперу.

Quarte, f. чверта часть, кварта

Quartett, n. квартетъ.

Quartformat, n. чвертьлистовий форматъ.

Quartier, n. (Wohnung) квартира, мешкане, постѡй; (ein Maß) кварта, квартира; (Stadtviertel) чверта часть, чвертина мѣста; im — bitten (übertr.) о милость просити.

Quartieren, v. а. кватирувати, розставити по кватирахъ.

Quartierfreiheit, f. увѡльнене ѡдъ кватирунку.

Quartiergeld, n. кватирунковй грошъ, постѡйне (n.).

Quartiermacher, m. кватирмаха.

Quartiermeister, m. кватирмистеръ.

Quarz, m. кремъникъ, кварецъ.

Quast, m. Quaste, f. квачъ, кутасъ.

Quatember, m. чвертина року; сухидни (pl., gen. сухиднѣвъ).

Quatsch, int. хляскъ.

Quatschen, v. п. хляскати.

Quatschig, adj. болотний, грузький.

Quebbe, f. трасавица, грузъ, мочарна, млака, охабъ.

Quebbicht, adj. трасавичний, грузький.

Quecke, f. пирій, пирійка (f.).

Quecksilber, n. живе срѣбло.

Quecksilbererz, n. живосрѣбна руда.

Quehle, f. ручникъ.

Quelle, f. (Quell, m.) жерело, норá, чуркало, кирница.

Quellehrenpreis, m. f. Waschungen.

Quellen, v. п. кирнити, чуркати, рияти, витѣкати; (ausgebeht werden) пучаявти, грубѣти; v. а. мочити, намочити.

Quellenreich, adj. богатий въ жерела, нористий, кирничний.

Quellengebiet, n. креничини (pl.), кирничини (pl.).

Quellraute, f. f. Brunnenfresse.

Quellsalz, n. жерельна сѡль.

Quellsand, m. мѣлкий пѣсокъ.

Quellwasser, n. жерельна (кирнична) вода.

Quendel, m. (Feldstümmel) полевий кмень, чабракъ; материнка.

Quendelölhl, n. чабраковий олѣй.

Quengesei, f. ряда.

Quengeln, v. п. рядаливнмъ бути.

Quent, n. Quentchen, n. квентъ, квентель.

Quer, adv. на - поперекъ, вскѡсь, на - вскѡсь, на - перекрытъ; adj. поперечний, укѡсьний, зъ-укѡсьний.

Queraft, m. поперечна галузка.

Querast, f. сокира зъ двома ѡстрами.

Querbalken, m. перекладина, балъцѣсь.

Quere, f. поперечность, зъ-укѡсь, поперечка; in die — вскѡсь, на бакеръ.

Querstöte, f. фуярка, флютня.

Quergasse, f. поперечна улица.

Querholz, n. поперечна дерево; (an einer Saßpel) корытка; (am Schlitten) перѣнозе; (Querstoc beim Zofse) снѡзка, принозъ, притика; (im Dienestoc) снѡза.

- Quertopf, m. впертий (прямий) чолувѣкъ.
 Quersl, m. колотѣвка, копистка.
 Querslen, v. а колотити, бовтати.
 Querslinie, f. поперечна линия.
 Querpfeife, f. фуарка.
 Quernacht, f. перечка.
 Querpfeifer, m. фуарникъ.
 Quersack, m. бесага, бесаги (pl.), бисаги (pl.).
 Querschnitt, m. перечка.
 Quersattel, m. жѣноче сѣдло.
 Querstraße, f. поперечна улица.
 Querstrich, m. поперечный смугъ; (Hinderniß) перешкода, запона; einen — durch die Rechnung machen заѣхати (кому), помѣшати (кому).
 Querrüber, adv. вскбѣъ, навскбѣъ, на - поперекъ.
 Quersulant, m. нарѣкливецъ, нарѣка.
 Querswand, f. поперечна стѣна, пересторона.
 Quertweg, m. поперечна дорога, перекрестна дорога.
 Quetsche, f. тискальце, давилце; тѣснота, бѣда.
 Quetschen, v. а. давити, глодати, тиснути; мяздрити, роздавити, розмяздрити.
 Quetschung, f. давлене, глодане; роздавлене.
 Quene, f. бильярдный кий.
 Querd, adj. черствый, живий, свѣжий; m. f. Quersilber.
 Quicksand, m. мѣлкий пѣсокъ.
 Quicken, v. п. квичати.
 Quiemen, v. п. ковирѣти, хириати, кахкати.
 Quinta, f. пята класа.
 Quinte, f. квинта; f. Rante, Finte.
 Quintessenz, f. мясокъ.
 Quintett, n. квинтетъ.
 Quirl, m. колотѣвка, копистка.
 Quirsche, f. горобина, ораба, рѣба.
 Quitt, adv. вольно, чисто, квить.
 Quitte, f. пигва, яйва.
 Quittenbaum, m. пигвова дерево.
 Quittenmuß, m. повила пигвовъ.
 Quittenwein, m. пигвова вино.
 Quittiren, v. а. квитивати; (verlassen) залишити, покинути.
 Quittung, f. квить, квитокъ.
 Quitze, f. рѣба, ораба.
 Quodlibet, n. всячина, усячина.
 Quote, f. часть; сколькбѣсть.
 Quotient, m. частне число.

R. P. P.

- Raа, f. f. Rаh.
 Rabatt, m. одступка, рабатъ.
 Rabatte, f. виворѣтъ, вилога; (Gar-tenbeet) грядка.
 Rabbiner, m. рабинъ.
 Rabe, m. воронъ, крукъ.
 Rabenaad, n. кручаче стерво, жиръ; ледацица.
 Rabenei, n. кручаче яйце.
 Rabenfrähe, f. райворонъ.
 Rabenmutter, f. жорстока мати, ярбсница.
 Rabenschwarz, adj. чорний якъ воронъ.
 Rabenstein, m. лобне мѣсце.
 Rabulist, m. коверзникъ, крутаръ.
 Race, f. раса, колѣно, рѣдъ.
 Rache, f. мста, помста; — dirst, m. хѣтъ помсти; — engel, m. ан-

гель - мститель; — glühend, adj. розгрьтий пѣмстою.
 Ражен, м. пашъ (f), писокъ, челюсть.
 Rächen, v. а. мститися за що, мстити, ѡдомстити.
 Rächer, м. местникъ, мститель.
 Rächerin, f. местница.
 Rächgier, f. мстивѡсть.
 Rächgierig, adj. мстивий.
 Rächsucht, f. f. Rächgier.
 Raß, м. аракъ.
 Raßer, м. живодеръ; фаринникъ, мошонникъ.
 Rad, п. колесо; der Pfau schlägt ein Rad навъръ розпустивъ ѡбѡтъ; unterschlächtiges — подѡйникъ, подѡсобийне колесо; Oberschlächtiges — коречникъ.
 Radbohrer, м. ѡпатень.
 Radbrechen, v. а. калъчити, ломати.
 Rädchen, п. колѡсна.
 Radhaute, Radhaue, f. мотива.
 Räderführer, м. проводаторъ, на-чальникъ.
 Räder, м. решето.
 Rademacher, м. колѡсникъ.
 Raden, м. кукѡль.
 Räderbüchse, f. букша.
 Räderч. v. а. колесувати, колесомъ товчи.
 Räderwerk, п. колеса (pl.).
 Radfelge, f. звоно, дзвонокъ.
 Räderförmig, adj. колесуватий
 Radikal, adj. gründlich.
 Radiren, v. а. скоблити; f. Rätzen.
 Radirkunst, f. штука вискоблывая.
 Radirmesser, п. ножикъ до вискоблывая.
 Radisch, м. редька, редьковъ (f.).
 Radius, м. пѡвпоперечникъ.
 Radlinie, f. колѡсна леня.

Radfrümme, f. обдѡль.
 Radschiene, f. шина колѡсна.
 Radspende, f. шпича.
 Radsperr, f. гамъ.
 Radwelle, f. веретено, колѡворѡтъ.
 Radspur, f. слѡдъ (колеса), шляхъ, шлякъ.
 Raffel, f. дергавка, дерглица.
 Raffeln, v. а. дергати.
 Raffen, v. а. згребувати, гребсти, збирати, розкопити, порвати, загоргати.
 Raffinerie, f. пукроварня.
 Raffinade, f. чишене цукру.
 Raffiniren, v. а. чистити, прочищувати; v. п. f. Rächfinnen.
 Raffinirt, adj. чищений; хитрий.
 Ragen, v. п. стирчати, висунутися виставати.
 Ragout, п. бикусъ.
 Ragwitz, f. бровничка, бровникъ.
 Rahm, м. сметана, сметанка.
 Rähmchen, п. рамцъ (pl.).
 Rahmen, м. рама, рамка; край, берегъ.
 Rahmen, v. п. давати сметанку.
 Rahmhobel, м. рамковий струголь.
 Rahmnähtere, f. кросневе шите, кроснева работа.
 Rahne, f. брусъ.
 Rain, м. межа, вигѡнъ; травникъ.
 Rainbalken, п. непоорана земля.
 Rainblume, f. стокороль.
 Rainfarren, м. пизьмо, пажмо.
 Rainfohl, м. молочѡй, дика капу-ста.
 Rainweide, f. свидина, свидъ, крушина.
 Raison, f. Vernunft, Ursache.
 Raisonnabel, f. Vernünftig, Billig.
 Raisonnement, f. Beurteilung, Urtheil.
 Raisonniren, v. п. розумувати.

Raisonneur, m. говорунъ.
 Rakete, f. ракета.
 Ralf, m. Ralle, f. хороствѣль, коро-
 ствѣль; f. Wachtelkönig.
 Rammbock, m. козель; f. Rammbock.
 Rammbock, m. баба, довбня.
 Ramme, f. баранъ.
 Rammeln, v. п. грѣтися, вязатися.
 Rammelzeit, f. грѣйка, часъ грѣйки.
 Rammen, v. а. вбивати.
 Rammler, m. (Hase) заяць (самецъ);
 (Wibber) баранъ; (Kater) котъ.
 Rammkopf, m. бараняча голова.
 Rand, m. край, берегъ, конецъ,
 поясъ; — stiefel (pl.), поясови
 чоботи.
 Randbemerkung, f. примѣтка крайна.
 Ränder, rändern, v. а. береги одер
 краѣ робити (давати); карбу-
 вати.
 Randglosse, f. f. Randbemerkung.
 Rändig, adj. бережний; rändiger Ru-
 bel карбованецъ.
 Randschrift, f. письмо (надпись) на
 краю.
 Rast, m. берегъ, край; Brotrast
 цѣлушка, твердушка.
 Rang, m. рядъ, мѣсце, ступень,
 станъ, достоинство, перше мѣс-
 це, передне мѣсце.
 Range, f. поросна свиня; m. вовисъ,
 гультай.
 Rangiren, v. а. рядити, уставити
 въ порядокъ.
 Rangordnung, f. ступень; упоря-
 коване по́сля ступня.
 Rangstreit, m. сварка о першень-
 ство.
 Rangsucht, f. хѣть першеньства.
 Rant, adj. тонкий; m. (getv. Rante,
 pl.) хитрощъ (pl.), подступи,
 переплутнѣ, сплутнѣ, викрутнѣ,
 подсоки.
 Ranke, f. Ranken, m. усинѣ; галузка.

Räntemacher, m. переплутъ, сплут-
 никъ, подступникъ.
 Ränkevoll, adj. подступный, подсо-
 кливый.
 Rankef, f. яскѣръ, болотне зѣле.
 Ranzel, m. клунокъ.
 Ranzel, m. клунокъ, торба; (Sauch)
 черевцо, теливо.
 Ranzel, v. п. грѣтися, бѣгати.
 Ranzig, adj. святий, свядѣлий, стух-
 лий, чутний.
 Ranzion, f. окупъ, викупъ.
 Ranzioniren, v. а. викупити
 Rarre, m. вороний ко́въ, вороникъ,
 карий ко́въ.
 Rarre, f. ко́въна опухлина.
 Rappelschiff, adj. f. Zornig.
 Rappeln, v. п. f. klappern, Rasseln;
 (nicht bei gesundem Verstande sein)
 обожеволѣти, воробѣвъ мати; еѣ
 rappelt ihm im Kopfe онъ мае не
 сповна розуму, онъ збожеволѣвъ
 одер дурѣвъ.
 Rappier, m. рапиръ.
 Rappieren, v. г. битися на рапири.
 Rapport, m. f. Bericht.
 Rapportiren, v. а. f. Berichten.
 Rappz, m. рѣпанъ, рѣпица; Ледзъ,
 гиць; хапъ.
 Rappsen, v. а. хапати. фатати.
 Rarinsel, f. звѣнокъ садовый.
 Rar, adj. f. Seltен.
 Rarität, f. f. Seltенheit.
 Rasch, m. рашъ.
 Rasch, adj. скорий, хуткий, би-
 стрый, горячий, живий, охочий.
 Räsch, adj. черствый, хрупкий,
 крихкий, сухой.
 Raschheit, f. скорѣсть, хутѣѣсть,
 бистрѣсть, горячѣсть.
 Rasen, m. дерня, дернь, дернюка;
 мурава, травникъ.
 Rasen, v. п. бѣситися, дурѣти, ка-
 зитися, лютувати.

Rasfenbant, f. дернова лавка.
 Rasfend, adj. скажений, бѣснуватий, буйний, несамовитий, божевольный.
 Rasfenplatz, m. Rasfenstück, n. муравникъ, мурогъ, травникъ.
 Raserei, f. бѣсноватость, скаженость.
 Rasiren, v. а. брити, бритвати, голити.
 Rasirmesser, n. бричъ, бритовъ, бритва.
 Rasre, f. s. Raspe.
 Raspel, f. рашпель.
 Raspelhaus, n. дѣмъ робочий.
 Raspeln, v. а. рашпелювати.
 Raspelspäne (pl.), остружки, опилки (pl.).
 Rassel, f. s. Schmarre.
 Rasseln, v. n. хработѣти, скрипѣти, лускотѣти, гримѣти.
 Raſt, f. ѡпочивокъ, супочинокъ, супокѡй, пѡльга, вичась.
 Raſten, v. n. ѡпочивати, ѡдохнути.
 Raſtlos, adj. безвтомний, безвпийний, невсипуший.
 Raſtlosigkeit, f. безвтомность.
 Raſtag, m. день ѡпочивку.
 Rate, f. рата.
 Rath, m. рада, порада, нарада; (ein Collegium) судъ, Рада; (ein Mitglied eines Collegiums) радникъ, радный; — schaffen зарадити чому, найти способъ; f. Sparſamkeit.
 Rathen, v. а. радити, нарадити, нагалии; errathen зганути, ѡгадати.
 Rathgeber, m. дорадникъ, раецъ (ген. райця).
 Rathgeberin, f. дорадниця.
 Rathhaus, n. радный дѣмъ, ратушъ.

Räthin, f. радникова (g. радниковѡвъ).
 Rätſlich, adj. f. Sparſam, Müſſlich.
 Rathlos, adj. безпорадний, безпомѡчний.
 Rathmann, m. радный (g. радного).
 Rathſam, adj. f. Sparſam; (bedächtig, weislich) дорадливый, мудрый, хосенный.
 Rathsbote, m. возыйный.
 Rathſchlag, m. рада, порада, гадка, суль.
 Rathſchlagen, v. n. радити надъ чимъ (о чѣмъ).
 Rathſchluß, m. судьба, воля; рада.
 Rathſcollegium, n. Рада.
 Rätſel, n. загадка.
 Rätſelhaft, adj. загадковый, сумный, загадочный.
 Rätſelhaftigkeit, f. загаковость.
 Rätſelſpruch, m. загадка.
 Rathſfähig, adj. здѡбный (способный) до ради.
 Rathſglied, n. членъ Ради.
 Rathſherr, m. радникъ, радный.
 Rathſfeller, m. мѣйська пивниця.
 Rathſperſon, f. членъ магистрату.
 Rathſchluß, m. ухвала ради.
 Rathſchreiber, m. радный писаръ.
 Rathſitzung, f. засѣдане ради.
 Rathſtelle, f. мѣсце въ магистратѣ (въ Радѣ).
 Rathſtube, f. радна кѡмната.
 Rathſversammlung, f. Рада.
 Rathſwage, f. мѣйська вага.
 Rathſwahl, f. виборъ радныхъ.
 Rathſwechſel, m. змѣна ради.
 Ratification, f. потвержене.
 Ratificiren, v. а. потвердити.
 Ration, f. порция.
 Rational, rationell adj. рациональный.
 Rationalismus, m. рационализмъ.
 Rationalist, m. рационалистъ.

Matte, Raße, f. пошукъ, шуръ.
 Mattenfalle, f. ловачка на шури.
 Mattengift, Rakenpulver, n. трутка на шури.
 Mattenschwanz, m. фобъ шурачий;
 bot. двойлисть.
 Mattern, v. n. лоскотати.
 Matzen, v. r. f. Walgen (sich).
 Matzenkönig, m. шурачий король.
 Raub, m. драпежа, грабѣжъ, рабу-
 нокъ, добыча, лупъ.
 Raubadel, m. грабѣжна шляхта.
 Raubbegehrde, f. хѣтъ грабѣжу.
 Raubbienne, f. хижна пчола.
 Rauben, v. a. хижити, грабити, лу-
 пити, рабувати, лупити.
 Räuber, m. хижакъ, розбишака,
 розбѣйникъ, опришокъ, гайда-
 махъ, гайдамаха, гайдамака.
 Raubbande, Räuberbande, f. ватага
 (шайка) гайдамацька oder роз-
 бѣйнича.
 Räuberei, f. розбишацтво, гайда-
 мацтво.
 Räuberhand, f. рука гайдамацька.
 Räuberhauptmann, m. ватажко оприш-
 ковъ oder гайдамаховъ.
 Räuberhöhle, f. пещера (леговисько)
 опришковъ.
 Räuberin, f. розбѣйница, оприш-
 ница.
 Räuberisch, adj. розбишацький, гай-
 дамацький, хижний.
 Raubfisch, m. хижна риба.
 Raubgesindel, n. зволючъ опришковъ,
 опришки, гайдамахи (pl.).
 Raubgier, Raubfucht, f. хѣтъ гра-
 бѣжу.
 Raubgierig, raubfüchtig, adj. хижаку-
 ватий.
 Raubgut, n. добыча, грабѣжъ.
 Raubhölle, f. f. Räuberhöhle.
 Raubmord, m. убийство зъ рабу-
 комъ.

Raubnest, n. гнѣздо розбѣйниче.
 Raubritter, m. наѣздникъ.
 Raubschiff, n. хижний корабель.
 Raubschütz, m. (Wildbieb) хижний
 стрѣлецъ.
 Raubschloß, n. гайдамацький замокъ.
 Raubsucht, f. f. Raubgier.
 Raubthier, n. хижний звѣръ.
 Raubvogel, m. хижна птица.
 Rauch, adj. патлатий, волохатий,
 кошлавий, кошлатий, пухатий.
 Rauch, m. куръ, димъ, копѣтъ,
 чадъ.
 Rauchaltar, m. кадильный ѡлтарь.
 Rauchen, v. n. куритиса, коптити;
 v. a. курити, цымакати.
 Raucher, m. курецъ, люлькарь.
 Räucherig, adj. окопѣлий, окопче-
 ний, закопѣлий.
 Räucherer, m. кадильникъ.
 Räucherfammer, f. копѣльнякъ.
 Räucherferze, f. курина свѣчка.
 Räuchern, v. a. курити, коптити;
 кадити.
 Räuchern, v. Räucherung, f. курене;
 копчене; кажене.
 Räucherpfanne, f. кадильница.
 Räucherpulver, n. кадило, кадильный
 порошокъ.
 Räuchertopf, n. кадило.
 Rauchfang, m. коминъ, димникъ; —
 steuer, f. подимне, (gen. — ого).
 Rauchfaß, n. кадильница.
 Rauchfleisch, n. вудка.
 Rauchfüßig, adj. зъ пухатими (во-
 лохатими) ногами.
 Rauchfutter, n. суха паша.
 Rauchgar, adj. исправлений.
 Rauchgelb, n. подимне.
 Rauchhandel, m. торгъ кожухами.
 Rauchhändler, m. торгующий кожу-
 хами.
 Rauchig, adj. димный, прикопѣлий.

Рауѣтammer, f. f. Рәуѣертammer.
 Рауѣлебер, п. волохата (пухата)
 шкѣра.

Рауѣлоѣ, п. димникъ, курня.
 Рауѣлопфер, п. кадильна жертва.
 Рауѣлопфанне, f. кадильница.

Рауѣлошвалбе, f. ластѣвка (сѣльская).
 Рауѣлотабаѣ, м. тютюнъ.
 Рауѣловаате, f. кожухъ.

Рауѣловаатенхәнблер, м. кожухаръ,
 торгующий кожухами.

Рауѣловерк, п. f. Релзверк; (wohlrie-
 ченде Dinge) кадило.
 Рауѣловолфе, f. димова хмара.

Рауѣло, f. струпъ.
 Рауѣло, f. шолудъ, солудъ, короста.
 Рауѣло, adj. шолудивий, короста-
 вий.

Рауѣлобол, м. дереза, забияка.
 Рауѣлобеген, м. велика шпада; f.
 Рауѣлобол.

Рауѣло, f. дергавка, дерглиця; (in
 Ställen) сѣнна драбина.

Рауѣлоелн, v. a. дергати.
 Рауѣлоелн, v. a. кундосити, сѣнати,
 торгати, скубати; sich — дер-
 тия, ретикатия, бития.

Рауѣлоер, м. f. Рауѣлобеген; (ein Mensch)
 дереза, чубѣй, забияка.

Рауѣлоерей, f. бѣйка, драка.
 Рауѣлоелфтиг, adj. чубливий.
 Рауѣлоелло, f. скубанка.

Рауѣло, adj. (heiser) хрипий, хрип-
 кавий; (nicht glatt) четирхатий,
 шереховатий, шерсткий, рапа-
 тий, косматий; (streng, unfreund-
 lich) острый, жестокый, лихий;
 свидий, свидоватий; перхкий.

Рауѣлоелн, v. a. (rauhmachen) шерсти-
 ти, барвити.

Рауѣлоелт, Рауѣлоелттейт, f. четирхатѣсть,
 шереховатѣсть, шерсткѣсть, ра-
 патѣсть, косматѣсть; острѣсть.

Рауѣлоерей, м. Рауѣлоерейфрост; м. зәмо-
 розъ, йний.

Рауѣлоеллобол, м. найбѣльший стру-
 голъ.
 Рауѣло, f. руква.

Рауѣло, м. мѣсце, простѣр, про-
 стора просторонъ; dem Zorn —
 geben гнѣву не гамувати.

Рауѣлоелн, v. a. випорожити, випря-
 тати, вичистити, вихарити; опу-
 стити лишити, ѳддалития, виѣ-
 ти, уступити.

Рауѣлоелн, м. попратникъ; чистило.
 Рауѣлоелн, adj. f. Geräumig.

Рауѣлоелн, adj. що-до мѣсця (про-
 сторони); просторий.
 Рауѣлоелн, f. просторонѣсть;
 мѣсце.

Рауѣлоелнбол, f. протичка.
 Рауѣлоелн, f. випрятъ; уступлене.

Рауѣлоелн, v. a. шептати.
 Рауѣлоелн, f. гусѣльница, усѣльница,
 вусильница.

Рауѣлоелн, v. п. чистити зѣ гусѣль-
 ниць, вусильниць збирати.
 Рауѣлоелн, п. гнѣздо вусильниць.

Рауѣлоелн, м. похмѣле, шумъ, хмѣль,
 паморочъ.

Рауѣлоелнелерей, f. глухеня, багнянка.
 Рауѣлоелнелерей, v. п. шумѣти, шелестѣти;
 (vom Bach) гурчати, журчати;
 (betäuschen) запаморочити (завер-
 нути) голову; (von Schweinen)
 грѣтися.

Рауѣлоелнелерей, п. шумъ; журкѣть.
 Рауѣлоелнелерей, п. золотокѣсть.

Рауѣлоелнелерей, v. п. хоркати, харкати,
 кашлати.

Рауѣлоелнелерей, м. хоркавецъ, хоркало,
 хоркавий.
 Рауѣло, f. рута.
 Рауѣло, f. (Rhombus) увосникъ; (im
 Kartenspiel) двѣбика.

Kautenförmig, adj. укосний.
 Kautenfranz, m. вѣнецъ зъ рути.
 Reaction, f. ѡддѣлуване, реакція.
 Reagiren, v. п. ѡддѣлувати.
 Real, adj. реальный, правдивый,
 дѣйсний; рѣчевий.
 Realistren, v. а. привести въ дѣло,
 осуштити.
 Realisirung, f. осушене.
 Realismus, m. реализмъ.
 Realität, f. дѣйсность; мавтность,
 реальность.
 Realschule, f. реальна школа.
 Realschüler, m. реальный ученикъ
 Realwerth, m. дѣйсна вартѡсть
 (цѣна).
 Rebe, f. виноградна лоза, виноград-
 на галузка; f. Weinstock.
 Rebel, m. f. Auführer.
 Rebellion, rebelliren, f. Aufruhr, Em-
 pören (sich).
 Nebenblatt, n. листъ виноградный.
 Nebensaft, m. вино, сокъ виноград-
 ный.
 Nebenstock, m. виноградъ.
 Nebhuhn, n. куропатва.
 Nebland, n. виноградный край.
 Nebstoß, m. бичъ, дѣторость.
 Recapituliren, v. а. коротко повто-
 рити.
 Recensent, m. судичъ, критикъ.
 Recensiren, v. а. осуждувати, кри-
 тиковати.
 Receipt, n. предписка (лѣкарська).
 Receipt, adj. f. Empfanglich.
 Recept, m. угода; рещеъ.
 Rechen, m. граблѣ; kleiner — граб-
 ки (pl.).
 Rechen, v. а. граблити, гребсти.
 Rechenbrett, n. шотги (pl.).
 Rechenbuch, n. рахункова овер шот-
 нича книжка.
 Rechenkunst, f. шотница.

Rechenmeister, m. раховничий, рах-
 мистеръ, числитель.
 Rechenhaft, f. рахунокъ, справа;
 одвѣчальность, одвѣтъ.
 Rechenhule, f. школа рахункова
 (шотница).
 Rechentafel, f. раховнича овер шот-
 нича таблица.
 Rechsling, m. окунь.
 Rechnen, v. а. числити, дѣчити, по-
 числити, полѣчити (поличити);
 für nichtс — за нѣчо (ничъ) не
 мати.
 Rechner, m. f. Rechenmeister.
 Rechnung, f. числене, личба, полика,
 рахунокъ, рахуба, шотъ; auf
 meine — на мой шотъ; auf Rechnung
 на боръ (на бороуду); einen Strich
 durch die — шачен звѣячати
 чию рахубу (чиѣ надѣтъ).
 Rechnungsabschluss, m. заключене ра-
 хунковъ.
 Rechnungsbeamte, Rechnungsführer,
 m. урядникъ рахунковый, рахми-
 стеръ.
 Rechnungsbuch, n. книга рахунковъ.
 Rechnungshof, m. oberster — най-
 вижший рахунковый двѡръ.
 Rechnungsrath, m. рахунковый рад-
 никъ.
 Rechnungsfachen, pl. рахункови
 справи.
 Recht, adj. правий; die Rechte пра-
 вица, права рука; (gerade) про-
 стий, рѡвний. прямой; (richtig)
 правдивый, дѣйсний, ширый; до-
 брий, властивый; zurecht bringen
 напутити, виздоровити; eben recht
 kommen самѣ въ пору прийти,
 нагодитися; wo es recht ist коли
 не обмѣляюся; der rechte Fleck
 властиве мѣсце; zu rechter Zeit
 самѣ въ часъ; die rechte Seite пра-
 ва сторона, правий бѡкъ, лѣчкѡ.

Recht, n. право, справедливость, правда, причина; *ihr habt Recht* ваша правда; — *geben* признати правду (кому); — *sprechen* судити, розсужати; *mit* — справедливо, не чимъ-то, не чому-то, не дармото; *sein* — *suchen* шукати права; *daß* — *des Stärkeren* право сильнѣйшого; *daß* — *studiren* права учитися.

Rechte, f. правниці.

Rechteck, n. простокуть

Rechteckig, adj. простокутний.

Rechten, v. n. правдаться, правотити.

Rechtfertigen, v. a. оправдати, боронити.

Rechtfertigung, f. оправдане, оборона.

Rechterbe, m. правесникъ.

Rechtgläubig, adj. православный, благочестивый.

Rechtgläubigkeit, f. православиость, благочестивость.

Rechtshaberisch, adj. упрямый, рѣдливый, упертый.

Rechtlich, adj. простобъдливый.

Rechtlich, adj. правный; правый, уцтивый.

Rechtlichkeit, f. правность, справедливость; правота, уцтивость.

Rechtlos, adj. безправный.

Rechtlosigkeit, f. безправность.

Rechtmäßig, adj. справедливый, правый; (*rechtlich*) правесный.

Rechtmäßigkeit, f. правость, справедливость; правесность.

Recht, adv. право, на право, на праву сторону, на ober по право́й сторонѣ; (*bei Fuhrleuten*) гайта, гатьта, гетьта.

Rechtsbesiffen, adj. учачийся права.

Rechtsbesändig, adj. правосильный.

Rechtsbeistand, m. правный оборонникъ, правотаръ.

Rechtchaffen, adj. праведный, правый, справедливый, уцтивый, добрый; *rechtchaffener Mann* праведникъ, праведный чоловікъ.

Rechtchaffenheit, f. праведность, правота, справедливость.

Rechtchreibung, f. правописьмо, правопись, правопись.

Rechtchuldige, adj. правый.

Rechtseitig, adj. простобочный; правобочный; (*von Ätzen*) борозный.

Rechtsfall, m. правный приключай; приключайвъ правѣ; справа тяжба.

Rechtsfrage, f. правне питане.

Rechtsgang, m. ходъ справи.

Rechtsgelehrsamkeit, f. *Rechtsgelehrtheit*, f. наука права, правознавство.

Rechtsgleichheit, f. ровность права.

Rechtsgültig, adj. правоважный, правосильный.

Rechtshandel, m. правна справа ober орудка, тяжба.

Rechtsherkommen, n. правный звичай.

Rechtshniff, m. правотарская вкрутня.

Rechtshosten, pl. видатки правный ober судовый.

Rechtshräftig, adj. правосильный, правоважный.

Rechtshunde, f. вѣдомость права, правознавство.

Rechtshundig, adj. свѣдущий права.

Rechtshlehrer, m. учитель права.

Rechtshmittel, n. правный середокъ, правне средство.

Rechtshpflege, f. вимѣрене справедливости, судебництво.

Rechtshregel, f. правило права.

Rechtshsprache, f. правничий языкъ.

Rechtshspruch, m. засудъ правный.

Rechtshstand, m. судебництво.

Rechtständig, adj. подсудебничий.
 Rechtstreit, m. правний спѣръ
 Rechtstitel, m. документъ.
 Rechtsverdreher, m. крутарь права.
 Rechtsverdreherung, f. перекрыть права.
 Rechtsverfahren, n. правне посту-
 пане.
 Rechtsverfassung, f. уставъ правний.
 Rechtsverhandlung, f. пересправа
 правна.
 Rechtsverletzer, m. преступникъ
 права.
 Rechtsverletzung, f. преступлене
 права.
 Rechtswissenschaft, f. наука права.
 Rechtswohlthat, f. добродѣйство права.
 Rechtswinkelig, adj. простокутный.
 Rechtzeitig, adj. вчасний, саме-вчас-
 ний; adv. въ пору, саме въ часть.
 Recidiv, n. f. Rückfall.
 Recipient, m. приемникъ.
 reciprocum (pronomen), n. зворот-
 на (намістка).
 Recitativ, n. речитативъ.
 Reckbank, f. дѣба.
 Recke, f. Reckholz, n. натягало.
 Recke, f. загорода.
 Recke, m. велетень, великанъ.
 Recken, v. a. f. Ausdehnen, Ausstrecken.
 Recognosciren, v. a. вивѣжувати,
 розвѣдувати.
 Recognoscirung, f. вивѣди (pl.), роз-
 вѣди (pl.) прошехи (pl.).
 Recommendation, f. f. Empfehlung.
 Recommendiren, v. a. f. Empfehlen;
 рекомандувати.
 Reconpens, m. f. Belohnung, Ver-
 gütung.
 Reconvalescent, m. подсилѣлий, озло-
 ровѣлий.
 Reconvention, f. взаѣмна жалоба.
 Recrut, m. бранець, новобранець,
 рекрутъ, некруть.

Recrutiren, v. a. брати до войська,
 взяти (ставити) подъ аршинъ.
 Recrutirung, f. бранка, рекрутчина,
 рекрутський набѣръ.
 Rectificiren, v. a. спростувати, на-
 правити; перегонювати.
 Rector, m. ректоръ, рядитель.
 Rectorat, n. ректоратъ.
 Recurs, m. одкликане ся, одкликъ.
 Redacteur, m. редакторъ.
 Redaction, f. редакция.
 Redigiren, v. a. редагувати.
 Rebeart, f. рѣзномова, говѣръ.
 Rede, f. бесѣда, голосъ, рѣчь, языкъ;
 вѣсть, погудка, поговѣрка; f.
 Redenschaft.
 Redefunft, f. бесѣдництво.
 Redelust, f. хѣть бесѣдуваня.
 Reden, v. a. говорити (вогорити),
 бесѣдувати, мовити; du hast gut
 reden тобѣ такъ легко говорити.
 Reden, n. говорене, бесѣдуване,
 мовлене.
 Redensart, f. способъ говореня або
 мовленя.
 Redescheu, adj. немѣвний, мало-
 вѣркий.
 Redeschmuck, m. окраса бесѣди.
 Redlich, adj. праведний, правий,
 честний, щирый, уцвѣвий.
 Redner, m. бесѣдникъ.
 Rednerbühne, f. бесѣдниця.
 Rednergabe, f. даръ бесѣдуваня.
 Rednerisch, adj. бесѣдничий.
 Rednertalent, n. даръ (талантъ) бе-
 сѣдничий.
 Redoute, f. редута; балъ въ маш-
 карахъ.
 Redselig, adj. говѣркий, бесѣдливий,
 говѣрливий.
 Redseligkeit, f. бесѣдливѣсть.
 Reduciren, v. a. зменшити; розпу-
 стити.

- Reede**, f. затока, пристань, лиманъ.
Reeder, m. корабельникъ.
Reederei, f. корабельництво.
Reell, adj. справедливий, ширий, върний, дѣйстви, певний.
Refectorium, n. рефектаръ, столова комната.
Referat, n. рефератъ.
Referent, m. референтъ.
Referiren, v. a. f. Berichten, Vortragen.
Reff, n. бѣчне вѣтрилице; (ein Felsen) насипъ, подводна скеля.
Reflectiren, v. n. роздумати, розмишляти; ъдбиватися, лунати.
Reflexion, f. увага; ъдбиване ся.
Reform, f. перестрой, полѣпшене, реформа, перемѣна, переимакшене.
Reformation, f. реформация.
Reformator, m. полѣпшитель, поправникъ.
Reformiren, v. a. перестроювати, поправляти, переимакшити.
Reformirte, m. кальвинъ.
Refraction, f. ломлене лучѣвъ, ъдбиване свѣтла.
Regal, n. (für Bücher) полиця; (in den Orgeln) регалъ.
Regale, n. Regalien (pl.), царѣщина, царське право, право зверхниче.
Regalpapier, n. регаловий паперъ.
Rege, adj. рухливий, живий, жвавий; — таѣен збудити, здвигнути.
Regel, f. правило, приписъ, порядокъ; Regel de Tri трѣйне правило.
Regellos, adj. безправильний, неправильний; — igkeit, f. безправильность.
Regelmäßig, adj. правильний; — feit, f. правильность.
Regeln, v. a. управильнювати, ладити.
- Regen**, v. a. рухати, двигати.
Regen, m. дощъ, дожджъ, oft pl. дощъ.
Regenbach, m. ручай, потѣкъ, ярокъ.
Regenbogen, m. дуга, веселиця (весновка, вислиця).
Regendeckel, m. покровецъ.
Regengestirn, n. баби (pl.).
Regenguß, m. злива, ливень, плюта.
Regenhaft, adj. дощистий, дощевий.
Regenmantel, m. дощева манта.
Regenschauer, m. падощъ, дощикъ, подощъ.
Regenschirm, m. дощикъ.
Regent, m. володаръ, правитель.
Regentin, f. володарка, правителька.
Regentropfen, m. дощева капля.
Regentuch, n. перемѣтка, рантухъ.
Regenwasser, n. дощѣвка, дощева вода.
Regenwetter, n. негода, ливень.
Regenzeit, f. дощевий часъ.
Regie, f. ведене, зарядъ.
Regieren, v. a. володати, рядити, правити, порядувати, властвувати, панувати; ein Schiff — бѣзувати (правити) корабльмъ.
Regierer, m. володаръ, владникъ, правитель, панъ.
Regiersucht, f. хѣтъ панованя, пановитѣсть.
Regiersüchtig, adj. пановитий.
Regierung, f. правлѣне, правительство, влада.
Regierungsbefehl, m. приказъ правительственный.
Regierungsform, f. форма правлѣня.
Regierungskunst, f. штука правлѣня.
Regierungsrath, m. радникъ правительственный.
Regiment, n. правлѣне, влада; (im Kriegswesen) полкъ.

Regimentsfeldscheer, м. полковий циркульникъ.
 Regimentsquartiermeister, м. полковий квартирмейстеръ.
 Regimentstambour, м. полковий тарабанецъ (добушь).
 Region, f. околица, сторона; верства.
 Regisseur, м. управитель, завѣдующий.
 Register, м. списокъ, указникъ, списокъ; (in den Organen) ключъ; — Schiff, п. реестровый корабель.
 Registerpapier, п. списовой паперъ.
 Registrator, м. реестраторъ.
 Registratur, f. реестратура.
 Registriren, v. а. записати въ списокъ.
 Reglement, п. приписъ.
 Regen, v. п. дощити, падати (о дощи); es regnet дощъ падае (иде), дощить, мерещить.
 Regenrösch, adj. дощистый.
 Regreß, м. доправа.
 Regsam, adj. f. Реге.
 Regulär, adj. правильный.
 Reguliren, v. а. управильнити, уладити, уладнати.
 Regulirung, f. уладнане, управильнене.
 Regung, f. рухъ движене.
 Reh, п. серна.
 Rehbock, м. сернюкъ, серна (самецъ).
 Rehbraten, м. сернина.
 Rehde, f. f. Reede.
 Rehe, adj. охвачений; f. охватъ, офать.
 Rehfell, п. серняча шкура.
 Rehfalb, п. серня, сернятко.
 Rehposten, Rehschrott, п. сернячий шротъ.
 Reibe, f. терко.
 Reibeisen, п. терко.

Reibeule, f. макобнъ, вортухъ (вертугъ).
 Reiben, v. а. терти, натерти, розтерти, затерти.
 Reiben, п. Reibung, f. терте.
 Reiber, м. розтирачъ, натирачъ; f. Reibeule.
 Reibstein, м. плита малярська.
 Reibtopf, м. дѣйница.
 Reibezeug, п. терло.
 Reich, п. держава, край, царство.
 Reich, adj. богатый, багатый, маучий, засѣбний; — an etwas багатый въ шо; der reiche Mann богачъ, багатиръ; ein reiches Mädchen мауча (тепла) дѣвчина.
 Reichen, v. а. подавати, подати, подати, наставити; v. п. досягати, дѣставати; ich kann nicht so weit — не могу такъ далеко дѣстати; der Wald reicht bis an die Stadt лѣсъ простирае ся до мѣста; (hinreichen, genug sein) вистати.
 Reicher, м. богачъ, багатиръ.
 Reichhaltig, adj. богатый, обѣимливый, емний.
 Reichlich, adj. статный, достатный, достаточный, щедрый, богатый; reichliches Auskommen статне виживлене; im reichlichen Maße достаткомъ, подѣсити, подѣсити.
 Reichlichkeit, f. достаточность, щедрость.
 Reichsacht, f. державне прогнане.
 Reichsadel, м. державна шляхта; державне шляхотство (als Würde).
 Reichsadler, м. державный орелъ.
 Reichsarmee, f. державна вармия, державне войско.
 Reichserbe, м. державный дѣдичъ.
 Reichsfrei, adj. удѣльный.
 Reichsfreiherr, м. нѣмецкий баронъ.
 Reichsfürst, м. державный князь.

Reichsgeschichte, f. история держави нѣмецкоѣ.
 Reichsgesetz, п. державне право, право краеве.
 Reichsgraf, м. державный графъ.
 Reichsgulden, м. золотый ринскій.
 Reichshofrath, м. державна надворна рада.
 Reichskammergericht, п. державный коморный судъ.
 Reichskasse, f. державна каса.
 Reichskleinodien (pl.), державнй клейноди; державнй ознаки.
 Reichsmatrikel, f. метрика державна.
 Reichspanier, п. державне знамено.
 Reichsiegel, п. печатка державна.
 Reichsstadt, f. державне мѣсто.
 Reichstännde (pl.), стани державнй.
 Reichstag, м. державный соймъ.
 Reichsthaler, м. таляръ.
 Reichsverweser, м. ревнть.
 Reichthum, м. богатство, майно, достатокъ, статокъ.
 Reif, adj. спѣлый; доспѣлый, зрѣлый, приспѣлый; зобный.
 Reif, Reifen, м. перстникъ, обручка; обручъ; (Zau, Seil) допоронокъ; (eine Vertiefung) долобокъ, врубокъ; (gefrorener Eise) иный, шержень; (an Gewächsen) барва, брона.
 Reife, f. спѣлость, доспѣлость, зрѣлость.
 Reifen, v. п. доспѣвати, спѣти, дозрѣвати, бринѣти; imp. es reift иный падав, шерженьѣ; f. Reifeln.
 Reifeln, v. а. долобувати, жолубкувати.
 Reifer, м. мотузникъ.
 Reiserbahn, f. мотузня.
 Reiflich, adj. спѣлый, доспѣлый, зрѣлый.
 Reismesser, п. бондарскій ножъ.

Reißschläger, м. мотузникъ, поворожникъ.
 Reisspiel, п. игра въ обручъ.
 Reigen, м. хороводный танецъ, коло.
 Reiger, f. Reiber.
 Reihe, f. рядъ, черга, лава, шаръ; eine Reihe Häuser пересторона; auch an ihn wird die — kommen придетъ черга и на него; nach der — чергою, попережно; (Zeile) стрѣчка.
 Reiben, Reihentanz, м. хороводный танецъ, коло.
 Reihenfolge, f. черга, наступа.
 Reihen, v. а. въ рядъ ставити, порядкувати, чергувати; Berken силити, силити.
 Reiber, м. боцянъ (seltener чапля).
 Reiberknabel, м. косаръ (pl.), бузѣчки, по-чому-збѣже.
 Reim, м. складъ, ритма, римъ.
 Reimen, v. а. ритмачити, римувати.
 Reimer, м. ритмачъ, римачъ, римаръ.
 Reimfall, м. складъ, ритма.
 Rein, adj. чистый, огрядный, охайный, харный, опрятный, хлюйный; (vom Himmel) ясный, чистый, свѣтлый; (unschuldig) невинный, чистый; ins Reine bringen привести въ порядокъ; ins Reine schreiben переписати на бѣло (на чисто).
 Reine, Reinheit, f. чистота, чистѣсть, хлюйность; невинность.
 Reineke, м. лишка, лисица.
 Reinfarn, м. воротичъ.
 Reinigen, v. а. чистити, вичистити, охарити, харити, прятати.
 Reiniger, м. чиститель.
 Reinigkeit, f. чистѣсть, опрятность, хлюйность, харность.
 Reinigung, f. чищение, харение; Maria — Стрѣтение Господне.

Reinigungsmittel, п. прочистне лѣкарство.
 Reinlich, adj. чистый, охайный, харный, опрятный, хлюйный, гарный.
 Reinlichkeit, f. охайность, харность, опрятность, хлюйность, гарность.
 Reinschrift, f. письмо на бѣло переписане.
 Reinweide, f. деренъ, крушина.
 Reiß, м. рижъ; п. бичъ, вѣтка, лѣторость, лоза.
 Reißbund, Reißbündel, п. вязанка прута ober хворосту.
 Reißchen, п. галузка.
 Reise, f. подорожъ, ъзда, ходьба, мандрѡвка, путь, дорога.
 Reiseapotheke, f. подорожна лѣкарня.
 Reisebeschreiber, м. описувачъ подорожи.
 Reisebeschreibung, f. опись (опись) подорожи.
 Reisebett, п. подорожне лѡжко.
 Reisebuch, п. дневникъ подорожи.
 Reißbündel, п. клунокъ подорожний.
 Reisetfertig, adj. готовый въ дорогу.
 Reisegefährte, м. товаришъ подорожи, спутникъ.
 Reisetgeld, п. подорожне, (ген. — ого).
 Reisetgeräth, п. знаятъ подорожний.
 Reisetgesellschaft, f. товариство подорожне.
 Reisehut, м. капелюхъ подорожний.
 Reisekarte, f. подорожна карта.
 Reisetkleid, п. подорожна одѣжъ.
 Reisetkosten (pl.), подорожнй видатки.
 Reisetlust, f. хѣтъ подорожей.
 Reisetmantel, м. подорожна манта.
 Reisen, v. п. ѣздити, гостити, бути въ дорозѣ.
 Reisen, п. подорожъ, путь, ѣзда, ходьба.
 Reisenbe, м. путникъ; гѡсть.

Reisepaß, м. перепустка подорожна.
 Reisefack, м. клунокъ.
 Reisetasche, f. дзюбенка (до подорожи).
 Reisewagen, м. подорожний повѡзъ, бричка.
 Reißholz, Reißig, п. рѣзе, хабазъ, хворость (ѡрость), пруте.
 Reiß, м. рижъ.
 Reißaus, п. драпакъ, текъ.
 Reißbrett, п. рисовна дошка (таблица).
 Reißblei, п. f. Bleistift.
 Reißen, v. а. und п. дерти, рвати, роздерти, роздрвати, скипати, ломити, сѣпати, кундосити; (spalten) колоти; der Faden reißt нитка переривае ся; aus der Hand — вирвати зъ руки; aus der Noth — вибавити зъ бѣди; es reißt mich in den Zähnen зуби ми заскмиляти (скимлять); es reißt mich im Kopfe лупае мене въ головѣ; es reißt mich im Leibe рѣже мене въ животѣ; Rossen — балагурити, робити дуреньства; f. Zeichnen.
 Reißer, п. дерте, рване, вириване.
 Reißend, adj. рвучий, бистрий; хижний, пажирливый (besonders von Thieren).
 Reißfeder, f. рисовне перо.
 Reißfeld, п. рижисько, рижне поле.
 Reißer, Reißer, м. рижокъ, рижка.
 Reißkohle, f. рисовний вуголь.
 Reismehl, п. рижова мука.
 Reißzeug, п. рисовальникъ.
 Reißzirkel, м. рисовне кружало.
 Reitbahn, f. ѣздарня.
 Reiten, v. а. und п. ѣздити (ѣхати) верхомъ ober верхи ober на кони.
 Reiten, п. ѣзда верхомъ ober на кони.

Reiter, m. ѡздець; кѡнникъ; spanische — рогатка.
 Reiterei, f. ѡзда верхомъ; (Cavalerie) кѡннота, ѡзда.
 Reiterfahne, f. кѡннича хоругвь.
 Reitergar, adj. доварений.
 Reitergeſcht, n. кѡнна спотичка.
 Reiterpferd, n. верховий кѡнь.
 Reiterſalbe, f. коросна масть.
 Reiterwache, f. кѡнна сторожа.
 Reitgerde, f. прутикъ (тростинка) до ѡзда верхомъ.
 Reitgurt, m. попруга.
 Reithofen (pl.), ѡзний шаравари.
 Reitknecht, m. конюхъ, комонникъ.
 Reitkunſt, f. ѡзництво (верхомъ).
 Reitlingß, rittlingß, adv. верхомъ, вѣрхи.
 Reitpferd, n. верховий кѡнь.
 Reitrock, m. ѡзний кабатъ.
 Reitsattel, m. сѣдло.
 Reitschule, f. ѡздарня.
 Reitschiffel (pl.), ѡзний чоботи.
 Reitzzeug, n. верховий знарядъ.
 Reiz, m. понада, принада, примана, поваба, принука; f. Reizung.
 Reizbar, adj. дразнивий.
 Reizbarkeit, f. дразнивость.
 Reizen, v. a. дразнити, стѡрити, пѡдстѡрити, надити, конопити, манити; zum Zorn — яросити ober яростити кого.
 Reizend, adj. принадний, понадний, повабний, красивый, надливий.
 Reizlos, adj. безпринадний, безповабний.
 Reizte, f. рижка, рижокъ.
 Reizmittel, n. дразнивий средства (середки).
 Reizung, f. дразнене, понада, примана.
 Reifel, m. брусъ, валуйко, великдановатий чоловѣкъ.

Reifelhaft, adj. брусоватий, великдановатий.
 Reilaispferde (pl.), розставни конѣ.
 Relation, f. (Bericht) розказъ, повѣсть; (Verziehung) стосунокъ, звязъ.
 Relativ, adj. стосунковий, зглядний.
 Relativität, f. зглядность.
 Relegation, f. вигнане, прогнане.
 Relegiren, v. a. вигнати, прогнати.
 Relief, n. плоскорѣзь.
 Religion, f. релѣя, религиа, богочестие, вѣра.
 Religionseifer, m. релѣйна (религийна) ревность.
 Religionsfreiheit, f. релѣйна свобода.
 Religionsgenoss, m. одновѣрецъ.
 Religionsgesellschaft, f. релѣйне брацтво (товариство).
 Religionskrieg, m. вѡйна за вѣру.
 Religionslehre, f. наука богочестия (вѣри).
 Religionslehrer, m. учитель богочестия.
 Religionspotter, m. хульникъ (хульитель) вѣри.
 Religionsstreit, m. релѣйний спѡръ, спѡръ о вѣру.
 Religionsveranderung, f. Religionswechsel, m. змѣна вѣри.
 Religiös, adj. богочестивий, набѡжний, релѣйний.
 Religiosität, f. богочестивость, набѡжность, релѣйность.
 Reliquie, f. мощи (pl.).
 Reliquientasthen, n. скринька зъ мощами.
 Remedium, n. середокъ, средство, противлѣкъ.
 Reminiscenz, f. споминка, помка, спѡминокъ.
 Remise, f. возѡвна.

Remittent, м. издавникъ (издавецъ)
тратки.

Remittiren, v. а. пересилати, ѡдси-
лати.

Remonte, f. ремонта.

Remenzbouw, п. зрокъ.

Renegat, м. ѡдступникъ ѡдъ вѣри,
перевертень.

Renettapfel, м. Renette, f. ренета.

Renitz, f. ѡдъръ.

Rennbahn, f. гони (pl.), мѣсце го-
нѡвъ.

Rennen, v. а. и п. бѣгати, бѣгчи;
den Degen Jemandem durch den
Leib — проколоти кого шпадою;
гнати, летѣти.

Renner, м. бѣгунъ, бѣгусъ.

Rennschlitten, м. легкй санѣ.

Rennthier, п. олень.

Renommee, п. слава.

Renommist, м. забияка, дѣреза.

Renoviren, v. а. f. Erneuern.

Rente, f. доходи (pl.), доходъ, ѡд-
сотокъ.

Renten, v. d. приносити доходи
ober ѡдсотки.

Rentenirer, м. (Rentirer, Rentner)
жиючий зъ доходѡвъ (зъ ѡдсот-
кѡвъ).

Rentiren, v. п. f. Renten.

Rentkammer, f. Rentamt, п. скар-
бова комора.

Rentmeister, м. скарбникъ.

Rentschreiber, м. скарбовий писаръ.

Rentur, f. скарбъ.

Renzel, f. торба, клунокъ.

Reorganisiren, v. а. перестроѣти,
переобразувати.

Reparatur, f. направа, поправка.

Repariren, v. а. поправити, залади-
ти, направити.

Repartition, f. f. Vertheilung.

Repartiren, v. а. f. Vertheilen.

Repertorium, п. списъ, репертоаръ.

Repetiren, v. а. повторити.

Replik, f. ѡдповѣдъ на ѡдповѣдъ.

Repositorium, п. книжна шафа.

Repphuhn, м. f. Ребхuhn.

Repräsentant, м. заступникъ, пред-
ставитель.

Repräsentation, f. представництво,
репрезентация.

Repräsentiren, v. а. заступувати,
представляти.

Repressalien (pl.), ѡдмата,

Reprimande, f. f. Verweis.

Reprimandiren, v. а. збуркати.

Reprobuciren, v. а. ѡдновити, ѡдро-
дити.

Reproductionskraft, f. сила ѡдродна.

Republik, f. поспѡльщина, рѣчь
посполита.

Republikaner, м. поспѡльшакъ, ре-
публиканецъ.

Republikanisch, adj. республикан-
скый.

Requisit, м. ѡказъ.

Reputation, f. слава.

Reputirlich, adj. пристойний.

Requiriren, v. а. домагатися, жа-
дати.

Requisit, п. потрѣбна рѣчь.

Requisition, f. f. Forderung, Verlan-
gen.

Rescript, п. рескриптъ.

Resede, f. розета.

Reserve, f. засторога; (Rachhut) за-
ложне вѡйсько.

Reserve = Corpс, п. Reserve = Truppen
(pl.), заложне(резервоуе) вѡйсько.

Reserbiren, v. а. застерегчи.

Resident, м. резидентъ.

Reservoir, п. f. Behälter.

Residenz, f. столица.

Residenzstadt, f. столицне мѣсто,
столица.

Resbiren, v. п. резидувати, мешкати.
 Resignation, f. зречене ся, подда-
 не ся.
 Resigniren, v. а. f. Entfagen, Nieder-
 legen.
 Resolut, adj. f. Entschlossen.
 Resolbiren, v. а. f. Entscheiden, Auf-
 lösen.
 Resonanz, f. одгомонъ, дусъ, го-
 мбнь.
 Resonanzboden, m. накривка голо-
 сника.
 Respekt, m. f. Achtung, Ehrfurcht.
 Respektiren, v. а. f. Hochachten, Hoch-
 schätzen.
 Ressort, п. видѣль.
 Rest, m. останокъ, зостанокъ, оста-
 токъ, злишокъ; einem den — geben
 убитого.
 Restauration, f. (Speisehaus) харчѣв-
 ня; f. Wiederherstellung.
 Restant, m. недоплативший, довж-
 никъ.
 Restauriren, v. а. f. Herstellen.
 Restchen, п. злишокъ, останочокъ.
 Restiren, v. п. остатися, лишитися;
 (noch nicht bezahlt haben) лишати-
 ся виннимъ, бути довжнимъ.
 Restituiren, v. а. привернути.
 Restitution, f. привернене, приво-
 роть.
 Resultat, п. вислѣдокъ; кѣнець.
 Retirade, f. одвороть.
 Retiriren, v. п. одступити, взадъ
 ити.
 Retour, adv. назадъ; f. f. Rückkehr.
 Retorte, f. реторта.
 Retten, v. а. спасти, ратувати, ви-
 бавити, освободити.
 Retter, m. вибавникъ, спаситель;
 — in f. вибавница, спасителька.
 Rettig, m. редька, редька, редь-
 ковъ.

Rettung, f. спасене (спасѣне), ра-
 тунокъ, вибавлене, освобожденє.
 Rettungsmittel, п. ратуныче (спаса-
 юче) средство.
 Reue, f. покаяне, жаль, каѣне (ся).
 Reuen, v. п. каѣтися (чога); es
 reuet mich etwas sehr каюся чога
 дуже.
 Reuevoll, adj. дуже покайний.
 Reuig, adj. покайний, каючийся.
 Reukauf, m. уступнє (gen. —ого).
 Reumüthig, a. l. f. reuig.
 Reuse, f. вержка.
 Reuße, m. Русинъ.
 Reußen, п. Русь; Nothreußen, п.
 Червона Русь.
 Reute, f. мотика; Flugreute истикъ.
 Reuten, v. а. виривати; полоти;
 теребити, корчувати.
 Revanche, f. f. Rache.
 Revanchiren, v. г. одомстити, одпла-
 тити.
 Revenuen (pl.), f. Einkommen.
 Reverbere, f. свѣтильна лампа.
 Reverenz, f. почестъ, поклбнь.
 Revers, m. лѣвий бѣкъ (монети);
 (als Urkunde) довжний листокъ,
 запись.
 Reversiren, v. г. дати кому одъ
 себе довжний листокъ.
 Revidiren, v. а. f. Durchsehen.
 Revier, п. округъ, дльница, сто-
 рона; (Nachbarschaft) сусѣдство.
 Revision, f. переглядъ, перезѣръ.
 Revolte, f. f. Aufruhr, Aufstand.
 Revoltiren, v. а. und п. f. Ent-
 pören (sich).
 Revolution, f. революция, воро-
 хобня.
 Revolutionär, m. революційникъ,
 ворохобникъ.
 Revüe, f. f. Musterung.
 Rhabarber, f. ревень (m.).

Rebe, f. Rebe, Rebe.
 Rheintwein, m. ренське вино.
 Rhetorik, f. реторика, бесѣдничество.
 Rhetor, m. красомовець, бесѣдникъ, красомовникъ.
 Rhetorisch, adj. красомовный, реторичный.
 Rheumatismus, m. гостепъ.
 Rheumatisch, adj. гостѣватий.
 Rhinoceros, Nashorn, n. носорожець, носорогъ.
 Rhobodendron, n. черногривъ.
 Rhombus, m. Raute, f. укосникъ.
 Rhomboid, n. ромбовидъ.
 Rhythmus, m. розмѣръ.
 Rippe, f. f. Rippe.
 Richt, adj. простий.
 Richtbeil, n. топоръ вѣшательскій.
 Richtblei, n. оловница.
 Richte, f. прямота.
 Richten, v. а. ставити, простувати, рядити, обернути, виправити; (urtheilen) судити; die Augen auf etwas — звести очи на що; daß Geschütъ richten ладити гармату на що; recht — справедливо судити; zu Grunde — звѣщити, спростяти; die Rede an einen — звернути бесѣду наъ кому; in die Höhe — піднести, підняти; etwas in's Werk — привести въ дѣло; sich nach etwas — слѣдувати чому, стосуватися до чого; sich nach einer Regel — поступати після якого правила; an einen — виладити до кого, надписати (адресувати) до кого; sich auf die Füße — стати (звестися) на ноги.
 Richten, n. поставлене, простоване, суджене; обернене; f. Kritik.
 Richter, m. судитель, судичъ, судець, судия.

Richteramt, n. судський урядъ.
 Richterin, f. судчина.
 Richterlich, adj. судський.
 Richterpruch, m. засудъ (судський).
 Richtersuhl, m. судище.
 Richthaus, n. судський дѣмъ.
 Richtig, adj. (gerade) прямиий, простий; правиий, вѣрний, дѣйсний, правдивий, справдешний, справедливий, рехтельний, належний, докладний; adv. дѣйсно, такъ, добре, справедливо, правда, безъ сумнѣву; — ташен випростувати; (beendigen) укрѣтити; er ist nicht — im Kopfe бракує му глуздѣвъ, онъ безглуздый.
 Richtigkeit, f. дѣйсність, справдешність, вѣрність, правильність, справедливність.
 Richtmaß, n. образцева (трѣбна) мѣра.
 Richtplatz, m. лѣбне мѣсце.
 Richtscheit, n. правило, ления.
 Richtschnur, f. шнуръ телярський, правило.
 Richtschwert, n. мечъ вѣшательскій.
 Richtstätte, f. f. Richtplatz.
 Richtstuhl, m. лобний (вѣшательскій) стѣлъ.
 Richtung, f. стрѣмъ, кѣворотъ, скѣворотъ, сторона; порядковане.
 Richtwaage, f. середвага.
 Rieche, f. серниця, серна (самця).
 Riechen, v. n. пахнути, пахати, дущѣти, заганяти (чимъ), давати запахъ; v. а. нюхати, пахати; es riecht ihm aus dem Munde чути єму зъ губи; er roch den Braten перенюхавъ письмо носомъ; über riechen цухнути, смерѣти.
 Riechen, n. нюхане.
 Riechstäfchen, n. шкляночка зъ пахошами.

Stiehpulver, п. пахнючѣ порошки.
 Stiehwasser, п. пахнюча вода.
 Stieb, Stiech, п. тростина; (Moosland) багновица, болотнисько.
 Stiebgras, п. осока, рѣзуха.
 Stiehwand, f. водна стѣна.
 Stiefe, f. жолубокъ.
 Stiefeln, v. а. жолубковати, жолобити.
 Stiege, f. рига.
 Stiegel, м. запоръ, засувъ, замокъ.
 Stiegelhaften, м. скобель.
 Stiegeln, v. а. засувати, запирати.
 Stiegeltschloß, п. замокъ зъ запоромъ.
 Stiegelwand, f. перегорода.
 Stiemchen, п. ремѣнецъ, ремѣничекъ.
 Stiemer, м. ремѣнь, чересь; —blume (europäische), f. омела надубна.
 Stiemensperd, п. передний конь.
 Stiemenswerk, п. ремѣно.
 Stiemer, м. римарь.
 Stiemer-gesell, м. римарчукъ.
 Stiemerhandwerk, п. римарство.
 Stiepel, м. волоцюга, волоцюжникъ.
 Stieß, п. f. Stieß.
 Stiese, м. велетень (велитень), велить, великанъ (вельганъ), дѣлуганъ; im pl. auch великолюди.
 Stiefeln, v. п. журчати, чурѣти; падати; муркотѣти.
 Stiefeln, п. журкоть, муркоть.
 Stiefengebirge, п. великанскій гори, гори корконоснѣ.
 Stiefengeschlecht, п. родъ велетнѣвъ.
 Stiefenglocken, f. Glockenblume.
 Stiefengröße, f. великанска постава, величезнѣсть, величестѣсть.
 Stiefenhaft, stiefenmäßig, adj. великанскій, величестій, величезнѣй.
 Stiefenschlange, f. полѣозъ, удавъ, боа.

Stieß, п. риза.
 Stießhänge, f. панерова вѣшавка.
 Stießweise, adv. ризами.
 Stiech, п. тростина, освѣтнягъ; (Wach) ручай, рѣчка.
 Stiechgras, п. осока, рѣзуха.
 Stiff, п. скельна лавка, пѣсковна наспа.
 Stiffe, Stiffel, f. дергавка, микавка.
 Stiffeln, v. а. дергати; (Furchen machen) жолобити; (reiben) терти; f. Schellen.
 Stind, п. скоть, скотина, товаръ; бикъ, волъ.
 Stinde, f. кора, береста, дубъ; (Wast) лико; (am Brot) твердушка; f. Schorf.
 Stinderbraten, Stindsbraten, м. волова печеня.
 Stinderheerde, f. череда волѣвъ.
 Stinderhirt, м. скотарь, пастухъ до (дѣл) волѣвъ.
 Stindern, v. п. бѣгати (о коровахъ), бугая (бика) хотѣти.
 Stindertalg, м. воловий лѣй.
 Stinderweizen, м. f. Kuchweizen.
 Stinderzunge, f. воловий язѣкъ.
 Stindfleisch, п. волове мясо, воловина.
 Stindig, adj. користий, кору маючий.
 Stindswurzel, f. f. Bilsenfraut.
 Stindvieh, п. товаръ, худоба (рогата), скоть (рогатий); (als Schimpfwort) болванъ; junges — бичня.
 Ring, м. перстникъ, персень, перстень, каблучка; кольце; f. Ohrring; der Ring um den Mond березъ мѣсяца, колесо мѣсяца; (Marktplatz) базаръ.
 Ringel, м. кольце, каблучка.
 Ringelblume, f. нагѣдки (pl.), ногѣтки.

Ringelkraut, n. ширъ.
 Ringeln, v. a. кѡльца робити; sich — (von Saaten) кѡльчитися звиватися, кучеритися.
 Ringelpanzer, m. кѡлцева броня.
 Ringeltraube, f. вусильница (волухата).
 Ringeltaube, f. гривачъ, сивий голубъ.
 Ringen, v. n. und a. боротися, борикатися, дужатися; nach etwas — убиватися за чимъ, домагатися чого, пѣклуватися, старатися за чимъ; einem etwas aus den Händen — вирвати кому що зъ рукъ; die Hände — заломлювати руки; mit dem Tode — боротися зѡ смертею, доходити; Wasche — крутити (мочене) шматъ.
 Ringen, n. боротьба, бороть, борба, бѡйка.
 Ringet, m. борець, борбникъ.
 Ringfinger, m. перстенний палець.
 Ringförmig, adj. каблучковатий, перстенюватий.
 Ringfragen, m. офицерський ковчѣрикъ.
 Ringmauer, f. окѡльний муръ.
 Ringß herum, ringß umher, adv. навкруги, довкола, докѡль, зъусюдика, наоколо.
 Ringen, m. великий перстень.
 Rinne, f. жолубъ, борозна, корито.
 Rinnen, v. n. течи, стѣкати, капати, ривѣти, чурѣти, чуркати; (von der Milch) стѡятися, киснути.
 Rinnslein, Rennstein, m. проводъ, протѡкъ.
 Riolen, v. a. бороздити.
 Rippen, n. реберцѣ.
 Rippe, f. ребро; — eines Blattes жила, жила; f. Schiffrippe.

Rippen, v. r. рукатися.
 Rippen, v. a. ребрити.
 Rippenbraten, m. схабъ, реброва печеня.
 Rippenfell, n. пѡдребренна болона.
 Rippenfleisch, n. ребровина.
 Rippenstoß, m. бокасъ, парунъ въ ребро.
 Rippenstück, n. ребра.
 Rippstappß, int. балай-балай, галай-балай, спѣхомъ; n. драчка.
 Rißfieren, v. a. важити що, важитися, ѡдважитися, рискувати.
 Rißsto, n. ѡдвага, зиськъ або страта.
 Rißre, f. намолотокъ, волотка, кить, китиця.
 Rißengraß, n. митлиця, костерева.
 Riß, m. (Reißen) розѡрване; (als Deffnung) щелина, пукъ, пуклина, розсѣлина, сказа, пагъ, разокъ, порѡска, щерба; (eine Zeichnung) рисунокъ, плянъ.
 Rißig, adj. щелистий, пуклистий, дѣрвий.
 Rißt, m. (bei Pferden) клубъ; (an der Hand) кисть руки; (am Fuße) плесо, пѡдбите.
 Ritt, m. ѡзда верхомъ, in einem — однимъ духомъ.
 Ritter, m. богатиръ, рипаръ, лицаръ, козакъ; — eines Ordens кавалеръ, рипаръ.
 Ritterbant, f. рипарська (боярська) лавка.
 Ritterburg, f. рипарський замокъ.
 Rittergut, n. маєтнѡсть, шляхотський добра.
 Ritterhof, m. шляхотський двѡръ.
 Rittersich, adj. богатирський, лицарський, рипарський, кавалерський, шляхотський.
 Ritterorden, m. кавалерський орденъ.
 Ritterschaft, f. лицарство, рипарство; кавалерство.

Ritterfchule, f. лицарска школа.
 Ritterfinn, m. лицарски духъ.
 Ritterfpiel, n. (Pflanze) сокърки
 (pl.), сорочъ коники, косарки
 (pl.); eig. лицарска игра.
 Rittersporn, m. лицарски остроги ;
 (Pflanze) острожокъ.
 Ritterftand, m. ставъ лицарски.
 Ritterzug, m. лицарски походъ.
 Rittmeister, m. ротмистръ.
 Rittlings, adv. верхомъ.
 Ritual, n. уставъ (церковный).
 Rituel, m. обрядъ, обрядокъ.
 Ritze, m. Ritze, f. дроска, пороска,
 скадина, сказа, щелина (щери-
 на), шерба, розсѣлина, пагъ, па-
 га, разокъ, дѣра.
 Ritzen, v. а. дроскати, дроснути,
 разити, шербити.
 Ritzig, adj. шербиный, щелистый.
 Rival, m. Rivalin, f. f. Nebenbuhler,
 Nebenbuhlerin.
 Rivalifiren, v. n. f. Wettheifern.
 Rivalität, f. суперництво.
 Roboth, f. f. Frohne.
 Robbe, m. фока.
 Robertifraut, n. гола яга.
 Robuft, adj. плечистый, смѣлый.
 Roche, Rochen, m. рай, скать.
 Röcheln, v. n. хоркати, хирчѣти,
 хрощѣти.
 Röcheln, n. хоркане, хрощене.
 Roß, m. кабатъ, одѣжъ, сукмана ;
 кафтанъ, бурка; furzer — курта,
 куртка; zottiger — гуна, гуныка ;
 Weiberroß юбка.
 Röcheln, n. кантана, юбочка.
 Roßen, m. кужьль; f. Roggen.
 Roßenroß, m. кружѣлка, кужьвна,
 кужьлка.
 Roßenmehl, n. житня мука.
 Roßelamb, n. козлина.
 Roßen, v. а. f. Reuten.
 Roßen, m. (Fettmagen) слѣзъ.

Roderontade, f. f. Brahlerei.
 Roggen, m. икра.
 Rogener, m. икракъ.
 Roggen, m. жито ; mit Weizen ge-
 mischter — суржокъ, суржница.
 Roggenbrod, n. житный хлѣбъ.
 Roggenmehl, n. житня мука.
 Roggenfeld, n. житниско.
 Roggenstroh, n. житня солома.
 Roh, adj. сирый, необработенный,
 свидый, неваренный (ungefocht) ;
 (von Sitten) грубий, брусуватый,
 дикый, незвичайный, необичай-
 ный, нечемный, гевальный, нео-
 тесанный, невѣчливый, великда-
 нуватый ; ein rohes Leben разве-
 дене (розпустне) жите ; roher Zu-
 stand свидъ ; f. Rohheit.
 Rohfeifen, n. сировецъ, сире залѣзо.
 Rohheit, f. грубость, брусуватость,
 гевальность.
 Rohr, n. тростина, трость ; (Röhre)
 труба ; Pfeifenrohr цибухъ ; gezo-
 genes — винтовка.
 Röhrrhein, n. дудка, голень.
 Röhrrunnen, m. труба колодажъ.
 Rohrbusch, m. тростникъ.
 Röhren, n. трубка, дудка ; тро-
 стинка ; f. Halm.
 Rohrbach, n. тростова стрѣха.
 Rohrdornel, f. бугай, гунало, гу-
 каю, гукъ, букачъ.
 Röhre, f. труба, дудка ; f. Schenkel.
 Röhren, adj. тростовый, тростино-
 вый.
 Röhren, v. а. збирати тростину ;
 mit Rohr besageln тростинувати.
 Röhrenmeister, m. трубный май-
 стеръ.
 Rohrstöde, f. тростова дудка.
 Röhricht, n. тростникъ ; adj. труб-
 коватый, дудковатый.
 Rohrgras, n. f. Riedgras.

Rohrig, adj. тростинатый, трости-
настый; трубкастый.
Rohrrolben, м. палка, кияхъ, ба-
диль.
Rohrmeister, м. f. Röhrenmeister.
Rohrspfeife, f. f. Rohrflöte.
Rohrspierling, м. тростовый воро-
бецъ.
Rohrstab, Rohrstock, м. тростина.
Rohstein, м. сировецъ.
Rollbett, п. лѣжка на колесахъ.
Rollbrett, п. качальна дошка.
Rollchen, п. сповиточокъ, колѣсце.
Rolle, f. (runde Scheibe) колѣсце,
коливорѣтъ; (Walze) валець, ва-
локъ; f. Mangel ober Mandel;
(Zusammengerolltes) сповитокъ; (bei
Schauspielern) роля; (Verzeichniß)
списокъ, списъ; Rolle Seide мо-
токъ шовку.
Rollen, v. п. качатися, котитися;
(vom Donner) гримѣти; (von
Thränen) лятися, лятися, течи;
v. а. котити, звивати, валкува-
ти.
Rollentaback, Rolltaback, м. скрут-
ный тютюнь.
Rollholz, п. валець.
Rollkammer, f. валковня.
Rollstuhl, м. столецъ на колѣсцяхъ.
Rolltaback, м. скрутний тютюнь.
Rollwagen, м. валковый вѣзокъ.
Rollzeit, f. парка.
Rom, п. Римъ.
Roman, м. романъ.
Romanenbichter, м. писаръ рома-
новъ.
Romanenhaft, adj. мовъ романъ, на
романъ похожий; вудуманий, не-
близичный.
Romanenscheiber, м. писаръ рома-
новъ.
Romantisch, adj. романтичний, ча-
родѣйный.

Romanze, f. романса.
Römer, м. Римлянинъ, Римлянь;
— in, f. Римлянка.
Römerzinszahl, f. мидягъ.
Römling, м. Римщукъ.
Römisch-katholisch, adj. римсько-ка-
толицький.
Rondél, п. кругле мѣсце.
Rooff, п. сотъ.
Rösche, f. спускъ.
Rose, f. рожа, троянда; wilde —
свербигузъ, рожа дика.
Rose, f. Rothlauf, м. рожа, бе-
шиха.
Rosenalter, п. рожевий вѣкъ.
Rosenantliß, п. рожева тварь.
Rosenblatt, п. рожевий листъ.
Rosenbusch, м. рожевий корчъ.
Rosenbust, м. рожевий запахъ.
Rosenfarbe, f. рожева барва.
Rosenfarben, adj. рожевий, румя-
ний.
Rosenfest, п. рожевий празникъ, ро-
жанцеве свято.
Rosengarten, м. рожевий городъ.
Rosenhecke, f. рожевий плѣтъ.
Rosenhonig, м. рожевий мѣ(е)дъ.
Rosenknoße, f. пампухъ рожевий.
Rosenkranz, м. розанецъ.
Rosenlippe, f. Rosenmund, м. ро-
жеви уста.
Rosenöl, п. рожевий олѣй.
Rosenpappel, f. слѣзь.
Rosenpomade, f. рожева помада.
Rosenweide, f. f. Bachweide.
Rosenwasser, п. рожева вода.
Rosenzeit, f. рожевий часъ.
Rosenzucker, м. рожевий пукоръ.
Rostig, adj. рожевий, румяний.
Rosine, f. розинокъ.
Rosinfarben, adj. розинковоѣ барви.
Rohrmarin, Rohrmarin, м. розмай-
ринъ.

Roßmarinöhl, n. розмариновий о-
льї.

Roß, n. конь.

Roßampfer, m. водний щавикъ.

Roßarzenei, f. конське лѣкарство;
— funde, f. коновальство.

Roßarzt, m. конський лѣкаръ, ко-
новаль.

Rossen, v. n. бѣгати (о конїлѣ).

Roßfenschel, m. яглиця, дяглиця, дя-
гиль.

Roßgarten, m. пастѣвникъ.

Roßhaar, n. конський волосъ, кон-
ська шерсть.

Roßhändler, Roßstamm, m. коняръ,
торгующий коньми, конський ба-
ришѣвникъ.

Roßtäfer, m. жидъ, гукъ, жукъ
(гнѣдїиный).

Roßkastanie, f. конський каштанъ.

Roßmühle, f. конський млинъ.

Roßrappel, f. слѣзъ турецький,
слюзъ.

Roßschwanz, m. конський хвѣстъ,
бунчукъ; (eine Pflanze) падиво-
лось, прядуха; (in Rüden) рѣ-
шета.

Roß, m. иржа (ржа), рудá, снѣтъ,
ржавина, гнѣдъ.

Roßbraten, m. рѣшетва печеня,
розбратель.

Röste, f. мочисько.

Rosten, v. n. иржавѣти, вапнѣти.

Rösten, v. a. (Rösten) мочити; (schnell
austrocknen) сушити, гнѣдити,
пригнѣдити, шпарити, жарити,
празити.

Röster, m. f. Rüster.

Roßfarben, adj. иржавоѣ барви.

Rößtpfanne, f. пательня.

Roßtig, adj. иржавий, заржавѣлий,
зарудавѣлий.

Roßtral, n. растра.

Roß, adj. червоний, червеный, чер-
лений, рижий, рудий; rothe Nübe
цвѣклий буракъ; (von Wangen)
румяный; — werden почервенѣти,
попалѣти, рижѣти, палѣти, зажа-
рѣтися.

Roß, n. червень, червенѣсть.

Roßhaug, n. плотица.

Roßbackig, adj. червоний на лицї,
зъ червоною пикою, червоноли-
цїй.

Roßbart, m. рудобородий; (ein Fisch)
барбуля, барвена.

Roßbleierz, n. червоворудъ.

Roßbraun, adj. червенобурий.

Roßbrüchig, adj. червеноломный.

Roßbuch, f. букъ звичайный.

Roßbuchen, adj. буковий.

Röthe, f. червень, червенѣсть;
— der Wangen румянецъ, цвѣтъ.

Röthel, Roßstein, m. червона глина,
любрика.

Rötheln (pl.), кѣръ.

Röthen, v. a. червенити; v. n. чер-
венѣти.

Rotheisenerz, n. червенорудъ за-
лѣзна.

Roßfarben, adj. червеноѣ барви.

Roßfärber, m. червонобарваръ.

Roßfeder, f. плотица.

Roßfint, m. f. Dampfaff.

Roßfleckig, adj. червенї пятна ма-
кучий.

Roßgelb, adj. червеножѣтвий.

Roßgisch, m. рижий конь.

Roßgärber, m. мятникъ.

Roßgärberei, f. мятництво, шкѣр-
ництво.

Roßgicßer, m. мѣдникъ, котляръ.

Roßgüldenerg, n. сръблорудъ, сръб-
на пестрица.

Roßhaarig, adj. рудоволосий, ру-
дий.

Rothhorn, n. жидокъ.
 Rothkehlchen, n. червоношийка.
 Rothkopf, m. рудикъ, рудоволосий (adj.), рудий (adj.).
 Rothköpfig, adj. рудоголовий, рудоволосий.
 Rothlauf, m. рожа, червѣнка.
 Röthlich, adj. червенявий.
 Rothnase, f. чоловѣкъ зъ червонымъ носомъ.
 Rothschimmel, m. буланый конь.
 Rothschlag, m. червеный крушець.
 Rothschmied, m. мѣдникъ, котляръ.
 Rothschwingel, m. червена костерева.
 Rothstein, m. s. Röthel.
 Rothtanne, Rothfichte, f. смерека.
 Rothwälsch, adj. циганський языкъ.
 Rothwälsch reden, v. n. шварготъ(и)ти.
 Rothwangig, adj. червенолиций.
 Rothwanze, f. москаль.
 Rothwild, Rothwildbret, n. червона дичина, олень (pl.).
 Rothwurst, f. ковбаса.
 Rothwurz, f. куряче зѣле.
 Rotte, f. рота; ватага, юрба, шайка; — von 10 Menschen десяткъ; — von 100 Menschen сотня.
 Rotten, v. a. (rottiren) згромадити; v. г. громадити ся, бунтувати ся, ворохобити ся.
 Rottengeist, m. духъ ворохобничий.
 Rottenmacher, m. ворохобникъ, бунтовникъ.
 Rottenweise, adv. шайками.
 Rottiren, v. a. s. Rotten.
 Rottmeister, m. капраль.
 Rotz, m. шмарколь, хрякъ, шмарокъ (смарокъ), шмаркотине; (Krantheit) носатина.
 Rotzen, v. n. хрякати.

Rothig, adj. сморкливий; (als Krantheit) носатий.
 Rothlöffel, m. Rothnase, f. Rothbube, m. сморкливецъ, захряканецъ.
 Routine, f. s. Übung.
 Rouleau, n. штора.
 Routinirt, adj. вправлений, втролений.
 Royalist, m. сторонникъ короля.
 Rübe, f. weiße — рѣпа, гризучка; gelbe — морква, морковъ; rothe — буракъ (цвѣклий); einem eine Rübe schaben глумитися надъ нимъ.
 Rubel, m. карбованецъ, рубель.
 Rübenacker, m. рѣпнсько.
 Rübensamen, m. рѣпне сѣмя.
 Rubin, m. рубинъ.
 Rüböl, m. рѣпний олѣй.
 Rübrapunzel, f. s. Nachferze.
 Rubriciren, v. a. оглавлювати, надписувати; рубрикувати.
 Rubrif, f. оглава, рубрика, списъ.
 Rübse, Rübsefohl, Rübsefamen, m. рѣпакъ, полева рѣпа.
 Ruchlos, adj. безбожний, безчестный, нечестивый, ледащый.
 Ruchlosigkeit, f. безбожнѣсть.
 Ruchthar, adj. розголосоный, звѣсний явний.
 Ruchtharheit, f. розголосоность, звѣсть.
 Ruck, m. двигъ, бухъ, поривъ; auf einen — разомъ, одъ разу.
 Rückblick, m. оглядъ, оглянене, звернене ока; s. Rücksiht.
 Rücken, v. a. сунути, посунути, присунути, рухати; v. n. посунути ся, поступити, вѣйти, вступити.
 Rücken, m. плечъ (pl.), потилица, потиле, потилокъ, спина, хребто, хребеть, задъ; — einer Art обухъ, топориче; einem den — fehren обернути ся задомъ до

кого; (im Garten, im Felde) грядка, загонъ; auf dem Rücken liegen горѣлицъ об. на възнакъ лежати.
 Rückenhalt, Rückhalt, м. помочъ, подпора; запасне войско.
 Rückenhalter, м. заступникъ.
 Rückenmark, м. хребтевий шпикъ (мозокъ).
 Rückenmuskel, f. хребтевъ мязи.
 Rückenschwimmer, м. хребтякъ.
 Rückenstück, п. похрѣбтина, похрѣбтица.
 Rückenschulder, п. Rückenschmerz, м. бôль въ плечѣхъ.
 Rückenvirbel, м. вязъ (хребетный).
 Rückenerinnerung, f. споминокъ, споминка.
 Rückfahrt, f. поворотъ.
 Rückfall, м. наворотъ ober споволне слабости; eig. упадене на възнакъ.
 Rückfällig, adj. навертающийся, поворотный.
 Rückfracht, f. поворотный набôръ.
 Rückfrage, f. подруге питане.
 Rückgang, м. поворотъ, зворотна дорога, зворотный ходъ.
 Rückgängig, adj. взадъ идучий; — ташен переппинити, запобѣгчи, застановити.
 Rückgrat, м. хребтô, похрѣбтина.
 Rückgratwirbel, м. f. Rückenvirbel.
 Rückhalt, м. (Zurückhaltung) повдержане, стримъ; ohne — отверто.
 Rückkauf, м. ôдкупъ, викупъ.
 Rückkehr, Rückkunft, f. повернене, поворотъ.
 Rücklauf, м. зворотный бѣгъ.
 Rückläufig, adj. взадъ идучий ober бѣгучий.
 Rücklings, adv. на възнакъ, задомъ.
 Rückmarsch, м. зворотный походъ; ôдступлене.

Rückschritt, м. зворотна ступа, по-ступоване взадъ.
 Rückseite, f. задна сторона, задъ, оборотъ.
 Rückzicht, f. зглядъ, увага; in — be-ssen зглядомъ того; in — зважаючи, вбачаючи на.
 Rückzichtlich, adv. зглядомъ.
 Rückzichtslos, adj. беззглядный.
 Rückzichtslosigkeit, f. беззглядность.
 Rückzug, м. задне сиджене.
 Rücksprache, f. переговоры, розмова; — nehmen переговорывати ся зъ кимъ.
 Rückstand, м. зостанокъ, недогѣкъ.
 Rückständig, adj. позосталий, недогѣчний.
 Rücktritt, м. ôдступлене.
 Rückwärts, adv. назадъ, задомъ, назадгузъ, взадъ, на възнакъ.
 Rückwechsel, м. зворотна тратка.
 Rückweg, м. зворотна дорога, поворотъ.
 Rückweise, adv. мало-по-малу.
 Rückwirkend, adj. взадъ дѣлающий.
 Rückwirkung, f. взадне дѣлане.
 Rückzug, м. зворотный походъ, ôдступлене, споворотъ.
 Rude, м. песь (самецъ), лисъ, вовкъ; кудлатый песь.
 Rudel, п. глота, юрба, череда, громада, стадо.
 Ruder, п. весло, кърма, керма.
 Ruderfesseln, п. весельце.
 Ruderbank, f. веслова лавка.
 Ruderer (pl.), f. Ruine, Группинг.
 Ruderfnecht, Ruderer, м. керманичъ, весляръ.
 Rudermeister, м. надкерманичъ.
 Rudern, v. п. веслувати, керманити.
 Rudern, п. весловане, кермоване.
 Rudererschiff, п. весловый корабель.
 Rudererschlag, м. ударене весломъ (кермою).

Ruhertvert, п. весла (pl.).

Ruf, м. кликане, кликъ, голось; (daß Gerücht) поговѳрка, пого- лоска, слава; f. Beruf.

Rufen, v. а. und п. кликати, закли- кати, взивати, кричати; beim Na- men — заликати кого по имю.

Rufen, п. кликане.

Rufer, м. кликачь.

Rüge, f. (Anlage, Anzeige) донось; (die Untersuchung) судава розвѳа- ка, вислѳдоване; (als Ahndung) кара, нагана, лайка; (ein Polizeige- setz) полицейське постановлене; (ein Rügegericht) судъ.

Rügen, v. а. (beschuldigen) вынுவати, винити; (tadeln) хулити, сварити, доганяти oder дорѳкати кому; (strafen) карати.

Rügendericht, п. судъ для вислѳдо- вання проступковѳ.

Rüger, м. доносець.

Ruhe, f. супокѳй, спочивокъ, су- почив(н)окъ, ѳдпочивокъ, випочи- нокъ; (Schlaf) сонъ; (Tod) смерть; sich zur — begeben кластися спа- ти; zur — kommen умерти.

Ruhebank, f. лавка (ослѳнъ) да ви- починку.

Ruhebett, п. лѳжка да випочинку.

Ruhen, v. п. спочивати, опочивати, ѳдпочивати, припочивати; ruhen lassen eine Sache оставити oder лишити дѳло; hier ruhet tu по- чивав.

Ruhepause, f. випочивка.

Ruheplatz, м. мѳсце супочивку.

Ruhepunkt, м. точка супочинку, перестанка.

Ruhestätte, f. мѳсце супокоюю oder супочивку.

Ruhestörer, м. колотникъ супокоюю, несупокѳйникъ.

Ruhestunde, f. часъ супочивку, го- дина ѳдпочивку.

Ruhetag, м. день супочивку, день вичасу.

Ruhig, adj. супокѳйний, смирний, сумирний, тихий, рахманний, благий; ein ruhigeß Gewissen су- покѳйна (чиста) совѳсть.

Ruhm, м. слава, честь, хвала.

Ruhmbegierde, Ruhmgier, f. хѳть слави, славолюбнѳсть.

Ruhmbegierig, adj. жадний слави, лохний за славою, славолюбний.

Rühmen, v. а. славити, хвалити, величати; sich — хвалитися, ве- личатися.

Rühmen, п. хвальба, величане.

Rühmlich, adj. хвальний, славний, величавий, похвальний.

Rühmlichkeit, f. похвальнѳсть.

Ruhmlos, adj. безхвальний, безслав- ний.

Ruhmredig, ruhmfüchtig, adj. чванли- вий, горевжливий, величний.

Ruhmsucht, f. хѳть (жадоба) слави.

Ruhmsüchtig, adj. славолюбний.

Ruhmvoll, adj. славний, прехвальний.

Ruhmwürdig, adj. достохвальний, слави oder чести гѳдний.

Ruhr, f. бѳгавка, бѳганка; rote — червѳнка, почеревниця.

Rühren, v. а. дотиркнутися oder докинутися чого, торкати що, приторкатися чого, рухати; (um- rühren) мѳшати, бовтати, кала- путати; die Trommel — бити въ тарабанъ, тарабанити; das Herz — тронути серце; vom Sitze gerührt werden бути громомъ раженимъ, зашибненимъ бути (act. шибло на него), нарушенимъ бути; v. п. f. Herrühren, Anrühren, Be- rühren.

Rührbret, п. калапутька.

Мührens, adj. трогающий, зрушли-
вий.

Мühreier (pl.), яешница.

Мührig, adj. рухавий, живий, непо-
сидючий.

Мührigkeit, f. рухавость, живость.

Мührfelle, f. вареха, копытка, по-
лонникъ.

Мührfrau, n. богатинка, богатия.

Мührfrüchte, f. ожегъ, кочерга, ко-
цюба.

Мührlöffel, m. вареха, полонникъ.

Мührmischpflanz, n. нетиканка.

Мührung, f движение, трогане, зру-
шене, чувство; — der Trommel
тарабанене.

Мührwurzel, f. гомотний корвьнъ.

Ruin, f. (Zerstörung, Verderben) по-
гибель, пагуба, погибокъ, разру-
шене, розвалина, розвалисько, у-
падокъ, пустка.

Ruinieren, v. a. разрушити, звъво-
щити, губити.

Rülps, m. ригъ, ъдригнене.

Rülpfen, v. n. ригати, ъдригнути.

Rum, m. румъ.

Rummel, m. (Haufen) купа, грома-
да; im — kaufen гуртомъ ку-
пити; (im Würfelspiele) румель; s.
Wunder.

Rummelrei, f. старина: дрань, лах-
мате.

Rummeln, v. n. бурхотъ(и)ти.

Rumor, m. s. Lärm.

Rumoren, v. n. s. Lärmen.

Rumpelgeist, m. s. Völkerg Geist.

Rumpelkasten, m. лахманська скриня.

Rumpeln, v. n. хрестъ(и)ти.

Rumpeln, n. хрестане, хрестъ.

Rumpf, m. туловъ; толубъ; (in
den Mühlen) вѣшъ; (Bienenwoh-
nung) борть; der Rumpf eines
Schiffes туловъ (визане) корабля.

Rümpfen, v. a. задрати, кривити.

Rund, adj. круглий, виблий, вѣблий;
(die) ботѣлий, повновидий, тов-
стий; rund herum навкруги, на-
окупъ, кругомъ; etwas — her-
ausfragen сказати що отверто
(просто зъ моста).

Rund, n. кругъ, округлбсть.

Runde, Rundheit, Rundung, f.
округлбсть, окупъ; in die —
кругомъ, наокупъ.

Runden, v. a. круглити, закруг-
лити.

Runderhaben, adj. банястий.

Rundetanz, m. коло, хороводний
танецъ.

Rundgesang, m. хороводна пѣсня.

Rundlich, adj. округлявий.

Rundsäule, f. вѣблѣ.

Rundschild, m. круглий щитъ.

Rundung, Ründung, f. круглене,
круглбсть.

Rundschnur, f. кулька.

Rune, f. руна.

Runenschrift, f. руничне письмо.

Runfelrube, f. буракъ (цвѣклий ober
звичайний), ботва, блитва.

Runfelrübenzucker, m. бураковий цу-
коръ.

Runken, m. кусень.

Runzel, f. морщина, близна, бора
(gew. im pl бори), рѣса.

Runzelig, adj. поморщений; рѣса-
тий, бористий.

Runzeln, v. a. морщити, сѹпати,
хмарити.

Rupfen, v. a. скубати, скубти, сѣ-
пати, кундосити; виривати, ми-
кати, рвати, дерти.

Rupfen, n. скубане, сѣпане, ми-
кане.

Ruppig, adj. обѡдраний, лахман-
ський, драгтивий; бѣдний, ску-
пий.

Ruprecht, m. (Kinderfchrecker) бубакъ.

Ruprechtſfrau, n. f. Blutfrau.

Rural, adj. сѣльскій, сельскій.

Ruſcheln, v. n. шелестъ(и)ти, хрустъ(и)ти.

Ruſſ, m. копта, сажа.

Ruſſartig, adj. сажоватый.

Ruſſig, adj. окопѣтый.

Ruſſe, m. Росиянинъ, Москаль.

Ruſſel, m. хрюнька, хрюнь, рило; (beim Elephanten) труба, хоботь.

Ruſſelchen, n. хрюнька, рильце.

Ruſſelkäfer, m. довгоносикъ.

Ruſſig, adj. сажо замурганий.

Ruſſin, f. Росиянка, Московка.

Ruſſiſch, adj. росийскій, московскій.

Ruſſhöhle, n. доготъ.

Ruſſbaum, m. крокви, подпори (pl); f. Ruſſerbaum.

Ruſſbock, m. кобилиця, подпори (pl).

Ruſſten, v. a. приготовить, готовити, зладити, знаядити; ein Baugerüst machen руштувати; sich zu etwas — приготавливаться, ладитися; f. Waffen (sich).

Ruſſter, m. ильма, вязъ, вязъ; Korſruſſter, m. берестъ, ольшакъ, купакъ; — walb, берестникъ.

Ruſſtern, adj. ильмовый, берестовый.

Ruſſthaus, n. арсеналъ, оружный домъ.

Ruſtig, adj. здоровый, сильный, кремзный, яркий, черствый, жвавий, хватскій.

Ruſtigkeit, f. черствость, жвавость.

Ruſtkammer, f. збрувня.

Ruſtleiter, f. драбина у воза.

Ruſtloch, n. руштовна дѣра.

Ruſtſtange, f. руштовна жердка.

Ruſttag, m. день приготвления.

Ruſtung, f. приготвлене; ряжа, знаядъ, приборъ военный, збруа, модерунокъ, ружие.

Ruſtwagen, m. драбинястий възъ, брика.

Ruſtzeug, n. машина, стрѣй; начине.

Ruthe, f. пруть, лоза, березина, витка; (als Längenmaß) сажень, пруть; (Schwanz) ѳдоть, хвѳсть; (das männliche Glied) мужеский членъ.

Ruthenſchlag, m. ударене лозою (березиною), плетѣ.

Ruthsbahn, f. спусканка.

Ruthſcher, m. спускальникъ.

Ruthſchen, v. n. f. Gleiten; (sich sitzend fortbewegen) спускаться (задкомъ), котитися.

Rütteln, v. a. торѳсати, бурикати, трясти, сѣпати, торгати.

Rütteln, n. торѳсане, бурикане, трясане, сѣпане.

Rüttelſtroh, n. трасаниця.

С. С. С.

Sa, int. гейже, нуже.

Saal, m. свѣтлица, комната.

Saalfenster, m. ѳкно въ свѣтлицѣ.

Saalthüre, f. дверь въ свѣтлицѣ.

Saame, m. f. Same.

Saat, f. сѣяне, сѣйба, сѣвба, засѣвъ.

Saatfeld, n. засѣяне поле, царина.

Saatgerſte, f. ячмѣ(е)нь ober ярецъ до засѣву.

Saathorn, п. жито до засѣву; насѣно.

Saatträhе, f. гайворонъ.

Saatzeit, f. часъ до сѣяна, сѣйба.

Sabbath, м. субота, день субботный, шабась, сабашъ.

Sabbathjahr, п. рѣкъ сабатовый.

Sabbatshänder, м. соромитель шабасу.

Sabbatshänderei, f. соромлене шабасу.

Sabbathtag, м. день шабасу.

Sabbern, v. п. пѣнитися.

Säbel, м. сабля.

Säbelbeine (pl.), вигинчаста нога, крива нога.

Säbelbeinig, adj. вигинчаста нога маючий, кривоногий.

Säbelbohne, f. турецкий горохъ (бобъ).

Säbelförmig, adj. саблеватый.

Säbelfüßig, adj. f. Säbelbeinig.

Säbelhieb, м. парунъ (ударъ) шаблею.

Säbelklinge, f. клинка одъ саблѣ.

Säbeln, v. а. рубати одер сѣчи шаблею.

Säbeltasche, f. ташка.

Säbenbaum, Sadebaum, м. савина.

Sache, f. рѣчь, речъ (f.); (Geschäft) орудка, справа, дѣло; (Ereigniß) приключай, пригода; der Sache zu viel thun переступити мѣру.

Säckschen, п. маленька рѣчь, дробница.

Sacherklärung, f. рѣчево выяснене.

Sachfällig, adj. — werden програти справу.

Sachführer, м. f. Sachwalter.

Sachinhalt, м. грьсть рѣчи.

Sachkenntniß, f. знате рѣчи.

Sachkenner, м. знавецъ (рѣчи).

Sachkundig, adj. свѣдомий чого, свѣдуший рѣчи.

Sachlage, f. положене (рѣчи).

Sächlich, adj. рѣчевый; das sächliche Geschlecht родъ середний.

Sächlichkeit, f. рѣчевость.

Sachregister, м. списъ рѣчи.

Sachte, adv. тихо, тихцемъ, поволи, зъ - легонька.

Sachverständige, м. знавецъ, знатокъ.

Sachwalter, м. заступникъ (правный), правотаръ, оборонникъ; (Geschäftsträger) справникъ.

Sack, м. мѣхъ, мѣшокъ; (Beutel) кишениа, карманъ; einen in den Sack stecken подужати (звитяжити) кого; f. Hodensack; Sack eines Rauchwerks бламъ.

Sackband, п. мотузокъ одъ мѣшка.

Säckchen, п. мѣшочокъ.

Säckel, Sackel, м. мошонка, торбинка.

Sacken, v. а. und п. въ мѣшокъ класти, въ мѣшокъ (въ мѣшки) сипати; sich — западатися, осѣдати, нагинатися; (von Kleidern) бахасто лежати.

Säcken, v. а. утопити въ мѣшку.

Sackgarn, п. сакъ, невѣдъ.

Sackgasse, f. глуха улица.

Sackig, adj. бахастий, бахматий, мѣшкуватий.

Sackleinwand, f. валовина, веретина, грубо полотно.

Sackpfeife, f. кобза, луди (pl.).

Sackpfeifer, м. кобзаръ, луда.

Sackpistole, f. малий пистоль, нистоятокъ.

Sackträger, м. мѣхоносъ.

Sackuhr, f. f. Taschenuhr.

Sacktuch, п. f. Schnurputuch; (grobes Tuch) веретина, валовина.

Sacrament, п. тайна.

Säcularifiren, v. а. духовнй добра обертати въ свѣтскй, секуляризувати.

Säcularisation, f. обернене духовнихъ добръ въ добра свѣтскй, секуляризация.

Säculum, n. вѣкъ, столѣтє.

Sadebaum, m. савина.

Sabbucäer, m. садукей.

Sabraf, m. бѣсъ, кадукъ.

Säemann, m. сѣвакъ, сѣвачъ, сѣвальникъ.

Säen, v. а. сѣяти, розсѣвати.

Säetuch, n. сѣвачка, сѣвня.

Saffian, m. сафянъ, сапянь; — ташен, n. виправа сапяну.

Saflor, m. крокъсъ, дикий шафранъ.

Safran, m. шафранъ; twilber —, f. Saflor.

Safranfarben, adj. шафрановоѡ барви.

Safrangelb, adj. шафрановожовтйй.

Saft, m. сокъ, сокъ; Saft im Baume мяска.

Säftchen, n. сочокъ, мясокъ.

Saftgrün, n. сокова зелень.

Saftig, adj. сочистйй, мяснйй.

Saftigkeit, f. сочистѡсть.

Saftlos, adj. безсокий, сухйй.

Saftlosigkeit, f. безсокъсть, сухѡсть.

Saftboll, adj. сочистйй.

Sage, f. повѣдъ, повѣсть, чутка, погудка, погололка; переказъ, преданє.

Säge, f. пила, пѣлка.

Sägeblatt, n. платъ пили, пила.

Sägebock, m. кобильница (до рѣзана дерева).

Sägesisch, m. пила (риба).

Sägeförmig, adj. пилуватйй

Sägemühle, Schneidemühle, f. тертакъ, фврасъ.

Sägen, v. а. пилувати, пилюю рѣзати.

Sägen, n. пилованє.

Sagen, v. а. казати, говорити (вогорити), повѣдати, речи, сказати, повѣсти, мовити; тап sagt говорятъ, говорятъ, повѣдаютъ, чути, чутка йде; lassen sie sich — дайте собѣ сказати; so zu — такъ сказати; даѡ hat nichtъ zu sagen се нѣчо (ничѡ) не значить; für einen gut — ручити за кого; zu sagen pflegen мовляти.

Sägeschmied, Sägeschmidt, m. пиловый майстеръ, пиляръ.

Säger, m. тертичникъ, трачь.

Sägespäne (pl.), трачине, трачовине, опилки (pl.).

Sago, n. саго; — baum, m. сагове дерево.

Sahlband, n. Sahlleiste, f. крайка, хлякъ; (eine Steinart) крухъ.

Sahlweide, f. ива.

Sahne, f. смитанка, смитана.

Sahnenkäse, m. смитанковйй сиръ.

Saite, f. струна; die Saiten hoch spannen много хотѣти, eig. високо струни натягнути.

Saiteninstrument, n. струнный ober зѡ струнами инструментъ.

Saitenklang, m. звукъ струнъ.

Saitenspiel, n. музыка (на струнномъ инструментѣ).

Saitenspieler, m. музыкантъ (грающйй на струнномъ инструментѣ).

Saferfalt, m. подольскйй сокълъ.

Saframent, n. тайна.

Saframentiren (sacfermentiren), v. n. проклинати, матѣркувати.

Saframentlich, adj. тайновйй.

Safristan, m. титаръ; паломаръ.

Safristei, f. ризница перковна.

Säcularisation, f. f. Säcularisation.

Salamander, m. саламандра.

Salar, Salarium, n. платя.

Salariren, v. a. f. Befolden.
 Salat, m. шалата, салата; Gurken-
 salat, m. шалата зъ ѳгиркѳвъ.
 Salatkopf, m. головка шалати.
 Salatschüssel, f. салатирика.
 Salbader, m. плетунъ, бовтунъ,
 торопата.
 Salbaberei, f. торопане, бовтане.
 Salbabern, v. п. плести, балагу-
 рити.
 Salbe, f. масть, мастило.
 Salben, v. a. мастити, намастити,
 мазати, намазати.
 Salbei, Salvet, f. шавлѳя; (сви-
 нюхъ).
 Salbeibeide, f. рокѳтина, рокѳта,
 лоза.
 Salböl, n. миро, елей помазання.
 Salbung, f. помазане, намазане,
 намащене.
 Salbungreich, salbungsvoll, adj. чу-
 ствительный.
 Salbiren, v. a. скѳнчити рахунокъ.
 Salbo, n. заключене рахунку.
 Salep, f. курячъ слези (auch Sa-
 lepvurzel).
 Saline, f. жупа, соляна гора.
 Salm, m. f. Fach.
 Salmiaf, m. саломякъ.
 Salomonſpiegel, n. кульбаба.
 Salon, m. велика свѳтлица.
 Salpeter, m. салѳтра.
 Salpeterartig, adj. салѳтруватий.
 Salpetererde, f. салѳтряна земля.
 Salpetergeist, m. салѳтряний духъ.
 Salpetergrube, f. салѳтряна яма.
 Salpeterhütte, f. салѳтряна гута.
 Salpeterlauge, f. салѳтряний лугъ.
 Salpetersäure, f. салѳтряний квасъ.
 Salpetersieder, m. салѳтроваръ.
 Salpetersiederei, f. салѳтроварня.
 Salpeterstoff, m. салѳтрорѳдъ.
 Salpeterwasser, n. салѳтряна вода.

Salpetricht, adj. салѳтруватий.
 Salpetricg, adj. салѳтряний.
 Salter, m. псалтира.
 Salze, f. росѳлъ.
 Salutiren, v. a. здоровкати кого,
 чоломкати кому, витати, честь
 ѳдавати.
 Salve, f. вистрѳлъ; — schuß, m.
 вистрѳлъ привѳтний.
 Salbiren, v. a. спасти, вибавити.
 Salz, n. сѳлъ.
 Salzader, f. сѳльна жила.
 Salzamt, n. жупа, сѳльна кантина.
 Salzbrante, m. жупокъ пѳджупокъ.
 Salzberg, m. сѳльна гора.
 Salzblock, m. брила соли.
 Salzbrühe, f. росѳлъ (сѳльный).
 Salzbrunnen, m. сѳльна колодажъ.
 Salzen, v. a. солити.
 Salzen, n. солене.
 Salzerbe, f. сѳльна земля.
 Salzfactor, m. жупникъ, жупокъ.
 Salzfaß, n. солѳвка; (als kleines
 Gefäß für's Salz) сѳльничка.
 Salzfisch, m. солена риба.
 Salzgeld, n. сѳльное (gen. — ого).
 Salzglas, n. соляне шкло.
 Salzgrube, f. сѳльна гора, жупа.
 Salzgurke, f. солений огрокъ.
 Salzhandel, m. торговля солею
 (сѳлю).
 Salzig, adj. сѳльный, солоний.
 Salzigkeit, f. солонѳсть.
 Salzinspektor, m. жупокъ, жупникъ.
 Salzloß, Salzklumpen, m. брила
 соли, гуда соли.
 Salzforn, n. зерно соли.
 Salzofen, f. сѳльна баня, солѳ-
 варня.
 Salztraut, n. сѳльна трава.
 Salzkuchen, m. сѳльна палиница.
 Salzlake, f. росѳлъ (сѳльный), ропа.
 Salzmeſſer, n. солѳмѳръ.
 Salzmeſte, f. сѳльничка; солѳвка.

Salzordnung, f. со́льный уставъ.
 Salzpächter, m. державникъ соли.
 Salzpflanze, f. бобовница.
 Salzquelle, f. со́льное жерело, со́льная
 нора.
 Salzfäule, f. со́льный стволъ.
 Salzsäure, f. со́льный квасъ.
 Salzschiß, n. корабель со́льный ober
 одъ соли.
 Salzschräiber, m. со́льный писаръ.
 Salzsieder, m. зваричъ, солёваръ.
 Salzsiederei, f. со́льная баня.
 Salzsee, m. солоне озеро.
 Salzsohle, f. сировица, ропа.
 Salzsteuer, f. податокъ одъ соли.
 Salzthal, n. со́льная долина.
 Salztheile (pl.), со́льные частицъ.
 Salztanne, f. солёвка.
 Salzverkauf, m. продажъ соли.
 Salzverkäufer, m. поджупокъ, жуп-
 никъ, жупокъ.
 Salzwasser, n. со́льная (солоня) во-
 да, росодъ.
 Salzwerk, n. (Salzgrube) жупа, со́ль-
 ная гора; (Salzsiederei) со́льная
 баня.
 Salzweesen, n. жупничество.
 Same, m. зерно, насъне, сѣмя; f.
 Saat.
 Samenader, f. насънна жила.
 Samenbaum, Mutterbaum, m. роз-
 садне дерево.
 Samenbläschen, n. мѣхурецъ насън-
 ный.
 Samenfluß, m. течение насъня.
 Samengefäße (pl.), насънны судины
 (начиня).
 Samengehäuse, n. насънникъ, сердце.
 Samenhändler, m. торгующий насъ-
 немъ.
 Samenholz, n. розсаднй дерева.
 Samenkelch, m. насънна чашка.
 Samenkopf, m. насънна головка.

Samenforn, n. зерно, насъне.
 Samenfrucht, n. рлестъ.
 Samenlappen, m. листень.
 Samenstaub, m. насънный пылъ.
 Samenstengel, m. насънне стеблѣ.
 Samenstrang, m. мотузокъ насън-
 ный.
 Samenthierchen, n. насънне звѣратко.
 Sammentwicke, f. f. Futterwicke.
 Sämerei, f. насъне.
 Samiel, Samum, m. самияль (въ-
 теръ).
 Sämisch, adj. замщенный; — es Le-
 ber замша.
 Sämischgärber, m. замешникъ.
 Sämischgärberei, f. замешничество.
 Samentkasten, m. наводникъ, водо-
 емъ.
 Sammeln, v. a. збирати, збрати,
 набирати, громадити, нагрома-
 дити; sich — fig. прийти до себе.
 Samentname, m. имя зборне.
 Samentplatz, m. зборище, збори-
 сько, мѣсце зборне.
 Sammet, m. оксамитъ, бархатъ.
 Sammetband, n. оксамитна стрѣчка.
 Sammetblume, f. бархатецъ.
 Sammeten, sammeten, adj. оксамит-
 ный, бархатный.
 Sammethut, m. капелюхъ оксамит-
 ный.
 Sammetmütze, f. оксамитна шапка.
 Sammetrose, f. f. Lichtnelke.
 Sammetweste, f. оксамитна ками-
 золя.
 Sammetweber, m. оксамитникъ.
 Sammler, m. збиратель, громадникъ
 — in, f. збирателька.
 Sammlung, f. збирание, громаждение;
 зборъ.
 Sammt, praep. und adv. зъ, вразъ,
 засполъ зъ; Alle sammt всѣ вразъ,
 всѣ разомъ.

Саммтlich, adv. unb adj. всѣ вразѣ,
усть, загаломъ, весь, вся, все.
Samstag, м. субота.
Sanct, adj. свѣтій; Sanct Petrus
свѣтій Петро; Sanct Paulus
свѣтій Павло.
Sand, м. пѣсокъ; grober — грубий
пѣсокъ; feiner — мѣлкий ober
тонкий пѣсокъ; einem Sand in
die Augen streuen забляхманити очи
кому, бляхмана (тумана) кому
пустити, обмантити кого.
Sandaal, м. f. Sander; пѣскорѣй.
Sandale, f. сандалъ.
Sandarach, м. сандарака.
Sandbank, f. пѣскова наспа.
Sandbeere, f. пѣскова ягода.
Sandberg, м. пѣскова гора.
Sandboden, м. пѣсковина, пѣски (pl.).
Sandbruch, м. пѣскове сиплицько;
пѣскова наспа.
Sandbüchse, f. пѣсочница.
Sandborn, п. бѣлотернь.
Sandbüne, f. пѣскова заспа.
Sandelbaum, Sandel, м. Sandel-
holz, п. сандалъне древо.
Sander, м. судакъ.
Sanderz, п. пѣскова руда.
Sandfaß, п. пѣсочница.
Sandfarbe, f. пѣскова барва.
Sandfeld, п. пѣскове поле, пѣско-
вина.
Sandgebirge, п. пѣсковѣ гори.
Sandgegend, п. пѣскова сторона,
пѣски (pl.).
Sandgrube, f. пѣскова яма.
Sandgrund, м. пѣскове поле, пѣ-
сковий грунтъ.
Sandhase, м. бѣлий заяць (яць).
Sandhaufe, м. купа пѣску, пѣско-
висько.
Sandhügel, м. пѣсковий горбъ, пѣ-
сковий пагѣрокъ.

Sanbig, adj. пѣсочаний, пѣсковий.
Sandinsel, f. пѣсочаний островъ,
пѣсковий островецъ.
Sandloß, м. гряда пѣску.
Sandkorn, п. зерно пѣску, зеренце
пѣску.
Sandkraut, п. топѣлка; пѣсочна
трава.
Sandfuchsen, м. крихий пляцокъ.
Sandläufer, м. турухтанъ.
Sandlauch, м. чосникъ пѣсковий.
Sandmann, м. пѣскаръ; der —
kommt (im Scherze) хочеса спати.
Sandmoos, м. пѣльний (полевий)
макъ.
Sandraufe, f. пѣскова рукава.
Sandregen, м. пѣсковий дощъ.
Sandriebrgras, п. (See-gras) пѣскова
осока, морська трава.
Sand sack, м. мѣшокъ зъ пѣскомъ.
Sandschimmel, м. бѣлий (пѣскова-
тій) конь.
Sandstein, м. пѣсковий камѣнь, пѣ-
сковецъ.
Sanduhr, f. пѣсочаний годинникъ.
Sandweg, м. пѣскова дорога.
Sandweide, f. рокитина, рокита.
Sandwehe, f. завала, заспа пѣскова.
Sandwüste, f. степъ, пѣски (pl.).
Sanft, adj. рахманий, добрячий,
тихий, сумирний, смирний, бла-
гий, блаженький, супокѣйний,
лагѣдний, солодкий, милий, лег-
кий; — schlafen солодко спати;
eine sanfte Stimme рахманий (ла-
гѣдний) голосъ; sanfter Tod лег-
ка (супокѣйна) смерть.
Sänfte, f. носила, ношѣ (pl.).
Sänften Träger, м. несучий носила,
носильникъ.
Sanftheit, f. рахманнѣсть, лагѣд-
нѣсть.
Sanftmuth, м. рахманнѣсть, лагѣд-
нѣсть, тихѣсть.

Sanftmüthig, adj. рахманный, тихий, лагбданий
 Sanftmüthigkeit, f. f. Sanftmuth.
 Sang, m. спѣвъ, спѣване.
 Sängler, m. спѣвакъ, спѣвецъ, пѣсникъ, пѣвецъ.
 Sänglerin, f. спѣвачка.
 Sänglerisch, adj. спѣвний, пѣсенний.
 Sanguinisch, adj. сукристий, опалистий; живий, веселий.
 Sangvogel, m. птица спѣвна (щобетюха).
 Sanikel, m. цѣлюща трава.
 Sanitätskollegium, n. рада здоровья.
 Sapperlot, sapperment а до чорта, пекъ до чорта.
 Sappe, f. подкопъ.
 Sappeur, m. подкопникъ.
 Sapphir, Saphir, m. шафиръ.
 Sappiren, sappen, v. n. подкопати, перекопати.
 Sarsch, m. шавля.
 Sardelle, f. сарделя.
 Sardellenbrühe, f. сарделева юшка.
 Sardellensalat, m. сарделева шалата.
 Sarber, Sarbonny, m. сардоникъ.
 Sarg, m. домовина, деревисько (труна, трулно, тружно), гробъ.
 Sargtuch, n. смушокъ.
 Sargbedel, m. вѣко одъ домовини.
 Sarsastisch, adj. колючий, терпкий.
 Sarkophag, m. гробница.
 Sarmat, m. Сармата; — isch, adj. сарматскый.
 Sarsaparilla, f. сарзапарель.
 Sarsche, f. саржа.
 Sarschentveber, m. саржникъ.
 Sassafras, m. сасафрасъ.
 Sasthaft, adj. осѣлий, поселившійся.
 Satan, m. согона, сатана, чортъ, бѣсъ, кадукъ.
 Satanisck, adj. сотонскый, бѣсовскый.

Satandengel, m. ангелъ зъ рогами.
 Satisfaction, f. f. Genugthuung.
 Satrap, m. сатрапъ.
 Satrapie, f. сатрапия.
 Satt, adj. ситий, ситний, насиченный, довольный, вдовольный; ich bin dessen satt вже минѣ се докучило (надобло); sich — essen до нехочу наѣсти ся; sich — sehen надивити ся до волѣ.
 Sattel, m. сѣдло, кульбака; hölzerner — терлиця, тертѣла; ohne — fahren на охлякъ (облепъ) ѣхати; aus dem — heben висадити зъ сѣдла, витиснути; in alle Sattel gerecht sein способнимъ бути до всѣго.
 Sattelbaum, Sattelpogen, m. лукъ.
 Sattelbein, n. конське сѣдло.
 Sattelsack, n. сѣдлова стрѣха.
 Satteldecke, f. чабракъ, килимокъ на сѣдло.
 Sattelfest, adj. сидячий твердо въ сѣдлѣ; знающий що, свѣдомий чого.
 Satteltgurt, m. попруга.
 Sattelhof, m. дѣмъ освобожденный одъ паньщины.
 Sattelfissen, n. подушка у сѣдла.
 Sattelfnecht, m. конюхъ, машталѣръ.
 Sattelfnopf, m. сѣдлова куля.
 Satteln, v. a. сѣдлати, осѣдлати, кульбачити, окульбачити.
 Sattelpferd, n. конь подъ сѣдло ober подъ кульбаку; верховий конь.
 Sattelfleg, m. каблукъ у сѣдла.
 Satteltasche, f. торба (у сѣдла).
 Sattelzeug, n. сѣдлова ряжа.
 Satttheit, f. ситѣсть.
 Sättigen, v. a. ситити, наситити, накормити, наживити, нагодувати.
 Sättigend, adj. ситуций, ситний, поживний, живний.

Sättigung, f. **насыщене, накормлене, нагодоване.**
 Sattler, m. **сѣдляръ, сѣдельникъ.**
 Sattlerarbeit, f. **сѣдлярська работа.**
 Sattlerhandwerk, n. **сѣдлярство, сѣдельництво.**
 Sattsam, adj. **достаточный.**
 Sattsamkeit, f. **достаточность.**
 Saturei, f. **чаберъ.**
 Satyr, m. **лѣсовикъ, Сатиръ.**
 Satyre, f. **сатира.**
 Satyrenschreiber, m. **сатирикъ.**
 Satyrisch, adj. **сатиричный.**
 Satyrisiren, v. a. **сатиризувати.**
 Saß, m. (Sprung) **скокъ, замакъ; (Einsatz) ставка; (Bodensatz) осадка; (Redesatz) положене, зянене; (in der Druckerei) складъ.**
 Saßhase, f. **заяць (самница), зайчиха.**
 Saßung, f. **установка, уставъ, ухвала.**
 Saßzeit, f. **часъ коченя.**
 Sau, f. **безрога, свиня; (auf dem Variere) мурга, жидъ; (unflüthige Person) нехлюйница, огидница, паскудница, свиня; eine trächtige Sau поросна свиня.**
 Sauauge, n. **волокинникъ, вовчаягода, воронецъ.**
 Sauber, adj. **охайный, охайливый, опрятный, хлюйный, чистый, харный.**
 Säuberer, m. **опрятникъ, чиститель.**
 Sauberkeit, f. **охайливость, опрятность, чистота, чистость.**
 Säuberlich, adj. **опрятный, чистый; (behutsam) осторожный.**
 Säuberling, m. **окрастанецъ, фертикъ.**
 Säubern, v. a. **чистити, вычистити, очистити.**
 Säuberung, f. **чищене, вычищене.**

Saublume, f. f. **Лѣвнзаян.**
 Saublut, n. **свиняча кровъ.**
 Saubohne, f. **бѣбъ (звичайный),**
 Sauborste, f. **свинська щѣтина.**
 Saubraten, m. **свиняча печеня, свинська печеня.**
 Saubrod, n. **свинякъ.**
 Sauce, f. f. **Brûhe.**
 Saubistel, f. (Sänsebistel) **молочый простий ober городный; серлуха.**
 Sauer, adj. **кислый, кисный; терпкий, гтввний; (beschwerlich) трудный, прикрый; f. mürrisch; saurer Wein квасно (кисде) вино; — machen заквасити; — werden киснути, окисати, бухтѣти; ein saures Gesicht machen насупитися, захмаритися, чоло зморщити, забовдуритися; es sich recht sauer machen lassen побиватися дуже, пѣклуватися невиспущо.**
 Sauerasch, m. **берберисъ.**
 Sauerampfer, m. **щавникъ, шавый.**
 Sauerapfel, m. **кислица, квасница.**
 Sauerbraten, m. **квасна печеня.**
 Sauerbrunnen, m. **квасна криница.**
 Sauerborn, m. **берберисъ.**
 Sauerei, f. **свинство, нечистота.**
 Sauerhonig, m. **кислый мѣдъ.**
 Sauerklee, m. **кислецъ, заяча капуста.**
 Sauerkraut, n. **квасна (кисла) капуста.**
 Säuerlich, adj. **кваскуватый, кислуватый.**
 Sauerling, m. f. **Buchampfer.**
 Sauern (säuern), v. n. **киснути; v. a. квасити.**
 Sauer Salz, n. **квасна соль.**
 Sauerstichtig, adj. **замръзлый, хмарный, забовдуренный.**
 Sauerstüß, adj. **солодковкваскуватый.**
 Sauerstoff, m. **квасородъ.**

Sauerteig, п. квасне тѣсто.
 Sauertopf, м. замрълецъ.
 Sauertöpfisch, adj. f. sauerfichtig.
 Sauertwasser, п. квасна вода.
 Säuerung, f. квашене, заквашене.
 Saufang, м. полдвъ кабановъ (о-
 динцѣвъ).
 Saufauß, м. злѣкало, пиякъ.
 Saufbruder, м. паниця. гуляка, злѣ-
 кало.
 Saufen, в. а. пити, злѣкати, жло-
 пати, чморкати, дудлати, пани-
 чити; zu saufen geben (von Thie-
 ren) дати пити, напоѣти.
 Saufen, п. пите, пиячене, злѣкане.
 Säuser, м. злѣкало, пиякъ, паниця.
 Säuserei, f. пите, пиячене.
 Säuserin, f. пиячка.
 Saufgelag, п. пиятика.
 Saufhaus, п. домъ паницъ, коршма.
 Saufstieb, п. пияцка пѣсня.
 Saufstuf, f. хѣтъ до питя.
 Saugamme, f. кормильница, мамка.
 Sauggefäß, п. f. Spanferfel.
 Sauggefäße, (pl.) молочни начиня.
 Sauggetalb, п. молочне тѣля.
 Saugelamm, п. молочне ягня.
 Saugen, в. а. ссати, висисати.
 Säugen, в. а. (грудьми) кормити.
 Säugen, п. кормлене.
 Sauger, Saugestisch, м. держиладъ;
 f. Saugeröhre.
 Saugeröhre, f. сисуча труба.
 Saugerüffel, м. ссалъце.
 Säugethier, п. сисуче звѣря.
 Saugzahn, м. молочний зубъ.
 Säugling, м. сисунъ, немовля, ди-
 тина одъ грудий.
 Säugthier, п. сисуче звѣря.
 Saugwerk, п. f. Шупре.
 Saubach, Saubehse, f. полдвъ каба-
 новъ.
 Saubhirt, м. свинопасъ.
 Saugel, м. f. Schweinigel.

Säuisch, adj. свиничий, свинскый,
 нечистый, неопрятный.
 Saukraut, п. вепринець.
 Saulache, f. свинська калабана ober
 калюжа.
 Säulchen, п. стовпець, стовпокъ.
 Säule, f. стовпъ, ковбанъ, баясъ.
 Sauleder, п. свинська шкура; (von
 Frauenzimmern) ледащица, курва.
 Säulenförmig, adj. стовпуватий.
 Säulenfuß, м. поднога, подствопе.
 Säulengang, м. стовповий ходоръ
 (ходаникъ); auch Säulenhalle.
 Säulentopf, м. головка стѣвпа, ма-
 ковиця.
 Säulenordnung, f. порядокъ стов-
 пѣвъ.
 Säulenschaft, м. стовпень.
 Säulenweite, f. межистовпе.
 Säulentisch, п. стовпи (pl.), стовпо-
 ряди.
 Saum, м. край, берегъ; рубецъ,
 хлякъ, обрубка, обшивка; (Last)
 тирхъ, вюки (pl.).
 Säumen, в. а. (mit einem Saum
 versehen) обрубити; в. п. (zu-
 bern) зволѣкати, унематися, од-
 магатися, вагатися, пиняти.
 Säumer, м. вагачъ, пинявецъ.
 Saumfel, м. вючний оселъ;
 Saumfarrn, м. дрлякъ.
 Säumig, saumselig, adj. непоквап-
 ний, несквапний, небалий, лѣ-
 нивий.
 Säumling, м. небалець, бавка.
 Säumniß, f. ипъ п. зволока, про-
 волока, пробава, ѡволока; пе-
 репона.
 Saumpferd, п. вючний конъ.
 Saumsattel, м. вючне сѣдло, бурда.
 Saumseligkeit, f. небалѣсть, не-
 скупаѣсть, лѣнивѣсть.
 Säumung, f. зволѣкане, зволока,
 ѡволока, небалѣсть.

Saurach, m. берберисъ.
 Säure, f. квасъ, кислотъ.
 Säurestoff, m. квасородъ.
 Saurüssel, m. рио.
 Saub, m. шумъ, гукъ, галасъ, ба-
 ласъ.
 Sauschwemme, f. свинська калабана
 (калюжа).
 Saufetopf, m. шумиголова.
 Säufeln, v. n. шелестѣти; n. ше-
 лестъ.
 Saufen, v. n. гудѣти, густн, шу-
 мѣти, бринѣти, свистати.
 Saufen, n. шумъ, шелестъ, свистъ.
 Saufewind, m. шумный вѣтеръ,
 розшибайло; (von Menschen) шу-
 миголова.
 Saustall, m. куча, хлѣвъ.
 Sautrog, m. свинське корито.
 Sautob, m. f. Gänsefuß.
 Saubegarde, f. f. Schützwaße.
 Saboher-Kohl, m. зелена капуста,
 волоська капуста.
 Sbirre, m. сѣпака, полицайникъ.
 Scabiose, f. Acker- жовтѣльница.
 Scala, f. скаля.
 Scandtren, v. a. стопувати, скан-
 дувати.
 Escarulier, n. шкаплѣръ.
 Scene, f. ява, поява.
 Scepter, n. булава.
 Scepterträger, m. булавничий.
 Schaar, f. f. Schaar.
 Schabe, f. тарганъ (Insect); моль;
 orientalische — мандажъ; deut-
 sche — сасъ; скребло.
 Schabebaum, m. кобийница.
 Schabeisen, n. скребачка, стругачка.
 Schabehobel, m. скребликъ, стру-
 голь.
 Schabemesser, n. скребакъ.
 Schaben, v. a. скребти, шкрептати,
 стругати.

Schäben, (pl.) паздѣре.
 Schabernack, m. f. Poffen.
 Schäbig, adj. (trächtig) короставий,
 шолудивий, паршивий; (von Klei-
 dern) драгтивий; f. geizig.
 Schabrade, f. чапракъ, чабракъ.
 Schabfcl, n. стружки (pl.); ошкреб-
 ки.
 Schach, m. шахъ; n. (Schachspiel)
 шахи (pl.).
 Schachbrett, n. шаховница.
 Schacher, m. циганство, шахрай-
 ство.
 Schächter, m. розбѣйникъ; аштег --
 бѣдолака.
 Schacherer, m. циганъ, баришникъ.
 Schachern, v. n. циганити, торгу-
 вати, баришкувати.
 Schachmatt, n. шахматъ; (sehr schwach)
 дуже слабый, змарганий, згаро-
 ваний.
 Schachspiel, n. игра въ шахи: ша-
 хи (pl.).
 Schachspieler, m. играющий въ шахи.
 Schachstein, m. шахъ.
 Schacht, m. рудникъ, рудокопна
 яма.
 Schachtel, f. коробка, долобало, я-
 щикъ, шабатура.
 Schächtelchen, n. коробчина, коро-
 бочка, долобальце.
 Schachteldeckel, m. верхъ коробки.
 Schachtelhaln, m. хвощъ; тряска,
 кѣнська трава, сосонка.
 Schachtelmacher, m. коробникъ, ша-
 батурникъ.
 Schachteln, v. a. хвощомъ гладити
 ober терти.
 Schächten, v. a. зарѣзати; обман-
 тити.
 Schade, int. шкода.
 Schade, m. шкода, страта, втрата,
 лихо, оскорба; (Wunde) рана;

- thun (zufügen) шкодити кому, оскорбити кого; es ist — жаль, шкода.
- Schäbel, m. черепъ; — bohrer, m. трепанъ.
- Schaden, v. n. шкодити, повадити, вадити; was schadet das was се вадить?
- Schadenersatz, m. винагорода шкоди.
- Schadensfreude, f. лихорадбсть, злорадбсть.
- Schadenfroh, adj. злорадий, лихорадъ, лихорадий.
- Schadenstifter, m. лиходвй, збиточникъ.
- Schadhaft, adj. (beschädigt) пошкоджений.
- Schadhaftigkeit, f. пошкожденбсть.
- Schädlich, adj. шкодливый, вадливый, завбдний.
- Schädlichkeit, f. шкодливбсть.
- Schadloß, adj. (unbeschädigt) непошкоджений, цвлий.
- Schadloßhaltung, f. винагороджене шкоди, задоволене.
- Schaf, n. овця, бирка, берка, (in der Kindersprache) бязя; ein geschornes — стрижена овця; als adj. овечий.
- Schafampfer, m. шаввй менший.
- Schafblatern, (pl.) овечъ солуди (пархи).
- Schafbock, m. баранъ.
- Schäfschen, n. базька, овечка; (an Bäumen) базька, барашокъ; er hat sein — inß Trodene gebracht богато грошя придбавъ, добре заживъ ся.
- Schäfer, m. чабанъ, овчаръ, овчарикъ, ватасъ, ватажко, ватагъ, пастухъ бдъ овецъ.
- Schäfererei, f. овчарня.
- Schäfergebidht, n. селянка
- Schäferhund, m. овчарелький несь.
- Schäferhütte, f. колиба.
- Schäferin, f. овчарка, пастушка (бдъ овецъ).
- Schäfersieb, n. селянка.
- Schäferpfeife, f. пастушна сопьлка, фуярна.
- Schäferstunde, f. щасливый часть любовниковъ.
- Schäfertasche, f. пастушна торба.
- Schaff, n. шафа, поставецъ.
- Schaffell, n. овеча ober бараняча шкура, линтваръ.
- Schaffen, v. a. und n. двлати, роботу мати, робити; доставити; творити, сотворити; купити, набути; ich habe mit dir nichts zu schaffen зъ тобою нема минъ роботи (двля); cinem viel zu schaffen набавити кого великого клопоту; sich eine Sache vom Halse schaffen освободитися бдъ чого, побутися чого; Gott hat die Welt geschaffen Богъ сотворивъ свтъ; wer hat diese Musik geschaffen хто спорудивъ сесю музику?
- Schaffen, n. творене.
- Schafffleisch, n. баранина.
- Schaffner, m. ключаръ, ключникъ.
- Schaffnerei, f. ключництво.
- Schaffnerin, f. ключница.
- Schaffot, n. руштоване.
- Schaffutter, n. паша для овецъ.
- Schafgarbe, f. деревень, дереввй; кровавникъ.
- Schafgras, n. овеча трава.
- Schafhäutchen, n. плодова оболоня.
- Schafhirt, m. s. Schäfer.
- Schafherde, f. отара (овець), череда (овець).
- Schafhürde, f. кошара для овецъ.
- Schafhusten, m. сухой кашель.

Schaffse, m. овечий сиръ, бриндя, бундъ.

Schafstamm, n. ярка, ягниця.

Schafstau, f. кáпушъ (f.), вошь овеча.

Schafleder, n. вѣрка, ирха, овеча шкóра.

Schafsinne, f. коняковка.

Schafstörbeere, f. бобки (pl.), овечий гвóй.

Schafmäsig, adj. овечий, по овечому.

Schafmilch, f. овече молоко; saure — гуслянка.

Schafmolken, pl. жейтиця, дзеръ, джиръ.

Schafmutter, f. кóтна овця.

Schafott, n. руштоване.

Schafpelz, m. кожухъ зъ овцъ, барани (pl.).

Schafpoden, f. Schafblattern.

Schafschere, f. стиски, стрижки (pl.).

Schafschur, f. стрижъ.

Schafschwingel, m. f. Hartgras.

Schafsgesicht, n. овеча тварь, дурна тварь.

Schafskopf, m. f. Dummkopf.

Schafsmolken, f. Schafmolken.

Schafstall, m. овчинецъ, овчарня, овечий хлѣвъ.

Schafst, m. (am Stiefel) колява; (an einer Säule) стовпъ; (am Leuchter) стовпъ; (an der Spitze) ложе; (Stamm) пень, пруть, стовпокъ; (am Spieß) ратиско

Schafst, v. a. ложе дати, стрѣльбу оправити.

Schafst, m. рушникаръ, пушкаръ.

Schafstgesimse, n. нижний край у стовпа.

Schafsthe, n. Schafsthal, m. сосонка, полевой хвощъ.

Schafstholz, n. ложече дерево.

Schäftung, f. оправлюване.

Schafstweide, f. пасовисько для овецъ.

Schafstvolle, f. овеча вовна.

Schafstzäde, f. f. Schafstau.

Schafstzucht, f. плекане овечь.

Schafst, m. шакаль.

Schafst, m. жартобливецъ, балагуръ, шуткаръ.

Schafsterei, f. жарти, шутки (pl.), барашки (pl.).

Schafstern, v. n. шутити, жартовати, балагурити, барашкувати.

Schafst, adj. слабый, яловый, вивѣтрѣлый; (geschmacklos) пустий.

Schafstchen, n. чарочка, чашочка.

Schafst, f. (zum Trinken) чарка, чашка, чаша; (von Eiern, Schafsthiere) скарлуна, лушпина, лушна; (von Früchten) шкóрка, лука; (eines Messers) черенецъ; die Schafst zum Essen миска; die Hirnschafst черепъ головы.

Schafst, v. a. лупити, злупити, зняти шкóрку oder лукку, лушити, теревяти (von Kartoffeln).

Schafst, n. луплене, теревлене, лушене.

Schafstfisch, m. скарлуна звѣря, скарлупникъ.

Schafstheit, f. вивѣтрѣлость, яловость.

Schafst, m. мапапура, хитрець, лукавецъ; er hat den — hinter den Ohren óнъ скритий хитрець.

Schafsthaft, adj. хитрий, лукавий, шутливый, пустий.

Schafsthaftigkeit, Schafstheit, f. хитрость, лукавность.

Schafstauge, n. лукаве око.

Schafstschnecht, m. лухий (лукавий) слуга, лукавецъ.

Schafstsnart, m. блазень.

Schafst, m. звукъ, голосъ, гомóвъ, браскóтъ, брасъ, лусъ.

Щаллен, в. п. звучати, раздаватися, гомонѣти, лускати, лунати.

Щаллоф, п. голосница, гомонна дѣра.

Щаллwort, п. звукослово.

Щалmei, Щалmeje, f. сопѣлка, шаламайка.

Щалotte, f. шарлета.

Щалstück, п. f. Щварте.

Щалten, в. п. дѣлати, поступати, завѣдувати, розпоряджати.

Щалthier, п. скоропуха.

Щалtjahr, п. рѣкъ переступний.

Щалtmonat, м. вставний мѣсяць.

Щалttag, м. вкладний (вставний) день.

Щалtwort, п. вкладне (вставне) слово.

Щалuppe, f. човенъ весловий, шалюпка.

Щам, м. стыдъ, стидливѣсть, соромъ; (Щамtheile) стидливі члени.

Щамbein, п. стидлива кѣсть.

Щамel, м. стѣльчикъ, подшожокъ.

Щамen, м. тѣнь.

Щамen, в. г. стидатися, соромитися, каятися; schämst du dich nicht тобъ не стыдъ (стидно)?

Щамgefühl, п. почувъ стиду.

Щамgehend, f. крокъ.

Щамglieder, Щамtheile, pl. стидливі части, стиди (pl.).

Щамhaft, adj. стидливий, соромливий, унимний, соромяжий.

Щамhaftigkeit, f. стидливѣсть, соромливѣсть, стыдъ.

Щамlos, adj. безстидний, безличний, безочесний.

Щамleffe, f. губа лонова (надрова).

Щамlosigkeit, f. безстиднѣсть, безличнѣсть, невстѣдъ.

Щамroth, adj. червоний ѡдъ сти-ду; — machen застидати кого; — werden почервонѣти, запалѣтися, паленѣтися, зажарѣтися, заполомѣнитися.

Щамröthe, f. румянець зѡ сти-ду, запалѣне.

Щамseite, f. стыдъ, лоно, надро

Щамtheile, f. Щамglieder.

Щамzüngelchen, п. клиторъ.

Щанbbar, adj. (schändlich) соромний, мерзкий, мерзений, плюгавий, огидний, безстидний.

Щанbbarkeit, f. соромнѣсть, мерзѣсть, огиднѣсть.

Щанbube, м. урвисень, огидникъ, плюгавецъ, огидний чоловѣкъ.

Щанbbuch, п. огидна книжка.

Щанbdeckel, м. покривка огидного жита.

Щанbe, f. стыдъ, соромъ, неслава, безчесть, огида, ганьба, нечесть; mit Щанben bestehen, zu Щанben werden покритися соромомъ; zu Щанben machen зѡсоромити, знеславити, попусувати; sich zu Щанben arbeiten зробитися, змучитися роботою.

Щанben, в. а. знеславити, збезчестити, зѡсоромити, зневажити, насилувати; (verunstalten) зьогидити, спаскудити; ein Mädchen — насилувати дѣвчину.

Щанber, м. знеславитель, зневажникъ, хульникъ.

Щанbfeß, м. закала, стыдъ, неслава; (als Person) огидний чоловѣкъ, плюгавецъ.

Щанbgebot, п. Щанbgeß, п. безцѣнь; соромний грѣшъ.

Щанbhalber, adv. задля (ради) сти-ду.

Щанbhure, f. курвиско.

Schändlich, adj. огидний, мерзкий, плюгавий, мерзенний, паскудний, безчесний, безчесний, безсоромний.
 Schändlichkeit, f. огидность, мерзость, безчесність, соромъ.
 Schandmal, n. f. Schandfleck.
 Schandlüge, f. явна брехня.
 Schandmaul, n. соромний писоць.
 Schandpfehl, m. f. Pranger.
 Schandreden, Schandworte, pl. огидні (безчесні) слова.
 Schandstück, n. огидна штука.
 Schandthat, f. огидне (безчесне) дѣло.
 Schändung, f. знеславленє, збезчещєне, зсоромленє.
 Schant, m. шинькъ.
 Schanze, f. шанець, бѣйница, окопъ, варовня.
 Schanzen, v. n. окопи робити, копати рѣвъ, обваровувати.
 Schanzgräber, m. окопникъ.
 Schanzkleid, n. закривне полотно.
 Schanzkorb, m. кошъ окопний.
 Schanzkunst, f. окопництво.
 Schanzpfehl, m. окопний кѣль (стовпъ), деревяний стовпъ.
 Schanzwerk, n. шанцѣ (pl.), окопи.
 Schanzzeug, n. окопнї знаряди (ряжи).
 Schar, f. громада, купа, юрба, товпа, тьма; Scharen, pl. полки, вѣйска.
 Scharben, scharben, v. a. порозрѣзувати, покраяти.
 Scharbock, m. шкорбуць.
 Scharbocksklee, m. f. Bitterklee.
 Scharbockkraut, n. ростопасть, зелезимъ.
 Scharen, v. a. громѣдити, горнути.
 Scharf, adj. острый (гострий, вострый), бриткий; (beizend) ѣдкий,

цѣпкий; (streng) острый, жорстокий; (von Tönen) звѣнкий, звучный; (vom Verstande) бистрий, острый; (vom Esfig) мѣцний.
 Scharfblick, m. бистрий зѣръ, бистрота, бистрѣсть.
 Schärfe, f. остро. брить (f); (von Flüssigkeiten) ѣдкость, острѣсть; мѣць; бистрота, бистрѣсть; f. Strenge.
 Scharfartig, scharfantig, adj. пружистий, гранястий, остроконачастий.
 Schärfen, v. a. острити, брусити, точити, заострити.
 Scharfrichter, m. катъ, вѣшатель.
 Scharfräut, n. липчикъ.
 Scharfrichterei, f. катѣвство; мешканє ката.
 Scharfschütze, m. цильний стрѣлецъ.
 Scharfsichtig, adj. бистроокий, островидний, острозорий.
 Scharfsichtigkeit, f. островидность.
 Scharfsinn, m. Scharfsinnigkeit, f. бистрѣща, бистроумность.
 Scharfsinnig, adj. бистроумний, догѣдливий, домисливий.
 Scharfspitzig, adj. остроконачастий.
 Scharfung, f. острєне, заострєне.
 Scharlach, m. шарлахъ, червець; (Krankheit) скарлатина.
 Scharlachbaum, m. шарлахѣе древо.
 Scharlachbeere, f. (Schilblauß) червець.
 Scharlachen, adj. шарлахѣвий.
 Scharlachfarbe, f. шарлахѣва барва, кармазинъ.
 Scharlachfärber, m. кармазиникъ.
 Scharlachfieber, n. скарлатина.
 Scharlachfleck, n. шарлахѣва одѣжь.
 Scharlachfräut, n. Scharlei, m. дикий шарлахъ; (inula oculus Christi)

sti) оманъ; (borago) буракъ; серпуха.
 Схармүцел, п. перестрѣлка, зустрѣчка, зарва, шермицерия.
 Схармүцелн, в. п. перестрѣлюватися. герцювати.
 Схарре, f. шарпа.
 Схарпе, f. скубанка.
 Схарре, f. скребакъ (залѣзний).
 Схаррен, ш. мясна лавка; Brot- — хлѣбна лавка.
 Схаррен, в. а. шп п. грабати, гребсти, згоргати, скребати, копати, рити; mit den Füßen — шуркати ногами.
 Схаррфуß, ш. шуркъ ногою.
 Схарршмид, ш. слюсаръ.
 Схарте, f. разокъ, шербина, шерба, зубъ; (Схартенфраут) серпуха.
 Схартеке, f. дурна книжка.
 Схартиг, adj. зубчатий. шербатий; — маßen визубити, зазубити, вишербити.
 Схартваше, f. сторожа нѣчна, варта.
 Схартвахтер, ш. сторожъ (нѣчний), стражникъ, вартѣвникъ.
 Схартweise, adv. громадами, товнами.
 Схартwerk, п. шильварокъ.
 Схартwerken, в. п. маленькй работи робити.
 Схартен, ш. тѣнь; прохолода, хололъ; (Схарц) охорона, захистъ, защита; in — stellen (fig.) затемнити.
 Схартен, в. п. тѣнь дѣлати, тѣнь кидати.
 Схартенbild, п. тѣнь, привидъ, видѣмо.
 Схартенgang, ш. тѣнистый ходоръ, — тѣниста дорога.

Схартенhain, ш. тѣнистый гай, дѣброва.
 Схартенfönig, Схартенfaiser, ш. король (цѣсаръ) безъ власти.
 Схартенreich, adj. тѣнистый.
 Схартенreich, п. царство тѣни.
 Схартенriß, ш. натѣнокъ, тѣниый рись.
 Схартенseite, f. тѣниста сторона; слаба сторона.
 Схартенspiel, п. китайскй тѣни (pl.).
 Схартенuhr, f. сонѣчний годивникъ.
 Схартенwerk, п. тѣни (pl.).
 Схартиг, adj. тѣнистый; ein схартигер Ort затѣнокъ.
 Схартиren, в. а. натѣнювати, натѣнити.
 Схартиrung, f. натѣнюване, натѣнка.
 Схартуhle, f. шабатура.
 Схартуhlenmacher, ш. шабатуриникъ.
 Схарц, ш. скарбѣ, майно, богацтво; f. Geliebter; mein Схарцшен сердце мое, свѣте мой.
 Схарцbar, adj. цѣнный, дорогой, дороговѣнный.
 Схарцbarkeit, f. цѣнность, дороговѣнность.
 Схарцен, в. а. цѣнити, оцѣнити; (hochachten) поважати, цѣнити; (halten, meinen) гадати, думати; мати за шо.
 Схарценstwerth, adj. многоцѣнный, дорогой.
 Схарцер, ш. цѣнитель.
 Схарцstüber, ш. иськовникъ скарбѣвъ.
 Схарцgeld, в. податокъ.
 Схарцstammer, f. скарбница, скарбѣ.
 Схарцstasten, ш. Схарцstaschen, п. грошовница, скарбонка.
 Схарцmeister, ш. скарбникъ.
 Схарцmeisteramt, п. скарбництво.
 Схарпфlichtig, f. Steuerpflichtig.

Сѣаѣung, f. наложенъ податку; побѣръ, податокъ, драча.
 Сѣаѣung, f. пошановокъ; опъ-нене.
 Сѣаи, f. видно, призѣръ, озѣръ, прозѣръ, показъ, оглядъ; zur — ausstellen выставити на показъ.
 Сѣаубrot, n. хлѣбъ покладный.
 Сѣаубühne, f. позѣрище, зрѣлище, театръ.
 Сѣаубer, m. торопѣтъ, дрошъ, дриглѣ (pl.), страхъ, жакъ.
 Сѣаубerhaft, adj. страшный, ляч-ный.
 Сѣаубern, v. n. дрожати, дриглѣти, трястися, жакатися, тримѣти.
 Сѣауen, v. a. ипѣ n. дивитися, глядѣти, бачити, позрѣти.
 Сѣауer, m. морозъ, дрошъ, торопѣтъ, страхъ; (Zufауer) видецъ, зритель; (vorübergehender Sturm) злива, навалница, туча.
 Сѣауerbad, n. поддаше.
 Сѣауerig, сѣауervoll, adj. страшный, морозный, лячный; (bebend) дрожачий; зливный.
 Сѣауern, v. n. дрожати, дриглѣти, дрижати; еѣ сѣауерт иѣѣ дрижу, морозитъ мене.
 Сѣауessen, Сѣауgericht, n. стравна на показъ.
 Сѣауел, f. лопата, опалка; (zum Sichten des Getreides) вѣячка.
 Сѣауeln, v. a. лопатою гребсти.
 Сѣауелrad, n. водне колесо.
 Сѣауелwerk, n. лопаста машина.
 Сѣауелzähne, pl. переднй зуби.
 Сѣауenster, n. виглядне ѣкно.
 Сѣауeib, n. пропаметный грѣшъ, медаль.
 Сѣауepränge, f. f. Gepränge.
 Сѣауgericht, n. f. Сѣауessen.
 Сѣауel, f. гойдавка, хуставка.

Сѣауeisen, v. a. гойдати, хустати, хиткати, хитати, хилѣ(и)ботати, колихати, бамкати.
 Сѣауeust, f. хѣтъ ober охота до глядана.
 Сѣауиш, m. шумѣвинне, пѣна; шумовини (pl.).
 Сѣауишен, v. n. пѣнитися, пѣну пускати; v. a. пѣну здѣммати.
 Сѣауишт, сѣауишт, adj. пѣнистый.
 Сѣауишfelle, f. Сѣауишfelle, m. ополонникъ, полонникъ, вареха.
 Сѣауишmünze, f. медаль.
 Сѣауишplatz, m. видовисько, позорище, зрѣлище.
 Сѣауишspiel, n. видѣвьсько; зрѣлище, игровисько; (Theaterstück) драмать, штука.
 Сѣауишspielbichter, m. драмописецъ.
 Сѣауишspielbichterin, f. драмописница.
 Сѣауишspieler, m. акторъ, играчъ.
 Сѣауишspielerin, f. акторка, играчка.
 Сѣауишspielhaus, n. театръ.
 Сѣауишspielkunst, f. штука драматичная, наука драматичная.
 Сѣауишstellung, f. выставка.
 Сѣауиштück, n. f. Сѣауeib.
 Сѣеbecke, f. шебека.
 Сѣеcke, f. строкатий (пѣганистый) конь.
 Сѣеckig, adj. строкатий, пѣгий, пѣганистый, сорокатий, перѣстый.
 Сѣеbel, m. чашка (голови), черепъ.
 Сѣеbelbohrer, m. трепанъ.
 Сѣеere, f. f. Сѣере; сѣeeren, f. Сѣeeren.
 Сѣeel, adj. f. Сѣel.
 Сѣeffel, m. мѣрница, чвертень.
 Сѣeffeln, v. n. споримъ (спорю) бути, добре видавати.
 Сѣеibe, f. кругъ, кружокъ; Honigscheibe пластирь меду; Fenster-scheibe шибя; (zum Schießen) циль (m).

Сcheibenförmig, adj. кругловатый, круглястый.

Сcheibenglas, n. оконне шкло.

Сcheibenhonig, m. мѣдъ въ плиты-рахъ.

Сcheibenkönig, m. стрѣлецъ-король.

Сcheibrohr, n. Сcheibenbüchse, f. цильна рушница.

Сcheibenschiefen, n. стрѣляне до пилю.

Сcheibenschütze, m. цильный стрѣ-лецъ.

Сcheibentwerfen, n. кидане круга.

Сcheibig, adj. кружковатый.

Сcheibe, f. (als Dri) межа, переруба, перегорода; (als Zwitteral) пѡхва, ножница.

Сcheideblick, m. розстайный (остан-ний) поглядъ.

Сcheidebrief, m. розстайный оберт роз-водный листъ.

Сcheidekunst, f. хемия, лучба.

Сcheidekünstler, m. хемикъ, лечеб-никъ.

Сcheidetauer, f. перегорода, за-пѡльна стѣна, пересторона.

Сcheidemünze, f. здайна монета, дрѡбный грошъ.

Сcheiden, v. a. дѣлити, роздѣлити, ѡддѣлити, розлучити, розвести; v. n. розстатися, розлучитися, роздѣлитися; розвестися.

Сcheiden, n. Сcheidung, f. розлука, розбратъ, развѡдъ.

Сcheidestunde, f. година розлуки.

Сcheidewand, f. заполе, запѡльна стѣна, перегорода.

Сcheidewasser, n. сирвасерь.

Сcheideweg, m. розстайна дорога, роздороже.

Сcheidung, f. роздѣлъ, ѡддѣлене, роздѣлене, розлука; — der Scheideleute розвѡдъ.

Сcheiße, f. ворозка, шлѣйка.

Сchein, m. свѣтъ, свѣтло, сияне, блискъ; f. Anschein; (das schriftliche Zeugniß einer gesehenen Sache) посвѣдка, квитъ; zum — для ока, про око.

Сcheinbar, adj. видимый, позорный; зманчивый, поверховный.

Сcheinbarkeit, f. видимость, позор-ность, поверховность.

Сcheinbeweis, m. позорный доказъ.

Сcheinchrist, m. християнинъ позор-ный (для ока).

Сcheinen, v. n. сияти, свѣтити; zu sein scheinen здаватися; es scheint mir бачу, гадаю.

Сcheinfreund, m. лицемерный (по-зорный) приятель.

Сcheinfreundschaft, f. позорна приязнь.

Сcheinfromm, adj. святошничий, у-дающий набѡжного.

Сcheinfrömmigkeit, f. святошничество, удана (лицемерна) набѡжность.

Сcheinglaube, m. удана вѣра.

Сcheinheilig, f. Scheinfromm.

Сcheinheiliger, m. святоша, пусто-святъ, лицемеръ.

Сcheinheilige, f. святошница.

Сcheinheiligkeit, f. святошничество, пустосвятство.

Сcheinkampf, m. позорна битва.

Сcheinkauf, m. позорне купно.

Сcheinliebe, f. удана любовь.

Сcheinmittel, n. позорне лѣкарство.

Сcheintod, m. позорна смерть.

Сcheintodter, m. завмрець (гсп. за-вмерца), завмерлий, позорно-вмерлий.

Сcheintugend, f. удана добродѣтель.

Сcheinübel, n. позорне зло.

Сcheinursache, f. позорна причина.

Сcheinverkauf, m. позорна продажъ.

Сcheiße, f. гѡвно, лайно; f. Durchfall.

Сcheißen, v. a. срати, каляти, па-скудати.

- Сѣиѣг, м. серунъ, серило.
 Сѣиѣгери, f. срачна; марница.
 Сѣиѣгхауд, п. серникъ, срачь.
 Сѣит, п. оскалокъ, ошкалокъ, по-
 льно, четина, лупа.
 Сѣитѣп, п. польнице, лупка.
 Сѣител, м. верхъ, вершокъ (голо-
 ва), тѣмя.
 Сѣителн, v. а. роздѣлити волосе
 на головѣ, розчесати на обѣ
 стороны.
 Сѣителпункт, м. зениць, пунктъ
 надголовний.
 Сѣителрехт, adj. надголовний, про-
 стопадний.
 Сѣитерхауѣп, м. костиръ.
 Сѣитерп, v. п. розбитися, не по-
 вестися, не удалися.
 Сѣитхолц, п. f. Сѣит.
 Сѣл, adj. косий, зизий, кривий;
 adv. косомъ, зизомъ.
 Сѣлѣ, f. f. Сѣл.
 Сѣлел, f. дзвѣнокъ, дзвѣночокъ;
 Hand- oder Fußschellen окови, кай-
 дани; im Kartenspiel дзвѣнка,
 бублѣ.
 Сѣлелп, v. а. и п. звонити въ
 дзвѣнокъ.
 Сѣлелп (pl.), f. Slockenblume.
 Сѣлелпгелѣут, п. звукъ дзвѣнокѣвъ,
 дзвенкѣтъ.
 Сѣлелпкарпе, f. блазеньска шапка,
 дурацька шапка.
 Сѣлелпшлиттн, м. санки зъ дзвѣн-
 ками.
 Сѣлелпфиф, м. лупачъ.
 Сѣлелпхенгст, м. огеръ.
 Сѣлелпфраут, п. ростонасть.
 Сѣлелплад, м. шелякъ.
 Сѣлелптурц, f. ростонасть, зеле-
 зимъ.
 Сѣлелп, м. урвитель, шибеникъ,
 мошонникъ, лукавецъ, хитрець.

- Сѣлелпнстрейх, м. псота, збитокъ.
 Сѣлелпнери, f. лукавство, мошон-
 ництво, мантарство.
 Сѣлелпмиф, adj. мантарський, лука-
 вий.
 Сѣлелпмстѣцк, f. Сѣлелпнстрейх.
 Сѣлелпфухт, f. зависть.
 Сѣлелпфѣхтиг, adj. зависний, зависли-
 вий.
 Сѣлелп, f. лайка, догана, лайба.
 Сѣлелпн, v. а. мерзити, лаяти, дур-
 няти кого, дуркати кому, гань-
 бувати, грамувати, грѣмати на
 кого; сварити на кого, ратити
 кому, плюгавити, гудити.
 Сѣлелпн, п. лайба, лайка, сварене.
 Сѣлелпname, м. f. Schimpfname.
 Сѣлелпwort, п. глумливе (ганьбюче)
 слово.
 Сѣлелп, п. вздръ, образецъ, об-
 здръ.
 Сѣлелпматизмуд, м. шематизмъ.
 Сѣлелп, м. f. Schämel.
 Сѣнф, м. шинкаръ, коршмаръ; f.
 Mundschent.
 Сѣнфел, f. шинкъ, шинокъ, корчма.
 Сѣнфел, м. стегно, удо, бедро,
 нога, голень.
 Сѣнфелбреин, п. стегнова кѣсть.
 Сѣнфелп, v. а. (eingießen) наливати,
 наляти; (als Schent) шинкувати;
 (geben) дарити кого чимъ, дару-
 вати кому що; einem die Strafe —
 простити кому, дарувати кару.
 Сѣнфелп, п. наливане; дароване.
 Сѣнфелп, м. шинкаръ; даритель.
 Сѣнфелпери, f. шинкарка; дарителька.
 Сѣнфелпфас, п. начине шинковне.
 Сѣнфелпгерехтигкейт, f. право шинко-
 вана.
 Сѣнфелпфиф, м. поставецъ, шинков-
 ний столъ.
 Сѣнфелпунг, f. даровизна, дароване.

Схенкунгсбріѣ, *m.* даровний листь.
 Схенкѡіѡіѡ, *m.* шинкаръ, корш-
 маръ, корчмаръ.
 Схербе, *f.* черепокъ.
 Схербенгріѡіѡ, *n.* черепковий судъ.
 Схербенарсеніѡ, Схербенобалт, *m.*
 черепковий аршинникъ.
 Схере, *f.* ножицъ; (Кребсѡхере)
 кретѡѡ, щипавки (*pl.*).
 Схерен, *v. a.* стригчи, голити, бри-
 ти; (belästigen, spotten) докучати,
 доскродляти кому; (neßen) драз-
 нити кого, глумитися надъ кимъ,
 глузувати зъ кого; (bei den We-
 bern) основу навивати, снувати;
 sein Schäšchen — гроша приѡба-
 ти; sich auß dem Wege — геть
 йти
 Схеренфörmig, *adj.* ножичковатий.
 Схереншлейѡер, *m.* точильникъ.
 Схерер, *m.* постригачъ; сновачъ.
 Схерerei, *f.* досада, клопöтъ, труд-
 ность, замотанина.
 Схерѡейн, *n.* Схерѡ, *m.* лепта.
 Схергатт, *n.* основа.
 Схерге, *m.* сѡпака, десятникъ.
 Схермессер, *n.* бритовъ (*f.*), бритва,
 бричь.
 Схермühle, *f.* Схерраһмен, *m.* сно-
 вало.
 Схерунг, *f.* основа.
 Схерѡензел, *m.* (willfähriger Mensch)
 услужливий чоловѡкъ; (in Karten)
 хлопецъ.
 Схерѡензелн, *v. n.* надскакувати,
 услужливимъ бути.
 Схерѡолле, *f.* стрижена вовна, руно.
 Схерз, *m.* шутка, жартъ, бая-
 трасъ; — beiseite жартъ набöкъ.
 Схерзен, *v. n.* шутити, жартувати,
 барашкувати, балагурити, игри
 бровти, забавлятися.
 Схерзгеѡіѡт, *n.* забавний стихъ.

Схерзhaft, *adj.* шутливий, забавний,
 шуточний, смѡшливий, веселий.
 Схерзhaftigkeit, *f.* шутливöсть, за-
 бавнöсть.
 Схерзгеѡе, *f.* шутки (*pl.*), жарты,
 шуточна бесѡда.
 Схерзѡweise, *adv.* жартами, шутками,
 жартомъ.
 Схерзѡѡорт, *n.* шуточне (забавне)
 слово.
 Схеттер, *m.* шатрове полотно.
 Схец, *adj.* полохливий, трусливий,
 боязливий, несмѡлий, стидливий,
 осторожный, порський.
 Схец, *f.* лякъ, страхъ, стидъ, бо-
 ясть; öдраза, тривога.
 Схецхен, *v. a.* полöшити, пугати,
 страшити, лякати, жахати, пуг-
 дити, полöхати.
 Схеццел, *f.* Схеццал.
 Схеццен, *v. n.* боятися, лякатися,
 страшитися, жахатися, полоши-
 тися; *v. a.* оминати. öдвертатися.
 Схеццер, *f.* гумно, стоѡла; — šach
 пирило, засѡкъ.
 Схеццерšаѡ, *n.* помийникъ, цебрикъ.
 Схеццерѡрау, Схеццертаѡѡ, *f.* помий-
 ниця.
 Схеццерлаппен, *m.* митка, стирка.
 Схеццерн, *v. a.* шморгати, шурува-
 ти, полöкати.
 Схеццерšанѡ, *m.* пѡсокъ до шуро-
 вая.
 Схеццерѡѡѡѡѡ, *m.* митка, стирка, вѡ-
 хотъ.
 Схеццерлеѡер, *n.* наöко.
 Схеццерне, *f.* стоѡла, гумно.
 Схеццерšал, *n.* страшило, пугало; (von
 einer Person oder einem Dinge)
 гиль, мерза, огиѡа.
 Схеццерšlich, *adj.* мерзкий, мерзенний,
 огиѡний, паскудный, плюгавий.
 Схеццерšlichkeit, *f.* мерзöсть, огиѡа,
 плюгавство.

- Schewe, f. паздеро, термѣт.
- Schicht, f. часть, рядъ, верства, покладъ; (in der Erde) слѣй, верства; die — antreten начинати роботу; — machen перестати работи; — halten уклончати роботу.
- Schichten, v. а. дѣлити, ѡддѣлювати; (in Schichten legen) рядами (поколомъ, верствами) класти.
- Schichtmeister, m. шихмайстеръ.
- Schichtweise, adj. покладомъ, верствами, покотомъ.
- Schicken, v. а. слати, посилати, ѡдправити, виправити; (von Gott) судити; sich zu etwas schicken готовитися, ладитися до чого, (geschickt sein) способнимъ бути, (sich gewöhnen) привикнути; (schicklich sein) годитися.
- Schicklich, adj. приличный, благоподобный, ядбный, гожий, пристойный.
- Schicklichkeit, f. приличность, пристойность.
- Schicksal, n. доля, судьба, дане, допустъ, пригода, падохъ.
- Schicksalsgöttin, f. богиня судьбы.
- Schickung, f. послѣлка; f. Schicksal.
- Schieben, v. а. сунути, посувати; auf die Seite — ѡдсунути; Brod in den Ofen — садити хлѣбъ въ пѣчь; (von Pflanzen) високо вирости; Zähne — ронити зуби; den Riegel — заперти; etwas auf die lange Bank — ѡдкладати зволѣкати.
- Schiebefenster, n. сувне ѡкно.
- Schieber, m. засувъ.
- Schieblade, Schiebkasten, f. Schublade, Schubkasten.
- Schiebkarren, m. тачки (pl.).
- Schiedmauer, f. f. Scheidewand.
- Schiedsmann, Schiedsrichter, m. посередникъ, розѣмникъ.

- Schiedsgericht, n. розѣмный судъ.
- Schiedspruch, m. розѣмный засудъ.
- Schief, adj. кривый, косый, скѡсный, скѡсный, спадистый; ein — сѣ Maul machen кривити губу ober уста.
- Schiefebnig, adj. косоногий, кривоногий.
- Schiefe, f. косость, кривость, кривизна.
- Schiefer, m. лупокъ, брусець; (Splitter) стебло, трѣска.
- Schieferalaun, m. галуновый лупокъ.
- Schieferbruch, m. лупковъ ломи.
- Schieferdach, n. кровля зъ лупкового камѣня.
- Schieferdecker, m. покрывающий кровлю лупкимъ камѣнемъ.
- Schiefericht, adj. лупкуватый.
- Schiefern, v. г. лупатися.
- Schieferplatte, Schiefertafel, f. лупкова дошка.
- Schieferstein, m. лупокъ, лупкий (ломкий) камѣнь, брусець.
- Schieferstift, m. писало зъ лупку.
- Schiefer tafel, f. лупкова таблица.
- Schieferthon, m. лупкова глина.
- Schieferzahn, m. викришный зубъ.
- Schiefhals, m. кривоязыный, кривошийка.
- Schiefheit, f. f. Schiefe.
- Schiefmaul, n. кривоустый, кривописный.
- Schief, adj. зизоватый, зизый, зизокий, зѣркатый.
- Schielen, v. n. зизомъ ѡбег косомъ дивитися, зѣркати, косити (очима); (von Zeugen) мѣняться.
- Schielen, n. зизоване.
- Schielenb, adj. зѣркатый, зизоватый, свѣратый, косый.
- Schieler, m. зѣркачь, зизъ.
- Schielenbein, n. голень, голенева кость.
- Schiene, f. лубокъ, шина.

- Schieneisen, п. залѣзо въ шинахъ, шинне залѣзо.
- Schienen, в. а. (ein Bein) лубками обвязати; Näber — шини на бити на колеса.
- Schiennagel, м. шиналь.
- Schier, adj. чистий, гладкий; adv. близько, безмалъ, майже, скоро, ледвѣ не.
- Schierling, м. блекотъ, болиголовъ, свиняча вошь, блекотець.
- Schießbedarf, м. стрѣливо.
- Schießen, в. а. стрѣлити, стрѣлнати, стрѣляти, вистрѣлити, випалити; (werfen) кинути, метати; eine Presse — розбити стрѣляномъ стѣну; Brod in den Ofen — садити хлѣбъ до печи (въ пѣчь); einen Boß — охавитися, хибити; (von Pflanzen) рости въ гору; ein Reh — застрѣлити (вбити) серну; todt schießen застрѣлити.
- Schießen, п. стрѣляне.
- Schießgerechtigkeit, ф. право стрѣляня.
- Schießgewehr, п. стрѣльба.
- Schießhaus, п. стрѣльница.
- Schießpulver, п. стрѣльбовий порошокъ.
- Schießloch, п. Schießscharte, ф. стрѣльне ѳкно, стрѣльница.
- Schießscheibe, ф. циль.
- Schiff, п. корабель, корабъ, судно, корабель; — einer Kirche середуша (найбольша) часть церкви, корабель церковный; bei den Webern човникъ, човенце.
- Schiffbar, adj. сплавный, переплавный.
- Schiffbarkeit, ф. сплавность.
- Schiffbau, м. будова корабльвъ.
- Schiffbauholz, п. дерево на корабль.
- Schiffbaukunst, ф. корабельне будовництво.
- Schiffbaumeister, м. будѳвничий корабельный.
- Schiffboden, м. дно (спѳдъ) корабля.
- Schiffbruch, м. розбите корабля; — leiden розбитися зъ корабльмъ.
- Schiffbrüchige, м. розбившийся зъ корабльмъ.
- Schiffbrücke, ф. корабельный мѳстъ.
- Schiffchen, п. корабель, корабель; (beim Weber) човникъ, човенце.
- Schiffen, в. п на корабля ѳхати, плисти, кораблювати; в. а. перевозити на корабля, сплавляти.
- Schiffer, м. корабельный.
- Schifferhosen, (pl.) писацьный шаравари.
- Schiffersprache, ф. писацька бесѳда (мова).
- Schiffahrtkunde, ф. вѳдомѳсть корабельска.
- Schiffahrer, Seefahrer, м. мореплавецъ.
- Schiffahrt, ф. мореплаводство, морська плавба.
- Schiffgeräthe, п. корабельный припаси.
- Schiffjunge, м. корабельный хлопецъ.
- Schiffkoch, м. корабельный куховаръ (кухаръ).
- Schiffleute (pl.), корабельники, писаки.
- Schiffmann, м. керманичъ.
- Schiffmühle, ф. водный млинъ.
- Schiffpfund, п. шифунтъ.
- Schiffpasssuranz, ф. страховане (забезпека) корабльвъ.
- Schiffsboden, м. корабельне дно.
- Schiffskapitän, м. морський капитанъ.
- Schiffsruppen (pl.), корабельный боки.
- Schiffsnabel, м. корабельный носъ.
- Schiffseil, п. корабельна линва.

- Schiffherr, м. властникъ (панъ) ко-
рабля.
- Schiffsholm, м. f. Schiffwerft.
- Schiffserippe, п. корабельный порубъ.
- Schiffshintertheil, м. задъ корабля.
- Schiffsjunge, м. корабельный хло-
пецъ.
- Schiffsfnecht, м. писакъ.
- Schiffsladung, f. ладушокъ корабель-
ный.
- Schiffsmannschaft, f. корабельный люде,
корабельна челядь.
- Schifftraum, м. внутро корабля.
- Schiffsolbat, м. корабельный (мор-
ский) жовнаръ.
- Schiffsvolk, п. корабельна челядь.
- Schiffsvorbertheil, п. передокъ кора-
бля.
- Schiffswerft, п. лодница.
- Schiffzimmermann, м. тесникъ (те-
сля) корабельный.
- Schiffzoll, м. корабельне мито.
- Schiffzwieback, м. корабельный су-
харъ.
- Schild, м. щитъ, заставка; (Lushän-
geschild) вивѣска; (Wappenschild)
гербоъ.
- Schilderei, f. малюнокъ, образъ.
- Schilderhäuschen, п. стражница, буда.
- Schilderhebung, f. ворушня, воро-
хобня.
- Schildern, v. а. описати, предста-
вити, малювати; v. п. на стѣн-
цѣ (сторожи) стояти.
- Schilderung, f. описане, описъ.
- Schildförmig, adj. щитуватий.
- Schildfarrentraut, п. блошникъ.
- Schildhalter, м. щитоносець, той
що держитъ щитъ.
- Schildknarre, м. Schildträger, м.
щитоносець.
- Schildkröte, f. черепаха; — nuppe, f.
юшка (росѣлъ) зъ черепахи.
- Schildkrötenstein, м. черепаший ка-
мѣнь.
- SchildkrötenSchale, f. скалка чере-
пашна, черепаха.
- Schildblaud, f. червець.
- Schildbrand, м. берегъ (край) щиту.
- Schildträger, м. щитоносець.
- Schildwache, f. шильвахъ, сторожа,
стѣйка.
- Schilf, м. ипд п. тростина, троща,
трость, трощъ; f. Binse, Dschrohr.
- Schilfartig, schilfsicht, adj. тростино-
ватий, тростоватий.
- Schilfdecke, f. рогажа.
- Schilfig, adj. тростовий.
- Schilfflinge, f. жолобчата клинка.
- Schilfsueer, п. Червоне Море.
- Schilfrohr, п. тростина, очереть; —
gras, п. очеретина.
- Schillerig, adj. мѣнкий, мѣнявий.
- Schillern, v. п. мѣнятися. Schillernb,
adj. мѣнкий, мѣнявий, миготѣю-
чий, качеристий.
- Schillertafel, м. мѣнява китайка.
- Schilling, м. шелигъ.
- Schimmel, м. бѣлий конь, свивий
конь, сивакъ; (auf Brod) плѣ-
снѣсть, осуга.
- Schimmelig, adj. заплѣснѣлий, загни-
лий.
- Schimmelfraut, п. сушеница польна
ober lѣсна.
- Schimmeln, v. п. пвисти, плѣснѣти.
- Schimmelpferd, п. бѣлий конь, си-
вакъ.
- Schimmer, м. блискъ, блескъ,
брыскъ.
- Schimmern, v. п. мигтѣти, миготѣ-
ти, блимати, бликати, смяти, бли-
скати, блища(и)ти.
- Schimmerig, adj. блискучий, миготѣ-
ючий, блискавий.
- Schimmerung, f. мигочене, бликание,
блискѣть; f. Dämmerung.

Schimpf, m. безчесть, бешкетъ, соромъ, ганьба, нечесть, огида, неслава, зневага; f. Spott.

Schimpfen, v. а. безчестити, лихословити, ганьбувати, плюгавити, огидати, мерзтити.

Schimpflich, adj. безчестний, огидний, плюгавий.

Schimpfname, m. прозва, прозвище.

Schimpfrebe, f. безчесна (плюгава) бесѣда.

Schimpfwort, n. безчесне (плюгаве) слово.

Schindaad, n. стерво.

Schindanger, m. стержвисько, грѣбарка, гицлѣвка.

Schindel, f. драница, даховка, гонта; (bei Aerzten) лубокъ.

Schindelbach, m. кровля зъ гонтъ (зъ даховокъ).

Schindeln, v. а. обвязати лубками.

Schindelnagel, m. гонталь.

Schinden, v. а. обдирати, здирати, дерти, лупити, бѣлувати; sich — мучитися.

Schinder, m. лупѣй, катъ, вѣшатель; дерлица, дерунъ, возмитель.

Schinderei, f. лупиѣвка; (Abdecken) луплене; драча, лупѣжъ (f.).

Schinderflecht, m. лупѣйникъ, слуга лупѣя.

Schindler, m. гонтаръ.

Schindluder, n. стерво.

Schindmähre, f. хабета, шкапа.

Schinken, m. шинка, вудка.

Schinkenbein, n. шинкова кость.

Schippe, f. лопата, лопатка.

Schippen, v. а. лопатомъ гребсти.

Schirm, m. затула, охорона, защита; (Regenschirm) дощникъ; (Sonenschirm) сонѣчникъ.

Schirmbach, n. f. Schutzbach.

Schirmen, v. а. боронити, хоронити.

Schirmer, m. оборонникъ.

Schirmpalme, f. гѣрська пальма.

Schirmherr, m. оборонникъ, хоронитель.

Schirmeister, m. возникий.

Schisma, n. розколъ.

Schismatiker, m. розкольникъ.

Schismatisch, adj. розкольничий.

Schiß, m. гѣвно.

Schlappern, v. а. бовтати.

Schlacht, f. битва, свѣча, побѣдъ, война.

Schlachtbank, f. рѣзница.

Schlachtbeil, n. рѣзничий топѣръ.

Schlachten, v. а. рѣзати, зарѣзати, забити.

Schlachtenmaler, m. маляръ битвѣ.

Schlächter, m. рѣзникъ.

Schlachtfeld, n. боввисько, борище, боевище, мѣсце битви (побѣю).

Schlachtgetümmel, Schlachtgewühl, n. натовпъ боввий.

Schlachthaus, n. рѣзница.

Schlachtlied, n. боева пѣсня.

Schlachtlinie, f. боева линия.

Schlachtmesser, n. рѣзничий нѣжъ.

Schlachtroß, m. волъ на зарѣзъ.

Schlachtopfer, n. кровава жертва, жертва.

Schlachtreihe, f. боевий рядъ.

Schlachtschaf, n. овця на зарѣзъ.

Schlachtschwert, n. боевий мечъ.

Schlachsteuer, f. зарѣзне.

Schlachtvieh, n. скотина на зарѣзъ.

Schlachtwagen, m. боевий вѣзъ.

Schlacke, f. жужелица, жужля, солта, огари (pl.).

Schlackig, adj. жужелистый, огаристый; (regenhaft) дошливий.

Schlackwurst, f. ковбаса зъ одходовѣ кишки.

Schlaf, m. сонъ, спанокъ; der erste — первоспи (pl.); ein fester —

- глубокій сонъ; *der* — eines Gliedes свѣдѣне якого члена.
- Слаббант, *f.* постельна лавица.
- Слаббbringenb, *adj.* насонний.
- Слаббшчен, *n.* дрѣвка.
- Слаббе (pl.), виски (pl.).
- Слаббен, *v. n.* спати; *f.* Ruheп.
- Слаббен, *n.* спане.
- Слаббенb, *adj.* спючий, сплючий.
- Слаббер, *m.* спючий; сплюхъ; — *in*, *f.* спяча; спала.
- Слаббериг, *adj.* заспанный, сонливый, дрѣмливый.
- Слабберп, *v. n.* еб schläfert mich мнѣ спати хочеса.
- Слаббригтеит, *f.* заспадость, дрѣмлидость.
- Слабб, *adj.* слабкий, ослабленный, охлялый; (nicht steif) лѣвкий, звислый.
- Слаббшеит, *f.* ослаблендость; звисдость.
- Слаббгеб, *n.* грошѣ за нѣчягъ.
- Слаббгемаф, *n.* спальна комната, спальня.
- Слаббгеселл, *m.* товаришѣ постели.
- Слаббгаубе, *f.* спальний ченецъ.
- Слаббгаммер, *f. f.* Слаббгемаф.
- Слабблосб, *adj.* безсонний.
- Слабблосбтеит, *f.* безсоннодость, невспане.
- Слаббмиттел, *n.* насонне лѣкарство.
- Слаббмѣше, *f.* спальна шапка; (von Menschen) сплюхъ, спала.
- Слаббфроц, *m.* шляфрокъ.
- Слаббстелле, *f.* мѣсце спаня, нѣчягъ.
- Слаббстунде, *f.* година до спаня.
- Слаббсучт, *f.* спячка, сонна хороба.
- Слаббсѣчтиг, *adj.* сонливый.
- Слаббстрант, *m.* насонний напитокъ.
- Слаббструнт, *m.* пите на сонъ; насонний напитокъ.

- Слаббстрункен, *adj.* заспанный.
- Слаббсванблер, *m.* лювачикъ.
- Слаббszeit, *f.* вяги (pl.), пора спаня.
- Слаббзиммер, *n.* спальна комната.
- Слабб, *m.* ударъ, вдаръ, вдарене, тѣсъ, парунъ, разъ; *f.* Schlagfluß; (von Vögeln) спѣване, бите; (Donnerschlag) громовый ударъ (трѣсъ); (einer Münze) бите, вибите; *der* Schlag *des* Pulses бите живчика; *f.* Tact; (Schlagbaum) застава; (Saltzhür) спусти дверь; (die Art, Gattung) порода, родъ; Schläge (Prügel) лози; Schlag einer Kutsche дверцѣ у коча; Schlag vier Uhr same о четвертой годинѣ.
- Слаббгабер, *f.* бюча жила.
- Слаббгабсалсам, *m.* бальзамъ самострѣльный.
- Слаббгаубаум, *m.* застава, рогачка.
- Слаббгаубрицке, *f. f.* Zugbrücke.
- Слаббгауфал, *adj.* лень (которому и бите непомагае).
- Слаббгаел, *m.* брай, палица; (von geschlachtetem Vieh) задна черетка.
- Слаббгаен, *v. a.* бити, ударити, вдарити; еб hat einъ geschlagen перша била (вдарила); das Herz schlägt serce бe (тѣкае); an etwas — (mit dem Kopfe) ударитиса о стѣну (головой); (von Vögeln) спѣвати; (von der Wachtel) подпѣмкати; auß der Art — впродатиса, перевестиса; Gelb — бити грошѣ; (besiegen) звитяжити, побороги, перемогчи; Holz — рубати дерево; sich rechtъ schlagen обернутиса въ праву сторону (на право); eine Brücke — мошти, зводити мѣсть; den Ball — играти въ пилку; die Trommel — бити въ тарабанъ; die Zinsen zum

Kapital— прилучити одсотки до истини; auß dem Sinne— вибити зъ голови; in Stücke— розбити, розтовчи; auß Kreuz— розпнати (на крестъ); todtschlagen забити; das Pferd schlägt hinten auß кôнь тицае (фицкае, фацакае); sich mit Sorgen — пѣкловатися, старатися.

Schlagen, п. бите, ударене; поборене; спѣване.

Schläger, м. бияка, дереза, биякъ.

Schlägerei, f. бийка, бѣйка.

Schlageschaf, м. доходи менничий.

Schlagfeder, f. с. Schwungfeder.

Schlagfertig, adj. готовий до битви.

Schlagfluß, м. самострѣлъ, параложъ (паралюшъ).

Schlaggold, п. трескуче золото, шумиха.

Schlagholz, п. дерево до рубаня; биякъ.

Schlagloth, п. вѣсъ до спаяваня.

Schlagregen, м. с. Platzregen.

Schlagschatten, м. ôдѣвка.

Schlagshaf, м. с. Schlageschaf.

Schlagtaube, f. домашний голубъ.

Schlaguhr, f. бючий годинникъ.

Schlagwelle, f. бюча (велика) хвиля (филя).

Schlagwerk, п. бючъ колеса въ годиннику.

Schlamm, м. мѣлъ, намôль, болото.

Schlammbeißer, —beißer, м. пискоръ.

Schlammig, adj. мѣлистий, намолистий, болотнистий.

Schlammten, v. а. виполокати, вмѣлти; v. п. гайнувати, гуляти, проѣдати.

Schlammter, м. проѣсть, гуляка.

Schlammprappen, v. п. с. Prappen.

Schlammpe, f. запара; (von Frauen) нехлюйница, капарница.

Schlampen, v. а. ипб п. злôкати; обдрано ходити.

Schlampig, adj. нехлюйний, неохайний, неопратний.

Schlange, f. вужъ, гадъ, гаде, гадюка, змѣя.

Schlängeln, v. г. витися (вужомъ), вививатися.

Schlangenanbeter, м. гадопоклонникъ.

Schlangenartig, м. вужоватий.

Schlangenbalg, м. шкôра вужа.

Schlangenbeschwörer, м. заклинающий вужа.

Schlangenbiß, м. ужадене ôдъ вужа.

Schlageneier (pl.), яйцѣ вужа.

Schlangenesser, м. вужоѣда.

Schlangenförmig, adj. вужоватий.

Schlangenkopf, м. голова вужа.

Schlangenfrau, п. змѣва трава.

Schlangenlinie, f. вужовата лення.

Schlangenmann, м. змий.

Schlangenrohre, п. Schlangenröhre, f. серпентъ.

Schlangenstab, м. меркуреве жезло.

Schlangenstein, м. вужовникъ.

Schlangenträger, м. змий.

Schlangenwurzel, f. с. Natterwurzel (Natterknöterich).

Schlant, adj. струнистий, гибкий, хисткий.

Schlantheit, f. струнистôсть, гибкôсть.

Schlapp, adj. с. Schlaff.

Schlappre, f. пронаде (f.), втрата, потера, ударъ.

Schlappen, schlappern, v. п. злôкати.

Schlaraffe, м. лень, лѣнливецъ, ледаръ, заява.

Schlaraffenland, п. край лѣнливцѣвъ.

Schlaraffenleben, п. ледарське житє.

Schlarfe, f. с. Pantoffel.

Schlarfen, v. п. шуркати патинками.

Schlau, adj. хитрый, лукавый, лисий, догадливый, домысливый, лостный.

Schlauch, m. бордюгъ, бурдюгъ, мѣхъ.

Schlauchspitze, f. сикавка зъ бордюгомъ.

Schlaueit, Schlaueit, f. хитрость, хитрошъ (pl.), лукавство, лость.

Schlaupopf, m. хитрець.

Schlecht, adj. лихий, злий, недобрый, ледачий, ледаший, плохий, подлий.

Schlechterbinge, adv. конечно.

Schlechtigkeit, f. подлость, ледачость.

Schlechthin, adv. по просту.

Schlechtweg, adv. по просту, прямо.

Schlecken, v. a. und p. f. lecken.

Schlecker, m. Schleckermaul, п. ласкомецъ, ласуць.

Schleckererei, f. ласошъ (pl.); f. Leckererei.

Schleckerhaft, adj. ласотный, ласий, ласкомий.

Schlehdorn, m. Schlehdorn, п. Schwarzdorn, п. тернина, теренъ.

Schlehenblüthe, f. терновый цвѣтъ.

Schlehenwein, m. тернове вино.

Schlehe, f. терновка.

Schlehe, adj. терпкий.

Schleifbrücker, m. тайный друкаръ.

Schleichen, v. п. повзати, повзатися, вкрадаться, вкрадомъ лѣзти (йти); (Waagen) вкрадомъ взвѣзати, перемигати; er schleicht wie eine Katze ласиться якъ котъ.

Schleichendes Fieber внутрѣшна горячка.

Schleicher, m. повзачъ, скритый чоловѣкъ.

Schleischgut, пачкований (перемиганий) товаръ.

Schleischhandel, m. пачкарство, потайный торгъ.

Schleishändler, m. пачкаръ, перемигникъ, торгующий вкрадомъ обертотай.

Schleischwaage, f. пачкований товаръ.

Schleischweg, m. мановець, потайна дорога.

Schleier, m. закрывало, затула, бапель.

Schleierflor, m. Schleiertuch, п. материя на закрывала.

Schleiern, v. a. f. Verschleiern.

Schleifbahn, f. совганка.

Schleifbank, f. точильна лавка.

Schleife, f. шлейка, шлѣйка; кулька; f. Schlitten.

Schleifen, v. a. брусити, точити, набрусувати, стягувати, острити; f. Zerstören; einen Buchstaben — букву мягко вымовити; eine Festung — мѣсто збурикати (розорити).

Schleifen, п. точене, брушене.

Schleifer, m. точильникъ.

Schleifkanne, f. коновка.

Schleifmühle, f. точильня.

Schleifrad, п. Schleifscheibe, f. точильне колесо.

Schleissel, п. (Schleisspähne) опилки (при точеню).

Schleissstein, m. брусъ, брусець, брусокъ, брусикъ.

Schleifstrog, m. точильне корито.

Schleifung, f. точене; збурикане (твердитъ).

Schleise, f. лигъ.

Schleim, m. мѣль; харкотина, слѣзь.

Schleimdrüse, f. слѣзиста зовза.

Schleimen, v. п. харкотину робити; v. a. зъ харкотини очистити.

Schleimfieber, п. слѣзиста горячка.

Schleimhaut, f. слѣзиста оболонка.

Schleimig, adj. млястий, мѣлистий, слѣзовий, слѣзистий.

Schleimigkeit, f. слизистость.
 Schleife, f. шьпка; (Charpie) ску-
 банка.
 Schleifen, v. п. дертиса, роздирати-
 тиса; v. а. дерти, колоти, ши-
 пати.
 Schleißholz, п. шьпкове дерево.
 Schlemm, м. шлемъ.
 Schlenber, Schlenbergang, adj. валуй-
 коватий (бецманський, недолугий)
 ходъ; f. Schlenbrian, Schleppfleib.
 Schlenbern, v. п. валандати, валя-
 тиса, тиняти, лазити, бликати.
 Schlenbrian, м. ладъ старосвіт-
 ський, старий навикъ, стародав-
 ний способъ.
 Schlentern, v. п. f. Schlenbern; (hin
 und her bewegen) вививати, маха-
 ти; (werfen) кидати, метати; v. а.
 кидати.
 Schleppe, f. фдсть, хвдсть.
 Schleppen, v. а. таскати, мчати, во-
 лъчи, волоцькомъ тягнути.
 Schleppenträger, м. той що хвдсть
 за кимъ носитъ.
 Schleppfleib, п. хвостата одъжъ.
 Schleppseil, п. Schlepptaue, п. бичев-
 на ливна.
 Schlesien, п. Шлезко.
 Schleuder, f. шпроца, праща, бур-
 кало, буркальце.
 Schleudeter, м. шпроцникъ, кидаль-
 никъ.
 Schleudern, v. а. кидати, метати,
 вергати, буркати, бурхати, жбу-
 рляти, жбухати, бавхати.
 Schleunig, adj. хуткий, скорий,
 квапний, сквапний, борзий.
 Schleunigkeit, f. хуткость, скорость,
 сквапность.
 Schluße, f. опусть, шлюза.
 Schlußmeister, м. доглядникъ
 шлюсь.

Schleher, м. f. Schleier.
 Schlich, м. Schliche (pl.), потайнй
 дороги, мановець; викрутиъ, хи-
 трошъ (pl.).
 Schlich, м. Schiche, f. дмастка,
 ткацький клинъ; (Mineral) шмихъ.
 Schlicht, adj. рвнний, гладкий, про-
 стий, здоровий; der schlichte Men-
 schenverstand здоровий розумъ ober
 rozsudokъ.
 Schlichtart, f. тесельский (тесляр-
 ський) товдръ.
 Schlichte, f. дмастка.
 Schlichteisen, п стригдль.
 Schlichten, v. а. зрвнати, зрм-
 нати, вирвнати, гладити, про-
 стувати, стригувати (das Leber);
 einen Streit — заладити сварку,
 помирити.
 Schlichtseile, f. пила до згладжуваня.
 Schlichtshobel, м. струголь (стри-
 гдль).
 Schlichtung, f. гладжене; залажене,
 помирене.
 Schliß, м. мълъ.
 Schlißerig, adj. мълнстий, товстий.
 Schliß, м. лепухъ, залепухъ, за-
 калець.
 Schließen, v. п. f. Kriechen.
 Schließig, adj. лепуховатий, закаль-
 ний.
 Schließigkeit, f. лепуховатость, за-
 кальность.
 Schließ, f. запдрка, запдръ.
 Schließen, v. а. ипв п. заперти, за-
 пирати, замкнути, зачинити; zi-
 nen Verbrecher — закувати въ
 кайдани (окови); etwas in sich
 schließen обдймати (мъстити) въ
 собъ; Jemanden in seine Arme —
 обдймати кого руками; geschlos-
 sen reiten недвижно (сильно) на
 кони сидѣти; (enbigen) кдичити;

einen Frieden — миръ (супокдѣ)
 постановити ober заключити; (ei-
 nen Schluß ziehen) виводити, слѣ-
 дувати, догадуватися, кмѣтувати,
 дорозумѣватися; sich schließen за-
 пиратися, зачинятися, замикати-
 ся, кднчитися; (aufschließen) да-
 перти, одчинити.

Schließer, m. ключаръ, ключникъ.

Schließerin, f. ключарка, ключница.

Schließgeld, n. визничя плата.

Schließlich, adv. на впослѣдокъ, на
 конецъ, вконецъ.

Schließnagel, m. запора.

Schließung, f. замкнене.

Schlimm, adj. лихий, злий, недо-
 брий; nicht (ganz) schlimm несѣ-
 гѣрше; mir ist schlimm вялить
 (шлювь) мене, гомотить ми ся.

Schlimmsein, n. f. Uebelkeit.

Schlingbaum, m. гордѣвка, гордѣ-
 вина.

Schlinge, f. сила, смѣце, кулька,
 кобила, ворозка; f. Falle; (zum
 Fangen der Fische) арканъ.

Schlingel, m. брусъ, гультай, негѣ-
 дникъ.

Schlingelei, f. негѣднѣсть, гультай-
 ство, брусоватѣсть.

Schlingelhaft, adj. негѣдний, брусу-
 ватий.

Schlingen, v. a. und n. f. Schlingen;
 (winden, wickeln) обвивати, вити,
 силити, силяти.

Schlippe, f. сутки (pl), сутки (pl.).

Schlittbahn, f. санна дорога.

Schlitten, m. санъ, залубнѣ.

Schlittenbaum, m. полозе, копаниця.

Schlittenfahrt, f. санна ѣзда.

Schlittenkufe, f. копаниця, санка,
 саницъ (pl.).

Schlittenpferd, n. кѣнь ѡдъ саней
 (залубень).

Schlittenreise, f. санна подорожъ.

Schlittschuh, m. лижва; —läufer, m.
 лижваръ.

Schlitz, m. розрѣзокъ, розпѣръ.

Schlitzgen, v. a. розпороти, розрѣза-
 ти, розтяти

Schloßweiß, adj. бѣльсенький.

Schloß, n. (zum Schließen, als Ge-
 bäude) замокъ; (an Büchern) за-
 стажка.

Schloßberg, m. замкова гора.

Schloßbewohner, m. мешканецъ зам-
 ку.

Schloße, f. градъ.

Schloßen, v. imp. сѣ schloßet градъ
 падае.

Schlosser, Schlosser, m. слюсаръ,
 шлюсаръ.

Schlosserarbeit, f. слюсарська ро-
 бота.

Schlossereisen, n. слюсарське залѣзо,

Schlossergefell, m. слюсарчукъ.

Schlosserhandwerk, n. слюсарство.

Schloßfeder, f. замкова спружка.

Schloßgarten, m. замковий городъ.

Schloßhauptmann, m. городничий.

Schloßhof, m. подвѣре замкове.

Schloßkapelle, f. каплиця (церков-
 ця) замкова.

Schloßkirche, f. церковъ замкова.

Schloßnagel, m. замковий гвѣздъ.

Schloßriegel, m. запѣръ замковий.

Schloßthor, n. замкова брама.

Schloßthurm, m. замкова башня
 (вежа).

Schloßvogt, Schloßbewarter, m. за-
 вѣдающий замокѣ.

Schloßwache, f. замкова сторожа.

Schloßwächter, m. замковий сто-
 рожъ.

Schlot, m. Schlöte, f. коминъ, труба.

Schlötel, m. перелазъ.

Schlotterig, schlotternd, adj. неохай-
 ний, неопратний, недбалый.

Schlottermilch, f. кисле молоко.
 Schlottern, v. п. хилъботатися, хитатися, трястися.
 Schlucht, f. байракъ, вивозъ, балка, бескеда, вертепъ.
 Schluchzen, v. п. хлипати, заводити; (schlucken) гикати, щикати.
 Schluchzen, п. хлипане, заводи (pl.); м. гикавка, щикавка.
 Schluck, м. злокъ, ликъ; mit einem — однимъ зломомъ, душкомъ.
 Schlucken, v. а. и п. злокати, глотати, ковтати, ковнути, ликати; гикати, щикати.
 Schlucken, м. гикавка, щикавка п. злокане, ковтане.
 Schlucker, м. нажира, проѣсть; armer — бѣдолака, бѣдняка, сѣрома, сарака, горобаха.
 Schlucht, f. f. Schlucht.
 Schlummer, м. дрѣмота, мрявица, мрява.
 Schlummern, v. п. дрѣмати, мрѣти.
 Schlump, м. приключай.
 Schlumpen, v. п. обдрано ходити, волочитися.
 Schlumper, м. f. Schleppfeib.
 Schlumpig, adj. недбалий, неопрятный.
 Schlund, м. горло, гортанка; (Abgrund, Höhle) пропасть, розтвѣръ, глубина, безодня, ковбань; (der Rauchfang) коминъ, коминна труба.
 Schlunze, f. недбалица, нехлюйница.
 Schlunzig, adj. недбалий, нехлюйный.
 Schlupfen, schlüpfen, v. п. лѣзти, сунутися; aus dem Hause — висмигнути (вимчатися) зъ дому; über etwas hinweg — провидѣти що, незважати на що.

Schlupfloch, п. нора, сховисько, критка.
 Schlüpfzig, adj. ховзкий, гладкий, совзкий; f. Gefährlich, Unsitlich, Wollüstig.
 Schlüpfzigkeit, f. ховзкостъ, гладкостъ; f. Gefahr, Unsitlichkeit.
 Schlupfwespe, f. навзникъ.
 Schlupfwinkel, м. скрите мѣсце, критка, сховисько, заулокъ, закамарокъ.
 Schlurfen (schlurfen), v. а. злокати, сербати, жлопати, хлептати.
 Schluß, м. (als Handlung des Verschließens) замкнене, укрѣчене, конецъ; (Bergunftschluß) вислѣдъ, вислѣдокъ, вносокъ; (Entschluß) намѣрене, замѣръ; установка, за судъ; (vom Reiter) недвижно сиджене.
 Schlußart, f. способъ вислѣдковий.
 Schlußbein, п. бедрава кость.
 Schlüssel, м. ключъ.
 Schlüsselader, f. ключева жила.
 Schlüsselbart, м. борѣдка у ключа.
 Schlüsselbein, п. ключка, плечева кость.
 Schlüsselblume, f. ключики (pl.), бабаранчики (pl.), веснянка.
 Schlüsselbüchse, f. ключъ до стрѣляня.
 Schlüsselbund, м. звязокъ ключѣвъ.
 Schlüsselgeld, п. поручне (gen. поручного).
 Schlüsselhafen, м. ключка до ключѣвъ.
 Schlüsselloch, п. дѣра въ замку обертъ въ ключи.
 Schlüsselring, м. кѣльце одъ ключѣвъ.
 Schlüsselschild, п. замкова бляшка.
 Schlußfolge, Schlußfolgerung, f. вислѣдокъ, вносокъ.

Schlußgebet, п. послѣдна молитва.
 Schlußgerecht, adj. основний.
 Schlußig, adj. — werden, нагадаться, надуматься, рѣшиться.
 Schlußpunkt, м. конечный пунктъ, закончене.
 Schlußrechnung, f. наконецне обчислене.
 Schlußrede, f. послѣдна рѣчь (бесѣда); головний вносокъ.
 Schlußsatz, м. конечный вносокъ.
 Schlußstein, м. свѣрний камѣнь, свѣрникъ.
 Schmach, f. наруга, ганьба, бешкетъ, соромъ, неслава, безчесть, стыдъ.
 Schmachrede, f. погана (соромна) бесѣда.
 Schmachten, v. п. локнути, багнути, жаднимъ бути, мѣти, сохнути, вянути, тоскувати; schmachtfende Augen мѣти (томни) очи; vor Hunger — мѣти зъ голоду, канаркати.
 Schmachtig, adj. струнный, тонкий, смуглый.
 Schmachtriemen, м. голодный поясъ.
 Schmachvoll, adj. соромный, поганный.
 Schmaß, м. кусъ, смакъ; f. Färbbaum.
 Schmachhaft, adj. скусный, смачный.
 Schmachhaftigkeit, f. скусность, смачность.
 Schmachlos, adj. нескусный, несмачный.
 Schmabbern, v. а. und п. мазати, марати.
 Schmähen, v. а. ганьбувати, мерзити, плюгавити, соромити, безчестити, гудити, хулити.
 Schmäher, м. ганьбитель, хульникъ, хулитель.

Schmählern, v. а. f. Schmätern.
 Schmälich, schmälig, adj. поганный, соромный, плюгавый; (färglich) бѣдный, скупый.
 Schmähre, f. погана (безчестна) бесѣда.
 Schmähschrift, f. безчестне (соромне) письмо.
 Schmähsucht, f. злорѣчивость.
 Schmähsüchtig, adj. злорѣчивый.
 Schmähung, f. лайка, плюгавлене.
 Schmähtworte (pl.), злорѣчивыя слова.
 Schmal, adj. узкий, тѣсный, тонкий, худой.
 Schmalbäutig, adj. худой на лицѣ, худописный, худолитый.
 Schmälen, v. а. ганьбувати, лихо-словити, хулити, гудити.
 Schmälern, v. а. стѣснити, уменьшити, вменшити, оскорбити; die Ehre — збезчестити.
 Schmälerung, f. стѣснене, вменшене; — der Ehre збезчещене.
 Schmalhand, м. бѣдолака, бѣдолаха; hier ist — Küchenmeister тутъ бѣдою застелено, ту нема що ѣсти.
 Schmalleder, п. шкѣри коровачѣ и конськы.
 Schmalte, f. синька, синка.
 Schmalthier, п. оленокъ.
 Schmalz, п. смалець, топлене сало; alteß — ринде, дранте; Ohrenschmalz гнѣй въ ушѣхъ.
 Schmalzbirn, f. сочиста грушка, пѣзна грушка.
 Schmalzen, v. а. намастити (смальцѣмъ).
 Schmalzgrube, f. богатый край.
 Schmalzig, adj. замащенный, повный смальцою.
 Schmant, м. смитанка.
 Schmantopf, м. горня зѣ смитанкою (на смитанку).

Schmaragd, m. f. Смарagd.
 Schmarothen, v. n. дармоѣдати, чужимъ столомъ житися; омизуватися, приласкуватися.
 Schmarothen, m. дармоѣда, блюдолизъ; омизникъ.
 Schmarothenerei, f. дармоѣжа; омизничество, омизина.
 Schmarothenpflanze, f. омела.
 Schmarre, f. близна, рубецъ.
 Schmarrig, adj. близнатий.
 Schmaße, f. баранки (pl.).
 Schmaß, m. цѣлуй, цѣлунокъ.
 Schmaßen, v. n. цмакати, цмокати; (füßen) цѣлувати.
 Schmauch, m. густий димъ.
 Schmauchen, v. n. курити, димити; v. a. цмакати (курити) люльку.
 Schmauchen, v. a. кидати, коптити.
 Schmaucher, m. курецъ, люлькарь.
 Schmauchfeuer, n. курний огонь.
 Schmauß, v. n. бенкетъ, празникъ.
 Schmaußen, v. n. бенкетувати, празникувати.
 Schmauser, m. бенкетникъ.
 Schmausererei, f. бенкетоване.
 Schmecken, v. a. ипб п смакувати, кушати, покушати; скусъ мати; nach etwas— закидувати чимъ, пахнути чимъ; süß — солодкий скусъ (смакъ) мати.
 Schmecker, m. смакунъ.
 Schmeer, n. сало.
 Schmeerbauch, m. черево, теливо; черевъй, черевуля.
 Schmeißelei, f. леть, облеснѣсть, омизливѣсть; Schmeißeleien sagen облеснй слова говорити, лѣститися.
 Schmeißelhaft, adj. облесний, омизливий, омизний.
 Schmeißeln, v. n. лѣститися, омизуватися, ласкатися, ластитися, лизатися.

Schmeißeln, n. лещене, омизина, омизоване, лещене.
 Schmeißelworte (pl.), облеснй слова.
 Schmeißler, m. ласъй, облесникъ, омизникъ, припохливникъ.
 Schmeißlerin, f. облесниця, омизниця, припохливниця.
 Schmeißlerisch, adj. облесний, омизливий.
 Schmeißig, adj. хисткий, гибкий, гнучкий, вигинчастий; моторний, звинний, свитойкий.
 Schmeißigkeit, f. хисткѣсть, гибкѣсть; моторнѣсть.
 Schmeißen, v. a. кидати, вергати, метати; (von Pferden) ногами бити, типати; (von Fliegen) паскудити, срати.
 Schmeißfliege, f. паскудна муха.
 Schmelz, m. ясенець, плиннѣсть.
 Schmelzarbeit, f. ясенцева работа.
 Schmelzarbeiter, m. ясенникъ.
 Schmelzbar, adj. розтопистий.
 Schmelzbarkeit, f. розтопистѣсть.
 Schmelzbutter, f. розтоплене масло.
 Schmelze, f. топильня, топлене.
 Schmelzeisen, n. розтоплене залъзо.
 Schmelzen, v. n. таяти, розтопитися, розпускатися, розпливатися; v. a. плавити, розтопити.
 Schmelzer, m. плавникъ, розплавникъ.
 Schmelzglas, n. f. Schmelz.
 Schmelzhütte, f. топильня.
 Schmelzkunst, f. топларство; ясенничество.
 Schmelzmalер, m. ясенникъ.
 Schmelzmalerei, f. ясеннича работа, ясенниче малярство.
 Schmelzofen, m. топильня пѣ(е)чь.
 Schmelztiegel, m. топильня ринка.
 Schmelzung, f. топлене.
 Schmelzwerk, n. ясенцева работа; f. Schmelzhütte.

Schmier, п. сало.
Schmierbauch, ш. теливо; черевай-ко черевъй.
Schmergel, ш. шмергель; ф. Butterblume (Dotterblume); чистякъ.
Schmerl, ш. дрѣмликъ.
Schmerle, ф. слижъ (м.), бабка (риба).
Schmerz, ш. бѣль; ф. Betrübniß.
Schmerzen, в. п. болѣти; еб schmerzt mich болить мене.
Schmerzfrei, adj. вѣльнйй (свобднйй) бѣль болю.
Schmerzgefühl, п. чувство болю.
Schmerzhaft, adj. болеснйй, болющйй, гореснйй.
Schmerzlich, adj. гореснйй, болеснйй.
Schmerzlos, adj. безболеснйй, безбѣльнйй.
Schmerzlosigkeit, ф. безбѣльнѣсть.
Schmerzstillend, adj. бѣль усмиряющйй усмирливйй.
Schmetterling, ш. мотиль.
Schmettern, в. п. трѣскати, лоскати, грузляти, грѣмати, гримѣти; в. п. размаздрити, разбити.
Schmetternd, adj. крикливйй, пейреймливйй, прошибливйй.
Schmid, **Schmied**, **Schmidt**, ш. коваль.
Schmiedbar, adj. ковнйй.
Schmiede, ф. кузня, кузница.
Schmiedeamboß, ш. ковало.
Schmiedearbeit, ф. ковальска работа.
Schmiedebalg, ш. ковальскйй мѣхъ.
Schmiedehesse, ф. ковальскйй коминъ.
Schmiedehammer, ш. ковальскйй молотъ.
Schmiedehandwerk, п. ковальство.
Schmiedesecht, ш. ковальчѣкъ.
Schmieden, в. а. ковати, кувати; in Ketten (in Eisen) — заковати;

neue Wörter — ковати оубер виду-мувати новйй слова.

Schmiedeschlacke, ф. жужля.
Schmiedezange, ф. ковальскйй клѣщъ.
Schmiege, ф. вугольница.
Schmiegen, в. а. гнути, згинати; в. г. гнутися, згинатися; (an etwas) горнутися (до чога); sich vor Jemand — смиритися, унижатися.
Schmiegengrab, п. безкогѣнецъ.
Schmiegsam, adj. гнучкйй, гибкйй.
Schmiegsamkeit, ф. гибкѣсть.
Schmieße, ф. мѣтлиця.
Schmieralien (pl.), мазанина.
Schmierbüchse, ф. мазничка, мазница.
Schmiere, ф. мазъ, смавило; ф. Schmutz.
Schmierern, в. а. мазати, мастити, смарувати, музгати, музяти, каляти; (schlecht schreiben) мазати, богомазити; ф. Prügeln; den Wein — подмѣшувати вино; einem in die Hände — востромити кому въ руки, подкупити кого; die Gurgel — намастити горло.
Schmierer, ш. мазунъ, музгай.
Schmiererei, ф. мазанина, музгане.
Schmierig, adj. мазкйй, мазнйй, нечистйй.
Schmierfäse, ш. тварѣгъ.
Schmierlappen, ш. стирка.
Schmierfalte, ф. масть.
Schmierfisch, п. солудива (шолудива) бвця.
Schmierwolle, ф. нечиста вовна.
Schminkebohne, ф. турепкйй бѣбъ.
Schminke, ф. weiße — бѣлило; rotte — червень (ген. червию).
Schminken, в. а. rotte — червѣтити, румянити; sich rotte — бѣлитися.
Schminfflecken, в. Schminkeplästerchen, п. румянйй пластець.

Schmirgel, m. f. Schmirgel.
 Schmirß, m. шарунъ, ударъ, шмагъ;
 Schmirße geben цвѣгати, перѣ-
 щити.
 Schmirß, m. ударене лозою (би-
 чомъ).
 Schmirße, f. конецъ бича.
 Schmirßen v. a. цвѣгати; (salben, schmie-
 ren) смарувати, мазати, масти-
 ти; f. Besudeln; v. n. марати.
 Schmolten, v. n. бормоситися, бов-
 дуритися, набовдуритися, на-
 бурнитися, хмаритися.
 Schmolten, n. набовдурене, хмаре-
 не (ся).
 Schmolzwinkel, m. самокутъ.
 Schmorbraten, m. душева печена.
 Schmoren, v. a. душити, шпарити
 Schmorstück, n. кусеъ душеного
 мяса.
 Schmu(h), m. баришъ, хосеъ,
 зисѣкъ.
 Schmuß, m. здобá, приборъ, краса,
 строй, нарядъ; (Edelsteine) бисе-
 ри. дороге камѣне; adj. чистий,
 хороший, ладный, стройный, го-
 жий.
 Schmußen, v. a. наряжати, убира-
 ти, украшати, приборати.
 Schmußhandel, m. модный склепъ.
 Schmußkästchen, n. ящикъ зъ бисе-
 рами.
 Schmußlos, adj. безъ краси, про-
 стий.
 Schmußnabel, f. шпилька одъ строю.
 Schmußrednerei, f. красомовництво.
 Schmußung, f. украшене, наря-
 жене.
 Schmußelig, adj. нехлюйный, нео-
 хайный, неопрятный, нечистый,
 погаший.
 Schmuggelei, f. пачковане, переми-
 кане.

Schmuggeln, v. n. пачкувати, пере-
 микати.
 Schmuggler, m. пачкаръ: переми-
 никъ.
 Schmutzeln, v. n. f. Lächeln.
 Schmutz, m. погань, гидъ, калъ, ке-
 риня, нехаръ, нечистота.
 Schmutzärme, m. зарукавникъ.
 Schmutzbartel, Schmutzhammer, m. за-
 туранецъ, огидникъ.
 Schmutzen, v. n. маргати, марати,
 гйдити, керинити.
 Schmutzfarbe, f. темна барва.
 Schmutzig, adj. замараний, замарга-
 ний, покаляний, бридкий, знуря-
 ний, гидкий, огидный, мерзенный,
 неопрятный, чорный; — werden
 замаргаться, замаратися.
 Schmutzigel, m. f. Schmutzbartel.
 Schmutzittel, m. будна свита; f.
 Schmutzbartel.
 Schmutzlappen, m. стирка.
 Schmutzittel, m. перша надпись
 книжки.
 Schmutzwäsche, f. замаргана бѣлизна.
 Schnabel, m. дзьобъ, клювъ, пи-
 сокъ.
 Schnabelchen, n. дзьобокъ, пищикъ.
 Schnabelförmig, adj. дзьобастий.
 Schnabeltraut, n. носикъ.
 Schnabeln, Schnabelren, v. a. ѣсти.
 Schnäbeln, v. a. одзьобити; sich—
 цѣлуватися (дзьобами).
 Schnabelthier, n. клюватий звѣръ.
 Schnabelweide, f. ласощъ, смакощъ
 (pl.).
 Schnafe, f. довгоножка; (ein scherz-
 hafter Einfall) шутка, балятрасть,
 жартъ.
 Schnafen, v. n. бовтати.
 Schnalle, f. шпень, спряжка; Schnal-
 lenborn, n. шпень.
 Schnallen, v. a. застегнути; v. n.
 f. Schnalzen.

Schmalzen, v. п. лускати, грѣскати, ляскати, хлопати.
 Schnappen, v. п. фатати, хватати, хапати; хлопати, заскакувати.
 Schnapper, m. пускало, пускальце.
 Schnappfeder, f. спустна пружина.
 Schnapphahn, m. розбійникъ, на-
 вздникъ, гультай.
 Schnäppisch, schnippsch, adj. писка-
 тий, втрутливий, вѣзливий.
 Schnappmesser, n. складаний (склад-
 ний) ножъ.
 Schnappe, m. чарка (порция) го-
 рѣвки, шматирка.
 Schnappsaß, m. торба, заплѣчникъ,
 бордюгъ, дзьобенка.
 Schnappstruber, m. охочий до го-
 рѣвки, любовникъ горѣвки.
 Schnäppchen, n. чарочка (шмати-
 рочка) горѣвки.
 Schnappsen, v. п. горѣвку пити.
 Schnarfen, v. п. (im Schlaf) сопѣ(и)-
 ти, храпѣ(и)ти; бормосатися,
 бормоситися, порскати.
 Schnarfen, n. сопане, соплене.
 Schnarfer, m. храпунъ, бормо-
 сунъ
 Schnarre, f. репиня, скрипавка,
 деркачъ, гуркавка.
 Schnarren, v. п. скрипѣти, репѣти,
 деркати, грухотѣти; (im Spre-
 chen) харкавити.
 Schnarren, n. харкавлене.
 Schnarrwachtel, f. f. Wachtelkönig.
 Schnattern, v. п. (von Gänsen) кев-
 кати, джеркотати, явкати, гого-
 тати; f. Blaubern.
 Schnatterer, m. клекота; f. Blau-
 berer.
 Schnauben, v. а. und п. сопѣти,
 порскати, форкати; f. Schnäuzen.
 Schnauben, n. порскане, форкане.
 Schnaufen, v. п. сопѣти.

Schnauze, f. нисокъ, морда, рило.
 Schnäuzen, v. а. сякати, хрякати;
 daß sich — утерти свѣчку; jeman-
 den — обмантити кого.
 Schnauzbart, m. вусъ.
 Schnecke, f. слимакъ.
 Schneckenberg, m. слимаковата (ву-
 жовата) гора.
 Schneckenbohrer, m. крутий свер-
 ликъ.
 Schneckenförmig, adj. слимаковатий,
 вужоватий, крутий.
 Schneckenfang, m. крута (крива)
 дорога; повольний ходъ.
 Schneckenhaus, n. черепъ слимака,
 скаралуца слимака.
 Schneckenlinie, f. слимаковата линия.
 Schneckenmuschel, f. f. Schnecken-
 schale.
 Schneckenrad, n. слимаковате колѣце.
 Schnecken-
 schale, f. скаралуца овер
 черепаха слимака.
 Schnecken-
 treppe, f. крутѣ сходи.
 Schneckenweg, m. кривуля, крива
 овер крута дорога.
 Schnee, m. снѣгъ.
 Schneebahn, f. санна дорога.
 Schneeball, m. куля овер брила
 снѣгу.
 Schneebüschel, f. тройцѣвътъ; козе-
 дристь.
 Schneeflocke, f. пласть снѣгу, кла-
 потъ (снѣгу).
 Schneegebirge, f. снѣговѣ гори.
 Schneefeld, n. снѣгове поле.
 Schneegestöber, n. снѣговиця, заме-
 тѣль, метѣль, хуртовина зъ снѣ-
 гомъ.
 Schneeglöckchen, n. козедристь.
 Schneehaufen, m. вѣлява (купа)
 снѣгу.
 Schneehuhn, m. бѣла куропатва.
 Schneefuß, adj. похожий на снѣгъ.
 Schneegig, adj. снѣговий, снѣжный.

Schneefäßer, м. прыгунъ; коваль, дохторъ.
 Schneelaubine, f. засипъ зо снѣгу, метѣль снѣгова, снѣговй суви.
 Schneelinie, f. снѣгова граница (ленія).
 Schneemann, м. снѣгова баба.
 Schneemasse, f. снѣгова маса, лепъ зо снѣгу.
 Schneemilch, f. пѣнне молоко.
 Schneerosen, f. пяна трава; f. Sichtrose.
 Schneewasser, п. снѣжна вода.
 Schneeweiß, adj. бѣлий мовъ снѣгъ, бѣльсенкый, бѣльскый, бѣленькый.
 Schneewetter, п. снѣжиница, снѣжиница, снѣговица.
 Schneewolke, f. снѣгова хмара.
 Schneezeit, f. часъ снѣжный, снѣги (pl).
 Schneide, f. остръ брить (f.).
 Schneidebank, f. кобиляница (боднарська).
 Schneidholz, п. тертяче дерево.
 Schneidklinge, f. сѣчкарня.
 Schneidmesser, п. рѣзакъ.
 Schneideln, v. а. f. Schneiteln.
 Schneidmesser, п. рѣзакъ.
 Schneidemühle, f. тертакъ, сѣрасъ.
 Schneidemüller, м. власникъ тертака.
 Schneiden, v. а. рѣзати, рубати; sich in den Finger — рѣзнутися въ палець; Rippen oder Gesicht — кривитися; Holz — рѣзати (пилувати) дерево; Korn — жито жати; Büsche — подрѣзати дерева; Schussine — теребити (скопити, харашати) свинѣ овер пацюковъ; Feder — заправляти овер заправити (затяти) перо; Zehnpfeil — лузити кого; es schneidet

der Wind **острый** втеръ вѣе; v. imp. es schneidet mich im Leibe рѣже мене въ животъ; Wein — подправити вино.
 Schneiden, п. рѣзати, рѣзъ.
 Schneidend, adj. острый (вострый, гострый), ризкий.
 Schneider, м. кравецъ.
 Schneiderarbeit, f. кравецька робота.
 Schneiderbusch, м. кравецький хлопъ.
 Schneiderei, f. кравецтво.
 Schneidergesell, м. кравчукъ.
 Schneiderhandwerk, п. ремѣсло кравецьке, кравецтво.
 Schneiderin, f. кравичиха.
 Schneiderkrankheit, f. солуди (pl), шулуди, пархи.
 Schneidermeister, м. кравецъ.
 Schneiderzunft, f. кравецький цѣхъ.
 Schneidezahn, м. сѣкачъ (зубъ), передний зубъ.
 Schneidezeng, п. знарядъ до рѣзана.
 Schneidig, adj. (was sich leicht schneiden läßt) **ризкий**; (eine Schneide haben) **бритькый**.
 Schneien, v. imp. es schneit снѣгъ падае (іде).
 Schnell, adj. хуткий, скорый, жвавий, баский, швидкий, сквапный, бистрый, нагальний, жесткий, меткий, верглий, борзый, скоропадный.
 Schnellbote, м. гонецъ.
 Schnelle, f. f. Schnelligkeit.
 Schnellen, v. а. инд п. пускати, кидати, стрѣлити; (bevortheilen) обмантити, одурити.
 Schneller, м. язичокъ; шутокъ.
 Schnellsüßig, adj. скороногий, скоропадный, меткий.

- Schnellgallen, м. шибеница (маюча образъ буквы Г).
- Schnelligkeit, f. скорость, хуткость, бистрость.
- Schnellkraft, f. пружистость.
- Schnellflugel, f. дитиняча пилка.
- Schnellpost, f. скоровозъ.
- Schnellpresse, f. скоро тискарня.
- Schnellschreibekunst, f. скоропись.
- Schnellschreiber, м. скорописецъ.
- Schnellsegler, м. скороплавный ко-рабець.
- Schnellwage, f. безмень.
- Schnepfe, f. овчарикъ, бекасъ.
- Schnepfenfang, м. Schnepfensjagd, f. половъ бекасовъ (овчариковъ).
- Schneppe, f. чолка.
- Schnepfer, м. пускальце, пускало.
- Schnickschnack, м. балагури, дурниѣ.
- Schnieben, v. п. f. Schnauben.
- Schniegeln, v. а. виражуватися.
- Schnippschen, п. шутокъ.
- Schnippe, f. чояно, клинь.
- Schnippeln, schnipfeln, v. а. порѣзати ножичками (на дробный кускъ).
- Schnippisch, adj. пискатель, колючий.
- Schnirkel, м. f. Schnörkel.
- Schnitt, м. рѣзане, рѣзь, край, прорѣзь; рубецъ; ein unerlaubter Gewinn зискъ, баринъ; ein ab-geschchnittenes Stück кусокъ, кавалець, кусень скибка; (bei Schnit-tern) вразъ; — eines Buches обрѣзанный берегъ книжки.
- Schnittchen, п. кавальчикъ, кусокъ.
- Schnitte, f. кусень, кавалець.
- Schnittter, м. женець (gen. женця), женьчикъ.
- Schnittterfest, п. зажинки (pl.), толо-ка, обжички (pl.).
- Schnittterin, f. жинвачка, жничка.
- Schnitthandel, м. дробный торгъ, дробна торговля.
- Schnitthändler, м. торгующий дроб-ными товарами.
- Schnittobel, м. обрѣзный ножъ.
- Schnittholz, п. тертичне дерево.
- Schnittkohl, м. городна капуста.
- Schnittlauch, м. трепулька.
- Schnittling, м. обрѣзокъ.
- Schnittmesser, п. осьнякъ.
- Schnittwaare, f. дробный товаръ.
- Schnittwunde, f. рана олъ зарѣзана.
- Schnitz, м. кусничокъ.
- Schnitzbank, f. f. Schneidbank.
- Snitzel (pl.), обрѣзки (pl.).
- Schnitzeln, v. а. стругати, вирѣзу-вати.
- Schnitzen, v. а. вирѣзувати, довба-ти стругати.
- Schnitzer, м. рѣзьбяръ, вирѣзовачъ; (ein Werkzeug zum Schnitzen) стру-голь; (Fehler) похибка.
- Schnitzern, v. п. похибки робити.
- Schnitzkunst, f. рѣзьбярство.
- Schnitzmesser, п. осьнякъ.
- Schnitzwerk, п. рѣзьбярська работа, рѣзьба.
- Schnöde, adj. f. Verächtlich; (schlecht) лихий, дурный, негодный.
- Schnödigkeit, f. лихота, негодность.
- Schnodder, м. f. Жоѣ.
- Schnörkel, м. цвѣти (pl.), звоѣ, приздоба окраса.
- Schnöte, f. f. Borstgrad.
- Schnüffeln, v. д. нюхати, вѣтрити.
- Schnupfen, м. нежить, хрякѣ (pl.); п. нюхане табаки.
- Schnupfen, v. п. нюхати; v. а. ню-хати табуку.
- Schnupfer, м. табачникъ, нюхачъ.
- Schnupferin, f. табачница, нюхачка.
- Schnupfig, adj. нежить мающий.
- Schnupftabak, м. табака до нюхания.

Schmupftabatöbse, f. табакерка.
 Schmupftuch, n. хустка одъ носа.
 Schnuppe, f. перегарокъ, вгарокъ.
 Schnuppern, v. n. f. Schnüffeln.
 Schnur, f. шнурокъ, посторонокъ, волокъ, мотузъ; (zum Anbinden der Pferde) прапѣнь, (der Dachsen) воловѣдъ; f. Schwiegertochter.
 Schnurband, n. шнуровица, настягъ, стягъ.
 Schnurbrust, f. шнурѣвка, шнуровица.
 Schnürchen, n. шнурочокъ.
 Schnüren, v. a. настягати, шнуровати, стягати.
 Schnüren, n. шнуроване.
 Schnurgerade, adj. простъсенъкий.
 Schnürleib, m. f. Schnürbrust.
 Schnürloch, n. дърка въ шнурѣвцѣ.
 Schnürnabel, f. глиця.
 Schnurrbart, m. вуси (pl.).
 Schnurrbartig, adj. вусатий.
 Schnurre, f. f. Schnarre; (eine Poffe) забавна повѣсть, шутка.
 Schnurren, v. n. грухотѣти, дъркати, скрипѣти, воркотѣти, буркати.
 Schnurrig, adj. смѣшний, забавный.
 Schnurrpfeiferei, f. нѣсенътница, дурница.
 Schnürschuh, m. черевикъ до шнурованя.
 Schnürsenkel, m. f. Schnürband.
 Schnürstiefel, m. чоботикъ до шнурованя.
 Schnurstraße, adj. простъсенъко.
 Schob, m. f. Bündel.
 Schoben, v. g. чѣхратися.
 Schober, m. оборѣгъ, стѣгъ, оденокъ; копица, купа.
 Schobern, v. a. въ стѣжки одетъ въ оденки власти.
 Schod, m. копа; ein halbes — пѣвъ кони: полукѣпокъ.

Schodeln, v. g. f. Schaufeln.
 Schoden, v. a. въ копи ставити; v. n. намолотнымъ бути, добре выдавати, зародитися.
 Schodholz, n. коповъ дрова.
 Schodleinwand, f. копове полотно.
 Schofel, m. бракъ; зволочъ, драгтѣ.
 Schofel, schofelig, adj. драгтивий, лихий.
 Schoffe, m. f. Schoppe.
 Schokolade, f. чеколяда.
 Scholar, m. ученикъ, школяръ.
 Scholarch, m. директоръ (управникъ) школы.
 Scholastif, f. схолястика.
 Scholastiker, m. схолястикъ.
 Scholastisch, adj. схолястичный.
 Scholle, f. гряда, скиба, скибля; Butter (ein Fisch) плескуля; f. Eischolle.
 Schollig, adj. грудистый, скибистый.
 Schöllkraut, n. ластѣваче зѣле, земизелена, ростопастъ.
 Schon, adj. вже, уже; (ohnehin) крѣмъ того; wenn schon, ob schon хотя, хочъ.
 Schön, adj. красивый, красавий, хороший, гокий, красолитий, ялий, ялѣбный, гарный, уродливый, ладный; wunderschön чудный; schöne Wetter красие веремея; das schöne Geschlecht жѣночий oder бѣлий полъ; die schönen Künste краснѣ штуки; — thun омизуватися; schöne Gelegenheit добра нагода.
 Schönäugig, adj. красноокый.
 Schönblind, m. маючий курячу слѣпоту.
 Schönbrud, m. перша напечатана сторона бѣлого аркуша.
 Schöne, f. красавица; f. Schönheit.

Шонен, v. a. щадити, беречь, стерегчи, шанувати.
 Шёнфарбер, m. красобарварь.
 Шёнgeist, m. красоумець.
 Шёнgeisterei, f. красоумство.
 Шёнheit, f. красá, красота, гордость, ладность, ялость; красавица.
 Шёнheitsgefühl, n. Шёнheitssinn, m. чувство красоты.
 Шёнheitmittel, n. красило.
 Шёнpfästerchen, n. мушка.
 Шёнredner, m. красобесѣдникъ.
 Шёнschreibekunst, f. красопись.
 Шёнschreiber, m. красописець.
 Шёнsten, adv. найкрасше.
 Шонung, f. пощада, милосердие.
 Шонungslos, adv. безпощадный, безмилосердный.
 Шонthuerei, f. омизина, омизництво, омизъ.
 Шонwissenschaftlich, adj. красоумный.
 Шонzeit, f. часть газна.
 Шооß, m. надро, колѣна, лоно, паауха, подолокъ; (beim Kleide) полá; die Hände in den Шооß legen дурнувати, не робити, валѣдати.
 Шооßhund, m. Шооßhündchen, n. постѣльный песикъ.
 Шооßjünger, m. ученикъ улюблений.
 Шооßkind, n. пестѣй.
 Шооß, m. чуприна, чубъ; (Wipfel) вершокъ.
 Шооßbrett, n. корчакъ.
 Шооßbrunnen, m. колодязь, колодязь (m. und f.).
 Шооßse, f. водочерпъ.
 Шооßseimer, m. чиркачка, черпáкъ, ведро.
 Шооßsen, v. a. und n. черпати, зачерти, начирати, спилати; Athem,

Luft — дихати; Muth — набрати духа oder давати; Verdacht — підозрѣвати; Hoffnung — надѣятися.
 Шооßer, m. творець, сотворитель; (in Papiermühlen) черпачъ.
 Шооßerhand, f. рука сотворителя; творческа рука.
 Шооßerin, f. творница.
 Шооßerisch, adj. творческии.
 Шооßfelte, f. ковшъ.
 Шооßfelle, f. Шооßföfel, m. полонникъ.
 Шооßgefäß, n. черпáкъ, черпачка.
 Шооßmühle, f. черпуший млинь.
 Шооßrad, n. черпуче колесо.
 Шооßschaufel, f. черпуца лопата.
 Шооßung, f. сотверене; сотворъ, твора.
 Шооßwert, n. черпало.
 Шооße, m. лавникъ.
 Шоорpen, m. шопá; (Wagenschoorpen) возовнй; f. Шооßfelle.
 Шоорpenamt, n. лавництво.
 Шоорpenbank, f. лавничий судъ; eig. лавнича лавка.
 Шоорр, Шоорр, m. баранъ, скопецъ; (Dummkopf) дурбаръ, дурракъ.
 Шооррbraten, m. бараняча печеня.
 Шооррfleisch, m. бараняче мясо, баранина.
 Шооррseule, f. задня часть баранини.
 Шоорс, m. струпъ; (Grind) солудъ, шолудъ, пархъ.
 Шоорsig, adj. сулудивий, шолудивий, паршивий, струпинястий.
 Шоорнstein, m. коминъ.
 Шоорнsteinfeger, m. коминяръ; — bursch, m. коминярчукъ.
 Шоорнsteinfegerhandwerk, n. коминярство.

Ешоф, м. ростокъ, паростокъ, лѣторость; (der Zins) податокъ, данина, дача; (Stodwerk) по-верхъ, пядро.

Ешофбар, adj. податковий.

Ешофпеймер, м. поборникъ данини.

Ешофшен, п. пола.

Ешоссен, в. п. въ стовбуръ оверъ въ стовпъ роста, виростати, вистрѣлти; податокъ (данину) платити.

Ешоффрей, adj. вольный олъ податку.

Ешофлинг, м. паростокъ, ростокъ, лѣторость, бичъ.

Ешофрѣichtig, adj. невольный олъ податку.

Ешоффрей, п. лѣторость.

Ешоффstein, м. громова стрѣла.

Ешоте, f. стручокъ, струкъ, шишукла.

Ешотенborn, м. акация.

Ешотенbotter, м. f. Heberich.

Ешотенbisen (pl) струкатий горохъ

Ешотиг, adj. струкатий.

Ешоттер, м. шутеръ.

Ешраффирен, в. а. штрихувати.

Ешраффиренг, f. штриховане.

Ешраге, adj. укѣснстий, скѣснстий, скѣсний.

Ешрагемаш, п. вуглиця.

Ешраген, м. козликъ, подстава.

Ешрагден, в. а. на окѣс ставити.

Ешрагдстрѣх, м. скѣсна ления.

Ешрагдсннит, м. скѣсний крѣй

Ешрамме, f. рубокъ, дроска, шрамъ, близна

Ешраммен, в. а. задроснути.

Ешраммиг, adj. подростоканий, шрамуватий.

Ешранк, м. шафа, поставецъ.

Ешранке, f. Ешранкен, м. gewöhnlich im pl. перегородка, застава; границя; einer Sache -- setzen

омежити оверъ ограничити яку рѣчь; sich in halten ограничитися, омежитися; in — halten держати въ нарбахъ.

Ешрәнкен, в. а. imd п. на вхрестъ класти; викривляти.

Ешранкенлоз, adj. необмежний, безкрайний.

Ешранкенlosigkeit, f. необмеженѣсть, безкрайнѣсть.

Ешрәнкweise, adv. поперечно.

Ешранне, f. перегорода, загорода.

Ешранц, м. дармоѣда, омизникъ.

Ешранцен, в. п. дармоѣдати.

Ешраге, f. скребло.

Ешрагирен, п. шкребачка.

Ешраген, в. а. шкребсти, шкреба-ти, чистити.

Ешрагер, м. шкребачка.

Ешраубе, f. шруба; seine Worte auf Ешраубен stellen неширо говорити.

Ешраубен, в. а. шрубувати, шрѣбувати; Ешманден — передрогати-ся зъ кого, глузувати зъ кого; (Ешманден um sein Geld bringen) обмангити кого, вядурити що у кого.

Ешраубенbohler, м. винтовияця.

Ешраубенbreher, Ешраубенzieher, м. вивертка.

Ешраубенförmig, adj. винтоватий.

Ешраубенgang, м. винтъ.

Ешраубенmutter, f. мутерка.

Ешраубенschlüssel, м. винтовий ключъ.

Ешраубенzieher, м. вивертка.

Ешраубенzwinge, f. жомъ.

Ешрѣк, м. острахъ, страхъ; (in einem Glase) трѣска.

Ешрѣкбар, adj. f. Ешрѣкlich.

Ешрѣкбилд, п. страшило, пугало, явище.

Ешрѣкен, в. п. полахати, полахити. страшити, пуджати, лякати; в. п. злякати-ся.

Schrecken, м. жакъ, страхъ, лякъ, ополохъ, пуаъ.
 Schreckenherrschaft, f. жорстока влада.
 Schreckenzeit, f. часъ острашний.
 Schreckenwort, п. острашне слово.
 Schreckgespenst, д. явѣще, почвара.
 Schreckhaft, adj. трусливий, боязливый, страшливый.
 Schrecklich, adj. страшный, грѣзний, жорстокий.
 Schrecklichkeit, f. страшность.
 Schreckniß, п. страхъ.
 Schreckschuß, м. вистрѣлъ на пострахъ.
 Schreckwort, п. страшливе слово.
 Schrei, м. крикъ.
 Schreibart, f. способъ писаня, стиль.
 Schreibebuch, п. книжка до писаня.
 Schreibgebühr, f. Schreibgebühren(pl.), плата за переписане, переписне (gen. — ого).
 Schreibfahel, м. f. Schreibsucht.
 Schreibkunst, f. наука писати, штука писаня.
 Schreiblohn, м. плата за писане.
 Schreiblust, f. хѣтъ писаня.
 Schreibmeister, м. учитель писаня.
 Schreiben, v. а. писати, написати; sich — називатися, писатися.
 Schreiben, п. писане, письмо.
 Schreibepult, в. бюрце (до писаня).
 Schreiber, м. писаръ, писецъ.
 Schreiberbursch, м. писарчукъ.
 Schreiberdienst, м. писарство.
 Schreiberei, f. писанина, письмо; писарня; f. Schreibkunst.
 Schreibfeder, f. перо до писаня.
 Schreibfehler, м. похибка писарська ober въ писаню.
 Schreibmaterialien (pl.), письменнѣ потребности.
 Schreibpapier, в. письменный паперъ.

Schreibschule, f. школа писаня.
 Schreibselig, adj. f. Schreibfüchtig.
 Schreibstube, f. кантина, бюро.
 Schreibstunde, f. година писаня.
 Schreibtafel, f. дупкова таблица, таблица до писаня; пергаментъ.
 Schreibtisch, м. столъ до писаня, бюрце.
 Schreibzeug, п. писарська рѣжа.
 Schreien, v. а. ииb п. кричати, горляти, голосити, галакати, галасати, вѣвкати.
 Schreien, п. крикъ, горлане.
 Schreier, м. крикунъ, горлачъ, верескунъ, галайко, ревега.
 Schreierisch, adj. крикливый, горлятый.
 Schreihals, м. ревега, крикунъ.
 Schrein, м. скринка.
 Schreiner, м. столяръ.
 Schreiten, v. п. ступати, поступати, приступити.
 Schreiten, п. ступане; приступене.
 Schrift, f. письмо писане, грамота.
 Schriftgelehrte, м. грамотый, книжникъ, письменникъ.
 Schriftgießer, м. письменолый.
 Schriftgießerei, f. письменольня.
 Schriftkasten, м. друкарська каса.
 Schriftlich, adj. письменный, на письмѣ.
 Schriftgemäß, schriftmäßig, adj. згодний зъ святимъ письмомъ.
 Schriftfäsig, adj. непосредно повласний.
 Schriftfäule, f. друкарська переруба.
 Schriftfeger, м. складчикъ.
 Schriftföster, м. глумитель письма святого.
 Schriftsprache, f. языкъ письменный.
 Schriftstelle, f. мѣсце зъ святого письма.
 Schriftsteller, м. писатель.

Schriftstellerei, f. писательство.
 Schriftstellerin, f. писателька.
 Schriftstellern, v. п. книжки писати.
 Schriftstellerisch, adj. писательский, письменский.
 Schriftverfälscher, m. фальшовникъ писемъ.
 Schriftzeichen, n. письменский знакъ.
 Schriftwechsel, m. переписка.
 Schriftzug, m. тягъ буквъ, буква, буквы (pl.).
 Schritt, m. ступень, ступа, хода, крокъ; Schritt für — нога за ногою.
 Schrittschuh, m. лижва.
 Schrittstein, m. переходный камѣнь.
 Schrittzähler, m. ступомѣръ.
 Schroff, adj. стрѣмкий, крутий; упертый, прикрий; брусоватый, неотесанный.
 Schroffe, Schroffheit, f. стрѣмкость, крутость; брусоватость.
 Schrolle, f. причудъ, луръ.
 Schröpfe, f. подкочуване пшеницъ.
 Schröpfen, v. a. подкочувати, подрѣзувати; (eine Art des Aderlassens) баньки ставляти; einsen — (zum Uebel) лупити, здирати.
 Schröpfen, n. ставлене банѣкъ; подкочуване.
 Schröpfhorn, n. Schröpfkopf, m. банька, баня.
 Schrot, m. (zum Schießen) шротъ; (Schrotmehl) разова мука; (von Münzen) вага монетна; (ein abgeschmittenes Stück) кусень, кавалець, дрѣзкокъ, зразъ; Schrot und Korn ядро, мясокъ.
 Schrotbeutel, m. мѣшчина до шроту.
 Schrotbüchse, f. рушница (крѣсъ) до шроту.
 Schrote, f. зрази (pl.).
 Sroteisen, n. Schrothobel, m. скобель.

Schroten, v. a. грубо молоти; (zertheilen) розколоти, розрубати, розпилити, розтяти, дробити; (mühsam schieben) котити, спускасти.
 Schroten, n. розрубане, розколене; дроблене, кочене.
 Schröter, m. скобель; (von Arbeitern) спускачъ бочокъ; (Käfer) рогаць, олень.
 Schrothobel, m. f. Schroteisen.
 Schrotkorn, n. разове жито, разове збѣже.
 Schrötling, m. врѣзокъ.
 Schrotmehl, n. разова мука.
 Schrotmeißel, m. шротове долото.
 Schrotmühle, f. жорни (pl.).
 Schrotsäge, f. велика пила.
 Schrotschere, f. великы ножицъ.
 Schrotwaage, f. шротова вага, середвага.
 Schrubben, v. a. мити, чистити, шурувати.
 Schrubber, m. тупа мѣтла, мостова щѣтка.
 Strumpel, f. f. Runzel, Falte.
 Schrumphen, v. n. морщитися, морщити достати, рѣснися, бахманѣти.
 Schrumphig, adj. (schrumphelig) поморщениый, рѣсатый, бористый.
 Schrunbe, f. розсѣлина, щелина, пага, трѣска.
 Schrunben, v. n. попукатися, потрѣскатися, попадати.
 Schub, m. попихъ, посунене; (Wegelschub) игра въ кружѣвки; ein — Brot одно печиво хлѣба; цюпасъ; прогонъ.
 Schubfenster, n. засувне ъкно.
 Schubkarren, m. тачки (pl.).
 Schubkarrener, m. тачкаръ.
 Schubkasten, m. сувна скриня.

- Schublade, f. висувка.
 Schubläng, m. цюпасникъ.
 Schubriegel, m. засувка.
 Schubfaß, m. кешеня, карманъ ; мѣшокъ.
 Schubut, m. пугачъ.
 Schüchtern, adj. лохливий, полохливий, боязливий, трусливий.
 Schüchternheit, f. полохливость, трусливость.
 Schuft, m. урвитель, обдрвусъ, обдранецъ.
 Schuftig, adj. безчесный.
 Schuh, m. черевикъ; (bei einem Stiefel) пришва; (Längennaß) ступа.
 Schuhahle, f. шило.
 Schuhband, n. стяжка при черевикови ober óдъ черевикóвъ.
 Schuhband, f. Schuhladen, m. крамница шевська.
 Schuhblatt, n. подбите.
 Schuhbürste, f. щётка до черевикóвъ.
 Schuhdraht, m. дратва.
 Schuhen, v. а. обувати.
 Schuhfaß, m. пришывка.
 Schuhflügel, m. партола, вертолашвецъ, ходачникъ, шевцюра.
 Schuhgeiß, n. черевичне.
 Schuhknecht, m. шевчукъ.
 Schuhlasche, f. ушко у черевика.
 Schuhleder, n. шкура на черевики.
 Schuhleisten, m. копито до черевикóвъ.
 Schuhmacher, m. швецъ.
 Schuhmacherin, f. шевчиха.
 Schuhmacherhandwerk, n. швецтво, шевство.
 Schuhnaß, n. мѣра на чоботи ober на черевики.
 Schuhmarkt, m. шевський торгъ.
 Schuhputzer, m. чиститель чобóтъ ober черевикóвъ.

- Schuhrriemen, m. ремѣнь у (ober óдъ) черевикóвъ.
 Schuhsehmere, f. смаровило до чобóтъ (черевикóвъ).
 Schuhspalle, f. спряжка до черевикóвъ.
 Schuhstnägel, f. чорнило до черевикóвъ.
 Schuhsohle, f. подошва у черевика.
 Schuhmacher, m. f. Schuhstnägel.
 Schulamt, n. школьный урядъ ; учительский урядъ.
 Schulanlage, f. школьна орудка.
 Schulanstalt, f. школа.
 Schularbeit, f. школьна работа.
 Schulaufscher, m. дозорецъ (надзиратель) школи.
 Schulbuch, m. школьна книжка.
 Schulkamerad, m. школьный товарищъ, спóвѣученикъ.
 Schuld, f. вина, провинна, довгъ ; — sein an etwad виноватимъ бути въ чѣмъ, завинити ; in Schulden gerathen впасти въ довги.
 Schuldbeußig, adj. переконаний о своѣй винѣ.
 Schuldbrief, m. довжна карта.
 Schuldbuch, n. довгова книжка.
 Schuldbürge, m. поручникъ за довги.
 Schulden, v. n. должнимъ бути.
 Schuldenfrei, adj. вольный óдъ довгóвъ.
 Schuldenlast, f. тагаръ довгóвъ.
 Schuldenmacher, m. дѣлающий довги.
 Schuldentilgung, f. умореня довгóвъ.
 Schuldenwesen, n. всё, що ся тикае довгóвъ.
 Schuldforberung, f. належнóсть, довгъ на комъ.
 Schuldfrei, adj. невиноватий, невинный, неповинный.
 Schultheiß, m. f. Schultheiß.

Schuldherr, m. вѣритель.
 Schuldiener, m. школьный слуга.
 Schuldienst, m. школьна служба.
 Schuldig, adj. виновный, виноватый; довень, довжний; einem schuldig sein бути кому довжнимъ.
 Schuldiger, m. виновалець; довжникъ.
 Schuldigkeit, f. повинность, довжность.
 Schuldeute (pl.), довжники; f. Gläubiger.
 Schuldblos, adj. невинный.
 Schuldblosigkeit, f. невинность.
 Schuldmann, m. довжникъ.
 Schuldnerin, f. довжница.
 Schuldopfer, n. грѣховна жертва (офѣра).
 Schuldpfost, f. довгъ.
 Schuldschein, m. довговий записъ.
 Schuldthurm, m. вѣзница, темница (для довжниковъ).
 Schule, f. школа; auß der — schwatzen вляпати до школи, валандати.
 Schulen, v. a. вправляти, заправляти.
 Schüler, m. ученикъ, школяръ.
 Schülerhaft, adj. школярський.
 Schülerin, f. ученица, школярка.
 Schulfest, Schulfestlichkeit, f. урочисть школьна.
 Schulfestien (pl.), школьні празнини.
 Schulfreund, m. приятель школьный.
 Schulfuchс, m. школьникъ; бакаляръ.
 Schulfuchserri, f. школьность; бакалярство.
 Schulgebäude, n. школа.
 Schulgeld, n. школьнѣ (gen. — ого), платня школьна.
 Schulgerecht, adj. школярський; вѣджалий.

Schulgefell, m. школьный товарищъ.
 Schulgesetz, школьнѣ право, школьный приписъ.
 Schulgezänk, n. школьный споръ.
 Schulhalter, m. школьный учитель.
 Schulhaus, n. школа.
 Schuljahr, n. школьный рѣкъ.
 Schulsehner, m. школяръ.
 Schulnabe, m. школяръ, ученикъ.
 Schulkrankheit, f. школьна слабѣсть.
 Schullehrer, m. (школьный) учитель.
 Schullehrerseminar, n. учительське сѣменище.
 Schulmann, m. школьный учитель.
 Schulfähig, adj. школярський, по школьному.
 Schulmeister, m. бакаляръ, школьный учитель.
 Schulmeistern, v. n. бути учительлѣмъ, бакалярити.
 Schulordnung, f. школьный порядокъ (установъ).
 Schulpferd, n. вѣджалий конь.
 Schulpfan, m. школьный плянъ.
 Schulrath, m. радникъ школьный.
 Schulschrift, f. письмѣ школьнѣ.
 Schulschraub, m. школьный пилъ.
 Schulstrafe, f. школьна кара.
 Schulstunde, f. година школьна.
 Schulter, f. плечѣ, рамя; auf den Schultern tragen на баркахъ носити, бараномъ носити; die — am Vieh лопатка.
 Schulterbein, n. плѣчна кость.
 Schulterblatt, n. лопатка.
 Schultergehenk, n. перевязка.
 Schultern, v. n. на плечѣ (на рамя) поднести; schultert das Getwehrt на рамя! на плечѣ!
 Schultheiß, m. дворникъ, вѣтъ.
 Schulunterricht, m. школьна наука.
 Schulvorstand, m. школьнѣ начальство.

Schultweibe, f. f. Hartriegel.
 Schultweifen, n. рѣчи школьный.
 Schultisch, m. школьный дотепъ.
 Schulse, m. дворникъ, вѣтъ (вѣйтъ).
 Schulseamt, n. вѣтѣводство, вѣтѣв-
 ский урядъ.
 Schulzimmer, n. школьная комната,
 класа.
 Schulzucht, f. школьная карность,
 школьный порядокъ.
 Schunb, m. f. Unflath.
 Schunbfeger, Schunbkönig, m. золо-
 тникъ, золотарь.
 Schurre, f. луска, лущина.
 Schuppen, v. a. лущити, лущити;
 f. Schieben.
 Schuppen, m. f. Schorpen.
 Schuppen, f. вино.
 Schuppenhaut, f. лускатыя шкура.
 Schuppenpanzer, m. лускатыя броня.
 Schuppenthier, n. лусковецъ.
 Schuppenwurz, f. баранячъ роги,
 лусковникъ.
 Schuppricht, adj. лусковатый.
 Schuppig, adj. лускатыя.
 Schur, f. стрижене, пострижъ.
 Schüren, v. a. развести.
 Schurf, m. f. Schorf.
 Schürfen, v. a. f. Ritzen; копати.
 Schürfer, m. рудокопникъ.
 Schürhaken, m. кочерга.
 Schürigeln, v. a. доскряпяти кому,
 мучити кого.
 Schurke, m. гультай, шибеникъ, мо-
 шонникъ.
 Schurferei, f. Schurfenstreich, m. мо-
 шонничество; f. Nichtwürdigkeit.
 Schurfisch, adj. гультайскый, мо-
 шонничий.
 Schürloch, n. розтворъ въ печи.
 Schürwolle, f. стрижене вонна.
 Schurz, m. Schürze, f. запаска, ка-
 транъ, фартухъ.
 Schürzchen, n. катранокъ, фартушкѣ.

Schürzen, v. a. завязати, подкотити,
 подпоясати, опоясати.
 Schürzfell, n. шкура запаска.
 Schuß, m. вистрѣлъ; ein — Pulver
 набой; (heftige Bewegung) гонъ,
 скокъ; (Wurf) вергъ; (von Ge-
 wächsen) ростокъ, лѣторостъ; (vom
 Brot) печиво.
 Schüssel, f. миска, полумисокъ, блю-
 до, локаня.
 Schüsseln, n. мисочка, блюдо.
 Schüsseltank, f. Schüsseltrett, n. Schüs-
 selring, m. полиця, мисникъ.
 Schußfrei, adj. непострѣльный.
 Schußlinie, f. стрѣльная линия.
 Schußmäßig, adj. (Schußrecht) на ви-
 стрѣлъ выставлений.
 Schußwasser, n. вода ѡдъ ранъ.
 Schußweite, f. ѡддалене вистрѣла.
 Schußwunde, f. рана ѡдъ кулъ.
 Schuster, m. швецъ (gen. швеця);
 — bleib bei deinem Christen швецъ,
 знай свое ремѣсло.
 Schustergefell, m. шевчукъ.
 Schusterhandwerk, n. швецтво, шев-
 ство.
 Schusterjunge, m. шевскый хлопецъ,
 шевчукъ.
 Schusterkneif, m. кравальникъ.
 Schusterleisten, m. копито шевске.
 Schusterladen, m. шевская кра-
 мница.
 Schustern, v. a. шилувати.
 Schusterpech, n. шевская смола.
 Schusterschwärze, f. шевская чернило.
 Schute, Schüte, f. шута.
 Schützenfahrer, m. шутникъ.
 Schutt, m. румъ, румушина, румо-
 висько.
 Schütte, f. вязанка; грудя.
 Schütteln, v. a. трусити, трясти.
 Schütten, v. a. und n. сипати, ви-
 сипати; намолотити бутя, ви-
 давати

Schüttern, v. a. f. Erschüttern; v. n. дрогати, драгліти, трястися.
 Schüttgelb, n. жовте тѣсто.
 Schüttgut, Schüttgetreide, n. осипъ.
 Schutthausen, m. румовисько.
 Schüttstroh, m. трясаниця.
 Schüttung, f. сипане.
 Schüttwagen, m. вѣзъ одъ румушини.
 Schutz m. захистъ, защита, охорона, оборона, притулисько, опѣка; (Schutzhür) опусть.
 Schutzbefohlene, m. und f. ѡдданий (ѡддана) въ опѣку.
 Schutzblattern (pl.), коровяча ѡспа.
 Schutzbret, n. заставка.
 Schutzbrief, m. грамота охоронна.
 Schutzbündniß, n. оборонный союзъ.
 Schutzdach, n. оборонна стрѣха, подасѣно.
 Schütze, m. стрѣлецъ, ватасъ, пушкаръ; (bei Webern) човень.
 Schützen, v. a. боронити, хоронити; das Wasser — загаѣтити овер заставити воду.
 Schützenbruder, m. членъ брацтва стрѣльцѣвъ.
 Schützensel, m. ангель-хранитель.
 Schützensellschaft, f. брацтво стрѣльцѣвъ, товариство стрѣльцѣвъ.
 Schützenhaub, n. стрѣльничя.
 Schützenkönig, m. стрѣлецъ-король.
 Schützgatter, n. мережа.
 Schützgeist, m. духъ-хранитель.
 Schützgelb, n. платня за опѣку.
 Schützgott, m. богъ-хранитель.
 Schützgottheit, f. божество опѣкунче.
 Schützhelfige, m. Святый заступникъ; f. Свята заступница.
 Schützherr, m. оборонникъ, опѣкунъ, заступникъ.
 Schütziude, m. жидъ подъ опѣкою правлія.

Schüling, m. будущий подъ опѣкою, повѣренецъ.
 Schutzloß, adj. позбавлений опѣки, безъ опѣки.
 Schutzmacht, f. опѣкунча держава.
 Schutzmantel, m. опанчá; покривка.
 Schutzmauer, f. оборонный муръ.
 Schutzmittel, n. охоронне средство.
 Schutzpoßen (pl.), шѣплена ѡспа.
 Schutzrede, f. оборона, борона.
 Schutznedner, m. оборонникъ, бороонецъ.
 Schutzschrift, f. оборонне письмо.
 Schutzverwandte, m. мешканецъ подъ опѣкою правлія.
 Schutzwache, f. оборонна сторожа.
 Schutzwehr, f. оборона; твердня.
 Schwabacher Schrift, f. швабацьке письмо.
 Schwabe, m. Швабъ.
 Schwabenstreich, m. витвари (pl.), глупощъ.
 Schwäbisch, adj. швабський.
 Schwach, adj. слабый, безсильный, млавий; утлий, охлялый, недужный; Schwachheit Gedächtniß тупа (слаба) память; (fränkisch) хорий, хворий; — werden знемогати, слабѣти.
 Schwäche, f. слабѡсть, немѡчь, млавѡсть, недужнѡсть, несила.
 Schwächen, v. a. ослабити; ein Mädchen наслаувати дѣвчину.
 Schwachheit, f. слабѡсть, немѡчь.
 Schwachheitsfünde, f. грѣхъ одъ слабѡсти.
 Schwachherzig, adj. слабого овер мягкого сердца, слабодушный.
 Schwachherzigkeit, f. слабѡсть овер мягкѡсть сердца, слабодушнѡсть.
 Schwachkopf, m. тупа голова.
 Schwachköpfig, adj. тупоголовый, безпамятный.

Schwächlich, adj. хѳрлий, слабовитий, хоровитий, слабый.
Schwächlichkeit, f. хоровитѳсть, слабовитѳсть.
Schwächling, m. немѳщный ober недужный человекъ.
Schwachsin, m. слабоумнѳсть.
Schwachsin, adj. слабоумный.
Schwachsinigkeit, f. слабоумнѳсть.
Schwächung, f. ослаблене; eines Mädchens насилѳване дѳвчини.
Schwaben, m. (Mannagrab) манна; f. Entengrab; (im Bergbaue) пара, чадъ; (beim Mähen) покѳсъ.
Schwabron, f. швадроня.
Schwabroniren, v. п. гуторити, галайкати.
Schwager, m. (Frauen-Bruder) шуринъ; (Schwester-Mann) швагеръ, шуринаъ; (Mannes-Bruder) дѳвиръ, своякъ.
Schwägerin, f. (Frauen-Schwester) свѳсть; (Mannes-Schwester) зовиця, зовиця; (Bruders-Schwester) ятровка, ятроха, братова.
Schwägerschaft, f. свояцтво.
Schwäher, m. f. Schwiegervater.
Schwälbe, f. ластѳвка, ластѳвица.
Schwälbentraut, Schelltraut, n. ростоквастъ.
Schwälbennest, n. ластѳвяче гнѳздо.
Schwälbenschwanz, m. ластѳвячий фѳстъ.
Schwälbentanz, f. маточникъ, чортова борола.
Schwälg, m. полѳщна челюсть.
Schwäll, m. повнѳнь, розливъ; (Haufen) товпа, глотъ.
Schwamm, m. губка; (Pilz) грибъ; (Feuerschwamm) чиръ, губка.
Schwämmchen, n. губка.
Schwämmen, v. a. f. Schwemmen.
Schwammicht, adj. губковатый.

Schwammig, adj. губчастый.
Schwam, m. лебедъ.
Schwannepa, m. бѳлесенька рука.
Schwannfeder, f. лебедине перо.
Schwannengefang, m. лебедина пѳсня.
Schwannenhals, m. лебедина шия.
Schwang, m. махъ.
Schwängel, m. f. Schwengel.
Schwanger, adj. тягѳтний (кигѳтний), беремѳнный, череватый, тяжкий.
Schwängern, v. a. тягѳтною зрѳбити; (in der Chemie) напоѳти.
Schwangerschaft, f. тягѳтнѳсть.
Schwängerung, f. сплѳжене; напоене.
Schwant, adj. тонкий, гибкий; m. шутка.
Schwanken, v. п. хилъ(и)ботатися, вагатися.
Schwanken, n. вагане, сумнѳвъ.
Schwankend, adj. нерѳшвиый, вагающийся; f. Unbestimmt.
Schwanz, m. фѳстъ, хвѳстъ, f. Zopf; den — streichen ласитися.
Schwanzbein, n. фѳстова кѳстъ.
Schwanzeln, v. п. фѳстомъ махати, ласитися.
Schwänzen, v. п. валандати (по-за школу), тинятися.
Schwanzfeder, f. фѳстове перо.
Schwanzflosse, f. фѳстове перце.
Schwanzmeise, f. фѳстата синиця.
Schwanzriemen, m. подхвѳствѳ.
Schwanzröhre, f. фѳстова кѳстъ.
Schwanzstern, m. иѳтла.
Schwapp, int. (schwapp) хлюпъ, хлюсть.
Schwär, m. нарва, вередъ, болячка.
Schwären, v. п. наливати, гнити.
Schwären, n. наливане, гнобнѳ.
Schwarm, m. (von Vögel) рѳй; (Haufen, Menge) купа, товпа; f. Lärm.

Schwärmen, v. п. гноѣться; (herumschwärmen) волочиться, валадати; (im Denken) маячить, дурачити; f. Lärmen.

Schwärmer, m. f. Schwelger; (im Denken) маячникъ, мрѣяникъ; f. Abendfalter.

Schwärmerei, f. маячене, мрѣя.

Schwärmerin, f. маячица, мрѣяница.

Schwärmerisch, adj. маячный, мрѣяный.

Schwärmezeit, f. рѣйка.

Schwarte, f. шкѳрка; (als Brett) опшарокъ, опѳлокъ.

Schwartenmagen, m. копчений жолудокъ.

Schwartenwurst, f. шкѳрна ковбаса.

Schwartig, adj. шкѳрный, шкѳрковатый.

Schwarz, adj. чорный; (von Pferden) вороний, карий (auch von Augen); f. Schmutzig, Traurig; (schneißlich) мерзенький, огидный, мерзкий; schwarz machen чорнити, марати, музяти; schwarze Kunst, f. Schwarzkunst.

Schwarzbeere, f. f. Heidelbeere.

Schwarzbraun, adj. чорнобурий, гнѣдавий.

Schwarzbrod, n. чорный хлѣбъ.

Schwarzborn, n. f. Schlehborn.

Schwarzе, m. мурина; f. мурина; n. чорне, чернѣ.

Schwarzе, f. чорность, чернѣ, чорнило; плюгавость, огида.

Schwarzеn, v. a. чорнити; (schmutzig machen) зачорнити, заогидити; (schmuggeln) перемкати; f. Verleumben.

Schwarzfärber, m. чорнобарваръ.

Schwarzgelb, adj. чорножовтий.

Schwarzgrau, adj. темносѣрый.

Schwarzhaarig, adj. чорноволосяый.

Schwarzholz, n. хвойне дерево.

Schwarzkehlchen, n. чорногорлица.

Schwarzkopf, m. чорноволосяый (чоловѣкъ).

Schwarzkrant, n. боже тѣло.

Schwarzkrummel, m. чорнушка.

Schwarzkünstler, m. чорнокнижникъ, характерникъ.

Schwarzkunst, f. чорнокнижничество, характерничество.

Schwarzkupfer, n. чорна мѣдь.

Schwarzlich, adj. чорнявий.

Schwarzlochig, adj. зъ чорними кучерами.

Schwarzmeise, f. чорноголовка.

Schwarzroß, m. чернець.

Schwarzroth, adj. чорночервонный.

Schwarzscheite, f. чорнострокатый конь.

Schwarzschimmel, m. чорносивый конь.

Schwarzstreifig, adj. чорнодасмистый.

Schwarzstüpfelig, adj. чорнокрапистый.

Schwarztaub, m. хвойникъ, бѳръ, чорный лѣсъ.

Schwarztaub, n. личина.

Schwarztauzel, f. f. Weintvell.

Schwaуen, v. п. гуторити, торопатити, варнякати, швелгати. шebetati, тринадакати, ляпати, бовтати, калякати; (von der Eister) чикотати, чичекати, скреготати.

Schwätzer, m. говорунъ, торопата, галай, бовтунъ, базѣкало, тринадакало, бай.

Schwätzerin, f. бовтунка, шebetюха.

Schwatzhaft, adj. торопатливый, шebetливый, говоркий, говорливый.

Schwatzhaftigkeit, f. шebetливость, говорливость.

Schwebel, f. вмсненъ; in der — sein, f. Schweben.

Schweben, v. п. висѣти, носитися; плавати, вагатися; in Gefahr — бути въ небезпеченствѣ.

Schwebe, m. Шведъ.

Schwedini, f. Шведка.

Schweden, n. Швеція.

Schwedisch, adj. шведскій.

Schwefel, m. сѣрка.

Schwefelartig, adj. сѣрчаний.

Schwefelauflösung, f. сѣрчаний розчинъ.

Schwefelbad, n. сѣрчиста купѣль.

Schwefelblumen (pl.), сѣрчаний цвѣтъ.

Schwefeldampf, m. сѣрчиста пара, сѣрчистый чадъ.

Schwefelerz, n. сѣрчиста руда.

Schwefelfaden, m. сѣрчиста нитка.

Schwefelgeist, m. сѣрчистый духъ.

Schwefelgelb, adj. сѣрковатый, сѣрчистоъ барви.

Schwefelgrube, f. сѣркова яма.

Schwefelhölzchen, n. сѣрникъ.

Schwefelhütte, f. сѣркова гута.

Schwefelicht, adj. сѣрковатый.

Schwefelig, adj. сѣрковий.

Schwefelleber, f. сѣрчана печѣнка.

Schwefeln, v. а. сѣрчити, насѣрчити.

Schwefelsalbe, f. сѣркова мазь, коросна мазь.

Schwefelsäure, f. сѣрковий квасъ (окисъ).

Schwefelschlacke, f. сѣркова жужелиця.

Schwefelstrom, m. сѣркова рѣка.

Schwefelwerk, n. сѣркова гута.

Schweif, m. фодъ, хвостъ.

Schweifen, v. п. f. Herumschweifen; v. а. mit einem Schweife versehen фодъ приправити; f. Fegen; (bogenförmig außschreiben) дуго-сто вирѣзати.

Schweifstern, m. фостата звѣзда, мѣтла.

Schweigen, v. п. мовчати, вмовчувати, замовчати.

Schweigen, n. мовчане, мовчанка.

Schweigsam, adj. мовчущий, немовний.

Schweigsamkeit, f. немовность.

Schweimen, v. п. счезати; знемагати, омѣвати.

Schwein, n. свиня; безрога; das wilde — одионецъ, дикъ, кабанъ; (von Menschen) свинтухъ, свиня.

Schweinbruch, m. рясъско (свинське).

Schweinch, n. свинка.

Schweinebraten, m. свинська печеня.

Schweinefett, n. (свинське) сало, свинскій тукъ.

Schweinemarkt, m. торгъ на свинѣ (на безроги).

Schweineerei, f. свинство, нехаръ, нечистота.

Schweinfleisch, n. свинина.

Schweinhändler, m. торгующий безрогами (свинами).

Schweinhirt, m. свинопасъ, пастухъ олъ свиний.

Schweinhund, m. свинтухъ.

Schweinigel, m. f. Igel, Schweinhund, Stachelschwein.

Schweinish, adj. свинчій, свинскій.

Schweinkoben, m. свининець.

Schweinmast, f. жиръ свинскій.

Schweinsalat, m. свинська шалата.

Schweinsborste, f. щѣтина.

Schweinsbraten, m. свинська печеня.

Schweinsteule, f. чвертка свинини.

Schweinschmer, n. свинське сало.

Schweinschneider, m. свинскій ва-лахъ.

Schweinsfett, n. свинське сало.

Schweinsjagd, Schweinsjatz, f. ловля диковъ.

Schweinstopf, m. свиняча голова.

Schweineleber, п. свиняча шкѡра.
 Schweinepmager, м. свинський жо-
 лудокъ.
 Schweinegrüffel, м. свинське (свиня-
 че) рило.
 Schweinstall, м. свининець, куча,
 хлѣвъ.
 Schweintreiber, м. згѡдникъ (сви-
 ний).
 Schweintrog, м. свинське корито.
 Schweinzucht, f. плекане (годоване)
 свиний (безрогъ).
 Schweinzunge, f. свинський языкъ.
 Schweiß, м. пѡтъ.
 Schweißbad, п. потова купѣль, парня.
 Schweißsen, v. п. (bei den Jägern)
 der Hirsch schwießt у оленя кровь
 иде; пѡтѣти; v. а. спаувати.
 Schweißsieber, п. пѡтна горячка.
 Schweißsüß, м. буланый кѡнь.
 Schweißig, adj. запѡтнѣлий.
 Schweißloch, п. продухова дѣра.
 Schweißmittel, п. лѣкарство на поти.
 Schweißtreibend, adj. пѡтъ виганяю-
 чий, потовий.
 Schweißtuch, п. потова хустка.
 Schweißwurst, f. s. Blutwurst.
 Schweißwurz, f. s. Hufslattich.
 Schweiz, f. Швайцария.
 Schweizer, м. Швайцаръ; придвер-
 никъ.
 Schweizerkäse, м. швайцарський сиръ.
 Schwelen, v. п. тлѣти; v. а. тлѣти.
 Schwelgen, v. п. бенкетувати, гу-
 ляти гайнувати.
 Schwelgen, п. бенкетоване.
 Schwelger, м. гуляка, провѣда, про-
 жирливецъ.
 Schwelgerisch, adj. розпустний, гу-
 ляцький.
 Schwelkenbaum, м. s. Wasserholunder.
 Schwelle, f. порѡгъ.

Schwellen, v. п. пучити; пухнути,
 збирати, пѡдбувати; v. а. даß
 Wasser — загатити воду; надути.
 Schwellen, п. пухнене, надуване.
 Schwemme, f. плавльсько, купало коней
 (Schwemmen) плавлене, купане.
 Schwemmen, v. а. плавити, купати;
 f. Abspülen.
 Schwengel, м. махало, серце; (beim
 Drunnen) журавель.
 Schwenzen, v. а. махати, вививати,
 обертати; sich — обернутися, за-
 ходити.
 Schwentung, f. махане, оборотъ.
 Schwer, adj. тяжкий, тягарний, важ-
 кий; (eine schwere Zunge) тяжка
 мова; eine schwere Menge множе-
 ство; даß Herz — ташен розжа-
 лити серце.
 Schwere, f. тягота, тяжкѡсть, труд-
 нѡсть.
 Schwerfällig, adj. валовитий, отя-
 жѣлий.
 Schwerfälligkeit, f. валовитѡсть, отя-
 жѣлѡсть.
 Schwerflüßig, adj. тяжкотоппий.
 Schwereft, f. тягуща сила, досе-
 редна сила.
 Schwerleibig, adj. ботѣлий.
 Schwertich, adv. варко, ледви, тяж-
 ко, годѣ.
 Schwermuth, м. задумчивѡсть, су-
 матуха, задума, сумъ.
 Schwermüthig, adj. задумчивий, сум-
 ний.
 Schwermüthige, м. задумчивецъ, су-
 матушний.
 Schwerpunkt, м. тяжѣнь.
 Schwert, п. мечъ.
 Schwertfeder, м. мечникъ.
 Schwertfisch, м. мечникъ (риба).
 Schwertförmig, adj. мовъ мечъ, ме-
 човитий.

Schwertlehen, п. мечеве лево.
 Schwertlilie, f. косатень, коситель.
 Schwertorden, м. орденъ меча.
 Schwertritter, м. мечевый рицарь.
 Schwertschlag, Schwertsreich, м. ударъ мечомъ; ohne — безъ разливу крови.
 Schwertträger, м. мечоносецъ.
 Schwester, f. сестра; vollbürtige (leibliche) родна сестра; halbbürtige — природжена сестра.
 Schwesterchen, п. сестричка.
 Schwesterkind, п. сестрѣнецъ; сестрѣница.
 Schwesterlich, adj. сестричный, сестринъ.
 Schwesterliebe, f. сестрична любовь.
 Schwestermann, м. сестринъ мужъ, швагеръ (шуринъ).
 Schwestermörder, м. сестрогубецъ, убийникъ сестри.
 Schwestermord, м. сестрогубство.
 Schwestersohn, м. сестрѣнецъ.
 Schwestertochter, f. сестрѣница.
 Schwibbogen, м. зводъ, фрамуга.
 Schwieger, f. f. Schwiegermutter.
 Schwiegerältern (pl.), свекроха и свекоръ, тещъ и теща.
 Schwiegerfinder (pl.), зять и невѣстка (синовá).
 Schwiegermutter, f. (der Frauen Mutter) теща; (des Mannes Mutter) свекроха, свекруха.
 Schwiegersohn, м. зять.
 Schwiegertochter, f. невѣстка.
 Schwiegervater, м. (der Frauen Vater) тещъ; (des Mannes Vater) свекоръ.
 Schwiele, f. мозуль, мозоль, запекá.
 Schwielig, adj. маючий мозуль (мозоль).
 Schwierbruder, м. гуляка.
 Schwierig, adj. тяжкий, трудный, прикий.

Schwierigkeit, f. тяжкость, трудность, завада, перепона.
 Schwimmanstalt, f. школа плавания.
 Schwimmblase, f. плавный мѣхурецъ.
 Schwimmbrücke, f. пливучый мостъ.
 Schwimmen, v. п. плести, плавати, плыути.
 Schwimmen, п. плаване, плавка.
 Schwimmer, м. плавакъ, плавникъ.
 Schwimmerin, f. плавачка, плавница.
 Schwimmfuß, м. плавничá нога.
 Schwimmhaut, f. полотенце.
 Schwimmhölzchen, п. поплавецъ.
 Schwimmkäfer, м. водяна щипавка.
 Schwimmplatz, м. мѣсце плавания.
 Schwimmschule, f. школа плавания.
 Schwimmbogel, м. плавунъ (птиця).
 Schwimmzeug, п. плавачький знарядъ, пливачька ряжа.
 Schwinde, f. лишай.
 Schwindel, м. запоморока, заворотъ головы, бляхманъ.
 Schwindelrei, f. баламутство, манта, викрутасъ, мантацтво, крутъйство.
 Schwindelgeist, м. безрозумъ; f. Schwindler.
 Schwindelig, adj. запомороченный, маючий заворотъ головы; (Schwindel erregend) запоморочливый, задурливый; (unbesonnen) безрозумный, мантивий, баламутный.
 Schwindelkopf, м. крутъй, мантиаръ, баламутъ.
 Schwindelförner (pl.), коляндрá.
 Schwindeln, v. п. und imp. еѣ schwindelt mir мене запоморочило, мене завернуло голову, крутиться въ головъ, мене дуръ напавъ; (unbesonnen handeln) баламутити, мантити.

Schwinden, v. п. счезати, счезнути,
 зменшатися, сохнути, видѣти,
 чхнути, вянути; f. Vertrocknen.
 Schwindflechte, f. лишай.
 Schwindgrube, f. калюжа, калабана.
 Schwindler, m. мантяръ, баламутъ,
 заверта-голови, крутѣй, туманъ,
 манякъ.
 Schwindsucht, f. сухоти (pl).
 Schwindstüchtig, adj. сухотничий.
 Schwindstüchtige, m. сухотникъ.
 Schwinge, f. опалка; f. Flügel.
 Schwingel, m. костерева, кустрица.
 Schwingen, v. а. махати, хилъбо-
 тати; опалати; вѣяти; трѣпати;
 sich in die Luft — знестися въ
 воздуха; sich auf das Pferd —
 допасти коня, скочити на коня;
 v. п. махатися, хилъботатися,
 рухатися, обертатися.
 Schwingfeder, f. f. Schwingfeder.
 Schwingung, f. махане, колибане.
 Schwippe, f. конецъ бича.
 Schwirren, v. п. чиркати, цвѣрка-
 ти, гудѣти.
 Schwitzbad, n. парня.
 Schwitzbank, f. потова лавка, пар-
 на лавка.
 Schwitzen, v. п. потнѣти, прѣти;
 v. а. випрѣвати.
 Schwitzen, n. прѣне, почене.
 Schwitzig, adj. запотѣлый.
 Schwitzkasten, m. парня ванна.
 Schwitzpulver, n. порошокъ на поти.
 Schwören, v. п. бѣгатися, божити-
 ся, клястися, присягатися; einen
 Eid — присягати, присягнути.
 Schwül, adj. скварний, душный, го-
 рячий, пскучий.
 Schwüle, f. спекота, душнѣсть,
 скваръ.
 Schwulst, m. und f. опухлина, опу-
 холь; (in der Schreibart) напу-
 шистѣсть, надутѣсть.

Schwülstig, adj. надутый, напуши-
 стый, напучѣлый.
 Schwülstigkeit, f. надутѣсть, напуши-
 стѣсть.
 Schwung, m. полѣ(е)ть, махане,
 розмахъ, розгѣнь, скокъ; по-
 ривъ, захватъ.
 Schwungbewegung, f. аргане.
 Schwungfeder, f. махавка (плавка).
 Schwungkraft, f. сила ѡдсередна.
 Schwungrad, n. махове колесо.
 Schwungriemel, m. подколѣсний ре-
 мѣнь.
 Schwungseil, n. махова линва.
 Schwur, m. бѣжба, присяга.
 Schwurbüchig, adj. f. Eidbüchig.
 Schwürig, adj. ятрисный.
 Scientific, adj. научовый.
 Slave, m. f. Sklave.
 Scorbute, m. гвилецъ скорбутъ.
 Scorbutsch, adj. скорбутный.
 Scorpion, m. медведюкъ, медведецъ
 Scorpionere, f. вовчий корѣ(е)нь,
 Scribe, m. писаръ; писакъ.
 Scribler, m. писакъ.
 Scripturen (pl.), письма (pl.).
 Scropheln (pl.), жовни (pl.), золо-
 туха.
 Scrupel, m. (Zweifel) сумнѣвъ;
 (Gewissensunruhe) тривожлива со-
 вѣсть; (Gewicht) скрупулъ.
 Scrupulös, adj. совѣсний.
 Sebenbaum, m. f. Säbenbaum.
 Secante, f. сѣчна.
 Sech, n. крой.
 Sechß, num. шѣсть; f. шѣстка.
 Sechse, f. шѣстка.
 Sechßeck, n. шестокуть.
 Sechßedig, adj. шестокутный.
 Sechßer, m. шѣстакъ.
 Sechßerei, adj. шестиракий.
 Sechßfach, adj. шестиричный.
 Sechßflach, n. шѣстьнъ.

Sechshundert, num. шѣсть-сотъ.
 Sechshunderste, adj. шѣсть-сотный.
 Sechsjährig, adj. шѣсть-лѣтний.
 Sechsmal, adv. шѣсть рази.
 Sechsmalig, adj. шѣсть-кратный.
 Sechsfaitig, adj. шѣсть-струнный.
 Sechseitig, adj. шестѣнный.
 Sechsspänig, adj. шѣсть-кѳнний.
 Sechshilbig, adj. шѣсть-складный.
 Sechstaufend, num. шѣсть тысячь (тысяча).
 Sechste, adj. шестий.
 Sechsthalb, adv. пѳвшесть.
 Sechstel, n. шеста часть.
 Sechstheilig, adj. шѣсть-частный.
 Sechstens, adv. у-шесте.
 Sechswochen (pl.), злоги (pl.); шѣсть недѣль.
 Sechswöchentlich, adj. шѣсть - тижневий.
 Sechswöchnerin, f. положница.
 Sechzehni, num. шѣснадцать, шѣснайцять.
 Sechzehnlöthig, adj. шѣснадцать-лутевий.
 Sechzehnte, adj. шѣснадцатий.
 Sechzehntel, n. шѣснадцатка.
 Sechziger, m. шѣстдесять-лѣтний.
 Sechzigste, adj. шѣстдесятий.
 Seciren, v. а. розчленити.
 Seckel, m. сикель; (Beutel) мошонка, каитка.
 Seckelmeister, m. скарбникъ, касиеръ.
 Secret, n. f. Geheimniß; (Abtritt) серникъ.
 Secretair, m. секретаръ.
 Sect, m. сектъ.
 Secte, f. секта. росколь.
 Sectirer, m. сектаръ, роскольникъ.
 Sectirerei, f. сектарство.
 Secular, adj. свѣтський.
 Secularisation, f. f. Säkularisation.

Secunda, f. друга кляса.
 Secundaner, m. ученикъ другоѳ кляси.
 Secunde=Wechsel, m. втора тратка.
 Secunde, f. секунда.
 Secundiren, v. п. помагати; (im Gefange) вторувати.
 Sedez n. шѣснадцатка.
 Sebezband, n. оправа въ шѣснадцатку.
 Sedum, n. розхѳдникъ.
 See, m. озеро; f. море.
 Seebad, n. морська купѣль.
 Seebär, m. морський медвѣдь.
 Seebars, m. морський окунь.
 Seebinse, f. f. Binse.
 Seeblume, f. грибень.
 Seediens, m. морська (корабельна) служба.
 Seeinhorn, n. морський однорожець.
 Seefahrer, m. мореплавецъ.
 Seefahrt, f. морська плавба.
 Seefisch, m. морська риба.
 Seefischerrei, f. ловля морськихъ рыбъ.
 Seegefecht, n. морська битва.
 Seegras, n. морська трава.
 Seegrün, adj. морськозелений.
 Seehahn, m. коваль (риба).
 Seehafen, m. морська пристань, морський лиманъ.
 Seehandel, m. морська торговля.
 Seehase, m. морський заяць.
 Seeheld, m. морський лицаръ.
 Seeherrschaft, f. морська влада.
 Seehund, m. морський песъ.
 Seeigel, m. морський ѳжакъ.
 Seejungfer, f. морська панна.
 Seesalb, n. морський песь.
 Seearte, f. морська карта.
 Seebrant, adj. мамчий морську хоробу.

Seekrankheit, f. морська хвороба, морська слаббсть.
 Seetreibß, m. морський ракъ.
 Seefrieg, m. морська война.
 Seeuh, f. морська корова.
 Seeküste, f. морський берегъ, переваже морське
 Seeschen, n. душенька, серденько.
 Seele, f. душа, серце; bei meiner Seele ой Богу! на мою душу!
 Seeleben, n. морське жите.
 Seelenadel, m. шляхотнбсть душъ.
 Seelenamt, n. панахида
 Seelenangst, f. тоска (тривога) душевна.
 Seelenarzt, m. лъкаръ душъ.
 Seelenarzenei, f. лъкарство душевне.
 Seelenfreund, m. сердечний приятель.
 Seelenheil, n. спасене душъ.
 Seelenhirt, m. пастиръ духовний.
 Seelenkraft, f. душевна сила.
 Seelenlehre, f. наука о души, психология.
 Seelenlos, adj. бездушний.
 Seelenmesse, f. служба задушна, панахида.
 Seelenruhe, f. спокбй душевний.
 Seelenschlaf, m. сонъ душъ.
 Seelentrost, m. потъха душъ.
 Seelenverkäufer, m. продавець душъ.
 Seelenwanderung, f. мандрбвка душъ.
 Seelenzustand, m. станъ душевний.
 Seeleute (pl.), морський люде.
 Seelöwe, m. морський левъ.
 Seelsorge, f. старунокъ душевний, опъка душъ.
 Seelsorger, m. духовний отецъ.
 Seeluft, f. морський воздухъ.
 Seemacht, f. морська сила; морська держава.
 Seemann, m. мореплавецъ.
 Seemeile, f. морська миля.

Seetwelve, f. морська чайка.
 Seeminister, m. морський министръ.
 Seenadel, f. морська игла.
 Seenessel, f. морська кропива.
 Seeoffizier, m. морський офицеръ.
 Seepferd, n. морський кбнь.
 Seerabe, m. морський воронъ; бакланъ.
 Seeräuber, m. морський хижакъ.
 Seeräuberei, f. морське хижацтво.
 Seerecht, n. морське право.
 Seereise, f. морська подорожъ.
 Seerose, f. морська рожа, збаночки (pl.), збанята.
 Seesalz, n. морська солъ.
 Seeschäumer, m. морський хижакъ.
 Seeschiff, n. корабель.
 Seeschlacht, f. морська битва.
 Seesoldat, m. морський жовняръ.
 Seespinne, f. морський павукъ.
 Seestaat, m. морська держава.
 Seestadt, f. морське мъсто.
 Seestern, m. морська звъзда.
 Seestrand, m. поморе.
 Seestrecke, f. просторонъ моря.
 Seestück, n. морський образъ.
 Seesturm, m. морська буря.
 Seetaube, f. морський голубъ.
 Seethier, n. морська звъррина.
 Seetreffen, n. морська битва.
 Seetrieff, f. getv. (pl.) морський викид.
 Seetruppen (pl.), морське войско.
 Seeufer, n. морський берегъ.
 Seeuhr, f. морський годинникъ.
 Seeungeheuer, n. морська потвора.
 Seevogel, m. морська птица.
 Seewärts, adv. илъ морю, бль моря.
 Seewasser, n. морська вода.
 Seewesen, n. корабельство, морський дъла.
 Seewind, m. морський втеръ.
 Seewolf, m. морський песъ.

- Segel, n. вѣтрило, вѣтрилице, полотна (pl.); unter die — gehen розпустити полотна (вѣтрила); die — streifen опустити полотна (вѣтрила).
- Segelbaum, m. шогла, мачта.
- Segelfertig, adj. готовый до ѓпливу.
- Segelmacher, m. вѣтрильный майстеръ.
- Segeln, v. n. плести кораблемъ, ѓправитися въ море.
- Segeln, n. плавба (морська).
- Segelstange, f. вѣтрильный друкъ.
- Segeltau, n. вѣтрильна ливва.
- Segeltuch, n. вѣтрильне полотно
- Segen, m. благословѣне; (Gebet) молитва; (Gedeihen) урожай, благодать; (Glück) щастя; даръ, хосень, богатство; den — sprechen благословити.
- Segenreich, adj. благословлений.
- Segge, f. турица.
- Segler, m. плаваючий корабель
- Segnen, v. a. благословити; sich — креститися, хреститися.
- Segnung, f. благословене.
- Sehbar, adj. добачный.
- Sehe, f. зѣница, зрячокъ, око.
- Sehen, v. a. видѣти, бачити, зрѣти, глядѣти, смотрити, позирати, глядѣти; einem durch die Finger — скрѓзь пальць дивитися; — lassen показувати; sich — lassen показитися; v. n. (aussehen) виглядати; (gerichtet sein) оберненимъ бути.
- Sehen, n. бачене, глядане.
- Sehend, adj. видющий; — werden прозрѣти.
- Sehendwerth, adj. (sehendwürdig) цѣкавий, достоглядный.
- Sehendwürdigkeit, f. цѣкавость, рѣчь достоглядана
- Sehepunkt, m. f. Gesichtspunkt.

- Seher, m. пророкъ, вѣщунъ.
- Schergabe, f. даръ вѣщована.
- Scherin, f. пророчица, вѣщунка.
- Scherohr, n. f. Fernrohr.
- Schkraft, f. зрокъ.
- Schne, f. (eines Vogens) тетива; суха жила.
- Schnen, v. g. банувати (за чимъ), бажати чого, затошнити (стошнитися) за чимъ, тужити.
- Schnen, n. банá, туга, тоска, нуагá.
- Schnig, adj. жиловатый.
- Schnlich, adj. тужливый, сильный, нетерпеливый.
- Schnsucht, f. багá, тоска, (тускъ), нуагá, банá, туга.
- Schnsüchtig, adj. (schnsüchtig) тужливый, нетерпеливый.
- Sehr, adv. дуже, живо, сильно.
- Seife, f. сиклини (pl.), се(и)чъ.
- Seifen, v. a. шнд n. снати, засиклити
- Seicher, m. сикливецъ, секунъ.
- Seicht, adj. мѣлкий, неглубокий.
- Seichtheit, f. мѣлкость.
- Seichtopf, m. щинникъ.
- Seide, f. шовкъ.
- Seidel, n. зайдель.
- Seidelbast, m. вовче лико, вовчий перецъ.
- Seideln, v. a. путати.
- Seiden, adj. шовковый.
- Seidenartig, adj. шовковатый.
- Seidenband, n. шовкова стрѣчка.
- Seidenbast, m. шовкове лико.
- Seidenbau, m. шовковництво.
- Seidenbrucker, m. шовковый набивачъ.
- Seidenfabrik, f. шовкова фабрика.
- Seidenfaden, m. шовкова нитка.
- Seidenfärber, m. барваръ шовкѓвъ.
- Seidenhaar, n. шовковый волосъ.
- Seidenhandel, m. торгъ шовкомъ.

Seidenhändler, м. торгующий шовкомъ

Seidenhut, м. шовковый капелюхъ.

Seidenkram, м. шовковый склепъ.

Seidenmanufaktur, f. шовкова фабрика.

Seidenpapier, п. шовковый паперъ.

Seidentraupe, f. шовковица.

Seidenspinner, м. шовковникъ, шовковица.

Seidensticker, м. вишивающий шовкомъ.

Seidenstickerin, f. вишивающа шовкомъ.

Seidenstoff, м. шовкова материя.

Seidentwaare, f. шовковый товаръ

Seidentwäber, м. ткачъ шовковъ.

Seidentwäberei, f. f. Seidenfabrik.

Seidentwäberin, м. шовковица.

Seidenzeug, п. шовкова материя.

Seidenzucht, f. шовководство.

Seife, f. мыло.

Seifen, v. а. намылиати.

Seifenartig, adj. мыловатый.

Seifenblase, f. банька зъ мыла, булька зъ мыла.

Seifenkraut, п. звоздикъ.

Seifenkugel, f. куля зъ мыла.

Seifenöhl, п. олъѣ зъ мыла.

Seifenpflaster, п. плястиръ зъ олъю.

Seifensieder, м. мыловаръ.

Seifensiederin, f. мыловарня.

Seifenspiritus, м. мыляний спиртъ.

Seifenwasser, п. мыляна вода, мыляни (pl.).

Seifig, adj. мыляний.

Seiflauge, f. мыляна зола.

Seifstein, м. мыляний камѣнь.

Seige, Seihe, f. цѣдио, цѣдилъце.

Seigen, v. а. f. Seihen.

Seiger, adj. f. Верпендифулär.

Seiger, м. (Uhr) годинникъ.

Seigern, v. а. отоплювати.

Seigerung, f. отоплюванє.

Seihen, v. а. цѣдити, процѣдити.

Seihen, п. цѣженє.

Seihtuch, п. цѣдио, цѣдилъце.

Seil, п. вужисько, вужище, линва, посторонокъ, мотузъ

Seiler, м. мотузникъ.

Seilerarbeit, f. мотузна работа.

Seilerbahn, f. линвисько.

Seilerhandwerk, п. мотузництво.

Seilermeister, м. мотузникъ.

Seiltänzer, м. линвоскокъ.

Seiltänzerin, f. линвоскокочка.

Seim, м. патока.

Seimen, v. а. ипд п. мѣдъ чистити.

Seinicht, adj. густий.

Sein, v. п. бути, бувати; находитися; (existiren) истнувати; wenn es — kann если можна; was soll das — що се значить.

Sein, п. бутє, истнованє, бутокъ.

Sein, проп. свѣй; єго.

Seinesgleichen, adv. єму рѣвного, собѣ рѣвного.

Seinethalben, feinettwegen, feinettwillen, adv. задля него, ради єго.

Seinige, adj. єго; свѣй, своя, свое.

Seinige, п. свое, своя власнѣсть; повиннѣсть.

Seit, праер. одъ, зъ; seit wann одколи? seit Kurzem недавно.

Seite, f. сторона, бѣкъ; auf der — liegen на боку лежатъ; von allen Seiten изъ усѣхъ сторонъ, зъ-усюдика; die linke — одлѣвъ; Seite einer Gasse пересторона; rechte Seite eines Tisches лице, личкѣ; auf die — на сторону, на бѣкъ; ich von meiner — що-до мене; Seiten am Kleide поли, боки.

Seitenader, f. бѣчна жила.

Seitenast, м. бѣчна галузка.

Seitenblid, м. бѣчний споглядъ.

Seitenbrett, п. бѣчна дошка.
Seitenerbe, м. побѣчний дѣдичъ.
Seitenfenster, п. бокове (бѣчне) ѡкно.
Seitenfläche, ф. бѣчна плосканы.
Seitenflügel, м. (бѣчне) крыло.
Seitengang, м. бѣчний ходоръ.
Seitengebäude, п. бѣчний будинокъ.
Seitengewehr, п. шпада, шабля.
Seitenhieb, м. ударъ (царунъ) зъ боку.
Seitenlehne, ф. поруче.
Seitenlinie, ф. бѣчна линия.
Seitenmaß, м. бѣчна щогла.
Seitenschmerz, м. бѣль въ боку.
Seitenschnitt, м. бѣчный крѡй.
Seitenstechen, п. колька (въ боку).
Seitenstich, м. уколене въ бѣкъ, колена въ боку.
Seitenthür, ф. бѣчная дверь.
Seitenverwante, м. своякъ; ф. своячка.
Seitenweg, м. бѣчна дорога.
Seitenweh, п. бѣль въ боку.
Seitenwind, м. боковой вѣтеръ.
Seitenzahl, ф. сторона.
Seither, adv. ѡтдоль, ѡль сѣго часу.
Seitwärts, adv. зъ боку, на сторону, бокомъ, кѡськомъ.
Sekretär, ф. f. Секретаръ.
Sekulum, п. вѣкъ, столѣте.
Selb, adv. самъ; **selbanber** самодругъ; **selbbritte** самогубецъ.
Selber, adj. самъ, самий.
Selbiger, adj. тотъ самъ.
Selbst, проп. самъ; adv. навѣтъ.
Selbstaufopferung, ф. самопосвященя.
Selbstbefleckung, ф. самооскверненя.
Selbstbeherrschung, ф. власть надъ собою.
Selbstbetrug, м. обманене себе самого.
Selbstbewußtsein, п. самовѣжа.

Selbstbiographie, п. власна житпись.
Selbstdenken, п. власне мислене.
Selbststeigen, adj. самовласный, свѡй (ѣго) власный.
Selbstentsagung, ф. самозречене.
Selbsterhaltung, ф. самоудержане.
Selbsterkenntniß, ф. самознане, познаване себе самого.
Selbsterniedrigung, ф. самопонижене.
Selbstgefällig, adj. самолюбный.
Selbstgefälligkeit, ф. самолюбство.
Selbstgefühl, п. самоучте.
Selbstgenüßsam, adj. самодовольный.
Selbstgenüßsamkeit, ф. самодовольность.
Selbstgeschloß, п. самострѣль.
Selbstgespräch, п. саморозговоръ.
Selbstgeständniß, п. самопризнане.
Selbsthaß, м. власна ненависть.
Selbstherrscher, м. самовладникъ, самодержецъ.
Selbstisch, adj. собѣнный, самолюбный.
Selbsthilfe, ф. власна помѡчь.
Selbstlauter, м. самозвукъ.
Selbstliebe, ф. власна любовь, самолюбность.
Selbstlob, ф. самохвада.
Selbstmord, м. самогубство.
Selbstmörder, м. самогубецъ.
Selbstmörderin, ф. самогубница.
Selbstprüfung, ф. самоспытъ.
Selbstquäler, м. (Selbstpeiniger) мучитель самого себе.
Selbststrafe, ф. самовласна помста.
Selbsttruhm, м. самохвада.
Selbstschuß, м. самострѣль.
Selbstständig, adj. самостояный.
Selbstständigkeit, ф. самостояность.
Selbstsucht, ф. собѣнство, самолюбность.
Selbstfüchtig, adj. собѣнный, самолюбный.

Селбсттѣуфунг, f. самообмана.
 Селбсттѣуфунг, adj. самодѣйный.
 Селбсттѣуфунг, f. самодѣйность.
 Селбстверѣхунг, f. самопогорда.
 Селбствергессен, adj. забувающий о
 собѣ.
 Селбствергессенheit, f. забуване о собѣ.
 Селбстверлѣунгунг, f. ѡдпуранася са-
 мого себе.
 Селбствертрауен, n. уповане на себе
 (самого).
 Селбстзифриденheit, f. самодоволь-
 ность.
 Селенит, m. (Mondbewohner) мешка-
 нець мѣсяця; (Mondstein) мѣсяч-
 ный камѣнь.
 Селиг, adj. блаженный, благословле-
 ный, щасливый; — sprechen благо-
 словити.
 Селиге, m. покладникъ, небѣжчикъ.
 Селигkeit, f. спасение, царство не-
 бесне, блаженность.
 Селигмаченд, adj. спасущий.
 Селигmacher, m. спаситель, спасъ.
 Селигспрехунг, f. благословлене.
 Селлерие, f. селерия.
 Селтен, adj. рѣдкий, особливый;
 adv. рѣдко, въ ряди-годи.
 Селтенheit, f. рѣдкость, особливши-
 на, невѣдальщина.
 Селтсам, adj. рѣдкий, дивный, чуд-
 ный.
 Селтсамkeit, f. рѣдкость, чудность.
 Семестер, n. пѣворѣкъ.
 Семисолон, n. точка зъ запинкою.
 Seminarium, n. сѣменище, семи-
 нария.
 Seminarist, m. семинаристъ.
 Семитик, Семитologie, f. семитика.
 Семмель, f. бубликъ, булка, колачъ.
 Семмельmehl, n. мука на булки.
 Семмельverkäuferin, f. бублияница,
 бублишница, булгарка.

Сенат, m. сенатъ, рада.
 Сенатор, m. сенаторъ.
 Сенден, v. a. посылати, ѡдправити.
 Сендсхreiben, n. Сендbrief, m. лцстъ,
 письмо.
 Сендунг, f. послѣлка, пересѣлка;
 посольство.
 Сенедбаум, m. сенетове дерево.
 Сенедблѣtter, m. сенетове листѣ.
 Сенф, m. гѣрчипя.
 Сенфбрухе, f. гѣрчичный сосъ.
 Сенфторн, n. гѣрчичне зерно.
 Сенфмühle, f. гѣрчичный млинъ.
 Сенфпфластер, m. гѣрчичный пля-
 стиръ.
 Сенфсамен, m. гѣрчичне насѣне.
 Сенфстаф, m. гѣрчичникъ.
 Сенген, v. a. ѡпалити, зажегги, па-
 лити.
 Сениор, m. старшина, старший.
 Сенткле, n. оловница.
 Сентел, m. шнурѣвка.
 Сентен, v. a. опустити, опускати,
 спускати; sich — спускаться,
 западатися.
 Сентен, n. Сентунг, f. опускане,
 знижене.
 Сентер, m. ѡдростоукъ, вѣтка, бичъ.
 Сентер, m. шнурѣвникъ.
 Сентrecht, adj. простопадный.
 Сенте, f. f. Сенте; Сентехütte, f.
 колиба.
 Сентсал, m. f. Mätler.
 Сентсation, f. f. Muffehen, Einbruch.
 Сентсе, f. коса.
 Сентсенбаум, m. ручна у коси.
 Сентсенфел, m. паскъмъ.
 Сентсенштанн, m. смерть.
 Сентсеншмид, m. косаръ.
 Сентсеншлѣгел, m. бабка.
 Сентсенstein, m. брусакъ, оокрѣжъ
 късьный камѣнь.
 Сентсенстiel, m. косъ.
 Сентсенстрѣгер, m. косиларъ.

Senfibel, adj. f. Empfindlich.
 Sensibilität, f. f. Empfindlichkeit, Reiz-
 barkeit.
 Sentenz, f. гадка, мысль; засудъ;
 приповѣсть.
 Sentimental, adj. чувственный, сен-
 тиментальный.
 Separat, adj. одлучений, окремый,
 окрепшій. оддѣлений, сукро-
 мий.
 Separation, f. f. Trennung.
 Separiren, v. a. розлучити, оддѣ-
 лити; sich — розлучитися, розве-
 стися.
 September, m. Вересень, Сѣвень,
 бабське лѣто, Маѣкъ.
 Sequester, m. севкестръ.
 Sequestriren, v. a. севкеструвати.
 Serail, n. серай.
 Seraph, m. Серафимъ.
 Serenade, f. вѣчѣрна музика.
 Sergeant, m. сержантъ.
 Seriös, adj. f. Ernsthaft.
 Serpentin, Serpentinstein, m. серпен-
 тина (Schlangenstein).
 Serum, n. сукорвина.
 Service, m. столовий нарядъ.
 Serviette, f. скатерка.
 Serviren, v. a. послугувати, накри-
 ти стółъ, подавати стравы.
 Servitut, f. служебидость.
 Sesam, m. Sesamfrucht, n. сезамъ.
 Sessel, m. чорноголовъ.
 Sessel, m. стóльчикъ, столецъ, крѣ-
 сло.
 Sesshaft, adj. осѣлий, поселив-
 шийся.
 Schbret, n. набóрна дошка.
 Setzen, v. a. сѣяти, поставити, по-
 ложити, класти, посадити; ein
 Denkmal — поставити памятникъ;
 in Freiheit — вылузити зъ не-
 воли; (in der Ansführung) наби-
 рати; fest — означити, устано-

вити, постановити; Bäume — са-
 дити (посадити) дерева; eine
 Zeit — назначити часть; auf's
 Spiel — важити, одважитися; den
 Fall — положить, покласти; einen
 in's Amt — постановити на урядъ;
 unter Wasser — затопити, водою
 заллати; v. r. (sich setzen) сѣсти,
 умотитися, садитися; (misberfin-
 fen) опадати, убувати; (von Trup-
 pen) розложитися; sich häuslich —
 поселитися; (von Flüssigkeiten)
 устояватися; einem etwas in den
 Kopf — набити кому въ голову;
 ein Lied in Noten — пѣсню уло-
 жити на ноти; in den Stand —
 зробити способнимъ.

Setzen, v. n. скакати; über einen
 Fluß — переправитися (перезъ-
 хати) черезъ рѣку.

Setzer, m. набирачъ (буквъ), склад-
 чикъ.

Schafse, m. заячиця, заячиха.

Schafsten, m. набóрна скринка.

Setzling, m. розсада, розсадникъ,
 лѣторость.

Setzlinie, f. набóрна лѣния.

Setzplauze, f. розсада.

Setzreiß, n. щѣпа, лѣторость.

Setzteich, m. рибникъ, сажавка.

Setzung, f. посаджене; поставлене.

Setzwage, f. середвага.

Setzzeit, f. часть коченя (котóвъ).

Seuche, f. погѣблиця, зараза, бѣ-
 душка.

Seufzen, v. n. востхнути, вздохати,
 ячѣ(н)ти, стогнати.

Seufzen, n. вздохане, вздохъ.

Seufzer, m. вздохъ; стогнь.

Samen, v. a. f. Sämen.

Seibenbaum, m. f. Säbenbaum.

Sehn, v. n. f. sein.

Sehta, f. шеста класа.

Segtaner, m. ученикъ мѣстоѣ класи.

Шатол, м. шаль.
 Сибериен, п. Сибирь (f.).
 Сибилле, f. сибилля, вѣщунка, ворожка.
 Sich, проп. (dat. und acc.) собѣ; себе, ся; sich schämen стыдятся.
 Sichel, f. серпъ.
 Sichel förmig, adj. серповатый.
 Sichel frohne, f. серпщина, паньщина зъ серпомъ.
 Sicheln, v. а. серпомъ зрѣзувати.
 Sichelwagen, м. вѣзъ косистый.
 Sicher, adj. безпечный, певный, непохибный, непохибный, вѣрный.
 Sicherheit, f. безпечность, певность, безпеченство.
 Sicherheitventil, п. охоронна замичка.
 Sicherlich, adv. певно, вѣрно, беззвѣрно, безпечно, нехибно.
 Sichern, v. а. обезпечити, варувати.
 Sicherstellung, f. обезпечене.
 Sicht, f. (bei Wechselfen) показка.
 Sichtbar, sichtbarlich, adj. видимый, видный, видкий.
 Sichtbarkeit, f. видимость.
 Sichtbrief, м. тратка виплатна за показкою.
 Sichten, v. а. пересѣвати, просѣвати, кружати.
 Sichtlich, adj. f. Sichtbar.
 Sichtung, f. пересѣвъ.
 Sichern, v. п. протѣкати.
 Sie, f. самиця.
 Sie, проп. она, вона; (acc.) ея, ѣ; (nom. pl.) они, вони; (acc.) ѣхъ; (als Ausrufe) ви; Sie sagen викавати кому.
 Sieb, п. сито, решето.
 Siebboden, м. дно у ситѣ.
 Sieben, v. а. кружати, чинити, пересѣвати; п. пересѣвъ.
 Sieben, num. сѣмъ, семеро.
 Sieben, f. сѣмка.
 Siebenbürgen, п. Семиградъ.
 Siebenedig, п. семикутъ, сѣмкутъ.

Siebenedig, adj. сѣмкутний.
 Siebener, м. семакъ, сѣмка.
 Siebenerlei, adj. семиричний.
 Siebenfach, siebenfältig, adj. семикратный.
 Siebenfingerfrau, п. куряче зѣле.
 Siebengestirn, п. баби, квочка.
 Siebenhundert, num. сѣмсотъ.
 Siebenhundertste, adj. сѣмсотный.
 Siebenjährig, adj. сѣмлѣтний.
 Siebenmal, adv. сѣмъ разъ (рази).
 Siebenmalig, adj. сѣмкратный.
 Siebenschläfer, м. сплюхъ, соня; (pl.), сѣмъ братей спячихъ.
 Siebenstündig, adj. сѣмгодинный.
 Siebentägig, adj. сѣмдневный.
 Siebentaufend, num. сѣмъ тысячь.
 Siebente, adj. семий.
 Siebentel, п. сема часть.
 Siebentend, adv. у-семе.
 Siebenthalb, adv. повсема.
 Siebenzehn, siebzehn, num. сѣмнадцать.
 Siebenzig, siebenzig, num. сѣмдесять.
 Siebmacher, м. решетарь.
 Siebziger, м. сѣмдесятьлѣтний.
 Siebzigste, adj. сѣмдесятий.
 Siech, adj. болезный (хѣрлий), хирлий, немѣчный, немощный, недужный, нездоровый, хирлявий; — sein хирляти, хевкати.
 Siechbett, п. постѣ(е)ль болѣсти.
 Siechen, п. самиця.
 Siechen, v. п. хирляти, недугувати, хевкати, вередувати.
 Siechhaus, п. больница.
 Siechling, м. хирлявецъ.
 Siebe, f. парена сѣчка.
 Siebel, м. садѣба.
 Sieben, v. а. варити, кипинити; v. п. кипѣти.
 Sieben, п. варене.
 Siebend, adj. кипучий, кипущий; — es Wasser кипятюкъ, кипень, окрѣпъ.

Sieber, m. варникъ, варъ (in Zusammenstellungen).
 Sieberei, f. варка, баня.
 Sieg, n. побѣда, звитяга, погрома.
 Siegel, n. печатка, печать; ein — aufdrucken приложити печатку.
 Siegelbewahrer, m. хоровитель печати.
 Siegelerde, f. глинка.
 Siegelgelb, n. печатне.
 Siegellack, m. лякъ.
 Siegeln, v. a. печатати.
 Siegeln, n. печатане.
 Siegelring, m. перстень зъ печаткою.
 Siegelstecher, m. печаткаръ.
 Siegelwachs, m. печатний воскъ.
 Siegen, v. n. побѣдити, звитяжити.
 Sieger, m. побѣдникъ, погромникъ.
 Siegerin, f. побѣдница, погромница.
 Siegesdenkmal, n. побѣдний памятникъ.
 Siegesfahne, f. побѣдна хоругвь.
 Siegesfest, n. побѣдний празникъ, празникъ (свято) побѣди.
 Siegesfürst, m. побѣдний князь.
 Siegesgeschrei, f. окликъ побѣдний.
 Siegesgeränge, f. слава.
 Siegesheld, m. побѣдний лицаръ, богатырь.
 Siegeskranz, m. побѣдний вѣнецъ.
 Siegesnachricht, f. побѣдна звѣстка.
 Siegeslied, n. побѣдна пѣсня.
 Siegesrecht, n. право побѣдне.
 Siegesruhm, m. побѣдна слава (хвала).
 Siegestrunken, adj. унесенный побѣдою.
 Siegeszeichen, n. побѣдний знакъ.
 Sieghaft, siegreich, adj. побѣдний.
 Siegmansburg, Siegmansburg, f. зигмарокъ; мечикъ.
 Siehe, (imp.) ди, ами, бачъ, аво.

Siefern, v. n. f. Sichern.
 Siele, f. хомуть; (Wferbegefchirr) шори.
 Signal, n. знакъ.
 Signalement, n. рисопись.
 Signalisiren, v. a. дати знакъ.
 Signatur, f. подписъ; знамокъ.
 Signet, n. f. Siegel.
 Signiren, v. a. f. Zeichnen, Unterzeichnen.
 Silber, n. сръбло.
 Silau, m. веприкъ, вепринець.
 Silberader, f. сръбна жила.
 Silberarbeit, f. сръбна работа.
 Silberarbeiter, m. сръбелникъ, золотникъ.
 Silberartig, adj. сръбловатий.
 Silberbarre, f. брускове сръбло.
 Silberbergwerk, n. копальня сръбла.
 Silberbeschlag, m. сръбний окувъ.
 Silberblatt, n. листове сръбло.
 Silberblech, n. сръбна бляха.
 Silberblende, f. сръблорудаокъ.
 Silberblume, f. сръбний цвѣтъ.
 Silberdraht, m. сръбний дротъ.
 Silbererz, n. сръбна руда.
 Silberfaden, m. сръбна нитка.
 Silberfarbe, f. сръбна барва.
 Silberfarben, adj. сръбноѣ барви.
 Silbergang, m. f. Silberader.
 Silbergeld, n. сръбнѣ грошъ, сръбнѣяки (pl.).
 Silbergeräth, n. Silbergeschirr, n. сръбна судина, сръбна ряжа.
 Silberglanz, m. блискъ сръбла.
 Silbergewicht, n. вага сръбла.
 Silberglätte, f. сръбна пѣна.
 Silbergroßchen, m. сръбнѣкъ.
 Silbergrube, f. копальня сръбла.
 Silberhaltig, adj. сръбрестий, мѣстачий въ собѣ сръбло.
 Silbertalk, m. сръбне вапнѣ.
 Silbertammer, f. сръбна комора.

Силберклаг, м. бряскъ (звукъ) сръбла.
 Силберкѳнѳг, м. чисте сръбло.
 Силберкѳрн, п. зерно (зеренце) сръбла.
 Силберкѳраут, п. щирѳца; f. Fünfblatt.
 Силберлауб, м. сръбна пльть.
 Силберлауб, п. f. Hagedorn.
 Силберлинг, м. сръбнѳякъ.
 Силбермѳнѳце, f. сръбна монета, сръбнѳякъ.
 Силберн, adj. сръбнѳий.
 Силберраппел, f. тополя (розложи-ста).
 Силберprobe, f. сръбна трѳба.
 Силберрубел, м. сръбнѳий карбованецъ (рубель).
 Силберreich, adj. багатѳий въ сръбло.
 Силберсчаум, м. сръбна пѳна.
 Силберсчлѳгел, м. биѳющий сръбло.
 Силберсчладе, f. сръбна жѳвелиця.
 Силберсчмѳед, м. сръбелънѳикъ.
 Силберсчварѳе, f. сръбна чорна руда.
 Силберсч Stimme, f. чистѳий голѳсъ.
 Силберсчstoff, м. сръблоглавъ.
 Силбертон, м. сръбнѳий звукъ.
 Силберсчstufe, f. сръбна руда.
 Силберсчwѳscher, м. чиститель сръбла.
 Силберсчweide, f. f. Kaartocide.
 Силберсчweiss, adj. бѳлий мѳвъ сръбло.
 Силберсчzeug, п. сръбнѳий судини, сръбла.
 Silge, f. гирча.
 Silhouette, f. силъетка.
 Simonie, f. святокупство.
 Simpel, adj. простѳий; простодушнѳий.
 Simplicitѳt, f. простѳота; простодушнѳость.
 Sims, м. f. Gesimѳ.
 Sinau, м. наворотнѳикъ, наворотень.
 Singacademie, f. академѳия спѳву.
 Singbar, adj. здѳбнѳий до спѳву.
 Singchor, м. ипѳ п. хоръ спѳвакѳвъ

Singbrossel, f. спѳвѳна дроздѳ.
 Singekunst, f. штука спѳву.
 Singen, v. а. ипѳ п. спѳвѳати; Hochzeitliedер — ладкѳти, галайкѳти.
 Singen, п. спѳвѳъ.
 Singend, adj. спѳвѳуѳий, спѳвѳочнѳий.
 Singeschule, f. школа спѳвѳочѳа.
 Singrѳn, п. барвѳнець, барвѳвадъ.
 Singspiel, п. спѳвогра.
 Singstimme, f. спѳвѳнѳий голѳсъ.
 Singstѳck, п. пѳсонка.
 Singstunde, f. година спѳву.
 Singular, м. единичне число.
 Singvogel, м. спѳвѳна птиця, птиця-щѳбетюха.
 Sinken, v. п. опадѳти, западѳти, осѳдѳати; im Wasser — въ водѳ вязнѳути, затонѳути; in Ohnmacht — омѳлѳти; die Hѳnde — lassen опуститѳ руки; zu Boden — на землю упасти; die Stimme — lassen спуститѳ голѳсъ; den Muth -- lassen стратитѳ ѳдѳвагу; (vom Preise) спадѳти, мѳншѳати.
 Sinn, м. чувство, змѳсль, чувѳе; (Verstand) розумъ, глѳздъ, умъ; (Sinn einer Rede) мѳсль; (Gesinnung) гѳдка; von Sinnen kommen обожеволѳти, обезглѳздѳти; bei Sinnen sein бути при глѳздахъ, бути при розумѳ; im Sinne haben на думѳвъ матѳ, загадѳти; eines Sinnes sein ѳдноѳ гѳдки (мѳсли) бути; so viel Kѳpfe, so viel Sinne що голова то розумъ; einem etwas aus dem Sinne reden вибитѳи кому що зъ голови.
 Sinnbild, п. ѳдѳлобѳзна, образъ.
 Sinnbildlich, adj. образевѳий.
 Sinnen, v. в. думѳти, мѳслитѳ, гѳдѳти, роздѳдумѳвати, розмѳнѳилѳти; siber etwas, — f. Nachsinnen, Nachdenken.
 Sinnen, п. думѳана, розмѳнѳилѳена.

Sinnwelt, f. **вѣдѣніи свѣтъ**.
Sinnesänderung, f. **перемѣна мислей**.
Sinnesart, f. **способъ мышленя**.
Sinngebidht, n. **эпиграматъ**.
Sinngrün, n. **барвѣнець, барвѣнокъ**.
Sinnig, adj. f. **Sinnreich, Verständig**.
Sinnlich, adj. **змысловый, тѣлесный**.
Sinnlos, adj. **безглуздый, нерозумный, непутищій; безпамятный; — сѣ Zug нѣсвѣтницѣ, дурницѣ (pl.), безумя**.
Sinnlosigkeit, f. **безпамятность; нерозумъ**.
Sinnpflanze, f. **не-тихай-мене, не-тиканка**.
Sinnreich, adj. **дотепный, умный**.
Sinnpruch, m. **приповѣсть**.
Sinnverwand, adj. **однозначущий; однозначный**.
Sinnverwandtschaft, f. **однозначность**.
Sinteral, conj. f. **Da, Weil**.
Sinter, m. (**Tropfstein**) **капельникъ; (Hammererschlag) залѣзна жужелица**.
Sintern, v. n. **капати, течи**.
Sinub, m. **встава, синусъ**.
Sippshaft, f. **родства рѣзня**.
Sire, **Наимилостивѣйшій Пане**.
Sirene, f. **сирена**.
Sirup, (**Sirup**) m. **сиропъ**.
Sitte, f. **обычай, зичай, норовъ**.
Sittengesetz, n. **обичаеве право**.
Sittenschule, f. **наука обичаева**.
Sittenlehrer, m. **учитель обичавъ**.
Sittenlos, adj. **необичайный**.
Sittenlosigkeit, f. **необичайность**.
Sittenprediger, m. **проповѣдующий обичайность**.
Sittenregel, m. **правило обичаева**.
Sittenreinheit, f. **чистота обичаева**.
Sittenrichter, m. **судецъ обичавъ**.
Sittenrohheit, f. **брусватость, не-чемность**.

Sittenspruch, m. **мудре слово**.
Sittenverbesserung, f. **поправа обичавъ**.
Sittenverderblich, adj. **претивъобичайный, безъобичайный**.
Sittenverderbnis, n. **безъобичайность, претивъобичайность**.
Sittenverfall, m. **упадокъ обичайности**.
Sittig, adj. **обичайный, чемный**.
Sittlich, adj. **обичайный, уцтивый; ländlich, — sittlich шо край, — то обичай**.
Sittlichkeit, f. **обичайность, уцтивость**.
Sittsam, adj. **обичайный, чемный, скромный**.
Sittsamkeit, f. **обичайность, чемность**.
Sitz, m. **сѣдище, осада, оселя**.
Sitzbank, f. **лавка до сѣдана; (eines Fürsten) столица**.
Sitzbarkeit, f. **сидячка**.
Sitzen, v. n. **сидѣти, сѣдѣти; zu Hause — дома сидѣти, не виходити зъ дому; — lassen ливити, покинути; gefangen — сидѣти, въ вязницѣ; sitzen bleiben сидѣти не вставати зъ мѣсця; (vom Mädchen) не видатися**.
Sitzend, adj. **сидущий; durch sitzende Arbeit sein Brot verdienen сидѣкомъ на хлѣбъ зарабатяти**.
Sitzfleisch, n. **сидячка, терпеливость**.
Sitzgeld, n. **сманѣ**.
Sitzleder, n. **сидячка**.
Sitzpolster, f. **подушка до сидѣня**.
Sitzung, f. **засѣданя**.
Sitzungsaal, m. **комната засѣданя**.
Skabiose, f. **сплюхъ**.
Skarteke, f. **писемце, писанина**.
Skandal, m. **соблазнъ**.
Sfekt m. **кѣстѣкъ**.

Scepticismus, м. недовѣрство.
Sfizze, f. начеркъ, наверхъ.
Sfizziren, v. а. зробити начеркъ
 ober наверхъ.
Sflave, f. невѣдльникъ, роба.
Stribler, м. писакъ.
Strophel, f. Scrophel, Strophelfraut,
 п. чорна бабка.
Slave, м. Словянинъ, Славянинъ.
Slavin, f. Словянка.
Slaventhum, п. Словянщина, Словенщина.
Slavisch, adj. словянскій, словенскій
Smaragd, м. смарагдъ.
So, pron. котрий. которий.
So, adv. такъ, стѣлько; bald so, bald so то сякъ, то такъ; (wenn) коли, so Gott es will коли Богъ такъ хоче; (im Nachsatze, wenn „wenn“ vorangeht) тодѣ, то; so bald скоро лишъ; sogleich сей-часъ, заразъ; sonach отже, и такъ; so oft скѣлько рази; такъ часто; so wohl — als auch такъ — якъ.
Sobald, conj. якъ скоро, якътолько.
Social, adj. товаришескій.
Softe, f. ногавка.
Sob, м. Sodbrennen, п. згага; варка.
Sobann, п. потѣмъ.
Sodbrennen, п. f. Sob.
Sode, f. салайка.
Sodomiter, м. Содомчикъ.
Sodomiterei, f. содомство.
Sodomitisch, adj. содомскій.
Sofa, п. софа.
Sofern, conj. коли in sofern als о стѣлько о скѣлько.
Soff, м. пьянство; (vom Getränk) ляхий напитокъ.
Söffling, м. пьяница.

Sofort, adv. сейчасъ, тотчасъ.
Sogar, adv. навѣтъ, бай.
Sogleich, adv. заразъ, сейчасъ.
Sohle, f. подошва.
Sohleder, п. шкура на подошви.
Sohn, м. синъ.
Söhnchen, п. синокъ.
Söhnopfer, п. жертва за грѣхъ.
Sohnsfrau, f. невѣстка, синовá.
Sohnstind, п. унукъ, внукъ.
Solange, conj. доки, доколи, до-кѣль; so lange такъ довго, доти.
Solawechsel, м. одноразова тратка.
Solch, adj. такий.
Solchenfalls, adv. въ такомъ лучаю ober разъ.
Solchergestalt, adv. такимъ робомъ, такимъ способомъ.
Solcherlei, adj. такий.
Sold, м. платня, плата; Truppen in — nehmen наняти войско.
Soldat, м. жовняръ, воякъ.
Soldatenbrauch, м. жовнярскій (во-янскій) звичай.
Soldatendienst, м. жовнярська (во-янська) служба.
Soldateneid, м. присяга жовнярська.
Soldatenfrau, f. жовнярка.
Soldatenhure, f. жовнярська курва (голька).
Soldatenkind, п. жовнярська дитина.
Soldatenleben, п. жовнярське жите.
Soldatenlied, п. жовнярська пѣсня.
Soldatenmantel, м. жовнярська манта.
Soldatenpferd, п. жовнярскій конь.
Soldatenstand, м. станъ жовнярскій.
Soldatentweib, п. жовнярка.
Soldatenwesen, п. воянство.
Soldatisch, adj. жовнярскій, во-янскій, вояцкій.
Söbner, м. насмникъ, насмний жовняръ.

Sole, f. СОЛОНА ВОДА, зола; f. Zohle.

Solen, v. а. ЗОЛИТИ.

Solenit, m. СВѢТЛИКЪ.

Solenn, adj. f. Feierlich.

Solennität, f. УРОЧИСТЬ.

Solitarisch, adj. ОДНОСТОЙНИЙ, ПОВЗАѢМНИЙ.

Solid, solide, adj. ТВЕРДИЙ, СИЛЬНИЙ, ТРИВАЛИЙ; ЧЕСНИЙ, СТАТОЧНИЙ, ПРАВИЙ.

Solidität, f. ТВЕРДОСТЬ, ЧЕСНОСТЬ, ПРАВОСТЬ.

Sollen, v. п. МУСѢТИ, ПОВИННИМЪ. БУТИ; was soll das? що се має значити? er soll fort онъ має геть йти; man sollte glauben гадавъ би хто, гадавъ бисъ; man sagt говорить, кажуть, чути; (in befürzten Sätzen) коли би: sollte er wissen коли би онъ знавъ.

Sollen, п. ПОВИННОСТЬ.

Söller, m. ГОРА, СТРИХЪ; СЪНИ (pl.).

Solo, п. САМЪ ОДЕНЪ, САМООДЕНЪ.

Somit, conj. ОТЖЕ, ОЖЕЖЪ.

Sommer, m. ЛѢТО.

Sommerabend, m. ЛѢТНИЙ ВЕЧЕРЪ.

Sommerarbeit, f. ЛѢТНА РОБОТА.

Sommerfeld, п. ЯРЕ ПОЛЕ.

Sommerfeld, m. ВЕСНИЦА, ВЕСНЯНКА.

Sommerfeldig, adj. МАЮЧИЙ ВЕСНИЦЪ (ВЕСНЯНКИ).

Sommerfreude, f. ЛѢТНА ЗАБАВА.

Sommerfrucht, f. ЯРИНА.

Sommergerste, f. ЯРИЙ ЯЧМѢ(Е)НЬ.

Sommergetreide, f. ЯРЕ ЗБѢЖЕ, ЯРИНА.

Sommergewand, п. ЛѢТНА ОДѢЖЪ.

Sommerhaft, sommerlich, adj. ЛѢТНИЙ.

Sommerhaus, п. ЛѢТНЕ МЕШКАНО, ЛѢТНИЙ ДѢМЪ.

Sommerhitze, f. ЛѢТНИЙ СКВАРЪ, ЛѢТНЕ ГОРЯЧО.

Sommerhofen (pl.), лѢТНІЙ ШАРАВАРИ.

Sommerhut, m. ЛѢТНИЙ КАПЕЛЮХЪ.

Sommerkleid, п. ЛѢТНА ОДѢЖЪ.

Sommerkorn, п. ЯРЕ ЖИТО.

Sommerlaube, f. ЛѢТНА БЕСѢДКА.

Sommerlich, adj. ЯРИЙ.

Sommerluft, f. ЛѢТНИЙ ВОЗДУХЪ.

Sommertahl, п. ВЕСНИЦА, ЯРЕБА, ВЕСНЯНКА.

Sommertahlig, adj. МАЮЧИЙ ВЕСНИЦЪ.

Sommermantel, m. ЛѢТНИЙ ПЛАЩЪ, ЛѢТНА МАНТА.

Sommermonat, m. ЛѢТНИЙ МѢСЯЦЪ.

Sommertorgen, m. ЛѢТНИЙ ПОРАНОКЪ.

Sommern, v. imp. еѡ sommert настае лѣто.

Sömmern, f. Sonnen.

Sommernacht, f. ЛѢТНА НОЧЪ.

Sommernachst, m. ЛѢТНИЙ ДВОРЕЦЪ.

Sommerroggen, m. ЯРЕ ЖИТО.

Sommersaat, f. ЛѢТНИЙ ПОСѢВЪ.

Sommerseite, f. ПОЛУДНЕВА СТОРОНА.

Sommersprosse, f. ВЕСНЯНКА, ВЕСНИЦА, ВЕСНУЛЬКА, ЯРЕБА.

Sommersprossig, adj. МАЮЧИЙ ВЕСНЯНКИ (ВЕСНИЦЪ), ЯРЕБАТИЙ.

Sommerstand, m. ЛѢТНЕ ПРОБУВАЛИСЬКО ЛАЧНИНА.

Sommertag, m. ЛѢТНИЙ ДЕНЬ.

Sömmernung, f. ЯРИНА.

Sommervogel, m. ЛѢТНА ПТИЦА.

Sommerweizen, m. ЯРЕ ПШЕНИЦА.

Sommerwende, f. ЛѢТНИЙ НАВОРОТЪ СОНЦА.

Sommertwetter, п. ЛѢТНЕ ВЕРЕЖА.

Sommertwohnung, f. ЛѢТНЕ МЕШКАНО.

Sommertwolle, f. ЛѢТНА ВОВНА.

Sommerzeit, f. ЛѢТНИЙ ЧАСЪ.

Sommerzeug, m. ЛѢТНА МАТЕРИЯ.

Sonnambule, m. ЛЮНАТИКЪ, ЛУНАТИКЪ.

Sonach, conj. ОТЖЕ, ОЖЕЖЪ.

Sonatte, f. соната.
Sonde, f. глубомѣръ, сонда.
Sonder, праер. 'крѣмъ, окрѣмъ, безъ.
Sonderbar, adj. дивный, дивесный, дивачный, особливый.
Sonderbarkeit, f. дивачность, особливѣсть, дивница, дивотá.
Sonderlich, adj. особливый; adv. особливо.
Sonderling, adj. чудакъ, дивакъ.
Sondern, v. a. ѡдѣлѣти, ѡдлучити.
Sondern, conj. але, но.
Sonderß, adv. зъ окрема.
Sonderung, f. ѡдѣлене, ѡграничене.
Sondiren, v. a. кидати глубомѣръ въ море; f. Untersuchen.
Sonnabend, m. субота.
Sonne, f. сонце, сонѣце; die — scheint сонце 'свѣтитъ; die — geht unter сонце заходитъ.
Sonnen, v. a. зорити, на сонце виставити.
Sonnenanbeter, m. поклонникъ сонця.
Sonnenaufgang, m. схѡдъ сонця.
Sonnenbahn, f. дорога сонця.
Sonnenblick, m. промѣнь (лучъ сонця).
Sonnenblume, f. сонячникъ, соляшникъ.
Sonnenbrand, m. спека.
Sonnenfächer, m. вѣеръ ѡдъ сонця.
Sonnenferne, f. ѡддалѣнь ѡдъ сонця.
Sonnenfinsterniß, f. затмѣне сонця.
Sonnenflecken, m. пятно на сонци.
Sonnenglanz, n. блискъ сонця.
Sonnengott, m. богъ сонця.
Sonnenhell, adj. ясный (свѣтлый) мовъ сонце.
Sonnenhitze, f. свека, ѡпалъ горячо ѡдъ сонця.
Sonnenhöhe, f. висота сонця.

Sonnenjahr, n. сонѣчний рѣкъ.
Sonnenfäßer, m. сонечко.
Sonnenfäßchen, n. зазулька, бездрикъ, сонечко.
Sonnenklar, adj. ясный мовъ сонце, очевисный.
Sonnenkoller, m. сонечница.
Sonnenkreis, m. кругъ сонця.
Sonnenkugel, f. сонѣчна куля.
Sonnenlauf, m. бѣгъ сонця.
Sonnenlicht, n. свѣтло сонця, сонѣчне свѣтло; sein — ausgefetzt на ѡдсоню.
Sonnenmonat, m. сонѣчний мѣсяць.
Sonnennähe, f. пѡблизъ сонця.
Sonnenmesser, m. сонѣцѣмѣръ.
Sonnenrauch, m. земля курая.
Sonnenreich, adj. сонястий.
Sonnenring, m. сонѣчне кѡльце.
Sonnenrose, f. Sonnenröschen, n. курыча ольпота.
Sonnenscheibe, f. сонѣчний кругъ.
Sonnenschein, m. свѣтлѡсть сонця.
Sonnenschein, m. сонѣчникъ.
Sonnenschuß, m. сонѣчница.
Sonnenseite, f. сторона на ѡдсоню.
Sonnenstich, m. сонѣчна ѡпарка.
Sonnenstillstand, m. стояне сонця.
Sonnenstrahl, m. сонѣчний промѣнь.
Sonnenstraße, f. сонѣчний шляхъ.
Sonnenstystem, m. сонѣчний суставъ.
Sonnenstempel, m. святяня сонця.
Sonnenstau, m. божа роса.
Sonnenuhr, f. сонѣчний годинникъ.
Sonnenuntergang, m. западъ (захѡдъ) сонця.
Sonnenwagen, m. сонѣчний вѡзъ.
Sonnenwärme, f. сонѣчне тепло.
Sonnenzeiger, m. стрѣлка у сонѣчного годинника.
Sonnenwende, f. сонѣчний наворотъ.
Sonnenzirkel, m. колесо сонѣчне.

Sonnett, n. советъ.
 Sonnenverbrannt, adj. опаленный (о-
 смажений) о́дъ сонця.
 Sonnlicht, adj. сощъчний, будущий
 на о́дсоню.
 Sonntag, m. недѣля.
 Sonntägig, adj. недѣльный.
 Sonntagswandacht, f. недѣльна мо-
 литва.
 Sonntagarbeit, f. недѣльна работа.
 Sonntagfeier, f. недѣльне свято,
 недѣльный праздникъ.
 Sonntaggebet, n. недѣльна молитва.
 Sonntagkind, n. щаслива дитина.
 Sonntagkleid, n. недѣльна (празнич-
 на) одѣжъ.
 Sonor, adj. дзвонкий, звучный.
 Sonst, adv. иначе; (ehedem) пе-
 редже, давнѣйше; f. Uebrigens.
 Sonstig, adj. инший, другой, даль-
 ший.
 So oft, conj. сколько разъ.
 Sofa, f. софа.
 Sophienfrau, n. f. Весафрау.
 Sophist, m. крутарь, мудрагель.
 Sophisterei, f. крутарство, мудра-
 гельство.
 Sophistisch, adj. крутарський, зму-
 драгельский.
 Sorge, f. журба, жура, жура, ста-
 рунокъ, клопѣтъ, горопашнѣсть;
 — tragen f. Sorgen.
 Sorgen, v. n. старатися, пѣклува-
 тися, журитися, побиватися, го-
 ропашити; Gott lassen покла-
 датися на Бога.
 Sorgen, n. старане.
 Sorgenfrei, adj. (sorgelos) безкло-
 потный, безжурный.
 Sorgenvoll, adj. клопотухий.
 Sorgenstuhl, m. крѣсло зъ опира-
 ломъ.
 Sorgfalt, f. старане, пѣклуватѣсть.
 старунокъ, журба.

Sorgfältig, adj. журливый, клопѣтлив-
 вий, клопотухий.
 Sorglos, adj. недбалий, безжурный,
 лѣнливый.
 Sorglosigkeit, f. недбалѣсть, лѣни-
 вѣсть.
 Sorgsam, adj. пѣклуватый, старан-
 ный.
 Sorgsamkeit, f. пѣклуватѣсть.
 Sorte, f. рѣдъ, рожай.
 Sortiment, n. вибѣръ; (im Buchhan-
 del) збѣръ книжокъ.
 Sortiren, v. a. розбирати, роздѣля-
 ти, добирати.
 Sortirung, f. добѣръ, розбѣръ.
 Soße, f. f. Врѣхе.
 Sothan, adj. f. Солцъ.
 Souffleur, m. подповѣдачъ.
 Souffiren, v. n. подповѣдати.
 Souverän, m. самовладникъ; f. We-
 herrscher.
 Souverän, adj. самовладный.
 Souveränität, f. самовладнѣсть; f.
 Oberherrschaft.
 Soviel, conj. о сколько.
 Sowohl — als (auch) не толькѣ —
 но и, такъ — якъ.
 Spadille, f. винный тузъ.
 Spähen, v. a. und n. вивѣжувати,
 слѣдити, смотрити.
 Späher, m. вивѣдникъ, чатовникъ.
 Spalier, n. шпалѣръ.
 Spalt, m. Spalte, f. скалина, пага,
 пука, щелина, розпучина, розсѣ-
 лива; (einer Feder) розщепъ; (im
 Buche) перѣруба, продѣлка.
 Spaltbar, adj. щѣпный, розщѣпи-
 стый.
 Spalten, v. a. und n. розщѣпяти,
 колоти, розрубати, дупати.
 Spaltig, adj. скалистый, розщѣпи-
 стый.
 Spaltkeil, m. кличъ.
 Spaltflinge, f. рѣзакъ.

Spaltung, f. розщиплене; fig. роздвѣй, рѣзаниця, росколъ.
 Spalze, Spelze, f. полова.
 Span, m. скипка, шѣпа, трѣска.
 Spanbett, n. лѣжка до розпиваня.
 Spanferkel, n. поросятко.
 Sprange, f. спряжка, стяжка; за-
 пивка, ключка.
 Spängeler, m. бляхаръ.
 Spangrün, n. ржа мѣдяна.
 Spanisch, adj. испанський; fig.
 (seltsam) дивний, чудний; spani-
 sche Wand запѣльна стѣна; spa-
 nische Fliege майка, муха ясене-
 ва; spanische Reiter кобиляница,
 рогатка.
 Spann, m. пришва, верхня часть
 ноги.
 Spannader, f. суха жила.
 Spanndienst, m. подвода.
 Spanne, f. пядя.
 Spannen, v. a. натягнути, натягу-
 вати; fig. звести; (anspannen)
 запрягти, запрягати; die Seiten
 hoch — струни сильно натягнути,
 много хотѣти; die Pferde an den
 Wagen — запрягти конѣ; mit
 Sem. gespannt sein въ незгодѣ бути;
 den Hahn — натягнути куроку.
 Spannen, n. натягане, натягнене.
 Spanner, m. ключъ.
 Spannseite, f. гамулець, гамъ; путо.
 Spannraft, f. пружистѣсть.
 Spannnagel, m. сворень, сворникъ.
 Spannriemen, m. потягачъ.
 Spannstock, m. розпивало.
 Spannung, f. (Spannen, n.) натягува-
 ние; (des Hahns) спускъ, натяг-
 ние; f. Uneinigkeit, Erwartung.
 Sparbüchse, f. пушка, скарбонка.
 Sparcasse, f. каса щаднича, покладъ.
 Sparen, v. a. щадити, скудити,
 беречь, хоронити; nicht — не
 щадити, не жалувати.

Sparen, n. ошадя, хоронене.
 Sparrer, m. ошадникъ, ошадний
 чоловѣкъ.
 Spargel, m. заячий холодокъ, шпа-
 рагъ.
 Spargelb, n. ошаднина.
 Sparsücht, f. ошадна кухня.
 Sparsunst, f. штука щадити (бе-
 реччи).
 Spärlisch, adj. скоромний, ошадний,
 скупий.
 Sparren, m. кроква, козелъ.
 Sparrenkopf, m. шия у крокви.
 Sparrfaden, m. вочча ступа.
 Sparrlatte, f. стрѣшна лата.
 Sparrwerk, n. козлине, усѣ крокви,
 павзине, павзе.
 Sparsam, adj. оскудний, ошадний,
 скоромний, скупий, щадний.
 Sparsamkeit, f. щаднѣсть, ошад-
 нѣсть.
 Spasma, n. s. Krampf.
 Spasmosisch, adj. s. Krampfhast.
 Spaß, m. жартъ, шутка.
 Spaßen, v. n. шутити, жартувати.
 Spaßhaft, adj. шутливий.
 Spaßhaftigkeit, f. шутливѣсть.
 Spaßmacher, Spaßvogel, m. забав-
 никъ, весельѣ, балагуръ.
 Spät, adj. пѣзний, неранний.
 Spätapfel, m. яблоко зимовѣ.
 Spatel, m. лопатка, кошистка.
 Spaten, m. лопата; f. Grabst.heit.
 Späterbse, f. пѣзний горохъ.
 Späterhin, m. пѣзнѣйше.
 Späth, m. (Mineral) шпатъ; (als
 Pferdefrantheit) колѣнна опухли-
 на, охватъ.
 Spätherbst, m. пѣзна осѣнь.
 Spätling, m. пѣзнякъ.
 Spätobst, m. пѣзний овочъ.
 Spätregen, m. пѣзний дощъ.
 Spätsommer, m. пѣзне лѣто.

Spätestens, adv. найдалше.
 Spaz, m. воровецъ.
 Spazieren, v. п. перейти, пройтися, проходитися; — gehen пойти на проходъ.
 Spazierfahrt, f. проѣздка.
 Spaziergang, m. проходъ, гулянка.
 Spaziergänger, m. проходень.
 Spazierreise, f. проѣздка.
 Spazierritt, m. проѣздка верхомъ.
 Spazierschlitten (pl.), проѣзднй санъ.
 Spazierstock, m. палица (до проходу).
 Specerei, f. f. Спезереи.
 Specht, m. доббачъ, дятель.
 Special, speciell, adj. специальный, особнй, сукромий.
 Species, f. зѣле, трава (pl); (bei Münzen) цѣлий, пѣлковитй.
 Specification, f. f. Верзеиши.
 Specificiren, v. a. описати подробно.
 Specificsch, adj. властивй, рожаевйй.
 Specimen, n. f. Пробесchrift.
 Speck, m. сало, солонина, тукъ.
 Speckbauch, m. черевъй, черевуля, пузатйй.
 Speckfett, adj. дуже товстйй, ботълий.
 Speckgeschwulst, f. опухлина тукова.
 Speckgriese, f. шкварокъ.
 Speckhaß, m. тучна (груба) шия, товстйй каркъ.
 Speckig, adj. товстйй.
 Speckfaser, m. кожоѣда.
 Specklilie, f. деревникъ.
 Speckschwarte, f. шкѣрка ѡдъ солонини.
 Speckseite, f. полетокъ, полоть.
 Speckstein, m. тучнякъ.
 Spectakel, n. видище, позорище.
 Speculant, m. промисловець, шту-
 деръ.

Speculation, f. промислъ.
 Speculiren, v. п. промишловати, штудеровати; розмишляти.
 Speculativ, adj. промисливйй, шту-
 дернйй; speculative Philosophie вла-
 стива философия.
 Spebiren, v. a. виправити, вислати.
 Spebiteur, m. следиторъ.
 Spebition, f. пересилка.
 Spebitionsgebühren, f. грошъ за пе-
 ресилку.
 Speer, m. копйй.
 Speiche, f. шпица, сприха.
 Speichel, m. слина, харкотина.
 Speichelfur, f. лѣчене слиненемъ.
 Speicheldrüse, f. слинна зовза ѡбер
 завалка.
 Speichelfluß, m. течене слини.
 Speicheln, v. п. слинитися.
 Speichel, m. житиця, шпихлеръ.
 Speien, v. a. плювати, харкати;
 (außerwerfen) вимѣтувати, виклау-
 вати.
 Speien, n. харкане, плюте, плю-
 ване.
 Speierling, Speierbaum, m. сморо-
 дюхъ.
 Speise, f. ѣда, страва, харчъ, по-
 жива.
 Speiser, m. шпикулецъ.
 Speinapf, m. плювачка.
 Speisebier, n. пѡвпиво.
 Speisegast, m. харчѣвникъ.
 Speisehaus, n. харчевня.
 Speisekammer, f. комора.
 Speisemeister, m. f. Küchenmeister.
 Speisen, v. a. харчувати, стравува-
 ти, кормити; v. п. ѣсти, ку-
 шати.
 Speisereif, m. недоѣдки.
 Speiseröhre, f. кормова труба.
 Speisesaal, m. харчевна комната.
 Speisefchranf, m. шаѡа для стравъ.

Speisefwein, м. столове вино.
 Speisefwirth, м. гостинникъ.
 Speisezimmer, п. столова кѡнната.
 Spelt, Spelz, м. ф. Dinkel.
 Spelze, ф. ость, стебло, полова.
 Spende, ф. роздавка (милостинѣ); даръ.
 Spenden, в. а. роздавати, выдавати.
 Spendiren, в. а. дарити.
 Spendung, ф. ф. Spende.
 Sperber, м. скрегулецъ, кригулецъ.
 Sperberbaum, м. горобина; орябъ.
 Sperberkraut, п. черноголовъ (лъкарскій).
 Spergel, м. спорокъ.
 Sperling, м. воробецъ, воробель, воробчикъ.
 Sperlingstropf, м. воробяча головка.
 Sperrbaum, м. рогатка, розвора.
 Sperre, ф. ф. Hemmung; заборона.
 Sperren, в. а. die Füsse von einander — розтопирити, розчепърити; (verschließen) запенити, зачинити, загородити; (den Handel) застановити; die Stadt — заперти мѣсто; die Mäder am Wagen загамувати; sich — противитися, супротивлятися, упиратися.
 Sperrung, ф. запиране, заборона, заказъ, застановлене.
 Sperrweit, adj. на розтвѡръ.
 Spesen (pl.), видатки, кельтунокъ.
 Spezerei, ф. корѣне.
 Spezereihandel, м. корѣнный торгъ.
 Spezereihändler, м. торгующий корѣнями.
 Sphäre, ф. околъ, кругъ, куля.
 Sphärisch, adj. кулистий.
 Spiauter, ф. Zinf.
 Spicken, в. а. шпикувати, заколотити; наповнити.
 Spicknadel, ф. шпикулецъ.
 Spiegel, м. зеркало; образецъ.

Spiegelschen, п. зеркальце.
 Spiegelerz, п. зеркалова руда.
 Spiegelenie, ф. чиржа, черенка.
 Spiegelfabrik, ф. фабрика зеркаль.
 Spiegelfechten, п. Spiegelfechtereie, ф. обмана, баламутство, манта.
 Spiegelfenster, п. зеркальне ѡкно.
 Spiegelfolie, ф. фольа.
 Spiegelglas, п. зеркальне ober зеркалове шкло.
 Spiegelglatt, adj. гладкий мовъ зеркало.
 Spiegellicht, adj. зеркаловитий.
 Spiegellich, adj. зеркальный, зеркалевий.
 Spiegelmacher, м. зеркальникъ.
 Spiegeln, в. п. ѡбивати; sich — розглядатися въ зеркаль; sich an etwas — брати собѣ примѣръ зъ чого.
 Spiegelrahmen, м. зеркалева рамка.
 Spiegelscheibe, ф. зеркалове шкло, зеркалева шиба.
 Spiegelthür, ф. зеркаловѣй дверъ.
 Spiegelwand, ф. зеркалева стѣна.
 Spieker, м. ф. Nagel.
 Spiel, п. игра, гра, забава, шутка; (die Bewegung) рухъ.
 Spielart, ф. способъ игри ober гра; ѡдѣйна; виродокъ.
 Spielen, в. а. und п. играти, гра; шутити, бавитися; in die Hand — всунути въ руку; aus der Hand — виманити зъ рукъ; рухатися; die Kanonen — lassen вистрѣлитися зъ гукѡвницъ.
 Spielen, п. игра, игране.
 Spielend, adj. играющий.
 Spieler, м. игращъ, грачъ, картяръ.
 Spielerei, ф. игра.
 Spielerein, ф. игращка, картярка.
 Spielgenoff, Spielgefell, Spielgefährte, Spielkamerad, м. товаришъ игри.

Spielhaus, n. картярський дѣмъ.
 Spielkarte, f. карта.
 Spielmann, m. музика.
 Spielmarke, m. значокъ до гри.
 Spielraum, m. поле, просторонъ.
 Spielfache, f. чачка, забавка, бавка.
 Spieltisch, m. столикъ до гри.
 Spieluhr, f. граючий годинникъ.
 Spielwert, n. забава, виграшка;
 чачка.
 Spielwuth, f. пристрасть до игри.
 Spielzeug, n. чачка, виграшка.
 Spier, n. кусничокъ, дръбочка.
 Spieß, m. ратѣшъ, бодло, шписа;
 (in der Küche) роженъ.
 Spießbock, m. серниця.
 Spießbürger, m. мѣшукъ.
 Spießbürgererei, f. мѣшукарство.
 Spießbürgerlich, adj. мѣшукарський.
 Spießen, v. a. проколоти, пробити,
 застромити, встромити.
 Spießer, f. Spießhirsch.
 Spießgefell, m. товаришъ, ратѣш-
 никъ.
 Spießglanz, m. антемонъ.
 Spießglanzblüthe, f. антемоннй цвѣти.
 Spießglanzerg, n. антемонна руда.
 Spießglanzschwefel, m. антемонна
 сѣрка.
 Spießglaß, n. антемонъ.
 Spießhirsch, m. олень молодой.
 Spießig, adj. кѣнчастий; ратѣш-
 стий; крихкий, сухой, ломкий.
 Spießlerche, f. степовий жайворо-
 нокъ.
 Spießruthe, f. пруть, лоза.
 Spießträger, m. ратѣшникъ.
 Spillbaum, m. вовче лико, при-
 скѣрна.
 Spille, f. жовтосливна; (Spindel) ве-
 ретено; f. Welle, Walze.
 Spilling, m. жовтосливна.
 Spinat, m. шпинакъ, лобода.

Spindel, f. веретено; f. Walze, Spille.
 Spindelbaum, m. чермилъ, брусле-
 нина.
 Spindelförmig, adj. веретенуватий.
 Spinnanstalt, f. прядний дѣмъ.
 Spinnbar, adj. прядний.
 Spinne, f. паукъ, павукъ.
 Spinnen, adj. паучний, павучний.
 Spinnenfeind, adj. запеклий ворогъ;
 er ist ihm — онъ би его въ
 ложцѣ води утопивъ.
 Spinnen, v. a. and n. прости; су-
 кати; (Tabak) звивати тютюнъ.
 SpinnengeWEBE, n. паучина, паву-
 чина, паутина паутинѣ.
 Spinnhaus, n. прядний дѣмъ.
 Spinner, m. прядникъ, прядунъ.
 Spinnerei, f. пряденѣ, пряха.
 Spinnerin, f. пряха, прядуха, прядка.
 Spinnjungfer, f. Wasserjungfer.
 Spinnrad, n. колѣворѣтъ.
 Spinnrocken, m. куделя, кужѣ(е)ль.
 Spinnstube, f. прядна кѣмната.
 Spintistren, v. n. надумувати, мѣр-
 гати.
 Spion, m. шпѣгунъ; звѣдунъ, ча-
 тѣвникъ.
 Spioniren, v. a. вивѣдувати, шпѣ-
 гунити, подглядувати.
 Spiral, adj. вужоватий.
 Spiralfeder, f. вужовата спружка.
 Spirallinie, f. вужовата лѣния.
 Spiritus, m. висковѣ, оковита.
 Spital, n. лѣчебниця, бѣльниця.
 Spitz, adj. острій, кѣнчастий, остро-
 кѣнчастий.
 Spitz, m. шпиць; (kleiner Raufsch)
 хмѣль.
 Spitzhorn, m. клѣшъ.
 Spitzbart, m. козяча борѣдка, ка-
 цачка.
 Spitzbube, m. лобѣръ, шибеникъ,
 гультай, урвитель, злодѣй.

Spitzbüberei, adj. злодѣйство, гультайство.

Spitzbübin, f. лобѳрка, злодѣйка.

Spitzbübisf, f. лобѳрскій, злодѣйскій, гультайскій.

Spitze, f. конецъ, остроконецъ; (Spizfel) верхъ, вершокъ; einem die — bieten противитися кому; кружево.

Spitzen, v. a. остриати, (гострити, вострити), законъчати; die Feder — застругати ober затяти перо; die Ohren spizen козирити ушима, стѳрити ober настѳрити ober настѳрѳшати уха, чулити уха; das Maul — вишкѳрити губу.

Spitzenarbeit, f. кружева работа.

Spitzenfabrik, f. кружева фабрика.

Spitzenhändler, m. торгующий кружевами.

Spitzfindig, adj. хитрый, дотепный, выгадливый, навѳгливый, пронирливый; колючий.

Spitzfindigkeit, f. хитрѳсть, дотепность.

Spitzglas, n. клишокъ, шматирка.

Spitzhaue, Spitzhaue, f. мотика, порплица.

Spitzig, adj. острокѳнчастий, кѳнчастий, острый; колючий, терпкий.

Spitzlee, m. веприка (pl.).

Spitzlette, f. свянки (pl.).

Spitzkopf, m. остроголовый; хитрецъ, лукавецъ.

Spitzmauß, f. сусликъ, мѳдица.

Spitzmorchel, m. сморжокъ.

Spitzname, m. f. Spottname.

Spitznase, f. кѳнчастий носъ.

Spitzpfehl, m. кѳнчастий кѳлъ.

Spitzruthe, f. f. Spießruthe.

Spitzsäule, f. остроостовпъ.

Spitzwinkelig, adj. острокутный.

Spitzwort, n. колюче слово.

Spitzzahn, m. зубъ — сѳкачь, передний зубъ; клевакъ.

Spleiße, f. трѳска, иверъ, щипка.

Spleißen, v. n. колотися, щипатися; v. a. розколоти, щипати.

Spleißig, adj. щипкий, лупкий.

Splint, m. болонъ, заболонъ, болонка, бѳлъ.

Splitter, m. трѳска, дроска, паздеро, скалка, иверъ, ивѳръ.

Splitterig, adj. трѳскатый, лупкий.

Splintern, v. a. колоти, щипати.

Splinternacht, splinternacht, adj. голѳсеный.

Splitterrichter, v. a. пересуджувати.

Splitterrichter, m. пересудникъ, посудичъ.

Spondauß, m. спондей.

Sporer, m. острѳжникъ, стремѳняръ.

Sporn, m. острога, стремѳно, брячкачь; бѳдець, заохота.

Spornen, v. a. острогами ober брячками сперти.

Spornriemen, m. ремѳнець у остроги.

Spornstättig, adj. норовистый.

Spornstreiß, adv. тельмѳмъ, стрѳлюю.

Sporteln (pl.), возмѳтки, подарки.

Sporren (pl.), бросницѳ, крупочки.

Spott, m. посмѳшка, насмѳшка, наруга, поруга, глумъ.

Spöttelei, f. насмѳшка, глумлене.

Spötteln, v. n. насмѳватися, глумитися, ругатися, кпѳти.

Spotten, v. n. глумитися, кепкувати, наругатися, знущатися,

хулити, глузувати, передрогатися.

Spottgedicht, Spottlied, n. глумливе письмо, насмѳшлива ober глумлива пѳсня.

Spötter, m. глумникъ, глумивецъ, насмѣшникъ.

Spotterei, f. s. Spott.

Spottgeld, n. безцѣвъ.

Spottgeist, n. глумникъ, глумливий духъ.

Spottisch, adj. глумливий, насмѣшливый, наругливый.

Spottname, m. прозвище, прозва.

Spottpreis, m. безцѣвъ.

Spottschrift, f. глумливе обег колюче письмо.

Spottvogel, m. ругачъ.

Spottweise, adv. глумливымъ способомъ.

Spottwohlfeil, adv. дуже дешево, въовъ - дурно.

Sprachähnlichkeit, f. подобенство бесѣди.

Sprache, f. языкъ, бесѣда, речъ (f.); голосъ.

Spracheigenheit, f. питоменность бесѣди.

Sprachfähigkeit, f. здобность бесѣди.

Sprachfehler, m. похибка языкова oder граматична.

Sprachfenster, Sprachgitter, n. розмовне ѡкно.

Sprachforscher, m. языкословъ.

Sprachgebrauch, m. звычай мовленя.

Sprachgesetz, n. правило языка обег бесѣди.

Sprachkenntniß, Sprachkunde, f. знане языкѡвъ.

Sprachkennner, m. знавецъ языкѡвъ.

Sprachkundig, adj. свѣдомий языка.

Sprachlehre, f. граматика.

Sprachlehrer, m. учитель языка, граматикъ.

Sprachmeister, m. учитель языка.

Sprachmenger, m. сумѣшникъ языкѡвъ.

Sprachmengerei, f. сумѣшка языкѡвъ.

Sprachneuerer, m. зновникъ языка.

Sprachorgan, n. губа.

Sprachregel, f. граматичне правило.

Sprachreichthum, m. богатство языка.

Sprachreiniger, m. чиститель языка.

Sprachrichtig, adj. граматичный.

Sprachrohr, n. говорна труба.

Sprachsatz, m. богатство языка.

Sprachübung, f. вправа въ языкѣ.

Sprachverberber, m. казитель языка.

Sprachwerkzeug, n. мовне урудие.

Sprachwidrig, adj. противный языкови.

Sprachzimmer, n. розмовна комната.

Sprechen, v. a. говорити, бесѣдувати, бесѣдити, мовити, речи; den Segen — благословити; einen frei — узвати кого невиннимъ.

Sprechen, n. говорене, бесѣдоване, мовлене.

Sprecher, m. мовникъ, бесѣдникъ.

Spreiten, v. a. розширати, розстелити.

Spreize, f. пѡпора.

Spreizen, v. a. розширити, розсягнути; пѡдперти; v. г. упертися, супротивитися; чванитися, вичинятися.

Sprengel, m. кропило; (Gebiet) повѣтъ, околиця; епархия.

Sprengen, v. a. кропити, брискати, поливати, розкинути; (zer Sprengen) роздрвати, висадити; v. n. скакати, гнати.

Sprengen, n. кроплене; роздрване; скакане.

Sprengtanne, f. поливачка.

Sprengessel, m. кропильница.

Sprengtugel, f. бомба, пукавка.

Sprengwedel, m. кропило.

Sprengsel, m. потрясокъ, самотряскъ.

Sprengeln, v. a. кропити, накропити.

Спрентлиг, adj. кропистий, пяткований.

Спру, m. полова.

Спруboden, m. полбвникъ.

Сприсwort, n. пословица, приповѣдка.

Сприсwörtlich, adj. приповѣстний.

Сприegel, m. лубокъ, обручъ, каблукъ.

Сприegeln, v. a. каблукувати, робити лубки.

Сприeßen, v. n. виростати, сходити.

Спринд, n. росоха.

Спринг, m. жерело, чуркало.

Спрингbrunnen, m. водоскокъ.

Спринген, v. n. скакати, скочити; (zerspringen) пукати, трѣснути, дроскати; (vom Wasser) чуркати, випискати; eine Miene springen lassen висадити; über die Klinge springen lassen въ пень витати oder вирѣзати.

Спрингер, m. скакунъ, брикунъ.

Спрингfeder, f. спружка, пружина.

Спрингfluth, f. розливъ моря.

Спрингglas, n. лопанецъ.

Спринghase, m. земляний заяць.

Спринghengst, m. стадникъ.

Спрингinsfeld, m. гонивѣтеръ.

Спринgtäfer, m. скакунъ.

Спрингfräute, n. нетиканка, геръ.

Спринgquelle, f. чуркало.

Спринgstoß, m. патикъ до скаканя.

Спринgwasser, n. кирнична вода.

Спринgzeit, f. парка.

Спритzbüchse, f. дѣтвача сикавка.

Спрitze, f. сикавка.

Спрitzen, v. a. и n. брискати, кропити; (vom Wasser) чуркати, дзярчити.

Спрitzenhaus, n. возовня на сикавки.

Спрitzenleute (pl.), люде при сикавкахъ.

Спринmeister, m. дѣворецъ омавокъ.

Спритzfisch, m. брискавецъ.

Спрübe, adj. шороховатий, хрупкий, крикхий, ломкий; неласкавий, упертий, дивий.

Спрüdigkeit, f. шороховатость, криккость; дикость, брусоватость.

Спроsse, m. лѣторость, бичъ; (in der Leiter) цѣпокъ.

Спроssen, v. n. ростки пускати, видобуватися, виростати.

Спрößling, m. лѣторость, пámолодокъ, паростокъ, бичъ, óдростокъ, броска; потомокъ.

Сpruch, m. (eines Richters) засудъ; (Sinnsspruch) приповѣсть, виреченье; (ein Verß) стихъ.

Сpruchbuch, n. книжка виречень.

Спрüchelchen, **Спрüchlein**, n. приповѣстка.

Сpruchreich, adj. поучающий.

Спрüchwort, n. f. Sprichwort.

Спруdeln, m. випискъ, буркало, буркутъ.

Спруdeln, v. n. дзярчити, буркати, цюркати, чуркати, випарскати, киринити, врѣти, теци; кивѣти.

Спруhen, v. a. и n. п. кидати, метати, пускати; es sprühet мерещить.

Сprung, m. скокъ, розпуклина, трѣска, скалка, дроска, пороска, сяда.

Сprungriemen, m. попружний ремѣнь.

Спруde, f. слина.

Спруden, v. a. плювати, харкати.

Спруdfasten, m. плювачка.

Спруden, v. g. епѣшити, квапитися.

Спруf, m. f. Lärm, Geräusch, Gespenst.

Спруfen, v. imp. es spruft страшить, чортъ ходять, гуркае.

- Spule, f. пѣвка, лудка; (Fieberfiel) боркъ; (an Spinnrädern) пѣвка, шулька; мотовило.
- Spulen, v. а. звивати овер мотати на пѣвку.
- Spülen, v. а. полокати, полоскати, виполокати, змивати; v. п. подмивати.
- Spülen, п. полоканье.
- Spülfaß, п. кадка до полоканья.
- Spülig, Spülicht, п. помиѣ.
- Spülwasser, п. помиѣ.
- Spulrad, п. мотове колесо.
- Spulwurm, м. глиста.
- Spund, м. затичка, чѣпъ; оболонь, болонь.
- Spünden, v. а. зачопити, заткати.
- Spundgeld, п. чопове.
- Spundloch, п. воронка.
- Spundhobel, м. пазникъ.
- Spundharfen, м. чѣпъ.
- Spur, f. слѣдъ, тропъ; (Merkmal) признака, знакъ.
- Spüren, v. а. слѣдити, вивѣдувати, шукати, чути, тропити.
- Spurloß adv. безъ слѣду.
- Spützen, v. п. плювати.
- St, int. цитъ; цитъ, тихо.
- Staar, м. (Vogel) шпакъ; (im Auge) бѣльмо; der schwarze — полуца (pl.); der graue — бѣльмо сѣре; den — stechen здоймити бѣльмо.
- Staarblind, adj. бѣльматий, маючий бѣльмо.
- Staaagnadel, f. бѣльмова игла.
- Staat, м. (Wacht) пишидогъ, стрѣй; (im Land) держава, край, правлѣне.
- Staatenbund, м. союзъ державъ.
- Staatengeschichte, f. история державъ.
- Staatöangelegenheit, f. державна орудка, державне дѣло.
- Staatöbeamte, м. чиновникъ, урядникъ.
- Staatöbehörde, f. кравва власть.
- Staatöbürger, м. обиватель держави овер крѣю.
- Staatöbame, f. двѣрська дама.
- Staatödienst, м. кравва служба, державна служба.
- Staatöeinkünfte (pl.), Staatöeinnahme, f. Staatöeinkommen, п. державнй доходи.
- Staatögefangene, м. державнй вѣзень.
- Staatögesetz, п. державне право, державнй законъ.
- Staatökasse, f. державна каса, скарбъ.
- Staatöflugheit, f. политика.
- Staatökunst, f. штука правлѣня.
- Staatömann, м. политикъ.
- Staatöminister, м. державнй министръ.
- Staatöpapiere (pl.), державнй грамоти, ассигнациѣ.
- Staatörath, м. державнй радникъ; державна рада.
- Staatörecht, п. державне право.
- Staatöruher, п. державца управа, керма державна.
- Staatöschuld, f. державнй овер краввнй довгъ.
- Staatösigel, п. державна печатка.
- Staatöumbildung, f. державнй перевороты.
- Staatöverbrechen, п. державнй преступокъ.
- Staatöverbrecher, м. державнй преступникъ.
- Staatöverfassung, f. державна конституция.
- Staatöverwaltung, f. державна управа.
- Staatöwirthschaft, f. державне газдоване (господарство).

Staatswissenschaft, f. политика.

Stab, m. палица, кий, патиць, пруть, булава; (beim Regimente) штабъ; den Stab über einen brechen осудити кого на смерть; den Stab weiter setzen дальше йти.

Stabeisen, n. зелѣзо въ прутахъ.

Stäbeln, v. n. тичити, тичками подпирати.

Stäbchen, n. паличка, прутикъ.

Stabholz, n. бочкове дерево.

Stabsoffizier, m. штабовий офицеръ.

Stabsquartier, n. штабова квартира.

Stabwurz, n. боже деревце.

Stachel, m. жало, бодецъ, бодина, колякъ, остякъ, остѣй.

Stachelbeere, f. виприна, веприна.

Stachelbeerstrauch, m. випринникъ, вепровина.

Stachelfisch, m. ѣзовецъ (риба).

Stachelgras, n. f. Wischgras.

Stachelig, adj. колючий, бодистий, остяковатий.

Stacheln, v. a. ужалити, колоти, бости.

Stachelrede, f. колюча бесѣда, колючь слова.

Stachelschwamm, m. ѣзатий грибъ.

Stachelschwein, n. ѣзатий дикъ.

Stadct, n. острѣгъ, штахета.

Stadt, f. мѣсто, гóродъ.

Stadtamt, n. мѣйска служба.

Stadtbuch, n. мѣйска книга.

Städtchen, n. мѣсточко, городокъ.

Stadtbiener, m. мѣйский слуга.

Städter, m. мѣщанинъ, горожанинъ.

Städterin, f. мѣщанка.

Stadtgemeinde, f. мѣйска громада.

Stadtgerechtigkeit, f. (Stadtgerchtfame) мѣйске право.

Stadtgericht, n. мѣйский ober городской судъ.

Stadthaus, n. ратушь.

Städtisch, adj. мѣйский, городскойкий.

Stadtkammerer, m. городскойкий скарбникъ.

Stadtkind, n. мѣйске дитя.

Stadtknecht, m. мѣйский слуга; f. Hüfcher.

Stadtleben, n. мѣйске ober городскойке жите.

Stadtmarkt, m. мѣйский рынокъ ober базаръ.

Stadtmauer, f. мѣйский ober городскойкий муръ, городскойка стѣна.

Stadtneuigkeit f. мѣйска новина.

Stadtoberigkeit, f. городскойке начальство.

Stadttrath, m. мѣйска рада; мѣйский радникъ.

Stadtrecht, n. мѣйске право.

Stadttrichter, m. мѣйский судецъ.

Stadtschreiber, m. мѣйский писарь.

Stadtschule, f. мѣйска школа, городскойка школа.

Stadtthor, m. мѣйский ober городскойкий жовняръ.

Stadttheil, m. часть мѣста.

Stadtthor, n. городскойка брама.

Stadtviertel, n. мѣйска четвѣртина.

Stadtvolk, n. мѣщане.

Stadtvogt, m. мѣйский вóйтъ.

Stadtwaage, f. мѣйска вага.

Stadtwappen, n. мѣйский гербъ.

Staffel, f. цѣпокъ, ступень.

Staffette, f. штафета.

Staffiren, v. a. убирати, знаядити, пристроѣти.

Staffirer, m. пристроѣникъ.

Stag, m. передномачтова линва.

Stagnol (Staniol), n. листове олово.

Stahl, m. криця, бѣле зелѣзо, булатъ, сталь.

Stahlarbeit, f. сталева работа.

Stählen, v. а. насталити, калити.
 Stählen, adj. сталевий, булатный, кричаный.
 Stahlfabrik, f. фабрика стали.
 Stahlfeder, f. пружина, спружка, сталеве перо.
 Stahlfeilicht, n. сталевй опилки.
 Stahlhütte, f. сталева гута, фабрика стали.
 Stahlwasser, n. зелѣзна вода.
 Stahr, m. шпакъ.
 Stähr, m. баранъ.
 Stalaktit, m. f. Tropfstein.
 Stall, m. стайня, обора, хлѣвъ.
 Stallbaum, m. перегорода.
 Stellen, v. n. мочити; (sich vertra-gen) згажати ся, жити въ згодѣ; v. а. ставити стайню.
 Stallfütterung, f. кормлене въ стайни oder въ хлѣвѣ.
 Stallgeld, n. постойне.
 Stallknecht, m. конюхъ.
 Stallmeister, m. конюший, комонникъ.
 Stallung, f. стайня.
 Stamm, m. пень, ѳаземокъ; (Geschlecht) родъ, поколѣне, колѣно, племе; дѳмъ.
 Stammbaum, m. родословне дерево.
 Stammbuch, n. альбужъ.
 Stammeln, v. а. und n. белькотѣти, гикати ся, бормотати.
 Stammeln, n. гикане.
 Stammen, v. n. походити.
 Stammen, v. а. стяти, зрубати; приерти; гатити.
 Stammende, n. ѳаземокъ.
 Stammerbe, m. наслѣдникъ родовый.
 Stammgeld, n. истина.
 Stammgut, n. батьчина, батьковщина, дѳдшзна.
 Stammhaft, adj. пенястий.

Stammhalter, m. наслѣдникъ, племенникъ.
 Stammhaus, n. родовый дѳмъ.
 Stammholz, n. пенясте дерево; високе oder росле дерево.
 Stämmig, adj. пенястий; сильный, твердый, грубий.
 Stammler, m. икавецъ, закливецъ, икало, ика, гикавецъ.
 Stammutter, f. прамати.
 Stammregister, n. родовѳдъ.
 Stammshlbe, f. коренний складъ.
 Stamtafel, f. родословна таблица.
 Stammbater, m. праотець.
 Stammwappen, n. родовый гербъ.
 Stammwort, n. коренне слово.
 Stampfe, f. ступа; товчене.
 Stampfen, v. а. товчи, товкати; стукати, тупкати, лопкати.
 Stampfer, m. товкачь, товчокъ.
 Stampfmühle, f. ступовой млинь.
 Stand, m. стояне, станъ; мѣсце; порядокъ; достоинство, ступень; (von Thieren) леговисько, берлѳгъ, нора; (von Pfaffen) стайня, Stand halten додержати мѣсця, достояти; im Stande sein могчи, бути въ силѣ oder въ станѣ.
 Standarte, f. прапоръ, штандаръ.
 Standbild, n. f. Bildsäule.
 Standbchen, n. ѳоконна oder вечѣрна музика.
 Ständer, m. стовпъ, стовпець; (ein Gefäß) станва, кадка; ставокъ.
 Standeshere, f. честь стану.
 Standeshöhung, f. поступлене въ вишший станъ.
 Standesgebühr, f. достоинство.
 Standesherr, m. баронъ.
 Standesherrschaft, f. баронство.
 Standesmäßig, adj. послѣ стану, пристойный.
 Standesperson, f. особа значна.

Standgeld, n. торгове.
 Standhaft, adj. твердый, статочный.
 Standhaftigkeit, f. твердость, статочность.
 Ständisch, adj. належучий до станова.
 Standort, Standplatz, m. станови-сько, становище.
 Standquartier, n. квартира, квартира.
 Standrecht, n. военный судъ на мѣсци.
 Standrede, n. похоронна бесѣда.
 Stange, f. жердака, пруть, колъ, тика; bei der Stange bleiben не-оддалитися одъ рѣчи, держатися.
 Stängel, m. f. Stengel.
 Stängeln, v. a. тичити.
 Stangen Eisen, n. желѣзо въ прутахъ.
 Stangenpferd, n. дишлевый конь.
 Stangen silber, n. прутове сръбло.
 Stanf, m. f. Gestanf.
 Stänker, m. шмеридохъ, огидникъ, плагавецъ; шпирака; f. Zänker.
 Stäntere, f. смрѣлъ; сварня, сварка, колотнеча.
 Stänker; n, v. n. смродити; сварку заводити; f. Durchwühlen.
 Stanniol, n. f. Stagnol.
 Stange, f. строка, стрѣчка; стихъ.
 Stapel, m. складъ, купа, стосъ.
 Stapelgerechtigkeit, f. право складу.
 Stapeln, v. a. складати, укладати.
 Stapelort, m. мѣсце складове.
 Stapelrecht, n. право складу.
 Star, m. f. Staar.
 Starf, adj. сильный, крѣпкий, дужий, кремъзний, мѣцний; (an Zahl) великий.
 Stärke, f. сила, крѣпкость; f. Kraft-mehl.
 Stärken, v. a. покрѣпити, посилити.
 Stärkend, adj. посильный.

Starfleibig, adj. ботѣлий, тѣловитый.
 Stärkmehl, n. мука зъ крохмалю, крохмаль.
 Starfmüthig, adj. мужесливый, мужний.
 Stärkung, f. покрѣплене, засилокъ, посилокъ.
 Starost, m. староста.
 Starostei, f. староство.
 Starr, adj. спѣвѣный, запѣвѣный, твердый, скамѣный, зако-вязный, здеревѣный; упертый.
 Starrblind, adj. пѣломъ слѣпый.
 Starren, v. n. пѣвѣти, ковазну-ти костенѣти.
 Starrheit, f. скаменѣлость, твер-дость.
 Starrkopf, m. упертый чоловѣкъ, запека, змагливецъ.
 Starrköpfig, adj. упертый, змагли-вый, запеченый, попяковатый.
 Starrsinn, m. затыга, упертость.
 Starrsucht, f. скаменѣлость, зако-вязность.
 Stät, adj. твердый, непохибный, неподвижный, свѣгдашний.
 Stätig, adj. (vom Pferde) норови-стый, зъ норовомъ; f. Stät.
 Stätigkeit, f. норовъ, норовистость.
 Statif, f. статика.
 Station, f. стѣйка; урядъ, мѣсце.
 Statist, m. статиста.
 Statistik, f. статистика.
 Statistiker, m. статистикъ.
 Stativ, n. подстава.
 Statt, f. мѣсце; (praes. mit gen.) замѣсть мѣсто; —haben, —finden бути, мѣсце мати; von Stat-ten gehen удаватися, ити рукою, ве-стися; an seiner Statt на мѣмъ мѣсци.
 Stätte, f. мѣсце.

Statthaft, adj. позво́льный, дозво́льный; правосла́дный.

Statthalter, m. на́мѣстникъ.

Statthaltereı, f. на́мѣстничество; ме-
шкане на́мѣстника.

Statthalterſchaft, f. на́мѣстничество.

Stattlich, adj. пи́шный, вели́чній,
славный; f. Scheinbar.

Statue, f. f. Ві́тсѡ́уле.

Statuiren, v. a. до́пускати, припу-
скати.

Statur, f. зра́сть, ро́стъ, постава.

Statut, n. устава.

Staub, m. пи́ль, поро́хъ; ку́рява,
копѡ́тъ, ку́ра.

Staubartig, adj. пи́ловатый.

Staubbeutel, m. пи́льникъ.

Staubblu̇the, f. пи́ловый цвѣ́тъ.

Stauben, v. n. пи́ляти, ку́раделити.

Stäuben, v. a. пи́ляти, ку́рити.

Stäuber, m. мѡ́толка; лѣ́гавый пѣсь.

Stäuberde, f. прухъ.

Stäubern, v. n. und a. зѡ́гнати, ви-
стра́шити; (begierig suchen) вивѣ-
дувати, шука́ти.

Staubfaden, m. ни́тка, тичка на-
сѣ́нна.

Saubgefä̇ß, n. нача́не пи́лове.

Staubig, adj. запы́ленный, за́пороше-
ный.

Staubmantel, m. ма́нта о́дъ пи́лу.

Staubmehl, n. му́чний пи́ль.

Saubregen, n. дробный до́щъ.

Staubsand, m. ма́лкий пѣсо́къ.

Staubsieb, n. тонке сѣ́то.

Staubweg, m. ма́точникъ.

Staubwolfe, f. туманъ поро́ху, ку-
ря́ва, ку́ра.

Stausen, v. a. набивати; das Was-
ser — за́гатити во́ду; den Hanf —
суши́ти коно́плѣ; души́ти.

Staupe, f. корчъ; били́нка.

Staubengewä̇chß, n. корчъ, корчи́ста
росли́на.

Stauen, v. a. га́тити, за́гатити.

Stauen, v. n. зду́мѣтися, зду́мѣ-
ватися, осто́впѣти, сто́впѣти.

Staubſen, m. цвѣ́гане лозо́ю (ло-
за́ми).

Staupe, f. лоза, лозина; по́габли́ца.

Stäupen, v. a. цвѣ́гати, сѣ́чи (ло-
зо́ю).

Stechapfel, m. дива́срєво (динде́ре-
во, дивде́рева, динде́рева), бо́ли-
го́ловъ, ду́рманъ (бу́ждєрево, бо-
же дере́во, дивде́ревь, дива́дръ,
бу́зєдєрево).

Stechbahn, f. по́присько.

Stechborn, m. f. Kreuzborn.

Stech Eisen, n. зе́лѣзо до́ колє́ня.

Stechen, v. a. коло́ти, ко́льнути,
бости, зако́лоти, про́бити; (in
Kupfer) ви́рѣзувати, рити; (in
Karten) би́ти, за́бити; v. n. (in
See) о́дправитися на́ море; (von
der Sonne) пе́чи; (von Schlangen)
куса́ти, жа́ляти.

Stechen, n. ко́ленє; жа́ленє; ви́рѣ-
зуване.

Stechfliege, f. жа́ли́ца, пе́сяча му́ха.

Stecher, m. ко́лючий, бо́дливый; бо-
ди́ло, боде́ць.

Stechbrief, m. го́нчий ли́сть.

Stechen, m. па́лиця, кий, пруть.

Stechen, v. n. бу́ти встро́мєнимъ
(вбитимъ, всунєнимъ), за́грязну-
ти, за́стрягну́ти, вгря́знути, за-
балува́тися; — lassen поки́нути,
зали́шити; бу́ти; dahinter stechen
скрива́тися, крити́ся; v. a. встро-
мити.

Stechenbündel, n. ви́занка прутья.

Stechentnecht, m. приста́вникъ про-
фо́са.

Stechenpferd, n. кони́къ (дере́вянный).

Stechru̇ß, m. ду́шливый каше́ль.

Stednabel, f. шпи́лка.

Steckreis, n. щѣпа, лѣторость (розсадняча).

Steckrube, f. бруковъ.

Steg, m. кладка, лавка, стежка; (auf Musikinstrumenten) кобилка.

Stegreif, m. стремено; aus dem — безъ нагаду, безъ приготоуленя.

Stehen, v. n. стояти, (sein) бути; wohl — пристати, ялося бути;

— bleiben остановитися; es steht geschrieben написано; — lassen оставити, лишити; was steht zu Ihrem Befehle що прикажете? чимъ могу служити? er steht sich gut обнъ въ добромъ станѣ; das Getreide steht schön збдже хороше; hier stehen die Dachsen am Berge ту пень.

Stehen, n. стояне.

Stehlen, v. a. красти. украсти, по-тай взяти.

Stehlen, n. краденв.

Stehler, m. злодѣй, крадунъ.

Steif, adj. негибкий, стояний, застояний, твердый, скостенѣлий, скамѣнѣлий, здеревѣлий, тугий, недмѣнный; (gezwungen) вимушенный, брусоватый.

Steife, f. негибкость, застояность, твердость.

Steifen, v. a. стояти, наклиѣти; (stützen) подперти; Wäsche — крохмалити; sich auf etwas — упираться, спускаться на шо.

Steifheit, f. f. Steife.

Steig, m. стежка, дорѣжка.

Steigbügel, m. стремено.

Steigbügelriemen, m. путильско.

Steige, f. схода, драбина; двадцятка.

Steigen, v. n. ступати, лѣзти, подѣматися; das Blut steigt ihm in den Kopf кровь ему ударила до головы; zu Pferde — всѣсти на

коня; (vom Preise) въ гору йти, поступати, бѣдшати.

Steiger, m. надгѣриичий; вступникъ, лазунъ.

Steigern, v. a. ступнѣвати; побѣдшати, подносити.

Steigerung, f. поднесене, побѣдшене; ступнѣване.

Steigriemen, m. путильско, ремѣнь у стремень.

Steil, adj. стрѣмкий, спадиственный, прикрий, збѣчний.

Steilheit, f. стрѣмкость, прикрѣсть, спадиственность.

Stein, m. камѣнь; (im Obst) кѣстка; großer Stein берѣд, скеля, скала.

Steinadler, m. великий орелъ.

Steinalt, adj. старинезный, старенький.

Steinart, f. родъ камѣня.

Steinartig, adj. каменистый.

Steinbeere, f. f. W̄rbeere; косянка.

Steinbeißer, m. f. Kernbeißer.

Steinbeschwerde, f. больсть на камѣнь.

Steinblume, f. подлѣщка (pl.).

Steinbock, m. козѣрѣгъ.

Steinbohrer, m. сверликъ камѣнный.

Steinbrech, m. камѣнный ломокъ.

Steinbrecher, m. камѣнярь.

Steinbuche, f. f. Fagebuche.

Steinbutte, Steinbütte, f. поврѣба.

Steinbutter, f. камѣнное масло.

Steinchen, n. камѣнець, камѣничекъ.

Steindamm, m. камѣйна гата.

Steindrossel, f. скелѣста дрозда.

Steindruck, m. каменопись, литография.

Steindruck, m. каменописецъ

Steindruckerei, f. литография.

Steindruse, f. носатина.

Steineiche, f. озимый дубъ.

Steinern, adj. камѣнный.

Steineule, f. вѣчна сова.
Steinflachß, m. гѳрний (гѳрничій) лёнъ.

Steinflechte, f. камѳинный порѳстъ.

Steinfresser, m. каменѳѳда.

Steinfuchß, m. бѳлий листь.

Steinfrucht, f. кѳстянка.

Steingrube, f. камѳинна гора.

Steingut, n. камѳинне начинѳ, фай-фурьска судина.

Steinhart, adj. твердый мѳвъ камѳнъ.

Steinharte, f. камѳинна твердѳсть.

Steinhauer, m. камѳнярь.

Steinhausen, m. купа камѳня.

Steinhirse, f. воробляче просѳ.

Steinicht, adj. каменистый; камѳинный.

Steinigen, v. a. каменувати.

Steinigung, f. каменованѳ.

Steinkalk, n. камѳинне вапно.

Steinklee, m. буркунъ.

Stein klippe, f. скеля.

Steinflucht, f. скеля, скельна яма.

Steinkohle, f. камѳинный вуголь, чорный вуголь.

Steinkohlengrube, f. вугольна яма.

Steinkost, f. рудна скрина.

Steinlerche, f. пѳльный жайворонѳ.

Steinlinde, f. камѳинна липа.

Steinmark, n. камѳинный мозѳкъ.

Steinmasse, f. купа (валая) камѳня; камѳинна маса.

Steinmehl, n. камѳинна мука.

Steinmeister, m. камѳнярьсѳе долото.

Steinmeß, m. камѳнярь.

Steinmünze, f. с. Каѳенмүнзе.

Steinobst, n. кѳстянка.

Steinöl, n. скельный олѳй.

Steinpflanze, f. скаменѳла рослина.

Steinplatten, n. бурѳкъ (камѳинный).

Steinplatte, f. плита.

Steinraute, f. камѳинна рута.

Steinreich, adj. каменистый, богатый въ камѳне.

Steinreich, n. царство копаннѳ (камѳня).

Steinsäge, f. камѳинна цѳла.

Steinsalz, n. камѳинна сѳль.

Steinsame, m. воробляче сѳмя.

Steinschneidkunst, f. каменорѳзъба.

Steinschneider, m. рѳзъбаръ камѳня.

Steinschnitt, m. вирѳзуванѳ камѳня.

Steinschrift, f. написъ на камени.

Steinschwalbe, f. с. Mauerſchwalbe.

Steinwand, f. камѳинна стѳна.

Steinweg, камѳинна дорога.

Steinwein, m. бѳле вино.

Steintourf, m. кинене камени обѳр каменѳмъ; auf einen — на засягъ (вергъ) каменѳмъ.

Steiß, m. гузѳца, задница.

Stelbichein, n. зрокъ.

Stelle, f. мѳсце; auf der — сейчасъ.

Stellen, v. a. становити, ставити, поставити; die Soldaten — въ черѳъ уставити; einen Bürger — дати поруку по собѳ; auf freien Fuß — выпустити зъ вязницѳ, освободити; sich — становитися, ставитися, йти куди.

Stellenweise, adv. мѳсѳями, по-декуди.

Stellhölzchen, n. подпиральце.

Stellmacher, m. стельмахъ, колѳсникъ.

Stellrad, n. колѳце до управленя годниника.

Stellung, f. постава, установленѳ; стоянѳ; управленѳ, положенѳ.

Stellvertreter, m. заступникъ, заступецъ.

Stellvertreterin, f. заступница.

Stelze, f. ходильница, ходула; дѳрвянна нога.

Stemmeisen, n. долото.

Stemmen, v. а. подпирати, подставити.

Stempel, m. (Mörserkeule) товчокъ ; (in Stampmühlen) ступа ; (bei Blumen) стовпець ; клеймо ; цѣха.

Stempelbogen, m. клеймованный аркушъ, гербовый листъ.

Stempelfrei, adj. вольный отъ клейма.

Stempelgeld, n. клеймово.

Stempeln, v. а. клеймити, заклеивати.

Stempelpapier, n. клеймованный паперъ.

Stempelschneider, m. клейморитникъ.

Stenograph, m. скорописецъ.

Stenographie, f. скоропись.

Stengel, m. бадина, бадилъ, стрѣлка, бадло, стволникъ, прутикъ.

Steppe, f. степь ; m. und f. чагари, пустыня.

Steppen, v. а. мерезити, стегнати.

Steppen, n. мерезене, стегнане.

Steppenfuch, m. корсакъ.

Steppnabel, f. голка до мерезеня.

Strebepett, n. постель смертна.

Strebefasse, f. похоронна каса.

Sterbefall, m. смертний приключай.

Sterbehemd, n. смертна сорочка.

Sterbejahr, n. рокъ смерти.

Sterbekleid, n. смертна одѣжъ.

Sterbelied, n. похоронна пѣсня.

Sterbeliste, f. списокъ помершихъ.

Sterben, v. n. умерти.

Sterben, n. смерть ; (vom Viehe) погиблица на товаръ.

Sterbensfra. f. adj. смертнохорый.

Sterbetag, m. день смерти.

Sterblich, adj. смертний.

Sterblichkeit, f. смертность.

Sterbling, m. погибша (здохла) овца.

Sterblingstovle, f. вовна здохлахъ овецъ.

Stereometrie, f. стереометрия.

Stereotypisch, adj. стереотипный.

Stereotypiren, v. а. стереотипомъ печатати.

Steril, adj. безплодный.

Stern, m. звѣзда, зорка ; f. Augenstern.

Sternanid, m. бадилъ.

Sternbild, n. f. Gestirn.

Sternblume, f. тарельцъ (pl.), лицакъ, звѣздоцвѣтъ.

Sternchen, n. звѣздочка.

Sterndeuter, m. f. Astrolog.

Sternfistel, f. чортополохъ.

Sternförmig, adj. мовъ звѣзда.

Sternforscher, f. Sternkundige.

Sternhell, adj. ясный, зоршливый, звѣздистый.

Sternhimmel, m. звѣздисте (зоршливе) небо.

Sternkunde, f. f. Astronomie.

Sternkundige, m. f. Astronom.

Sternmoos, n. звѣздный мохъ.

Sternmiere, f. мокравникъ, мокрица ; grabartige — самородне зѣле, пѣсочникъ.

Sternputze, f. f. Sternschuppe.

Sternseher, m. f. Sterndeuter.

Sternuhr, f. звѣздный годинникъ.

Sternwarte, f. звѣздарня.

Sternzelt, n. звѣзде (зоршливе) небо.

Sterz, m. Sterze, f. (am Flügel) f. Flügelsterz ; (Schwanz) хвостъ ; (bei Vögeln) задница.

Stet, adv. f. Stüt.

Steuer, f. дачка, податокъ, данина, драча ; milde — милостина.

Steuer, n. керма.

Steueramt, n. урядъ податковий.

Steueranschlag, m. податковий розкладъ.

Steuerbar, adj. **податковий**.
 Steuerbeamte, м. **податковий урядникъ**.
 Steuerdirection, f. **дирекция скарбова** **овер податкова**.
 Steuereinnahmer, м. **поборець**.
 Steuerfrei, adj. **вольний одъ податку**.
 Steuermann, м. **кермичъ, весляръ, кермникъ**.
 Steuermannschaft, f. **кермництво**.
 Steuern, v. а. и нб п. (wehren) **боронити, усмирити, уборкати, повдержати; (von Schiffen) правити, бвзувати; (Abgaben zahlen) податокъ платити; wohin — поплисти, одправитися**.
 Steuerpflichtig, adj. **оплатъ податку овер мита подлягающий**.
 Steuerrath, м. **радникъ податковий**.
 Steuerruder, п. **керма, весло**.
 Steuersache, f. **справа податкова**.
 Steuerschein, м. **квитъ податковий; квитъ податковоѡ каси**.
 Steuerwesen, п. **податки (pl.)**.
 Stenie, f. **сила**.
 Stenisch, adj. **сильный**.
 Stich, м. **колене, уколене, пробитѡ, рана; (eines Insekts) умалене; (im Nähen) стегъ, шитѡ; (im Kartenspiele) лѡва; einen im Stich lassen покинути кого, лишити кого; nicht — halten не стояти, убѡгчи; (Kupferstich) рѡтина, рѡтовина**.
 Stichtag, f. **долѡтнѡта собира**.
 Stichblatt, п. **лавка у шпади**.
 Stichelei, f. **колюче слово, кусливе слово**.
 Stacheln, v. а. **колоти, домывляти кому**.
 Stachelnd, adj. **колючий, кусливий**.
 Stachelrede, f. **колючѡ слова**.

Stacheling, м. **колючка**.
 Stichtag, м. **речинѡць (купецкий)**.
 Stichtwort, п. **колюче (кусливе) слово**.
 Sticken, v. а. **вишивати, вишити**.
 Sticker, м. **вишивачъ**.
 Stickerei, f. **вишиванѡ**.
 Stickerseide, f. **заполочъ (f.)**.
 Stichtfluß, м. **самострѡль**.
 Sticht Husten, м. **духотѡ, удушливий кашель**.
 Stichtluft, f. **духотѡ, задуха**.
 Stichtseide, f. f. **Stickerseide**.
 Stichtstoff, м. **дусецъ**.
 Stieben, v. п. **розспатися; v. а. роздгнати**.
 Stiefältern (pl.), **ѡтчимъ и мачиха**.
 Stiefbruder, м. **зведенюкъ**.
 Stiefel, м. **чѡбѡтъ (gen. pl. чѡбѡтъ и нб nicht чѡботѡвъ); gelbe — жовтинцъ; — aus Sasan сапанцъ**.
 Stiefelbloß, м. **правѡло до чѡбѡтъ**.
 Stiefelbrett, п. **(das mittlere) стрѡлка; das vordere — передникъ; das hintere — задникъ**.
 Stiefelletten (pl.), **чѡботицъ (pl.), чѡботецъ (sing.)**.
 Stiefelnacht, м. **роззувало, роззувальце**.
 Stiefeln, v. а. и нб п. **надѡти (надягнути) чѡботи, вбути**.
 Stiefelschaft, м. **колява**.
 Stiefeltern (pl.), f. **Stiefältern**.
 Stiefelschmiere, f. **чорнилѡ до чѡбѡтъ**.
 Stiefelschwister (pl.), **зведенюки (pl.), зведенѡта**.
 Stiefelind, п. **зведенюкъ, пасивнюкъ; зведенючка, пасербица; зведенѡ (4)**.
 Stiefmutter, f. **мачиха, мачуха**.
 Stiefmütterchen, п. (bot.) **тройлистъ, брати (pl.)**.

- Stiefmütterlich, adj. **мачишинъ**.
 Stiefschwester, f. **зведенючка**, **зведена сестра**.
 Stiefsohn, m. **пасинокъ**.
 Stiefsochter, f. **пасербица**.
 Stiefvater, m. **отчиятъ**.
 Stiefväterlich, adj. **отчимий**.
 Stiege, f. **схода**.
 Stieglitz, m. **шеголъ**.
 Stiel, m. **черенецъ**, **державъ**, **держало**, **держакъ**, **ручка**; (an der Axt) **топорище**; f. **Stengel**; **хвостикъ**.
 Stielen, v. a. **черенецъ** (**черенцъ**) **приправити**, **топорище** **вправити**.
 Stier, adj. f. **starr**.
 Stier, m. **бугайъ**, **буякъ**, **бикъ**.
 Stieren, v. n. **на корову скакати**; (von Kühen) **хотѣти бугая**; **вибалушити очи**.
 Stiergefecht, n. **битва бикѡвъ** (**волѡвъ**):
 Stierkalb, n. **бичокъ**.
 Stift, m. **гвоздикъ**; (von Zahn) **пенекъ**; (**Meiststift**) **олѡвко**.
 Stift, n. f. **Bündniß**; **заведено**, **закладъ**; **дѡмъ**; **монастиръ**; f. **Bisthum**, **Abtei**.
 Stiften, v. a. **основати**, **закласти**, **заложити**, **завести**.
 Stifter, m. **основець**, **справникъ**; — in, f. **основальница**; **справница**.
 Stiftsft, stiftlich, adj. **закладний**, **монастирський**, **епископський**.
 Stiftsbrief, m. **грамота основальна** (**закладна**).
 Stiftsfrau, f. **каноничка**.
 Stiftshaus, n. **заведено**.
 Stiftsherr, m. **каноникъ**.
 Stiftshütte, f. **прибутокъ Господський**.
 Stiftskirche, f. **соборна црковь**.

- Stiftung, f. **основане**, **заведено**.
 Stiftungsbrief, m. **основальна грамота**.
 Stille, n. **штилетъ**; f. **Dolch**.
 Still, adj. **тихий**, **безмовний**, **супокѡйний**; — er **Freitag** **велика пятница**; still **schweigen** **мовчати**, **замовкнати**; im **Stillen** **тихцемъ**, **мовчки**.
 Stille, f. **тишина**, **затишне мѣсце**, **затишокъ**, **затишь** (f.); in der — **тихцемъ**.
 Stillen, v. a. **утихомирити**, **тишити**, **втишити**, **уборкати**; **застановити**.
 Stillschweigen, n. **мовчане**; mit — **мовчки**, **мовчкомъ**.
 Stillschweigend, adv. **мовчки**.
 Stillstand, m. **застанова**, **перерва**, **застановлене**, **стояне**.
 Stillstehend, adj. **тихий**, **нерушливий**, **стоючий**.
 Stillung, f. **втихомирене**, **утишене**, **застановлене**, **задержане**.
 Stimme, f. **голосъ**; eine **feine** — **тонкий** **голосъ**.
 Stimmen, v. n. (**übereinstimmen**) **згаджатся**; (**seine Stimme geben**) **голосъ дати**, **голосувати**; v. a. **стрѣити**, **настроувати**.
 Stimmenmehrheit, f. **большѡсть** **голосѡвъ**.
 Stimmpfer, m. **стройникъ**; **ключъ**.
 Stimmschlag, adj. **маючий** **право** **голосованя**.
 Stimmgabel, f. **музыкальный** **вилки**.
 Stimmgang, m. **ключъ**.
 Stimmgerecht, n. **право** **голосованя**.
 Stimmung, f. **настроене**, **ровноможее** **духа**.
 Stinken, v. n. **смердѣти**, **заяснити** **чимъ**.
 Stinkend, adj. **смердочий**.

Stinckfäfer, м. короѣца.
 Stinckraß, м. f. Итис.
 Stint, м. короѣца.
 Stipendiat, п. стипендиѣтъ, бурсакъ.
 Stipendium, п. стипендия.
 Stippen, v. а. злегка дотурнутися.
 Stipulation, f. вимѣна, услово, постановлене, умовка.
 Stipuliren, v. а. постановити, умо-
 втися.
 Stirn, f. чоло; лобъ.
 Stirnband, п. чолка, вѣнецъ.
 Stirnblatt, п. начолко, стирно.
 Stirnhaar, п. волосъ на чолѣ.
 Stirnriemen, м. начолко.
 Stirnseite, f. передня сторона, чоло
 начолко.
 Stobbe, f. пнякъ.
 Stöbern, v. а. f. Stäubern; злѣтати;
 er stöbert порошить, свѣгъ иде;
 (das Wild) полоштити.
 Stocher, м. довбачка до зубовъ.
 Stochern, v. а. довбати, теревити,
 колоти.
 Stoch, м. малица, кий, кестуръ,
 патиць, друкъ; пруть, пень;
 (Weinstoch) виноградь; (Weinstoch)
 улий; (Feststoch) стогъ сѣ-
 на, оденокъ сѣна; (Stochwurt)
 поверхъ, ядро; полова.
 Stöckchen, п. паличка.
 Stockband, п. стрѣчка у палиць oder
 тростини.
 Stockblind, adj. цѣлкомъ слѣпий.
 Stockbium, adj. зовсѣмъ дурний,
 дуренький.
 Stocken, v. а. тичити, тичками под-
 пирати; das Tuch stocken сукно
 звивати (розвивати); v. п. запи-
 катися, загикуватися, затинати-
 ся, застановитися; (nicht gehen)
 не йти, станути, остановитися;
 (vom Blute) ссѣстися, згустѣти;
 (verberben) псуватися, злежатися.

Stöcken, v. а. всадити въ темницю.
 Stockente, f. лика качка.
 Stockfeder, f. перше тверде перо
 въ гусячомъ крилѣ.
 Stockfinster, adj. цѣлкомъ темный,
 темносенький.
 Stockfisch, п. трѣска, таранъ; (von
 Menschen) дурбаръ, дурень.
 Stockfiess, м. пятно одъ злежания.
 Stockhaus, п. тюрьма, вязница, тем-
 ница, острогъ.
 Stockig, adj. злежаний, сплѣснѣлий;
 вохкий.
 Stockmeister, м. дозорецъ темницъ.
 Stocknarr, м. чобъ. дурбаръ.
 Stockprügel (pl.), палиць, кий.
 Stockrose, f. городова рожа, чорна
 рожа.
 Stockschlag, м. ударъ палицею, па-
 липа.
 Stockschuppen, м. сухой нежесть,
 сильный нежесть.
 Stocksteif, adj. тугий.
 Stockstill, adj. цѣлкомъ тихий, ти-
 хосенький.
 Stocktaub, adj. цѣлкомъ глухий.
 Stockung, f. застановлене; згуще-
 не; застоянне, застоя.
 Stockwache, f. вязничя сторожа.
 Stockwerk, п. поверхъ, подро, ядро.
 Stockzahl, м. послѣдний черенный
 зубъ.
 Stof, м. штофъ.
 Stoff, м. материя; предметъ; шов-
 кова материя; f. Grundstoff.
 Stoffen, adj. материальный, шовко-
 вий.
 Stöcken, v. п. стогмати, зойкати,
 айкати, ковирѣти, сковичати.
 Stöhnen, п. стогнане, зойкъ, зой-
 кане.
 Stoifer, м. стоѣкъ.
 Stoifch, adj. стоѣчный.

- Stolle, f. половговатий пирогъ, нога.
- Stollen, m. нога, нѣжка, стовпъ; (im Bergbaue) подкopi, штольна.
- Stollenarbeit, f. штольна работа.
- Stollentwasser, n. штольна вода.
- Stöllner, m. штольникъ.
- Stolpern, v. n. спотикатися, шпѣтатися.
- Stolpern, n. спотикане.
- Stolz, adj. гордый, гордовитый, думный, пишний.
- Stolz, m. гордость, гордия, дума.
- Stolziren, v. n. гордоватѣти, величатися, пирожитися.
- Stopfen, v. a. затикати, забивати, набити, наткати; Gänse stopfen кормити гуси; Bürste stopfen начинати ковбаси; Strümpfe stopfen мерезити ногавки; Tabak stopfen наложити собѣ люльку тютюну; s. Verstopfen.
- Stopfer, m. натикачъ, набивачъ; затичка.
- Stopfnadel, f. голка до мерезеня.
- Stopfwachse, n. перга.
- Stoppel, m. стерня, стернь.
- Stoppelfeld, n. стернисько.
- Stoppelgang, f. гуска одъ стерни ober зѣ стерни.
- Stoppelgras, n. стерниста трава.
- Stoppeln, v. a. збирати колосе; збирати ober вибирати зъ книжокъ.
- Stoppeltrübe, f. полева рѣпа.
- Stoppler, m. збирачъ колоса; збирачъ зъ книжокъ.
- Stöppine, f. ступина, лють.
- Stöpsel, m. затичка, затикальце, катушка, заткало, корокъ.
- Stör, m. осетръ.
- Storag, m. стиракъ.
- Storch, m. бузько, черногузъ, бусель, бузѣкъ (дѣлека).
- Storchbein, n. бусяча нога.
- Storchnest, n. бусяче гнѣздо.
- Storchschnabel, m. бусячий дзюбъ, бусячий писокъ; bot. орѣшина; (zum Zeichnen) пантографъ.
- Stören, v. a. und n. перешкодити, нарушити, мѣшати.
- Störer, m. перешкодникъ, колонникъ, воружникъ.
- Störrig, adj. прямой, упертый, непокорный, натуристый.
- Störrigkeit, f. прямота, упоръ.
- Störrogen, m. осетрова икра.
- Störung, f. перешкода, перерва, зворушене.
- Stoß, m. ударъ, парунъ, шулякъ, бухнякъ, бухонецъ, бухонъ, стусанъ, прочуханъ, лупень; s. Haufen, Schade.
- Stoßbegen, m. шпада для колена.
- Stoßeisen, n. кочерга, коцюба.
- Stößel, m. товчокъ, ступа.
- Stoßen, v. a. und n. друнути, друляти, тручати, дурнути, ударити, товчи, бодати, бости; von hinten auschlagen тичати, тичнути, фякнути, фякрати; пронолоти, пробити; einen vom Stohne — скинути кого зъ пристолу; ins Horn stoßen трубити; an Land stoßen прибити до берега; vom Ufer stoßen одбити одъ берега; auf einen stoßen зострѣнутися зъ кимъ, попасти на кого; an etwas stoßen граничити зъ чимъ; über den Haufen stoßen повалити кого; hinausstoßen видруляти; auf den Grund stoßen осѣсти на мѣли; v. r. ударитися о що; соблазнитися.
- Stoßen, n. друлене, ударене, товчене.
- Stößer, m. товкучий; товчокъ.

Stoßfalf, m. бадабанъ.
 Stoßgebet, n. горяча молитва.
 Stöðig, adj. колючий, бодливый, тицливый.
 Stoßseufzer, m. горячий воздохъ.
 Stoßvogel, m. хижна птица, шуликъ.
 Stoßweise, adv. друлякомъ; перервисто.
 Stotterer, m. гикавецъ, икавецъ, икало, бармотунъ, бовтунъ.
 Stotterig, adj. гикавий, икавий.
 Stottern, v. n. заигуватися, икати, гикатися, бормотати, лепетати, блекотати.
 Strað, adv. сейчасъ, заразъ; протъсенько.
 Strafbar, adj. виноватий, винный.
 Strafbarkeit, f. вина, виноватость.
 Strafe, f. кара; покута; (Geldstrafe) грошева кара, пеня.
 Strafen, v. a. карати.
 Straff, adj. тугий, натягнутий.
 Straffällig, adj. виновный, виноватый.
 Straffälligkeit, f. виновность.
 Straffheit, f. тугость.
 Strafgeß, n. грошева кара, пеня.
 Strafgeßalt, f. власть карая.
 Sträflich, strafbar, adj. виноватый.
 Sträfling, m. вязень, колодникъ.
 Straßloß, adj. безкарный.
 Straßlosigkeit, f. безкарность.
 Straßpredigt, f. карна проповѣдь.
 Straßrecht, n. право карая.
 Straßrede, f. карна бесѣда.
 Straßruthe, f. бичъ.
 Straßurtheil, n. карный засудъ.
 Straßwürdig, adj. виновный.
 Strahl, m. лучъ, промѣнь.
 Strahlen, v. a. лучъ пускати, блистѣти, свѣтити.
 Strahlen, n. пусканы лучѣвъ, блищене, свѣтлене.

Strahlenbrechung, f. проломъ лучѣвъ.
 Strahlend, adj. блистучий.
 Strahlentwerfung, f. кидане лучѣвъ.
 Strahlig, adj. лучистый.
 Ströhne, f. мотокъ, повѣсмо.
 Stramm, adj. f. Straff.
 Strampeln, v. a. und n. перебирати ногами, тупати.
 Strand, m. морський берегъ.
 Stranden, v. n. бути киненимъ на берегъ морський; загрязнути на днѣ.
 Strandgerechtigkeit, f. s. Strandrecht.
 Strandgut, n. товари викиненіи на берегъ морський.
 Strandläufer, m. куликъ.
 Strandpfeifer, m. дощовникъ, дощовель.
 Strandrecht, n. морське (берегове) право.
 Strandreiter, m. береговий стражникъ.
 Strandung, f. загрязъ корабля.
 Strang, m. посторонокъ, мотузъ; mit dem Strange bestrast werden бути повѣшенимъ.
 Stranguliren, v. a. вдавити, вдаштити, задушити.
 Straßaze, f. трудъ, тягота, передряги (pl.).
 Straßaziren, v. a. трудити, мучити, томити.
 Straße, f. улица, вулиця; дорога, гостинель; (eine Meerenge) вузина морська.
 Straßbau, m. будова дорогъ.
 Straßbube, m. висникъ, уличникъ.
 Straßpflaster, n. бурковий камѣнь, бурокъ.
 Straßräuber, m. розбійникъ, хижакъ.
 Straßräuberei, f. розбійництво, розбій.

Straßenzoll, м. дорогово.
 Stratagem, п. ф. Kriegslift.
 Strategie, ф. военна штука.
 Sträuben, в. а. гъритися, топиритися ;
 в. г. гъритися, топиритися ; про-
 тивитися, нехотѣти.
 Sträubig, adj. гъривий, стопире-
 ний.
 Strauch, м. кушъ, корчъ, еоростъ,
 хашъ.
 Strauchartig, adj. корчастий.
 Strauchdieb, м. разбѣйникъ, хи-
 жакъ.
 Straucheln, в. п. спотикатися, шпо-
 татися, захвъятися, захитнутися.
 Strauchholz, Strauchwerk, п. хво-
 ростъ, гущавина, кушъ.
 Strauß, м. струсъ ; (ein Büffel)
 китица, лукъ ; f. Gefecht, Streit.
 Sträußchen, п. китичка, пучокъ.
 Straußenei, п. струсяче перо.
 Straußfemse, ф. чубата синица.
 Strebe, ф. подпора ; упоръ.
 Strebeband, п. теслярське вязане.
 Strebekraft, ф. сила напорниста.
 Streben, в. п. силуватися, стара-
 тися, силитися, рватися, добива-
 тися, чога, домагатися, упадатися
 за чимъ ober на що.
 Streben, п. старане, силоване.
 Strebebfeiler, м. подпора ; бикъ.
 Strebsam, adj. стремливий.
 Strebsamkeit, ф. стремливостъ.
 Strecke, ф. просторонъ, простора,
 ѡддалънь.
 Strecken, в. а. витягати, натягати,
 розтягати ; das Gefwehr — зло-
 жити оружие, подлатися ; zu Bo-
 den strecken новалити кого.
 Strecken, п. розтягане.
 Streich, м. ф. Schlag, Hieb, Stich ;
 (eine muthwillige Handlung) ви-
 тварн (pl.), пакостъ, прота.
 Streichbreit, п. полиця.

Streicheisen, п. шкрѣбакъ.
 Streicheln, в. а. гладити (рукою).
 Streichen, в. а. ишъ п. гладити, по-
 гладити, терти, розтирати, тя-
 гнути ; намазувати ; ein Messer-
 messer — острити бритовъ ; die
 Zegel — спуститивѣтрильця ; Zie-
 gel — дѣлати цеглу ; etwas in
 einer Schrift — вымазати въ пи-
 сьмѣ ; (von Winde) переходити ;
 (von Wägeln) ѡдлѣтати ; sich begat-
 ten wollen ѡбгатися, тѣкатися ;
 Reichen — икру власти.
 Streicher, м. чесальникъ.
 Streicherin, ф. чесалка, чесальница.
 Streichgarn, п. сѣтъ на птиць, ос-
 ла (pl.), силъць (pl.).
 Streichholz, п. стрихулецъ.
 Streichkäse, м. тварѡгъ, манарикъ.
 Streichkraut, п. жовтѣльница.
 Streichriemen, м. ремѣнь до бритви.
 Streichstein, м. брусокъ, трѣбний
 камѣнь.
 Streichzeit, ф. тѣчка, парка ; терло.
 Streif, Streifen, м. пасма, посокъ,
 пружка, смага, кавалець, пасем-
 никъ, басаманъ, шморга.
 Streifen, в. п. кидати, дотикати,
 догрунутися ; задроснути, злег-
 ка ранити ; (von Soldaten) ро-
 бити наѣзди, набѣгати ; в. а. ро-
 бити пасемистимъ, паскувати ;
 (von Thieren) обдирати, здирати.
 Streifen, п. додрумене, задросмене ;
 набѣговане ; пасковане ; обдиране.
 Streifenfarn, м. скальна роса.
 Streiferei, ф. набѣги, находи (pl.).
 Streifhaarig, adj. шерсткий.
 Streifig, adj. пасемистий, паскова-
 тий, шморганистий.
 Streifpflanz, ф. лати.
 Streifschuß, м. пострѣль.
 Streifwunde, ф. рана ѡдъ пострѣлу,
 легка рана.

Streifzug, м. набѣги, находи, за-
гони.
Streifzügler, м. наѣзникъ.
Streit, м. спѣръ, сварка, сварня,
соперечка, перека, суперека, ко-
лотъ, колотня, звада, вадка, за-
тягъ, передрѣгъ, передрѣзка; f.
Krieg; (Rechtstreit) тяжба.
Streitagt, f. бердишъ.
Streitbar, adj. бойкий, хоробрый,
вакний.
Streitbarkeit, f. хоробрѣсть.
Streiten, v. п. боювати, воюва-
ти, борикатися, битися; сварит-
тися, змагатися, вадитися, пере-
дрогатися, перечитися.
Streitend, adj. воюющий; супереч-
ный.
Streiter, м. воякъ, боець; сварунъ,
колотникъ.
Streiterin, f. воячка; колотница.
Streitfrage, f. спѣрне питане.
Streithammer, м. бердишъ.
Streithandel, м. спѣръ, спѣрне дѣло.
Streitig, adj. спѣрный, сомнующий,
суперечный.
Streitigkeit, f. спѣрность; спѣръ,
соперечка, суперечность.
Streitkolben, м. булава, палиця,
палка.
Streitsache, f. f. Streithandel.
Streitschrift, f. спѣрне письмо.
Streitsucht, f. сварливость, вадли-
вость.
Streitsüchtig, adj. сварливый, вадли-
вый, дерезный; streitsüchtige Fer-
son дереза, галабурникъ.
Streitwaffe, f. боеве оружие.
Streitwagen, м. военный вѣзь.
Strenge, adj. суворый, острый, сер-
дитый.
Strenge, f. острѣсть.
Strengflüßig, adj. тяжкотопный.
Streu, f. подстѣлка, берлѣгъ.

Streubüchse, f. пѣсочница.
Streuen, v. а. натрусити, посипа-
ти, засипати, насипати, розки-
нути, розсѣяти.
Streusand, м. писарський пѣсокъ.
Streusandbüchse, f. пѣсочница.
Streustroh, п. берлѣгъ, мерва.
Strich, м. черка, смугъ, лѣния;
(Weg, Richtung) дорога, бѣгъ;
(Heerde) стадо; (von Zugbögen)
одегътъ; ein Strich Landes поясъ
землѣ; (im Holze) жила; (von
Luche) барва; einen Strich durch
die Rechnung мафен заплутити
кому, чю надѣю знѣячити.
Strichpunkt, м. точка зъ запинкою.
Strichregen, м. переходный дощъ.
Strichvogel, м. одегътаюча птица.
Strichweise, adv. мѣсцями, верст-
вами.
Strich, м. постѣронокъ, мотузъ, ву-
жище.
Strichchen, п. шнурокъ, мотузецъ.
Strichbeutel, м. швальный мѣшо-
чокъ.
Stricken, v. а. гаключати, ногавки
робити.
Stricken, п. гаклѣване.
Strickleiter, f. мотузна драбина.
Stricker, м. ногавникъ.
Strichnabel, f. глиця, гольникъ.
Strichscheibe, f. надротникъ.
Strichzeug, п. гаклювана работа.
Striegel, f. скребло, гребло.
Striegeln, v. а. скреблити; глазу-
вати зъ кого, глумитися, насмѣ-
ватися; мучити.
Strieme, f. синецъ, басаманъ.
Striemig, adj. мающий синецъ, зъ
синцями.
Strippe, f. ушко, вушко.
Stroh, п. солома.
Stroharbeit, f. солѣмяна работа.

- Strohband, п. перевесло, повересло.
- Strohbund, п. вязанка соломѣ.
- Strohbutter, f. зимове масло.
- Strohbach, п. соломѣна стрѣха одер кровля.
- Strohbede, f. соломѣна накривка.
- Strohern, adj. соломѣный.
- Strohfarbe, f. соломѣна барва.
- Strohfarben, adj. соломѣноѣ барви.
- Strohfidel, f. прости цимбаки.
- Strohhaln, м. стрѣлка, дулица, соломѣяне стебло.
- Strohhut, м. соломѣяний капелюхъ.
- Strohhütte, f. соломѣна хижа.
- Strohhunfer, м. шляхтура.
- Strohtopf, м. соломѣна голова, дурбаръ, нагула.
- Strohförbchen, п. соломѣяний кошникъ, соломѣяникъ.
- Strohfranz, м. соломѣяний вѣнецъ.
- Strohlager, п. подствѣлка, берлогъ, мервисько.
- Strohmann, м. соломѣяне страшило, страхопудъ.
- Strohmatte, f. соломѣяна рогожа.
- Strohpapier, п. соломѣяний паперъ.
- Strohsack, м. сѣнникъ.
- Strohschneider, м. сѣчкарь.
- Strohstuhl, м. соломѣяний столецъ (стольчикъ).
- Strohwiß, м. вѣхоть, крутъль.
- Strom, м. велика рѣка, струя; потѣкъ; (Strömung) течене.
- Stromabwärts, adv. долъ рѣкою.
- Stromaufwärts, adv. горъ рѣкою.
- Strömen, v. п. быстро течи одер пласти, летѣти; вливати.
- Strömling, м. малий оселедецъ.
- Strömung, f. течене, бистрий тѣкъ.
- Stromweise, adv. потоками.
- Strophe, f. стрѣчка.
- Strohen, v. п. надути ся, начинити ся; величатися; von Gesundheit — бути здоровеннимъ.
- Struch, м. струкова материя.
- Struktur, f. пострѣйка, пострѣй.
- Strubel, м. виръ, пропасть, безодня, крутъжь.
- Strubelig, adj. виристий, вироватий.
- Strubeln, v. п. клекотѣти, бовванѣти.
- Strumpf, м. ногавка, поножка; f. Stamm, Strunk, Kumpf.
- Strumpfband, п. подвязка.
- Strumpfhändler, м. торгующий ногавками.
- Strumpfweberei, f. ногавництво.
- Strumpfstricker, м. ногавникъ.
- Strunt, м. дулица, пень, качанъ.
- Strunt, м. лайно, говно.
- Strunze, f. дѣвчисько.
- Struppe, f. струпъ.
- Struppen, v. а. чѣхати, обдирати.
- Struppig, adj. шерсткий, розкудоченый, розкудочатый.
- Struse, f. стругъ.
- Stubben, м. пруть.
- Stübchen, п. комнатка, кѣтка; вина мѣра.
- Stube, f. комната, свѣтлиця, покѣй, хата.
- Stubenarrest, м. домовий арештъ.
- Stubenbursch, м. спѣвмешканецъ.
- Stubenbede, f. стеля.
- Stubengelehrte, м. хатний учений.
- Stubenheizer, м. грубникъ, грубаръ.
- Stubenhofer, м. хатѣй, костегрѣй.
- Stubenkammer, f. комнатка, хатна комѣрка.
- Stubenleben, п. хатне житѣ.
- Stubenmädchen, п. хатна дѣвчина, покоѣвка.
- Stubenthür, f. дверь ѓлъ покою.
- Stubendärme, f. хатне тепло.

Stubenzinß, м. поемщина, коморне.
 Stüber, м. шутокъ; штиверъ.
 Stück, м. кусень, кавалець, кавальчикъ, часть, рѣчь; f. Geschütz, Schauspiel, Gemälde; in einem Stücke fortarbeiten робити безъ упину oder безъ настанку; von Stück zu Stück подробно; von freien Stücken dobroхътъ; in Stücke schlagen розбити, розтовчи, розмязарити; zehn Stück Dutaten десять дукатѡвъ.
 Stückchen, п. кусникъ, кусничокъ, кавальчикъ, клапотъ; (Liebchen) пѣсонка.
 Stückeln, v. а. роздѣлити на куснѣ, дробити, фалатати.
 Stücken, v. а. наатачувати.
 Stückfaß, п. велика винна бочка.
 Stückgießer, м. пушникарь.
 Stückgießerei, f. пушкаря.
 Stückgut, п. збрнний товаръ; пушковина.
 Stückjunfer, м. пѡдохоруговникъ.
 Stücknecht, м. артилерийскій возница.
 Stückregel, f. гарматна куля.
 Stückpferd, п. артилерийскій конь.
 Stückseil, п. гарматна линва.
 Stückweise, adv. частями, кусниками.
 Stückwerk, п. часткова работа.
 Stückwischer, м. гарматна щѣтка.
 Studel, f. скобель.
 Student, м. студентъ.
 Studium, п. наука, учене.
 Studiren, v. а. und п. учитися; вивѣжувати, вислѣджувати.
 Studirstube, f. учебна комната ober хата.
 Stufe, f. ступень, стоа; цѣпокъ.
 Stufenfolge, f. наступа, черга.
 Stufenang, м. ступневий ходъ.

Stufenjahr, п. кожний семий рѡкъ людского жита.
 Stufenleiter, f. драбина.
 Stufenweise, adv. ступнево, чергою.
 Stuhl, м. столецъ, стѡльчикъ; der königliche Stuhl пристѡлъ; Großvaterstuhl столецъ зъ опираломъ; Nachstuhl нѡчне начине; schweren Stuhl haben мати запѡръ, не можчи на задний двѡръ.
 Stühlchen, п. стѡльчикъ.
 Stuhlgang, м. столецъ.
 Stuhlkappe, f. покровецъ на столецъ.
 Stuhlklissen, п. полушка на стѡльци ober ѡдъ стѡльца.
 Stuhllehne, f. опирало.
 Stuhlmacher, м. стѡлкаръ.
 Stuhlzwang, м. запѡръ, неможене на задний двѡръ.
 Stufatur, f. штукатура.
 Stülpe, f. покривка, накривка, ѡворѡтъ.
 Stülpen, v. а. накрити; вивернути, перевернути; ѡдрити, загинати.
 Stülpnase, f. задертий нѡсъ.
 Stumm, adj. нѣмий, глухий, безмовний.
 Stummel, Stümmel, м. тикѡтъ, кавалець, останокъ, ѡдрѣзокъ; огарокъ; кѡнчикъ.
 Stümmeln, v. а. обтяти, обтинати, калѣчити.
 Stummheit, f. нѣмота.
 Stümper, м. вертола, капарникъ, партольникъ.
 Stümperei, f. партолина, капарство.
 Stümperhaft, adj. капарскій, партольный.
 Stümpfern, v. п. капарити, вертолити, партолити, киринити.
 Stumpf, adj. тупий, не острый; f. Schwach; stumpf werden тупѣти, затупити ся; (von Zähnen) сцѣ-

- пнути, слѣпить; stumpf мащен тупити.
- Stumpf, Stumpfen, м. тикѡтъ, огарокъ; кѡнчикъ.
- Stumpfen, stümpfen, v. а. притупити, прятати.
- Stumpfnase, f. закота, тупий носъ, пѡдкаота, кирпа.
- Stumpfschwänzig, adj. купий.
- Stumpfsinn, м. тупѡстъ, тупий разумъ.
- Stumpfwinkelig, adj. тупокутний.
- Stumpfsinnig, adj. тупого розуму, тупѡъ голови, нелапшивий, нелапший.
- Stunde, f. година, часъ.
- Stundenglaß, п. пѣсочаний годинникъ.
- Stundenlang, adj. цѣлогодинний, кѡлькагодинний.
- Stundenplan, м. розкладъ годинъ.
- Stundenrad, п. годинне колесо.
- Stundenschlag, м. бите години.
- Stundenweise, adv. що-година, годинами.
- Stundenuhr, f. годинникъ.
- Stundenzeiger (Stundenweiser), м. годинна стрѣлка.
- Stündlein, п. годинка.
- Stündlich, adj. щогодинний.
- Stündig, adj. годинний.
- Sturm, м. буря, непогода, негода, завѣя, суховѣйница, бурянь; (im Kriege) приступъ; f. Unruhe Tumult; Sturm läuten звонити на тривогу; Sturm laufen приступомъ йти; mit Sturm einnehmen приступомъ взяти.
- Sturmbock, м. таранъ.
- Sturmbach, п. боева кровля.
- Stürmen, v. а. ипб п. приступомъ брати, приступомъ йти; f. Lärmen; (vom Winde) сильно дути;
- ein Haus — насилою вривати ся въ дѡмъ.
- Sturmfaß, п. пожарська бочка.
- Sturmglöcke, f. звѡнъ на тривогу.
- Sturmhaube, f. шишакъ.
- Sturmhut, м. тоя.
- Stürmisch, adj. бурливий, нагальний. вихроватий, заверушистий, заверушний; хвильний; горячий, опалистий.
- Sturmläufer, м. приступомъ йдучий.
- Sturmleiter, f. боева драбина.
- Sturmschritt, м. боевий хѡдъ.
- Sturmvogel, м. бурна птица.
- Sturmwetter, п. буря, бурянь, шувѣръ (f.), шувѣриця.
- Sturmwind, м. борва, буря, бурянь, вихоръ, борвѣй.
- Sturz, м. падене, упадокъ, загибель, гибель, погиба; пропасть, урвиско; (bei den Jägern) фѡстъ.
- Sturzaeker, п. перелѡгъ.
- Sturzbad, п. навальна купель.
- Sturzbach, м. водоспадъ.
- Stürze, f. покривка, накривка.
- Stürzel, м. конець, кѡнчикъ.
- Stürzen, v. п. упасти, стрѣмголовъ падати, повалитися, кинутися, вломитися; v. а. скинути; перевернути, перевертати, вивернути; (mit einem Deckel bedecken) накрити покривкою; den Acker stürzen скибити, ралувати; ein Bruchfeld — переорати; sich stürzen кинутися.
- Stürzfarren, м. тачки зъ двома колесами.
- Stute, f. кобила.
- Stutenmeister, м. надкомонний.
- Stuterei, f. стадина.
- Stutfüllen, п. кобилака, клячка.
- Stuß, м. куртка, коротка рѣчь; auf den Stuß скоро, нагально.

- Stußärmel**, *m.* короткий рукавъ, куртий рукавъ.
Stußbart, *m.* вуси.
Stußbüchse, *f.* Суѣгер, *m.* штуцъ.
Stuße, *f.* подпора, подставка; попора, поодъръ.
Stußen, *v. n.* здумѣтися; *v. a.* подрѣзати, подѣтати, обѣтати, прикорогити.
Stußen, *v. a.* подперти, подпирати; *sich* — опертиса опиратиса на шо.
Stußer, *f.* фертикъ, стрѣйникъ.
Stußermaßenig, *stußerhaft*, *adj.* ви-стрѣйний.
Stußglas, *n.* низький келишокъ.
Stußig, *adj.* здумѣлий, остовпѣлий, упертий.
Stußkopf, *m.* упертий чоловѣкъ; золота рыба.
Stußnase, *f.* *f.* Stumpfnase.
Stußohr, *n.* притате ухо; обрѣзане ухо.
Stußrohr, *n.* штуцъ.
Stußschwanz, *m.* куртий фѣстъ.
Stußuhr, *f.* столовий годинникъ.
Styl, *m.* стиль.
Stylist, *m.* стилистъ.
Stylistisch, *adj.* стилистичний.
Suade, *f.* бесѣдливѣсть, бесѣда, ви-мова.
Subaltern, *m.* подвластний, подчи-нений, молодой.
Subdeligieren, *v. a.* уповновластити.
Subdeligirte, *m.* повновластникъ.
Subdiaconus, *m.* поддяковъ.
Subhaftieren, *v. a.* продавати на до-розѣ судовѣй.
Subjekt, *m.* предметъ.
Subjektiv, *adj.* подметовий.
Sublimat, *n.* сублиема.
Sublimieren, *v. a.* сублимувати.
Sublunaris, *adj.* подмѣсячний.
Submiss, *adj.* покѣрний.
Submission, *f. f.* Untertwürfigkeit.
- Subordination**, *f.* подвладностъ; кар-ностъ.
Subordinieren, *v. a. f.* Unterordnen.
Subscribent, *m.* подписникъ.
Subscribieren, *v. n.* подписатиса.
Subscription, *f.* подписка.
Subsistenz, *f.* удержане.
Subsistieren, *v. n.* истнувати, бути.
Substantiel, *adj. f.* Wesentlich.
Substantiv, *n.* сущникъ.
Substanz, *f.* сутъ, истностъ, истнота; материя.
Substanziel, *adj. f.* Wesentlich, *Mahrhaft*, *Kräftig*.
Substitut, *m.* заступникъ.
Substituieren, *v. a.* визначити кого заступникомъ, подставити.
Subtil, *adj.* тонкий; *f.* Fein.
Subtilität, *f. f.* Feinheit.
Subtraktion, *f.* одшибане. ѡдтягане.
Subtrahieren, *v. a.* одшибнути, ѡд-шибати, ѡдтягати,
Succedieren, *v. n.* наступувати.
Succes, *m.* skutогъ.
Succession, *f. f.* Nachfolge, Thronfolge.
Successor, *m.* наступникъ, наслѣд-никъ, дѣдичъ.
Succur, *m.* помѣчь, подмога.
Suchen, *v. a.* шукати, сѣкати, смо-трятиса; старатиса.
Sucher, *m.* искьовникъ.
Sucht, *f.* пристрасть, жадоба, бага, кортячка, хѣть.
Suchtig, *adj.* хорий, хоровитий, слабосильний, недужний, нездо-ровий.
Sud, *m.* варъ.
Süß, **Süßen**, *m.* полуане; *alß* *adj.* полуаневий, полуанений.
Sudeln, *f.* плюгавство, нехаръ, гилъ.
Sudelig, *adj.* плюгавий, нехарний, гилкий, неохайний.
Subelfoch, *m.* ку харисько, партоль-никъ-бухаръ, капарникъ.

Subelföchin, f. капарница, партоль-
ница.
Subeln, v. а. ипб п. огидати, ка-
парити, партолити.
Süben, m. полудне.
Sübland, n. полуднева сторона.
Sübländer, m. полудневечь.
Süblisch, adj. полудневий, полуден-
ний.
Südoft, m. полуносохѡдъ.
Südüftlich, adj. полудневосхѡдний.
Südoftseite, f. полудневосхѡдна сто-
рона.
Südoftwind, m. полудневосхѡдний
вѣтеръ.
Südpol, m. полудневий бѣгунъ.
Südvärtß, adv. на полудне, идъ
полудню.
Südwest, m. полудень-захѡдъ; по-
лудневозахѡдний вѣтеръ.
Südwind, m. полудневий вѣтеръ.
Suffigum, n. наростокъ концевий.
Suffraganbifchof, m. суфраганъ.
Suhlflache, f. калюжа.
Sühnaltar, n. умилоствивний ѡлтарь.
Sühne, f. згода, злагода, пола-
года.
Sühnen, v. а. злагодити, полага-
дити, помирити.
Sühnopfer, n. грѣховна жертва.
Suite, f. свита, дружина.
Sultan, m. Султанъ.
Sülze, f. студенець (зѡ свинини);
росѡдъ.
Sulze, f. росѡдъ.
Sumach, m. барвѣнне дерево.
Summarisch, adj. скорочений, ко-
роткий.
Summe, f. галъ, сума, злѣчь.
Summen, v. п. бринѣти, жебонѣти,
бженѣти, гудѣти, букати.
Summiren, v. а. счисляти.
Summiren, n. Summiring, f. счи-
сляне.

Sumpf, m. болото, болотнясько,
грязь, багно, багновиця.
Sumpfbinsen (pl.), f. Winsegras.
Sumpfbirke, f. болотна береза.
Sumpfboden, m. мокравина, багнови-
ця, багновисько, поплави (pl.), не-
тѣчина, рудавина.
Sumpffeder, f. водний кровавникъ.
Sumpfgänsebitel, f. молочѣй болот-
ний.
Sumpfigras, n. весъ.
Sumpfig, adj. багнастый, болотни-
стый, мочароватий, грузький, во-
давйй, млаковатий.
Sumpfigkeit, f. грузькѡсть, багна-
стѡсть.
Sumpfflee, m. жабячъ огирочки.
Sumpfraut, n. колосѣльница.
Sumpfland, n. багновицѣ (pl.), ру-
давина.
Sumpfmäuseohr, n. незабудъ; f. Ver-
gissmännicht.
Sumpfschlangentraut, n. f. Frosch-
traut.
Sumpfbogel, m. поболотникъ.
Sumpfwassergras, n. f. Winsegras.
Sumpfwurz, f. f. Nieskraut.
Sumpfen, v. п. f. Summen.
Sund, m. морська вузина.
Sünde, f. грѣхъ, злов, проступокъ,
беззаконие.
Sündenbock, m. умилоствивний грѣ-
ховний агнець; страдалецъ не-
винний.
Sündenfall, m. грѣхопадене.
Sündenlast, f. тагаръ грѣховний.
Sündenlust, f. похѡтка грѣшна.
Sündenschlaf, m. сонъ грѣховний.
Sündenschuld, f. грѣховна вина.
Sünder, m. грѣшникъ, окаянникъ.
Sünderin, f. грѣшница, окаяница.
Sündstuth, f. потѡдъ.
Sündhaft, adj. грѣшний, наклонний
до грѣху.

Sündhaftigkeit, f. наклонность грѣхозна.
 Sündbig, adj. грѣшный.
 Sündigen, v. п. грѣшити.
 Sündlich, adj. грѣшный, виноватий.
 Sündlichkeit, f. грѣшность, виноватость.
 Sündopfer, п. грѣхозна жертва.
 Superb, adj. пишний.
 Superfein, adj. найлучший, файненький.
 Superintendent, м. Суперъинтендентъ.
 Superior, м. старшій, наставникъ.
 Superflug, adj. f. Масетвейс.
 Superlativ, м. ступень третій.
 Supernaturalismus, м. вѣра въ откровение боже.
 Süppchen, п. росолокъ.
 Suppe, f. росолъ, поливка, юшка.
 Suppenlöffel, м. росолъна ложка.
 Suppennapf, м. Suppenschale, Suppenschüssel, f. ваза.
 Suppenteller, м. росолъный таръ(е)ль.
 Suppig, adj. росолъный.
 Supplik, f. просьба.
 Suppliciten, v. а. покрбно просятъ.
 Supponiren, v. а. f. Voraussetzen.
 Supposition, f. f. Voraussetzung.
 Supremat, п. верховна власть въ рѣчахъ церковныхъ.
 Surrogat, п. замѣна; adj. заступничий.
 Susammenfrau, п. f. Ehrenpreis.
 Suspendiren, v. а. одложить; одсудити ober оддалити одъ уряду.
 Süß, adj. солодкий.
 Süße, f. f. Süßigkeit.
 Süßen, v. а. ипд п. солодкимъ робити; v. а. солодити.
 Süßholz, п. солодкий корѣнь, соладке дерево.

Süßigkeit, f. солодкость.
 Süßlich, adj. солодкавий.
 Süßlichkeit, f. солодкавость.
 Süßreig, м. опрѣснокъ.
 Sülbe, f. складъ, складка.
 Sülbenmaß, п. мѣра складовъ.
 Sülbenräthel, f. складова загадка, шарада.
 Sülbenstecher, м. мерга.
 Sülbenstecherei, f. мергарство.
 Sülbig, adj. складовый.
 Sülblabiren, v. п. складувати.
 Süllogismus, м. розумове заключеніе, вислѣдокъ.
 Symbol, п. знамено, знакъ, символъ.
 Symbolisch, adj. символичный.
 Sülphur, м. наповидно.
 Sülbestabend, м. навечеріе нового року.
 Symmetrie, f. ладъ, розмѣръ.
 Symmetrisch, adj. розмѣрный.
 Sympathetisch, adj. симпатичный.
 Sympathie, f. спочувъ, спочувѣ.
 Sympathisiren, v. п. спочувувати.
 Symphonie, f. симфонія.
 Symptom, п. припадокъ, знакъ, знака.
 Synagoge, f. божница.
 Synchronismus, м. рѣвночасность.
 Synchronistisch, adj. рѣвночасный.
 Syndikat, п. синдикатъ.
 Syndikus, м. синдикъ.
 Synod, м. соборъ, соборчикъ.
 Synonym, adj. однозначущий.
 Synonymik, f. наука о однозначущихъ виразахъ.
 Syntag, f. словоладъ.
 Synthese, f. синтеза.
 Synthetisch, adj. зборный.
 Syrup, м. сирупъ.
 System, п. укладъ, уложеніе, системъ.
 Systematisch, adj. систематичный.

Т. Т.

Tabak, м. табака ; тютюнь.
Tabakbau, м. управа тютюну овер табаки.
Tabakbeutel, м. капчукъ.
Tabakblätter (pl.), тютюневе листе.
Tabakbüchse, f. пушка для тютюну.
Tabakdose, f. табакерка.
Tabakhandel, м. торгъ табакою (тютюномъ).
Tabakhändler, м. торгующий тютюномъ.
Tabakstäbchen, п. скриночка до тютюну.
Tabakspfeife, f. люлька, файка.
Tabakspflanze, f. тютюнь.
Tabakrauch, м. димъ тютюневий.
Tabakraucher, м. курецъ, люлькарь.
Tabakrohr, п. цибухъ.
Tabakschmucker, м. курецъ.
Tabakschmucker, м. табачникъ.
Tabakspinner, м. табачникъ, тютюнярь.
Tabakstopfer, м. f. Pfeifenstopfer.
Tabatiere, f. f. Tabakdose.
Table, f. таблица, табеля.
Tabellarisch, adj. табличный, табеллярный.
Tabernakel, п. f. Stifzhütte; дарохранильница.
Tabulett, п. товарна скрина.
Tabulettträger, м. крамарь мандрующий.
Tachtel, f. по-за-ушъ.
Tachygraphie, f. f. Schnellschreibekunst.
Tact, м. тактъ, складъ.
Tabel, м. догана, лайка, пригана ; ганьба ; блудъ.
Tabelhaft, adj. вартый догани овер ганьби.

Tabellos, adj. бездоганный
Tabeln, v. а. хулити, гудити, доганыти, дорѣкати, ганьбити.
Tabelfucht, f. наклонность (нахильность) до хуленя.
Tabelfüchtig, adj. наклонный (нахильный) до хуленя, рядаливий.
Tabelfüchtige, f. рядаливецъ.
Tabelwort, п. хульне слово.
Tabler, м. хульникъ, ганьбитель.
Tafel, f. таблица ; дошка ; столъ.
Tafelbier, п. столове пиво.
Tafelgelber (pl.), столовъ грошъ.
Tafelgemach, п. столова комната.
Tafelgeräthe, п. столове начинъ.
Tafelgut, п. столовъ добра.
Tafelmusik, f. столова музика.
Tafeln, v. п. застоломъ сидѣти, кушати, ѣсти.
Täfeln, v. а. выкладати (убирати) дошками овер табличками, таблювати.
Tafelstein, м. табличка.
Tafeltuch, п. настольникъ, скатерка.
Tafelung, f. Täfelwert, п. выкладане дошками овер табличками, дошкове мощене.
Tafelzeug, п. столове бѣле овер платѣ.
Tafelzimmer, м. столова комната.
Taffet, м. китайка.
Taffetband, п. китайкова стрѣчка.
Taffetweber, м. китайникъ.
Taffen, adj. китайковий.
Tag, м. день, днина ; bei Tage днѣмъ, за видка, за дня ; vor Tage до соньця, до свѣта ; den Tag vorher въ передодню, на передодни ; den Tag darauf на другой день ; eines Tages одного дня, разъ ; den ganzen Tag че-

реазъ цѣлый день; dieser Tage сими днями; über acht Tage черезъ (за) тиждень oder недѣлю; Tag für Tag що-день, кождоу днини; es wird Tag свитае, зорѣе, днѣе; bis auf diesen Tag по сей (нигѣшнйй) день; der Tag nimmt ab день малѣе (меншае); ein finstterer Tag хмарный день; an den — legen виявити, вияснити; es liegt am Tage очевисно, очевидячки, якъ на долони, бизоვნю; zur Tageszeit за дня; der längste Tag найдовншйй (найбольшйй) день.

Tagearbeit, f. денна робота.

Tagebericht, m. денный рапортъ.

Tagebuch, n. дневникъ.

Tagebueb, m. лѣнивееъ, нероба.

Tagebienst, m. паньщина.

Tagefahrt, f. денна ѣзда; речинець (звѣздный).

Tagefalter, m. денный мотиль.

Tagefang, adv. цѣлыми днями.

Tagefohn, m. денна платня, денный гробъш.

Tageelöhner, m. (денный) заробникъ.

Tageelöhnerin, f. заробница (денна).

Tageemarsch, m. день походу.

Tagen, v. n. днѣти, зарѣти, зорѣти, на день займатися ober благословитися.

Tageerise, f. день ѣздн.

Tageerbruch, m. свѣтъ, досвѣтъ, досвѣтокъ.

Tagebefehl, m. денный приказъ.

Tagesatzung, f. соймъ.

Tagesacht, f. верхна шибя (шахта).

Tagesfichte, f. денна горничя робота.

Tagesgleiche, f. ровнодень.

Tageehelle, f. ясность денна.

Tageelänge, f. довгость дня.

Tageslicht, n. денне свѣтло.

Tagesordnung, f. денный порядокъ.

Tagesstunde, f. денна година.

Tageszeit, f. денный часть.

Tagewähler, m. повѣрчивый въ днѣ.

Tageweise, adv. днями, въ день.

Tagewerk, n. денна робота.

Täglich, adj. щоденный, денъшний, насушный.

Tagtäglich, adj. щоденный, щодневный.

Tagthierchen, n. подеенька, денница.

Tag und Nacht, f. Кухтвейзен.

Tag und Nachtgleiche, f. поровень денна и ношна.

Tagvogel, m. денный мотиль.

Taille, f. станъ, зрасть, рѣсть.

Tafel, n. ливви (pl.), посторонки (pl.); зволючъ.

Tafeln, v. a. обливати.

Tafelwerk, n. ливви (pl.), посторонки (pl.).

Taktik, f. тактика, складность.

Taktiker, m. тактикъ.

Taktisch, adj. тактичный, складный.

Talar, m. сукня.

Talent, n. таланъ, талантъ, здобность, даровитость, даръ.

Talentvoll, adj. даровитый, здобный.

Talg, m. лѣй, смалець, сало.

Talgicht, adj. лоястий.

Talgig, adj. лояный.

Talglucht, n. лояна свѣчка.

Talisman, m. тализманъ.

Talk, Talkstein, m. лоекъ.

Talmud, m. тальмудъ.

Talmudisch, adj. тальмудичный.

Tamarinde, f. Tamarindenbaum, m. тамаринда.

Tamariske, f. Tamariskenbaum, m. тамаршонокъ.

Tambour, m. добошъ, добушъ; f. Trommelschläger.

- Taub, m. f. Geschwätz; (unnützes Zeug) марниця, дурниця, нвсентниця; чачка.
 Täubelei, f. пустота, бавка, гайка.
 Täubelhaft, adj. омизъний, забавний, бавний.
 Täubeln, v. п. голубитися, бавитися, гаѣтиса, пеститиса.
 Täudler, m. пустый, пестый; недбалець.
 Tangente, f. стична.
 Tangelholz, n. f. Nadelholz.
 Tanne, f. ялиця, ялина.
 Tannen, adj. яличний.
 Tannenharz, n. ялична смола.
 Tannenholz, n. ялина.
 Tannentwald, m. яличний лѣсъ.
 Tannhirsch, m. f. Dammhirsch.
 Tante, f. тѣтка.
 Tanz, m. танець, танокъ, гулянка.
 Tanzbär, m. танцюющий медвѣдь.
 Tanzboden, m. комната одъ одер до танцю, гуляцька комната.
 Tänzchen, n. танокъ.
 Tanzen, v. а. ипд п. танцювати, гуляти, плясати.
 Tänzer, m. гулящий, тачечникъ, таньчикъ, гуляка.
 Tänzerin, f. танечница, гулячка.
 Tanzkunst, f. таночна штука.
 Tanzlustig, adj. гулящий, любящий танцювати.
 Tanzplatz, m. мѣсце до танцю.
 Tanzschuh, m. черевикъ до танцю.
 Tanzsucht, f. пристрасть до танцю.
 Tapet, n. коверець, килимокъ; etwas auf das Tapet bringen згадати о чѣмъ.
 Tapete, f. обой.
 Tapetieren, v. а. обивати.
 Tapetierer, m. обивачъ.
 Tapfer, adj. хоробрый, мужний, валкий, бравый.
 Tapferkeit, f. хоробрость, мужество.
 Tappe, f. лаба.
 Tappen, v. п. f. herumtappen.
 Täppisch, adj. брусоватый, нагуловатый.
 Tara, f. тара.
 Tarantel, f. волооський паукъ.
 Tarif, m. тарифа.
 Tarock, n. тарокъ.
 Tartar, m. Татаринъ.
 Tasche, f. кишениа, карманъ.
 Taschenbuch, n. карманна одер кишонна книжка.
 Taschendieb, m. кишонний одер карманний злодѣй.
 Taschengeld, n. карманнй одер кишоннй грошъ.
 Taschenkalender, m. карманний мѣсяцесловъ.
 Taschenscheck, m. морський ракъ.
 Taschenmesser, n. карманнй ножикъ.
 Taschenspiegel, m. карманне зеркало.
 Taschenspieler, m. фаринникъ.
 Taschentuch, n. хустка до носа.
 Taschenuhr, f. карманнй годинникъ.
 Taschenwörterbuch, n. словарець.
 Täschner, m. калитникъ, скринярь.
 Täschchen, n. чарочка, блюде.
 Tasse, f. чарка, чашка, блюдо.
 Taste, f. влявишь.
 Tasten, v. а. f. herumfühlen.
 Taster, Tasterzirkel, m. токарське кружало.
 Tatar, m. Татаринъ.
 Tatarisch, adj. татарський.
 Tätscheln, v. а. гладити.
 Taze, f. лаба.
 Tau, n. ливна, посторонокъ.
 Taub, adj. глухий; пустий, порожний.
 Täubchen, n. голубець.
 Taube, m. глуханъ, глухунъ.
 Taube, f. голубець, голубъ, буркунь; das Weibchen голубица, голубка.

Таубенауген (pl.), голубяча очь.
 Таубенеи, n. голубяче яйце.
 Таубенфуß, m. f. Schnabelkraut, Hahnensfuß.
 Таубенхауß, m. голубникъ.
 Таубенкранер, m. голубяръ.
 Таубенmist, m. голубячий калъ.
 Таубенnest, n. голубяче гнѣздо.
 Таубenschlag, m. голубникъ.
 Таубер, m. голубецъ.
 Таубheit, f. глухота.
 Таubin, f. голубка.
 Таubnessel, f. глуга кропива, глукавка, куряча слѣпота.
 Таubstumm, adj. глухонѣмный.
 Таubstummenanstalt, f. закладъ глухонѣмныхъ.
 Таubstummenlehrer, m. учитель глухонѣмныхъ.
 Таuschen, v. a. занурити, мачати; v. n. зануриться.
 Таucher, m. нурецъ, нирецъ.
 Таucherglocke, f. нурковий звонъ.
 Таufbecken, n. хрестильница.
 Таufbund, n. хрестний завѣтъ.
 Таufe, f. хрестъ, хрестини.
 Таufen, v. a. хрестити, крестити.
 Таufer, m. хреститель.
 Таufhandlung, f. хрестини (pl.).
 Таufhemd, n. хрестна сорочка.
 Таufstissen, n. подушка до хрещена.
 Таufstling, m. хрестна дитина.
 Таufmahlszeit, f. хрестини (pl.).
 Таufname, m. хрестне имя.
 Таufpathe, m. кумъ.
 Таuffchein, m. метрика.
 Таuffstein, m. хрестильница.
 Таuffwasser, n. хрестна вода.
 Таuffzeuge, n. хрестний отецъ, кумъ.
 Таugen, v. n. здатися, годитися.
 Таugenichts, m. непотрѣбъ.
 Таuglich, v. a. здбный, догодный, способный, здатий.

Таугlichkeit, f. здбность, способность.
 Таumel, m. заворотъ головы, одуръ, задуръ.
 Таumelig, adj. одурений.
 Таumeln, v. n. киватися, лазити, гѣзти, котитися.
 Таusch, m. мѣнба, замѣнъ.
 Таuschen, v. a. обмантити, мантити, лурити.
 Таummeloch, m. лурѣйка, болиголовъ.
 Таuschen, v. a. мѣняти, замѣняти.
 Таuscherei, Таuschung, f. обмана ошука, ошукваня, манта.
 Таuschhandel, m. замѣнный торгъ.
 Таusend, int. кадукъ, чортъ; num. тысячъ.
 Таusenderlei, adj. тысячеричный.
 Таusendfach, tausendfältig, adj. тысячный, тысячеричный.
 Таusendfuß, m. стонога.
 Таusendgülbentraut, n. ясенецъ.
 Таusendjährig, adj. тысячлѣтний.
 Таusendnoten, m. гола яга.
 Таusendkünstler, m. чоловікъ одъ кождоъ работи, характерникъ.
 Таusendmal, adv. тысячъ рази.
 Таusend schön, n. стокоротъ.
 Таusendste, adj. тысячный.
 Таusendweise, adv. тысячами.
 Таutologisch, adj. тавтологичный.
 Таutvert, n. ливни (pl.), посторонки (pl.).
 Таgator, m. оцѣвникъ.
 Таge, f. цѣна; такса.
 Таgiren, v. a. цѣвити, оцѣвити.
 Таchnik, f. техника.
 Таchnisch, adj. техничный.
 Таchnologie, f. технология.
 Те deum, n. Тебе Бога хвалимъ.
 Таich, m. ставъ.
 Таichbinse, f. f. Binse.
 Таichfisch, m. ставова рѣба.

Zeichgelb, n. ставове, ставщина.
 Zeichgräber, m. ставокопъ.
 Zeichmeister, m. ставничий.
 Zeig, m. тѣсто.
 Zeigicht, adj. тѣстоватий.
 Zeigig, adj. тѣстовий.
 Zeigräbchen, n. тѣстовий рѣзецъ.
 Zeint, m. барва.
 Telegraph, m. далеконисъ, телеграфъ.
 Telegraphisch, adj. телеграфичний.
 Zeller, m. тарѣль, тарѣлка.
 Zellerchen, n. тарелецъ.
 Zellerförmig, adj. тарѣлковатий.
 Zellerleder, m. лизунъ.
 Zellerluch, p. скатерка.
 Zempel, m. храмъ, церковь, святиня.
 Zempelherr, m. храмовий рицаръ.
 Zepement, n. складъ тѣла, природа.
 Temperatur, f. температура.
 Zemperiren, v. a. f. Mäßigen, Milbern.
 Zempo, n. мѣра, часть.
 Zemporifiren, v. n. часувати.
 Zenafel, m. держало.
 Zenzenz, f. нахмъ, наклонъ, цѣль.
 Zenne, f. токъ.
 Zennegrab, n. гола яга.
 Zenor, m. теноръ.
 Zenorist, m. тенористъ.
 Zenorstimme, f. теноровий голосъ.
 Zerrich, m. коверецъ, килимокъ, покровецъ.
 Zerrin, m. речинецъ.
 Zerrinologie, f. терминология.
 Zerne, f. терно.
 Zerpentin, m. терпентина.
 Zerpentindöl, n. терпентиновий олѣй.
 Zerrain, n. земля, поле.
 Zerraffe, f. наспа, валъ.
 Zerrine, f. миска, ваза.
 Zerritorium, n. околъ, новѣтъ.

Zerrorismus, m. жорстокость, жорстока влада.
 Zertia, f. трета кляса.
 Zertianer, m. ученикъ третоѣ кляси.
 Zerzerol, n. f. Puffer.
 Zerzett, n. терпецъ.
 Zest, m. тестъ.
 Zestament, n. записъ, завѣтъ.
 Zestamentarisch, adj. записний, завѣтний.
 Zestamenterbe, m. записний дѣдичъ.
 Zestamentlich, adj. записний, завѣтний.
 Zestator, Zestirer, m. записовачъ.
 Zestimonium, n. свѣдоцтво.
 Zestiren, v. n. зробити записъ.
 Zeufel, m. чортъ, бѣсъ, кадукъ, дѣлко; er weiß den Zeufel davon о томъ нѣчого не знав.
 Zeufelchen, n. чортикъ.
 Zeufelei, f. бѣсовщина.
 Zeufelisch, adj. чортѣвський, бѣсовський, бѣсѣй, дѣлчий, сотонський, вражий, анахтемський.
 Zeufelabbiß, m. чортова трава.
 Zeufelbanner, m. заклиначъ.
 Zeufelbraten, m. бѣсовська страва.
 Zeufelkerl, m. бѣсовський чоловѣкъ.
 Zeufelkind, n. бѣсовське дитя; тхѣръ.
 Zeutfch, adj. нѣмецький.
 Zert, m. текстъ, рѣчь.
 Zhat, n. долина, долъ (байракъ).
 Zhatbewohner, m. долинянъ, подоланъ.
 Zhaler, m. таларъ.
 Zhalweg, m. подѣлно дорога.
 Zhat, f. дѣло, справа, рѣчь (f.); in der Zhat дѣсно, справдъ, ба; auf frischer Zhat за горяча.
 Zhatendurst, m. жадоба дѣль.
 Zhäter, m. справникъ.
 Zhäterin, f. справница.

Thätig, adj. робѳтний, робѳтящій, робучий, дѳляющий, дѳьяльнйй.

Thätigkeit, f. дѳьяльнѳсть.

Thätlich, adj. насильнйй; adv. дѳломъ.

Thätlichkeit, f. насилл, насильне дѳлане.

Thatsache, f. билица, подѳя.

Thau, m. росá.

Thauen, v. n. росити, падати (о росѳ); таяти, розтавати, потавати.

Thauig, adj. росистий.

Thautropfen, m. капля роси.

Thautwetter, n. тепѳнь, ѳдмякъ, ѳдволожъ.

Thautwind, m. теплий вѳтеръ.

Theater, n. театръ, позорище, зрѳлиско.

Theatralisch, adj. театральнйй.

Thee, m. чай.

Theebaum, m. чайне дерево.

Theebüchse, f. чайница, чайникъ.

Theefanne, f. чайникъ.

Theetessel, m. чайний котель.

Theelöffel, m. чайна ложка.

Theemaschine, f. самовáръ.

Theer, m. смола, доготъ.

Theerbrenner, m. догтарь, смоляръ.

Theerbrennerei, f. смолярня, догтарня.

Theeren, v. a. мазати догтѳмъ ober смолю.

Theerhütte, f. догтарня, смолярня.

Theerig, adj. смѳльный, замурганнйй догтѳмъ.

Theerofen, m. смолярська печь.

Theerpaudel, f. мазничка, мазница.

Theerpinsel, m. квачъ.

Theertonne, f. смѳльна бочка.

Theetasse, f. чарка до чаю.

Thetrinker, m. любовникъ чаю.

Theil, m. часть, пайка, частица; (Antheil) доля, часть; (Partei) сторона; Theil haben удѳлувати; ich meines Theils що до мене

(тикався); größten Theils по бѳлшѳй части.

Theilbar, adj. роздѳльнйй, подѳльнйй, подѳлстий.

Theilbarkeit, f. подѳлстѳсть, роздѳльнѳсть

Theilchen, n. частичка, часточка, пайка.

Theilen, v. a. дѳлити, роздѳлити.

Theilen, n. дѳлене, роздѳлене, роздѳль

Theiler, m. дѳлитель.

Theilhaber, m. участникъ, спѳльникъ.

Theilhaftig, adj. участнйй, мающйй участь ober удѳль удѳлующйй.

Theilhaftigkeit, f. участнѳсть, удѳлуване.

Theilnahme, f. удѳлуване.

Theilnehmung, f. удѳль.

Theils, adv. частею.

Theilung, f. дѳлене; подѳль.

Theilungsvertrag, m. умова подѳлу.

Theilungszeichen, n. знакъ роздѳлення.

Theilweise, adv. частями.

Theist, m. боговѳрникъ.

Theismus, m. вѳра въ Бога.

Thema, n. тема.

Theolog, m. болословъ.

Theologie, f. богословие.

Theologisch, adj. богословський.

Theokratie, f. теокрация.

Theorem, n. теоремать.

Theoretisch, adj. теоретичнйй.

Theorie, f. теория.

Thermometer, n. тепломѳръ.

These, f. теза.

Thuer, adj. дорогйй; — werden дорожѳти.

Thuerung, f. дорожнйй.

Thier, n. живина, звѳръ, звѳря.

Thieranbeter, m. поклонникъ звѳрять.

Thierart, f. рѳдъ звѳрять.

Thierarzneikunst, f. штука лѣченя звѣрять.
 Thierarzt, m. кововаљъ.
 Thiergarten, m. звѣринець.
 Thiergefecht, n. звѣрина тровля (бита).
 Thierheit, f. звѣрство.
 Thierisch, adj. звѣрячий, звѣрскій.
 Thierheute, f. тровля.
 Thierfreiß, m. звѣринець небесный.
 Thierquäler, m. мучитель звѣрять.
 Thierreich, n. царство звѣрять.
 Thierwelt, n. вся живина.
 Thon, m. глина.
 Thonartig, adj. глинистый.
 Thonerde, f. глиниста земля, глина.
 Thönern, adj. глиняный.
 Thongrube, f. глинная яма.
 Thonicht, adj. глинистый.
 Thonig, adj. глинный, глинистый.
 Thonfugel, f. глиняна куля.
 Thonschiefer, m. лупокъ глинистый.
 Thor, n. ворота, брама, лѣска, лѣса.
 Thor, m. дурень, дуракъ, глупецъ, дурбаръ.
 Thorband, n. завѣса.
 Thorflügel, m. крыло у ворѣтъ (у брами, у лѣски).
 Thorgeld, n. брамове.
 Thorhüter, m. воротаръ, брамный, дверникъ.
 Thöricht, adj. глупый, дурный, нерозумный.
 Thörin, f. дурачка, дура.
 Thorschließer, Thorthwärter, m. дверникъ, брамный.
 Thorschloß, n. замокъ у ворѣтъ ober у брами.
 Thorschluß, m. запиране ворѣтъ.
 Thorschlüssel, m. ключъ одъ ворѣтъ ober одъ брами.
 Thorschreiber, m. брамный писаръ.

Thorsperre, f. запиране ворѣтъ ober брами.
 Thortwache, f. сторожа брамна, сторожа у ворѣтъ.
 Thortweg, m. ворота.
 Thortweit, adv. на розтвѣръ.
 Thorzettel, n. пропуска.
 Thran, m. рыбачий тукъ, транъ.
 Thranfen, n. слѣзка, слѣзочка, слѣзонька.
 Thräne, f. слѣза, слеза.
 Thränen, v. n. плакати, проливати слѣзы.
 Thränenbach, m. потѣкъ слѣзь.
 Thränenbirke, f. плауча береза.
 Thränenbrüße, f. слѣзна зовза.
 Thränenfistel, f. слѣзотѣкъ.
 Thränenfluß, m. потѣкъ (вливъ) слѣзь.
 Thränenloß, adj. безслѣзный.
 Thränenquelle, f. жерело слѣзь.
 Thränenstrom, m. струя слѣзь.
 Thränenthal, n. долина плачу.
 Thron, m. престѣлъ, стѣлъ.
 Thronbesteigung, f. вступлене на престѣлъ.
 Thronbeiberber, m. старающийя о престѣлъ.
 Thronen, v. n. царювати, володарити.
 Thronerbe, m. (Thronfolger) наследникъ престола.
 Thronfolge, f. наследство престола.
 Thronfolger, m. наследникъ престола.
 Thronhimmel, m. небо.
 Thum, m. s. Dom.
 Thun, v. a. und n. дѣлати, дѣяти, робити; zu — haben занятимъ бути, мати роботу; (hineinthun) класти ober положить въ що; mir ist darum zu — минѣ о се ходитъ (иде); einen Fall — уха-

сти; Erdoöhnung — набилити (наганути) о чѣмъ; närrisch — удавати дурного; еѣ thut Noth потреба чого.

Thun, п. дѣлане, дѣяне, работа.

Thunfisch, м. тунецъ.

Thunlich, adj. возможный.

Thür, f. дверь (pl.).

Thürangel, f. завѣса, завѣсъ, бѣгунъ (у дверей).

Thürbeschläge, п. окѡвъ у дверей.

Thürchen, п. дверцѣ, дверцята (pl.).

Thürflügel, м. крило (половинка) у дверей.

Thürfutter, п. одверцѣ (pl.).

Thürgerüst, п. подвоѣ (pl.).

Thürhafen, м. ключка у дверей.

Thürhüter, м. дверникъ.

Thürfettel, п. веретяжъ.

Thürklinke, f. клямка у дверей.

Thürklopfer, м. молотокъ у дверей.

Thurm, м. вежа, башня, башта; вязыця, тюрма.

Thurmbau, м. ставлене вежи.

Thürmchen, п. вежочка.

Thürmen, в. а. збивати на купу, класти на купу, громадити.

Thürmer, м. сторожъ вежовый.

Thurmfahne, f. хоругва на вежи.

Thurmförmig, adj. вежастый.

Thurmfalke, м. пустѡлка.

Thurmhoch, adj. високий въ вежу.

Thurmhöhe, f. височѣнь вежи.

Thurmknauf, м. бая.

Thurmschwalbe, f. f. Mauerfchwalbe.

Thurmspitze, f. конецъ вежи.

Thürriegel, м. засувъ у дверей.

Thürschloß, п. замокъ у дверей.

Thürschlüssel, м. ключъ ѡдъ дверей.

Thürschwelle, f. порогъ у дверей.

Thürsteher, м. дверникъ.

Thymian, м. материнка, щербецъ, пѣбрець, пѣбричокъ; марунка.

Tiara, f. папська коруна.

Ticken, в. а. дотрунитися, торкати.

Tief, adj. глубокий, глубокий; низкий; (beim Maß) въ глѣбъ, въ глѣбшки (с. асс.).

Tiefblick, м. глубокий зѡръ, переймливѡсть.

Tiefdenkend, adj. глубокомыслячий.

Tiefe, f. глубочѣнь, глѣбъ, глѣбочѣнь, глѣбѣнь, глѣбѡсть, глѣбокобѡсть; безодня, прѡбѡсть, пропасть.

Tiefebene, f. низководѡль.

Tiefgelehrt, adj. глубокоучений.

Tieffinn, м. Tieffinnigkeit, f. задума, задумчивѡсть; глубокомислѡсть.

Tieffinnig, adj. задуманный, задумчивый, глубокомыслячий.

Tiegel, м. ринка.

Tiene, f. кадка.

Tiger, м. тигоръ.

Tigerhaut, п. тигрова шкура.

Tigerherz, п. тигрине сердце.

Tigerhund, п. пестрый пѣсъ.

Tigerfalte, f. тигровый кѡтъ.

Tigern, в. а. пяткувати пестро.

Tigerpferd, п. строкатый кѡнь.

Tigertweibchen, п. тигрица.

Tilgbar, adj. сплатимый.

Tilgbarkeit, f. сплатимѡсть.

Tilgen, в. а. вигубити, викоренити; сплатити, заплатити, умертвити.

Tilgung, f. вигублене, викоренене; сплачене, умертвене.

Tinctur, f. тинктура.

Tinte, f. чорнило.

Tintenfaß, п. каламаръ.

Tintenfisch, м. чорнилецъ.

Tintenstecher, м. бикъ жидъ.

Tintenstecher, м. мазаъ.

Tuppen, в. а. дотикнутися (дотрунутися) концѣмъ пальца.

Tirabe, f. тирада.
 Tirailiren, v. п. герцювати.
 Tisch, m. столъ; bei Tische за столомъ; vor Tische передъ обѣдомъ.
 Tischbier, n. столове пиво.
 Tischblatt, n. столъница, столова дошка.
 Tischdecke, f. настольникъ, скатерка.
 Tischgänger, m. столѳвникъ.
 Tischgebet, n. обѣдна молитва.
 Tischgeld, n. столове.
 Tischgeräth, n. начине столове, знарядъ столовий.
 Tischgespräch, n. бесѣда при обѣдѣ oder при столѣ.
 Tischglocke, f. дзвѳнокъ до стола.
 Tischler, m. столяръ.
 Tischlerarbeit, f. столярська робота.
 Tischlerbursche, m. столярчукъ.
 Tischlerhandwerk, n. столярство.
 Tischlerin, f. столярка.
 Tischlied, n. столова пѣсня.
 Tischtuch, n. настольникъ, скатерка, скатерь.
 Tischwein, m. столове вино.
 Tischzeit, f. обѣдна пора, обѣди (pl.).
 Titel, m. надпись, заголовокъ, титулъ; Titel ohne Mittel благороднй хлѣба голоднй.
 Titelblatt, n. заголовный листъ.
 Titelfupfer, n. загодовна ритовина.
 Titeln, v. a. (tituliren) називати.
 Titelsucht, f. хѣтъ (жадоба) титуловъ.
 Titelsüchtig, adj. жадный титуловъ.
 Titular, adj. тируларный.
 Titularrath, m. титулярный радникъ.
 Titulatur, f. титулятура.
 Toast, m. заздоровъ.
 Toben, v. п. гѳморити, гомонѣти, горлати, галасати, галакати, бѣситися, шумѣти, гудѣти, ревѣти.

Toben, n. гукъ, шумъ.
 Tochter, f. донька, дочка, доня; die einzige — единачка, единиця.
 Tochterchen, n. доня, дѳнечка, дѳненька.
 Tochterkind, n. дитина доньки, внучка.
 Tochterkirche, f. дочерна церковъ.
 Tochterliebe, f. любовь доньки.
 Tochtermann, m. зять.
 Tode, f. мотокъ.
 Tod, m. смерть, безголове; скѳнъ; mit Tode abgehen умерти.
 Todbett, n. смертне лѳшко.
 Todblat, adj. блѣднй якъ смерть.
 Todesangst, f. смертна тривога.
 Todesanzeige, f. донесене о чийй смерти.
 Todesart, f. смерть, рѳдъ смерти.
 Todesbotschaft, f. звѣстка о смерти.
 Todesengel, m. ангель смерти.
 Todesfall, m. смертний приключай.
 Todesfurcht, f. тривога смертна.
 Todesfeier, f. панахида.
 Todesjahr, n. рѳкъ смерти.
 Todeskampf, m. боротьба зо смертию.
 Todesnoth, f. тривога смертна, скѳнъ.
 Todespein, f. мука смерти.
 Todesrachen, m. пропасть смертна.
 Todes Schlaf, m. смертний сонъ.
 Todes Schmerz, m. смертний бѳлъ.
 Todes Schrecken, m. смертна тривога, смертний страхъ.
 Todes Schweiß, m. смертний потъ.
 Todesseufzer, m. смертний воздохъ.
 Todesstrafe, f. смертна кара.
 Todesstreich, m. смертний ударъ.
 Todesstunde, f. година смерти.
 Todestag, m. день смерти.
 Todesurtheil, n. смертний засудъ, засудъ на смерть.
 Todestwunde, f. смертна рана.
 Tobfeind, m. смертний ворогъ.

Тодфеиндшффт, f. смертна ненависть, ненависть овер гѳвъ на смерть.
 Тодфрант, adj. смертнохорий.
 Тодшлаг, m. забѳйство.
 Тодсѳнде, f. смертний грѳхъ.
 Тодт, adj. неживий, умерший, мертвий, бездушный, покодйный.
 Тѳбтен, v. а. забити, убити.
 Тодтенант, n. поминки, поминальна служба, панахида.
 Тодтенбахе, f. мари (pl.).
 Тодтенбеине (pl), кости помершихъ.
 Тодтенбешвѳрер, m. заклиначъ помершихъ.
 Тодтенблаш, adj. смертельно-блѳдий.
 Тодтенблуме, f. купчакъ.
 Тодтенфарбе, f. блѳда барва.
 Тодтенфеие, f. поминальное свято.
 Тодтенгебеин, n. кости помершихъ.
 Тодтengerippe, n. кодстнякъ.
 Тодтengerѳшт, n. катафалѳкъ.
 Тодтенгешпеншт, n. душа покодйного овер помершого, мара, мертвецъ.
 Тодтенглоде, f. звѳнъ погребовий.
 Тодтенграб, n. грѳбъ помершого.
 Тодтенграбер, m. гробаръ, грѳбникъ; могилакъ.
 Тодтенхауд, f. мертва рука.
 Тодтенхеинд, n. смертна сорочка.
 Тодтенкшеид, n. смертна одѳжъ.
 Тодтенкопф, m. мертвецъка голова; мертвоголовка.
 Тодтенкранц, m. смертний вѳнець.
 Тодтенлиб, n. смертна пѳсня.
 Тодтенлисте, f. списъ помершихъ.
 Тодтеннахл, n. поминки (pl.).
 Тодтенноффер, n. покодйна (поминальна) жертва.
 Тодтенсшеин, m. смертна посвѳдка.
 Тодтенштриче (pl), ѳсила смертна.
 Тодтентанц, m. мертвецъкий танѳць.
 Тодтентрагер, m. двигаръ мерцѳвъ.
 Тодтенуот, f. деревный червакъ, червотока.

Тѳдтер, m. убийникъ.
 Тодтсеинд, n. смертельный ворогъ.
 Тодтгеборен, adj. жмерлородный.
 Тѳдтлѳш, adj. смертельный.
 Тѳдтлѳшкшеит, f. смертельность.
 Тодтшшеишен, v. а. застрѳлти.
 Тодтшлаг, m. убийство, убѳйство.
 Тодтшлагер, m. убийникъ, убѳйникъ.
 Тодтшлагерин, f. убийница, убѳйница.
 Тѳдтунг, f. убите, убѳйство.
 Тодт, Тодтшtein, Дуадтtein, m. тофъ.
 Тодтlette, f. туалета.
 Тодтерант, adj. терпячий, терпимый.
 Тодтеранц, f. терпеливость, терпимость.
 Тодтерирен, v. а. терпѳти, зносити.
 Тодт, adj. ѳсноватый, скажений, галатиноватый, божевольный, збожевольный, навѳженный, дурѳлий; tolles Zeug дурницъ (pl.).
 Тодтлапфел, m. скажена ягода.
 Тодтдрейшт, adj. зуховатый, смѳливый.
 Тодтше, m. ѳсноватець.
 Тодтшен, v. n. ѳсноватѳти, дурѳти, казитися.
 Тодтшауд, n. божевольня, дѳмъ божевольный.
 Тодтшхаудлер, m. ѳсноватый.
 Тодтшеит, f. ѳсноватѳсть, скаженѳсть, божевольность.
 Тодткопф, m. ѳсноватый, галатинъ, дурѳий, навѳженный.
 Тодтштраут, n. бѳлаунъ, вѳмица.
 Тодтшѳйн, adj. зуфалий, зуховатый.
 Тодтшѳйншеит, f. зуфалѳсть, зуховатѳсть.
 Тодтштурм, m. ледзъ.
 Тодтшмушт, f. скаженѳсть.
 Тѳдтпел, m. бовванъ, пенъ, колода, брусь, бандура, нюонъ, нюонька, чѳпъ, туманъ, валуйко.

Tölpelci, f. бовванство, брусова-
тостъ.

Tölpelhaft, tölpisch, adj. брусоватий,
глупий, бандуроватий, дурнова-
тий, дурбарский.

Tombac, m. томбакъ.

Ton, m. тонъ, звукъ, голосъ; (Ac-
cent) наголосъ; den Ton angeben
передъ вести, проводить.

Tonangebeter, m. передовець, провод-
никъ.

Tonart, f. тонъ въ музицѣ.

Tönen, v. п. издавати голосъ, зву-
чати.

Tönend, adj. звонкий, звенчастий.

Tonfall, m. упадане тону.

Tonkunst, f. музыка.

Tonkünstler, m. музыка, музыкантъ.

Tonleiter, f. свала, музыкална аз-
бука.

Tonlos, adj. беззвучный.

Tonne, f. бочка.

Tonnenband, n. обручъ.

Tonshbe, f. наголоска.

Tonwerkzeug, n. музыкальный инстру-
ментъ.

Torax, m. топасъ, блестинець.

Topf, m. горнець, горшокъ.

Töpfchen, n. горня (4 Decl.)

Töpfer, m. гончаръ, ганчаръ.

Töpferarbeit, f. гончарская работа,
глиняна работа.

Töpfererde, f. гончарская земля.

Töpfergeschirr, n. гончарская (гли-
няна) судина.

Töpferhandwerk, m. гончарские ре-
мѣсло.

Töpfern, adj. гончарский, глиня-
ный.

Töpferofen, m. горникъ.

Töpferthon, m. гончарская глина.

Töpferzeug, n. гончарская работа.

Topfstuchen, m. коровай.

Topfmarkt, m. гончарский торгъ.

Topfstein, m. горневый камень.

Topograph, m. топографъ.

Topographie, f. топография.

Topographisch, adj. топографский.

Topf, int. згода, ну.

Torf, m. торфъ.

Torfheide, f. s. Zimmerschön.

Torkeln, v. n. s. Taumeln.

Tornister, f. заплъчникъ, бордюгъ,
танистра.

Tort, m. кривда, досада.

Torte, f. тортъ.

Tortenpfanne, f. тортова сковорода.

Tortur, f. мука, битка, мукарня.

Tosen, v. п. шумѣти, хвилювати.

Total, adj. цѣлий, весь, загалный;
на глумъ, до нащиту.

Totalität, f. цѣлостъ.

Touffiren, v. a. доторкнути ся чого.

Tour, f. бѣгъ, дорога, обѣгъ; черга.

Toxilogie, f. наука о трѣйлѣ (о
трутинахъ).

Trab, m. гонъ, ризъ.

Trabant, m. грабантъ, проводникъ.

Traben, v. п. гономъ йти (ѣхати),
рисомъ ѣхати.

Traber, m. рисакъ.

Tracht, f. оберемокъ, наруче; ко-
ромислю; (von Speifen) давка,
дане; die — junger Thiere по-
мѣтъ; die Art, wie man sich trägt
стрѣй, убрание.

Trachten, v. п. старатися, побива-
тися о що, шукати чого; дома-
гатися, хотѣти, запопадати; einem
nach dem Leben — наставати на
чие жите.

Trachten, n. шукане, домагане, за-
попади (pl.).

Trächtig, adj. плѣдний, кѣтний, по-
росний, тѣльный, жеребний.

Tractament, n. честини, гошечне,
угошечне; поступокъ; платня.

Tractat, п. трактатъ, пересправа, умова; розправа.
 Tracteurhaus, п. гостинница, харчевня.
 Tractiren, v. а. илб п. честити, честувати, угощати, гостити; поступати зъ кимъ; (unterhandeln) пересправляти, умовлятися.
 Tractirer, м. гостинникъ.
 Tradition, f. переказъ, традиция.
 Tragaltar, м. носимий олтарь.
 Tragbahre, f. носила (pl.), носѣ (pl.), мари (pl.).
 Tragbalken, м. свѣлокъ.
 Tragband, п. шлѣйки (pl.), шийки (pl.).
 Tragbar, adj. носимий; плодний, урожайний.
 Trage, f. носила (pl.), носѣ.
 Träge, adj. f. Faul.
 Tragebett, п. носиме лѣшко.
 Tragehimmel, м. небо.
 Tragekorb, м. носимий кошкѣ.
 Tragelohn, м. плата одъ ношена.
 Tragen, v. а. носити, нести; владвати, родити; (einbringen) приносити; den Sieg davon — звѣжити, побѣдити; Sorge — старатися; (trächtig sein) бути плодною; etwas in ein Buch eintragen вписати въ книжку; v. п. (von Schickselgehren) нести, досягати; sich — носитися, одгатися; Sorge — старатися, пѣлуватися.
 Träger, м. двигаръ, ношакъ; anat. перший вязъ на шиѣ.
 Trägerin, f. двигарка.
 Trägerlohn, м. заплата за ношене (несене).
 Tragesessel, м. носила (pl.).
 Trägheit, f. лѣннество, недбалость.
 Tragifer, м. трагикъ.
 Tragikomisch, adj. трагикомичний.
 Tragisch, adj. трагичний.

Tragödie, f. сумоглядъ, сумогра, трагедия.
 Tragung, f. ношене.
 Traktament, п. f. Tractament.
 Trällern, v. п. спѣвати собѣ.
 Tram, м. f. Balken.
 Trampeln, trampfen, v. п. ногами ступати, тупати.
 Trampelhier, м. дромедаръ.
 Tränbelsn, v. п. гаѣтися.
 Trauf, м. напитокъ, напѣй.
 Tränke, f. пѣйло; корито.
 Tränken, v. а. напувати, пѣйти; напускати.
 Tränken, п. наповане, повне.
 Tränfrinne, f. напѣйне корито.
 Transsteuer, f. чопове.
 Transaction, f. f. Verhandlung.
 Transalpinisch, adj. заальпийський.
 Transcendental, adj. надзмісловий; надпонятний.
 Transitohandel, ш. торгъ провозовий.
 Transitiv, adj. переходний.
 Translation, f. f. Uebersetzung.
 Traducteur, м. перекладачъ.
 Transmigration, f. f. Völkerverwanderung.
 Transparent, adj. прозорний, прозористий, прозорний.
 Transparent, п. прозракъ.
 Transpiration, f. прозвѣ.
 Transpiriren, v. п. випаруватися, втѣрѣти.
 Transport, м. перевѣзъ, провѣзъ.
 Transporteur, м. транспортеръ, кутомѣръ.
 Transportiren, v. а. перевозити, переправити.
 Transportschiff, п. перевѣзний корабель.
 Transubstantion, f. f. Wandlung.
 Transversal, adj. f. Quer.

Траппе, м. дрофа, дрохва, дропъ.
 Траппе, f. слядъ; дрохва.
 Траппен, trappfen, v. п. стукати ногами, тупати.
 Траффант, м. виставецъ тратки.
 Траффат, м. платникъ тратки.
 Траффент, м. давецъ тратки.
 Траффирен, v. п. дати тратку на кого.
 Тратте, f. тратка.
 Трättschen, v. п. ляпати, молоти.
 Траубе, f. грозно (кетягъ).
 Траубенartig, adj. грозноватий.
 Траубенfaft, м. сокъ виноградный.
 Трауен, v. п. вѣрити кому, уповати на кого; v. а. вѣнчати, дружити; ſich трауен ѡдважитися, вѣнчатися, дружитися.
 Трауер, м. жалоба, жаль.
 Трауерbirke, f. плакуча береза.
 Трауерbrief, м. листь жалосний ober сумний.
 Трауерbede, f. смутокъ.
 Трауерfall, м. сумний приключай, сумна пригода.
 Трауерflor, м. крепа.
 Трауерgebicht, п. жалобна ober сумна пѣсня.
 Трауерgerüft, п. катафалекъ.
 Трауерgefang, м. жалобна пѣсня.
 Трауерhauß, п. (Weibhauß) жалобний дѡмъ.
 Трауерjahr, п. рѡкъ жалоби.
 Трауерkleid, п. жалобна одѣжъ.
 Трауерlied, п. жалобна пѣсня дума.
 Трауерmahл, п. поминки (pl.).
 Трауерmantel, м. жалобна манта.
 Трауерmuſik, f. жалобна музыка.
 Трауерп, v. п. носити жалобу; сумувати, сумѣтувати, жалувати, банувати, тужити, бѣдкати, падъкати.
 Трауерп, п. жалоба, жаль.

Трауерпachricht, f. жалобна ober сумна звѣстка.
 Трауерpferd, м. жалобний кѡнь.
 Трауерrede, f. похоронна бесѣда.
 Трауерſchmuck, м. похоронний стрѡй.
 Трауерſpiel, п. сумогра.
 Трауербoll, adj. жалобний.
 Трауерweibe, f. плакуча верба.
 Трауербwagen, м. похоронний вѡзъ.
 Трауерweib, п. плачка.
 Трауерzeit, f. день жалоби.
 Трауфе, f. скапъ; жолубъ, ринва.
 Трауфeln, träufen, v. п. капати, течи, стѣкати; скапувати (v. а.).
 Трауфrecht, п. право скапу.
 Трауфrinne, f. жолубокъ.
 Траугебühren (pl.), оплата за вѣнчане.
 Траulich, adj. f. Vertraut.
 Траум, м. сонъ; мара, мана.
 Траумаufleger, м. толковникъ снѡвъ.
 Траумbild, п. привидъ, мара, видѣмо, помана.
 Траумbuch, п. сонникъ.
 Траумdeuter, м. толковникъ снѡвъ.
 Траүмен, v. а. ипб п. снитися, мерещитися, мрити, турати.
 Траүмер, м. сновида, маячникъ.
 Траүмерei, f. маячене, сновиджене.
 Траүмерifch, adj. сновидный, дрѣмливий; марный.
 Траүмgeſicht, п. привидъ, видѣмо, мара.
 Траүмleben, п. сонне жите.
 Траүмſeher, м. сновида.
 Траүп, adv. справдѣ, дѣйсно.
 Траүреbe, f. вѣнчальна бесѣда.
 Траүриг, adj. сумний, жалосливий, печаловитий, маркотный, жалобний.
 Траүригfeit, f. жаль, жалоба, смутокъ.
 Траүринг, м. обручка, вѣнчальный перстенъ.

Траусфайн, м. вѣнчальна метрика.
 Траут, adj. милый, дорогой.
 Трауунг, f. вѣнчане.
 Трауунгсбреде, f. вѣнчальна бесѣда.
 Трабестие, f. перелицеване.
 Трабестирен, v. а. перелищувати.
 Требер (pl.), молоть.
 Треден, v. а. тягнути.
 Тредсеил, п. тягуша ливва.
 Тресс, м. ударене; (in Karten) жолуль.
 Трессен, v. а. und п. лучити, лучати, цѣлити, ударити; (errathen) угадати, вгадати, обганути; вла-ти; (antreffen) застати, найти, зустрітнутися зъ кимъ, подиба-ти; (veranstalten) приготувити; getroffen werden бути раненимъ ober ударенимъ; sich — лучити-ся, пригодитися.
 Трессен, п. спотичка, битва; Vortreffен передна сторожа.
 Трессенд, adj. вдатний.
 Трессер, м. вигришъ.
 Трессlich, adj. f. Vortrefflich.
 Требеис, п. пливучий лѣдъ.
 Треiben, v. а. гонити, гнати, вигна-ти; wohin — куда гнати, загна-ти; (hineinschlagen) вбивати; Si-ppen — наганяти; Handel — тор-гувати, торговлю вести, зани-матися торговлею; Woffen — шу-тити; eine Sache weit — пере-ступити въ чѣмъ мѣру; v. п. скоро рости, випускати; auf dem Wasser пласти на водѣ.
 Треiber, м. гоничъ; пастухъ.
 Треибхаус, п. теплярня.
 Треибholz, п. сплавне дерево; пли-вуче дерево.
 Треибjagd, f. облазъ, облава.
 Треибsand, м. курний пѣсокъ.
 Треибwert, п. тягуше олово.
 Треибzeug, п. матия.

Треибeln, v. а. тягнути (корабель).
 Треибelweg, м. трийль.
 Треннбар, adj. роздѣльний.
 Треннbarkeit, f. роздѣльность.
 Треннен, v. а. роздѣлити, розлучи-ти, розвести, одлучити, оддѣлити; Genähetes — розпороти, пороти; sich — розлучитися, розойтися.
 Треннpunkte (pl.), роздѣловий знакъ.
 Тренnung, f. розлучене, розведење, роздѣлене.
 Тренсе, f. уздѣчка.
 Трепан, м. трепанъ.
 Трепанирен, v. а. трепанувати.
 Трессе, f. сходи (pl.), трати (pl.).
 Трессаф, п. тришакъ.
 Трессе, f. стоколоса, костерева, мѣтлиця.
 Трессе, f. треса, дуди.
 Трестер (pl.), видушки (pl.).
 Третен, v. а. und п. ступити, сту-пати, йти, доптати, наступити, надоптати, станути; in den Ehe-stand — вступити въ замѣже, (von Mannspersonen) женитися; Jemandes Ehre zu nahe — урвати кому чести, нарушити чью честь; der Wahrheit zu nahe — не гово-рити правди, брехати; in's Mit-tel — посередникомъ бути; die Wälge -- надувати мѣхи.
 Третрад, м. доптаюче колесо.
 Треу, adj. вѣрний; f. Genau, Richtig.
 Треубрuch, м. вѣроломство.
 Треуе, f. вѣрность, вѣра; ширость, сумлѣнность.
 Треуеgefinnt, adj. щиромислящий.
 Треуherzig, adj. добродушний; про-стодушний, щирый.
 Треуherzigkeit, f. добродушность, про-стодушность, ширость.
 Треулоз, adj. невѣрний, вѣроломний.
 Треулофер, м. спроневерникъ.

- Треусогтеит, f. вѣроломность.
 Triangel, m. троикутъ.
 Tribuliren, v. а. докучати, доскър-
 ляти.
 Tribunal, n. трибуналъ.
 Tribüne, f. мовница.
 Tribut, m. данина, дачъ (f.), драча,
 побъръ.
 Trichter, m. лѣйка.
 Richterförmig, adj. лѣйковатий.
 Trieb, m. паростокъ, бросокъ,
 бичъ; (die Handlung des Treibend)
 гонене, гнане. вигонъ; (Heerde)
 череда, стадо; (Antrieb) нагонъ,
 наклонность, хистъ, нахилъ, о-
 хота.
 Triebel, m. боднарський клинъ; f.
 Kurbel.
 Triebfeder, f. пружина, спружка;
 побудка.
 Triebkraft, f. гонюча сила.
 Triebrad, n. махове колесо.
 Triebfand, m. летучий (курний) пѣ-
 сокъ.
 Triebwerk, n. машинерия.
 Triefauge, n. текуче око.
 Triefäugig, adj. слъзоокый, мающий
 текучъ очи.
 Triefäugigkeit, f. слъзоокость.
 Triefen, v. n. капати, течи.
 Triefen, v. n. f. Trügen.
 Trieflich, adj. f. Trüglich.
 Triefe, f. клюба.
 Trift, f. череда, стадо; пасовисько,
 толока; вигонъ.
 Triftgeld, n. вигонщина.
 Triftgerechtigkeit, f. право пасовиська
 oder вигону.
 Triftig, adj. важний, основний.
 Triftigkeit, f. важность, основность.
 Triftrecht, n. право вигону.
 Trigonometrie, f. тригонометрия.
 Triller, m. трилъ, виводъ.
- Trillern, v. n. трилювати, виводити
 голосомъ.
 Trillion, f. трилионъ.
 Trinkbecher, m. чубарка.
 Trinken, v. а. und n. пити; паш-
 trinken попивати.
 Trinken, n. пите.
 Trinker, m. той що пѣ, пиякъ.
 Trinkgefäß, n. начине до пия.
 Trinkgelag, n. пиятика.
 Trinkgelb, n. тринкаль, грошъ на
 горѣвку.
 Trinkgesellschaft, f. товариство пия-
 чихъ (пияковъ).
 Trinkglas, n. шклянка.
 Trinksieb, n. пияцька пѣсня.
 Trinklust, f. охота до пия.
 Trinkschale, f. чубарка, чарка.
 Trinkspruch, m. заздоровъ.
 Trinksucht, f. пияцтво.
 Trinkwasser, n. вода до пия.
 Tripel, f. глинка до полизкованя;
 трипель; (in Zusammensetzungen)
 потройний.
 Tripp, m. трипа.
 Trippeln, v. n. дрипати.
 Tripper, m. триперъ.
 Tritt, m. ступане, ступа, ходъ;
 (Spur) слѣдъ; (zum Hinaufstei-
 gen) ступень, лавочка, ступка.
 Triumph, m. ослава, свита.
 Triumphiren, v. n. ликувати.
 Triumphirend, adj. ославний, лику-
 ючий.
 Triumphpforte, f. ославна брама.
 Triumphwagen, m. ославний възъ.
 Trivial, adj. простий, яловий.
 Trocken, adj. сухой; опрахлий.
 Trockene, n. сухе мѣсце, суха зе-
 мля.
 Trockenheit, f. сухость; холодность.
 Trockenplatz, m. сушисько.
 Trodnen, v. а. сушити; v. n. со-
 хнути, трягнути.

Троцпен, п. сушене.
 Trobbel, f. торока, бахрома.
 Tröbel, м. торгъ стариною (лохматемъ).
 Trödelstram, м. лохматный крамъ; старъ (f.), старина, драмъ, лохматъ.
 Trödelmarkt, м. лохматный торгъ.
 Trödeln, v. п. лохматемъ торгувати; гавтися, валандатися.
 Tröbler, м. лахманникъ.
 Tröblerin, f. лахманница.
 Trog, м. корито.
 Trollblume, f. f. Dotterblume.
 Trollen, v. а. und п. ходити, валандати; sich — геть йти.
 Trommel, f. тарабанъ.
 Trommelfell, п. шкура на тарабанъ.
 Trommeln, v. п. тарабанити.
 Trommelschlag, м. тарабанный ударъ.
 Trommelschlägel, Trommelstock, м. тарабанна палка.
 Trommelschläger, м. добушь, тарабанчикъ.
 Trommeltaube, f. туркавка, воркунъ.
 Trompete, f. труба.
 Trompeten, v. п. трубити.
 Trompetenschall, м. голосъ трубы.
 Trompeter, м. трубачъ.
 Trope, f. und м. тропъ.
 Tropp, м. глупакъ, дуракъ, повголовакъ.
 Troppbad, п. кропляста купель.
 Tröpfchen, п. капля, капелька, бриска.
 Tröpfeln, v. п. капати; v. а. кропити, накропити.
 Tropfen, м. капля.
 Tropfen, v. п. капати.
 Tropfenweise, adv. каплями.

Troppstein, м. капельникъ.
 Troppwein, м. капельне вино.
 Tropisch, adj. тропичный; — e Gegen den теплий-край, тепльвщина.
 Troß, м. f. Gepäck; череда, зволочъ.
 Troßbube, м. чура.
 Troßpferd, п. вючний конь.
 Trost, м. потъха, орада, розрада; nicht recht bei Troste sein несповна розуму бути.
 Tröstbar, adj. дакучийся потъшити.
 Trostbrief, м. потъшний листъ.
 Trostbringer, м. потъшитель.
 Trösten, v. а. тъшити, потъшити.
 Tröster, м. потъшитель, потъшникъ.
 Trösterin, f. потъшителька, потъшница.
 Trostgrund, м. причина до потъшеня.
 Trostlehre, f. наука потъхи.
 Tröstlich, adj. потъшающий.
 Trostlos, adj. непотъшний; безпотъшний.
 Trostlosigkeit, f. безпотъшность.
 Trostrede, f. потъшаюча бесѣда.
 Trostreich, adj. повный потъхи, потъшающий.
 Trostschreiben, п. потъшаюче письмо.
 Tröstung, f. тъшене, потъшене.
 Trostvoll, adj. повный потъхи.
 Trostwort, п. слово потъхи.
 Trott, м. f. Trab.
 Trotten, v. п. f. Traben.
 Trottoir, п. ходникъ.
 Troß, м. смѣлость, зүфалость, гордоватость; упертость, непокривность; zum — на перекору, на збитки.
 Troß, праер. не вважаючи на, мимо.

Troczen, v. п. бути упертимъ ober
 зуфалимъ; auf etwas — хвалитися
 чимъ, гордоватѣти; противитися.
 Troczig, adj. гордый, упертый, не-
 покорливый, зуфалий, бутный.
 Troczkopf, m. зуфалець.
 Trübe, adj. мутный. каламутный,
 кавный; мрачный, мрий, хмар-
 ный, забовдурений, невеселый.
 Trubel, m. f. Verwirrung, Unruhe.
 Trüben, v. а. мутити, каламутити,
 заколотити; sich — бовдуритися,
 бовччитися.
 Trübsal, f. ипд п. смутокъ, жаль,
 бѣда, клопѣтъ, скорбина, скорбъ
 (f.), нещасте.
 Trübselig, adj. смутный, скорбный,
 печаловитый.
 Trübseligkeit, f. скорбъ, бѣда, нужда.
 Trübsinn, m. задумчивость, задума.
 Trübsinnig, adj. задумчивый, зами-
 сленный.
 Truchseß, m. стольникъ.
 Trudel, m. лохмате, ляхмани (pl.).
 Trüffel, f. баранячѣ яйца, бара-
 рѣвки, земляне серпе.
 Trüffelhund, m. труфлевый песь.
 Trug, m. обмана, ошука, манта.
 Trugbild, n. мара, видѣмо, напо-
 вида.
 Trügen, v. а. обманути, обмантити.
 Trügerisch, adj. обманчивый, манти-
 вий.
 Truggestalt, f. мара, видѣмо.
 Trüglisch, adj. f. trügerisch.
 Trugschluß, m. хибне заключене.
 Truhe, f. скриня.
 Trumm, n. кѣнчикъ.
 Trümmer (pl.), розвалини (pl.), о-
 станки (pl.).
 Trumpf, m. козира.
 Trumpfen, v. а. ипд п. козиру да-
 ти; лаяти кого, грѣмати на ко-
 го.

Trunk, m. пите, напитокъ; пьянъ-
 ство.
 Trunkelbeere, f. f. Blaubeere.
 Trunken, adj. пьяный.
 Trunkener, m. пьяный, пьяница.
 Trunkenbold, m. пьяница, злокало,
 пьякъ.
 Trunkenheit, f. пьянство.
 Trunksucht, f. пьянство.
 Trupp, m. громада, купа, товпа.
 Gruppe, f. товариство.
 Gruppen (pl.), войско, полки (pl.).
 Gruppenweise, adv. громадами, пол-
 ками, товпами.
 Truthahn, m. индикъ.
 Truthenne, f. индикка.
 Tuberoſe, f. тубероза.
 Tuba, f. велика труба, труба.
 Tubus, m. далековидъ, дальновидъ.
 Tuch, n. сукно; f. Schnupftuch, Hals-
 tuch.
 Tuchartig, adj. похожий на сукно,
 мовъ сукно.
 Tuchbereiter, m. суконникъ.
 Tüchſchen, n. хистина; суконце.
 Tuchen, adj. суконный.
 Tuchfabrik, f. фабрика сукна.
 Tuchfabrikant, m. суконникъ.
 Tuchfärber, m. барваръ суконъ.
 Tuchfärberei, f. барварня суконъ.
 Tuchhandel, m. торгъ сукномъ; су-
 конный склепъ.
 Tuchhändler, m. суконникъ, сукон-
 ный купецъ.
 Tuchhandlung, f. торгъ сукномъ;
 er hat eine — онъ торгуе сук-
 номъ.
 Tuchhosen (pl.), суконный шаравари.
 Tuchladen, m. суконный склепъ.
 Tuchlappen, m. клопѣтъ сукна.
 Tuchmacher, m. суконникъ.
 Tuchmacherei, f. суконничество.
 Tuchmachergefelle, m. челядникъ су-
 конничий.

Зуфмантел, м. сукожна манта.
Зуфмануфактур, ф. сукожна руко-
 дѣля.
Зуфнабел, ф. шпилька до хустки.
Зуфпрессе, ф. тискаря до сукна.
Зуфрахмен, м. рамки до сукна.
Зушфеере, ф. сукожни ножицѣ.
Зушфеерер, м. постригачъ сукна.
Зуштит, adj. здобний, способний,
 здоровий, здалий, годящий; ве-
 лкий.
Зуштитгеит, ф. здобность, способ-
 ность, здалость.
Зушвааре, ф. сукожни товаръ.
Зушвебер, м. сукожникъ.
Зуше, ф. Зуѣ, м. лукавство, под-
 ступъ, зарада, хитрость, хитро-
 щѣ (pl.).
Зушф, adj. подступний, лукавий,
 хитрий, злосний; натуристий,
 норовистий.
Зуберн, в. а. путати.
Зугенд, ф. добродѣтель, правость;
 сила.
Зугендhaft, adj. добродѣтельный, пра-
 вий.
Зугендhaftigkeit, ф. добродѣтель-
 ность, правота.
Зугендlehre, ф. наука о добродѣ-
 тели.
Зугендlehrer, м. учитель добродѣ-
 теллий.
Зугендliebe, ф. любовь добродѣтели.
Зугенdreich, adj. добродѣтельный.
Зулпе, ф. тулипанъ.
Зулпенbaum, м. тулипанове дерево.
Зуммел, м. заворотъ головы, за-
 дуръ.
Зуммелшен, п. чарочка.
Зуммелн, в. п. котитися; в. а. го-
 нити, уганяти; sich — спѣшити,
 крутитися, томитися, копатися,
 побиватися, волочитися.

Зуммелплаз, м. боѣсько, боѣще,
 борище; герпъ.
Зумулт, м. ф. Ауfruhr, Lärm.
Зумулуариф, adj. ф. Ауfruhrerifch.
Зунше, ф. тринкъ, помазка.
Зуншен, в. а. тринкувати, помазу-
 вати, побѣляти.
Зуншер, м. тринкаръ, помазувачъ.
Зуншверт, п. тринкарська робота.
Зунте, ф. ф. Brûhe.
Зунтен, в. а. мачати, омочити.
Зупфел, м. крапка, цявка, бриска.
Зупфelig, adj. накраплюваний, цяк-
 кований.
Зупфелн, в. а. накрапляти, цятку-
 вати.
Зупфен, tupsen, в. а. дотикатися,
 торкатися, кивати, тикати.
Зурбан, м. турбанъ.
Зурфе, м. Турокъ, Бисурманъ.
Зурфей, ф. Турция.
Зуртф, adj. турецький, бисур-
 манський.
Зурфин, ф. Туркия.
Зуртф, м. туркусь.
Зурнен, в. п. займатися играми ги-
 мнастичними.
Зурнер, м. гимнастикъ.
Зурниер, п. рипарська игра.
Зурниерен, в. п. игри рипарски од-
 бувати.
Зурниерordnung, ф. приписъ о ри-
 парських играхъ.
Зурнкунст, ф. гимнастика.
Зурнlehrer, м. учитель гимнастики.
Зурнуѣ, м. черга.
Зурнплаз, м. мѣсце для игръ гим-
 настичнихъ.
Зурнzeug, п. гимнастичний знарядъ.
Зуртелтаубе, ф. горлиця.
Зуртелн, в. п. грукати.
Зуш, м. тушъ.
Зушчен, в. а. тушувати.

Tute, Tüte, f. трубка.

Tuten, v. п. трубити.

Twald, m. f. Dort.

Typus, m. горячка, тифусъ.

Typograph, m. f. Buchdrucker.

Typographie, f. f. Buchdruckerei.

Typographisch, adj. типографичный.

Typisch, adj. цѣховый, типовый.

Typus, m. цѣха, типъ; (die Typen) буквы, черенки.

Typann, m. тиранъ, спеколатъ, ярошь.

Typanni, f. тиранство, спеколатство, жорстокость.

Typannisch, adj. тиранський, спеколатський, жорстокий.

Typannisiren, v. а. тиранити.

ц. у. Оу.

Uebel, n. лихо, зло; (Krankheit) болѣсть, слабость, боль, хвороба; (Unglück) нещасте.

Uebel, adv. лихо, зло, недобре; es ist mir — млоѣть мене, вядить мене, гомотиться минѣ; — ansehen зло виглядати; — riechen смерѣти; adj. злий, лихий, недобрый, нездоровый, хорий; — gehen зло ся вести; — deuten на зло толкувати; — hören недочувати, глухий слухъ мати.

Uebelfeit, f. млоиность, вядость, нудь.

Uebelflang, Uebellaut, m. противный звукъ.

Uebellaunig, adj. злого розположеня, невеселий, безпоѣшний.

Uebellaunigkeit, f. зло розположене.

Uebelstand, m. недогода, недогодность.

Uebelthat, f. зло дѣло, проступокъ.

Uebelthäter, m. проступникъ, збродень.

Ueben, v. а. вправляти, заправляти, учить; sich — вправлятися до чого, учитися чого, накладатися до чого.

Ueber, adv. und praep. (с. асс. und dat) надъ, повижъ, на, черезъ,

o; über sich надъ собою; das ganze Jahr über черезъ цѣлий рѣкъ; ein Mal über das andere разъ наразъ, разъ поразъ; über tausend болѣшь тысячъ.

Ueberdauern, v. а. переорати.

Ueberall, adv. всюда, всюди, по вѣсѣхъ усюдахъ, всягда.

Ueberantworten, v. а. видати, ѡддати; вручити.

Ueberarbeiten, v. а. переробити; sich — надсадитися роботою, зробитися, втомитися роботою.

Ueberaus, adv. дуже, незвичайно.

Ueberbau, m. верхня будова, виставка.

Ueberbauen, v. а. надбудувати; v. г. розрушитися будовлею.

Ueberbehalten, v. а. мати (лишити) надъ потребу.

Ueberbein, n. мертва кѡстка.

Ueberbieten, v. а. болѣше блъ другого давати, переплачувати.

Ueberbildung, f. пересадне образоване.

Ueberbinden, v. а. перевязати.

Ueberblättern, v. а. перекинути листъ, перезрѣти; пересторонювати.

Уеберbleiben, в. п. лишиться, зоста-
тись.

Уеберbleibfel, п. останокъ, бракъ,
злишокъ.

Уеберblid, м. переглядъ, оглядъ.

Уеберbliden, в. п. переглянути.

Уеберblühen, в. г. перецвисти.

Уеберbot, п. наддавка.

Уеберbreiten, в. а. розпростерти,
перестелити.

Уеберbringen, в. а. принести, вру-
чити, подати, донести.

Уеберbringer, м. оддавникъ, одда-
венецъ.

Уеберbringung, ф. принесене, вруче-
не, подане.

Уеберbürften, в. а. перечистити
щёткою.

Уеберbeden, в. а. прикрити, накрыти.

Уеберbedung, ф. прикрытие, прикри-
ване.

Уеберdem, adv. кромъ того, зверхъ
того.

Уеберdenken, в. а. роздумати, розга-
дати, розгялювати.

Уеберdieß, adv. кромъ того.

Уеберdreschen, в. а. перемолотити.

Уеберdruf, м. несхочъ (м.), скука.

Уеберdrüßig, adj. скучный; — *wer-
den* скучити собъ що; *mir wird* —
минь ся втямило (скучило).

Уеберdüngen, в. а. перегнойти.

Уеберereilen, в. а. догнати, нагонити,
перестигнути, захопити; сква-
пно робити; *sich* — пережавити-
тись.

Уеберereilt, adj. поспѣшный, пережави-
тый.

Уеберereilung, ф. пережавъ.

Уеберerst, adv. поперекъ.

Уеберerein, adv. згодно, однако.

Уеберeinander, adv. одно надъ дру-
гимъ, одинъ надъ другимъ.

Уеберereinkommen, в. п. згодиться.

Уеберereinkommend, adj. згодный.

Уеберereinkunft, ф. згода; умова.

Уеберereinstimmen, в. п. згодиться.

Уеберereinstimmung, ф. згода, злагода.

Уеберereintreffen, в. п. згаджуватися.

Уеберereffen, в. г. объѣстися, обжер-
тись.

Уеберerefahren, в. а. переѣхати, пе-
реправитися.

Уеберerefahrt, ф. перевозъ, переѣздъ,
переправа.

Уеберerefall, м. нападъ, нашествъ.

Уеберerefallen, в. а. напасти; *von einer
Stanktheit überfallen werden* зане-
пасти, занедужати; *eine Furcht
überfiel ihn* страхъ его знявъ
(переймивъ).

Уеберerefeilen, в. а. обпилити.

Уеберerefirnissen, в. а. покостомъ по-
тягнути.

Уеберereflechten, в. а. оплести, пере-
плести.

Уеберerefliegen, в. п. перелетѣти.

Уеберerefließen, в. п. розливатися, ви-
ступити зъ береговъ, вилива-
тись.

Уеберereflügen, в. а. окружити.

Уеберereflüßig, м. достатокъ, лишность,
силь.

Уеберereflüßig, adj. лишний, падо-
статочный, надмѣрный.

Уеберerefracht, ф. надладунокъ.

Уеберerefrachten, в. а. переладувати.

Уеберerefressen, в. п. объѣстися.

Уеберerefrieren, в. п. перемерзнути,
замерзнути.

Уеберerefuhr, ф. перевозъ, переправа.

Уеберereführen, в. а. перевезти, пере-
правити; переконати.

Уеберereführung, ф. переконане.

Уеберerefüllen, в. а. переповнити.

Уеберerefüllung, ф. переповнене.

Уеберerefüttern, в. а. перекормити.

Uebergabe, f. отдавка, отдача.
 Uebergähren, v. г. перекисати, перекиснуги; киснучи влииватися.
 Uebergang, m. переходъ.
 Uebergeben, v. а. отдаати, передати, вручити; sich — гомоти мати, блювати.
 Uebergebirgisch, adj. загорный, загорский.
 Uebergewalt, n. наддавка.
 Uebergewalt, f. надналежность.
 Uebergewalt, v. а. перейти, переходити, йти черезъ; обйти, поминути, пропустити; mit Still-schweigen — не упоминати о чѣмъ; sich — сходитися, втомитися ходомъ; v. п. перейти; die Augen gehen mir über заливаюся слезами.
 Uebergewalt, f. переходжене, пропушено.
 Uebergewalt, n. перевага; перемогъ.
 Uebergießen, v. а. поливати, переливати.
 Ueberglücklich, adj. прещасливый, дуже щасливый.
 Uebergnädig, adj. премилюстивый.
 Uebergolden, v. а. позолотити.
 Uebergoldung, adj. позолочене.
 Uebergroß, adj. величанный, величезный.
 Ueberguß, m. поливка.
 Ueberhalb праер. f. Oberhalb.
 Ueberhalten, v. а. держати надъ чимъ.
 Ueberhand, f. f. Oberhand; — nehmen гору oder верхъ взяти.
 Ueberhang, m. надвись.
 Ueberhangen, v. п. надвисати.
 Ueberhängen, v. а. перевѣсити, надыгнути.
 Ueberhangend, adj. надвислый, вислый.

Ueberhartsein, v. а. заструпѣтися.
 Ueberhäufen, v. а. обсыпати, переповнити; überhäuft sein закиданнымъ бутн.
 Ueberhäufung, f. обсыпане, переповнене, закинене.
 Ueberhaupt, adv. загално; всего на-всего.
 Ueberheben, v. а. освободити, выбавити; sich — вивижшитися, гордоватѣти.
 Ueberhebung, f. освобождене, выбавлене; гордия.
 Ueberhelfen, v. п. помогчи перейти на другу сторону, переправити; допомагати кому.
 Ueberhin, adv. злегка, недбало, якъ будь; черезъ що.
 Ueberhobeln, v. а. перестругати.
 Ueberholen, v. а. догнати, переймити.
 Ueberhören, v. а. недочути, перечути; вислухати.
 Ueberhüpfen, v. а. und n. перескочити; онустити, замовчати о чѣмъ.
 Ueberhüpfung, f. перескокъ, перескочене.
 Ueberjagen, v. а. перегнати, перелетѣти; замучити гоненствъ, догнати.
 Ueberjährt, adj. старинезный, вѣковий.
 Ueberirdisch, adj. надземный, небесный.
 Ueberkämmen, v. а. перечесати.
 Ueberkaufen, v. г. дорого купити, за багато купити.
 Ueberkehr, f. згонищѣ (pl.), хмола, послядъ.
 Ueberkehren, v. а. вичиняти; перемятати.

Ueberflippen, v. п. пережитнуться, переважитися; пережити на одну сторону.
 Ueberflasterig, adj. надсяжневий.
 Ueberflatschen, v. а. дужше плескати одъ другого.
 Ueberfleden, v. а. обляпати, обляпати, обмазати.
 Ueberfleib, п. верхна одѣжъ, верхлянка.
 Ueberfleden, v. а. прикрити зъ верха.
 Ueberfleißern, v. а. обляпати, обляпати.
 Ueberflettern, v. а. перелѣсти на другу сторону.
 Ueberflug, adj. премудрий; f. Nase-weiß.
 Ueberfochen, v. п. переваритися, википѣти; v. а. переварити.
 Ueberkommen, v. п. перейти, переправитися; v. а. одержати, получить.
 Ueberkunft, f. переходъ, переправа.
 Ueberladen, v. а. переладувати, за багато накласти; облудувати.
 Ueberladung, f. переладоване.
 Ueberlang, adj. предовгий.
 Ueberlage, f. перекладина.
 Ueberlangen, v. п. доставати, доставати.
 Ueberlassen, v. а. зоставати, лишити, подати; уступити, передати; sich — оддатися.
 Ueberlassung, f. уступлене.
 Ueberlast, f. надвага; f. Beschwerlichkeit, Beschwerde.
 Ueberlasten, v. а. переладувати.
 Ueberlästig, adj. переладований; f. Beschwerlich.
 Ueberlauf, m. покладъ корабля; наговпъ, глотъ, глотнѳ.
 Ueberlaufen, v. п. розливатися, вилватися, скипати; zum Feinde —

утѣчи (перейти) до неприятеля; v. а. перебѣгти, скорше бѣгти одъ другого; es überläuft mich ein Schauer дрощъ мене переймае.
 Ueberläufer, m. збѣглець.
 Ueberlaut, adj. дуже голосний.
 Ueberleben, v. п. пережити.
 Ueberlegen, v. а. переложити, покласти що на що, приложити; (überdenken) обгадати, обдумати, розсудити, розгорнути (собѳ).
 Ueberlegen, adj. сильнѣйший, перемагающий.
 Ueberlegenheit, f. перевага, бѳльша сила, перемога, перемѳгъ.
 Ueberlegsam, adj. розсудний, розсудливий, розважний, осторожный.
 Ueberlegt, adj. обдуманий, обгаданий.
 Ueberlegung, f. розвага, розвагъ, розсулъ, осторожнѳсть.
 Ueberlegungskraft, f. розсудокъ.
 Ueberlei, adv. збитъ.
 Ueberleiten, v. а. перевести.
 Ueberlesen, v. а. перечитати.
 Ueberliefern, v. а. переказати, передати; оддати, вручити.
 Ueberlieferung, f. переказъ; передане, оддане, вручене.
 Ueberliſten, v. а. перемудрувати, пережитрити.
 Uebermachen, v. а. переслати; обложити.
 Uebermacht, f. перемога, перевага.
 Uebermächtig, adj. перемагающий, дуже сильний.
 Uebermachung, f. пересилка.
 Uebermalen, v. а. перемалювати.
 Uebermangeln, v. а. перекачати.
 Uebermannen, v. а. перемогчи, звитяжити, перебороти.
 Uebermaß, п. надмѣрнѳсть.

- Ueberrnäßig, adj. надмѣрный, безмѣрный.
- Uebermeistern, v. a. перемогчи, по-лужати, походити, звияжати.
- Uebermenslich, adj. надлюдскій.
- Uebermessen, v. a. перемѣрити.
- Uebermüden, v. a. перемогчи.
- Uebermorgen, adv. позавтра.
- Uebermorgend, adj. позавтѣршний.
- Uebermuth, m. сваволя, гордия, розпуста, зухалость.
- Uebermüthig, adj. свавольный, розпустный, думный.
- Uebernacht, v. n. ночувати, переночувати.
- Uebernächstig, adj. черезночный, переночованный.
- Uebernahme, f. приемъ; приемлене, по́доймлене.
- Ueberrnätürlich, adj. надприродный.
- Uebernehmen, v. a. приймати, прийняти, взяти на себе; sich von Sorge — lassen гнѣвомъ запа-лѣти.
- Uebernehmung, f. приемлене, по́доймлене.
- Ueberpfeffern, v. a. переперчити.
- Ueberpflügen, v. a. переорати.
- Ueberquellen, v. n. розливатися, кипѣти.
- Ueberragen, v. n. стирча(н)ти; v. a. перевижнати.
- Ueberrasthen, v. a. заскочити, запопасти (неподѣвано).
- Ueberrastung, f. заскочене, запопадене; неподѣванка.
- Ueberrrechnen, v. a. обчислити, пере-числити.
- Ueberrreden, v. a. намовити, вмови-ти, склонити (до чого).
- Ueberrredung, f. намова.
- Ueberrreichen, v. a. досягати, доста-вати; дати кому що, подати, вручити.
- Ueberrreichlich, adj. пребогатий.
- Ueberrreichung, f. подане, о́давка.
- Ueberrreif, adj. перезрѣлий.
- Ueberrreiten, v. n. переѣхати вер-хомъ черезъ що; v. a. переѣха-ти когò верхомъ, скорше вер-хомъ ѣхати о́дъ когò; ein Pferd — зогнати, втомити (змучити) ѣз-дою коня.
- Ueberrreizen, v. a. передражнити.
- Ueberrrennen, v. a. набѣгти на когò; перебѣгти когò.
- Ueberrrest, m. останокъ, злишокъ.
- Ueberrinnen, f. Ueberrstiegen.
- Ueberrroth, m. верхна одѣжь, сур-дуть.
- Ueberrrück, adv. навознакъ.
- Ueberrumpeln, v. a. неподѣвано на-пасти, заскочити, зайти когò.
- Ueberrsäen, v. a. посѣяти.
- Ueberrsalzen, v. a. пересолити.
- Ueberrsättigen, v. a. переситити.
- Ueberrsatz, m. насадъ, по́дъ.
- Ueberrschallen, v. a. перегукати, про-глушити.
- Ueberrscharf, adj. бриткый.
- Ueberrschatten, v. a. затѣнити.
- Ueberrschätzen, v. a. перецѣнити.
- Ueberrschauen, v. a. оглянути.
- Ueberrscheinen, v. a. освѣчати.
- Ueberrschicken, v. a. переслати.
- Ueberrschickung, f. пересылка.
- Ueberrschießen, v. a. прострѣлити, стрѣ-ляти черезъ що; (von Flüssig-keiten) википѣти; s. Ueberrpurzeln.
- Ueberrschiffen, v. n. переплести, пе-реправитися, переѣхати; v. a. перевезти, черезъ море переѣ-хати.
- Ueberrschlächtig, f. Uberschlächtig.

Уеberschlag, м. перевага; (Aufschlag) одворотъ, закотъ; (in der Rechnung) злѣчь, облѣчь.
 Уеberschlagen, в. п. перевиснути, переважитися; в. а. закотити, загнути, засукати; (die Kosten) обчислити; f. Ueberblättern; ein Kind — дуже бити дитину; (ein Pfaster) приложити.
 Уеberschleifen, в. а. подкрастися, крадомъ подійти; (überlisten) перехитрити.
 Уеberschleifen, в. а. переострити, перебрусити.
 Уеberschlingen, в. а. обвивати чимъ.
 Уеberschmieren, в. а. намазати, помазати.
 Уеberschnappen, в. п. запасти, заскочити; (berrüdt werden) збожеволѣти, здурѣти.
 Уеberschneien, в. п. покритися снѣгомъ.
 Уеberschnellen, в. а. обманути.
 Уеberschnüren, в. а. обшнурувати.
 Уеberschreiben, в. а. надписати, надписувати.
 Уеberschreien, в. а. перекричати, перегорлати.
 Уеberschreiten, в. а. переступити, перейти.
 Уеberschreitung, f. переступлене.
 Уеberschrift, f. надпись.
 Уеberschuß, м. каляшъ.
 Уеberschuß, м. останокъ, надвизка, надлѣкъ.
 Уеberschütten, в. а. пересипати, переливати.
 Уеberschüttung, f. пересипане, переливъ.
 Уеberschwanz, м. f. Ueberfluß.
 Уеberschwanken, в. п. перехилатися, перевиснути.
 Уеberschwänglich, adj. (überschwänglich) надмірний, неограничений.

Уеberschwätzen, в. а. переговорити.
 Уеberschwemmen, в. а. заливати, залити, затопити; überschwemmt залитий (водою).
 Уеberschwemmung, f. повѣнь, виливъ, розливъ, залива, поводѣ.
 Уеberschwer, adj. дуже тяжкий, дуже важкий.
 Уеberschwimmen, в. п. переплисти, переправитися черезъ.
 Уеberschiff, adj. заморський.
 Уеbersegeln, в. а. переплисти кораблемъ, переправитися кораблемъ.
 Уеberschbar, adj. переглядний.
 Уеbersehen, в. а. оглянути, зоглянути; переглянути; (versehen) перезрѣти, не доглянути; (nicht achten) не вважати, пропустити.
 Уеbersenden, в. а. переслати.
 Уеbersendung, f. пересилка.
 Уеbersetzen, в. п. перескочити; в. а. перевезти, переправити; (in eine andere Sprache) перевести, переложити, перетолкувати.
 Уеbersetzer, м. товмачъ, переводецъ.
 Уеbersetzung, f. переводъ, перекладъ.
 Уеbersicht, f. оглядъ, переглядъ.
 Уеbersichtlich, adj. зизатий, зѣркатий, близькозорий.
 Уеbersichtigkeit, f. зизатість, близькозорість.
 Уеbersiedeln, в. а. переселити.
 Уеbersieden, в. п. перекипѣти; в. а. переварити.
 Уеbersilbern, в. а. посрѣблити.
 Уеbersingen, в. а. переспѣвати.
 Уеbersinnlich, adj. надзмісловий.
 Уеbersommern, в. а. черезъ лѣто переховати; лѣтувати (v. п.).
 Уеberspannen, в. а. розпнати, натягнути; перетягнути; перебрати мѣру.

Уеберспаннtheit, f. пересада.
 Уеберспанnung, f. пересада: пересада мисль.
 Уеберспinnen, v. a. опрясти, переплѣтати.
 Уеберспreiten, v. a. розтягнути.
 Уеберspringen, v. a. ипб п. перескочити (черезъ що); опустити, пропустити, обминути.
 Уеберsprubeln, v. a. ринути (чуркати) на що; верхомъ чуркати.
 Уеберsprung, m. перескокъ; f. Sprengfel.
 Уеберstanden, adj. застоный; старий.
 Уеберstechen, v. a. перебити, прибити.
 Уеберstehen, v. a. перенести, втерпѣти, перебути.
 Уеберsteigen, v. п. перелѣзти, перейти верхомъ; v. a. перелѣзти; (Sindernisse) перебути; f. Uebertreffen.
 Уеберsteiglich, adj. переходный, дающийся перебути.
 Уеберsteigern, v. a. перецѣнити.
 Уеберstimmen, v. a. переголосувати; (ein Instrument) високо настроѣти; (im Schreien) перекричати, перегорлати.
 Уеберstimmung, f. переголосоване; перестроенне.
 Уеберstopfen, v. a. за багато наtkати.
 Уеберstrahlen, v. a. освѣчати лучами, тѣмити блискомъ.
 Уеберstreichen, v. a. намазати, обмазати.
 Уеберstreifen, v. a. дотирнутися, тронути о що.
 Уеберstreuen, v. a. посипати, обсыпать, засѣяти.

Уеберströmen, v. a. ипб п. розливатися, вилитися; поливати водою.
 Уеберströmung, f. повѣнь, вливѣ.
 Уеберstudiren, v. г. переучитися.
 Уеберstülpen, v. a. накрыти, надѣти, надягнути.
 Уеберstürzen, v. a. накрыти, накинати, надѣти; einen Deckel — покрити накривкою.
 Уеберsüß, adj. дуже солодкий.
 Уеbertäuben, v. a. заглушити, загукати.
 Уеbertäubung, f. заглупене.
 Уеbertauern, v. a. перецѣнити.
 Уеbertölpeln, v. a. обманити, обдурити, обдкпати.
 Уеbertönen, v. a. заглушити, перевишити голосомъ.
 Уеберtrag, m. надвижка; переносъ.
 Уеберtragen, v. a. перенести (на другу сторону); einen — запластити за кого; einem etw. — поручити кому; (übersetzen) перевести, перекласти, перетолкувати.
 Уеберtragung, f. перенесене, переносъ.
 Уеbertreffen, v. a. перейти кого, перевишити кого, вершити надъ кимъ.
 Уеbertreiben, v. a. перегнати; збгнати, втомити обет змучити гоненемъ; etw. — пересадувати, мѣру переступити.
 Уеbertreibung, f. пересада.
 Уеbertreten, v. п. переступити; zu einer andern Religion пережъвити вѣру; zu einer andern Partei пристати до другоѣ стороны; (von Flüssen) выступити зъ береговъ, розливатися; v. a. видоптати; переступити.
 Уеbertreter, m. переступникъ, преступникъ.

Uebertretung, f. преступлене.
 Uebertrieben, adj. пересадний.
 Uebertritt, m. переходъ ; преступлене.
 Uebertünchen, v. а. побѣлити ; прикрасити.
 Uebervoll, adj. переповнений, повнѣський, повнѣсенський.
 Uebervortheilen, v. а. скривадити, обѣдити ; обманути.
 Uebervachsen, v. п. перерости, рости черезъ ; v. а. перерости, зарости.
 Uebervägen, v. а. переважити.
 Uebervältigen, v. а. перемогчи, побужати, одолѣвати, перебороти, звитяжити.
 Uebervältiger, m. погромникъ.
 Uebervältigung, f. переможене, поборене, звитяжене.
 Uebertweben, v. а. обвести тканюю.
 Uebertweisen, v. а. переконати ; назначити ; переказати.
 Uebertweisung, f. переконане ; переказане.
 Uebertweisen, v. а. побѣлити, вибѣлити.
 Uebertwerfen, v. а. перекинути, закинути, накинути, надыгнути ; f. bewerfen.
 Uebertwichtig, adj. переважний.
 Uebertwickeln, v. а. обвинути.
 Uebertwiegen, v. а. переважшати, переважати ; переважити.
 Uebertwiegend, adj. переважний.
 Uebertwinden, v. а. перебороти, звитяжити, перемогчи, зодолѣти.
 Uebertwinder, m. поборникъ, погромникъ.
 Uebertwindlich, adj. поборимий.
 Uebertwindung, f. поборене, звитяжене.

Uebertwintern, v. а. перезимувати, зимувати.
 Uebertwichtig, adj. мурагелський.
 Uebertwurf, m. верхна одѣжъ, опанча, намѣтка.
 Ueberzahl, f. надчисло.
 Ueberzählen, v. а. перечислити.
 Ueberzählig, adj. надчисловий.
 Ueberzählung, f. перечислене.
 Ueberzeugen, v. а. пересвѣдчити, переконати ; sich — пересвѣдчитися, увѣритися.
 Ueberzeugend, adj. пересвѣдчающий, переконующий.
 Ueberzeugung, f. пересвѣдчене, переконане.
 Ueberziehen, v. п. надыгнути, надыти ; перейти, перенестися ; v. а. покривати, поволѣчи, обложити ; sich — покритися, засунутися ; ein Land mit Krieg — воювати який край.
 Ueberzinnen, v. а. цилею покрити.
 Ueberzuckern, v. а. посипати цукромъ.
 Ueberzug, m. поволока, покровецъ.
 Ueberzwerch, adv. на поперекъ, навхрестъ.
 Ueblich, adj. звичайний, уживаний.
 Ueblichkeit, f. звичай ; f. Ueblichkeit.
 Uebrig, adj. злишний, останний ; f. Ueberflüssig.
 Uebrige, n. останокъ, злишокъ.
 Uebrigens, adv. втомъ.
 Uebung, f. вправа, вправлене, уживане, звичай.
 Uebungsplatz, m. мѣсце вправи.
 Ufer, n. берегъ.
 Uferbewohner, m. бережанъ.
 Ufergeld, n. берегове.
 Uferland, n. бережина.
 Uferschwalbe, f. берегулька.
 Uferwächter, m. береговий, бережникъ.

Uhr, f. годинникъ, (сказникъ); Stunde година, часъ; wie viel Uhr? котра година?

Uhrband, n. стрѣчка одъ годинника.

Uhrheber, f. спружка въ годиннику.

Uhrglas, n. шкло одъ годинника.

Uhrkette, f. ретажокъ одъ годинника.

Uhrmacher, m. годинникарь.

Uhrmacherkunst, f. годинникарство.

Uhrschlüssel, m. ключикъ одъ годинника.

Uhrtasche, f. кишениа одъ годинника.

Uhrwerk, n. колеса въ годиннику.

Uhrzeiger, m. стрѣлка, ручина (при годиннику).

Uhu, m. пугачъ.

Ufaß, m. Ufase, f. указъ.

Ukraine, f. Украйна, Украина.

Ukrainerin, f. Украинка.

Ukrainisch, adj. украинскій.

Ulan, m. Уланъ.

Ulm, f. Ulmbaum, m. ильма, вязъ, вязъ.

Ulmatum, n. наконецне освѣдчене.

Ultramarin, n. ультрамаринъ.

Um, праер. (с. асс.) около, навкруги, наоколо, о; um drei Uhr о третей годинѣ; um Mittag вполудне, въ обѣди, около полудня; um Mitternacht въ опѣвночи, около пѣвночи; einen um Leben bringen убити ober умертвити кого; um Leben kommen погибнути; um Geld за грошъ; (conj vor dem Inf. mit zu) щоби, коби, аби; um desto besser тимъ лѣпше (лутше); um ... зааля, ради с. ген.; (adv) das Jahr ist um rokъ минувъ; dieser Weg ist um tota дорога одведе далеро.

Umackern, v. a. переорати.

Umändern, v. a. пережъвити, ѡдмѣнити.

Umänderung, f. пережънене.

Umarbeiten, v. a. переробити.

Umarbeitung, f. перероблене.

Umarmen, v. a. обдѣмити, обгорнути, обдѣнати, пригорнути.

Uarmung, f. обдѣмлене, обдѣма (auch pl. обдѣми).

Umband, n. завѣвало.

Umbauen, v. a. перебудувати; обудувати навкруги.

Umbehalten, v. a. зоставити на собѣ, не скидати.

Umbekommen, v. a. могчи надыгнути.

Umbetten, v. a. перестелити.

Umbiegen, v. a. загнути, загинати.

Umbiegung, f. загибъ, загинане.

Umbilden, v. a. переробити, пережъвити, переобразувати.

Umbildung, f. переобразование.

Umbinden, v. a. обвязати, перевязати.

Umblasen, v. a. заути. вивернути.

Umblicken, v. g. оглянутися.

Umbra, f. умбра.

Umbrausen, v. a. ипб n. шумѣти около чого.

Umbrechen, v. a. переломити; (in der Buchdruckerei) переставити.

Umbringen, v. a. убити, забити, життя позбавити, усмертити.

Umdecken, v. a. перекрити.

Umdrehen, v. a. перекрутити, скрутити, sich — обернутися.

Umdrucken, v. a. перепечатати, передрукувати.

Umegen, v. a. перескородити.

Umfahren, v. a. обгорнути.

Umfahren, v. n. обѣхати; бокувати; v. a. обѣхати; переѣхати.

Umfall, m. падане, упадокъ.

Umfallen, v. n. вивернутися, упасти, завалитися.

Umfang, m. обсягъ, обѣйма, округъ, величина.
 Umfassen, v. a. обѣимати, обгорнути.
 Umfangreich, adj. обѣимистий, обширный.
 Umfärben, v. a. перебарвити, перекрысати.
 Umfassen, v. a. обѣимати, обѣимати; оправити.
 Umfassung, f. обѣимлене, обгорнене; оправлене.
 Umflattern, v. a. облѣтати.
 Umflechten, v. a. оплести.
 Umfliegen, v. a. облѣтати, лѣтати коло чого.
 Umfließen, v. a. обливати, плисти околю чого.
 Umfluten, v. a. хвильями обливати.
 Umformen, v. a. переробити, перемѣнити.
 Umformung, f. перероблене.
 Umfrage, f. перепитоване; питане чергою.
 Umfragen, v. a. перепитувати, чергою питати.
 Umführen, v. a. обвести, обводити.
 Umfüllen, v. a. переляти.
 Umgaffen, v. г. розглядуватися, зѣваючи оглянутися.
 Umgang, m. обхѣдъ, оборѣтъ; — haben mit einem приставати зъ кимъ, жити въ приязни, знакомѣсть мати; хѣдъ.
 Umgänglich, adj. гостинный, людський, вѣчливый, звичайный.
 Umgangsprache, f. буденна бесѣда, звичайна бесѣда.
 Umgeben, v. a. обложити, обступити, опоясати, обвести, обдѣлити; einem einen Mantel — подати кому плащъ (манту).
 Umgebung, f. околиць; дружина; околиця.

Umgeben, f. околиця.
 Umgehen, v. п. обходити; обѣйти, обертатися (около), крутитися; einen Umweg nehmen, бокувати, колесомъ ити (ѣхати); mit Zeitsand — знакомѣсть мати зъ кимъ, обходитися, приставати; mit etwas — займатися чимъ; mit Lügen — брехати; er ist es mit der Feder umzugehen онъ знає красно писати, добрий зъ него писарь; f. Sprufen; v. a. обѣйти околю; вининати.
 Umgießen, v. a. переливати, переляти; поляти, обляти.
 Umgekehrt, adj. обернений; противный; на одворѣтъ, навспакъ, навспаки.
 Umgeb, n. чоповѣ.
 Umgraben, v. a. перекопати; обкопати.
 Umgreifen, v. a. обѣимити, обхопити.
 Umgrenzen, v. a. ограничити.
 Umgucken, v. г. оглянутися.
 Umgürten, v. a. припоясати, заперезати, опоясати, sich — опоясатися, перепоясатися.
 Umguß, m. перетоплене; обливанне, обливка.
 Umhaben, v. a. мати на собѣ, носити.
 Umhacken, v. a. скопати мотикою; стинати.
 Umhalsen, v. a. обѣимити, обгорнути.
 Umhang, m. закривало.
 Umhängen, v. a. надягнути, надѣти, завѣсити; перевѣсити; (von allen Seiten) навѣсити.
 Umhauen, v. a. стяти, стинати, вирубати.

Umher, adv. довокола, наоколо.
 Umherflattern, umherfliegen, v. п. **перелѣтати**; лѣтати довокола.
 Umherführen, v. а. обвести.
 Umhergehen, v. п. **переходити(ся)**.
 Umherirren, v. п. тиняти, куняти.
 Umherlaufen, v. п. бѣгати довокола.
 Umherliegen, v. п. лежати довокола.
 Umhersehen, v. п. оглядуватися.
 Umherstreuen, v. а. розкинути, порозкидати.
 Umherwerfen, v. а. порозкидати.
 Umherziehen, v. п. таскатися.
 Umhin, adv. около чого; ich kann nicht umhin не могу не — не могу опустити, щобъ не —.
 Umhüllen, v. а. обкутати.
 Umhüpfen, v. а. скакати довокола кого ober чого.
 Umkehr, f. навернене, поворотъ, наворотъ.
 Umkehren, v. п. вернутися, навернутися; v. а. перевернути, обернути, вивернути; навернути; (vertauschen) розрушити.
 Umkippen, v. п. перехитнутися, переважитися; v. а. перехитнути, переважити.
 Umklaffern, v. а. обіймити.
 Umklammern, v. а. пригорнути до грудей, обіймами держатися.
 Umkreisen, v. а. обокрити, олягнути; v. г. передягнутися, переодѣтися.
 Umkommen, v. п. згинути, умерти; пропасти.
 Umkränzen, v. а. увѣнчати, увѣчати.
 Umkreis, m. окілъ, округъ.
 Umkreisen, v. а. окружити; довокола ходити.
 Umkladen, v. а. переладувати.
 Umklammern, v. а. обсадити, **окружити** збъ всѣхъ сторонъ.

Umlagerung, f. осада.
 Umlauf, m. бѣгъ, округъ; оборотъ; (ein Umlauffchreiben) **окружне ober окольне письмо**.
 Umlaufen, v. а. набѣгчи, бѣгомъ перевернути; v. п. (sich drehen) **обертатися**; (circuliren) **кружити**; um etwas laufen **бѣгати довокола чого**.
 Umlaut, m. **перемѣна звука**.
 Umliegen, v. а. **положити**; (umbiegen) **загнути, заложити; обложити; переложити**; v. п. **обернутися**.
 Umlenken, v. а. **сковернути, скрутути, навернути**.
 Umlenkung, f. **сковернене, скворотъ, наворотъ, скрутель**.
 Umliegend, adj. **окольний, окрестний, околичний**.
 Ummachen, v. а. **переробити**; (ein Bett) **перестелити; привязати**.
 Ummauern, v. а. **обвести муромъ ober стѣною**.
 Ummessen, v. а. **перемѣряти**.
 Ummünzen, v. а. **перебити грошъ**.
 Umnähen, v. а. **обшити**.
 Umnebeln, v. а. **туманомъ покрити, омрачити**.
 Umnehmen, v. а. **надягнути, взяти на себе**.
 Umnieten, v. а. **занютувати, заглобити**.
 Umraßen, v. а. **перепакувати**.
 Umpflanzen, v. а. **пересадити, обсадити**.
 Umpflanzung, f. **пересаджене, обсажене**.
 Umpflastern, v. а. **перемостити, переburкувати**.
 Umpflügen, v. а. **переорати**.
 Umprägen, v. а. **перебивати**.
 Umreisen, v. а. **обѣхати**.

- Umreißen, v. а вивернути, роскинути, розвалити.
- Umreiten, v. п. верхомъ объхати; v. а. переѣхати верхомъ ober конемъ.
- Umrennen, v. а. повалити бѣгомъ; бѣгати до вкола чого.
- Umringen, v. а. окружити.
- Umriß, m. начеркъ.
- Umritt, m. объѣздъ.
- Umrühren, v. а. заколотити, бовтати, мѣшати.
- Umrafen, v. а. пересипати въ другой мѣшокъ.
- Umrafen, v. а. подрѣзати, перепилити.
- Umrafeln, v. а. пересѣлити; v. п. иначе нагадаться, змѣнити жите.
- Umrafelung, f. пересѣлане; перемѣна жита
- Umraf, m. продажъ, покупъ, оборотъ.
- Umrafaffen, v. а. перетворити.
- Umrafanzen, v. а. обкопати, окружити валомъ.
- Umrafanzung, f. обкопане, застѣчь.
- Umrafarren, v. а. розгребсти, перегребсти.
- Umrafatten, v. а. обтѣнити.
- Umrafattung, f. обтѣнене
- Umrafauen, v. а. оглянути; v. г. оглянутися.
- Umrafaufeln, v. а. перемѣшати ober перевернути лопатою.
- Umrafiffen, v. п. объхати кораблёмъ.
- Umraflag, m. (an einem Kleide) виворотъ, одворотъ; (einer Karte) перевернене; (Veränderung) перемѣна; (Verkauf) продажъ; (um etwas) окладъ, поверхня.
- Umraflagen, v. п. перевернутися, повалитися; (vom Wetter) перемѣнитися, обернутися; (ausarten) вперодитися, псуватися; v. а. загнути, загинати; завинуты, заложити; (einen Mantel) надягнути; (eine Karte) перевернути; (einen Baum) рубати; von Münzen) перебити; (Kräuter) прикладати, обвивати.
- Umrafagetuch, n. перемѣтка, замѣтка.
- Umrafleichen, v. а. обходити крадомъ.
- Umrafließen, v. а. замкнуты ober заперти до вкола, окружити; обдѣматн, обдѣмити.
- Umraflingen, v. а. обвивати, обдѣмити, обгорнути.
- Umrafmeißen, v. а. перевернути, вивернути.
- Umrafmelzen, v. а. перетопити; перенакшити, переробити.
- Umrafmelzung, f. перетоплене; перероблене.
- Umrafmischen, v. а. перекувати; окувати.
- Umrafmieren, v. а. обмазати.
- Umrafsnallen, v. а. иначе застѣгнути ober заплнати; (einen Degen) приплнати, припоясати, приперезати
- Umrafgränfen, v. а. ограничитн.
- Umrafschreiben, v. а. переписати; описати.
- Umrafschreibung, f. описане; опись, опись.
- Umrafschreiten, v. а. ступати до вкола чого.
- Umrafchrift, f. околѣйна надпись.
- Umrafchürzen, v. а. надѣти за паску, оперезати.
- Umrafchürzung, f. о поясане, оперезане.
- Umrafchütteln, v. а. перетрясти, перемѣшати.
- Umrafchütten, v. а. пересипати; висипати; посипати.

Umschweben, v. a. окружити.
 Umschweif, m. колиста дорога; ohne Umschweife прямѣмъ, просто.
 Umschweifen, v. n. кружити, блукаться.
 Umschwingen, v. a. скоро обернути.
 Umsfegeln, v. a. объѣхати кораблемъ; v. n. навхати на корабель.
 Umssehen, v. g. оглянутися, озираться; sich in der Welt — видѣти свѣтъ ober чужъ край.
 Umssetzen, v. a. переставити, пересадити; перемѣнити, замѣнати; обсадити.
 Umsicht, f. прозорливость, осторожность. обачность.
 Umsichtig, adj. прозорливый, осторожный, обачный, бачный.
 Umsinken, v. n. упасти; запастися.
 Umsitzen, v. n. сидѣти около чего; пересѣсти.
 Umsonst, adv. дурно, даромъ, дармо; дарма, годъ, шкода.
 Umspannen, v. a. перепрягчи, перепрягати; обдѣлнати пядию.
 Umspannung, f. перепрягъ, переложене.
 Umspinnen, v. a. обвинути нитками покрыти паутинемъ.
 Umspringen, v. a. скакаючи перевернути; орудувати чимъ, поступати зъ чимъ.
 Umstand, m. обстанѡвка, взаимна, околѣность; (Lage, Zustand) станъ, положене; (Ereigniß) приключай; пригода; sich in guten Umständen befinden бути въ добромъ станѣ; Umstände короводи.
 Umständlich, adj. подробный, широкий; короводный.
 Umständlichkeit, f. подробность.
 Umsteden, v. a. перевернути, пере-
 мѣшати.

Umsteden, v. a. обтнати, обсадити; переколоти.
 Umstehen, v. n. стояти до вкола (въ купѣ); die Umstehenden при- томнѣ, присушѣ, стоячѣ довок- ла.
 Umstellen, v. a. переставити, иначе ставити; обставити.
 Umstimmen, v. a. перестроити, перемѣнити; голосувати чергою.
 Umstoßen, v. a. вивернути, перевернути; знести.
 Umstoßung, f. вивернене; знесене.
 Umstrahlen, v. a. оснати.
 Umstreichen, v. a. перемазати; ма- зати; мазати довокла.
 Umstreuen, v. a. обсыпать.
 Umstricken, v. a. обсѣткувати; einen — сѣти ставити.
 Umströmen, v. a. обливати.
 Umsturz, m. упадокъ, падене, роз- кинене, вивернене.
 Umstürzen, v. a. вивернути, пова- лити, розрушити; v. n. вивер- нутися, повалитися, розруши- тися.
 Umstürzung, f. вивернене, розру- шене.
 Umtanzen, v. a. танцювати ober гу- ляти около чего; гуляючи ви- вернути що.
 Umtauschen, v. a. перехристити.
 Umtausch, m. замѣна, обмѣна.
 Umtauschen, v. a. перемѣнати, роз- мѣнати.
 Umthun, v. a. надягнути, надѣти, взяти на себе; sich nach etwâß umthun старатися о що.
 Umtragen, v. a. носити зо собою.
 Umtreiben, v. a. обертати около чего, крутити, вертати.
 Umtreten, v. a. здоптати, роздопта- ти; einen — обступити кого,

станути около кого; в. п. перейти на другую сторону.
 Umtrieb, м. бѣгъ, обѣгъ, кружене; ворохобня; неладъ, змова.
 Umtritt, м. перемѣна своѣхъ гадки.
 Umwachsen, в. п. обрости.
 Umwälzen, в. а. перекоотити, перевернути, перевалити.
 Umwälzung, f. переводоти (pl.).
 Umwandeln, в. а. перемѣнити, спрягати; обойти, обходить.
 Umwachseln, в. а. перемѣнити; в. п. помѣняти ся.
 Umwachseltung, f. перемѣна.
 Umweg, м. мановѣць, околѣна дорога; einen Umweg nehmen боковати, ити довокла.
 Umwehen, в. а. задути, дуячи вивернути, обдувати.
 Umwenden, в. а. вернути, обернути, обертати, перевернути; наворачнути; лицювати.
 Umwendung, f. обернене, перевернене.
 Umwerfen, в. а. вивернути, звалити, звернути; надягнути, закинути на себе.
 Umwideln, в. а. перевиннути, обвинути; ополити, обвязати, обвинути.
 Umwinden, в. а. обвити, перевязати, перевити; обернути.
 Umwohnen, в. п. мешкати довокла (чого).
 Umwohner, м. окрестный мешканецъ.
 Umwölfen, в. г. захмарити ся, забовдурити ся, забовчати ся.
 Umwühlen, в. а. перерити, порити, перевернути.
 Umwurf, м. намѣтка.
 Umzählen, в. а. перечислити, числѣти чергою.

Umzäunen, в. а. обгородити, обплести, оплотити.
 Umzäunung, f. обгороджене, городьба, обгорода, оплета.
 Umzich, adv. чергою.
 Umzeichnen, в. а. перерисувати; означити довокла.
 Umziehen, в. а. und п. перенести ся; тягнути до землѣ; Schiffe—перезути ся; Kleider — передягнути ся; обвести, обставити; (sich umziehen) передягнути ся, засунутися хмарами, забовдурити ся.
 Umzug, м. хдлъ; перенесене; (Wohlung) завѣса, завѣска.
 Un, (nur in Zusammensetzungen) не, безъ.
 Unabänderlich, в. а. незмѣнный, незмѣнимый.
 Unabänderlichkeit, f. незмѣнность, незмѣнимость.
 Unabhängig, adj. независимый; самостоятельный.
 Unabhängigkeit, f. независимость; самостоятельность.
 Unablässig, adj. недоступный, непрорывный; безъ настанку, незупиняючися, завсѣгда.
 Unablässigkeit, f. непрорывность, безперестанность.
 Unabsehbar, adj. (unabsehlich) недобачный, небобачный, незоглядний.
 Unabsehbarkeit, f. незоглядность.
 Unablässlich, adj. неизарошный.
 Unabwendbar, adj. неодвернимый, неодмѣнимый.
 Unacht, adj. f. unecht.
 Unachtsam, adj. необачный, небалий.
 Unachtsamkeit, f. необачность, небальность.

Unabelig, adj. нешляхоцький.
 Unähnlich, adj. неподобний, нероб-
 ний.
 Unähnlichkeit, f. неподобность.
 Unangebaut, adj. неоправлений, не-
 оброблений.
 Unangemeßet, adj. неоповѣщенный;
 неоповѣстившись, безъ оповѣ-
 щеня.
 Unangemessen, adj. неодвѣтний, него-
 дящий.
 Unangemessenheit, f. неодвѣтнѣсть.
 Unangenehm, adj. немилый, прикрый.
 Unangerührt, adj. неторкнутий.
 Unangesagt, adj. незаповѣщенный.
 Unangetaftet, adj. неторкнутий, не-
 доторкнений.
 Unannehmlich, adj. на що пристати
 не можъ, чого прийняти не можъ;
 f. Unangenehm.
 Unannehmlichkeit, f. прикрѣсть, не-
 приемлесть.
 Unanfällig, adj. неосъльный.
 Unansehnlich, adj. незначный, малий,
 маловажный.
 Unansehnlichkeit, f. незначнѣсть, ма-
 ловажнѣсть.
 Unanständig, adj. безличный, нечем-
 ний.
 Unanständigkeit, f. безличнѣсть, не-
 чемнѣсть.
 Unanstößig, adj. безсѣблазний.
 Unanstößigkeit, f. безсѣблазнѣсть.
 Unantastbar, adj. недоторкливый.
 Unanwendbar, adj. неупотребимый.
 Unappetitlich, adj. некусьный.
 Unart, f. нечемнѣсть, неялѣсть, не-
 обичай, зла привычка, вада, не-
 послухъ.
 Unartig, adj. нечемный, незвичай-
 ный, необычайный, брусоватый,
 непослушный.
 Unartigkeit, f. нечемнѣсть, незвичай-
 нѣсть, непослушнѣсть.

Unaufgehalten, adj. неповдержаний.
 Unaufgeklärt, adj. невисвѣтлений,
 темный, неясный.
 Unaufgelegt, adj. нерозположений,
 невеселый.
 Unaufgelegetheit, f. зле розположеня.
 Unaufgeräumt, adj. непопрятаний;
 невеселый, безпотѣшний.
 Unaufhaltbar, unauhaltfam, adj. не-
 повдержаний, неспинений, безпе-
 рестанный, всѣгдашний.
 Unaufhörlich, adj. безнастанный, без-
 перестанный.
 Unaufhörlichkeit, f. безнастаннѣсть,
 безперестаннѣсть.
 Unauflösbar, unauflöselich, adj. не-
 розпустимый, нерозривный, не-
 розлучный.
 Unauflöslichkeit, f. нерозривнѣсть,
 нерозлучнѣсть.
 Unaufmerksam, adj. неуважный; не-
 обачный.
 Unaufmerksamkeit, f. неувага, неу-
 важнѣсть; необачнѣсть.
 Unausforschbar, adj. недаючийся ѳд-
 ложити.
 Unausbleiblich, adj. неѳдверимый,
 нехибный.
 Unausbleiblichkeit, f. нехибнѣсть.
 Unausdehnbar, adj. нерозтяглий.
 Unausforschlich, adj. f. Unforschlich.
 Unausführbar, unausführlich, adj. не-
 викональний, невивпровадний, не-
 можливиый.
 Unausgebacken, adj. невивпечений, за-
 лепуховатый.
 Unausgemacht, adj. неспорѣшений.
 Unausgesetzt, adj. безперестанный,
 непроривный.
 Unauslöschlich, adj. незгасимый; не
 даючийся змазати (згладити).
 Unausſprechlich, adj. несказанный, не-
 чуваний.

Упауспрѣчлїчкѣйт, *f.* несказаность.
 Упауспрѣчлїч, *adj.* невидержимый.
 Упауспрѣчлїчкѣйт, *f.* невидержимость.
 Упдѣнбїг, *adj.* неповдержанный, неуборканный, дикий, страшный, нестриманный.
 Упдѣнбїгкѣйт, *f.* неповдержанность, дикость.
 Упбармгерїг, *adj.* немилостивый, немилосердный.
 Упбармгерїгкѣйт, *f.* немилостивость, немилосердность.
 Упбѣртїг, *adj.* безбородый.
 Упбѣртїгкѣйт, *f.* безбородость, молодость.
 Упберѣчтет, *adj.* etwas — lassen не вважати.
 Упберѣчтлїч, *adj.* на що одвѣчати не можѣ.
 Упберѣчт, unpberѣчтїг, unpberѣчтсам, *adj.* необачный, нерозважный.
 Упберѣчтсамкѣйт, *f.* необачность, нерозважность.
 Упберѣчт, *adj.* непокрытый.
 Упберѣчтенд, *adj.* маловажный.
 Упберѣчтїг, *adj.* безвѣднїковий, неограниченный.
 Упберѣчтїг, *adj.* незаконченный, неоконченный.
 Упберѣчт, *adj.* бездѣтный.
 Упберѣчтенг, *adj.* безъ предрозсудковъ, безсторонний; простодушный, щїрый, невинный.
 Упберѣчтенгкѣйт, *f.* безсторонность, простодушность, невинность.
 Упберѣчтлїч, *adj.* чистый, непорочный.
 Упберѣчтїгенд, *adj.* недоволяющий.
 Упберѣчтїг, *adj.* недоволенный.
 Упберѣчтїг, *adj.* не мающий права, неуправненный.
 Упберѣчтїгкѣйт, *f.* неуправненность.
 Упберѣчтїгсам, *adj.* ненасытный.
 Упберѣчтїг, *adj.* неограниченный, неомеженный.

Упберѣчтлїч, *adj.* непонятный, незрозумѣлый.
 Упберѣчтлїч, *adj.* немилый, нездоровый, неприемный.
 Упберѣчтлїчкѣйт, *f.* неприямность, нездоровость.
 Упберѣчт, *adj.* боязливый, несмѣлый.
 Упберѣчтлїч, *adj.* (unberѣchtesen) безпорадный, непорядный, недолугий, бѣрманський, валуйковатый, брусватый, неповоротный.
 Упберѣчтлїчкѣйт, *f.* непорядность, брусватость, неповоротность.
 Упберѣчтсам, *adj.* неосторожный, необачный.
 Упберѣчтсамкѣйт, *f.* неосторожность, необачность.
 Упберѣчтлїч, *adj.* незнакомый, незвѣстный; dieser Mensch ist mit — я того чоловіка не знаю.
 Упберѣчтлїчкѣйт, *f.* незнакомость.
 Упберѣчтлїчскафт, *f.* незнане.
 Упберѣчтлїч, *adj.* незадагнугий, неодѣтый.
 Упберѣчтлїч, *adj.* недбалый, недбачный.
 Упберѣчтлїч, *adj.* неживый, мертвый, бездушный.
 Упберѣчтлїч, *adj.* необчитанный.
 Упберѣчтлїч, *adj.* незамѣченный.
 Упберѣчтлїч, *adj.* немающий, небагатый, бѣдный.
 Упберѣчтлїч, *adj.* безъименный; неозначенный.
 Упберѣчтлїч, *adv.* безъ перешкоди, безъ перепони, вольно, позволено.
 Упберѣчтлїч, *adj.* негодный, неспособный.
 Упберѣчтлїчкѣйт, *f.* негодность, неспособность.
 Упберѣчтлїч, *adj.* непорядный; (unberѣchtesam) незамѣжный.
 Упберѣчтлїч, *adj.* необчисленный.

- Unberedt, adj. небесѣдливый, неговоркий.
 Unberitten, adj. неѣзжалий; пѣшій.
 Unberufen, adj. непокликаний.
 Unberühmt, adj. неславный.
 Unberührt, adv. неторкаючи, нерухаючи, неспоминаючи; ich lasse es — неспоминаю о томъ, незгадую о томъ.
 Unbesät, adj. незасѣяный.
 Unbeschabet, adv. unb праер. безъ ушкоди.
 Unbeschädigt, adj. неушкождений, цѣлый.
 Unbeschreiben, adj. нечемный, нескромный, невѣзчливый.
 Unbeschlagen, adj. неокованный, неподкованный, босий.
 Unbeschritten, adj. необрѣзанный.
 Unbescholten, adj. бездоганный, безнаганный.
 Unbescholtenheit, f. бездоганность, безнаганность.
 Unbeschoren, adj. нестриженный.
 Unbeschreiblich, adj. неописанный; неясный; нечуванный.
 Unbeschrieben, adj. неописанный, незаписанный.
 Unbeschwert, adj. необтяженный; adv. если прикро не буде (не придет).
 Unbesehen, adv. неоглянувши.
 Unbesetzt, adj. порожний.
 Unbesiegbar, adj. непобѣдный, не дающий побороги.
 Unbesoldet, adj. неплатный.
 Unbesonnen, adj. нерозважный, нерозсудливый, необачный.
 Unbesonnenheit, f. нерозважность, необачность, нерозумъ.
 Unbestand, m. несталость, змѣнность, невидержалость.
 Unbeständig, adj. несталый, змѣнный, невидержалий.
 Unbeständigkeit, f. несталость, змѣнность.
 Unbestechlich, adj. неподкупный.
 Unbestechlichkeit, f. неподкупность.
 Unbestimmt, adj. неозначений, неограниченный, непевный.
 Unbestimmtheit, f. непевность, неозначенность.
 Unbeträchtlich, adj. маловажный, незначный.
 Unbetrüglisch, adj. нехибный, непохибный.
 Unbeugsam, adj. ненаклонный.
 Unbeugbarkeit, f. ненаклонность.
 Unbevölkert, adj. незалюднений, незамешканный.
 Unbewacht, adj. нестереженный.
 Unbewaffnet, adj. неоружный.
 Unbewährt, adj. недоказанный.
 Unbewandert, adj. необѣзанный, необоротный.
 Unbeweglich, adj. недвижимый, нерухомый.
 Unbeweglichkeit, f. недвижимность.
 Unbeweibt, adj. неженатый.
 Unbewohnbar, adj. незамешканный, де неможна мешкати, пустий.
 Unbewußt, adj. несвѣдомый.
 Unbezahlfar, adj. неплательный.
 Unbezähmbar, adj. не дающий уборки oder укротити.
 Unbezweifelt, adj. несомнящий.
 Unbezwingbar, unbewinglich, adj. непобѣдный.
 Unbiegsam, adj. негнучкий, негибкий, упертый.
 Unbilsam, adj. недающий образувати.
 Unbill, f. кривда.
 Unbillig, adj. несправедливый, неслушный.
 Unbilligkeit, Unbilde, f. несправедливость, неслушность, кривда.

- Unblutig, adj. безъ розливу крови; безкровний.
- Unbrauchbar, adj. нездѣбный, непотрѣбный, неужиточный.
- Unbrauchbarkeit, f. нездѣбность, неужиточность.
- Unbusfertig, adj. нерозкаяний, безпокаянный.
- Unchrist, m. нехристь, нехристианинъ, невѣрный; ярошъ.
- Unchristlich, adj. нехристианскій, немилосердный, яросливый.
- Unb, conj. и, ѡ, тай, а; selten da.
- Unbant, m. невдяка, невдячность.
- Unbantbar, adj. невдячный.
- Unbantbarkeit, f. невдячность.
- Unbentbar, adj. непонятный, нездѣбный.
- Unbentlich, adj. незапамятный, стародавний.
- Unbentlichkeit, f. незапамятность, стародавнина, старосѣчина.
- Unbentlich, adj. неясный, темный.
- Unbentlichkeit, f. неясность, темность.
- Unbentſch, adj. невѣмьельскій; f. Unberſtändlich.
- Unbentlich, adj. нездѣбный; нездоровый.
- Unbentſtbar, adj. неучинный.
- Unbentſtfertig, adj. неужиточный.
- Unbing, n. небилиця, невидальщина, мара.
- Unbuldfam, adj. нетерпимый.
- Unbuldfamkeit, f. нетерпимость.
- Undurchdringlich, adj. непронишливый.
- Undurchdringlichkeit, f. непронишливость.
- Undurchſichtig, adj. непрозористый, непроглядный.
- Uneben, adj. нерѣвный, негладкий; nicht — несогорный.
- Unecht, adj. неправдивый, нечистый.
- Unedel, adj. нешляхотный; подлый, протистый.
- Unethlich, adj. побѣдчий, неправесный.
- Unehrbar, adj. неучтивый, нечестный, незвичайный.
- Unehrbarkeit, f. неучтивость, нечестность.
- Unehre, f. неслава, соромъ, безчесть, стыдъ, огида.
- Unehrlich, adj. безчестный, соромный, огидный.
- Unehrlichkeit, f. безчестность, соромность, огидность.
- Unennützig, adj. безкористный.
- Unennützigkeit, f. безкористность.
- Unentgeltlich, adj. невластивый.
- Unengedent, adj. непамятливый, нетямный.
- Uneingelaben, adj. непрошений.
- Uneingefchränkt, adj. неограниченный.
- Uneingefchränktheit, f. неограниченность.
- Uneinig, adj. незгодный, посварившийся.
- Uneinigfeit, f. незгода, роздѣй.
- Unens sein, незгадаться.
- Unempänglich, adj. неспособный, глухий на що, нездѣбный, непереимливый, безчувный.
- Unempänglichfeit, f. непереимливость, безчувность.
- Unempfindlich, adj. безчувный, нечувючий.
- Unempfindlichkeit, f. безчувность.
- Unendlich, adj. безконечный, незглядный; adv. безъ мѣри, дуже.
- Unendlichkeit, f. безконечность, безмѣрность, безкрайность.
- Unentbehrlich, adj. конечно потрѣбный, безъ чого обйтися не можъ.
- Unentbehrlichkeit, f. конечна потреба.
- Unentgeltlich, adj. бесплатный.
- Unenthaltſam, adj. непростримливый, неповержный; неспиненый.

- Unentschieden, adj. неспортивный, сомнящий, непевний; f. Unentschlossen.
- Unentschlossen, adj. нерешивый, вагавий; сомнящий.
- Unentschlossenheit, f. нерешивость, вагавость.
- Unerbittlich, adj. недающийся вмолиги, запеклий, лютий, сердитый, немольный.
- Unerbittlich, adj. нездуманий.
- Unersfahren, adj. недосвѣдчений, несвѣдущий.
- Unersfahrenheit, f. недосвѣдченость.
- Unersforschlich, adj. недосвѣдний, невислѣдимый.
- Unersreulich, adj. непотѣшний.
- Unergiebig, adj. безплодный.
- Unergündlich, adj. недослѣдний, незглубимый.
- Unersheblich, adj. маловажный, неважный.
- Unershört, adj. нечуваний.
- Unersinnerlich, adj. непригадный.
- Unersannt, adj. незвѣсный; неузнаний.
- Unerskenntlich, adj. невячный.
- Unersklärbar, adj. (unersklärlich) неодагадный, невяснимый, недающийся вяяснити.
- Unersläßlich, adj. конечный.
- Unersmüdet, adj. (unersmüdblich) неотомный, невиспущий.
- Unersörtert, adj. невяснений, невислѣдований.
- Unersquidlich, adj. немилиый, неприемный.
- Unersreichbar, adj. недосяглиый.
- Unersättlich, adj. ненасытний, невиситимый.
- Unersättlichkeit, f. ненасыченость.
- Unerschoßlich, adj. неперебраный, недающийся вичерпати ober перебрати.
- Unerschoßen, adj. незастрашний, безлячный, неполохливый.
- Unersfütterlich, adj. непохитный, нездвйжекий, несхитный.
- Unersfhwinglich, adj. недостижений.
- Unersfchlich, adj. ненаправный, незамѣнимый, неровернений.
- Unersprießlich, adj. безкористный, безкорисный.
- Unerssteiglich, adj. недоступный.
- Unersträglich, adj. незкбсний.
- Unerswachsen, adj. недолѣтний, малолѣтний.
- Unerswartet, adj. нечаянный, невяжиданий, несподѣванный; adv. знечева, знеобачка.
- Unersweßlich, adj. неабудимый.
- Unersweißlich, adj. недающийся доказати.
- Unerswiefen, adj. недоказаний.
- Unerszogen, adj. недолѣтний, невяплюканий, малолѣтний.
- Unersähig, adj. нездбный, неспособный.
- Unersähigkeit, f. нездбность, неспособность.
- Unersfall, m. пригода, злий приключай, нещасте, падокъ.
- Unersfehbar, adj. безпохибный, непомильный, нехибный.
- Unersfern, adv. недалеко олъ; adj. недалекий олъ.
- Unersfath, m. нечистота, плюгавство, брьдь, погань, гьдь.
- Unersfäthet, m. огидникъ, плюгавецъ, мерза.
- Unersfätherei, f. плюгавство, огидность, мерзость, мерзениость.
- Unersfäthig, adj. плюгавый, огидный, мерзкий, мерзениый.
- Unersfäthigkeit, f. плюгавость, огидность.
- Unersfeiß, m. лѣнивство, недабалость.

Unfleißig, adj. лѣнивый, недбалый.
 Unfolgsam, adj. непослушный.
 Unfolgsamkeit, f. непослушность.
 Unförmlich, adj. безподобный, непо-
 ставный, брусоватый.
 Unförmlichkeit, f. безподобность, не-
 поставность.
 Unfreund, adj. неприятель, недругъ,
 ворогъ.
 Unfreundlich, adj. неприязный, нела-
 сковый, немилый, неприветливый,
 прикрий,
 Unfriede, m. несупокѡй, безпокѡй.
 Unfriedlich, adj. несупокѡйный, без-
 покѡйный.
 Unfruchtbar, adj. бесплодный, неу-
 рожайный, яловый.
 Unfruchtbarkeit, f. бесплодность, неу-
 рожайность.
 Unfug, m. нечестность, безличность,
 неладъ, непорядокъ.
 Unfüglich, adj. (unfügig) неслухня-
 ный, непослушный; безличный.
 Ungebar, m. непроходный; нехо-
 дячий.
 Ungar, m. Угринъ, Вугерь.
 Ungarin, f. Угринка, Вугерка.
 Ungarisch, adj. угорський, вугер-
 ский.
 Ungastlich, adj. негостинный.
 Ungeachtet, adj. меньше новажанный;
 граер. с. gen. не зважаючи (не
 вбачаючи), мимо; conj. хотай,
 хочъ.
 Ungeahndet, adj. безкарный, безна-
 казный.
 Ungeahnt, adj. нерѡвный, неуъз-
 ажений.
 Ungeberde, f. примхи (pl.), дивац-
 тво.
 Ungeberdig, adj. дивачный, диве-
 сный; хмарный, мрий.
 Ungebeten, adj. непрошений.

Ungebeugt, adj. неугнетный, непо-
 хибный, неспротивный, твердый.
 Ungebildet, adj. необразованный, неу-
 ченный.
 Ungebildet, adj. небвлennyй.
 Ungeboren, adj. нерожденный.
 Ungebräuchlich, adj. неуживанный, не-
 звычайный.
 Ungebühr, f. непристойность, неа-
 лость, нечестность.
 Ungebührlich, adj. непристойный, не-
 ялый, нечестный.
 Ungebunden, adj. незвязанный; не-
 правный; (frei) вольный, сво-
 бодный; f. Unschweifen; — e Rede
 проза, простомова.
 Ungebundenheit, f. вольность; f. Un-
 schweifung.
 Ungebuld, f. нетерпеливость, не-
 терпячка.
 Ungebuldig, adj. нетерпеливый, на-
 прасный.
 Ungefähr, adj. придарный, припад-
 ковый; adv. припадкомъ; f. Wei-
 nahe.
 Ungefähr, n. приключай, доля, па-
 докъ.
 Ungefällig, adj. немилый, нелюбый,
 неприветливый; неслужбный.
 Ungeheßen, adv. безъ приказу, са-
 мохътъ, за власнимъ догадомъ.
 Ungeheßelt, adj. невиданный, не-
 вдуманный, неуданный.
 Ungeheuer, adj. величезный, вели-
 ченный, безгарный, величестный.
 Ungeheuer, n. нествѡръ, потвора,
 чудовище, страшно.
 Ungehindert, adj. незупиненный, сво-
 бодный.
 Ungehobelt, adj. необтесанный; бру-
 соватый, грубый.
 Ungehörig, adj. ненадежный; f. Un-
 gebührlich.

Unghehorsam, adj. неслухняный, непослушный.
 Unghehorsam, m. непослухъ, непослушность.
 Ungeistlich, adj. недуховный, мирский, свѣтскій.
 Ungesocht, adj. неваренный, сирий, свидай.
 Ungelaben, ungeelaben, adj. непрошенный.
 Ungeläufig, adj. неуправлений, неуправный.
 Ungeläufigkeit, f. бракъ вправи (легкости).
 Ungelb, n. оплата, податокъ; Ungelber малы видатки.
 Ungelogen, adj. недогдний, не въ пору, не въ часть.
 Ungelogenheit, f. недогдность.
 Ungelohrig, adj. нелапшивый, непереймливый.
 Ungelohrt, adj. неучений.
 Ungelent, adj. (ungelentsam) непротивный, неоторный.
 Ungeliebt, adj. нелюблений.
 Ungelöscht, adj. негашенный.
 Ungemach, n. досада, неविгода, недоля, бѣда, бешкетъ.
 Ungemächlichkeit, f. бешкетъ, прикрѣсть.
 Ungemacht, adj. незробрений; неопстелений.
 Ungemäß, adj. неѡдповѣдний, незгдний.
 Ungenannt, adj. безъименный, непоименований.
 Ungenan, adj. недокладный.
 Ungenauigkeit, f. недокладность.
 Ungeneigt, adj. неприхильный.
 Ungenießbar, adj. не до ѣдї, не до пїтя.
 Ungenirt, adj. несоромлячийся.
 Ungenossen, adj. непожитый; adv. безнаказно, дурно.

Ungenügend, adj. незадовѣляющій.
 Ungenügsam, adj. незадоволений, недоволеный, ненасытный.
 Ungenügsamkeit, f. незадоволене, недоволене.
 Ungerobnet, adj. неупорядкований, неупладнаний.
 Ungerpfästert, adj. немощеный, небуркований.
 Ungerächt, adj. неѡдомщенный.
 Ungerade, adj. нерѡвный, кривый.
 Ungerathen, adj. невалий, виродный; блудный.
 Ungerechnet, adv. нечислячи.
 Ungerecht, adj. несправедливый, неслушный.
 Ungerechtigfeit, f. несправедливость, неслушность.
 Ungereimt, adj. нескладный; недорѣчный, пустый, смѣшанный.
 Ungereimtheit, f. нескладность; смѣшность.
 Ungern, adv. на силу, противъ воли.
 Ungerührt, adj. неторкнутий.
 Ungesalzen, adj. несодений.
 Ungesäuert, adj. неквашений, опрѣсний.
 Ungesäumt, adj. необрублений; безъ проволоки, скоро, притьмомъ.
 Ungescheibt, adj. нерозсудный.
 Ungescheut, adj. безбоязливый, не боячийся, смѣлый, безстрашный.
 Ungeschicklichkeit, Ungeschicktheit, f. неспособность, нездѣбность.
 Ungeschickt, adj. нездѣбный, неспособный.
 Ungeschlacht, adj. сирий, дикий, свидай; необтесанный, брусоватый, грубий, валуйковатый.
 Ungeschliffen, adj. небрусований; брусоватый, необтесанный.

Ungefchmeibig, adj. негибкий, негнучкий, немоторный, неповоротный.

Ungefchminft, adj. ненарумяненный; широкий, отвертый.

Ungefchoren, adj. неостриженный.

Ungefchwächt, adj. неослабленный.

Ungefellig, adj. нелюдяний, нетоваришеский, негостинный, дикий, невѣчливый.

Ungefelligkeit, f. нелюданость.

Ungefittet, adj. необычайный, незвичайный, нечемный, невѣчливый.

Ungefprächig, adj. небесѣдливый.

Ungefalt, adj. безпоставный, безподобный.

Ungefört, adj. супокійный, спокойный, безпечный.

Ungefraft, adj. безнаказный.

Ungefium, adj. нагальный, погонистый, опалистый, бурный, натрутивный, вѣзливый, всильный; —es Wetter бурне веремя.

Ungefund, adj. нездоровый.

Ungefundheit, f. нездоровость.

Ungetheilt, adj. нероздѣленный, загалный.

Ungethüm, n. нестворъ, п отвора, прочвара.

Ungetreu, adj. невѣрный.

Ungetrübt, adj. нескаламученый, чистый.

Ungeübt, adj. невправлений.

Ungewaschen, adj. немитый; пустий.

Ungeweiheit, adj. непосвяченный; невлаеный.

Ungewiß, adj. непевный, незвѣстный; сомнящий.

Ungewissenhaft, adj. безсовѣстный, безсумлѣнный.

Ungewissenhaftigkeit, f. безсумлѣнность, безсовѣтность.

Ungewißheit, f. непевность.

Ungetwitter, n. буря, негода, непогода, тучи.

Ungetwogen, adj. непрхильный, нескильный.

Ungetwohntheit, f. ненавкчене, непривичка.

Ungetwöhnlich, adj. незвичайный, нечуваный.

Ungetwöhnlichkeit, f. незвичайность.

Ungetwürt, adj. незаправлений корвнемъ.

Ungezählt, adj. нечисленный.

Ungezähnt, adj. неуборканный, неукроченый, дикий.

Ungezäumt, adj. неуховстаный.

Ungeziefert, n. оваде, гаде, куски (pl.), куска.

Ungezientend, adj. нечемный, непрстойный.

Ungezogen, adj. необразованный, нечемный, незвичайный, брусватый.

Ungezogenheit, f. необразованосгъ, нечемность, брусватосгъ.

Ungezweifelt, adj. несомнящий.

Ungezwungen, adj. непримушенный; невимущеный, свободный, добровольный.

Ungezwungenheit, f. невимущеность, свобода.

Unglaupe, m. невѣрство, невѣра (f.).

Ungläubig, adj. невѣрный, невѣрующий.

Ungläubige, m. невѣрякъ, невѣра (m.); f. невѣрица, бисурманка.

Unglaublich, adj. неимовѣрный; не до увѣрениа.

Unglaublichkeit, f. неимовѣрность.

Ungleich, adj. неровный, неподбный, незровнанный.

Ungleichartig, adj. рожнородный.

Ungleichartigkeit, f. рожнородность.

Ungleichförmig, adj. неодностайный, неровный.

Ungleichförmigkeit, f. неоднотай-
 ность, неровность.
 Ungleichheit, f. неровность
 Unglimpf, f. неласкавость, нелюдя-
 ность.
 Unglimpflich, adj. неласкавый, не-
 людяний.
 Unglück, n. нещасте, недоля, бѣда,
 невзгодина, лихо, бешкетъ, го-
 ре, злидѣ (pl.).
 Unglücklich, adj. нещасный, бездоль-
 ный, бѣдный.
 Unglücksbote, m. вѣстникъ недоля.
 Unglückschwanger, adj. зловѣщый.
 Unglücklich, adj. нещасный, злиден-
 ный.
 Unglückseligkeit, f. нещасте, бѣда,
 злиденность.
 Unglücksfall, adj. злиденный oder не-
 щасный приключай, лиха приго-
 да, лихий приключай.
 Unglücksgefährte, m. товаришъ не-
 доля.
 Unglücksfind, m. нещасный чоло-
 вѣкъ, нещасливецъ.
 Unglücksstifter, m. (Unglücksvogel) не-
 щасливецъ.
 Ungnade, f. немилость, неласка.
 Ungnädig, adj. неласкавый, неми-
 лый.
 Ungöttlich, adj. безбожный, нечесги-
 вий.
 Ungrund, m. безъосновность, не-
 правда.
 Ungrünlich, adj. неосновный.
 ungründlichkeit, f. неосновность.
 Ungültig, adj. неважный.
 Ungültigkeit, f. неважность.
 Ungunst, f. неласка, неприязнь.
 Ungünstig, adj. неприязный; про-
 тивный, лихий, нещасный.
 Ungut, adv. зло; etwas für — не-
 мен небрати за зло.

Ungütig, adj. неласкавый.
 Unhaltbar, adj. нетривалий, неос-
 тойный.
 Unhaltbarkeit, f. неостойность; сла-
 бость.
 Unharmonisch, adj. несладкий.
 Unheil, n. нещасте, лихо, бѣда.
 Unheilbar, adj. невилѣчимый, неда-
 ючийся вилѣчити.
 Unheilbarkeit, f. невилѣчимость.
 Unheilbringen, adj. наводячий не-
 щасте.
 Unheilig, adj. несвятый; безбож-
 ный.
 Unheiligkeit, f. несвятость; безбож-
 ность.
 Unheilstifter, m. виновникъ нещастя.
 Unheimisch, adj. сторонський, чужи-
 нецкий.
 Unheimlich, adj. немилый, млойный,
 вялый.
 Unhöflich, adj. нечемный, нелюдя-
 ный.
 Unhöflichkeit, f. нечемность, нелю-
 дяность.
 Unhold, m. ворогъ, ярошъ; чаров-
 никъ.
 Uniform, f. мундиръ, мундуръ.
 Uninteressant, adj. незаймующий.
 Union, f. уния.
 Universal, adj. загальний; f. Allge-
 mein.
 Universalerbe, m. дѣлячъ всёго, на-
 слѣдникъ всёго.
 Universalgeschichte, f. история за-
 гальна.
 Universität, f. университетъ.
 Universum, n. весьмиръ.
 Unse, f. жаба водна; вужъ.
 Unkenntbar, adj. (unkennlich) неспод-
 знаний.
 Unkenntbarkeit, f. неспознанность.
 Unkenntniß, f. невѣжа.

Unfeufch, adj. нечистый, похотливый, безочесный.

Unfeufchheit, f. нечистота, похотливость.

Unklar, adj. неясный, мутный, каламутный.

Unflug, adj. немудрый, нерозумный, нерозсудный.

Unflugheit, f. нерозумъ, нерозсудность, нерозвага.

Unkörperlich, adj. нетѣлесный, безтѣлесный.

Unkörperlichkeit, f. безтѣлесность.

Unkosten (pl.), накладъ, видатки (pl.).

Unkräftig, adj. безсильный, неважный, слабый.

Unkraut, n. бурьянъ, хабузь, бжуръ, хопта.

Unkrieglich, adj. невоинный.

Unkunde, f. невѣдомость, невѣжа.

Unkundig, adj. несвѣдомый, незнающий.

Unlängst, adv. недавно.

Unlateinisch, adj. нелатынский.

Unläugbar, adj. безперечный.

Unlauter, adj. нечистый, мутный, каламутный; нещирый.

Unlauterkeit, f. нечистота, мутность; нещирость.

Unleiblich, adj. незносный.

Unleßbar, adj. нечетный.

Unlieb, adj. немилый.

Unlieblich, adj. неприемный, немилый, терпкий.

Unlieblichkeit, f. неприемность, немилость.

Unlust, f. нехочъ, нехѣтъ, невеселость, неохота; скука, скучность, нуль.

Unlustig, adj. невеселый, сумный, смутный.

Unmanierlich, adj. нечемный, брुсоватый.

Unmannbar, adj. недолѣтний, малолѣтний.

Unmännlich, adj. немужный.

Unnachgeblid, adv. не приписуючи нѣчого, ненакидуючися; если ласка, коли ласка, если до влодобя.

Unnäsig, adj. безмѣрный, неподержливый.

Unnäsigkeit, f. безмѣрность, неподержане.

Unmensch, m. нечоловѣкъ, дикарь, ярошь, варваръ, чортъ не чоловѣкъ, нелюдко, спеколать.

Unmenschlich, adj. нелюдський, звѣрський, яросливый, дикарьський, варварський.

Unmenschlichkeit, f. нелюдскость, дикарство, варварство.

Unmerklich, unmerkbar, adj. незамѣтный, незначный.

Unmittelbar, adj. непосредный.

Unmittelbarkeit, f. непосредность.

Unmöglich, adj. неможливый, бездобный; adv. неспособъ, невозможно, бездобно, нѣякъ.

Unmöglichkeit, f. неможливость, бездобность.

Unmoralisch, adj. неморальный, неподонный, злий.

Unmündig, adj. недолѣтний, малолѣтний, неповнолѣтний.

Unmündigkeit, f. малолѣтность, неповнолѣтность.

Unmuth, m. невеселость, нехочъ, нехѣтъ, смутокъ, безпотѣшность; гнѣвъ.

Unmuthig, adj. невеселый, сумный, посоловѣлий, безпотѣшний.

Unmütterlich, adj. нематеринський.

Unnachahmlich, adj. ненаследовальный.

Unnachgiebig, adj. неуступчивый.

Unnatur, f. неприрода, що вприроді супротивляється.

Unnatürlich, adj. неприродний.

Unnenbar, adj. невіречимий, неказаний.

Unnöthig, adj. непотрєбний, безхосенний.

Unnützig, adj. (unnützlich) непотрєбний, непожиточний, безпотрєбний, дармий, пустий; sich — machen грубо говорити; unnütze Worte пусті слова; unnütze Sorge дармий старунокъ.

Unnützlichkeit, f. непожиточність.

Unordentlich, adj. безладний; неохайний; розпустний.

Unordnung, f. неладъ, безладъ, непорядокъ, безбашъ, розгаражашъ.

Unpaar, adj. безпарий; Paar oder Unpaar петъ пи лѣшка.

Unparteiisch, unparteilich, adj. безсторонний.

Unparteilichkeit, f. безсторонність.

Unrath, unrathlich, adj. нездоровий, недужний; — sein трѣхи нездужати, верелувати.

Unpatriotisch, adj. непатриотичний.

Unpersönlich, adj. безличний.

Unpolitisch, adj. неполитичний; f. Unflug.

Unrath, m. нечистота, смѣта, гнѣй; (Werscheibung) марноване, розграта; неладъ, лихо.

Unrathlich, adj. марнотравний, розтратний, негосподарний.

Unrathsam, adj. ненарадний.

Unrecht, n. кривда, несправедливість, неправда, оскорба, досада; er hat — онъ має неслухність.

Unrecht, adj. несправедливий, недобрый; der unrechte Schlüssel не

той ключъ; zur unrechten Zeit не въ пору.

Unrechtlich, adj. неправий.

Unrechtmäßig, adj. безправний, неправий, несправедливий; неправесний.

Unrechtmäßigkeit, f. безправність, неправність.

Unredlich, adj. нечесний, неуцтливий, несумлєнний.

Unredlichkeit, f. нечесність, неуцтливість.

Unregelmäßig, adj. неправильний.

Unregelmäßigkeit, f. неправильність.

Unreif, adj. незрѣлий, недоспѣлий, зелений.

Unreife, f. незрѣлостъ, недоспѣлостъ.

Unreimisch, adj. нескладний.

Unrein, adj. нечистий, неохайний, неопратний, замараний.

Unreinigkeit, f. нечистість, неохайність, гидь.

Unreinlich, adj. нечистий.

Unrichtig, adj. невѣрний; неправильний; недокладний, хибний.

Unrichtigkeit, f. неправильність, недокладність.

Unruhe, f. несупокѣй; неладъ, колотъ, колотнеча, ворущня, ворохобня; — in der Uhr волосъ въ годиннику.

Unruhestifter, m. ворохобникъ, колотникъ.

Unruhig, adj. несупокѣйний, непосидючий, непосидливий, непосидний (непосидливецъ).

Unrühmlich, adj. непохвальний.

Unß, pron. (dat.) намъ; (acc.) насъ.

Unfähig, adj. f. Unausprechlich.

Unsanft, adj. нелагѣдний, прикрий, немилый.

Unsauber, adj. неохайний, нечистий, неопратний (неогрядний).

Unsauberkeit, f. неохайность, нечистота, неопрятность.
 Unschädlich, adj. нешкoдливый.
 Unschädlichkeit, f. нешкoдливoсть.
 Unschätzbar, adj. неоцѣненный.
 Unschätzbarkeit, f. неоцѣненoсть.
 Unscheinbar, adj. неясный, несвѣтлый, темный; незначный.
 Unscheinbarkeit, f. незначнoсть.
 Unsicherlich, adj. непростойный, нечемный.
 Unsicherlichkeit, f. непростойнoсть, нечемнoсть.
 Unschiffbar, adj. несплавный.
 Unschiffbarkeit, f. несплавнoсть.
 Unschlitt, n. лoй.
 Unschlüssig, adj. вагавый, нерѣшенный.
 Unschlüssigkeit, f. вагавoсть.
 Unschmacht, adj. некусьный, несмачный.
 Unschmachtigkeit, f. некусьнoсть, несмачнoсть.
 Unschön, adj. некрасный, неладный.
 Unschulb, f. невиннoсть, безневиннoсть.
 Unschulbig, adj. невинный, неповинный, безвинный, безневинный.
 Unschwer, adj. нетрудный.
 Unsegen, m. проклятoе; бѣда, нещасте.
 Unselig, adj. нещасный.
 Unseligkeit, f. нещаснoсть.
 Unser, pron. нашъ; (gen. pl.) насъ.
 Unsicher, adj. небезпечный; непевный, сомнующий.
 Unsicherheit, f. небезпечнoсть; непевнoсть.
 Unsichtbar, adj. невидный, невидимый.
 Unsichtbarkeit, f. невидимoсть.
 Unsichtbarlich, adv. невидимо.
 Unstinn, m. нерозумъ, дурница, несвѣтница.

Unstinnig, adj. нерозумный, дурный; божевольный, безглуздый.
 Unstinnigkeit, f. дурнота, безглуздoсть.
 Unstinnlich, adj. немисловный.
 Unstittlich, adj. неморальный, необычайный.
 Unvorsam, adj. недбалый.
 Unvorsamkeit, f. недбалoсть.
 Unstätt, adj. несупокoйный, нестальный, схитный.
 Unstätigkeit, f. несупокoйнoсть, несталость.
 Unstatthaft, adj. недопустный.
 Unsterblich, adj. безсмертный.
 Unstern, m. нещасна звѣзда, нещасте, лиха пригода, невзгодина.
 Unsträflich, adj. невинный, бездоганный.
 Unsträflichkeit, f. бездоганнoсть.
 Unstreitig, adj. безперечный; adv. безперечно, безъ слова.
 Unstreitigkeit, f. безперечнoсть.
 Unständig, adj. безгрѣшный, безневинный.
 Untabelhaft, untabelig, adj. бездоганный.
 Untauglich, adj. нездoбный, безпогрѣбный, нездалый.
 Untauglichkeit, f. нездoбнoсть, нездалoсть.
 Unten, adv. въ долъ, на долину, подъ сподомъ, нижше; von unten an до долу, зъ долу.
 Unter, praep. с. dat. ипд асс. подъ; unter dem Tische подъ столомъ; unter die Leute bringen рознести жъжъ люди; unter vier Augen sagen сказати що въ чотири очи; unter der Hand крадомъ, тихцемъ; unter Wege по дорозъ.
 Untere, adj. долъшний, сподный.
 Unterabtheilung, f. подроздѣлъ.

Unterachern, v. а. приорати.
 Unteradmiral, м. заступникъ адми-
 рала.
 Unterarzt, м. подлѣкаръ.
 Unterauffseher, м. поддозорець.
 Unterbau, м. подбудоване, под-
 своа.
 Unterbauch, м. подживотъ.
 Unterbauen, v. а. подбудувати.
 Unterbeamte, м. нижший урядникъ.
 Unterbefehlshaber, м. подначаль-
 никъ,
 Unterbehörde, f. нижша власть.
 Unterbett, п. перина.
 Unterbiegen, v. а. подогнути.
 Unterbinden, v. а. подвязати.
 Unterbindung, f. подвязоване, под-
 вязка.
 Unterbleiben, v. п. лишити ся безъ
 виновненя. бути зоставленимъ.
 Unterbrechen, v. а. подломати, оста-
 новити.
 Unterbrechung, f. перерване, пере-
 рва.
 Unterbreiten, v. а. подстелити.
 Unterbringen, v. а. перенести на
 яке мѣсце, намѣстити.
 Unterbringung, f. помѣщене.
 Unterdesseu, adv. тимъ часомъ.
 Unterdrücken, v. а. перепинити, при-
 душити, перервати; знести, гно-
 бити; наказати.
 Unterdrücker, м. гонобникъ, гноби-
 тель.
 Unterdrückung, f. перепинене; гне-
 тене, гоноблене, гнетъ.
 Unteregen, v. а. заскородити.
 Untereinander, adv. мѣжь собою,
 помѣжь себе, неладомъ.
 Untereinnehmer, м. подпоборець.
 Unterfahren, v. а. подвозити подъ
 що; v. п. подѣхати подъ що.
 Unterfangen, v. г. одважитися, о-
 смѣлитися, поддѣмитися.

Unterfeldherr, м. подначальникъ.
 Unterförster, м. подлѣсничий.
 Unterfutter, п. подшевка.
 Unterfüttern, v. а. подшити.
 Untergang, м. заходъ; загибель, по-
 гибель, упадокъ.
 Untergebäude, п. долѣшна часть бу-
 динку.
 Untergeben, v. а. подчинити; пору-
 чити.
 Untergebene, м. подданий, подвласт-
 ний.
 Untergebung, f. поддане, подчинене.
 Untergehen, v. п. заходити, запасти,
 зайти; затонути; (zu Grunde ge-
 hen) погибнути, загинути.
 Untergehend, adj. западающий.
 Untergeordnet, adj. подрядный, под-
 властный, поменший.
 Untergerecht, п. судъ нижший.
 Untergeschoben, adj. подставленный,
 подкинутый; ein untergeschobenes
 Kind подмѣтокъ.
 Untergestell, п. подставка, нижша
 подставка.
 Untergewehr, п. бѣчне оружје,
 шавля.
 Untergraben, v. а. подкопати, под-
 рити; розрушити.
 Unterhalb, праер. пониже, долѣ.
 Unterhalt, м. удержане, виживлене.
 Unterhalten, v. а. подставити, подъ-
 чимъ держати; живити, кормити,
 бавити, забавляти, веселити.
 Unterhaltend, adj. забавный.
 Unterhaltung, f. удержане; забава.
 Unterhandeln, v. а. пересправляти.
 Unterhändler, м. пересправляющий,
 посередникъ.
 Unterhandlung, f. пересправа, пере-
 справлюване.
 Unterhauptmann, м. подкапитанъ.
 Unterhaus, п. долѣшна часть дому.

Unterhefen (pl.), долъшний дрѣжджъ.
 Unterhemb, п. спѣдна сорочка.
 Unterhöhlen, в. а. подкпати, под-
 гробсти.
 Unterholz, п. низьке дерево, фо-
 рость, хворость.
 Unterhofen (pl.), нагавицъ (pl.),
 спѣднй нагавицъ.
 Unterirdisch, adj. подземный.
 Unterjochen, в. а. подбити, подгор-
 нуть.
 Unterjocher, м. подбитель, гоноч-
 никъ.
 Unterjochung, f. подбиты, подбѣй.
 Unterjochle, f. Unterjinn, п. пѣборо-
 докъ.
 Unterjiefer, м. долъшна челюсть.
 Unterjleben, в. а. подклийти.
 Unterjleid, п. долъшна одѣжъ.
 Unterjkommen, в. п. бути помѣще-
 нимъ, знайти мѣсце ober квартиру.
 Unterjkommen, п. мѣсце, помѣщене;
 виживлене.
 Unterjönig, м. подкороль, короликъ,
 намѣстникъ королевський.
 Unterjöhig, adj. загноенный.
 Unterjriechen, в. а. подлѣзти.
 Unterlage, f. подкладка; подвалина,
 заснова.
 Unterland, п. низька земля, долъш-
 ний край.
 Unterlaß, м. ohne Unterlaß безъ на-
 стая, безперестанно, тягомъ.
 Unterlassen, в. а. залишити, поки-
 нути закинути, опустити; пере-
 стати.
 Unterlassung, f. залишене, оставлене,
 невиповнене.
 Unterlast, f. долъшний тягаръ, тя-
 гаръ на сподѣ.
 Unterlaufen, в. п. подбѣгчи, подбѣ-
 гнути; mit Blut unterlaufen зай-
 ти ober затечи кровью, посиныѣ-
 ти; вмѣшатися; находитися.

Unterleber, п. спѣдна ober долъшна
 шкѣра, подошва.
 Unterleſze, f. f. Unterlippe.
 Unterlegen, в. а. подложить, под-
 класти, подшити.
 Unterlegung, f. подложено.
 Unterlehrer, м. нижший учитель.
 Unterleib, м. животъ, череве.
 Unterliegen, в. п. поддаться, побѣ-
 тямъ бути, програти; подпасти.
 Unterlieutenant, м. подпоручникъ.
 Unterlippe, f. долъшна губа.
 Untermaß, п. недоумѣрь.
 Untermauern, в. а. подмуровати.
 Untermengen, в. а. примѣшати, под-
 мѣшати.
 Unterminiren, в. а. подкпати.
 Untermischen, в. а. примѣшати, вмѣ-
 шати.
 Unternähen, в. а. подшити
 Unternehmen, в. а. поднятися ober
 подоймитися чого, яти ся чого,
 имити ся чого, зачати що.
 Unternehmen, п. Unternehmung, f.
 подоймлене ся чого.
 Unternehmend, adj. ѡдважный.
 Unternehmungsgеist, м. духъ подой-
 мливый.
 Unterobrigkeit, f. нижша верхность
 (ѡвершенство).
 Unteroffizier, м. подѡфигеръ.
 Unterordnen, в. а. поддати, подря-
 дити.
 Unterordnung, f. поддане; подвласт-
 ность.
 Unterpfand, п. закладъ, завдатокъ;
 заставъ.
 Unterpfändlich, adj. заставный, за-
 кладный.
 Unterpfügen, в. а. подѣорати.
 Unterreden, в. п. бесѣдувати зъ
 кимъ, поговорити зъ кимъ.
 Unterröbung, f. розмова, розговѣръ,
 бесѣда.

Unterricht, м. наука.
 Unterrichten, в. а. учить ober научати кого чему; *Jemanden von einer Sache*—увѣдомити кого, сповѣстити кого о чѣмъ.
 Unterrichter, м. нижшій судецъ ober судячъ.
 Unterrinde, f. долъшна кора.
 Unterroß, м. споданиця.
 Untersagen, в. а. заказати.
 Untersagung, f. заказъ.
 Untersaß, м. подданный.
 Untersatz, м. подставка, подкладка; *друге здане*.
 Unterschale, f. Untertasse, f. блюдо, мисочка.
 Unterscheiden, в. а. розпознати, розознати, розрѣзняти, роздѣлити, ѡддѣлити.
 Unterscheidung, f. розпознане, розознане, розрѣзнене.
 Unterscheidungskraft, f. розсудокъ, сила розпознаваня.
 Unterscheidungszeichen, п. знакъ роздѣловий.
 Unterschent, м. подчаший.
 Unterschensel, м. голень, долъшна нога.
 Unterschieben, в. а. подсунути, подкинути, подложити, встроити, подставити.
 Unterschied, м. рѣжница.
 Unterschiedlich, adj. розличний.
 Unterschlächtig, unterschlägig, adj. подсободѣнный, подбѣнный.
 Unterschlag, м. (Abtheilung) перегорода, перѣсторона, перѣруба, передѣлъ; *f. Unterschleif*.
 Unterschlagen, в. а. (3. B. Briefe) за- таѣти, украсти, переймити, перехопити, выкрасти; *ein Bein*—подставити ногу, перекинути кого черезъ ногу; *die Weine*—положити ногу на вкрестъ; подбити.

Unterschlägig, adj. подсободѣнный; — *es Rad* подсободѣне колесо; *f. unter M ü h l e*.
 Unterschleif, м. перемикане, пачковане; утаене, обмана; — *maschinen* перекрадати, перемикати.
 Unterschreiben, в. а. подписати; *sich*—подписатися.
 Unterschrift, f. подпись.
 Unterschüren, в. а. подгорнути подъ що.
 Unterschwelle, f. порѣгъ.
 Untersegel, п. долъшне вѣтрильце.
 Untersehen, в. а. подставити, подложити.
 Untersegen, в. а. приложити печатку.
 Untersinken, в. п. загрузити, затонуту.
 Unterspannen, в. а. розпнати.
 Unterspreiten, в. а. розпростерти, розтягнути.
 Unterspreizen, в. а. подстелити; подперти, подставити.
 Unterspülen, в. а. подмивати.
 Unterstallmeister, м. подкомонникъ, подконюший.
 Unterstämnen, в. а. подперти.
 Unterstecken, в. а. подсунути, подставити, подтичати, подкинути.
 Unterstehen, в. г. ѡдважитися, смѣти, осмѣлитися; в. п. стояти подъ чимъ.
 Unterstelle, f. няжше мѣсце.
 Unterstellen, в. а. подставити (подъ —).
 Untersteuermann, м. подкермичъ.
 Unterstreichen, в. а. подчеркнути.
 Unterstreichung, f. подчеркнене.
 Unterstreuen, в. а. подстелити, подсыпать.
 Unterstube, f. долъшна комната.
 Unterstützen, в. а. подперти; помагати, подпомагати, подпирати.

Unterstützung, f. подпрене, подпирание; попоръ, попора, подмога, подпомога.

Untersuchen, v. а. доходити, слѣдити, вивѣжувати, розбирати, розпознавати, вислѣдувати.

Untersuchung, f. слѣжене, слѣдство, розвѣдка, розбирание, розборъ.

Untertasse, f. мисочка, блюдце.

Untertauchen, v. а. внутири; v. п. погнути, поринати, нуркувати.

Untertauchung, f. поринание.

Unterthan, m. подданный.

Unterthänig, unterthan, adj. подданный, подвластный; unterthäniger Diener покорный слуга, покорникъ.

Unterthänigkeit, f. подданность, подвластность; покорность.

Unterthanschaft, f. подданство.

Untertheil, m. долѣшна часть.

Untertreten, v. п. подступити; v. а. злопаты, страстувати.

Untertwachsen, adj. прирослий.

Untertwärts, adv. долѣвъ, вдолѣ.

Unterwegs, adv. по дорожѣ, въ дорожѣ; переходомъ; — lassen зашити, покинути.

Untertweisen, adv. миколи, часомъ.

Untertweisen, v. а. учити, научати.

Untertweisung, f. наука.

Untertwelt, f. подземный свѣтъ.

Untertwerfen, v. а. подклонити, подбити, покорити; sich -- поддаться, здатися, покоритися.

Untertwerfung, f. подклонение, покорение.

Untertwind, m. долѣшний вѣтеръ.

Untertwinden, v. г. осмѣлитися, обважитися.

Untertworfen, adj. подклоненный, подвластный.

Untertwusch, m. хворость; f. Strauchtwersf.

Untertwühlen, v. а. подрити.

Untertwürfig, adj. подвластный, подданный.

Untertzahn, m. долѣшний зубъ.

Untertzeichnen, v. а. подписати; подзначити.

Untertzeichnung, f. подпись, подписание.

Untertziehen, v. а. подвести обет подтянути подъ що; sich -- поднятися (подойматися) чого.

Untertziehung, f. подоймение.

Untertzug, m. подведение, подвалина; подставка.

Unthat, f. збродня.

Unthätig, adj. недѣйный, лѣнливый.

Unthätigkeit, f. недѣйность, лѣнливость.

Untheilbar, adj. нероздѣльный.

Untheilbarkeit, f. нероздѣльность.

Unthier, n. дивоглядъ, страшило; (eig. хищный звѣрь); (von Menschen) дикарь, звѣрь, ярошь.

Unthunlich, adj. невозможный.

Unthunlichkeit, f. невозможность.

Untief, adj. мѣлкий.

Untiefe, f. мѣлина.

Untödtlich, adj. несмертельный.

Untragbar, adj. f. Unfruchtbar

Untrennbar, adj. нероздѣльный, неразлучный.

Untrennbarkeit, f. нероздѣльность, неразлучность.

Untreu, adj. невѣрный.

Untreue, f. невѣрность.

Untrüglich, adj. вѣрный, нехибный, необильный, непомильный, непохибный.

Untrinfbar, adj. чого пити не можъ.

Untröstbar, untröstlich, adj. безпощадный.

Untrüglich, adj. f. Untrüglich.

Untüchtig, adj. нездѣбный, нездѣливый, неспособный.

Untüchtigkeit, f. нездѣбность, нездѣливость, неспособность.

Untugend, f. неправота, зла привычка, необычай.

Untugendhaft, adj. необычайный, нечестивый.

Unüberlegt, adj. нерозсудный, безрозсудный, нерозважный, нерозсудливый.

Unüberlegtheit, f. нерозсудливость, безрозсудность, нерозважь.

Unübersehbar, adj. нелоглядный, незоглядный.

Unübersehbar, adj. недающийся перетолкувати (перевести).

Unübersteiglich, adj. (unübersteigbar) непереступный, безодный, невзвѣтяжный.

Unübertrieben, adj. (unübertrieben) непорѣвнаний, неперестигнениый.

Unüberwindlich, adj. непобѣдннй.

Unüberwindlichkeit, f. непобѣдность.

Unumgänglich, adj. доконечный, конечно - потребный; нелюдный, немоторный, невѣзливый.

Unumgänglichkeit, f. конечна потреба; нелюдность.

Unumschränkt, adj. неограничений, самовластный.

Unumschränktheit, f. неограниченность, самовластность.

Unumsstößlich, adj. неспрнмый, нескитный.

Unumwunden, adv. безоглядно, просто.

Ununterbrochen, adj. безпрорывный, безперестанный.

Unveränderlich, adj. незмѣнный.

Unveränderlichkeit, f. незмѣнность.

Unverantwortlich, adj. неодвѣчальный, непростимый, невзвинимый.

Unverantwortlichkeit, f. неодвѣчальность.

Unverarbeitet, adj. сирый, свидый.

Unveräußerlich, adj. неспродажный, непозбудный.

Unveräußerlichkeit, f. непозбудность, неспродажность.

Unverbesserlich, adj. безблудный; неоправный.

Unverbesserlichkeit, f. безблудность; неоправность.

Unverbindlich, adj. необовязанный; неласкавый.

Unverborgen, adj. нескритый.

Unverborgenheit, f. нескритость.

Unverbotten, adj. незаказанный.

Unverbrennlich, adj. неспалимый.

Unverbrennlichkeit, f. неспалимость.

Unverbrüchlich, adj. незломный.

Unverdächtig, adj. неподозрѣлый.

Unverdächtigkeit, f. неподозрѣлость.

Unverdamulich, adj. неосудимый.

Unverbaulich, adj. нестравный.

Unverbaulichkeit, f. нестравность.

Unverbeulich, adj. неопсуемый.

Unverbient, adj. незаслуженный.

Unverbroffen, adj. невспущенный, неутомный, нелѣнный.

Unverbroffenheit, f. неутомность.

Unverschelt, adj. неженатый; (von Frauen) незамужный.

Unvereinbar, adj. незлучимый, нескладный.

Unvereinbar, f. незлучимость, нескладность.

Unverfälscht, adj. неподробренный, доправський.

Unverfänglich, adj. неподступный, нехитрый.

Unvergänglich, adj. непереходный, сталий, безсмертный, вѣчный.

Unvergänglichkeit, f. непереходность, безсмертность, вѣчность.

Unbergeblich, adj. непростимый.
 Unbergeblichkeit, f. непростимость.
 Unbergeffen, adj. незабутый.
 Unbergeßlich, adj. незабутный.
 Unbergeßlichkeit, f. незабутьность.
 Unbergleichbar, adj. (unbergleichlich)
 неровнанный, безприкладный.
 Unbergleichlichkeit, f. неровнанность,
 безприкладность.
 Unbergnüglich, unbergnügsam, adj. не-
 радный, несупокóйный, недово-
 ленный.
 Unbergoldten, adj. ненадгорóженный.
 Unberhalten, adj. незамовчанный, не-
 скритый, явный.
 Unberhältnißmäßig, adj. нерозмёр-
 нный.
 Unberheirathet, adj. неженатый; (von
 Frauen) незамужный, невоз-
 можный.
 Unberhofft, adj. нечаянный, несподъ-
 ванный, неவிжиданный, нагальный,
 напрасный; adv. нечаянно, зъ не-
 бачки, зъ нечева, несподъвамо,
 нь-зъ-того, зъ добрадива.
 Unberhöhlen, adj. нескритый, явный;
 adv. явно, безоглядно.
 Unberhört, adj. невислуханный.
 Unberjährbar, adj. незадавниный.
 Unberjährt, adj. незадавниный.
 Unberkauft, adj. неспроданный.
 Unberkennbar, adj. непохибный, не-
 помильный.
 Unberleßbar, unberleßlich, adj. незра-
 нный, ненарушимый, святой.
 Unberleßbarkeit, Unberleßlichkeit, f.
 ненарушимость.
 Unberleßt, adj. цълый, ненаруше-
 нный.
 Unberlierbar, adj. неизгубный, пев-
 ный.
 Unberloren, adj. незагубленный.

Unbermeiblich, adj. неминуемый, не-
 хибный.
 Unbermeiblichkeit, f. нехибность.
 Unbermerkt, adj. незамътный, незав-
 бачный; adv. зъ ненежка, незав-
 бачно.
 Unbermögen, п. немóчь (f.), безси-
 ла, немога, слабóсть, неспособ-
 ность; (Mangel) недостаток.
 Unbermögend, adj. немогучый, без-
 сильный, нездóбный, неспособ-
 ный.
 Unbermuthet, adj. несподъванный.
 Unbernehmlich, adj. незрозумый.
 Unbernunft, f. нерозумъ, нерозсу-
 докъ.
 Unbernunftig, adj. нерозумный, не-
 розсудный.
 Unberrichtet, adj. незробленный, не-
 докóченый; unberrichteter Sachen
 голъручь, стульручь, зъ нь-
 чинъ.
 Unberrüdt, adj. неподвиженный.
 Unberschämt, adj. безличный, без-
 стидный, безсоромный.
 Unberschämtheit, f. безличность, без-
 стидность, безсоромность.
 Unberschuldet, adj. невинный, безне-
 винный, безвинный; незадовже-
 нный.
 Unbersehen, adj. f. Unberhofft.
 Unbersehend, adv. зъ небачки, зъ
 ненежка, зъ нечева, несподъ-
 вано.
 Unberserßlich, adj. цълый, ненаруше-
 нный.
 Unbersiegelt, adj. незапечатанный.
 Unbersiegbar, adj. неперебранный.
 Unbersöhnlich, adj. непримирливый,
 завзятый, запекий, лютий.
 Unbersöhnlichkeit, f. непримирливóсть,
 завзятóсть, запеклóсть, лютóсть.
 Unbersorgt, adj. незабезпеченный.

- Unberftand, m. нерозумъ, безрозумъ, безъумъ.
- Unberftändig, adj. нерозумный, безрозумный, нерозсудный, безрозсудный, безглуздый.
- Unberftänblich, adj. нерозумѣлый.
- Unberftänblichkeit, f. нерозумѣлость.
- Unberfucht, adj. недосвѣдений.
- Unbertilgbar, adj. невикоренений.
- Unberträglich, adj. незгодный, незгодливый; сварливый, вадливый.
- Unberträglichkeit, f. незгода, незгодливость; сварливость.
- Unbertreiblich, adj. непозбудный.
- Unbertwehrt, adj. незаборонений.
- Unbertweigerlich, adj. незаперечный, незаперечимый.
- Unbertweilt, adj. небавкомъ.
- Unbertwelflich, adj. неизвѣдый.
- Unbertwerrlich, adj. недѣтный, бездоганный.
- Unbertwerrlich, adj. негниючий, незогнилый.
- Unbertwerrlichkeit, f. незогнилость.
- Unbertwinnlich, adj. незворотный, незабутный.
- Unbertworen, adj. незамотанный.
- Unbertwundbar, adj. незранимый.
- Unbertwundbarkeit, f. незранимость.
- Unbertwundet, adj. неранный.
- Unbertzagt, adj. безбоязливый, безстрашный.
- Unbertzehrt, adj. неизъѣдый.
- Unbertzeihlich, adj. непростиный.
- Unbertzöglich, adj. безпроволочный; adv. без проволоки, притьомъ; f. Sogleich.
- Unvollendet, adj. недоконченный.
- Unvollkommen, adj. недоконный; несповный.
- Unvollkommenheit, f. недоконаность.
- Unvollständig, adj. несповный, недостаточный.
- Unvollständigkeit, f. несповность, недостаточность.
- Unvorbereitet, adj. неприготовленный.
- Unvorgreiflich, adj. unv adv. неприписуячи, несупротивляючися, позволте.
- Unvorgreiflich, adj. мимохѣтный, незнарошный.
- Unvorsichtig, adj. необачный, неосторожный.
- Unvorsichtigkeit, f. необачность, неосторожность.
- Unvortheilhaft, adj. безхосенный, непожиточный.
- Unwahr, adj. неправдивый.
- Unwahrhaft, adj. f. Unwahr; брехливый.
- Unwahrhaftigkeit, f. неправдивость; брехливость.
- Unwahrscheinlich, adj. неимовѣрный, неправдоподобный.
- Unwahrscheinlichkeit, f. неимовѣрность, неправдоподобность.
- Unwanbelbar, adj. недѣтный.
- Unwanbelbarkeit, f. недѣтность.
- Unweg, m. неустелена (неубита) дорога, мановець.
- Unwegsam, adj. непереходный, непереходимый.
- Unweiblich, adj. нежѣночий.
- Unweigerlich, adj. несупротивляючийся, безпротивный.
- Unweise, adj. немудрый, дурный.
- Unweit, adv. недалеко, близько.
- Unwert, adj. незгодный, неварный.
- Unwesen, n. неладъ, безладъ, непорядокъ, замѣшь.
- Unwetter, n. негода, непогода.
- Unwichtig, adj. неважный, маловажный.
- Unwichtigkeit, f. неважность, маловажность.
- Unwiderleglich, adj. незаперечный.

Unwiberrufflich, adj. необжалканный, необжалованный.
 Unwiberfchlich, adj. чому не можъ супротивитися.
 Unwidersprechlich, adj. незаперечный.
 Unwiderftechbar, unwiderftechlich, adj. чому не можъ супротивитися.
 Unwieberbringlich, adj. безворотный, безповоротный.
 Unwille, m. нехочъ, нехѣтъ, неохота, гнѣвъ, несмакъ.
 Unwillig, adj. неохотный; гнѣвный; — werden розгнѣваться.
 Unwillkommen, adj. ненагодный; немилый, нелюбый.
 Unwillführlich, adj. мимохѣтный; adv. мимохѣтъ.
 Unwirksam, adj. нескучочный.
 Unwirksamkeit, f. нескучочность.
 Unwirfch, adj. пардсний, жорстокый.
 Unwirthbar, adj. f. Unbewohnbar.
 Unwissend, adj. незнающий, несвѣдомый, неумный.
 Unwissende, m. неуча, невѣголъ.
 Unwissenheit, f. незнане, несвѣдомость; невѣжа, темнота.
 Unwissenheitſünde, f. грѣхъ несвѣдомости.
 Unwissenschaftlich, adj. ненауковый.
 Unwissenschaftlich, adj. зъ несвѣдомости, зъ невѣдомости.
 Unwüthig, adj. недотепный.
 Unwohl, adj. нездоровый; adv. нездорово, мюско, мюжно, недобре, зле.
 Unwohlſein, n. нездоровле, нездорове.
 Unwohnbar, adj. f. Unbewohnbar.
 Unwürdig, adj. негодный, недостойный.
 Unwürdigkeit, f. недостойность.
 Unzahl, f. безчисло, тьма, безлѣкъ, безлѣчь, гукъ, гурма.

Unzahlbar, adj. неплатный.
 Unzählbar, adj. несосвѣтний, несчисленный.
 Unzählbarkeit, f. несчисленность.
 Unzählig, adj. несчислений.
 Unzart, adj. невѣжний; нечемный.
 Unze, f. унция.
 Unzeit, f. непора, нечась; zur — не въ пору, не въ часъ.
 Unzeitig, adj. невчасный; неспѣлый, недозрѣлый; — e Frucht заснѣдокъ.
 Unzerbrechlich, adj. неизломный.
 Unzerbrechlichkeit, f. неизломность.
 Unzergänglich, adj. нерозплавный.
 Unzerstörbar, adj. (unzerstörlich) нерозрушимый.
 Unzerstörbarkeit, f. нерозрушимость.
 Unzertheit, adj. нероздѣльный.
 Unzertrennbar, adj. (unzertrennlich) нерозлучный, нероздѣльный.
 Unzertrennbarkeit, Unzertrennlichkeit, f. нерозлучность, нероздѣльность.
 Unziemend, unziemlich, adj. непристойный.
 Unziemlichkeit, f. непристойность.
 Unzier, f. (Unzierde) неоздоба, неокраса.
 Unzierlich, adj. неокрашенный, неоздобный.
 Unzinbar, adj. неподпадающий данинѣ, неплатячий чиншу.
 Unzucht, f. блудъ, розпуста, любашность.
 Unzüchtig, adj. блудный, любашный, розпустный.
 Unzüchtigkeit, f. блудность, любашность, розпустность.
 Unzufrieden, adj. незадоволенный, недовольный.
 Unzufriedenheit, f. незадоволенность, недовольность.
 Unzugänglich, unzugänglich, adj. непрступный, недоступный.

Unzulänglich, adj. недостаточный.
 Unzulässig, adj. непопулярный.
 Unzureichend, adj. f. Unzulänglich.
 Unzuverlässig, adj. неопределенный, ненадежный.
 Unzuverlässigkeit, f. неопределенность.
 Unzweckmäßig, adj. нецелесообразный.
 Unzweideutig, adj. недвусмысленный.
 Unzweifelhaft, adj. безсомнительный, без сомнения.
 Unzweifelhaftigkeit, f. безсомнительность.
 Ueppig, adj. роскошный, развратный.
 Ueppigkeit, f. роскошность, развратность.
 Urahn, Urahn Herr, m. прадед, прабабушка.
 Uralte, adj. очень старый, старинный, стародавний, давнодавний.
 Uraltermutter, f. f. Urgroßmutter.
 Uraltern (pl.), прародители (pl); f. Vorfahren.
 Uralterthum, n. прастаросвященство, поконвѣчье.
 Uraltervater, m. прадед, прапрадед.
 Uranfang, m. первый початок, поконвѣчье.
 Uranfänglich, adj. поконвѣчный, первичный.
 Urbar, adj. орытый; — ташен справити.
 Urbarmachung, f. справа, управа.
 Urbedeutung, f. первичное значение.
 Urbeginn, m. первый початок, первина.
 Urbild, n. первообразъ.
 Uretern (pl.), f. Uraltern.
 Urentel, m. правнукъ.
 Urentelin, f. правнучка.
 Urfehde, f. присяга немести.
 Urform, f. первичный видъ.

Urgebirge, n. первичный (поконвѣчный) горы.
 Urgeschichte, f. первичная история.
 Urgiren, v. a. напирати.
 Urgroßältern (pl.), прадеды.
 Urgroßvater, m. праправнукъ.
 Urgroßmutter, f. прабабушка.
 Urgrund, m. первичная причина.
 Urheber, m. справникъ, справецъ, виноватникъ.
 Urheberin, f. справница, виноватница.
 Urian, m. панциря.
 Urin, m. сесть (f.), сиклинн (pl.).
 Urinblase, f. мѣхуръ.
 Uringlas, n. стеклянный щипчикъ.
 Urinhaft, adj. сиклиноватый.
 Urkraft, f. первичная сила, перша сила.
 Urkunde, f. грамота, свидѣтельство, документъ; zu — dessen на посвѣдчене обет на доказъ того (чого).
 Urkunden, v. a. свѣдѣчити, посвѣдѣчити.
 Urkundlich, adj. на свѣдоцтво, на доказъ.
 Urlaub, m. отпустка.
 Urle, f. f. Урбон.
 Urne, f. урна.
 Urort, m. туръ, зубръ.
 Urpöthlich, adj. стрѣло, перуножь, громозъ, тельножь, оптожь.
 Urquell, m. первичное жерело; початокъ.
 Ursache, f. причина, поводъ, початокъ.
 Ursacher, m. причинникъ, справникъ.
 Urschrift, f. первопись.
 Ursprache, f. первичная беседа.
 Ursprung, m. початокъ, жерело, зародъ.

Ursprünglich, adj. початковий, первѣстний.	Urbäter (pl.), прародитель, прабатьки (pl.).
Ursamm, m. перший пень.	Urboll, n. первѣстний (первобитний) народъ.
Ursstoff, m. живлю, живель, первѣстокъ.	Urwelt, f. первосвѣтъ, первобитний свѣтъ.
Urteil, n. s. Urtheil.	Urwesen, n. первоначало; первѣстокъ.
Urtheil, n. засудъ; (Meinung) гадка, судъ, думка; ein — fällen засудити, засудъ дати; Todesurtheil засудъ смерти.	Urzeit, f. первѣстний оубер первобитний часть.
Urtheilen, v. a. und n. судити, розсудити, розпознавати.	Usurpator, m. привластникъ, самозванецъ.
Urtheilskraft, f. розсудокъ.	Usurpiren, v. a. привластити собѣ.
Urtheilsspruch, m. засудъ.	Utensilien (pl.), знаяди (pl.), ряжа.
	Utopie, f. утопия.

В. Ф. Хв.

Vacant, adj. порожний, незанятий.	Vasallenschaft, f. ленництво, подданыство, слушництво.
Vacanz, f. порожне мѣсце; ваканция.	Vasa, f. ваза.
Vaccine, f. коровяча оспа.	Vater, m. отецъ, батько, родичъ, тато.
Vacciniren, v. a. щѣпити оспу.	Vaterbruder, m. стрій.
Vabium, n. закладъ.	Vaterbruderöfrau, f. стрійна, стріянка.
Vagabunde, m. волокита, волоцюга, гблятай, гультай, бурлакъ, валаанда.	Väterchen, n. батенько.
Valet, n. бувай - здоровъ (indecl.), розлука.	Vaterberg, n. батьковське (отцвське) серце.
Valetpredigt, f. прашальна (останна) проповѣдь.	Vaterland, n. отчина, батьчина, родина, батьковщина.
Valuta, f. вартость.	Vaterländisch, adj. отеческий.
Vampyr; m. упиръ, опиръ.	Vaterlandöfreund, m. приятель отчини, народовикъ, народовецъ.
Vandalismus, m. дикарство, личъ (f.), дикость.	Vaterlandöliebe, f. любовь отчини.
Vanille, f. ванилия.	Väterlich, adj. отцвський, батьковський, батьковий.
Variante, f. рожнопсь.	Waterloß, adj. не маючи отця.
Variation, f. вариация.	Waterlosigkeit, f. безбатьство.
Vasall, m. слушникъ, ленникъ, подданий.	Watermorb, m. убийство отця.
Vasallie, f. слушница, ленница, подданка.	

Watermörder, *m.* убийникъ отца.
 Watername, *m.* имя батьковское.
 Waterpflicht, *f.* повинность отца
 oder отцевская.
 Waterschwester, *f.* сестра отца, се-
 стра батькова, тётка.
 Waterstadt, *f.* отеческое мѣсто.
 Waterstelle, *f.* мѣсце отца.
 Watertheil, *m.* батьковщина.
 Vater unser, *p.* отче нашъ, молитва
 господня.
 Waubeville, *f.* водовиль.
 Webette, *f.* конна стѣйка.
 Vegetabilien (pl.), *roslini.*
 Vegetabilisch, *adj.* рослинный.
 Vegetation, *f.* рослинность.
 Vegetiren, *v. p.* прозябати, животъ-
 ти; глицѣти.
 Weischen, *p.* фиалокъ; dreifärbiges —
 брати, братики (pl.).
 Weischenblau, *adj.* фиалковоѣ барви.
 Weischenfaß, *m.* фиалковый сокъ
 (мясокъ).
 Welinpapier, *p.* велиновый паперъ.
 Venedig, *p.* Венеция.
 Venerie, *f.* бѣдушка, бѣдашка.
 Venerisch, *adj.* венеричный.
 Ventil, *p.* замичка, заперка.
 Ventilator, *m.* продухъ, вѣтрогонъ.
 Venuß, *f.* Венусть.
 Venußkrankheit, Venußseuche, *f.* бѣ-
 душка, бѣдашка.
 Verabfolgen, *v. a.* видати; — lassen
 прислати, видати.
 Verabfolgung, *f.* видане.
 Verabreden, *v. a.* умовитися згля-
 домъ чого.
 Verabredung, *f.* умова.
 Verabreichen, *v. a.* оддати кому.
 Verabsäumen, *v. a.* залишити, опу-
 стити.
 Verabsäumung, *f.* залишене, опу-
 шене.

Verabscheuen, *v. a.* гадитися чимъ.
 Verabscheuung, *f.* зюгаджене собѣ
 чого, гиль.
 Verabscheuungswürdig, *adj.* гадкий,
 мерзкий, огидный, мерзевный.
 Verabschieden, *v. a.* розпустити, од-
 пустити; увольнити.
 Verabschiedung, *f.* розпущене, од-
 правлене, одпущене.
 Veracciffen, *v. a.* (verfleuern) запла-
 тити мито олъ чого.
 Veraccorbiren, *v. a.* заторгувати,
 загодити, згодити.
 Verachten, *v. a.* зневажати що, гор-
 дувати ober гордити чимъ, гуди-
 ти що.
 Verächter, *m.* зневажникъ, горди-
 тель.
 Verächtlich, *adj.* зневажливый.
 Verächtlichkeit, *f.* зневажливость.
 Verachtung, *f.* погорда.
 Verähnlichen, *v. a.* уподобити.
 Verähnlichung, *f.* уподоблене.
 Veralten, *v. p.* зѣстарѣти, постарѣ-
 тися, збачковатѣти.
 Veralten, *p.* постарѣнися.
 Veränderlich, *adj.* ѡдмѣнный, змѣн-
 ный.
 Veränderlichkeit, *f.* ѡдмѣнность, змѣн-
 ность.
 Verändern, *v. a.* перемѣнити, змѣ-
 нити, переробити; sich — пере-
 мѣнитися.
 Veränderung, *f.* ѡдмѣна, перемѣна.
 Veranlassen, *v. a.* повѣдъ (заключку)
 дати до чого.
 Veranlassung, *f.* повѣдъ, заключка.
 Veranschaulichen, *v. a.* узмисловити,
 спояснити.
 Veranschlagen, *v. a.* обчислити (о-
 цѣнити) вартѣсть чого.
 Veranstalten, *v. a.* приладити, при-
 готовити, упорядкувати.

Вѣраштaltung, f. приготoвлєнє, при-
лагодa.
Вѣраштworten, v. a. одвѣчати за шо,
одповѣдати; v. г. оправдaтися.
Вѣраштwortlich, adj. одвѣчальний,
(auch одповѣдний), одповѣстний.
Вѣраштwortlichkeit, f. одвѣчальность.
Вѣраштwortung, f. оправданє, одпо-
вѣдѣ, одвѣчальность, оборона.
Вѣраштarbeiten, v. a. переробити, обро-
бити.
Вѣраштarbeitung, f. переробленє, обро-
бленє.
Вѣраштargen, v. a. зѣлє мати кому
шо, хулити.
Вѣраштarmen, v. п. зѣубожѣти, капa-
рѣти.
Вѣраштarmung, f. зѣубоженє.
Вѣраштarestiren, v. a. арештувати,
придержати.
Вѣраштassuriren, v. a. застрахувати.
Вѣраштuctioniren, v. a. спѣняти, про-
дати публично спѣнкою.
Вѣраштgaben, v. a. роздати, пороз-
давати, викельтувати, вишєпта-
тися зѣ гроши.
Вѣраштäußerlich, adj. спродайний.
Вѣраштäußern, v. a. спродати, розпро-
дати.
Вѣраштäußerung, f. продавкa, про-
дажѣ (f.).
Вѣраштbacken, v. a. випєчи.
Вѣраштbal, adj. устний, словєсний.
Вѣраштband, m. перевязкa, завивало.
Вѣраштbannen, v. a. прогнати, вигна-
ти, викрѣйти.
Вѣраштbannte, m. прогнанєць, вигнан-
никѣ; f. прогнанниця, вигнан-
ниця.
Вѣраштbannung, f. прогнанє, вигнанє.
Вѣраштbaun, v. a. забудувати, загоро-
дити.
Вѣраштbaunung, f. забудованє, заго-
рода.

Вѣраштbauern, v. п. схлопѣти.
Вѣраштbeißen, v. a. перетерпѣти, пов-
держатися одѣ чого; vorn —
одкусити; v. г. стиснути зуби,
затятися.
Вѣраштbergen, v. a. скрити, затаѣти.
Вѣраштbesseuerer, m. поправникѣ.
Вѣраштbesseuerlich, adj. поправний.
Вѣраштbesseuern, v. a. направити, попра-
вити, заладити.
Вѣраштbesseuerung, f. поправа, напра-
вленє.
Вѣраштbeugen, v. г. поклонитися.
Вѣраштbeugung, f. поклонѣ.
Вѣраштbieten, v. a. заказати.
Вѣраштbietung, f. f. Verbot.
Вѣраштbinden, v. a. звязати, перевя-
зати, сполучити, злучити; die
Augen — завязати очи; ein Buch —
книжку злє оправити, промѣша-
ти листи (аркушѣ); (durch Ge-
fälligkeit) zobovязати; sich — спо-
лучитися, звязатися.
Вѣраштbindlich, adj. zobovязуючий, ла-
скавий, уцтивий, услужливий.
Вѣраштbindlichkeit, f. zobovязокѣ.
Вѣраштbindung, f. завязанє, сполученє,
союзѣ.
Вѣраштbindungsstrich, m. злучкa.
Вѣраштbitten, v. a. (с. dat.) випраша-
тися, вимавляти собѣ шо.
Вѣраштbittung, f. випрошенєня одѣ
чого.
Вѣраштbittern, v. a. загорчити; f. Er-
bittern.
Вѣраштblasen, v. a. роздути; auch v. п.
одотхнути.
Вѣраштblasen, v. a. f. Verbleichen.
Вѣраштblättern, v. a. пропустити мѣсце
вѣ книжцѣ.
Вѣраштblechen, v. a. окувати бляхою.
Вѣраштbleffen, v. п. f. Verblüffen.
Вѣраштbleiben, v. п. лишитися, зоста-
тися, оставатися.

Verbleiben, п. лишено; dabei hat es sein — при томъ мае лишитися, „ по сему быть“.

Verbleichen, в. п. поблѣти, поблѣднѣти.

Verblenden, в. а. ослѣпнѣти, заслѣпнѣти.

Verblendung, ф. ослѣплена, заслѣплена.

Verbleien, в. а. залить оловомъ.

Verblühene, м. покойникъ, помершій.

Verblinden, в. п. ослѣпнѣти.

Verblüffen, в. п. задумѣтиса, запоморочитиса.

Verblüfft, здумѣлий, шоломивий.

Verblühen, в. п. перецвѣсти, одцвѣсти, зъ цвѣту опасности.

Verblümt, adj. переносный, невластивый.

Verbluten, в. г. кровию зайти, окровавитиса.

Verblutung, ф. закровавлена.

Verbohren, в. а. завертѣти; (falsch bohren) зле вертѣти.

Verborgen, в. а. на вѣрѣ дати, позичити.

Verborgen, adj. und part. скритый, затаеный, потайный.

Verborgenheit, ф. скритость, затаеность.

Verbot, п. заказъ.

Verboten, adj. заказанный.

Verbrämen, в. а. обшити, обрубити.

Verbrannt, adj. und part. спаленный, згорѣлый.

Verbrauch, м. розходъ.

Verbrauchen, в. а. спотребувати, викельтувати.

Verbrauchen, п. спотребоване.

Verbrauchssteuer, ф. спотребовый податокъ.

Verbrauen, в. а. спотребити на варена (пива).

Verbrausen, в. п. перестати шумѣти, втихомиритиса, втихнути.

Verbrechen, в. а. провинити, прогрѣшити.

Verbrechen, п. проступокъ, провинна.

Verbrecher, м. виновалець, проступникъ; Verbrecherin, ф. проступница, виновальница.

Verbrecherisch, adj. проступный.

Verbreiten, в. а. розширити, ширити, розпростерти, розповсюдити, розславити, розголотити.

Verbreiter, м. розширитель, ширитель.

Verbreitung, ф. розширене, розпросторене, розголошене.

Verbrennbar, adj. згористый.

Verbrennbarkeit, ф. згористость.

Verbrennen, в. п. спалитиса, згорѣти; в. а. спалити; zu Asche — обернути въ попель.

Verbrennung, ф. спалена.

Verbriefen, в. а. письменно ствердити, довести письмами.

Verbringen, в. п. протратити, прогайнувати, прогуляти, розфѣяти; die Zeit — прогайнувати часъ.

Verbringung, ф. протрачене.

Verbrüfeln, в. а. покришити, подробити.

Verbrüdern, в. а. побратати; в. г. побрататиса.

Verbrüderung, ф. побратане.

Verbrühen, в. а. спарити.

Verbunden, в. а. прогайнувати, розфѣяти.

Verbucht, adj. любашный, розволочившийся, омизливый.

Verbuchtheit, ф. любашность, омизь.

Verbun, п. часослово, глаголъ.

Verbunden, adj. und part. зобовязанный.

Verbündet, adj. союзный.
 Verbündniß, n. f. Bündniß.
 Verbürgen, v. a. ручити за що, за-
 ручити.
 Verbürgung, f. заручене, порука.
 Verbütten, v. n. замарити, непоро-
 сти.
 Verbüttet, adj. замарялий, непо-
 рслий.
 Verclaufuliren, v. a. обварувати.
 Verdacht, m. підозрѣне, помисльєне.
 Verdächtig, adj. підозрѣлий.
 Verdächtigen, v. a. посудити, по-
 мисль (помисльєне) мати на кого.
 Verdächtigung, f. підозрѣне, посуда.
 Verdämmen, v. a. загатити, загоро-
 дити.
 Verdammen, v. a. осудити; прокля-
 сти; попрѣкнути.
 Verdammlich, adj. доганний, неколь-
 ний, виновний.
 Verdammlichkeit, f. винувництво.
 Verdammniß, n. und f. осужденє,
 проклятво.
 Verdammter, m. невольникъ, ока-
 яникъ, проклятий.
 Verdammung, f. осужденє, засу-
 дженє.
 Verdammungsurtheil, n. засудъ кар-
 ний.
 Verdammungswerth, adj. f. Verdamm-
 lich.
 Verdampfen, v. n. сповѣтрѣти, ви-
 втрѣти.
 Verdansen, v. a. вдячимъ бути,
 завдячати.
 Verdauen, v. a. стравити.
 Verdaulich, adj. стравний.
 Verdauung, f. стравленє, потравъ.
 Verdeck, m. поклада, подро (кора-
 бельє).
 Verdecken, v. a. скрити, закрити,
 закривати, затулити, спритати.

Verdeckung, f. закритє, покритє.
 Verdenken, v. a. за зло мати, гуди-
 ти худити.
 Verderb, m. загуба, страта, пагу-
 ба, погибель, погибокъ, сказа.
 Verderben, v. a. und n. псувати,
 загубити, занастити, попсива-
 ти, погубити; псуватися, поги-
 бати.
 Verderber, m. загубникъ, псовачъ.
 Verderblich, adj. скоро псуючийся;
 f. Schädlich.
 Verderblichkeit, f. f. Schädlichkeit,
 Vergänglichkeith.
 Verderbniß, n. зпсованє.
 Verderbt, verborben, adj. зпсован-
 ний, попсиваний.
 Verderbtheit, Verderbenheit, f. зпсо-
 ванє.
 Verderbung, f. зпсованє, попсиванє.
 Verdeutschten, v. a. спяснити, на-
 поумити, розтолкувати.
 Verdeutschten, v. a. звѣдчити, звѣмеч-
 чити.
 Verdeutschung, f. переводъ нѣмецъ-
 кий.
 Verdichten, v. a. згустити.
 Verdicken, v. a. згустити, загустити.
 Verdienen, v. a. заслужити; (erwer-
 ben) заробити, заслужити.
 Verdienst, m. заслуга, заробитокъ.
 Verdienstlich, adj. заслуживий.
 Verdienstlichkeit, f. заслуговість.
 Verdienstlos, adj. беззаслужний, без-
 заробний.
 Verdienstvoll, adj. дуже заслуже-
 ний.
 Verdient, adj. und part. заслу-
 жений, зароблений.
 Verdingen, v. a. винайти, вина-
 яти, замовити.
 Verdolmetſchen, v. a. перекласти,
 перетолкувати, перевести.

Verbolmetschung, f. перетолковане, перекладъ.
 Verboppeln, v. a. подвоѣти.
 Verboppelung, f. подвоене.
 Verborben, adj. зѣпсований.
 Verborbenheit, f. зѣпсоване, зѣпсуте.
 Verborren, v. n. завянуги, засохнуту, занидѣти, замарнѣти.
 Verborret, adj. вялий, засохлий, сухой.
 Verbrängen, v. a. витиснути, виперти, вигнати.
 Verbrehen, v. a. перекрутити, вивернути, перевернути; викрутити, вивихнути.
 Verbreher, m. викрутникъ.
 Verdrehung, f. перекручене, перевернене.
 Verdreifachen, v. a. потроѣти.
 Verdrießen, v. imp. es verdrießt mich се мене гнѣвае; sich seine Mühe — не жалувати працъ.
 Verdrießlich, adj. невеселий, посоловѣлий, безпотѣшний, хмарний, прикрий, скучный; немилый.
 Verdrießlichkeit, f. невеселѣсть, безпотѣшнѣсть, прикрѣсть.
 Verdrossen, adj. квасний, лѣнивий, нетерпеливий.
 Verdrossenheit, f. кваснѣсть, лѣнивѣсть.
 Verdrucken, v. a. зле випечатати, опечататися; вѣпечатати; перепечатати.
 Verdruß, m. клопѣтъ, досада, гнѣвъ, неприемнѣсть.
 Verdusten, v. n. сповѣтрѣти, вивѣтрѣти.
 Verdummen, v. n. здурѣти.
 Verdungen, adj. загоджений.
 Verdunkeln, v. a. затьмити, притьмити, затемнити.

Verdunkelung, f. затмѣне.
 Verbünnen, v. a. розправити, розпустити.
 Verbünnung, f. розпущене, розправлене.
 Verbunsten, v. n. випарѣти, сповѣтрѣти.
 Verbürsten, v. n. (verbursten) умираги зѣ спраготи.
 Verbüstern, v. a. f. Verdunkeln; einem den Kopf — запоморочити кому голову.
 Verebeln, v. a. полѣпшити, поправити, лутшимъ зробити.
 Verebelung, f. полѣпшене, поправлене.
 Verehelichen, v. a. (von Frauenzimmern) видати за-мужъ (за-мѣжъ); sich — (vom Manne) оженитися, (von Frauen) вийти за-мужъ.
 Verehelichung, f. звѣчане.
 Verehelichte, m. женатий; f. замужна, мужата.
 Verehren, v. a. честити, шанувати, почитати; einem etwas — подарувати кого чимъ.
 Verehrer, m. честитель; любовникъ.
 Verehrerin, f. честителька; любовница.
 Verehrlich, adj. честивий, шанобливий.
 Verehrung, f. пошановане, почесть, честь.
 Verehrungsbüdig, adj. шанобливий, досточестний.
 Vereiden, v. a. ѡдбирати присягу, вислухати присягу.
 Vereidet, adj. заприсяглий, присяжний.
 Vereidung, f. ѡдобране присяги, вислухане присяги.
 Verein, m. стоваришене, товариство, сполучене.

Vereinbar, adj. сполучний.
Vereinbaren, v. a. сполучити, получити.
Vereinbarlich, adj. сполучимий.
Vereinbarung, f. сполучене, сполука.
Vereinen, v. a. сполучити.
Vereinfachen, v. a. сповдичити.
Vereinigen, v. a. получити, сполучити; sich über etwas — згодилися о що.
Vereinigung, f. получене, сполучене.
Vereint, adj. получений, спільний.
Vereinzeln, v. a. роздробити, частями продавати.
Vereinzelnung, f. роздроблене.
Vereiteln, v. a. знівчати, знівчотити.
Vereitelung, f. знівчачене, знівчочене.
Vereitern, v. п. наривати; загнюватися.
Vereiseln, v. a. змерзати.
Verenden, v. п. здохати.
Verengen, v. a. стьснити.
Vererben, v. a. переказати в спадщинав.
Verewigen, v. a. увѣчнити.
Verewigung, f. увѣчнене.
Verfahren, v. п. поступати, поступувати; v. a. перевозити; den Zoll — перемикати мито; den Weg — звъздити дорогу, заблукатися.
Verfahren, n. поступоване, поступокъ.
Verfahrungsart, f. способъ поступованя, метода.
Verfall, m. упадокъ, падене; згуба, страта.
Verfallen, v. п. запасти, валитися; in etwas — впасти вь що, загрязнути; auf etwas — спомнути, нагадати, задумати; die Zeit

ist — часъ перейшовъ; der Termin ist — речинець минувъ; der Wechsel ist — тратка задавнена; am Leibe — тахнути, худѣти.
Verfallen, adj. вь розвалинахъ; (confiscirt) конфискований; (von Wechselln) задавнений; худий.
Verfällen, v. a. привести до упадку.
Verfalltag, m. Verfallzeit, f. речинець.
Verfälschen, v. a. подробити.
Verfälscher, m. подроблячъ.
Verfälschung, f. подроблюване.
Verfälscht, adj. подроблений.
Verfangen, v. п. помагати; v. г. запутатися, запутатися; (von Hundten) затятися; (von Pferden) охватъ достати.
Verfänglich, adj. хитрий, зрадливый, подступный, запутаний.
Verfänglichkeit, f. хитрость, подступность.
Verfärben, v. г. забарвитися, на лици змѣнитися.
Verfassen, v. a. вязати; написати, спорудити, вистачити.
Verfasser, m. спорудникъ.
Verfassung, f. складъ, станъ; установка, конституция; sich in — setzen приготовитися; (eines Buches) споруджене.
Verfassungsmäßig, adj. конституційний; після установи.
Verfassungswidrig, adj. противоконституційний, противъ установи.
Verfaulen, v. п. згнити, погнити.
Verfechten, v. a. боронити чого одгъ що.
Verfechten, n. оборона.
Verfechter, m. оборонникъ, борець.
Verfechterin, f. оборонниця.

Verfehlen, v. a. омахнутися, не вцѣлѣти, не втрафити, змилити; заблудити; den Weg — збитися зъ дороги, заблукатися; Zetwand — розминути зъ кимъ, не зустрѣнутися; eine Gelegenheit — пропустити нагоду; ich werde nicht — я не залишу.

Verfeinden, v. a. ненавидѣти; sich — враждувати, бути (жити) въ незгодѣ.

Verfeinern, v. a. вигладити, справити.

Verfeinerung, f. виглада, справлене.

Verfertigen, v. a. здѣлати, виготовити, зробити, спорудити.

Verfertigung, f. виготовлене, споруженє.

Verfeuern, v. a. випалити; вистрѣляти.

Verfetzen, v. a. скудовчити, завивати.

Verfinstern, v. a. затьмити, притьмити, захмарити; der Himmel ist verfinstert небо засунулося; sich — мѣнятися. затьмитися.

Verfisterung, f. затмѣне.

Verfetzen, v. a. запутати.

Verflechten, v. a. переплести, переплѣтати, заплести; виплести.

Verfliegen, v. p. улетѣти, розлетѣтися; сповѣтрѣти; залетѣти; (von der Zeit) летѣти.

Verfließen, v. p. уплисти, перейти, переходити.

Verfliegung, f. упливъ.

Verfließen, v. a. сплавити, плавити.

Verfluchen, v. a. проклинати, проклянути; ратити кому, лихо-словити (кому).

Verflucher, m. проклиначъ.

Verflucht, adj. проклятий, проклятуций.

Verflüchtigen, v. a. випарити, випарувати.

Verflüchtigung, f. випаруване.

Verfluchung, f. проклинанє, заклинанє.

Verfluß, m. упливъ, мивенє.

Verfolg, m. продовженє.

Verfolgen, v. a. прослѣдувати, гнати за кимъ, стежити.

Verfolger, m. прослѣдовникъ, гонитель.

Verfolgung, f. прослѣдованє, гонєне, погоня.

Verfolgungsgeist, m. духъ-гонитель.

Verfolgungssucht, f. хѣть прослѣдованя (гонєня).

Verfressen, v. a. прожерти, проѣсти.

Verfrieren, v. p. перемерзнути, змерзнути, прозябнути.

Verfroren, adj. перемерзлий, змерзлий.

Verfuchschwänzen, v. a. обчорнити.

Verfügen, v. a. приказати, розказати, розпорядити, установити; sich wohin — удатися куди.

Verfügung, f. розказъ, приказъ, розпорядженє, установленє.

Verführbar, adj. даючийся звести; зрадливий.

Verführen, v. a. розвозити, возити, перевозити; звести, зводити.

Verführer, m. зводитель, спокусникъ.

Verführerin, f. зводителька, спокусница.

Verführerisch, adj. заводный, зрадливый; приманчивый.

Verführung, f. (von Waaren) перевозъ; f. Bofung; (zum Bösen) скуса, покуса, злуда; заводъ, зрада.

Verfätschen, v. a. спартолити, скапати.

Verfüttern, v. а. спасти, викормити; перекормити.
 Vergaffen, v. г. залюбитися, влюбитися, заслѣпитися, задивитися.
 Vergalopiren, v. г. вимовитися, загнатися.
 Vergangen, adj. минувший, минувший, колишній, давний.
 Vergangenheit, f. минувшість; минуłość, колишність, давнина, передовина.
 Vergänglich, adj. переходний, минуший, марний.
 Vergänglichfeit, f. марність, несталість.
 Verganten, v. а. f. Versteigern.
 Vergattern, v. а. замерезити; die Soldaten — жовнѣровъ скликати тарбаномъ.
 Vergeben, v. а. дати, оддати, роздати; eine Tochter — оддати доньку, видати за-мужъ; die Karten — передати карти; einen — (mit Gift) отрути дати, затроїти; einen — помилувати кого, простити кому; die Sünden — простити; seinem Rechte nicht — не уступити нѣ на волосъ одъ своего права; sich — передати, помилитися въ даваню.
 Vergebenß, adv. дурно, дарма, дармо.
 Vergelich, adj. f. Verzeihlich; дурний, надаремний.
 Vergelichfeit, f. надаремність.
 Vergelung, f. роздавка; прощене; затроєне, отруєне.
 Vergewärtigen, v. а. упритомити.
 Vergehen, v. п. (von der Zeit) перейти, переходити, минати, проминати; (aufhören) перестати, настати; im Elende — въ нуждѣ

гинути; er vergeht wie ein Schatten öñъ счезае якъ тѣнь; die Lust vergeht mir минѣ одбачаеся; (von Wunden) вянути, видѣти, чакнути; v. г. провинити, прогрѣшити; sich gegen einen — уразити кого.

Vergehen, п. провинна, проступокъ.
 Vergeistigen, v. а. удуховити.
 Vergelben, v. п. пожовкнати.
 Vergelten, v. а. оддати, заплатити, надгородити; (tätsen) одомстити.
 Vergelter, m. одплатникъ; одомститель.
 Vergeltung, f. оддавка, надгорода, заплата, одплата, плата; одомщене.
 Vergeltungsrecht, f. право одплати (одомщена).
 Vergesellschaften, v. а. стоваришити, сполучити, получити.
 Vergessen, v. а. забути, позабути (що ober за що), запомянути; — werden поїти въ забудь, забутися.
 Vergessen, adj. забулий.
 Vergessenheit, f. непамять, забудокъ, забудѣне.
 Vergessbar, adj. забудний.
 Vergesslich, adj. забудчивий, безпаметний.
 Vergesslichkeit, f. забудчивість, безпаметність.
 Vergewenden, v. а. прогайнувати, програтити, промарнувати, розсѣяти, згирувати.
 Vergewissern, v. п. впевнити, бѣжувати.
 Vergießen, v. а. вилляти, розляти, виливати, проливати; залляти.
 Vergießen, п. виливане, розливане, розливъ, проливъ.
 Vergossen, adj. розлитий.

Vergiften, v. а. отруѣти, затроѣти.
 Vergifter, m. затройникъ, затру-
 вачъ.
 Vergiftet, adj. затровний, отруе-
 ний.
 Vergiftung, f. затроене.
 Vergifmeinnicht, n. не-забудь-мене,
 незабудка.
 Vergiffen, v. а. замержити.
 Vergiffen, v. а. въ шкло обернути
 ober перемѣнити.
 Vergiffen, v. а. поливати.
 Vergleich, m. порѣвнане, злѣгода,
 умова.
 Vergleichen, v. а. порѣвнати, порѣм-
 нати; погодити, зладнати.
 Vergleichlich, adj. що може бути по-
 рѣвнанимъ.
 Vergleichung, f. порѣвнане, зрѣв-
 нане.
 Vergleichungsstufe, f. другий сту-
 пень.
 Vergleichungsweise, adv. черезъ по-
 рѣвнане.
 Verglimmen, v. п. стлѣти, дога-
 ряти.
 Verglüen, v. п. вижаритися.
 Vergnügen, v. а. вдовѣлнити; роз-
 веселити, утѣшити.
 Vergnügen, n. задоволене, утѣха,
 забава.
 Vergnüglich, vergnügſam, adj. задо-
 волений.
 Vergnügt, adj. задоволений, весе-
 лий.
 Vergnügung, f. задоволене, весе-
 лѣсть, забава.
 Vergnügungstreife, f. подорожъ для
 забави.
 Vergolden, v. а. позолотити.
 Vergolder, m. позолотникъ.
 Vergoldung, f. позолота.
 Vergönnen, v. а. дозволити.

Vergöttern, v. а. обожати.
 Vergötterung, f. обожане.
 Vergaben, v. а. закопати, зарити,
 загребсти, перекопати, запорпа-
 ти, зашпортати.
 Vergafen, v. п. зарости травою.
 Vergreifen, v. а. розхопити, розку-
 пити, розпродати; ſich die Hand —
 вивихнути собѣ руку; v. г. об-
 милитися, не те хопити, прохо-
 питися; ſich an einer Sache —
 привластити собѣ що неспра-
 ведливо; ſich an einem — по̀рва-
 тися ober сѣпнутися на кого.
 Vergreifen, n. вивихнене руки; про-
 хоплене.
 Vergreifen, adj. розпроданий, розку-
 плений.
 Vergößern, v. а. побѣлшити, при-
 бѣлшити.
 Vergößering, f. побѣлшене.
 Vergößeringsglaß, n. шкло побѣл-
 шаюче.
 Vergölden, v. а. позолотити.
 Vergünftigen, v. а. f. Erlauben.
 Vergüten, vergütigen, v. а. надгоро-
 дити, винагородити, вернути,
 одлати.
 Vergütung, f. винагорода, вернене.
 Verhaß, m. f. Verhau.
 Verhaften, v. а. розрубати; зле
 порубати.
 Verhaft, m. арештъ, гарештъ; in —
 nehmen, f. Verhaften.
 Verhaftbefehl, m. приказъ до ареш-
 тованя ober придержання.
 Verhaften, v. а. арештувати.
 Verhaftet, adj. заарештований.
 Verhaftung, f. заарештоване.
 Verhallen, v. п. перезвучати.
 Verhalten, v. а. задержати, при-
 держати; einem etwas — замов-
 чати, скрити; das Sachen — вдер-

жати ся одъ смѣху; v. г. поступиати; sich zu etwas — матися до чого; sich ruhig — справуватися одер бути тихо.

Verhalten, п. задержане, придержане.

Verhältniß, п. розмѣръ, ладъ, соотнонокъ.

Verhältnißmäßig, adj. розмѣрний, порозмѣрний

Verhaltung, f. задержане; поступоване.

Verhandeln, v. а. переговорюватися, пересправляти; продавати.

Verhandlung, f. переговори (pl.), пересправа; продажъ (f.).

Verhängen, v. а. завѣсити, закрити; наслати, послати; dem Pferde den Zügel — розпустити коневи водила одер важки; mit verhängtem Zügel чваломъ; eine Strafe — позначити кару.

Verhängen, п. завѣшене.

Verhängniß, п. судьба, допустъ, доля, попустъ божий.

Verhängnißvoll, adj. пагубний.

Verharren, v. п. пробувати, оставатися, видержати; витривати.

Verharrung, f. пробутокъ, оставане.

Verharrlich, adj. сталый.

Verharschen, v. п. заступити.

Verhärten, v. а. затвердити; v. п. ствердѣти, стверднути.

Verhärtet, adj. затвердѣлий, окаменѣлий, задубѣлий.

Verhärtung, f. затвердѣлость, запоръ.

Verhaft, adj. ненавистный, навѣжений, обмерзлый.

Verhättseln, v. а. розвести, розпестити.

Verhaу, ш. засѣкъ.

Verhaufen, v. а. видунути, спустити.

Verhaуen, v. а. порубати; зарубати, засѣчи, загородити; sich — обмилитися, промахнутися.

Verhaуen, п. порубане.

Verheben, v. а. эле здоймити (карти); sich — надсадитися.

Verheben, п. Verhebung, f. эле здоймене; надсада.

Verheeren, v. а. опустошити.

Verheerung, f. опустошене.

Verheften, v а. зашити, зашивати; эле шпити.

Verhehlen, v. а. затаѣти, скривати, скрити.

Verhehlung, f. затаєнє.

Verheilen, v. а. загоѣти.

Verheimlichen, v. а. затаѣти, скрити.

Verheirathen, v. а. (von Mannspersonen) женити; (von Frauenzimmern) видати за-мужъ; sich — женитися; (von Frauenzimmern) оддатися, вийти за-мужъ.

Verheirathet, adj. женатий; мужата.

Verheirathung, f. женитва.

Verheißен, v. а. приречи, обѣяти.

Verheißung, f. обѣтница, обѣцянка.

Verheizen, v. а. опалити, випалити.

Verhelfen, v. а. допомогчи, допомагати.

Verhelfung, f. допоможєнє.

Verhentert, adj. чортѣвський.

Verherrlichen, v. а. ославити, звеличати, прославити.

Verherrlichung, f. ославленє, прославленє, звеличанє.

Verheуen, v. а. цѣкувати, чвати, подсторити.

Verheуung, f. цѣкованє, чванка, подсторонє.

Verheуen, v. а. зачарувати.

Verhinderlich, adj. перешкодний.

Verhindern, v. a. перешкодити, перепинити.
 Verhinderung, f. перепона, перешкода, завада.
 Verhohlen, adj. затавний.
 Verhöhnern, v. a. наругатися, обсмівати, знущатися зъ кого, глузувати зъ кого.
 Verhöhnung, f. наруга, обсміване.
 Verhöfen, v. a. перекупувати.
 Verhör, n. переслухане, вислухане, слѣдство.
 Verhören, v. a. переслухати, вислухати; etwas — перечути.
 Verhörzimmer, n. послухальня.
 Verhübeln, v. a. скапарити, спартолити.
 Verhüllen, v. a. закрити, обкутати.
 Verhüllung, f. закриване, обкутане.
 Verhungern, v. n. зъ голоду умерти, залипнути.
 Verhunzen, v. a. наскудити, зопсути.
 Verhuren, v. a. перекурвити.
 Verhuren, adj. скурвлений.
 Verhüten, v. a. запобѣгати, одвернути, повдержати, зупинити.
 Verjagen, v. a. одогнати, роздгнати, розполошити.
 Verjagte, m. вигнанець.
 Verjagung, f. одогнане, роздгнане, розполошене.
 Verjährbar, adj. підпадаючий за давністю.
 Verjährten, v. n. застарѣти, задавнѣти.
 Verjährt, adj. застарѣлий, задавнѣлий.
 Verjährung, f. давність, за давнене за давнѣлость, одволока.
 Verjiciren, v. a. извѣрити.
 Verinteressiren, v. a. f. Verzinsen.
 Verirren, v. n. заблукатися, заблудити.

Verirrte, m. прибудень, прибудний, заблуканий; божевольний.
 Verirrung, f. заблукане, блудъ, заблуджене.
 Verjungen, v. a. одмолодити; поменшити; sich — помолодѣти, помолодшати.
 Verfalben, v. n. скинути.
 Verfallen, v. a. звапнити.
 Verfälten, v. a. простудити; sich — простудитися.
 Verfappen, v. a. насунути (надягнути) богородицю.
 Verfasst, adj. въ богородицѣ, скритий.
 Verkauf, m. продажъ, розпродажъ.
 Verkaufen, v. a. продати.
 Verkäufer, m. продавникъ, продавець.
 Verkäuferin, f. продавниця.
 Verkauflich, adj. продайний.
 Verkauflichkeit, f. продайність.
 Verkehr, m. торгівля, торгъ, продажъ; оборотъ; f. Umgang.
 Verkehrern, v. n. торгувати, продавати; f. Umgehen; v. a. перевернути, вивернути, перевернути; (verwandeln) перемѣнити.
 Verkehrt, adj. перевернений, вивернений; (von Sitten) розворотний, попований, ледащій; verkehrte anfangen начинати зъ кѣнця; verkehrte Seite лѣва сторона, одлѣвъ; jetzt ist alles verkehrte теперъ все до гори ногами обернене.
 Verkehrtheit, f. розворотність.
 Verkehrung, f. перевернене.
 Verfeilen, v. a. заголобити, закликувати, заплѣшити.
 Verfehlen, v. a. запѣзнати, не узнавати, не знати.
 Verfetteln, v. a. ретяжками завязати.

Verfetten, v. a. ланцюгами звязати, прикувати.
 Verfchern, v. a. еретикомъ оголосити (назвати).
 Verfcherung, f. оголошена (назване) еретикомъ.
 Verfitten, v. a. закитувати, злѣпяти.
 Verfagen, v. a. запѣзвати кого, обжалувати.
 Verfagte, m. обжалований.
 Verfäger, m. позовникъ.
 Verfagung, f. запѣзване, обжаловане.
 Verfammen, v. n. скостенѣти, дзевѣти, сцѣпенѣти.
 Verfammern, v. a. заскобити, оскобити.
 Verfäven, v. a. перемѣнити; ославити.
 Verfärung, f. перемѣнене; ославлене.
 Verfaufeln, verfaufuliren, v. a. обварувати.
 Verfleben, v. a. залѣпити.
 Verflebt, adj. залѣпленный.
 Verflebung, f. залѣплене.
 Verfleiben, v. a. залѣпити глиною.
 Verfleiben, v. a. переодягнути, переодѣти, перебрати; einen Graben — виложити ровъ дернею; ein Zimmer — убрати комнату.
 Verfleidet, adj. переодѣтий, перебранный.
 Verfleidung, f. переодягнене, перестрой; (einer Thür) футрина, виложене.
 Verfleinertich, adj. унимающий.
 Verfleinern, v. a. уменшити, умалити, кривдити.
 Verfleinering, f. уменшене, умаленне, кривджене.

Verfleinerungsbwort, n. здробнѣле слово.
 Verfleistern, v. a. залѣпити, замазати, заклѣйти.
 Verflingen, v. n. перезвучати, перезвенѣти.
 Verfnallen, v. a. вистрѣляти.
 Verfnüpfen, v. a. звязати, повязати, получити, склѣйти; запутати.
 Verfnüpfung, f. звязане, повязане, получене.
 Verfochen, v. a. зварити, виварити, розварити.
 Verfohlen, v. a. обернути въ уголь.
 Verkommen, v. n. пропасти, пропадати, загинути; mit Jemand — згодитися.
 Verförpfern, v. a. втѣлити.
 Verköstigen, v. a. харчувати.
 Verkramen, v. a. закинути, задѣти.
 Vertriechen, v. g. залѣзти, скритися, засунутися.
 Verkrümeln, v. a. покршати, подробити.
 Verkrümmen, v. n. скривитися, зобитися кривимъ.
 Verkrüppeln, v. n. окалѣчѣти, зѣстати калѣкою.
 Verkrüppelung, f. окалѣчене.
 Verkrümmern, v. a. арештувати, задержати; смутити.
 Verkründigen, v. a. оголосити, оповѣстити, обвѣстити, розголосити.
 Verkründiger, m. голоситель, вѣстунъ.
 Verkründigung, f. оголошене, оголоше, оповѣщене, обвѣщене; — Mariä Благовѣщене.
 Verkrünsteln, v. a. персмудрити.
 Verkuppeln, v. a. s. Kupfeln; зводити.
 Verkuppelung, f. зводжене.

Вертүрзен, *v. a.* скоротити, укоротити, применшити.
 Vertürzung, *f.* скорочене, укорочене, применшене.
 Vertuschen, *v. a.* висмѣяти, виглузувати.
 Vertuschung, *f.* висмѣяне.
 Vertuben, *v. a.* наладувати, пересилати товари.
 Verlag, *m.* накладъ; ein Buch in — nehmen печатати книжку власнимъ накладомъ.
 Verlagbartikel, *m.* Verlagbücher (pl.), книжки власного накладу.
 Verlagshandlung, *f.* торгъ накладовой, книгарня накладова.
 Verlagskosten (pl.), накладовой видатки.
 Verlagsrecht, *p.* накладове право.
 Verlahmen, *v. p.* охромѣти.
 Verlahmung, *f.* охромлене.
 Verlahmen, *v. a.* скалѣчити.
 Verlammen, *v. p.* скинути (ягня).
 Verlangen, *v. a.* бажати, хотѣти, забагати, доправлятися (чого), лохнути за чимъ.
 Verlangen, *p.* бажане, забага, хѣть, жадоба.
 Verlängern, *v. a.* продовжити, побольшити.
 Verlängerung, *f.* продовжене, побольшене.
 Verläppern, *v. a.* вишептати.
 Verlarben, *v. a.* замашкарити, машкарою покрити; verlarbte Freundschaft скрита приязнь.
 Verlass, *m.* Verlassenschaft, *f.* одзумерщина; *f.* Abrede, Vertrag.
 Verlassen, *v. a.* лишити, зоставити; кинути, покинути.
 Verlassung, *f.* лишене, зоставлене; покинене.
 Verlästern, *v. a.* знеславити; хулити, зневажати, обговорювати.

Verlästörung, *f.* знеславлене; хулене, зневага.
 Verlaub, *m.* mit — за призволомъ.
 Verlauben, *v. a.* обмаѣти.
 Verlauf, *m.* протягъ, упливъ; розправа.
 Verlaufen, *v. a.* забѣгчи, перебѣгчи; sich — уплисти, збѣгати, розбѣгчися; *v. p.* перейти, переходити, минути, убѣгчи.
 Verläufer, *m.* згубна.
 Verläugnen, *v. a.* заперти, заперечити, занѣткати, ѳдмагатися, випиратися, цуратися, виречися.
 Verläugnung, *f.* випиранесе, заперчене.
 Verlaufen, *v. p.* завушавѣти.
 Verlaut, *m.* погудка, поголоסקа, вѣсть.
 Verlautbaren, *v. a.* оголосити, оповѣстити.
 Verlautbarung, *f.* оголошене, оповѣщене, оголось.
 Verlauten, *v. imp.* es verlaudet чути, кажутъ, мовлять, говорятъ, чутка йде.
 Verleben, *v. a.* прожити, пережити.
 Verleichen, *v. p.* потрѣскатися; гинути (сохнути) зѳ спраготи.
 Verlegen, *v. a.* ѳдложити, переложити, перенести, переставити; (auffchieben) ѳдложити; an einen unbekanntem Ort legen закинути, заподѣти; (die Straße) заложити, завалити; einen mit Waaren — доставляти кому товари; ein Buch — власнимъ накладомъ видати oder печатати.
 Verlegen, *adj.* (von Waaren) злежалый; (in Verlegenheit) змѣшаний, въ клопотѣ.
 Verlegenheit, *f.* замѣшане, клопотѣ.
 Verleger, *m.* накладникъ, издавникъ.

Verlegung, f. закинене, перенесене, переставлене; одложено; завалене.

Verleiden, v. a. змерзити кому що.

Verleihen, v. a. позичити; дати, дарувати, роздати; надати.

Verleiher, m. той що позичає, даритель.

Verleihung, f. позичене, надавка, надане.

Verleiten, v. a. звести, зводити, завести.

Verleitung, f. заводъ.

Verlernen, v. a. забути.

Verlernung, f. забуте.

Verlesen, v. a. перечитати, прочитати.

Verlesen, n. прочитане.

Verletzbar, adj. ранимый.

Verletzen, v. a. ранити, увередити, надвередити, уразити, нарушити.

Verletzlich, adj. ранимый.

Verletzung, f. ранене, увереджене, надвереджене, уражене, нарушене.

Verleumden, v. a. помавляти, обговорити, обрехати, ляхословити, хулити.

Verleumder, m. помовникъ, брехунъ, ябедникъ, хульникъ.

Verleumderisch, adj. помовний, брехливий, ябедський.

Verleumdung, f. помова, обговорюванє, ябеда.

Verlieben, v. g. залюбитися, розлюбитися.

Verliebt, adj. влюблений, залюблений.

Verliebte, m. залюблений.

Verliebtheit, f. залюбленість.

Verliegen, v. g. залежатися, лежанеъ полсுவатися.

Verlierbar, adj. пропастьний, згубимий.

Verlieren, v. a. загубити, втерати, запропастити, затратити, задѣти, загірити, пострадати; im Spiel — програти; die Gesundheit — позбавити здоровле, зтирати здоровле; den Verstand — зъ розуму зѣйти, зъ глуздѡвъ зсунутися, обожеволѣти.

Verließ, n. темнища.

Verloben, v. a. засватати, посватати, заручити, подружити.

Verlöbniß, n. Verlobung, f. заручини (pl.).

Verlobt, adj. засватаний, посватаний, заручений; f. засватана, заручена.

Verloren, v. a. зманити, знадити.

Verloren, v. a. промарнувати.

Verloren, adj. зманений.

Verloren, v. p. зѡгнѣти, згорѣти.

Verloren, adj. брехливий.

Verloren, v. imp. es verlohnt nicht škoda.

Verlöschen, v. p. гаснути, погаснути, вигаснути.

Verlöschung, f. гашене, загашене.

Verlöschen, v. a. спавувати, спавати.

Verlust, m. втрата, шкода; (von der Zeit) збавъ, гай.

Verlustig, adj. позбавлений, лишений.

Vermachen, v. a. заперти, замкнути, зачинити; einem etwas — ѡдавати, записати.

Vermächtniß, n. записъ, ѡказъ.

Vermachung, f. записане; зачинене.

Vermahlen, v. a. змолоти, вимолотити; f. Vermalen.

Vermählen, v. a. повѣнчати, звѣнчати, подружити.

Vermählung, f. подружене, замѡже, вѣчане.
Vermahnen, v. а. напоминати.
Vermahner, m. напоминачъ.
Vermahnung, f. напоминане, напоминокъ.
Vermalebeien, v. а. проклинати.
Vermalebeung, f. проклинане, проклѡбъ.
Vermalen, v. а. виписати, вималювати.
Vermänteln, v. а. покрити.
Vermarken, v. а. ограничити.
Vermaschinen, v. п. надѣти машкару.
Vermauern, v. а. вимурувати; замурувати.
Vermehren, v. а. множити, помножити, побѡлшити, причинити, додати, прибавити.
Vermehrer, m. множитель.
Vermehrung, f. множене, побѡлшене.
Vermeiden, v. а. f. Meiden.
Vermeidlich, adj. обминний.
Vermeinen, v. а. розумѣти, думати, гадати.
Vermeint, adj. (vermeintlich) гаданий.
Vermelden, v. а. f. Melden.
Vermengen, v. а. зобгати, змѣшати, замѣшати; sich — вдатися въ що, втиркатися.
Vermengung, f. змѣшане, замѣшане.
Vermert, m. приписка, примѣтка.
Vermerten, v. а. примѣтити, записати; приймити.
Vermertung, f. примѣчене.
Vermessen, v. а. змѣрити, вимѣрити, розмѣрити; sich — промѣритися; (schwören) бѡгматися, божитися; (prahlen) хвалитися.
Vermessen, adj. ѡдважний, зуфалий.

Vermessenheit, f. зуфаль, зуфалѡсть, ѡдважнѡсть, ѡдвага.
Vermessen, p. Vermessung, f. розмѣръ, помѣръ.
Vermiethen, v. а. винаймити, винайти.
Vermiether, m. винаймающий; f. Miether.
Vermiethung, f. наемъ, винаемъ.
Vermindern, v. а. зменшити, применшити, вмаити.
Verminderung, f. зменшене, вмаене.
Vermischen, v. а. змѣшати, помѣшати.
Vermischung, f. сумѣшь, змѣшане.
Vermißen, v. а. не находити, не найти, не видѣти, не бачити, задѣти.
Vermißte, m. бракующий.
Vermißung, f. незнаходжене.
Vermitteln, v. а. посередничити, погодити.
Vermittlung, f. посередництво.
Vermittelft, graer. за помочию, черезъ.
Vermittler, m. посередникъ.
Vermobern, v. п. спорохнявѣти, ѡдринтавѣти, стлѣти, зогнити.
Vermöge, graer. с. gen. за помочию, черезъ; силою.
Vermögen, v. а. могчи, перемогчи, здужати, силу мати; viel bei einem — багато (много) могчи у кого.
Vermögen, n. могота, снага, сила, хистъ; (Besitzthum) майно, маєтокъ, богатство.
Vermögend, adj. могучий; мающий, богатый, богатый.
Vermögenssteuer, f. податокъ зъ маѣтку.
Vermögensstände (pl.), станъ маѣтку.
Vermuthen, v. а. замашкарити, закутати, прикрити машкарою.

Vertmünzen, v. a. въ монету обернути, на монету вибити.
Vertmuthen, v. a. догадуватися, здогадуватися, думати; вижидати.
Vertmuthen, n. догадъ, здогадъ.
Vertmuthlich, adj. по́сля догаду, вѣдай, видиться.
Vertmuthung, f. догадъ, здогадъ; (Verdacht) подо́зрѣне.
Vertnachlässigen, v. a. залишити, занедбати.
Vertnachlässigung, f. занедбане, залишене.
Vertnageln, v. a. загвоздити.
Vertnähen, v. a. зашити; вишити.
Vertnarben, v. n. заструпти, покритися струпо́мъ.
Vertnarren, v. a. прогайнувати, продралувати; sich — дуже влюбитися; v. n. одурѣти, здурѣти, здумѣтися.
Vertnarrrt, adj. залюблений; здурѣний.
Vertnaschen, v. a. переѣсти на ласощѣ.
Vertneñmen, v. a. чути, перечути, довѣдатися; слухати; sich — lassen датися чути, одозватися.
Vertneñmen, n. згода; nach — якъ чути, якъ кажутъ, якъ говорятъ.
Vertneñmlich, adj. зрозумѣлий, го́мосний.
Vertneñmlichkeit, f. зрозумѣлость.
Vertneñmung, f. вислухане, слѣдство, слѣдствие.
Vertneigen, v. ges. клянѣтися, поклонитися.
Vertneigung, f. поклонѣ.
Vertneinen, v. n. вѣткати, завѣткувати, перечити, заперечити.
Vertneinend, adj. перечний.
Vertneinung, f. перечене, перека.
Vertneinungssatz, m. перечене положене (здане).

Vertneuen, vertneuern, v. a. одновити.
Vertnichten, v. a. зничити, зничити, въ нѣвощу обернути, споничити.
Vertnieten, v. a. заголубити, занутовати, заклепати, заплѣшити.
Vertnunft, f. розумъ, умъ, розсудокъ.
Vertnünftelei, f. розумоване.
Vertnünftefn, v. n. розумувати.
Vertnünftig, adj. розумний, розсудний.
Vertnünftigkeit, f. розумность, розсудность.
Vertnunftkraft, f. сила розуму.
Vertnünfter, m. мудрагель, мудрикъ.
Vertnünfterlehre, f. логика.
Vertnunftloß, adj. безрозумний, безрозсудний.
Vertnunftlosigkeit, f. безрозумность.
Vertnunftmäßigkeit, adj. (vernunftgemäß) схожий зъ розумомъ, по́сля розуму.
Vertnunftreligion, f. розумова религия (релѣя).
Vertnunftsatz, m. розумове положене (здане).
Vertnunftschluß, m. розумовий вислѣдокъ.
Vertnunftwibrig, adj. противний розумовн.
Vertnützen, v. a. зъужити.
Vertöden, v. a. опустошити; v. n. опустѣти, пустынею зробитися.
Vertordnen, v. a. постановити, приписати, розпорядити, приказати.
Vertordnung, f. устава, установа, постановлене, приказъ.
Vertpahten, v. a. пустити въ аренду.
Vertpachter, m. випускающий въ аренду.
Vertpachtung, f. випущене въ аренду.
Vertpaßen, v. a. запакувати.

Verpallifabiren, v. a. обгородити
острокѣмъ.
Verpallifabirung, f. острогъ, обго-
рожене острокѣмъ.
Verpanzern, v. a. броню насадити.
Verpassen, v. a. пропасувати; die
Zeit — спѣзнитися; ein Kleid — не
до шври зробити.
Verpeffen, v. a. заповѣтрити.
Verpesschieren, v. a. запечатати.
Verpfählen, v. a. обгородити; кѣ-
лемъ, околити.
Verpfänden, v. a. заставити, въ за-
кладъ дати.
Verpfänder, m. заставникъ.
Verpfänding, f. заставлене, залогъ.
Verpfeffern, v. a. переперчити; на-
доѣсти.
Verpflanzen, v. a. пересадити, роз-
садити.
Verpflanzung, f. пересажене.
Verpflegen, v. a. дозирати, догляда-
ти, мати старунокъ, заходити
коло кого.
Verpfleger, m. f. Pfleger.
Verpflegung, f. доглядъ, дозоръ, ста-
рунокъ, виживлене.
Verpflichten, v. a. обовязати.
Verpflichtung, f. обовязане, повин-
ность.
Verpflocken, v. a. забити клиномъ
ober кѣлкомъ.
Verpfuschen, v. a. спартолити, ска-
парити.
Verpichen, v. a. засмолити.
Verpichung, f. засмолене.
Verplämpern, v. a. розтратити, роз-
марнувати, продралувати; попе-
реливати; v. g. лихо ожени-
ти ся.
Verplatzen, v. a. вистрѣляти.
Verplaubern, v. a. перебазѣкати.
Verpönen, v. a. пѣдъ карою зака-
зати.

Verprassen, v. a. прогайнувати, пе-
регуляти, продралувати, розтра-
тити, розсѣяти.
Verprasser, m. марнотравникъ.
Verprobantiren, v. a. заосмотрити
въ живность.
Verprobantirung, f. заосмотрене въ
живность.
Verprocessiren, v. a. переправувати.
Verpuffen, v. p. зъ трѣскотомъ спа-
литися.
Verpuffen, p. спалене зъ трѣско-
томъ.
Verpuppen, v. g. перемѣнитися въ
куклу.
Verpusten, v. p. ъдохнути.
Verquackeln, v. a. вишептати, виша-
стати.
Verquellen, v. p. напучнявѣти, пух-
нути.
Verammen, verammeln, v. a. за-
валити, заложити.
Verath, m. зрада, здрада.
Verathen, v. a. здрадити, запродати;
показувати.
Verräther, m. зрадникъ.
Verrätherei, f. зрада.
Verrätherin, f. зрадиця.
Verrätherisch, adj. зрадливий.
Verrauchen, v. p. викуритися, вивѣ-
трѣти, счезнути; v. a. вику-
рити.
Verräuchern, v. a. закоптити.
Verräumen, v. a. задѣти, подѣти,
закинути.
Verrauschen, v. p. прошумѣти, пе-
регудѣти, перешелестѣти.
Verrechnen, v. a. вчислити; v. g.
перечислитися, перерахуватися,
омахнутися.
Verrechnung, f. вчислене, перера-
ховане.
Verrecken, v. p. здохнути, дуба дати.

Verreben, v. a. виречися; v. г. перемовитися.

Verreiben, v. a. затерти, витерти.

Verreisen, v. п. поѣхати обег виправитися въ дорогу; переѣздити, виѣздити.

Verreißen, v. a. подерти, здерти, зносити.

Verreiten, v. a. стратити ѣздою (верхомъ).

Verrenken, v. a. вивихнути.

Verrenkung, f. вивихнене.

Verrennen, v. a. забѣгти кому до рогу.

Verrichten, v. a. справити, виповнити, орудовати, робити.

Verrichtung, f. справлене, виповнене, орудоване, робота; орудка.

Verriechen, v. п. вивѣтрѣти, видохнутися.

Verriegeln, v. a. засунути, заперти.

Verriegelung, f. засунене.

Verrinden, v. п. позвољчися ко рою.

Verringern, v. a. уменшити.

Verringerung, f. уменшене.

Verrinnen, v. п. протечи, уплисти.

Verrosten, v. п. заржавѣти, зарудавѣти.

Verrothen, v. п. спорохнявѣти, зогнити.

Verrucht, adj. безбожный, проклятий, нечестивий, ледачий.

Verruchtheit, f. безбожнѣсть, нечестивѣсть.

Verrücken, v. a. пересунути, рушити; *einem den Kopf* — завернути кому голову; *einem das Concept* — помѣшати кому, збѣячити чю надѣю.

Verrückt, adj. божевольный, навѣсний, бѣшенный.

Verrücktheit, f. божевольнѣсть, навѣженѣсть, дурѣ.

Verrückung, f. нарушене, розсунене, переставлене.

Verruf, m. неслава.

Verrufen, v. a. знеславити, обезчестити, збезчестити; *eine Münze* — одмѣнити грошѣ.

Verrufen, adj. знеславлений, збезчещений.

Vers, m. стихъ, вершѣ.

Versagen, v. a. ипд п. обѣцати, приречи; одказати кому, одмовити.

Versagung, f. одказане, одмовлене.

Versalbuchstabe, m. заголовна буква.

Versalzen, v. a. пересолити.

Versammeln, v. a. згромадити, зобрати.

Versammlung, f. згромаджене, зборѣ; соборѣ.

Versanden, v. п. занестися пѣскомъ.

Versart, f. рѣдъ стихѣвъ обег вершѣвъ.

Versatz, m. заставѣ, закладѣ; примѣшка.

Versauern, v. п. скиснути.

Versäuern, v. a. переуквасити.

Versaufen, v. a. пропити; v. п. f. *Ersaufen*.

Versäumen, v. a. занедбати, залишити, опустити.

Versäumniß, f. ипд п. *Versäumnung*, f. залишене, опущене, одволока.

Versäubern, m. будова стиху обег верша.

Verschachern, v. a. переташлювати.

Verschaffen, v. a. доставити, доставляти, придумати.

Verschaffung, f. доставлене, придумане.

Verschalen, v. a. въ черенцѣ опривити; v. п. вивѣтрѣти, видохнутися.

Вѣршчѣнт, ај. стидливий, несмѣ-
 лий, соромливий.
 Вѣршчанѣн, в. а. обкопати, око-
 пами обвести.
 Вѣршчанѣнг, ф. обкопане, окопи
 (pl.).
 Вѣршчарѣн, в. а. загребсти, зарити,
 закопати въ землю, запорпати,
 зашпорпати.
 Вѣршчашмен, в. п. перестати пѣ-
 нитися, випѣнитися.
 Вѣршчѣден, в. п. ф. Sterben.
 Вѣршчѣнен, в. а. подарити, пода-
 рувати; ф. Кундшчѣнен.
 Вѣршчѣнг, ф. дароване, подаро-
 ване; шинковане.
 Вѣршчѣргѣн, в. а. прожартувати,
 прошутити; стратити, позбави-
 тися чоґо.
 Вѣршчѣршчѣн, в. а. розполошити, роз-
 пудити, роздѣгнати.
 Вѣршчѣсен, в. а. одослати, посла-
 ти, розсилати.
 Вѣршчѣснг, ф. посилане, розсилане,
 висилане
 Вѣршчѣсѣн, в. а. пересунути, розсу-
 нути, одволѣкати, зволѣкати.
 Вѣршчѣсѣн, п. Вѣршчѣсѣнг, ф. зво-
 лѣкане, одволока; пересунене.
 Вѣршчѣсѣн, adj. рѣжний, всѣлякий.
 Вѣршчѣсѣнartig, adj. рѣжнородний.
 Вѣршчѣсѣнheit, ф. рѣжнѣсть.
 Вѣршчѣсѣн, в. п. половѣти, блекну-
 ти, пускати барву, блѣднѣти;
 в. а. вистрѣляти; переставити,
 хибно ставити, нѣладомъ ста-
 вити.
 Вѣршчѣсѣн, в. а. вивозити кора-
 блѣмъ, одправити водою.
 Вѣршчѣсѣнг, ф. вивезене кораблями.
 Вѣршчѣсѣн, в. п. зарости трости-
 ною.
 Вѣршчѣсѣн, в. п. заплѣснѣти.

Вѣршчлѣден, в. а. обернути въ жу-
 желицу.
 Вѣршчлѣсен, в. п. заспати, про-
 спати.
 Вѣршчлѣсен, adj. дрѣмний, заспаний,
 задрѣманий.
 Вѣршчлѣснг, м. перѣсторона, перѣру-
 ба, перегорода. сусѣкъ; ф. Vor-
 theil, Nutzen.
 Вѣршчлѣснг, в. а. забѣти, позаби-
 вати; (sinen Вѣршчлѣснг machen)
 перѣсторонити, перегородити, од-
 дѣлити, зробити перегороду ober
 перѣсторону; (vom Winde) зане-
 сти, загнати; sich — зблукатися;
 (ausmachen) виносити; sich (dat.)
 seinen Vortheil — позбавитися
 хѣсна (користи).
 Вѣршчлѣснг, в. п. теплѣти; (nützen)
 хѣснувати; daß verschlägt nicht
 то ничо не поможе.
 Вѣршчлѣснгheit, ф. хитрѣсть, лукав-
 ство.
 Вѣршчлѣснгsam, adj. спорий.
 Вѣршчлѣснг, в. а. замулити.
 Вѣршчлѣнѣрн, в. а. протратити, про-
 марнувати.
 Вѣршчлѣхтѣн, в. а. погѣршити.
 Вѣршчлѣшчѣн, в. г. викрастися.
 Вѣршчлѣшчѣн, в. а. закрити покрива-
 ломъ.
 Вѣршчлѣшчѣн, в. а. заволѣчи.
 Вѣршчлѣшчѣн, в. а. замулити, замѣ-
 лити.
 Вѣршчлѣшчѣ, м. продажъ.
 Вѣршчлѣшчѣн, в. п. дертися, изно-
 шенимъ бути; в. а. зносити,
 здерти; (verkaufen) продавати.
 Вѣршчлѣшчѣн, в. а. ф. Вѣршчлѣснг;
 прогайнувати, прогуляти.
 Вѣршчлѣнѣрн, в. а. прогаяти, про-
 гайнувати.

Вершлеппен, v. а. заволѣчи, затаскати, задѣти; заподѣти, закинути; рознести, зносити, подерти.
Вершлеubern, v. а. прогайнувати, стратити; за безцѣнъ продавати.
Вершließen, v. а. замикати, замкнути, заперти, зачинити.
Вершließung, f. замкнене, зачинене.
Вершlimmern, v. а. погѣршити.
Вершlimmerung, f. погѣршене.
Вершlingen, v. а. запутати, заплутати, спутати, сплести, сплѣтати; (hinunterschlingen) поглотнути, полохнути, поглинути.
Вершlingung, f. запутане, замотане, сплетене; поглочене.
Вершlossen, adj. запертий, замкнений.
Вершlucken, v. а. поглинути, поглотнути; sich — зачморкнутися.
Вершlummern, v. а. продрѣмати, проспати.
Вершmachen, v. п. зомлѣти, обомлѣти, змарнѣти, залохнути.
Верשמachten, p. Верשמachtung, f. зомлѣне, знеможене.
Верשמähnen, v. а. погордити чимъ, не приймати чого, маловажити.
Верשמähnung, f. погоржене, маловажене.
Верשמaufen, v. а. пробенкетувати, проѣсти, прогуляти.
Верשמeißен, v. а. закинути.
Верשמelzen, v. а. перетопити, сплавити; зляти, змѣшати; v. п. таяти, розтоплюватися.
Верשמertzen, v. а. перенести, перетерпѣти, переболѣти.
Верשמieden, v. а. викувати, перекувати.
Верשמieren, v. а. змазати, вимазати, замазати.
Верשמіcht, adj. змисльний, вергляний, хитрий.

Верשמіchtigkeit, f. змисльнѣсть, верглянѣсть, хитрѣсть, хитрошѣ (pl.).
Вершnallen, v. а. зашпенити.
Вершnappen, v. г. вимовитися.
Вершnaufen, **вершnaußen**, v. п. одотхнути, видихнути.
Вершneiden, v. а. (Haare) подрѣзати; викротити; (saftiren) скопити, валашати, харашати; перерѣзати, обрѣзати, притяти.
Вершneien, v. п. свѣгомъ засипатися.
Вершnittene, m. скопеч, кастрать.
Вершnizeln, v. а. розрѣзати на куснѣ, порѣзати, постругати.
Вершnupfen, v. imp. еб **вершnupft mich** минѣ прикро, сердить мене; v. а. винокхати.
Вершnupft, adj. зъ нетежомъ.
Вершshollen, adj. загирений, загрившийшійся, затрачений; f. **Verşchtigt**.
Вершshonen, v. а. щадити, освободити, не займати, лишити.
Вершshonen, n. **Вершshonung**, f. пощада, освобожене.
Вершshönern, v. а. украсити, вкрасити, приздобити.
Вершshönerung, f. украшене, приздаба.
Вершshoren, adj. стрижений.
Вершshossen, adj. блеклий.
Вершshränken, v. а. навхрестъ положити, перегородити, переплести, обвести, обложити.
Вершhrauben, v. а. зашрубувати, закрутити; зле зашрубувати, перекрутити.
Вершreiben, v. а. виписати, списати, записати; (falsch schreiben) зле написати; Waaren — виписувати товари; sich — описатися; sich für Jemand письменно ручи-

ти за кого; ſich einem — записатиſя чимъ ꙗвляимъ; (im Teſtament) записати, ѡдказати.
Вѣршreibung, f. записане.
Вѣршreiben, v. а. окричати, знеславити, обезчестити.
Вѣршробен, adj. und part. дивный, чудный, дивачный.
Вѣршробенheit, f. дивнѡсть, дивачнѡсть.
Вѣршrumpfen, v. h. зморщитиſя.
Вѣршrub, m. проволока, ѡволока.
Вѣршrulden, v. п. провинити.
Вѣршrulden, n. Вѣршrulbung, f. провиня, вина.
Вѣршruldet, adj. задовжений, въ догахъ.
Вѣршrütten, v. а. засипати; розсипати, выляти.
Вѣршrüttung, f. засипане, розсипане.
Вѣршrwägern, v. г. посвоячитиſя, спокревнитиſя.
Вѣршrwäger, adj. посвоячений, спокревнений.
Вѣршrwägerung, f. посвоячене, спокревнене.
Вѣршrwärzen, adj. обчорнити, f. verleumben.
Вѣршrwaſen, v. а. перебазъкати.
Вѣршrweigen, v. а. замовчати, промовчати, затаѣти.
Вѣршrwelgen, v. а. прогайнувати, продралувати, прогуляти.
Вѣршrwelgung, f. прогайноване, продраловане, прогуляне.
Вѣршrwellen, v. а. дати ꙗвляину; v. п. запухнути.
Вѣршrwellen, n. запухнене.
Вѣршrwetmen, v. а. замулити.
Вѣршrwenden, v. а. прогайнувати, розтратити, розѣяти, витирити, промарнувати.
Вѣршrwender, m. марнотравникъ, розѣяникъ.

Вѣршrwenberin, f. марнотравница, розѣяница.
Вѣршrwenberisch, adj. марнотравный, розтратный.
Вѣршrwendung, f. змарноване, розтрачене.
Вѣршrwiegen, adj. мовчаливый.
Вѣршrwiegenheit, f. мовчаливѡсть.
Вѣршrswimmen, v. п. розпливатиſя.
Вѣршrswinden, v. п. згинутити, счезаити, счезнути.
Вѣршrswinden, n. счезнене.
Вѣршrswistern, v. г. посестритиſя, посвоячитиſя.
Вѣршrswitzen, v. а. запотити, потами змургати; v. п. випѡтѣити; випотитиſя.
Вѣршrswören, v. а. eine Sache — ѡприсягнутиſя чогу, каятиſя чогу; (mit Schwüren bekräftigen) заклинатиſя, божитиſя, ѡбгматитиſя; ſich — сприсягнутиſя, зробити списокъ.
Вѣршrsworne, m. (Вѣршrswörer) сприсяжный.
Вѣршrswörung, f. сприсяга, списокъ.
Вѣршrsehen, v. а. недобачити, недоглянути, перебачити, нерезрѣити; (einen Fehler begehen) поблудити, похибку зробити, похибити, провинити; ein Amt — повнити урядъ, справувати урядъ; Zetapedes Stelle — заступати чие мѣсце; einen mit etwad — осмотрити кого чимъ; ſich eines Dinges — надѣятити чогу.
Вѣршrsehen, n. похибка, обмилка, блудъ, недоглядъ, неувага.
Вѣршrsehen, f. Вѣршrsehen.
Вѣршrshung, f. справоване, завѣдуване.
Вѣршrsemacher, m. ритмачъ, стиховлѣй.

Вѣршенден, v. а. розсилати, висилати, пересилати.
 Вѣршендер, m. пересилачъ.
 Вѣршендунг, f. пересилка.
 Вѣршенген, v. а. осмажити, опалити.
 Вѣршенгунг, f. осмажене, опалене.
 Вѣршенгити, v. а. погрузити, затопити, загрузити, спустити, закопати.
 Вѣршенгунг, f. загрузене; затоплене.
 Вѣршеншмид, m. стихоклѣвъ.
 Вѣршеншесен, adj. упертый.
 Вѣршеншен, v. а. пересадити, переставити, перенести, розмѣстити, розставити; (an eine falsche Stelle setzen) не на своѣмъ мѣсци поставити; Вѣршнелер eines Landes — переселити; (verschließen) заставити; (vermischen) змѣшати, примѣшати; Jemandem einen Hieb — дати кому паруна, ударити кого, парнути кого; (verpfänden) заставити, заложити; in die Nothwendigkeit — принудити; einen unter die Heiligen — почислити помѣжъ Святыхъ; (antworten) одповѣдати, одвѣчати; v. п. f. скинути; sich — перенести себе гадкою.
 Вѣршеншенгунг, f. пересаджене, переставлене, перенесене, розмѣщене, розставлене.
 Вѣршеншенгити, v. а. перестогнати, перезойкати.
 Вѣршеншусс, m. ступа, ступа.
 Вѣршеншесен, v. а. впеvнити, обезпечити, увѣрити, забезпечити; ручити; sich einer Sache — впеvнитися чого, забезпечитися на чѣмъ.
 Вѣршеншенгерунг, f. впеvнене, забезпечене, обезпека.
 Вѣршеншендунг, v. а. вѣварити.
 Вѣршеншендунг, v. а. запечатати.

Вѣршеншенгерунг, f. запечатане.
 Вѣршеншенгерунг, v. п. всякати, сохнути, висохнути.
 Вѣршеншенберн, v. а. пострѣблени; перекупити.
 Вѣршеншенбернунг, f. пострѣблене.
 Вѣршеншенбернунг, v. а. пересѣввати,
 Вѣршеншенбернунг, v. п. потонутити, затопитися, зануритися, загрузнути, загрязнути.
 Вѣршеншенбернунг, п. затоплене, занурене.
 Вѣршеншенбернунг, v. а. узмисловити.
 Вѣршеншенбернунг, f. толковане.
 Вѣршеншенбернунг, v. а. пересидѣти.
 Вѣршеншенбернунг, f. верховництво.
 Вѣршеншенбернунг, p. мѣра стихова.
 Вѣршеншенбернунг, adj. паний, запитий.
 Вѣршеншенбернунг, v. а. подложити, новѣ подолши дати.
 Вѣршеншенбернунг, v. а. помирити, примирити, подружити, побратати.
 Вѣршеншенбернунг, m. примиритель, посередникъ.
 Вѣршеншенбернунг, adj. миролюбный, примирливый рахманный.
 Вѣршеншенбернунг, f. миролюбность, примирливость.
 Вѣршеншенбернунг, p. жертва грѣшна (умилостивляющая).
 Вѣршеншенбернунг, adj. примиренный.
 Вѣршеншенбернунг, f. примирене, побратане, подружене.
 Вѣршеншенбернунг, m. перепросияни (pl.).
 Вѣршеншенбернунг, v. а. осмотрити; живити, виживляти, старуюкъ мати.
 Вѣршеншенбернунг, m. опѣкунъ, хлѣбодавецъ.
 Вѣршеншенбернунг, f. осмотрене; виживлене, хлѣбъ.
 Вѣршеншенбернунг, f. заведење добродѣинне.
 Вѣршеншенбернунг, v. а. ошадити, зберегчи; одложити.
 Вѣршеншенбернунг, v. г. оподзнитися.

Вєрспєиєн, в. а. оплєвати, плєвати на когє.
 Вєрспєиєн, в. а. спєжити, зъвєсти.
 Вєрспєррєн, в. а. заперти, загорєдмити, замкнєти.
 Вєрспєррєнг, ф. загорєдженє, замкнєнє, занирєнє.
 Вєрспєиєлєн, в. а. програти.
 Вєрспєиєлєн, п. Вєрспєиєлєнг, ф. програвєнє.
 Вєрспєиллєн, в. а. рєзтратити, рєзфятити, прогайнєватити.
 Вєрспєиннєн, в. а. випрєсти, спрястити.
 Вєрспєиттєн, в. а. ругатисѧ зъ когє, знєщатисѧ, наругатисѧ, глумитисѧ, гудити когє, хулити, насмѧватисѧ.
 Вєрспєиттєр, т. ругачъ, глумитєлъ.
 Вєрспєиттєрєнг, ф. руганє, наруганє, глумлєнє, хулєнє, насмѧшка.
 Вєрспєрєчєн, в. а. обѧцѧти, прирѧкѧти, прирєчѧти, дѧти слєво; в. г. вимєвитисѧ, вєговєрити; sich mit einem — змєвитисѧ; ich verspreche mir viel von einem надѧюсѧ багатє ѓдъ когє.
 Вєрспєрєчєн, п. обѧтницѧ, прирєчєнє, слєва.
 Вєрспрєнгєн, в. а. рєзѓгнатити.
 Вєрспрєнгєн, в. а. скаканємъ вивѧхнєти.
 Вєрспрєитцєн, в. а. рєзбрѧскѧти, вѧбрѧскѧти; вѧливѧти, рєзливѧти.
 Вєрспрєиндєн, в. а. заткѧти чєпємъ, зачєпити.
 Вєрспрєирєн, в. а. покмєтити, примѧтити, постєрегѧти, чути, мѧркєватити.
 Вєрстѧбєн, в. а. штєбєватити.
 Вєрстѧблєн, в. а. настєлитити, застєлитити.
 Вєрстѧнд, т. рєзумъ, умъ; ф. Вєрстѧндтєнг. Sinn (einer Rede); den

— verlieren обожеволѧти, заурѧтити, зъ рєзумє ѓйтити; er ist nicht bei Verstande зъ глєздѓвъ зсуєнєвъ сѧ, ѓнъ нє спєвнѧ рєзумє, ѓнъ бєжеволѧннѧй.
 Вєрстѧндбєстѧрѧфт, ф. рєзумєвѧ силѧ.
 Вєрстѧндбєстѧрѧфє, ф. бѧстрєтѧ рєзумє.
 Вєрстѧндѧг, адѧ. рєзумѧннѧй, умнѧй, умѧлѧннѧй, умѧвннѧй, гєлєватѧй, рєзсуднѧй.
 Вєрстѧндѧгєнг, ф. вѧяснєнє; увѧѓѓмлєнє.
 Вєрстѧндлѧч, адѧ. зрєзумѧлѧннѧй, понѧтнѧннѧй, яснѧннѧй.
 Вєрстѧндлѧчѧфт, ф. зрєзумѧлѓѓтѧ.
 Вєрстѧнднѧннѧ, п. рєзумѧнє; згєѓдѧ, злѧгєѓдѧ.
 Вєрстѧрѧрѧфєн, в. а. помножити, побѓлѧшити, скрѧпитити.
 Вєрстѧрѧрѧфєнг, ф. помноженє, скрѧплєнє.
 Вєрстѧрѧрєн, в. п. дєрєвѧтѧ, ковѧзєнєтѧ.
 Вєрстѧтєн, в. а. позвєлитити.
 Вєрстѧубєн, в. п. рєзлєтѧтисѧ вѧ порєхъ, обєрнєтисѧ вѧ порєхъ.
 Вєрстѧубєн, в. а. рєзпорєшитити.
 Вєрстѧубєн, в. а. вѧвѧхнєтѧ, зѧвѧхнєтѧ, нарушитити.
 Вєрстѧѧд, т. счєвєкѧ, скрѧтѓѓтѧ; жмєркѧ (pl.).
 Вєрстѧѧдєн, в. а. спрѧтѧти, счєватѧ, скрѧтити.
 Вєрстѧѧдспѧл, п. хѓвѧнкѧ, жмєркѧ (pl.).
 Вєрстѧѧчєн, в. а. рєзумѧтѧ, втєрєпатѧти, пѓйтѧти, понѧмѧти; в. г. змєвитисѧ, порєзумѧтисѧ; sich auf etwѧ — рєзумѧтисѧ нѧ чѧмъ, знѧтисѧ, знѧти щѓ; в. п. застєѧтѧтѧ.
 Вєрстѧгєн, в. г. залѧзѧти, залѧгѧтисѧ.
 Вєрстѧгєрєн, в. а. сѧѧнѧти.
 Вєрстѧгєрєнг, ф. сѧѧнѧ.

Верsteinern, v. a. обернути въ ка-
мѣнь; v. п. остовпѣти; sich ver-
steinern обернутися въ камѣнь,
камѣнѣти.

Верstellen, v. a. заставити; пере-
ставити; змѣнити, перенакшити;
sich — удавати.

Верstellt, adj. уданий.

Верstellung, f. удаванѹ.

Верsterben, v. п. умерти, умирати.

Верsteuern, v. a. платити податокъ
ober мито.

Верstieben, f. Верstauben.

Верstiefeln, v. a. очережити.

Верstimmen, v. a. розстроѣти; сму-
тити.

Верstimmung, f. розстровнѹ; неохо-
та.

Верstobern, v. a. завѣяти, засипати.

Верstochen, v. п. псуватися, завох-
нути.

Верstodt, adj. затвердѣлий, задубѣ-
лий, закамѣнѣлий, упертый.

Верstodtheit, f. упертѹсть.

Верstodung, f. закамѣнѣлѹсть, упер-
тѹсть; запѹрѹ.

Верstohlen, adv. крадомъ, потай.

Верstopfen, v. a. заткати, затикати;
verstopft im Leibe sein мати за-
пѹрѹ.

Верstopfung, f. затиканѹ, затканѹ.
запѹрѹ.

Верstorben, adj. померший, покой-
ный.

Верstorbene, m. und f. небѹщикъ,
покойникъ; небѹжка, покойна.

Верstören, v. a. роздгнати, розпуди-
ти, розполошити.

Верstoß, m. похибка, блудъ, обмил-
ка, провинна.

Верstoßen, v. п. похибити, зблуди-
ти; zur Hölle verstoßen струнути
до пекла; v. a. ѳджинутѹ, вики-

нутѹ, вигнати, покинутѹ, ѳдо-
гнати.

Верstossung, f. ѳджиненѹ, покиненѹ.

Верstreichen, v. a. вимазати, замаза-
ти; v. п. перелетѣти, перейти,
переходити.

Верstreichen, p. замазанѹ, замазо-
ванѹ.

Верstreuen, v. a. розсипати, розтру-
сити, розкинутѹ.

Верstreuung, f. розсипанѹ, розтру-
сенѹ.

Верstricken, v. a. виплести; запута-
ти, впутати.

Верstridung, f. запутанѹ.

Верstübiren, v. a. видати на науку.

Верstümmeln, v. a. скалѣчити.

Верstümmelung, f. скалѣченѹ.

Верstummen, v. п. онѣмѣти, замов-
кнутѹ.

Верstummung, f, онѣмѣнѹ, замов-
кненѹ.

Верstümpfern, v. a. скапарити, спар-
толитѹ.

Верstürzen, v. a. засипати, зава-
литѹ.

Верstutzen, v. a. скоротити, пѹдрѣ-
зати, прикоротитѹ, пѹдстригчи.

Верsuch, m. досвѣдъ, досвѣченѹ;
трѣба, стрѣбунокъ.

Верsuchen, v. a. трѣбувати, досвѣ-
читѹ, довѣжати, довѣжувати.

Верsucher, m. куситель.

Верsucht, adj. досвѣчений.

Верsuchung, f. покуса, скуса

Верsucheln, v. a. зъогидити, сплю-
гавити, замургати, заогидити.

Верsündigen, v. г. согрѣшитѹ, про-
грѣшитѹ.

Верsündigung, f. прогрѣшенѹ.

Верsunken, adj. загрѹжений.

Верsüßen, v. a. осолодитѹ.

Верsüßung, f. осолода, осолодженѹ.

Verstweise, adv. стихами.
 Vertäfelu, v. a. покрити столярскою работою, футрувати.
 Vertagen, v. a. одложити на другой oder на ииший день.
 Verständeln v. a. прогайнувати, прогаяти, промарнувати.
 Vertanzen, v. a. перетанцювати.
 Vertauschen, v. a. промѣняти, мѣняти, замѣняти.
 Vertauschung, f. замѣна.
 Verteufelt, adj. чортѳвський.
 Vertheibigen, v. a. боронити.
 Vertheibiger, m. оборонникъ, боронецъ.
 Vertheibigerin, f. оборонница.
 Vertheibigung, f. оборона, захистъ.
 Vertheibigungskrieg, m. оборонна война.
 Vertheibigungsschrift, f. оборонне письмо.
 Vertheibigungswaffe, f. оборонне оружје.
 Vertheissen, v. a. роздѣлити, роздати.
 Vertheiler, m. роздѣлячь, роздавникъ.
 Vertheilung, f. роздѣлене, роздаване.
 Vertheeren, v. a. замазати.
 Vertheuern, v. a. побольшити цѣну.
 Verthun, v. a. протратити, розкинути, розпустити.
 Vertikal, adj. простост ѳйний, простопадный.
 Vertiefen, v. a. виглубити.
 Vertiefung, f. виглублене, заглублене, задумане.
 Vertilgen, v. a. винищити, викоренити.
 Vertilgung, f. винищене, вигублене.
 Vertracht, adj. дивесный, чудный, дивный, проклятый.

Vertrag, m. умова, угода.
 Vertragen, v. a. знести, зносити; (verschleppen) занести; (ertragen) зносити, терпѣти, переносити; v. r. примиритися, згодитися, стокмитися.
 Verträglich, adj. згодный, супокѳйный, миролюбный.
 Verträglichkeit, f. миролюбность.
 Vertrauen, v. n. довѣряти, уповати; v. a. повѣрити.
 Vertrauen, n. уповане, надѣя.
 Vertrauern, v. a. въ смутку провесги.
 Vertraulich, adj. дружний.
 Vertraulichkeit, f. дружность.
 Verträumen, v. a. продрѣмати, проспати.
 Vertraut, adj. дружний, приятельский.
 Vertraute, m. повѣреникъ; f. повѣрениця.
 Vertreiben, v. a. вигнати, прогнати, роздгнати; вигубити, розбити; Waaren vertreiben продавати товари; die Zeit vertreiben забавлятися.
 Vertreiben, n. Vertreibung, f. вигнане, вигублене.
 Vertreten, v. a. задоптати, вдоптати; einem den Weg — заступити oder зайти кому дорогу; deman-der Stelle — заступити чие мѣсце; v. r. вивихнути собѣ ногу.
 Vertreter, m. заступникъ, заступецъ.
 Vertretung, f. заступлене, заступство.
 Vertrieb, m. продажъ.
 Vertriebene, m. вигнанникъ, вигнанецъ.
 Vertrinken, v. a. пропити.

Вертофнен, в. п. висихати, заси-
 хахи, засохнути.
 Вертббелн, в. а. розпродати; про-
 гайнувати, гаѣти, прогаяти.
 Вертббѣн, в. а. потѣшити, надѣю
 кому зробити.
 Вертббѣнг, f. потѣха, надѣя.
 Вертббѣнг, в. а. окривати, зата-
 шлювати, зацйткати.
 Вертббѣнг, f. скриване, зацйткане.
 Вертббелн, в. а. за зле мати.
 Вертббелн, в. а. допустити ся чого,
 поповнити шо.
 Вернехрен, в. а. збезчестити, зб-
 соромити, зневажити, зганѣбити,
 сплюгавити.
 Вернехрнг, f. зганѣблене, збезче-
 щене, зневажене.
 Вернеиннг, в. а. посварити.
 Вернеиннг, f. посварене, роз-
 братане.
 Вернгглмпфен, в. а. знеславити,
 обговорити.
 Вернгглфен, в. п. мати нещасте,
 неповестися, неудатися.
 Вернгглнг, в. а. занечистити,
 заразити.
 Вернгглнг, f. завечищене, сплю-
 гавлене.
 Вернгглнг, в. а. зюгидити.
 Вернгглнг, в. а. спронеѣрити;
 укрasti.
 Вернгглнг, f. спронеѣрене.
 Вернгглнг, в. а. зюгидити.
 Вернгглнг, в. а. справити, причи-
 нити, зробити, набавити.
 Вернгглнг, в. а. осудити, засу-
 дити.
 Вернгглнг, f. засуджене, засудѣ,
 Вернгглнг, в. а. побблшити,
 розмножити.
 Вернгглнг, f. розмножене, по-
 множене.

Вербббббббб, в. а. злоконалити,
 полутшити.
 Вербббббббб, f. злоконалене,
 получшене.
 Вербббббб, в. а. (die Nacht) проси-
 дѣти нѣчь, страждѣти черезъ цѣ-
 лу нѣчь.
 Вербббббб, в. п. заростати, зарос-
 сти; перерости; в. а. вирости
 зъ чого.
 Вербббббб, в. а. спрятати, сховати
 схоронити, стерегчи, забезпечи-
 ти; sich verwahren забезпечитися,
 застерегчися передъ чимѣ.
 Вербббббб, adv. въ сховѣ, до
 схову.
 Вербббббб, в. а. занедбати, за-
 лишити.
 Вербббббб, f. занедбане, зали-
 шене.
 Вербббббб, f. схоронене, сховане.
 Вербббббб, п. охоронне сред-
 ство.
 Вербббббб, в. п. осиротѣти, зроби-
 тися сиротою.
 Вербббббб, в. а. завѣдувати, спра-
 вувати, правити.
 Вербббббб, м. справникѣ, завѣду-
 чий.
 Вербббббб, f. завѣдуване, справо-
 ване, вѣдомство.
 Вербббббб, в. а. перемѣнити, о-
 берути въ шо, замѣнити, пере-
 инакшити.
 Вербббббб, f. перемѣна, замѣна,
 переинакшене.
 Вербббббб, adj. близький, spokрев-
 нений, посвоячений.
 Вербббббб, м. своякѣ, кривнякѣ,
 родакѣ, родичѣ.
 Вербббббб, adj. свояцкый,
 кривний.
 Вербббббб, в. а. остерѣгати, осте-
 регчи.

Vertwarnung, f. остережене, пересторога.
 Vertwaschen, v. а. вимити, змити.
 Vertwässern, v. а. перемочити, звохчити.
 Vertweben, v. а. виткати; переплътати.
 Vertwechselfn, v. а. мѣняти, промѣняти, вимѣняти; мѣшати, змѣшати.
 Vertwechselfung, f. перемѣнене, замѣна, змѣшане.
 Vertwegen, adj. смѣлый, ѳдважний, зухвалий, зуфалий.
 Vertwegenheit, f. смѣлость, ѳдвага, зухвалѳсть.
 Vertwehen, v. а. розвѣяти, роздути.
 Vertwehren, v. а. заборонити, не дозволити.
 Vertweichen, v. а. розмягчити.
 Vertweichlichen, v. а. розпестити.
 Vertweigern, v. а. ѳказати, ѳмовити.
 Vertweigerung, f. ѳказане, ѳмовлене.
 Vertweissen, v. п. бавитися, баритися.
 Vertweinen, v. а. переплакати, виплакати.
 Vertweiß, m. догана, лайка, ганьба, бурда.
 Vertweisen, v. а. ѳсмятати, ѳдослати; вигнати, вислати; einem etwas — згидити, зганьбити.
 Vertweisung, f. ѳдослане, вигнане.
 Vertweissen, v. а. зовянути, зовяти, знидѣти, чакнути.
 Vertwenden, v. а. ѳдвернути; обернути, приложити; sich für einen — вступатися за кого, примовити за кимь.
 Vertwendung, f. ѳдвернене; накладъ; вступленсея.
 Vertwerfen, v. а. покинути, закинути, ѳдкинути; v. п. скинути; sich — зле кинути.

Vertwerflich, adj. неѳдний.
 Vertwerfung, f. ѳдкинене.
 Vertwesen, v. п. гнити, зогнити; v. а. завѣдувати.
 Vertwesser, adj. справникъ, завѣдуючий чимь.
 Vertwesslich, adj. гнилий.
 Vertwessung, f. завѣдуване; гнилизна.
 Vertwetten, v. а. заложитися; програти закладъ.
 Vertwettert, adj. проклятий, чортѳвський.
 Vertwischen, adj. минувший.
 Vertwickeln, v. а. запутати, замотати.
 Vertwickelt, adj. запутаний, замотаний.
 Vertwickelung, f. запутане, замотане.
 Vertwiefene, m. вигнаний.
 Vertwilsbern, v. п. дичѣти.
 Vertwilsbert, adj. дичѣлий; зарослий.
 Vertwilligen, v. а. дозволити, дозволити.
 Vertwilligung, f. позволене.
 Vertwinden, v. а. завивати, перевивати, переплътати.
 Vertwirfen, v. а. провинити, зробити що лихого; позбавитися; заслужити.
 Vertwirklichen, v. а. осушити.
 Vertwirklichung, f. осушене.
 Vertwirren, v. а. перемѣшати, змѣшати, запутати, поперевертати, замотати. кудовчити, мотузолати; завернути; sich verwirren — запутатися, захаятися.
 Vertwirrung, f. неладъ, замѣшанина, колотеча, колотъ.
 Vertwirtschaften, v. а. прогазувати, прогосподарити.
 Vertwischen, v. а. замазати, затерти, розмазати.

Verwittern, v. п. вѣтрѣти, сповѣтрѣти, вапѣти, розпадатися.
 Verwittern, v. а. овдовѣти.
 Verwittert, adj. овдовѣлий.
 Verwöhnen, v. а. зноровити, розвести, розпестити.
 Verwöhnung, f. зноровлене, розпещене.
 Verworfen, adj. ѡдкинений; негѡдний, ледащій, пѡдлий.
 Verworfenheit, f. негѡдность, пѡдлость.
 Verworren, adj. запутаний, замѣшаний, замотаний, темний.
 Verworrenheit, f. запутаннина, замѡтаннина, темнѡсть, неяснѡсть.
 Verwundbar, adj. ранимый.
 Verwunden, v. а. ранити, зранити, вразити.
 Verwunden, v. а. задивляти; v. г. дивуватися.
 Verwunderung, f. задивлене.
 Verwundung, f. зранене.
 Verwünschen, v. а. прокляти, проклинати, закляти, ратяти, лихословити; f. Verzaubern.
 Verwünscht, adj. проклятий; зачарований, заклятий.
 Verwünschung, f. проклинане, прокльѡнъ, лихословлене.
 Verwürgen, v. а. заправити дуже корѣнемъ.
 Verwüsten, v. а. опустошити.
 Verwüstung, f. опустошене.
 Verwüster, m. пустошникъ.
 Verzagen, v. п. трухлѣти, духа трагити.
 Verzagt, adj. тривожливий, трусливий, боязливий.
 Verzagtheit, f. тривожливѡсть, трусливѡсть.
 Verzagung, f. тривога, лякливѡсть, трусливѡсть.

Verzählen, v. г. перечеислитися, перерахуватися.
 Verzähnen, v. п. дѡстати зуби; v. а. зробити зуби въ чѣмъ.
 Verzappen, v. а. зачопувати; нинкувати.
 Verzappung, f. корчмарене, шинковане.
 Verzappeln, v. п. натрѣпотатися.
 Verzärteln, v. а. розпестити; f. Verweichlichen.
 Verzärtelung, f. розпещене.
 Verzäunen, v. а. загородити, плотомъ ѡбвести.
 Verzausen, v. а. розторгати, розсѣпати, розкудовчити.
 Verzehen, v. а. прогуляти, пропити.
 Verzehnfachen, v. а. въ десятеро побѡльшити.
 Verzehnten, v. а. десятину давати зъ чога.
 Verzehren, v. а. проѣсти, проѣдати, зѣвсти, прожерати.
 Verzehrer, m. проѣсть, пажира, прожирливецъ, ѣстунъ.
 Verzehrung, f. зѣдане.
 Verzehren, v. а. эле нарисувати; списувати, записувати, написати.
 Verzeichniß, n. списъ, списокъ.
 Verzeichnung, f. списане, записуване.
 Verzeihen, v. а. простити, дарувати.
 Verzeihlich, adj. простимий.
 Verzeihung, f. прощене, дароване.
 Verzerren, v. а. поспати, перевертати, перекрутити, викривити.
 Verzerrung, f. поспане, в. кривлене.
 Verzetteln, v. а. закинути, розкинути, закирити.
 Verzicht, f. ѡдступлене, оставлене.

Verzichtleistung, f. одречене.
 Verziehen, v. a. викривити, кривити; розпестити, розвести; v. г. викривитися, скривитися; (vom Gewitter) перейти, розійтися; (sich in die Länge ziehen) тягнути-ся; (im Brettspiele) не туди йти; v. п. зволѣкати; den Mund — сцѣпити губу.
 Verziehen, n. Verzierung, f. розпещене; кривлене, зволѣкане.
 Verzieren, v. a. украсити, прикрасити, здобити.
 Verzierung, f. окраса, прикраса, здоба.
 Verzimmern, v. a. ставити рубину (обрубину) (pl.).
 Verzinnen, v. a. циною побѣлити.
 Verzinsen, v. a. платити одсотки (нарости).
 Verzinsung, f. оплата (оплачуване) одсотковѣ.
 Verzogen, adj. зятягнений; (verzärtelt) розпещений, розплеканий.
 Verzögern, v. a. зволѣкати, проволѣкати.
 Verzögerung, f. зволѣкане, проволѣкане.
 Verzollen, v. a. мито платити од чого.
 Verzugern, v. a. перецукрувати.
 Verzugung, f. корчѣ, скусса, дрижѣ (pl.).
 Verzug, m. зволѣкане, проволока, пробава.
 Verzugszinsen (pl.), задовжений нарости.
 Verzweifeln, v. n. очайдушити, въ розпуцѣ бути, надѣю стратити.
 Verzweifelt, adj. очайдушний, розпучний.
 Verzweiflung, f. очайдушнѣсть, розпука.

Verzweigen, v. г. розгѣлитися, розпростертися.
 Verzweigung, f. розгѣлене.
 Verzwicken, v. a. обскубати, прияти.
 Vesper, f. вечѣрня.
 Vesperbrot, n. подвечѣрокѣ.
 Vesperglocke, f. вечѣрний звѣнѣ.
 Vespern, v. n. подвечѣркувати.
 Vesperpredigt, f. вечѣрна проповѣдь.
 Vesperzeit, f. вечѣрний часѣ.
 Veteran, m. ветеранѣ.
 Vettel, f. ледащица.
 Vetter, m. братѣ у-другихѣ, своякѣ.
 Wetterlich, adj. свояцѣпний.
 Wetterschaft, f. свояцтво.
 Weizen, v. a. непокоѣти, доскѣрляти, доскуляти, допѣкати, дразнити.
 Weizer, m. Везирѣ.
 Weizicum, n. послѣдне причастие.
 Weizen, v. n. дрижати, дрожати.
 Weizen, f. дрожане.
 Vicar, m. намѣстникѣ, помѣчникѣ, викарий.
 Vicariat, n. намѣстництво, викариятѣ.
 Vicekanzler, m. подканцлерѣ.
 Vicekönig, m. вицекороль, намѣстникѣ короля.
 Vicekönig, m. подлопѣкунѣ.
 Victualien (pl.), живнѣсть.
 Vibimiren, v. a. посвѣдчити згѣднѣсть, видимувати.
 Vieh, n. скотина, товарѣ, марга, худоба, нѣмина.
 Vieharzt, m. f. Thierarzt.
 Viehdieb, m. товарячий злодѣй.
 Viehdiebstahl, m. крадѣжѣ товару.
 Viehfutter, n. товаряча корма (паша).
 Viehhandel, m. торгѣ товаромѣ.

Viehhändler, м. торгующий товаромъ.
 Viehheerde, f. стадо (чередa) товару.
 Viehhirt, м. пастухъ одъ товару, скотарь.
 Viehhof, м. обора.
 Viehfisch, adj. товарачий, скотський, звѣрський.
 Viehkrankheit, f. товаряча хвороба.
 Viehmagd, f. скотарка, дѣвка одъ коровъ.
 Viehmarkt, м. торгъ (ярмарка) на товаръ.
 Viehpacht, f. аренда товару.
 Viehstuche, f. погиблица на товаръ.
 Viehstall, м. обора, хлѣвъ.
 Viehsteuer, f. податокъ одъ товару.
 Viehtranf, м. напитокъ (напой) для товару.
 Viehtränke, f. поило, водопой.
 Viehtreiber, м. погоничъ товару.
 Viehtrift, f. вигонъ, паствникъ.
 Viehweibe, f. пасовисько, пасовище.
 Viehzucht, f. плекане товару.
 Viel, adj. багато, богато, много, сила, шмать, купа, чимало, багацько, ладного, ладнихъ, im pl. auch многі; wie viel сѣлько; kôlko; so viel тóлько.
 Vielarmig, adj. многораменный.
 Vielartig, adj. многогородный.
 Vielbeutig, adj. многозначный.
 Vieled, п. многокутъ.
 Vieledig, adj. многокутный.
 Vielerlei, adj. rozmaйтій, различный.
 Vielfach, vielfältig, adj. многоракный.
 Vielfältigkeit, f. многоракость.
 Vielfarbig, adj. многобарвный.
 Vielförmig, adj. многовидный.
 Vielfrag, м. провъсъ, памира, вступунъ, ненавстный; (ein Thier) росомаха.

Vielfräßig, adj. пажирливый, встовитий.
 Vielfuß, м. многоногъ.
 Vielgeliebt, adj. улюбленный.
 Vielgestaltig, adj. многовидный.
 Vielgötter, м. многобожникъ.
 Vielgötterei, f. многобожничество.
 Vielgütig, adj. многоважный, многозначный.
 Vielheit, f. многота, множенъе, множество.
 Viehherrschaft, f. многовлада.
 Viehjährig, adj. многолѣтний.
 Vielleicht, adj. може, може бути, здаєся, вѣдай, вѣдавъ, бачу, лобонъ, мабутъ чи, ачей, чей.
 Vielmal, adv. много рази.
 Vielmalig, adj. многоразный.
 Vielmännerei, f. многомужность.
 Vielmehr, adv. далеко больше, скорше, борше.
 Vielnamig, adj. многоименный.
 Vielseitig, adj. многосторонный.
 Vielschbig, adj. многоскладный, многозложный.
 Vieltheilig, adj. многочастный.
 Vielweiberei, f. множественность, многоженство.
 Vielweniger, adv. тимъ меньше.
 Vieltwissend, adj. многознающий.
 Vieltwiffer, м. многовѣдецъ.
 Vier, num. чотири; четверо; es sind ihrer vier ихъ четверо; mit vier Pferden fahren вхати четвѣрнею oder четверикомъ; alle vier vor sich strecken задерти ноги, дуба дати, умерти; f. чвôrка.
 Vierbeinig, adj. чотириногий, четвероногий.
 Vierblättrig, adj. чотирилистий.
 Vierdrätig, adj. зъ чотириа дротами (нитками).
 Viered, п. чотиробокъ, чотирукотъ.

- Biereſtig, adj. чотирокутний, чоти-
роугловий.
 Biereſtigkeit, f. чотирокутність.
 Bieren, v. а. четверити.
 Biererlei, adj. четверакий.
 Bierfach, adj. (bierfältig) въ четверо.
 Bierfältig, adj. четверакий, въ че-
тверо.
 Bierfürſt, m. чотировастиникъ.
 Bierfüßig, adj. четвероногий.
 Biergeſpann, n. четверякъ, четвърня,
четвѣрка (чвѣрка).
 Bierglieberig, adj. зъ чотирма чле-
нами.
 Bierhändig, adj. чотирорукый, че-
твѣрорукый.
 Bierhörnig, adj. чотиророгий.
 Bierhundert, num. чотиреста.
 Bierhundertſte, adj. чотирисотний.
 Bierjährig, adj. чотиролѣтний.
 Bierkantig, adj. чотирограний.
 Bierköpfig, adj. чотироголовий.
 Biermal, adv. чотири рази.
 Biermalig, adj. чотирократний.
 Biermonatlich, adj. чотиромѣсячний.
 Bierpfündig, adj. чотирофунтовий.
 Bierräderig, adj. чотироколесний.
 Bierruderer, m. корабель зъ чотир-
ма веслами.
 Bierruderig, adj. чотировесловий.
 Bierschrötig, adj. чотирокутний.
 Bierſeitig, adj. чотиробчаний, чоти-
росторонний.
 Bierſtzig, adj. зъ чотирма снаженя-
ми, на четверо особъ.
 Bierſpännig, adj. четвѣрикомъ, че-
твѣркою.
 Bierſtimmig, adj. на чотири голоси.
 Bierſtockig, adj. на чотири поверхи
(пядра).
 Bierſtündig, adj. чотирогодинний.
 Bierſtblig, adj. чотироскладний.
 Biertäglich, adj. чотиродневний.
- Biertauſend, num. чотири тисяча.
 Bierte, adj. четвертий.
 Biertehalb, adv. пѣтчетвѣрта.
 Viertel, n. чверть, четвѣрта часть,
четвѣртина, чвѣртка.
 Viertelbogen, m. чвѣртка аркуша.
 Vierteljahr, n. чверть року, четвѣр-
тина року.
 Vierteljährig, adj. чвѣртрѣчний.
 Viertelmeiße, f. чверть милъ.
 Vierteln, v. а. четвѣрувати.
 Viertelnote, f. чвѣртѣвка.
 Viertelpfund, m. чверть фунта.
 Viertelpfündig, adj. чвѣртфунтовий.
 Viertelſtunde, f. чверть години.
 Viertelſtündig, adj. чвѣртгодинний.
 Viertelſton, m. кварталъ.
 Viertelſtonne, f. чвѣртбочокъ.
 Viertens, adv. у-четверте.
 Vierthab, adv. пѣтчетвѣрта.
 Viertheilen, v. а. четвѣрувати, че-
твѣртувати.
 Viertheilig, adj. чвѣтерочастний.
 Vierundzwanzig, num. двадцять чо-
тири.
 Vierung, f. квадратура.
 Viertelwinkelig, adj. чотирокутний, чо-
тироугловий.
 Vierzehn, num. чотирнадцять (штир-
найцять).
 Vierzehnhundert, num. тисячъ чоти-
риста.
 Vierzehnte, adj. чотирнадцятий (штир-
надцятий).
 Vierzeißig, adj. чотиростиховий.
 Vierzig, num. сорокъ.
 Vierziger, m. сороклѣтний.
 Vierzigſte, adj. сороковий.
 Wigilanz, f. чуийність.
 Wigilien (pl.), всенощница; пана-
хида передъ похорономъ.
 Wigiliren, v. п. страждѣти.
 Bignette, f. винета.

Wimbiciren, v. a. бѣзиськати.
 Wiole, f. f. Geige; фиялокъ, фялокъ.
 Violine, f. скрипка, скрипочки (pl.).
 Violinift, m. граучий на скрипкахъ.
 Wiper, f. гадюкъ, змия.
 Virtuofe, m. виртуозъ.
 Virtuofität, f. талантливость.
 Wifion, f. привидъ.
 Wifionär, m. дивовидъ; маячникъ.
 Wifir, n. мисюрка; пѣль.
 Wifiren, v. a. цѣлити; мѣрити, вмѣрять; подписати.
 Wifirer, m. вимѣрникъ.
 Wifirforn, n. пѣль.
 Wifirftab, m. мѣра.
 Wifitation, f. оглядъ, переглядъ.
 Wifitator, m. дозорецъ.
 Wifite, f. f. Befuch.
 Wifitiren, v. a. оглядувати, переглядати.
 Witriol, m. копервасъ.
 Witriolerz, n. копервасна руда.
 Witriolerbe, f. копервасна земля.
 Witriolöl, n. копервасний олѣй.
 Witriolfäure, f. копервасний квасъ, сѣрковий квасъ.
 Wivat, n. ипб int. най живъ.
 Wließ, n. руно, руна.
 Wocabel, f. виражене, виразъ.
 Wocal, m. самозвукъ, самогласна.
 Wocalmuſit, f. вочальна музика.
 Wocatib, m. пятый надежъ.
 Wocation, f. покликане.
 Wogel, m. птица, птаха, птахъ.
 Wogelbauer, n. клѣтка.
 Wogelbeere, f. рябина, горобина.
 Wogelbeerbaum, m. горобина.
 Wogelbeize, f. соколяна ловля.
 Wogelſchen, n. птичка, пташина, пташинка, потя, потятко.
 Wogelbeuter, m. птичий ворожбитъ, вѣщуючий зъ птиць.

Wogelbunſt, m. птичий шротъ.
 Wogelfalle, m. пограсокъ.
 Wogelfang, m. пташництво.
 Wogelfänger, m. пташникъ.
 Wogelfinte, f. стрѣльба на птиць.
 Wogelflug, m. птичий полѣтъ.
 Wogelfrei, adj. виймлений зъ по́дъ права.
 Wogelfuß, m. птича нога.
 Wogelfutter, n. птича корма, птичий жиръ
 Wogelgarn, n. бсела (pl), сильць, сѣти на птиць.
 Wogelgefang, m. спѣвъ птиць.
 Wogelgeſchrei, m. птичий крикъ.
 Wogelhandel, m. торгъ птицами.
 Wogelhändler, m. торгуючий птицами.
 Wogelhecke, f. гвѣздо птиць, пташинець.
 Wogelherb, m. нѣдиско.
 Wogelkirſche, f. дика вишня; черемуха.
 Wogelfraut, n. куряча слѣпота, мокрица.
 Wogelreich, adj. легенький, легонький.
 Wogelleim, m. птичий клей.
 Wogelmilch, f. птиче молоко.
 Wogelneſt, n. птиче гвѣздо ober кубло.
 Wogelneß, n. f. Wogelgarn.
 Wogelpfeife, f. вабець; дука.
 Wogelſcheuche, f. страхопудъ.
 Wogelſchlag, m. пограсокъ, самограсокъ.
 Wogelſchlinge, f. сильць.
 Wogelſchnell, adj. скорий ober швидкий якъ птица.
 Wogelſchrott, n. птичий шротъ.
 Wogelſtange, f. жерда до стрѣляна.
 Wogelſtellen, n. f. Wogelfang.
 Wogelſtrich, m. полѣтъ птиць.

- Вогелвіце, *f.* дикий горошокъ, ледий, горошокъ.
- Воглер, *m.* пташникъ.
- Вогт, *m.* войтъ, вѣтъ, (im Gebirge) князь; (in der Rufotvina) двѣрникъ; (Selbhüter) полѣвий; (Vortmund) опѣкуувъ; *f.* Statthalter.
- Волк, *n.* нарѣдъ, нарѣдъ, людъ.
- Вѣлкен, *n.* народецъ.
- Вѣлкерrecht, *n.* народне право.
- Вѣлкерсchaft, *m.* народъ, племене, поколѣвне.
- Вѣлкерwanderung, *f.* мандрѣвка на родѣвъ.
- Волкreich, *adj.* людний.
- Волкѣбергglaube, *m.* народна бобона, народний присулъ.
- Волкѣауflärung, *f.* народна освѣта, народна просвѣта.
- Волкѣауfrubr, *m.* ворушня простолюдна.
- Волкѣbeschluf, *m.* ухвала люду.
- Волкѣbuch, *n.* народна книжка.
- Волкѣbidhter, *m.* народний поетъ.
- Волкѣbidhtung, *f.* народна поезия.
- Волкѣfeind, *m.* ворогъ люду.
- Волкѣfest, *n.* народний празникъ.
- Волкѣfreund, *m.* приятель народу.
- Волкѣgeist, *m.* духъ народу.
- Волкѣglaube, *m.* вѣра простолюду.
- Волкѣgunft, *f.* любовь народу.
- Волкѣhaufen, *m.* глота народу.
- Волкѣherrсchaft, *f.* пановане люду.
- Волкѣklaffe, *f.* кляса народу. станъ.
- Волкѣlieb, *n.* народна пѣсня обег спѣванка.
- Волкѣmährchen, *n.* народна сказка.
- Волкѣmenge, *f.* люднѣсть.
- Волкѣredner, *m.* народний бесѣдникъ.
- Волкѣsache, *f.* народна справа.
- Волкѣsage, *f.* народна сказка, народний переказъ.
- Волкѣschule, *f.* свѣльска школа.
- Волкѣsitte, *f.* народний обичай.
- Волкѣsprache, *f.* народна бесѣда.
- Волкѣstimme, *f.* голосъ народу.
- Волкѣsthum, *n.* Волкѣsthümlichkeit, *f.* народнѣсть.
- Волкѣversammlung, *f.* народне зѣбране, вѣче.
- Волл, *adj.* повний, наповнений; цѣлий; ein Glas voll Wasser повна шелянка води; er ist voll Schlaf ему дуже спати хочеса; im vollen Galopp грѣсцѣмъ, висококомъ; eine volle Woche цѣлий обег весь тиждене.
- Воллährig, *adj.* повноколосий, колосистий.
- Воллаuf, *adv.* повно, подоста.
- Воллblüutig, *adj.* кеввистий.
- Воллblütigkeit, *f.* кеввистѣсть.
- Воллbringen, *v. g.* зѣорудовати, зрѣбити, докѣнчити.
- Воллbringung, *f.* зѣорудоване, докѣчене.
- Воллbürtig, *adj.* рѣдний.
- Воллenden, *v. a.* довершити, зѣорудовати, докѣнчити.
- Воллendet, *adj.* докѣченный.
- Воллendē, *adv.* зовсѣмъ, до нащиту, цѣлкомъ.
- Воллendung, *f.* докѣчене, довершене.
- Воллerei, *f.* пияцтво; обжирство.
- Воллführen, *v. a.* докѣнчити, виповнити.
- Воллführung, *f.* докѣчене, виповнене.
- Воллgültig, *adj.* повноважний.
- Воллgültigkeit, *f.* повна важнѣсть, повноважнѣсть.
- Воллheit, *f.* повнота; пияцтво.
- Воллhufig, *adj.* повнокопитний.
- Воллjährig, *adj.* повнолѣтний, лѣтний.
- Воллjährigkeit, *f.* повнолѣтнѣсть.

Vollig, adj. повний, цѣлий; ботъ-
 лий, тѣловитий, товстий.
Volligkeit, f. повнѣсть, повнота;
 ботѣдѣсть.
Vollkommen, adj. доконалий, совер-
 шенний.
Vollkommenheit, f. совершеннѣсть.
Vollmacht, f. повновластнѣсть.
Vollmond, m. повня.
Vollständig, adj. повний, цѣлковитий.
Vollständigkeit, f. повнѣсть, цѣлководѣсть, цѣлѣдѣсть.
Vollstimmig, adj. повноголосний.
Vollstimmigkeit, f. повноголоснѣсть.
Vollstrecken, v. a. вповнити, привести въ дѣло.
Vollstreckung, f. вповнене, приведене въ дѣло.
Vollwichtig, adj. повноѣ ваги.
Vollwichtigkeit, f. повна вага.
Vollzählig, adj. повний числомъ.
Vollziehen, v. a. вповнити, привести въ дѣло.
Vollzieher, m. вповнитель.
Vollziehung, f. Vollzug, m. вповнене, приведене въ дѣло.
Volontär, m. доброволецъ.
Volte, f. вольта; кругъ.
Voltigeur, m. вольтижеръ.
Voltigieren, v. n. вольтижувати.
Voluminös, adj. обширний, просторний.
Von, praep. f. Von.
Vomiren, v. n. мати гомоти.
Vomitiv, n. лѣкарство на гомоти.
Von, praep. (mit dat.) одъ, зъ, о, про; von etwas reden говорити о чѣмъ; von dem Wagen fallen упасти зъ воза; der König von Preußen король пруський; er ist von Geburt ein Deutscher одъ Нѣмецъ родомъ; die Einwohner von

Amerika мешканцѣ Америки; von Rechtswegen посля права; von nun an одъ теперъ, одъ нинѣ; von selbst самъ (само) собою oder черезъ себе; sich etwas von Halse schaffen позбутися чога; von einander одно одъ одного, одно одъ другого; oft durch den Abl.
Vonnöthen, adv. потреба, треба.
Vor, praep. (mit dem dat. und acc.) передъ; adv. перше, передже, напередъ; er ist außer sich vor Freude одъ не посѣдае ся зъ радости.
Voran, adv. передомъ, напередъ.
Vorabend, m. навечеря.
Vorahren, v. n. перечувати, вѣщувати.
Vorarbeit, f. попередна робота, за-
 пасъ, запомага.
Vorarbeiten, v. a. скорше одъ другого робити; приспособити.
Vorarm, m. передна частъ руки.
Vorauf, adv. напередъ.
Voraus, adv. напередъ, передже, перше.
Vorausberechnen, v. a. напередъ вичислити.
Vorausbezahlen, v. a. напередъ заплатити.
Vorausbezahlung, f. передплата.
Voraussetzen, v. a. будучити, ворожити.
Voraussetzen, v. a. припустити.
Voraussetzung, f. припущене.
Vorbauen, v. a. на передъ будувати; запобѣгчи.
Vorbauung, f. запобѣгнене.
Vorbedacht, m. розвагъ, розмисль; mit — зъ розмисломъ, зварошна.
Vorbedächtig, adj. розважний, нарощний.

- Vorbeuten, v. a. напередъ обгада-
ти (розгадати, роздумати).
- Vorbeuten, v. a. ворожити.
- Vorbeutung, f. ворожба, вѣщба,
знакъ.
- Vorbehalt, m. Vorbehaltung, f. ви-
мѣнка, вимовлене собѣ чого.
- Vorbehalten, v. a. не скидати, не
знимати, не здѣймати; ſich etwas —
вимовити собѣ що; (vorenthalten)
задержати.
- Vorbei, adv. мимо, побѣчь.
- Vorbeifahren, v. п. мимо переѣхати.
- Vorbeifliegen, v. п. мимо переле-
тѣти.
- Vorbeigehen, v. п. мимо ити.
- Vorbeilassen, v. a. перепустити,
пропустити.
- Vorbeireifen, v. п. мимо переѣхати.
- Vorbeifchießen, v. п. хибити.
- Vorbeiziehen, v. п. мимо тягнути.
- Vorbenannt, adj. (vorbemerkt) вишъ
позначений, вишъ названий.
- Vorbereiten, v. a. приготовити, при-
ладити, зряжати.
- Vorbereitung, f. приготавлене, при-
ладжене, зряжене.
- Vorbericht, m. передне слово.
- Vorbescheid, m. позва.
- Vorbescheiden, v. a. запѣзвати, пѣз-
вати.
- Vorbeten, v. a. проводить кому мо-
литву.
- Vorbeter, m. проводячий кому мо-
литву.
- Vorbeugen, v. a. загнути обег ви-
ставити на передъ; запобѣгти,
зарадити.
- Vorbeugung, f. запобѣгнене.
- Vorbeugungsmittel, n. зарадне сред-
ство.
- Vorbeſuht, m. вѣжа, попередня вѣ-
домѣсть; ohne mein — безъ мо-
ѣго вѣдому.
- Vorbild, n. первообразъ; привѣдъ,
примѣръ.
- Vorbilden, v. a. виобразити.
- Vorbildlich, adj. прообразный.
- Vorbinden, v. a. на передъ привя-
зати, перепоясати; скорше вя-
зати.
- Vorbitte, f. ſ. Fürbitte.
- Vorbitter, m. ſ. Fürbitter.
- Vorblasen, v. a. трубити передъ
кимъ.
- Vorbohren, v. a. напередъ вертѣти.
- Vorbote, m. вѣстунъ, вѣстникъ.
- Vorbringen, v. a. винести, видобу-
ти, виявити; сказати.
- Vorben, adv. передже, давнѣше,
колись.
- Vorber, adj. передний, передущий.
- Vorberarm, m. передня часть руки.
- Vorberbug, m. передня четверть звѣ-
рины.
- Vorberbühne, f. передъ театру.
- Vorberbed, n. передъ покладу.
- Vorberfuß, m. передня нога.
- Vorbergebäude, n. передний буди-
нокъ.
- Vorberglieb, n. передний членъ.
- Vorbergrund, n. передъ, передня
часть.
- Vorberhalb, m. подгорле.
- Vorberhand, f. кисть руки; adv.
тимъ часомъ, напередъ.
- Vorberhaupt, n. Vorberkopf, m. пе-
редня часть головы.
- Vorberhaus, n. передня часть дому;
сѣни (pl.).
- Vorberkeule, f. передня четверть.
- Vorberleib, m. передъ тѣла.
- Vorbermann, m. черговий, передо-
вий.
- Vorberpferd, n. передний кѣнь.
- Vorberſatz, m. передне здание (по-
ложено).

Vorderseite, f. передня сторона.
Vorderstüz, m. передне мѣсце.
Vorderste, adj. найпершій, найпередвѣвший, найпередушій.
Vorderstube, f. передня комната.
Vordertheil, m. передня часть.
Vordertür, f. переднй дверь.
Vordertreffen, n. передня сторожа.
Vorderviertel, n. передня четвертка.
Vorderzahn, m. переднй (передушій) зубъ.
Vorderzimmer, n. переднй покой, передна комната.
Vor diesem, **vordem**, adv. прежде, перше.
Vordrängen, v. г. напередъ тиснутися.
Vordreschen, v. а. викалосити.
Vordringen, v. n. йти (поступати) напередъ.
Voreilen, v. n. спѣшитися (квапитися) напередъ,
Voreilig, adj. поквапнй, загонистый, порывистый, галатиноватый.
Voreiligkeit, f. поквапность, загонистость, порывистость, галатиноватость.
Vorlestern (pl.), **predken** (pl.).
Vorempfinden, v. а. перечувати.
Vorempfindung, f. перечуте.
Vorenthalten, v. а. придержати, не одати, задержати.
Vorenthaltung, f. придержане, задержане.
Vorerinnerung, f. передне слово, передне завѣдомлене.
Vorernte, f. зажинки (pl.).
Vorerntezeit, f. передновокъ.
Vorerst, adv. напередъ.
Vorerwähnt, adj. перше названнй (спомнутий, позначеннй).
Vorerzählen, v. а. напередъ оповѣсти.

Voressen, n. перша страва.
Vorfahr, m. передовичъ, попередникъ.
Vorfahren, v. n. вхати напередъ, вхати скорше одъ другого; впередити; захвати.
Vorfall, m. приключай, пригода, придарка.
Vorfallen, v. n. приключитися, пригодитися, лучитися; выпадати.
Vorfeschen, v. n. показати кому якъ фехтувати.
Vorfest, n. щедрый вечеръ.
Vorfinden, v. а. знайти, находити, застати.
Vorfordern, v. а. запозвати.
Vorforderung, f. запозване.
Vorführen, v. а. привести напередъ кого.
Vorgang, m. передоване, першеньство; приключай, притичина; пригода; f. **Beispiel**, **Muster**.
Vorgänger, m. попередникъ, провѣдникъ.
Vorgängig, adj. попереднй.
Vorgaufeln, v. а. мантити, обманувати.
Vorgehäube, n. переднй будинокъ.
Vorgehen, v. а. напередъ давати; удавати.
Vorgeben, n. удаване.
Vorgebirge, n. предгоръ, пригоръ.
Vorgeblich, adj. уданный.
Vorgefallen, adj. приключеннй.
Vorgefaßt, adj. пересуднй, присудковатый.
Vorgefecht, n. передна битва.
Vorgefühl, n. перечуте.
Vorgehen, v. n. напередъ йти; (**vorgagen**) стирчати, висунутися; (**den Vorgang haben**) мати першеньство; (**sich ereignen**) приключитися, пригодитися; (**im Gehen**

übertreffen) випередити; was geht vor що тамъ кобъся.
 Vorgemach, n. f. Воргиммер.
 Vorgenannt, adj. вишь названий (спдмнутий).
 Vorericht, n. f. Voreffen.
 Vorgeschmack, m. f. Vorschmack.
 Vorgesehte, m. начальникъ, старший, совершний, голова.
 Vorgestern, adv. позавчера, перелвчера оногда.
 Vorgestrig, adj. позавчерашний, оногдашний.
 Vorgethan, adj. напередъ зроблений.
 Vorgiebel, m. причдлокъ.
 Vorglängen, v. n. блистѣти (свѣтити) надъ усе.
 Vorgraben, m. передний рѣвъ.
 Vorgreifen, v. n. присвоювати що собѣ; захопити; втиркати, мѣшатися въ що, робити безъ чиего призвоу.
 Vorgreifung, f. захоплене, втручене ся.
 Vorgrund, m. f. Vordergrund.
 Vorhaben, v. a. мати передъ собою ober на передѣ; ein Geschäft — мати намѣрене, заниматься, загадати що, задумати; снувати.
 Vorhaben, n. намѣръ, намѣрене, гадка.
 Vorhalten, v. a. держати що передѣ кимъ, закрити себе кимъ, наставити що; einem seine Pflichten — напоминати кому обовязокъ; einem etwas — вимавляти кому що, викидувати.
 Vorhalten, n. держане чога передѣ кимъ (кимъ); докѣръ.
 Vorhand, f. передня часть руки; (Vorrang) перше мѣсце, першенство; (im Kartenspiele) — haben бути на руцѣ, завдавати.

Vorhanden, adj. знаходячийся, будучий, готовий, на пофатѣ; — sein бути. находится, пристрѣчати.
 Vorhang, m. завѣса, опона.
 Vorhänge, v. n. висѣти передѣ кимъ; выставати.
 Vorhängen, v. a. завѣсити передѣ що (передѣ кимъ).
 Vorhängesloß, n. колодка.
 Vorhauen, v. a. рубати передѣ кимъ; нарубати; передомѣ косити.
 Vorhaupt, n. передня часть головы.
 Vorhaus, n. сѣни (pl.) хороми (pl).
 Vorhaut, n. задупа.
 Vorheften, v. a. пришити на передѣ.
 Vorher, adv. передже; передѣ, передѣ того, напередѣ.
 Vorherbedenken, v. a. передже обгадати.
 Vorherbestimmen, v. a. напередѣ назначити.
 Vorbestimmung, f. назначене.
 Vorhergehen, v. a. передувати.
 Vorherig, adj. f. Vorig.
 Vorherrschen, v. n. перемагати, передувати.
 Vorhersagen, v. a. f. Vorhersagen.
 Vorherscheiden, v. a. напередѣ послати.
 Vorherschen, v. a. предвидѣти.
 Vorherverkündigen, v. a. предвѣщати. ворожити.
 Vorherverkündigung, f. предвѣщене, ворожене.
 Vorheulen, v. a. удавати передѣ кимъ, вигадувати, видумувати.
 Vorheulen, v. n. вити передѣ кимъ.
 Vorhin, adv. перше, недавно.
 Vorhof, m. поддѣръ, передний двѣръ; (in der Kirche) притворъ.

Vorhölle, f. сѣни пекольніи.

Vorhut, f. передне войсько, передня сторожа.

Vorjagen, v. a. гнати передь собою.

Vorjahr, n. весна.

Vorjährig, adj. тамторочний, второчний.

Vorig, adj. перший, минувший, давний.

Vorjetzt, adv. теперь, на-теперь.

Vorfamter, f. предкомора.

Vorkämpfer, m. передний боець.

Vorkauen, v. a. прожувати кому шо.

Vorkauf, m. перше купно.

Vorkaufen, v. a. напередь (передже) закупувати.

Vorkäufer, m. перший купець.

Vorfehren, v. a. упередити, запобѣгти, приготовить.

Vorfehrung, f. запобѣгнене, запобѣгъ, приготовлене.

Vorfenntniß, f. початкова вѣдомость.

Vorfage, f. попередна жалоба.

Vorleben, v. a. придѣпити (приклиѣти) на передь.

Vorklimpern, v. a. забрянкати.

Vorkommen, v. n. перше прийти, випередити, напередь прийти; f. Zuborkommen; bei Jemand — припущенимъ бути, приступъ знайти; (sich ereignen) пристрѣчатися; (vorkommen) пригодитися; (scheinen) здаватися, видаватися; (herborkommen) вийти, виходити.

Vorkommenheit, f. приключай, пригода.

Vorkost, f. перша страва.

Vorlaben, v. a. заривати (приклика-ти) передь судь.

Vorladung, f. позва.

Vorlage, f. подкладка; f. Recipient.

Vorfallen, v. a. щebetати.

Vorlangen, v. a. виймати, достати, видобути.

Vorlangung, f. виймлене, видобуте.

Vorlängst, adv. давно.

Vorlassen, v. a. напередь пустити, припустити, прийати, приймати.

Vorlassung, f. припущене, приймлене.

Vorlauf, m. самотокъ.

Vorläufer, m. предтеча.

Vorläufig, adj. попередний, попередущий, передвступний.

Vorlaut, adj. за голосний; er ist — вириваеся якъ заяць зъ капусти, дуже смѣло говорити.

Vorlegetöffel, m. велика ложка.

Vorlegen, v. a. приложити, заложити; подавати; eine Frage — задати (зробити) питане.

Vorgeschloß, n. колодка.

Vorlegung, f. приложене, подаване, завдане.

Vorleimen, v. a. заклиѣти на передь, приклиѣти.

Vorlesen, v. a. перечитати, читати кому шо.

Vorleser, m. читець.

Vorlesung, f. читане.

Vorletzte, m. передпоследний.

Vorleuchten, v. a. свѣтити, присвѣчати.

Vorlieb, adv. f. Fürlieb.

Vorliebe, f. схильность, наклонность, залюблене; er hat eine — онъ дуже любить.

Vorliegen, v. a. лежати передь чимъ.

Vorliegend, adj. той, сѣй, будущий передь (собою, мною, тобою).

Vorlügen, v. a. набрехати.

Вормашен, *v. a.* приправити, заложити; показати кому що; einen blauen Dunst — бляхмана (тумана) пускати, туманити, бляхманити.

Вормашен, *v. a.* намалявати кому що.

Вормалиг, *adj.* минувший, бывший, давнѣйший, колишній.

Вормалѣ, *adv.* колись, давнѣще.

Ворманн, *m.* попередникъ.

Вормашт, *m.* передмачта.

Вормашер, *f.* передмуръ; захистъ.

Вормешен, *v. a.* вишѣрити ober обшѣрити кому ober передъ кимъ; показати якъ шѣрити.

Вормиттаг, *m.* часъ передъ полуднемъ, рано; jeden — завсѣгда передъ полуднемъ.

Вормиттагѣ, *adv.* передъ полуднемъ.

Вормиттернѣхтлѣх, *adj.* передпѣвнѣчний.

Вормунд, *m.* опѣкунъ.

Вормундерин, *f.* опѣкунка.

Вормундсхafft, *f.* опѣка.

Вормундсхafftлѣх, *adj.* опѣкунчий.

Вормундсхafftсхaffe, *f.* справа опѣкунча.

Ворн, *adv.* на передѣ, передѣмъ, на чолѣ.

Ворнѣхтлѣх, *adj.* тамтонѣчний.

Ворнагел, *m.* передний сворень, передний цвяхъ.

Ворнагелн, *v. a.* прибити цвяхомъ на передѣ.

Ворнахен, *v. a.* пришити на передѣ.

Ворнаме, *m.* имя (именѣ) хрестне.

Ворне, *adv. f.* Ворн.

Ворнехн, *adj.* знатний, знакомиий, важный; — thun видинятися, пушитися, пирожитися.

Ворнехмен, *v. a.* брати передъ себе; приймитися чого ober за що,

имитися чого; *f.* Ausfragen; постановити.

Ворнехмен, *n.* намѣрене, постановлене.

Ворнехмheit, *f.* знакомиѣсть.

Ворнехмлѣх, *adv. f.* Besonders.

Ворнехмсте, *m.* найзнакомитший.

Ворпсеifen, *v. a.* свистати передъ кимъ, свистати кому.

Ворплаз, *m.* площадь.

Ворпостен, *m.* передня сторожа.

Ворпребиген, *v. a.* правити, розпразянти.

Ворраген, *v. n.* стирчати, виставати, висуватися.

Ворранг, *m.* перше мѣсце, першенство.

Ворратх, *m.* припасъ, запасъ.

Ворратхлѣх, *adj.* запасовий, готовий.

Ворратхѣхауѣ, *n.* запасовий дѣмъ, складъ.

Ворратхѣхammer, *f.* комора.

Воррехнен, *v. a.* почислити, вичислити, поражувати; числити передъ кимъ.

Воррехт, *n.* право, першенство, привилей.

Ворреде, *f.* передне слово.

Ворреден, *v. a.* говорити кому що, наговорити.

Ворреднер, *m.* попередний бесѣдникъ.

Ворреihen, *n.* перша пара въ танци.

Ворreiten, *v. n.* передувати верхомъ ober на кони; учити кого ѣхати верхомъ.

Ворреiter, *m.* передуючий верхомъ, машталѣръ.

Ворреннен, *v. n.* бѣгти напередъ, випередити.

Воррихтен, *v. a.* приготувити, приладити.

Vorrichtung, f. приготовление.
 Vorrith, m. передоване верхомъ ober на кони.
 Vorrücken, v. a. und n. посунуться на передъ, йти на передъ; посунути на передъ; einem etwas —, робити докори, докорювати.
 Vorrücken, n. посуванєся; докорюванє.
 Vorrufen, v. a. прикликати, закликати, викликати.
 Vorrufung, f. приликанє, закликанє.
 Vorsaal, m. передна комната.
 Vorsagen, v. a. проводити, проказувати.
 Vorsänger, m. перший співакъ.
 Vorsatz, m. намѣренє, гадка, замисль, замѣръ.
 Vorsätzlich, adj. нарощий.
 Vorschein, m. явъ; zum — bringen: виявити.
 Vorscheinen, v. n. виходити на явъ.
 Vorschieben, v. a. засунути, присунути, підсунути.
 Vorschieber, m. засувъ, засувка.
 Vorschließen, v. n. сунути на передъ, кинути на передъ, кинутися; (vorgagen) висунути, стирчати; скорше стрѣляти, лѣпше стрѣляти якъ другий; показувати кому якъ стрѣляти; v. a. платити передомъ, передплатувати.
 Vorschimmern, v. n. яснѣще блищати.
 Vorschlag, m. внесєнє, внесокъ; ма-ла нота передъ большою.
 Vorschlagen, v. n. нахилитися, на передъ хилитися; v. a. (vor etwas schlagen) прибити передъ що; висунути; забивати; (im Handel) високо цѣнити; (einem etwas) раяти, вносити.
 Vorschmaß, m. засмакъ.

Vorschmecken, v. n. датися чути.
 Vorschneiden, v. a. рѣзати, крайти.
 Vorschneider, m. крайчий.
 Vorschnell, adj. поривистий, загои-стий, покванний, скорий, горячий.
 Vorschreiben, v. a. приписати; писати примѣри.
 Vorgescrieben, adj. приписаний.
 Vorschreien, v. a. und n. кричати кому; накричати, перекричати, перегорлати.
 Vorschreiten, v. n. дальше поступати, приступити.
 Vorschrift, f. приписъ; примѣръ.
 Vorschriftsmäßig, adj. по приписови.
 Vorschritt, m. поступъ.
 Vorschub, m. перший вергъ; (Unterstützung) помодъ, подмога, за-помага.
 Vorschuh, v. a. пришити чоботи.
 Vorschule, f. школа пригтовляюча; вступна школа.
 Vorschuß, m. s. Vorlauf; (vorgeschossenes Geld) задатокъ, на передъ дана грошѣ.
 Vorschußweise, adv. яко задатокъ.
 Vorschützen, v. a. посилати передъ чимъ.
 Vorschützen, v. a. звинятися, оправдуватися; удавати; закнуги.
 Vorschützung f. удаванє.
 Vorschwarz, m. перший рѣй.
 Vorschwaben, v. a. наговорити кому.
 Vorschweben, v. n. нависнути надъ (головом), сновати ся въ гадкахъ (чмѣхъ).
 Vorsetzel, n. нижше вѣтрильце.
 Vorsetzung, f. промисль.
 Vorsetzen, v. a. напередъ поставити, ставити що передъ —; за-ставити, положити; einen über etwas — поставити кого надъ

чимъ; ſich — намѣрити, поставити собѣ.

Vorſetlich, adj. нарошній, свободній.

Vorſetzung, f. заставлене, положене.

Vorſicht, f. провидѣне; обачность, розгляд, бачность, осторожность.

Vorſichtig, adj. обачний, розважний, бержливий, бережний, розглядний, осторожний.

Vorſichtigkeit, f. обачность, осторожность, розглядность.

Vorſichtsmaaßregel, f. средство (мѣра) осторожности.

Vorſichtsregel, f. правило осторожности.

Vorſingen, v. а. спѣвати передъ кимъ, заспѣвати.

Vorſitz, m. перше мѣсце, заздане.

Vorſitzen, v. п. заздати.

Vorſitzer, m. заздатель.

Vorſorge, f. опѣка, старунокъ, обачность.

Vorſpann, m. подвода, подвѣдъ; перепрягъ.

Vorſpannen, v. а. запрягати, закладати, дати подвѣдъ; розопняти що передъ —.

Vorſpannung, f. запрягане.

Vorſpannpferd, n. подвѣдний кѣнь.

Vorſpeife, f. перша страва.

Vorſpiegeln, v. а. туманити, манити, бляхмана пускати, морочити.

Vorſpiegelung, f. манене, обмана.

Vorſpiel, n. пригривъ, перший початокъ, вступъ.

Vorſpielen, v. а. пригривати, загра-ти кому.

Vorſprache, f. передне слово, причина.

Vorſprechen, v. а. присказувати кому, проводити въ виговоръ; v. п. голосно говорити.

Vorſprengen, v. п. вискочити напередъ.

Vorſpringen, v. п. скакати передъ кимъ, перескочити дого; висунутися, стирчати.

Vorſprung, m. скочене на передъ; einen — vor einem haben буги дальше передѣмъ; вискокъ; випускъ.

Vorſpuß, m. знакъ, вѣжба; ворожба.

Vorſpußen, v. п. ворожити.

Vorſtadt, f. передмѣсте.

Vorſtädter, m. передмѣщанъ.

Vorſtädterin, f. передмѣщанка.

Vorſtädtiſch, adj. передмѣйський.

Vorſtand, m. явленеся (ставленеся) передъ судомъ; Vorſteher начальникъ, голова; f. Unterpfand.

Vorſtehen, v. а. надколоти, переколотити, передѣравити; v. п. въ очи бити; стирчати.

Vorſteden, v. а. заткати, заложити; приколотити.

Vorſteder, m. затчка, заткало, сторожка.

Vorſtehen, v. п. (vorragen) висунутися, стирчати; einer Sache — завѣдувати чимъ, доглядъ мати, правити; vor Gericht — явитися (ставитися) въ судъ ober передъ судомъ.

Vorſteher, m. наставникъ, старшина, начальникъ.

Vorſtellen, v. а. ставити ober поставити що передъ кимъ; einem etwad — дати на розвагу ober на увагу, представляти, напаминати; (ein Stück auf der Bühne) представляти, грати; ſich — представитися.

Vorſtellung, f. представлѣне, напаминане; мисль.

Vorſteller, m. представитель.

Vorstoß, m. випускъ, випустка, виставка; (bei Wien) перга...

Vorstoßen, v. п. стирчати, выстава-ти; (begegnen) лучитися, приключитися, пристрайтися; v. а на передъ пхати (друляти).

Vorstrecken, v. а. витягнути на передъ, простягнути; зачислити, позичити, заложити (кого гршми).

Vorstreckung, f. простягнене, витягнене; зачислене, завдатокъ.

Vorstreichen, v. а. замѣтити, зазначити.

Vorstreuen, v. а. насипати, посипати.

Vorstreichen, v. а. надробити ногавку; показати якъ робити ногавку.

Vorsuchen, v. а. пошукати.

Vorsylbe, f. початковий складъ (злогъ).

Vortägig, adj. переддневний.

Vortanz, m. затапокъ.

Vortanzen, v. п. заводити танецъ, хороводити; танцювати напередъ.

Vortänzer, m. передний танечникъ (гуляка, проводиръ въ танцю).

Vortheil, m. хосевъ, хосно, користь, зиськъ.

Vortheilhaft, adj. хосенний, користний.

Vorthun, v. а. заложити, засунути, зачинити; заперезати.

Vortrab, m. передна сторожа, передне войско.

Vortrag, m. викладъ, голосъ; розправа, основа, виражене; виговоръ, вимова, бесѣда.

Vortragen, v. а. носити передъ кимъ; говорити, розправляти, представити.

Vortrefflich, adj. доскональний, досконалий.

Vortrefflichkeit, f. досконалъвостъ.

Vortreiben, v. а. гонити на передъ, переганати.

Vortreten, v. п. виступити, заступити.

Vortrinken, v. а. ииъ п. перше пити; показувати якъ пити.

Vortritt, m. першенство, провѣдъ.

Vortruppen (pl.), f. Vortrab.

Vortuch, n. f. Schürze; заплата, заплатачина.

Vorüber, v. а. привправлювати.

Vorübung, f. попередня вправа.

Vorüber, adv. мимо, побѣчъ.

Vorurtheil, n. присудъ, предрозсудокъ.

Vorurtheilsfrei, adj. безъ присудѣвъ, безбобонний.

Vorwache, f. передна сторожа.

Vorwagen, v. г. ѡважитися на передъ.

Vorwägen, v. а. важити передъ кимъ.

Vorwalten, v. п. передувати, панувати; мати мѣсце.

Vorwälzen, v. а. закотити передъ що.

Vorwand, m. придибашка, приключка, заключка, вимѣнка; f. пересторона, передна стѣна.

Vorwärts, adv. на передъ, дальше, передомъ.

Vorweg, adv. передомъ.

Vorweinen, v. п. плакати передъ кимъ.

Vorweisen, v. а. показати.

Vorweisung, f. показане.

Vorwelt, f. первосвѣтъ, старосвѣчина, прадавнина.

Vorwenden, v. а. звинятися чимъ, змишляти.

Vorwerfen, v. а. кинути передъ кимъ; einem etwas — докряти, дорѣкати ѡдет доганяти кому чимъ.

Wortwert, п. хуторъ.
Wortwiegen, в. а. f. wortwägen; пере-
 важати, перемагати.
Wortwissen, п. вѣдомъ, вѣдомость,
 знане.
Wortwitz, м. втиркливость, цѣка-
 вость, вѣзливость, втрутливость.
Wortwitzig, adj. втиркливий, цѣка-
 вий, прецѣкавий, вѣзливий,
 втрутливий.
Wortwort, п. вставленеся; передне
 слово, вступъ; in der Grammt.
 предлѣжникъ.
Wortwurf, м. докоръ, догана, заве-
 ретка, замѣтка, пригана; (Gegen-
 stand) предметъ.
Wortzählen, в. а. перечислити передъ
 кимъ.
Wortzeichen, п. знакъ, знамено; вѣщ-
 ба, ворожба.
Wortzeichnen, в. а. нарисувати кому
 що, показати кому якъ рису-
 вати.
Wortzeichnung, f. рисоване для при-
 мѣру.

Wortzeigen, в. а. показати, указати.
Wortzeiger, м. указатель.
Wortzeigung, f. показане, указане.
Wortzeit, f. придавнина, старовина,
 поконвѣкъ.
Wortzeiten, adv. въ старовину, въ
 давнину.
Wortzeitig, adj. ранний.
Wortziehen, в. а. (herausziehen) видо-
 бути; затагнути; виносити надъ
 що, больше цѣнити якъ —, виж-
 ше ставити.
Wortzimmer, п. передна кѣмната.
Wortzug, м. першенство; злѣба, ѡд-
 личие.
Wortzüglich, adj. ѡдличний, досто-
 славний.
Wortzüglichkeit, f. ѡдличность, досто-
 славность.
Wortzugweise, adv. особливо, пере-
 довствѣмъ.
Wotiren, в. п. голосувати.
Wotum, п. голосъ, гадка.
Wulkan, м. огниста гора; вуль-
 канъ.
Wulkanisch, adj. вулканичний.

В. В.

Waare, f. товаръ, рѣчь.
Waarenlager, п. складъ товарѡвъ,
 магазинъ.
Waarenpreis, м. цѣна товарѡвъ.
Waarentausch, м. замѣна товарѡвъ.
Waarenberzeichnungs, м. списъ ѡбер
 списокъ товарѡвъ.
Wabe, f. плястиръ меду.
Wach, adj. неспячий, чуйний.
Wache, f. сторожа, стѡйка, варта;
 (Wächter) сторожъ.
Wachen, в. п. неспати, стражува-
 ти, сторожити, стерегчи, стра-
 жѣти.

Wachen, п. явъ, неспане, безсон-
 ность.
Wachfeuer, п. стражничий огонь.
Wachgeb, п. сторожѡвѣ.
Wachhabend, adj. вартѡвникъ, стоя-
 чий на сторожи.
Wachholder, м. яловець.
Wachholderbeere, f. ягода зъ ялѡвцю.
Wachholderbranntwein, м. ялѡвцева
 горѣвка.
Wachholderaft, м. ялѡвцевий сокъ.
Wachmeister, м. вахмистеръ.
Wachz, м. вѡскъ.

Wachsam, adj. чуйний, будний, будничний, неспячий, бачний, осторожный.

Wachsamkeit, f. будність, чуйність, осторожність.

Wachsaum, m. воскове дерево.

WachsBild, n. восковый образъ.

Wachsbleiche, f. воскободня.

Wachsbleicher, m. воскободникъ, воскобийникъ.

Wachsboden, m. кругъ воску.

Wachsbossierer, m. восковникъ, воскободникъ, восколѣйникъ.

Wachschiff, n. стражничий корабель.

Wachsen, v. n. рости, подрастати, бдльшати; (vom Wasser) подбувати, прибувати; родитися; einest über den Kopf wachsen неслухати кого.

Wächtern, adj. восковый, зъ воску.

Wachsfabrik, f. восковая фабрика.

Wachsfackel, f. восковая факля.

Wachsfarbe, f. восковая барва.

Wachsfarbig, adj. восковоѣ барви.

Wachsflecken, m. воскове пятно.

Wachsforn, f. воскове творилко.

Wachsgelb, adj. жовтий мовъ вѣскъ.

Wachshandel, m. восковая торговля.

Wachshändler, m. (Wachsfärmer) торгующий воскомъ.

Wachskerze, f. восковая свѣчка.

Wachslumpen, m. грудиа воску.

Wachstuchen, m. крижка овер кругъ воску.

Wachstappen, m. восковая шмата.

Wachsteinwand, f. вощанка.

Wachtslicht, n. восковая свѣчка.

Wachsmalerei f. воскове малярство; восковый малянокъ.

Wachstöl, n. восковый олѣй.

Wachspapier, n. восковый паперъ.

Wachspflaster, n. восковый пластиръ.

Wachspotade, f. восковая помада.

Wachspuppe, f. восковая кукля.

Wachsfalbe, f. восковая масть.

Wachstheibe, f. крижка воскова, вощина.

Wachstoch, m. восковый сточокъ.

Wachstafel, f. восковая крижка

Wachstaffet, m. восковая овер китайкова цирата.

Wachsthum, n. рбсть, зрять.

Wachstube, f. одахъ.

Wachstuch, n. вощанка.

Wachstzieher, m. восколѣйникъ.

Wacht, f. f. Wache.

Wachtel, f. перепелица, перепѣвка.

Wachtelfang, m. полѣвъ перепилицъ.

Wachtelhund, m. лягавецъ, легавецъ.

Wachtelkönig, m. коростѣль (форостѣль, хворостѣль), деркачъ.

Wachtelpfeife, f. вабець на перепилицъ.

Wachtelstreifen, n. ловлене перепилицъ.

Wachtelstrich, m. летъ перепилицъ.

Wachtelweizen, m. братъ и сестра.

Wächter, m. сторожъ, стражникъ, варбвникъ, вартѣвникъ.

Wächterhäuschen, n. стражничка будка.

Wachtthurm, n. стражница, башта, башня.

Wackelig, adj. хибкий, хвѣйний, вагавий.

Wackeln, v. n. хитати ся, кивати ся вагати ся.

Wackeln, n. хитане.

Wacker, adj. f. Wachsam; (lebhaft, stark) живий, веселий, валкий, хватскый, бравий, бойкий, честный; сильный, хоробрый, добрый.

Wade, f. ляка, лѣвница, дули.

Waffe, f. оружие, оружина, збруа.

Waffenbruder, m. товарищъ збруѣ, товарищъ оружный.

Waffenfähig, adj. здобний до збруѣ.
 Waffengefährt, Waffengenof, m. f. Waffенbruder.
 Waffengewalt, f. сила оружія ober збруѣ.
 Waffenglanz, m. блискъ оружія.
 Waffenglück, n. воєнне щастє.
 Waffenslang, m. звукъ оружія.
 Waffensplatz, m. збруѣсько.
 Waffенrod, m. кабатъ.
 Waffенruhe, m. слава оружія.
 Waffenschmied, m. рушникаръ.
 Waffенstillstand, m. розємъ.
 Waffentanz, m. танецъ въ збруѣ.
 Waffenträger, m. джура.
 Waffенübung, f. вправа въ оружію.
 Waffенen, v. a. озбруѣти.
 Wage, f. вага, важки; f. Кіühnheit.
 Wagebalgen, m. коромесло у ваги.
 Wagegeld, n. вагове.
 Wagehalb, m. зухъ, паливода, переверншгора, козакъ, козарлюга.
 Wagehand, n. важня.
 Wagemeister, m. дозорецъ ваги, важникъ.
 Wagen, m. вѣзъ; повѣзъ.
 Wagen, v. a. важити.
 Wagen, v. a. важити, смѣти, трѣбувати, поважити ся, одважити ся.
 Wagenachse, f. ось у воза.
 Wagenbauer, Wagenmacher, m. стельмахъ, колѣсникъ.
 Wagenburg, f. табѣръ возовий.
 Wagenbede, f. плахта на возѣ ober на вѣзъ.
 Wagenbeischel, f. дишель.
 Wagenflechte, f. полукѣшокъ.
 Wagenteife, n. колѣя.
 Wagentestell, n. васада, полудрабокъ, полудрабки (pl.).
 Wagentessen, n. возова подушка.
 Wagentorb, m. полукѣшокъ, васада.
 Wagenleiter, f. возова драбина, полудрабокъ.

Wagenlenker, m. вѣзникъ.
 Wagenmacher, m. f. Wagenbauer.
 Wagenmeister, m. дозорецъ надъ возами.
 Wagenpferd, n. возовий кѣнь.
 Wagenrad, n. возове колесо.
 Wagenremise, f. вѣзвня.
 Wagenstiere, f. колѣмазъ, колѣмасть, мазъ ober смаровило на вѣзъ.
 Wagenschoppen, m. вѣзвня.
 Wagenstiz, m. снажене на возѣ.
 Wagensperre, f. гамулець.
 Wagenspur, f. колѣя.
 Wagenwinde, f. вѣжница.
 Wager, m. зухъ.
 Wagerrecht, adj. рѣвновагий.
 Wageschale, f. важка, шайка.
 Wagesstück, n. бѣважно дѣло, диво-дѣло.
 Wageszettel, n. пидулка.
 Waglich, adj. небезпечний.
 Waglichkeit, f. небезпечность.
 Wagner, m. колѣсникъ, колѣдѣй.
 Wagniß, n. ѡдвага.
 Wagschale, f. важка, шайка.
 Wahl, f. вибѣръ, добѣръ.
 Wählbar, adj. обѣрний, вибѣрний, вибѣрливий.
 Wählbarkeit, f. вибѣрность, вибѣрливость.
 Wählen, v. a. вибирати, добирати.
 Wähler, m. виборецъ.
 Wählerisch, adj. переѣрчистий, вигадливий.
 Wahlfähig, f. вибѣрливий, могучий бути вибранимъ.
 Wahlfähigkeit, f. здѣбность до вибору.
 Wahlfreiheit, f. свобода вибору.
 Wahlfürst, m. курфирштъ, вибранный князь.
 Wahlherr, m. виборецъ.

Wahlfind, п. приймакъ, примичъ.
 Wahlkönig, м. избраний король.
 Wahlzettel, ф. кулъка до голосова-
 ваня.
 Wahlplatz, м. боѣще, побоѣсько,
 побоѣще; мѣсце вибору.
 Wahlrecht, п. право вибору.
 Wahlreich, п. избираюча держава.
 Wahlpruch, м. гасло.
 Wahlstadt, ф. избѣрна мѣсто, выбо-
 рове мѣсто.
 Wahlstatt, ф. ф. Wahlplatz.
 Wahlstimme, ф. виборовий голось.
 Wahltag, м. день вибору, день ви-
 боровий.
 Wahlversammlung, ф. зромажене ви-
 борцѣвъ.
 Wahlzeuge, м. свѣдокъ вибору.
 Wahlzimmer, п. избѣрна комната.
 Wahl, м. мания, блудъ, мана; бо-
 бона; дуръ, дурация.
 Wähnen, в. п. гадати, догадуватися.
 Wahnglaube, м. бобона, повѣрка.
 Wahnsinn, Wahnwitz, м. дура-
 ция, дуръ, бѣсноватость.
 Wahnsinnig, wahnwitzig, adj. бѣсно-
 ватий, навѣдженный, облудний,
 бѣшенный, безвѣдний.
 Wahr, adj. (wahrhaftig) правдивий,
 справедливый, дѣйсний, истний.
 Wahren, в. а. берегти, стерегти,
 варувати.
 Währen, в. а. тривати.
 Während, праер. подъ часть (с. gen.),
 при (с. loc.), черезъ (с. gen.);
 conj. коли, подъ (той) часть ко-
 ли, якъ.
 Wahrhaft, wahrhaftig, adj. ф. Wahr.
 Wahrhaftigkeit, ф. справедливость,
 правдивость.
 Wahrheit, ф. правда, справедливость,
 истина.
 Wahrheitseifer, м. ревность про
 правду.

Wahrheitsfreund, м. приятель пра-
 вди.
 Wahrheitsliebe, ф. любá правди
 Wahrheitsliebend, adj. правдолюбный.
 Wahrlich, adv. справедъ, дѣсно, би-
 зовно (мере).
 Wahrnehmen, в. а. спостерѣгати до-
 бачати, закѣтити, доглядѣти; ф.
 Beobachten; die Gelegenheit — хо-
 снувати зъ чого (зъ пори, зъ
 часу).
 Wahrnehmung, ф. спостереженне, до-
 глядъ, добачане.
 Wahrsagen, в. а. вѣщувати, воро-
 жити, будучити.
 Wahrsager, м. ф. Weissager.
 Wahrsagerin, ф. ф. Weissagerin.
 Wahrscheinlich, adv. имовѣрный, ма-
 бутний; adj. мабутъ, надѣйсъ,
 либонь, вѣдавъ, вѣдай.
 Wahrscheinlichkeit, ф. имовѣрность.
 Währung, ф. триване.
 Wahrwolf, м. вовколакъ.
 Wahrzeichen, п. прикмета, ознака,
 цѣха.
 Waib, м. вайда.
 Waife, ф. сирота, сиротюкъ.
 Waifengeld, п. сирѣтскыи грошъ.
 Waifenhäus, п. домъ сирѣтъ.
 Waifenkind, п. сирота.
 Waifenschule, ф. сирѣтська школа.
 Waifenstand, м. сирѣтство.
 Waifenvater, м. опѣкунъ сирѣтъ.
 Waibling, м. сирота.
 Walb, м. лѣсъ; бѣръ.
 Walbameise, ф. лѣсна мурашка, лѣ-
 сний мурандель.
 Walbamt, п. ф. Forstamt.
 Walbbach, м. лѣсний ручай.
 Walbwohner, м. лѣсний мешка-
 вецъ, полѣщукъ.
 Waldbirn, ф. лѣсниця, лѣсна грушка.
 Walbbiene, ф. лѣсна пчола.

Waldblume, f. лѣсний цвѣтъ.
 Waldbbruder, m. f. Einsiedler.
 Waldbchen, n. лѣсокъ.
 Waldbieb, m. лѣсний злодѣй.
 Waldbiebstahl, m. лѣсна крадѣжъ
 Walbein, adv. въ лѣсъ.
 Walberdbeere, f. суница, ягода.
 Walberbse, f. горошокъ.
 Walbese, m. дикий осель.
 Walbfevel, m. лѣсна ушкода, псо-
 ване лѣса.
 Walbgeist, m. лѣсовикъ, гай-духъ,
 борута.
 Walbgott, m. лѣсний божокъ, лѣсо-
 викъ.
 Walbgöttin, f. лѣсна богиня, лѣсна
 русалка.
 Walbhonig, m. лѣсний мѣлъ.
 Walbhorn, n. ловничий рогъ, ловни-
 ча труба.
 Walbhuhn, m. глухаръ.
 Walbhütter, m. гаевый, злѣсний, лѣ-
 сний стражникъ (сторожъ).
 Walbig, adj. лѣсистый, лѣсний.
 Walbtirische, f. черемуха, черешня.
 Walbfraut, n. лѣсне одер гайське
 зѣле.
 Walbmangold, Wintergrün, n. лѣсний
 бервѣнокъ.
 Walbmann, m. лѣсовый (дикий) чо-
 ловѣкъ.
 Walbmeister, m. лѣсничий; bot. ма-
 рянка воняча.
 Walbmensch, m. дикий (лѣсовый) чо-
 ловѣкъ.
 Walbnympe, f. лѣсна панна, ру-
 салка.
 Walboch, m. f. Aueroch.
 Waldbordnung, f. установка лѣсна.
 Waldbrebe, f. лопинусъ, бородавникъ.
 Waldbrecht, n. лѣсне право.
 Walbreich, adj. лѣсистый.
 Walbsandtäfer, m. козачка лѣсова.

Walbschaden, m. лѣсна шкода.
 Walbschnepfe, f. сломка, соломка,
 бекасъ (лѣсний).
 Walbstadt, f. лѣсне мѣсто.
 Walbstorchschnabel, m. грабки св. И-
 вана, пальчики (pl.).
 Walbstrom, m. лѣсна рѣка.
 Walbteufel, m. лѣсовикъ.
 Walbung, f. лѣсъ.
 Walbvogel, m. лѣсна птица.
 Walbweg, m. лѣсна дорога.
 Walbzins, m. податокъ до лѣса.
 Walbwärter, m. злѣсний, побере-
 жникъ.
 Walbzucht, f. плекане лѣса.
 Walgen, walgern, wälgern, v. а. ка-
 чати.
 Walke, f. качальница, валковница.
 Walken, v. а. качати, валкувати.
 Walker, m. шаповаль, валковникъ.
 Walkenerde, f. шаповальна (валко-
 внича) земля.
 Walferholz, n. тачалка, валокъ.
 Walkmühle, f. шаповальня.
 Walkmüller, m. шаповаль.
 Wall, m. валъ; берегъ.
 Wallach, m. валахъ; (auch der Walla-
 chei) Волохъ.
 Wallachen, v. а. харашати, валаха-
 ти, валашати.
 Wallachisch, adj. волоський.
 Wallarbeiter, m. окопникъ.
 Wallen, v. п. кипѣти, бурлитися,
 хвильювати, колотитися, хлїська-
 ти; f. Wandern.
 Wallend, adj. кипучий, бурливый,
 хвильный.
 Wallfahrt, f. богомольна подорожъ.
 Wallfahrten, v. п. ити на прощу.
 Wallfisch, m. великорибъ, китъ.
 Wallfischfang, m. полонъ китовъ.
 Wallfischfänger, m. китоловецъ.
 Wallfischrippe, f. ребро китяче.

Walffischthran, м. китячий транъ.
 Wallgang, м. валова дорога.
 Wallgräber, м. окопникъ.
 Wallteller, м. казамата.
 Wallnuß, f. волооський орѣхъ.
 Wallrath, м. китячий мозокъ.
 Wallroß, п. морський конь.
 Wallung, f. хвилюване, кипѣне.
 Wallwurz, f. s. Weintweil.
 Wälsch, adj. талиянський, итали-
 янський; сторонський, чужинець-
 кий.
 Wälschkorn, п. кукуруза; f. Maid.
 Wälschland, п. Италия.
 Walten, v. п. дѣлати, орудувати,
 завѣдувати; панувати; daß walte
 Gott дай Боже!
 Walze, f. вѣбло, валець, валокъ.
 Walzen, v. а. качати, катуляти; v. п.
 вальца танцювати, гуляти.
 Walzenförmig, adj. вѣбловатий, вал-
 коватий.
 Walzer, м. вальць.
 Wälzung, f. качане.
 Wamme, f. воле, воле, подгорле;
 (bei Kürschnern) черевна шкура;
 f. Gebärm.
 Wammes, п. каптанъ.
 Wammes, v. а. f. Prügeln.
 Wand, f. стѣна; бѣкъ; Wände (auf
 Fischen) банти.
 Wandbank, f. ослѣнь.
 Wandel, м. жите, способъ жита,
 поступокъ, поведене, обичаѣ; f.
 Fehler.
 Wandelbar, adj. змѣнний, пережѣн-
 ний, хиткий, несталий.
 Wandelbarkeit, f. змѣннѣсть, хит-
 кѣсть.
 Wandellos, adj. незмѣнний.
 Wandeln, v. а. und п. ходити, по-
 стувати, вестися, справуватися.
 Wandelstern, м. f. Planet.

Wanderbuch, п. мандрѣвна книжка.
 Wanderer, Wanderstapp, м. ман-
 дрѣвний, прохожий.
 Wanderfalk, м. мандрѣвний соколъ.
 Wandergesell, м. мандрѣвний челя-
 дникъ.
 Wanderjahr, п. рѣкъ мандрѣвки.
 Wandern, v. п. мандрувати, гости-
 ти, подорожувати.
 Wanderschaft, f. мандрѣвка, подо-
 рожъ.
 Wanderstamm, м. мандрѣвникъ.
 Wanderstab, м. костуръ подоро-
 жний, подорожна палиця.
 Wanderung, f. мандрѣвка.
 Wandhaken, Wandnagel, м. стѣнный
 кѣлокъ.
 Wandkarte, f. стѣнна карта.
 Wandsäule, f. стѣнный стовпъ.
 Wanduhr, f. стѣнный годинникъ.
 Wange, f. щока, лице.
 Wangenmuskel, м. мязь лицевий.
 Wanke, wankelhaft, adj. хиткий, не-
 сталий.
 Wanke(muth), m. Wanke(müthigkeit), f.
 хиткѣсть, несталѣсть, вагавѣсть.
 Wanke(müthig), adj. несталий, вага-
 вий.
 Wanken, v. п. вагатися, хилѣбо-
 татися.
 Wann, adv. und conj. коли.
 Wanne, f. ванна; вѣячка.
 Wannen, adv. von — зъ-ѣдкн.
 Wanst, м. черево, вантухъ, тель-
 бухъ.
 Wanze, f. блошиця, блишиця.
 Wanzentraut, п. полевий розмай-
 ринъ.
 Wanzig, adj. заблещений.
 Wappen, п. гербъ.
 Wappen, v. а. f. Waffnen.
 Wappenbinde, f. гербова завязка.
 Wappenbuch, п. гербаръ.

Wappenbede, f. гербова манта.
 Wappenhalter, m. щитодержецъ.
 Wappenkunde, f. (Wappenkunst) геральдика.
 Wappenmantel, m. гербова манта.
 Wappenschild, n. гербовий щитъ.
 Warbein, m. Вардайнь.
 Warm, adj. теплый, загрѣтый;
 — мащен загрѣти.
 Warmbier, n. грѣте (тепле) пиво.
 Warmblütig, adj. горячѡв крови;
 опалистый, горячий
 Wärme, f. тепло, теплота, теплънь,
 духъ.
 Wärmegrad, m. ступень тепла.
 Wärmemesser, m. термомѣръ.
 Wärmen, v. a. грѣти, загрѣти.
 Wärmestoff, m. тепловина.
 Wärmung, f. розгрѣвъ, загрѣвъ.
 Warnen, v. a. перестерѣгати, напо-
 мивати.
 Warner, m. перестерѣгачъ, напо-
 миначъ.
 Warnung, f. пересторога, острога.
 Warschau, n. Варшава.
 Warte, f. стражница, вежа.
 Wartegeld, n. тимчасова платня.
 Warten, v. n. дожидати, виждати,
 ждати, погодити, чекати, трива-
 ти; v. a. доглядати, старунокъ
 мати, пѣклуватися.
 Warten, n. виждане, виждѣ, по-
 жидѣ, жданка.
 Wärter, m. сторожъ, дозорецъ.
 Wärterin, f. служница, нянька.
 Wartezimmer, n. передпोकій.
 Wartgeld, n. тимчасова платня;
 грошъ за дождане.
 Wartung, f. доглядѣ, доглядане,
 ходжене около кого; ховане,
 плекане.
 Warum, adv. чомъ, чому, для чого,
 черезъ що; warum nicht gar ой
 але, ба й що що, чому нѣ.

Wärwolf, m. вовколакъ.
 Wärschen, n. бородавочка
 Warze, f. бородавка, мѣхурка,
 пипка.
 Warzenkraut, n. бородавникъ.
 Warzig, adj. бородавчатий, зъ бо-
 родавками.
 Was, pron. що (gen. чого); f. Et-
 was.
 Waschbanf, f. плазка.
 Waschbär, m. шоупъ, ракунъ, мед-
 вѣдъ американскій.
 Waschbecken, n. лохана.
 Waschbläuel, m. прачъ, пранникъ
 валець.
 Wäsche, f. мите, пране; (Weißzeug)
 бѣль, бѣле, хусти (pl.).
 Waschen, v. a. мити, помивати, у-
 мивати, вимивати, прати; v. n.
 гуторити; f. Waschern.
 Waschen, n. мите, умиване, пране.
 Wäscher, m. прачъ; f. Schwäzger.
 Wäscherei, f. f. Wascherei.
 Wäscherin, f. прачка; f. Schwäzger-
 rin.
 Wäscherlohn, m. плата за мите ober
 пране.
 Waschfaß, n. помивальниця.
 Waschfrau, n. прачка, помиваль-
 ниця.
 Waschhaft, adj. f. Schwatzhaft.
 Waschhandschuhe (pl.), пральнй ру-
 кавички.
 Waschhaud, n. прачкарня.
 Waschholz, n. прачъ, пранникъ,
 пральникъ.
 Waschkessel, m. пральний котель.
 Waschforb, m. кошъ на бѣль.
 Waschlappen, m. стирка, митка.
 Waschleine, f. шнуръ для сушеня
 бѣли.
 Waschnapf, m. лохана.
 Waschschwamm, m. губка до мита.

Waschschrank, м. шафа для митя.
 Waschseife, f. мило до праня.
 Waschtrog, м. корито до праня.
 Waschwasser, п. митель, митѣль.
 Waschweib, п. прачка.
 Wasser, п. вода; Regenwasser доше-
 ва вода; zu Wasser und zu Lande
 водою и сушею; — lassen (ab-
 schlagen) висиклнтися; einem das
 Wasser besehen озирати сечъ (си-
 клини) у хворого; im trüben —
 fischen ловити въ каламутной во-
 дѣ; Wasser ins Meer tragen воду
 до моря (рѣки, кирицѣ) носи-
 ти, дрова до лѣса носити.
 Wasserader, f. водава жила.
 Wasserampfer, м. f. Жоѣампер.
 Wasserarm, adj. убогий въ воду.
 Wasserast, м. дика лѣторость.
 Wasserbad, п. водяна купѣль.
 Wasserbau, м. водяна будова.
 Wasserbaukunst, f. водяне будовниц-
 тво (сокирництво).
 Wasserbaumeister, м. водяний бу-
 довникъ (сокирникъ).
 Wasserbecken, п. лоханя; котловина;
 водойма.
 Wasserbehälter, м. водойма.
 Wasserbeschreibung, f. водопись.
 Wasserblase, f. булька, бульбашка;
 водяний мѣхуръ.
 Wasserblattern (pl.), лопуха.
 Wasserblei, п. бѣле олово.
 Wasserblume, f. грибенъ.
 Wasserbrei, м. зѣтирка, чиръ, журъ.
 Wasserbruch, м. водяна кила.
 Wasserbamm, м. гребля.
 Wasserbampf, м. водяна пара.
 Wasserdicht, adj. непротускающий
 воду, непротекущий.
 Wasserfaden, м. тина, жабурина.
 Wasserreimer, м. вѣдро.
 Wasserfahrt, f. ѣзда по водѣ ober
 водою.

Wasserfall, м. водоспадъ, лукъ, по-
 роги (pl.).
 Wasserfarbe, f. водяна барва.
 Wasserfaß, п. водяна бочка.
 Wasserfenchel, м. весь, водяний
 крѣпъ.
 Wasserflache, f. водяна плосканъ.
 Wasserflasche, f. банька на воду.
 Wasserfloh, м. водяна блоха.
 Wasserfluth, f. повѣянь.
 Wasserfurche, f. борозда на воду
 oder наповнена водою.
 Wasserfurt, f. бродъ.
 Wassergalle, f. дуга неповна (не-
 цѣла).
 Wassergang, м. протѣкъ, каналъ.
 Wassergefaß, п. водяне начинѣ.
 Wassergeflügel, п. водяной птицѣ.
 Wassergerinne, п. водостѣкъ, водо-
 тѣкъ.
 Wassergeschirr, п. начиня до ober
 даъ води.
 Wassergeschöpf, п. водяна живина.
 Wassergeschwulst, f. водяна опухлина.
 Wassergespinst, п. топець, потоцель-
 никъ, водяний духъ.
 Wassergewächse, п. водяна рослина.
 Wassergott, м. Морунъ.
 Wassergöttin, f. морська богиня.
 Wassergraben, м. водяний ровъ.
 Wasserguß, м. злива.
 Wasserhart, adj. просохлий.
 Wasserholunder, м. калина.
 Wasserhose, Meerhose, f. водяний
 стовпъ.
 Wasserhuhn, м. плиска, лиска.
 Wasserhund, м. водяний песъ.
 Wasserig, adj. водавий, водяний,
 воднистый.
 Wasserigkeit, f. водавость, водчи-
 стѣсть.
 Wasserjungfer, f. стрикизка, стри-
 каза.

Wassertäfer, m. водяний хрущъ.
 Wasserfanne, f. коновка, глечикъ.
 Wasserkessel, m. котель на воду.
 Wasserkopf, m. головна опухлина.
 Wassertresse, f. f. Brunnentresse.
 Wassertunst, f. гидравлика; водо-
 мѣтъ.

Wassertürbis, m. f. Wassermelone.
 Wasserlauf, f. водяна вошь.
 Wasserleitung, f. водотокъ.
 Wasserlilie, f. f. Ankerwurzel.
 Wasserloß, adj. безводный.
 Wassermaerei, f. водяна маляба.
 Wasserangel, m. безводъ, бракъ
 води.

Wassermann, m. водолюбъ.
 Wassermauß, f. водяна мишь.
 Wassermelone, f. гарбузь, кавунъ.
 Wassermesser, n. водомѣръ.
 Wassermolch, m. водяна ящърка.
 Wassermotte, f. веснявка.
 Wassermühle, f. водяний млинъ.
 Wassermüller, m. мельникъ (маю-
 чий водяний млинъ).

Wässern, v. а. мочити, вохтити, ви-
 мочувати, обливати; v. в. мо-
 кнути; der Mund wässert ihm в-
 му слинка на тов тече.

Wässern, n. мочене.
 Wässernoth, f. безводъ; повѣнь.
 Wässernuß, f. водяний орѣхъ.
 Wässernymphe, f. мивка, русалка.
 Wasserochs, m. f. Flußpferd.
 Wasserpaß, m. водяна ровень; adv.
 водоробний.

Wasserperle, f. подроблена перла;
 f. Filzkrant.

Wasserpferd, n. рѣчний кѣнь.
 Wasserpflanze, f. водяна рослина.
 Wasserplatz, m. мѣсце для черпани
 води.

Wasserpöden (pl.), водяна дспа, ло
 пуха.

Wasserpfeffer, m. дрясенъ, горчакъ.
 Wasserprobe, f. водяна трѣба.
 Wasserpumpe, f. водяне черпало.
 Wasserquelle, n. водяне жерело.
 Wasserrad, n. водяне колесо.
 Wasserratte, f. водяний щуръ.
 Wasserrecht, n. водяне право.
 Wasserreich, n. водавий, воднистый.
 Wasserreise, f. водна подорожъ.
 Wasserriese, m. водяний велитень.
 Wasserriese, f. жолубъ.
 Wasserrohre, f. водяна труба.
 Wasserrübe, f. водяна рѣпа.
 Wasserfäule, f. водяний стовпъ.
 Wasserchaukel, f. черпакъ.
 Wassercheu, adj. боячийся води.
 Wasserfchlange, f. водяний вужъ.
 Wasserfchöpfer, m. черпакъ.
 Wasserznoth, f. повѣнь.
 Wasserspinne, f. водяний павукъ.
 Wasserspritze, f. сикавка до води.
 Wasserstand, m. станъ води, висо-
 чьнь води.

Wasserständer, m. стугва.
 Wasserstaub, m. водяний дилъ.
 Wasserstein, m. водяна межа.
 Wasserstoff, m. водородъ.
 Wasserstrahl, m. стрѣла води.
 Wasserstrom, m. потокъ.
 Wassersucht, f. водяна опухлина.
 Wasseruppe, f. водянка.
 Wasserthier, n. водяна живина.
 Wassertiefe, f. глубьнь води.
 Wassertonne, f. водяна бочка.
 Wasserträger, m. водонось.
 Wassertreter, m. водохода.
 Wassertrinker, m. водопий.
 Wassertrog, m. корито до води.
 Wassertropfen, m. капля води.
 Wasseruhr, f. водяний годинникъ.
 Wässerung, f. мочене, поливане.
 Wasservogel, m. водяна птиця.
 Wasserwaage, f. водомѣръ.
 Wasserweide, f. ива.

Wasservelle, f. хвиля, бовванъ.
 Wasservirbel, m. крутало, виръ.
 Wasservoge, f. хвиля, бовванъ.
 Wasserzoll, m. комора, водяне мито.
 Wasserzuber, m. педригъ на воду.
 Wat, f. брѣлъ.
 Wate, f. неводъ.
 Waten, v. п. брести, въ брѣлъ
 йти.
 Watscheln, v. п. котитися, йти якъ
 качка.
 Watte, f. вата.
 Wattiren, v. а. вистелити ватою.
 Wattirung, f. вистѣлка зъ вати.
 Wau, m. Waude, f. розета.
 Webe, f. тканка, тканина.
 Weben, v. а. ткати; v. п. руха-
 тися, обертатися навкруги.
 Weber, m. ткачъ.
 Weberarbeit, f. ткацка работа.
 Weberbaum, m. наводъ, снутокъ.
 Weberblatt, n. бердо.
 Weberbistel, f. щѣтка.
 Weberei, f. ткацтво.
 Webereinschlag, Webereintrag, m. сну-
 токъ.
 Webergesell, m. ткацкый челяд-
 никъ.
 Webergestell, n. кросенць (pl.).
 Weberhandwerk, n. ткацтво, ткацке
 ремѣсло.
 Weberin, f. ткачиха.
 Weberkamm, n. бердо.
 Weberkarde, f. щѣтка.
 Weberknecht, m. косаръ.
 Weberlade, f. приборячка.
 Weberschiffchen, n. човнокъ, чове-
 нокъ.
 Weberstuhl, m. кросенць (pl.).
 Weberspule, f. цѣвка.
 Weberzettel, m. заснова, основа.
 Wechsel, m. перемѣна, змѣна; (Wech-
 selbrief) тратка, трата.

Wechselbalg, m. потерчукъ, потерча
 (gen. —ати), подмѣтокъ.
 Wechselbank, m. баришна кантина.
 Wechselbrief, m. тратка, трата.
 Wechselcourß, m. змѣнковый курсъ.
 Wechselfähig, adj. маючий право ви-
 ставити тратку.
 Wechselieber, n. нереривана горячка
 (пропасница).
 Wechselgeld, n. тратковъ грошъ.
 Wechselgericht, n. змѣнковый судъ.
 Wechseln, v. п. перемѣнятися, змѣ-
 нятися, переходити; v. а. мѣня-
 ти, перемѣняти; Briefe — пере-
 писуватися зъ кимъ; Ringe —
 мѣняти перстенъ; Worte — сва-
 ритися, перемалятися.
 Wechselnd, adj. перемѣнный, ѳдмѣн-
 ный.
 Wechselordnung, f. траткова устава.
 Wechselrecht, n. право траткове.
 Wechselseitig, adj. взаѣмный, навза-
 ѣмный.
 Wechselseitigkeit, f. взаѣмность.
 Wechselverhältniß, n. взаѣмный сто-
 сунокъ.
 Wechselweise, adv. чергою, на пере-
 мѣну.
 Wechselwirkung, f. взаѣмный впливъ.
 Wechselwirthschaft, f. перемѣне газ
 дѣвство (рѣльництво).
 Wechselzahlung, f. виплачене трат-
 ки.
 Wechseler, m. баришѣвникъ, бан-
 киръ.
 Wed, m. булка.
 Weden, v. а. будити.
 Weder, m. будитель; (an der Uhr)
 будило.
 Weduhr, f. годинникъ зъ будиломъ.
 Wedel, m. вѣеръ, кропило; ѳѳсть.
 Weseln, v. п. махати, кивати ѳос-
 томъ.

Weber, conj. нѣ; weber ... noch нѣ ...
нѣ, анѣ ... анѣ.

Weg, adv. геть, гайда, вонѣ.

Weg, m. дорога, путь; (Mittel)
способъ, средство; einem im We-
ge sein перепиняти кого, мѣшати
кому; unter Wegeß по дорозѣ;
seiner Wegeß жаднимъ способомъ
нѣякъ; scher dich deiner Wegeß и-
ди геть.

Wegarbeiten, v. a. одробити, ро-
ботою одломати ober одколоти.

Wegbegeben, v. g. одалитися, о-
дойти.

Wegbeißen, v. a. одгризти, одку-
сити.

Wegblasen, v. a. заути, здунути,
одвѣнути.

Wegbleiben, v. p. неприйти, лиши-
тися, зостатися.

Wegbrechen, v. a. одломати.

Wegbrennen, v. a. випалити.

Wegbringen, v. a. геть винести,
одалити; вивести.

Wegbürsten, v. a. вичистити щѣт-
скою.

wegdrängen, v. a. виперти, видру-
лити.

Wegamt, n. дороговий урядъ.

Wegbau, m. будова дорѣгъ.

Wegausscher, m. дозорецъ дорѣгъ.

Wegbereiter, m. объѣзчикъ дорѣгъ,
дозорецъ дорѣгъ.

Wegblatt, n. бабка.

Wegbreit, n. бабка.

Wegborn, n. зостѣль.

Weggelb, n. дороговѣ.

Weggeilen, v. p. геть квапитися.

Wegelagerer, m. розбѣйникъ (по до-
рогахъ).

Wegemesser, n. дорогомѣръ.

Wegen, praep. задля, для, ради.

Wegerich, m. бабка.

Wegesäule, f. дороговий стовпъ.

Wegescheibe, f. роздороже, розстайна
дорога.

Wegessen, v. a. всё зѣсти.

Wegestein, m. дороговий камѣнь.

Wegtritt, m. морѣгъ.

Wegewarte, f. петровѣ батоги, при-
дорожникъ.

Wegzoll, m. дорогове мито.

Wegfächeln, v. a. одвѣнути, одвѣ-
яти.

Wegfahren, v. p. геть одѣхати.

Wegfallen, v. p. геть одпасти, не-
мати мѣсця, залишатися, не бу-
ти конечнимъ (конечно погрѣб-
нимъ).

Wegfangen, v. a. виловити.

Wegfaulen, v. p. вигнити, одогнити,
зогнити.

Wegfegen, v. a. вимести, змести.

Wegfeilen, v. a. одпилити.

Wegfischen, v. a. виловити.

Wegfliegen, v. p. геть полетѣти.

Wegfliehen, v. p. геть утечи.

Wegfließen, v. p. стечи, одтѣкати.

Wegflößen, v. a. сплавити.

Wegfressen, v. a. зѣсти, пожерти.

Wegführen, v. a. вивести, виводи-
ти, винести; вивезти, вивозити.

Wegführung, f. вивѣзъ, виведене.

Weggang, m. одхѣлъ.

Weggeben, v. a. геть одалити, роз-
дати.

Weggehen, v. p. одойти.

Weggehen, p. одхѣлъ.

Weggießen, v. a. виляти.

Weggras, n. морѣгъ.

Weghaben, v. a. одстати, сфатити;
(begreifen) поймаити, поняти, пойма-
мати.

Weghalten, v. a. держати здалека,
одвернути.

Weghängen, v. a. повѣсити на дру-
ге мѣсце, перевѣсити.

Weghauchen, v. a. здунути.
 Weghauen, v. a. одтяти.
 Wegheben, v. a. зъ мѣсяца двигнути.
 Weghebeln, v. a. зостругати.
 Wegholen, v. a. прийти по що, унести, фатити.
 Weghüpfen, v. п. ускочити; über etwas — перескочити що, поминутти.
 Wegjagen, v. a. одогнати, вигнати, прогнати.
 Wegkapern, v. a. забрати одер захопити (корабель); вхопити.
 Wegkaufen, v. a. одкупити, розкупити.
 Wegkehren, v. a. одмести; одвернути.
 Wegkommen, v. п. оддалитися (одъ якого мѣсяца); (verloren gehen) пропасти, загинути, задѣтися; геть одойти.
 Wegkönnen, v. a. могчи одойти, могчи оддалитися.
 Wegkrafen, v. a. одшкробати.
 Wegkriechen, v. п. одлѣзти, одлазити.
 Weglassen, v. a. одпустити, випустити.
 Weglassung, f. одпущене, випущене.
 Weglaufen, v. п. утѣчи.
 Weglegen, v. a. одложити, положити на сторону.
 Wegleihen, v. п. позичити.
 Weglesen, v. a. визбирати; одчитати.
 Weglocken, v. a. одманити, однадити.
 Weglöschfen, v. a. вимазати.
 Weglügen, v. a. одбрехати.
 Wegmachen, v. a. витерти, стерти, вивести; sich — одойти, утѣчи, висмикнутися.
 Wegmarschieren, v. п. виступити въ походъ.

Wegmüssen, v. п. геть мусѣти.
 Wegnahme, f. (Wegnehmung) одоймене, возъмлене, взяте.
 Wegnehmen, v. a. геть взяти, одняти, одоймити, взяти, забрати.
 Wegpacken, v. a. перекласти, перепакувати, класти на друге мѣсце; sich — геть йти.
 Wegpreiffen, v. a. вигнати бичомъ.
 Wegputzen, v. a. вхопити, унести, украсти.
 Wegrabiren, v. a. вискобити.
 Wegraffen, v. a. забрати, сфатити, вхопити, загорнути.
 Wegräumen, v. a. випрятати.
 Wegreiben, v. a. витерти, стерти.
 Wegreise, f. одлѣздъ.
 Wegreisen, v. п. одлѣхати, виѣхати.
 Wegreißen, v. a. вирвати, одорвати; розвалити, розкинути.
 Wegreiten, v. п. верхомъ одлѣхати.
 Wegrennen, v. п. полетѣти.
 Wegrollen, v. a. одкотити, одкатуляти.
 Wegrücken, v. a. одсунути.
 Wegrubern, v. п. веслючи оддалитися.
 Wegrufen, v. a. одкликати.
 Wegsaugen, v. a. одоссати.
 Wegschaffen, v. a. оддалити, одправити.
 Wegscharrfen, v. a. одгребсти, одгорнути.
 Wegschenken, v. a. дарувати, роздати.
 Wegscheeren, v. a. одстригчи.
 Wegscheuchen, v. a. розполошити, одстрашити.
 Wegschicken, v. a. одослати.
 Wegschieben, v. a. одсунути.
 Wegschießen, v. a. вистрѣляти; одстрѣляти.

Wegschiffen, v. п. **одплисти, одъхати** (на корабли).
 Wegschlagen, v. а. **одбити**.
 Wegschleudern, v. а. **одкинути**.
 Wegschmeißen, v. а. f. **Wegwerfen**.
 Wegschmelzen, v. а. **розтопиги**.
 Wegschnappen, v. а. **схопити, ефатити, зловити**.
 Wegschneiden, v. а. **одрѣзати**.
 Wegschnellen, v. а. **одбити**.
 Wegschütten, v. а. **висипати**.
 Wegschwemmen, v. а. **сплавити, змити**.
 Wegschwimmen, v. п. **одплисти**.
 Wegsehen, v. п. **одвернути очи, недивитися**.
 Wegsein, v. п. **небути, небути при- томнимъ; (verloren sein) загинути, запропаститися**.
 Wegsenden, v. а. **одслати**.
 Wegsetzen, v. а. **одсадити, одставити**.
 Wegsollen, v. п. **геть мусѣти**.
 Wegspeien, v. а. **виплювати**.
 Wegspielen, v. а. **одограти**.
 Wegsprengen, v. а. **порохомъ розсадити**.
 Wegspringen, v. п. **одскочити**.
 Wegspülen, v. а. **сполокати, змити**.
 Wegstechen, v. а. **сколоти, одколоти; забити**.
 Wegstehlen, v. а. **украсти; sich — викрастися, висмикнутися**.
 Wegstellen, v. а. **геть одставити**.
 Wegsterben, v. п. **вимерти**.
 Wegstoßen, v. а. **оддурити, оддурити**.
 Wegstoßen, п. **оддурене**.
 Wegstreifen, v. а. **вимазати; v. п. одлѣгѣти**.
 Wegthun, v. а. **одоймити, оддалити, одложити, скинути**.
 Wegtragen, v. а. **винести (геть), однести**.

Wegtreiben, v. а. **одогнати**.
 Wegtreten, v. п. **одступити; v. а. злотати, витрастувати**.
 Wegwälzen, v. а. **одкотити, одвалити**.
 Wegwaschen, v. а. **змити, змивати, виполокати**.
 Wegwehen, v. а. **звѣяти, здути**.
 Wegweisen, v. а. **одслати, одказати**.
 Wegweiser, m. **провѣдникъ, проводиръ**.
 Wegweiserin, f. **провѣдниця, проводирка**.
 Wegwenden, v. а. **одвернути**.
 Wegwerfen, v. а. **одкинути, геть кидати**.
 Wegwischen, v. а. **стерти, стирати**.
 Wegwollen, v. п. **хотѣти одъхати (оддѣти)**.
 Wegwünschen, v. а. **бажати що би не було, нехотѣти**.
 Wegzaubern, v. а. **одъчарувати**.
 Wegzeiger, m. f. **Wegweiser**.
 Wegziehen, v. а. **одтаскати, одсунути; v. п. випровадитися, винестися; (aus einem Dienste) лишити службу**.
 Wegzig, m. **одъвѣзъ, одходъ**.
 Weh, Wehe, п. **бѣда; бѣль; опадокъ**.
 Weh, int. **лихо, бѣда, горе**.
 Wehen, v. а. und п. **вѣяти, повѣвати, дуги**.
 Wehen, п. **вѣяне**.
 Wehflage, f. **плачь, нарѣкане**.
 Wehflagen, v. п. **плакати, горювати**.
 Wehmuth, f. **печаль, болѣсть, смутокъ**.
 Wehmüthig, adj. **жалосливий, жалосний, жалѣбний, смутний**.
 Wehmutter, f. **баба**.

Wehr, **Wehre**, f. оборона, одпоръ; гребля, гать, гата, въз, възокъ, загата, фальшиве.

Wehren, v. а. заборонити, недозволити, боронити, заказати.

Wehrgehäng, n. перевязъ, перевязка.

Wehrhaft, adj. оборонний, здобний до оборони.

Wehrlos, adj. безборонний.

Wehrlosigkeit, f. безборонность.

Wehrmann, m. воякъ, жовнярь.

Wehrmuth, m. полинь.

Wehrstand, m. вояський (жовнярьский) станъ.

Wehrwolf, m. вовколакъ.

Weib, n. женьщина; жѣнка; баба; junges — молодица.

Weibchen, n. жѣночка; (von Thieren) самица.

Weiberadel, m. материнське шляхотство.

Weiberarbeit, f. жѣноча работа, женська работа, бабська работа.

Weiberfeind, m. неприятель жѣнокъ.

Weibergeschwätz, n. бабськй плетениць.

Weiberhaft, weibisch, adj. бабський, жѣночий.

Weiberhaß, m. ненависть бабъ (жѣнокъ).

Weiberherrschaft, f. жѣноче (бабське) пановане.

Weiberkerl, m. дѣвухъ, дѣвкаръ.

Weiberlehen, n. женське лено.

Weiberliebe, f. жѣноча любовь.

Weiberlist, f. жѣноча хитрость.

Weibernarr, m. бабѣй.

Weiberraub, m. крадѣжъ жѣнокъ ober бабъ.

Weiberroß, n. жѣноча одѣжъ; сподница.

Weiberfattel, m. женське сѣдло.

Weibisch, adj. бабчый, бабський.

Weiblich, adj. женський, кобѣтний, жѣноцький.

Weiblichkeit, f. женськость.

Weibling, m. кобѣтяръ.

Weiblos, adj. безженный.

Weibsbild, n. женьщина.

Weibsfleider (pl.), женське (жѣноцьке) плато.

Weibstüß, n. бабисько.

Weibsvolk, n. женьщины (pl.).

Weich, adj. мягкий.

Weichbild, n. поземлиця.

Weiche, f. мягкость.

Weichen, v. n. одступити, уступити, одойти; v. a. мягчити; вази v. n. мякнути, мокнути.

Weichheit, f. мягкость.

Weichherzig, adj. мягкосердный, мягкого сердца.

Weichherzigkeit, f. мягкосердность.

Weichlich, adj. мягкий, розпещенный; слабый, вялый.

Weichlichkeit, f. мягкость; слабость.

Weichling, m. пестѣй, пестеня (5. decl), нѣза, бабакъ, мамѣй.

Weichmüthig, adj. f. Weichherzig.

Weichsel, f. Висла.

Weichselzopf, m. ковтокъ, ковтунь.

Weide, f. паша, пасовисько; (Berggüngen, Lust) утѣха, радость.

Weide, f. (Baum) верба.

Weidefreiheit, f. свобода пасовиська.

Weideland, n. пасовисько, пастѣвникъ, болоне, лугъ.

Weiden, v. a. und n. пасти, пасти-ся.

Weiden, adj. вербовый.

Weidenband, n. витка, витвина.

Weidenbaum, m. верба.

Weidenholz, n. вербове дерево.

Weidenstrauch, m. вербовый корчъ.

Weideplatz, m. пасовисько.

Weiberecht, n. право пасовиська.

Weiberich, м. вербитникъ, вербовникъ.

Weiberinder (pl.), пашнй воли.

Weiblich, adj. f. Тѣхtig.

Weidmann, м. ловець.

Weidmännisch, adj. ловецкий.

Weidochs, м. пашний вѣлъ (бикъ).

Weidwerk, п. ловництво.

Weise, f. мотовило.

Weisen, v. а. мотати.

Weigern, v. г. ѡдмагаться, поборонити що, не хотѣти.

Weigerung, f. ѡдказъ, ѡдмагане.

Weihbischof, м. суфраганъ.

Weihe, f. канюка, шулякъ, шулька, коршунъ.

Weihe, f. посвячене, посвящене.

Weihen, v. а. посвятити, висвятити.

Weiber, м. сажавка.

Weihessel, м. кропильница.

Weihnachten (pl.), Рѡдвѡ, рѡдвеннй Свята Рожество.

Weihnachtlich, adj. рѡдвенний.

Weihnachtsabend, м. святей вечѣръ.

Weihnachtsfest, п. рѡдвенне свято.

Weihnachtsgeschenk, п. коляда.

Weihnachtslied, п. коляда, рѡдвенна пѣсня.

Weihnachtstag, м. день Рѡдва, Рѡдвѡ.

Weihrauch, м. кадило.

Weihrauchdampf, м. димъ кадила.

Weihsprenkel, м. кропило.

Weihung, f. посвячене.

Weihwasser, п. свячена вода.

Weihwedel, м. кропило.

Weil, conj. тому що, зане, коли.

Weiland, adv. колись, передъ тимъ; святоѣ памяти.

Weilschen, п. часинка, хвилинка, хвилька.

Weile, f. хвиля, часина; (Zange-weile) нудъ.

Weilen, v. п. f. Vertweilen.

Weiser, м. иуд п. воля.

Wein, м. вино.

Weinapfel, м. винне яблоко.

Weinbau, м. управа вина.

Weinbauer, м. виноградникъ, ви-
наръ.

Weinbecher, м. чубарка (до вина).

Weinbeere, f. винна ягода, гроздь,
грозло.

Weinbeermusch, f. винограднй повила.

Weinbeersaft, м. винограднй сокъ.

Weinberg, м. виноградъ.

Weinbirn, f. винница, винна грушка.

Weinblatt, п. винограднй листь.

Weinblüthe, f. винограднй цвѣтъ;
виноцвѣти (pl.).

Weinbrühe, f. винна юшка, бардъ.

Weinbutte, f. винна кадка.

Weinbunst, м. винна пара.

Weinen, v. а. иуд п. плакати, про-
ливати слѣзи.

Weinen, п. плачь, плакане.

Weinerlich, adj. плаксивий; плак-
сѣй.

Weinernte, f. винозбори (pl.).

Weineffig, м. виннй оцетъ.

Weinfarbig, adj. винноѡ барви.

Weinfaß, п. бочка ѡдъ ober до ви-
на, анталъ.

Weinflasche, f. винна бутелька.

Weinfleck, м. винне пятно.

Weingarten, м. виноградъ.

Weingärtner, м. виноградникъ, ви-
наръ.

Weingebirge, п. виннй гори.

Weingegend, п. винна околица.

Weingelag, п. виннй бенкетъ.

Weingott, м. божокъ вина.

Weingrün, adj. перейшовшй ви-
номъ.

Weinhandel, м. торгъ виномъ.

Weinhändler, м. торгуючй виномъ.

Weinhaus, п. виннй дѡмъ.

Weinheber, м. ливаръ.
 Weinhefen (pl.), винный дрожжѣ.
 Weinhügel, м. виноградный горбъ.
 Weinhüter, м. виноградный сторожъ.
 Weinicht, adj. винистый.
 Weinjahr, п. винный рокъ, полѣте на вино.
 Weinkanne, ф. збавокъ до вина.
 Weinkauf, м. купно вина.
 Weinkeller, м. винный погребъ, вина пивница.
 Weinkelter, ф. винна тискаря.
 Weinkenner, м. знавецъ вина.
 Weinranz, м. виноградный вѣнецъ.
 Weinkrug, м. винна банька.
 Weinkufe, ф. винна кадка.
 Weinküfer, Weinküfner, м. пивничий.
 Weinlager, п. винный складъ, виноскладъ.
 Weinland, п. виноградный край, виноградна земля.
 Weinlaub, п. виноградный листъ, виноградне листе.
 Weinlese, ф. винозбори (pl.).
 Weinkleber, м. винозборецъ.
 Weinmeth, м. винный мѣдъ.
 Weinmonat, м. жовтень.
 Weinmuß, п. винный повила.
 Weinniederlage, ф. винный складъ.
 Weinpfahl, м. тичка до вина.
 Weinpresse, ф. винна тискаря.
 Weinprobe, ф. винна трѣба.
 Weinranke, ф. виноградна лѣторость.
 Weinrausch, м. похмѣле одъ вина.
 Weinrebe, ф. виноградна лѣторость.
 Weinsauer, adj. квасковатый мовъ вино.
 Weinsäuser, м. винописецъ.
 Weinsäure, ф. винный квасъ.
 Weinschant, м. винный шинкѣ.
 Weinschenke, ф. винный домъ.

Weinschlauch, м. винный бордюгъ.
 Weinschlemmer, м. виножиръ.
 Weinschrötter, м. виноставецъ.
 Weinschuld, ф. довгъ за вино.
 Weinstein, м. винный камѣнь.
 Weinsteinöhl, м. винокамѣнный ольѣ.
 Weinsteinrahm, м. винный (перчищенный) камѣнь.
 Weinstein Salz, п. винокамѣнна сѣль.
 Weinstein säure, ф. винокамѣнный квасъ.
 Weinsteuert, ф. мито (податокъ) одъ вина.
 Weinstock, м. виноградъ.
 Weis, adv. — мадеп вмовити, наговорити.
 Weise, adj. мудрый, розумный, умвний, головатый; м. мудрецъ.
 Weise, ф. (Art, Sitte) способъ, побитъ; (Melodie) напѣвъ; паш feiner — leben жити своѣмъ робомъ.
 Weisfel, м. матка (бчѣль).
 Weisen, v. а. показати, вказати.
 Weiser, м. стрѣлка, рука.
 Weisheit, ф. мудрѣсть, розумнѣсть, умнѣсть.
 Weisheitbüchel, м. зарозумѣлѣсть.
 Weisheit Zahn, м. зубъ мудрости.
 Weislich, adv. мудро, розсудно, розважно.
 Weisung, ф. приказъ.
 Weis, adj. бвлиий.
 Weis, п. бвлѣсть, бвлъ; (im Auge) бвлѣкъ въ оку.
 Weisagen, v. а. пророчити, проречи, вѣщувати, ворожити.
 Weisager, м. вѣщунъ, пророкъ, вѣщукъ, знахуръ, байло, ворожбитъ.
 Weisagerin, ф. вѣщунка, ворожка, знаха, пророчница, босорка, шептуха.

- Weiffagung, f. ворожба, въща, знахурство.
 Weiffbäcker, m. булочникъ.
 Weiffbier, n. бѣле пиво.
 Weiffbirke, f. бѣла береза.
 Weiffbrot, n. бѣлий хлѣбъ, колачъ.
 Weiffbuche, f. грабъ.
 Weiffbüchen, adj. грабовий.
 Weiffborn, n. глѣтъ, глѣй, глѣдь.
 Weiffe, f. бѣлѣсть, бѣль.
 Weiffen, v. а. бѣлити, вибѣлити. побѣлити.
 Weiffet, m. побѣлячъ.
 Weiffetz, n. бѣлорудъ.
 Weiffifch, m. верховолиця, верховодка, клень, оклѣй, плотниця, бѣла риба.
 Weiffgärber, m. бѣлошкѣрникъ.
 Weiffgärberei, f. бѣлошкѣрництво.
 Weiffgrau, adj. ясносивий.
 Weiffhaarig, adj. бѣловолосий, бѣлякъ, бѣлоголовий.
 Weiffkohl, m. бѣла капуста.
 Weiffkram, m. полотняний склепъ.
 Weiffkrämer, m. полотникъ.
 Weiffkraut, n. бѣла капуста.
 Weifflich, adj. бѣлявий.
 Weiffnasig, adj. бѣлоносий.
 Weiffwollig, adj. бѣлововнистый.
 Weiffzeug, n. бѣль.
 Weiffwurzel, f. кульбаба.
 Weiffung, f. приказъ, розказъ; f. Bertweis.
 Weit, adj. далекий; просторий, просторонний, широкий.
 Weite, f. далечѣнь, далекѣсть; ѡддаленѣсть,
 Weiten, v. г. розширятися.
 Weiter, adj. дальший; adv. дальше, ширше, бѣльше.
 Weitläufig, adj. широкий, просторонний. обширный, розлогий, розложистый.
- Weitläufigkeit, f. широкѣсть, простороннѣсть, обширнѣсть.
 Weitschweifig, adj. f. Weitläufig.
 Weitschend, adj. далековидный.
 Weizen, m. пшениця.
 Weizenbier, n. пшеничне пиво.
 Weizenbrot, n. пшеничний хлѣбъ.
 Weizenernte, f. пшеничне жнивво.
 Weizenfeld, n. пшеничне поле.
 Weizenland, n. пшенична земля.
 Weizenmehl, n. пшенична мука.
 Welch ein, adj. що за.
 Welcher, pron. которий, котрий, який.
 Welcherlei, adj. який.
 Welf, adj. валий, завалий.
 Welken, v. п. вянути, ялтѣти, нидѣти, чахнути.
 Wellheit, f. вялѣсть.
 Wellbaum, m. валове дерево.
 Welle, f. (Woge) хвиля, баранъ, болванъ; (Walze) колѣворотъ; вязанка форосту.
 Wellenförmig, adj. хвилистый, болванистый.
 Wellengrab, n. грѣбъ въ болваняхъ.
 Wellentod, adj. безъ хвиль.
 Wellenschlag, m. ударене хвиль.
 Well, m. сумъ.
 Welfch, adj. италянскый.
 Welfche, m. Италиянецъ, Волохъ.
 Welfchland, n. Италия, Волохи.
 Welt, f. свѣтъ, миръ.
 Weltachse, f. ѡсь oder снасть свѣтова.
 Weltall, n. весьмиръ.
 Weltauge, n. око свѣга.
 Weltbau, m. будова свѣга.
 Weltbegebenheit, f. прилюдка (придарка, пригода) свѣтова.
 Weltberühmt, adj. голосный, славный на свѣтѣ.

Weltbeschreiber, м. свѣтописецъ.
 Weltbeschreibung, ф. свѣтопись.
 Weltbürger, м. обвинитель свѣта.
 Welterschaffung, ф. доводъ на свѣтъ.
 Welterhalter, м. удерживачъ свѣта.
 Weltfriede, м. сумной на усмь свѣтъ.
 Weltgegend, ф. сторона свѣта.
 Weltgeist, м. духъ свѣта.
 Weltgeistliche, м. свѣтобный (мир-
 ський) священникъ.
 Weltgericht, м. близкъ свѣто-
 вий.
 Weltgericht, м. судный день.
 Weltgeschichte, ф. история загальна
 ober свѣта.
 Welthandel, м. торговля цѣлого
 свѣта.
 Weltkämpfe, м. свѣтовъ справи (о-
 бороти).
 Weltherrscher, м. панъ свѣта.
 Weltkarte, ф. мапа свѣта.
 Weltkenntnis, ф. свѣтознавство.
 Weltkind, п. свѣтовий чловѣкъ.
 Weltflug, adj. знающій свѣтъ.
 Weltkörper, м. тѣло небесно.
 Weltkreis, м. кругъ свѣтовий, за-
 галь свѣта.
 Weltkugel, ф. куля свѣта.
 Weltkunde, ф. свѣтознавство.
 Weltkundig, adj. знающій свѣтъ;
 всюди звѣсний.
 Weltlauf, м. бѣгъ свѣта ober свѣ-
 товий.
 Weltleben, п. жите свѣтово.
 Weltlich, adj. свѣтський, мирський,
 свѣтовий.
 Weltliebe, ф. любовь свѣта.
 Weltling, м. свѣтовий чловѣкъ,
 свѣтовецъ.
 Weltmann, м. свѣтовий чловѣкъ.
 бувалець.
 Weltmannisch, adj. свѣтовий:

Weltmeer, п. велико море.
 Weltmensch, м. свѣтовецъ, бува-
 лець.
 Weltordnung, ф. порядокъ въ свѣтъ
 ober свѣтовий.
 Weltpol, м. бѣгунъ свѣта.
 Weltpriester, м. свѣтський свяще-
 никъ.
 Weltregierung, ф. правлене свѣтомъ.
 Welt schöpfer, м. творецъ свѣта.
 Welt schöpfung, ф. сотворене свѣта.
 Weltseele, ф. духъ (душа) свѣта.
 Weltstimm, м. мисль свѣтово.
 Weltstimm, ф. обичай свѣтовий.
 Weltstimm, м. лядъ свѣтовий.
 Welttafel, ф. таблица свѣта.
 Welttheil, м. часть свѣта.
 Weltumfänger, м. плаваннѣ около
 земли.
 Weltuntergang, м. конецъ свѣта.
 Welturheber, м. творецъ свѣта.
 Weltverbesserer, м. поправникъ свѣ-
 та.
 Weltweise, м. мудрецъ.
 Wenbe, ф. гони (pl.).
 Wendecirkel, м. поворотный кругъ.
 Wendehals, м. крутоголовка, верти-
 головка.
 Wendekreis, м. поворотный кругъ.
 Wendebaum, м. комворобъ.
 Wendeltreppe, ф. кругъ сходи.
 Wenden, v. а. обертати, обернути,
 звернути, вывернути; den Acker —
 переорати поле; den Rücken —
 задомъ обертутися.
 Wenden, п. обернене, зворнене.
 Wendung, ф. обернене; скворобъ,
 оборобъ.
 Wenig, adj. малий, немногий, неве-
 ликий; adv. мало, немного, де-
 що.
 Wenige, п. мало, дѣлобъ, кри-
 хитка,

- Weniger, adj. менший; adv. менше.
- Wenigstens, adv. хочъ, найменше.
- Wenn, adv. und conj. коли, если.
- Wer, pron. хто (gen. кого), чий.
- Werbegeb, n. бракове.
- Werben, v. п. старатися, побиватися о що, омизуватися; v. а. набирати, вербувати.
- Werben, n. старанся о що; набирати, вербунокъ.
- Werben, v. п. статися, вчинитися, обернутися въ що; зостати чимъ, зійти на що; es wird Tag свята, розвиднюється, зор'я, на день благословитися.
- Werber, m. купина, кимпина.
- Werfen, v. а. метати, кидати, вергати, борсати, шпургати; повалити, жбухнути, бухати, шпургати; auf einen die Schuld — звалювати вину на кого.
- Werft, n. становисько; (bei den Webern) заснова, основа.
- Werfte, f. м'ва.
- Werg, Werk, n. клаци (pl.), клоча, скреблини (pl.).
- Werk, n. дѣло, справа, робота.
- Werkbrett, n. кравальниця.
- Werkfen, n. дѣще.
- Werkfestag, m. буддень, будний день, простидай часи (pl.).
- Werkhaus, n. дѣльня поправи; фабрика.
- Werkheilig, adj. святошливий.
- Werkholz, n. дерево до виробленя.
- Werkleute (pl.), ремѣсники (pl.).
- Werkmeister, m. надробѣтничий, дозорець фабрики.
- Werkmesser, n. кравальникъ.
- Werkstätte, f. робѣтня.
- Werkstein, m. тесовий камѣнь.
- Werkstube, f. робѣтна кѣмната.
- Werktag, m. будний день, буддень.
- Werkthätig, adj. дѣлающий.
- Werktisch, m. робѣтний стѣлъ.
- Werkzeug, n. знаряде, орудя, орудья.
- Wermuth, m. полинь, пелуць.
- Werste, f. верства.
- Werth, adj. вартий, вартовий; до-рогий, милий, цѣнний.
- Werth, m. вартѣсть, цѣна, вага; скѣлькѣсть.
- Werthgeschätzt, adj. цѣнний, дорогий, пошановливий.
- Werthhaltung, f. пошановливѣсть, цѣненя, оцѣнь.
- Werthlos, adj. безцѣнний.
- Werthschätzung, f. пошанованя, шаноба.
- Wesen, n. истнота, сутя, рѣчь (f.), грядь.
- Wesenheit, сущнѣсть.
- Wesenlos, adj. без истности, без-сущний.
- Wesentlich, adj. сущний.
- Wespe, f. оса.
- Wespenfalte, m. кобець.
- Wespennest, n. гнѣздо ось.
- West, wessen, pron. чий.
- West, m. (Westwind) западонець, западний (заходний) вѣтеръ; adj. западний.
- Weste, f. камизоля.
- Westen, m. западъ, заходъ.
- Westerbomb, n. хрестна сорочка.
- Westindisch, adj. западно-индїйський.
- Westlich, adj. западний, заходний.
- Westwärts, adv. идъ заходови, на заходъ.
- Westwind, m. западний вѣтеръ, западонець.
- Wett, adv. etwas wider — machen винагородити.
- Wette, f. закладъ.

Wetteifer, m. суперництво, споръ, ревность.

Wetteifern, v. a. спорити; суперникомъ бути.

Wetten, v. п. закладатися (заставитися) на обег о що.

Wetter, m. той що закладаеся.

Wetter, n. верема, веремѣнь, повѣтре; (Gewitter) буря, нельга, заверуха, вихоръ; schön — погода, красне верема; regnet — дощисте верема; schlecht — негода, година; trocken — посуха.

Wetterableiter, m. переводникъ.

Wetterfahne, f. хоруговка на стрѣсь, вѣтренница, вѣтряница.

Wetterglas, n. веремлю; термомѣръ.

Wetterhahn, m. куроць.

Wetterleuchten, n. мовня.

Wettern, v. imp. гримѣти; v. n. клясти.

Wetterprophet, m. вѣщувъ погоди.

Wettersehade, m. градобищъ.

Wetterschlag, m. гръмъ, градобищъ.

Wetterstrahl, m. перунъ.

Wetterwendisch, adj. несталий, нестаточный, одмѣнный.

Wetterwolke, f. громова хмара, буря.

Wettkampf, m. f. Wettstreit.

Wettlauf, m. здогонъ, вигони (pl.), перегонъ, перейми (pl.).

Wettrennen, n. f. Wettlauf.

Wettstreit, m. споръ.

Wetzen, v. a. брусити, острити.

Wetzstein, m. брусь, брусокъ, о-селка.

Wichse, f. смавило.

Wichsen, v. a. воштити, воскомъ натирати.

Wicht, m. неборакъ, бѣдолоха, бѣдолакъ.

Wichtig, adj. важный, трудный, тяжкий.

Wichtigkeit, важность, вага.

Widde, f. вика.

Widde, f. куделя.

Widde, m. звитокъ, звѣй; пеленка.

Widdeband, n. крайка, завивачъ.

Widdefrau, f. повивачка.

Widdefind, n. пелени (4. decl.), полухъ, полюша.

Wideln, v. a. звивати, завивати.

Wideln, n. повиване, завиване.

Widdezeug, n. пеленки (pl.).

Widdestroh, n. виковине.

Widder, m. баранъ; junger — ярчухъ; verschmittener — скѣпъ.

Widderfell, n. бараняча шкура.

Wider, praep. супротивъ, супроти, противъ, проти.

Widerbellen, v. n. обгавкувати.

Widerdruck, m. одпоръ.

Widerfahren, v. n. пригодитися, лучитися, довестися, подаритися, зустрінути, спосѣтити, статися, приказатися.

Widergesetzlich, adj. противправный.

Widerhafen, m. ключка.

Widerhalt, m. одпоръ, опора.

Widerhalten, v. n. опиратися.

Widerlage, f. опора, бикъ.

Widerlegen, v. a. одперти, збивати.

Widerleger, m. одпирачъ.

Widerlegung, f. одпоръ.

Widerlich, adj. прикрий, терпкий.

Widerlichkeit, f. прикрѣсть, терпкость.

Widern, v. imp. гидитися.

Widernatürlich, adj. противприродный.

Widerpart, m. супротивникъ, супротивень.

Widerparten, v. a. одряти, одвести одъ чого, одмовити, розградити.

Widerrechtlich, adj. противзаконный, безправный.

Widerrechtlichkeit, f. противзаконность, безправность.
 Widerrede, f. спротивъ, перека, перечка.
 Widerreden, v. п. f. Widersprechen.
 Widerrist, m. клубы у коня.
 Widerruf, m. одкликане.
 Widerrufen, v. а. одкликати.
 Widerruffich, adj. одкликчий.
 Widerrufung, f. одкликане.
 Widersacher, m. супротивникъ, противникъ.
 Widerschein, m. луна.
 Widersetzen, v. г. противитися, супротивлятися, спиратися.
 Widersetzlich, adj. ворохобний, ворохобячий.
 Widersetzlichkeit, f. ворохобность, супротивлене.
 Widersetzung, f. спротивленеся.
 Widersinn, m. противна мысль, противна гадка.
 Widersinnig, adj. противний розумови, нерозумний, безрозумний, безъ мысли.
 Widersinnigkeit, f. безрозумъ, нерозумна мысль.
 Widerspenstig, adj. одворкливий, ворупливий.
 Widerspenstigkeit, f. ворупливость.
 Widerspiel, n. противна рѣчь; бракъ.
 Widersprechen, v. а. спиратися, перечити, одговорувати.
 Widersprechend, adj. суперечний, супротивний.
 Widerspruch, m. суперечка, суперета, перека, незгода, вадка.
 Widersstand, m. запора, запова, перепона, одпобръ.
 Widerstehen, v. п. противитися, супротивлятися, опертися.
 Widerstreben, v. п. супротивлятися, опертися.

Widerstreit, m. спротивъ.
 Widerstreiten, v. п. перечити, супротивлятися.
 Widerständig, adj. противний, немилый.
 Widerständigkeit, f. противность.
 Widertulle, m. нехочъ (nach der 1. und 4. decl.), неохота.
 Widertwillig, adj. неохотный.
 Widmen, v. а. присвятити.
 Widrig, adj. противний; припрый.
 Widrigensfalls, adv. иначе, иначе.
 Widrigkeit, f. противность, прикрость, досада.
 Wie, adv. якъ, мовъ, гей, коби, гейби, якби; wie lange доки? якъ довго? wie viel Uhr котра година? der wievielte который?
 Wiebeln, v. ц. f. Wimmeln.
 Wiechopf, m. вдоль, удолъ.
 Wiefer, adv. зновъ, впять, упять, пакъ, у-друге.
 Wiederaufbauen, v. а. одбудувати.
 Wiederaufstehen, v. а. воскреснути, оскреснути.
 Wiederaufstehen, v. а. воскресити, оскресити.
 Wiederausbruch, m. новий выбухъ.
 Wiederausprechen, v. а. звертати вду.
 Wiederbekommen, v. а. назадъ получити (одержати, достати), одобрати.
 Wiederbeleben, v. а. оживити, жите привернути.
 Wiederbefähigung, f. одсяяне.
 Wiederbesetzen, v. а. зновъ заняти одержати.
 Wiederbesuchen, v. а. зновъ посѣтити.
 Wiederbezahlen, v. а. внять заплатити, одплатити.
 Wiederbringen, v. а. назадъ принести; привернути, повернути.

Wiedereinsetzung, f. приверненъ.
 Wiedereinerinnerung, f. пригадавъ собѣ.
 Wiedereinsetzung, v. a. бдзиськати.
 Wiedereinsetzen, v. a. бдновити, по-
 новити.
 Wiedereinsetzen, v. a. винагородити,
 звернути.
 Wiedereinsetzung, f. винагородженъ,
 зверненъ.
 Wiedereinsetzen, v. a. воскресити.
 Wiedereinfinden, v. a. впать знайти.
 Wiedereinfordern, v. a. назадъ бажати
 ober хотѣти.
 Wiedergabe, f. бдланъ, бдлача.
 Wiedergeben, v. a. бдлати.
 Wiedergeburt, f. бдродженъ.
 Wiedergenehung, f. подужанъ, оздо-
 ровленъ.
 Wiedergewinnen, v. a. бдзиськати.
 Wieder haben, v. a. впать мати.
 Wiederhall, m. гомонъ, бдромонъ,
 лусъ, луна.
 Wiederhallen, v. a. бдромонювати ;
 v. п. лунати, лускати.
 Wiederherstellen, v. a. привернути ;
 von einer Krankheit — вилѣчити,
 выздоровити.
 Wiederhersteller, m. бдровникъ.
 Wiederholen, v. a. впать принести ;
 повторити; immer dasselbe — де-
 сятирити.
 Wiederholentlich, adj. повторий.
 Wiederholung, f. повторенъ.
 Wiederklären, v. a. жвачку жвати,
 румегати.
 Wiederklärer (pl.), румегавцѣ (pl.).
 Wiederkehr, f. вороте поворотъ.
 Wiederkehren, v. п. вернутися, вер-
 нути, повернути.
 Wiederklang, m. бдромонъ.
 Wiederkommen, v. п. впать прийти.
 Wiederkunft, f. поворотъ, повер-
 ненъ.

Wiederleben, v. a. бдрити.
 Wieder lebendig machen, v. a. дожити
 привернути.
 Wiederlesen, v. a. бдритати.
 Wiederlösung, f. викупно, жикупленъ.
 Wiedernehmen, v. a. назадъ ober
 впать бдробрати.
 Wiederöffnen, v. a. впать бдринити.
 Wiedererschall, m. бдромонъ, лусъ.
 Wiedererschallen, v. п. бдромонювати,
 лунати.
 Wiedererschein, m. бдрискъ, луно.
 Wiedererschein, v. п. впать свѣтити,
 впать свѣтитися.
 Wiedererschellen, v. a. ганьбити вза-
 ѣмно.
 Wiedererschicken, v. a. бдрослати.
 Wiedererschreiben, v. a. бдрисати.
 Wiedersehen, v. a. впать бачити ober
 оглянути; subst. zum — до звѣ-
 дання.
 Wiedersehen, v. a. впать бдрослати.
 Wiedersehen, v. a. впать положити.
 Wiederstrahl, m. бдрискъ.
 Wiederstrahlen, v. п. бдрискувати.
 Wiederstufe, f. второхрещъ (pl.).
 Wiederstücker, m. второхрещенець.
 Wiedertönen, v. п. лунати; v. a. бдр-
 гомонювати.
 Wiederum, adv. зновъ, впать.
 Wiedervergelten, v. a. винагородити,
 бдрлжчати.
 Wiedervergeltung, f. винагорода.
 Wiedervergessen, v. a. впать забути.
 Wiederverkaufen, v. a. бдрпродати.
 Wiederverkäufer, m. бдрпродавецъ.
 Wiederverlangen, v. a. назадъ жа-
 лати.
 Wiedermachen, v. п. бдростати.
 Wiedermacht, m. бдростъ, бдрастъ.
 Wiege, f. колеска.
 Wiegen, v. a. колесати, колехати.
 Wiegenband, n. поясокъ у колески.

Wiegenfest, n. родини (pl.).
 Wiegenlieb, n. пѣсонька при кол-
 сцѣ.
 Wiehern, v. п. ржати.
 Wief, f. затока.
 Wien, n. Вѣдень.
 Wiener, m. Вѣднѣнъ.
 Wießbaum, m. рубель.
 Wiese, f. лугъ, левада, пашнища;
 (in Gebirgen) полонина.
 Wiesel, f. ласица.
 Wiesenblume, f. луговой цвѣтъ.
 Wiesenbockbart, m. козяча бородка.
 Wiesenflee, m. лугова команица (ко-
 нючина).
 Wiesenlerche, f. лѣсний жайворонокъ.
 Wiesenraute, f. вередовець; одзвон-
 ки (pl.); kleine — дика грушка.
 Wiesenschnarrer, m. фороствѣль.
 Wiesenstrich, m. смуга.
 Wiesenwedel, m. f. Bockbart.
 Wiesewasch, m. лугова трава; па-
 совисько.
 Wie viel, adv. сколько? якъ багато?
 Wohl, conj. хочъ, хотяй.
 Wild, n. дика звѣрина, дичина.
 Wild, adj. дикий, лѣсний; буйный;
 баский (oft von Pferden).
 Wildbahn, f. лѣсна дорога; лѣния.
 Wildbraten, m. печеня зъ дичини.
 Wildbret, n. звѣрина, дичина.
 Wilddieb, m. тайкомъ полюющий,
 лѣсний злодѣй.
 Wilddieberei, f. крадѣжъ дичини.
 Wildenzen, v. d. пухнути.
 Wildfahre, f. f. Wildbahn.
 Wildfang, m. полдвѣ на дичину;
 (von Menschen) дикунъ, дичъ (f.).
 Wildfleisch, n. мясо зъ дичини.
 Wildgarn, n. сѣтъ на дичину.
 Wildgeschmack, m. смакъ дичини.
 Wildheit, f. дикость, дичъ (f.).
 Wildling, m. дичка.

Wildmeister, m. ловчий.
 Wildniß, f. пустыня.
 Wildpret, n. дичина, звѣрина.
 Wildspur, f. слѣдъ звѣрини.
 Wille, m. воля, хѣтъ, бажане, бага,
 охота; mit Willen знарошна;
 Willens sein хотѣти, загадати;
 wider — нехотячкй, нехотячй.
 Willenlos, adj. безъ власноѣ волѣ,
 безъ волѣ.
 Willensklärer, m. збзнающий.
 Willensfreiheit, f. свобода волѣ.
 Willenskraft, f. сила волѣ, сильна
 воля.
 Willentlich, adv. зб власноѣ волѣ,
 доброхѣтъ.
 Willfahren, v. a. вволити, вгодити,
 вволити волю.
 Willfährig, adj. вчинливый, послуш-
 ный.
 Willfährung, f. вгоджене, догоджене.
 Willig, adj. охочий, радный, гото-
 вый.
 Willigen, v. n. дозволити, пристати
 на шо.
 Willigkeit, f. охочость.
 Willkommen, adv. чолбмъ, здоровъ-
 будь; adj. пожаданный, милый;
 — heißen звитатися зъ кимъ.
 Willführ, f. самоволя, довбльность;
 воля, уподоба.
 Willführlich, adj. довбльный, само-
 вбльный.
 Willführlichkeit, f. довбльность, са-
 моволя.
 Wimmeln, v. n. шпѣти (шпати),
 мрѣти, глотитися, кепишѣти.
 Wimmern, v. n. ковирѣти, кови-
 чати, скулити, квѣтити, зойкати.
 Wimmern, n. зойкъ, скулене.
 Wimpel, m. хоруговка на кораблѣ.
 Wimper, f. клѣпавка, клѣпавка, рѣ-
 сница.

- Wind**, м. вѣтеръ; sanfter — леготъ; Abend — западонецъ; — ташен гави ловити, брехнѣ оповѣдати; der — hat sich gelegt вѣтеръ вѣтрихомирився; in den — reden говорити на вѣтеръ.
Windbeutel, м. свистунъ, гонивѣтеръ, пустѣй, легкодухъ.
Windbeutelerei, ф. свистунство.
Windbeuteln, в. п. удавати.
Windblume, ф. ф. Анемоне.
Windbruch, м. вшвертисько, викровчисько; кила.
Windbüchse, ф. вѣтрица.
Winde, ф. повѣйка, берѣзка; витка.
Windei, п. порожне яйце.
Windel, ф. полка, полчица, пелена, сповитокъ.
Windelband, п. повивачъ.
Windeln, в. а. полити, полюштити, повивати.
Winden, в. а. вити, снути, мотати; die Hände — заломлювати руки.
Windfahne, ф. вѣтриця; bot. мѣтличина, мѣтлиця, мѣтля.
Windfall, м. буроломъ, розшибайло.
Windfang, м. вѣтрогонъ; (bei den Uhren) колодка.
Windgeschwulst, ф. сперте.
Windhalm, м. мѣтлиця.
Windhauch, м. подувъ вѣтру.
Windhafer, м. овсюга.
Windhund, м. хортъ.
Windhündin, ф. хортица.
Windig, adj. вѣтристый, бурный.
Windigkeit, ф. вѣтристость, бурность.
Windjugel, ф. вѣтрова куля.
Windlade, ф. вѣтрова скриня.
Windloch, п. вѣтрова дѣра.
Windmacher, м. свистунъ, гонивѣтеръ.
Windmacherei, ф. свистунство.
- Windmesser**, м. вѣтромѣръ.
Windmühle, ф. вѣтровый млинъ, вѣтракъ.
Windmühlflügel, м. вѣтрове крило.
Windmüller, м. вѣтровый мельникъ.
Windrothen (pl.), вѣтрова ѡспа.
Windrad, п. вѣтровый млинокъ.
Windröhre, ф. вѣтрова труба.
Windröschchen, п. сонъ-трава; конопелька.
Windsturm, п. буря, вихоръ.
Windstocht, м. вѣтрова шибя.
Windstaden, м. шкода черезъ вѣтеръ.
Windstief, adj. спохилый, скривленный, збакиренный.
Windschirm, м. вѣтрова заслона.
Windschnell, adj. скорый (швидкий) якъ вѣтеръ.
Windschneise, ф. швидкость вѣтру.
Windseite, ф. сторона ѡдъ вѣтру.
Windspiel, п. хортъ.
Windstille, ф. тишина (вѣтрова).
Windstoß, м. вѣтриця (повдмича).
Windstoß, м. нагѡвъ (ударене) вѣтръ.
Windsucht, ф. вѣтрова опухлина.
Windtreibend, adj. вѣтри гонящий.
Windung, ф. крутѣжъ.
Windwaage, ф. вѣтрова вага.
Windwärts, adv. наъ вѣтрови.
Windwasser sucht, ф. водна опухлина ѡдъ вѣтрѡвъ.
Windwehe, ф. замѣтъ снѣгова, замѣтъ, метѣль, завала.
Windweiser, м. вѣтросказъ.
Windwirbel, м. вихоръ.
Wind, м. кивнене, моргнене, знакъ.
Winkel, м. уголъ, вуголъ, куть; abgelegener — закамарокъ, закутина, закутокъ.
Winkelconsulent, м. порадникъ по-кутний.

Winfelche, f. жите на вѣру.
 Winfelreife, n. вугольница.
 Winselförmig, adj. угольный, ву-
 гольный, кутный.

Winfelhafen, m. вугольница.
 Winfelig, adj. зъ кутами.
 Winfelmaß, n. вугломѣръ.
 Winfelmeffer, m. вугольница.
 Winfelrecht, adj. простокутний.
 Winfelchule, f. покутна школа.
 Winfelständig, adj. угловий.
 Winfelstreppe, f. кутнѣ сходи.
 Winfelzug, m. викутасъ, оборотъ.
 Winfen, v. n. кивнути, моргати.
 Winfeln, v. n. сковичати, ковирѣ-
 ти, скуляти, скавуляти, зойкати,
 стогнати.

Winter, m. зима.
 Winterabend, m. зимовий вечеръ.
 Winterbirn, f. зимова грушка.
 Winterfeld, n. озиме поле.
 Winterfrucht, f. озимина.
 Wintergerste, f. озимий ячмень.
 Wintergetreide, n. озимина.
 Wintergrün, n. f. Epheu, Immer-
 grün.
 Winterhafer, m. озимий овесъ.
 Winterhaft, adj. мовъ зима, зимо-
 вий.

Winterhalbjahr, n. зимовий піврѣкъ.
 Winterholz, n. дерево на зиму.
 Winterlich, winterig, adj. зимовий.
 Winterleid, n. зимова одѣжъ.
 Winterkorn, n. озиме жито.
 Winterlich, adj. мовъ зима, зимо-
 вий.

Wintermantel, m. зимова манта, зи-
 мовий плащъ.

Wintermonat, m. листопаденъ, Па-
 долистъ.

Wintern, v. imp. бути зимою, зи-
 мнѣти; v. a. зимувати, пережи-
 мувати.

Winternacht, f. зимова нѣчь.
 Winterobst, n. зимовий овочъ.
 Winterquartier, n. зимарка, зимѣ
 вля.

Winterroggen, m. озиме жито.
 Wintersaat, f. озимина.
 Winterseite, f. сторона півночна.
 Winterstube, f. зимова кімната.
 Wintertag, m. зимовий день.
 Winterung, f. зимоване.
 Winterborrath, m. зимовий засобъ.
 Winterweizen, m. озима пшениця.
 Winterwetter, n. зимова пора.
 Winterwolle, f. зимова вовна.
 Winterzeit, f. зимова пора.
 Winzer, m. винарь.
 Winzermesser, n. винарьський нѣжъ.
 Winzig, adj. малесенький, мален-
 кий.

Wipfel, m. вершокъ, верхъ.
 Wipfeln, v. a. вершокъ притати.
 Wipfelreich, adj. вершистий.
 Wippe, f. край, грань; f. Schaufel,
 Schnellgalgen.

Wippen, v. a. колихати, хилѣбота-
 ти; подважувати; подрабляти.

Wippgalgen, m. f. Schnellgalgen.

Wir, pron. ми.

Wirbel, m. виръ, крутало, круча;
 (von Haaren) чубъ, чуприна, при-
 чиле, оселедець; (auf der Trom-
 mel) вирбель; (Menge) натовпъ;
 (als Werkzeug) коліворѣтъ; за-
 сувка; (an Instrumenten) колокъ;
 (im Körper) вязъ.

Wirbelbein, n. вязева кость, хре-
 бетъ, крижъ (pl).

Wirbelig, adj. вировий.

Wirbellos, adj. безвдазий.

Wirbeln, v. n. вирувати, крутити-
 ся, виромъ обертатися.

Wirbelsucht, f. заворѣтъ

Wirbelwind, m. вижоръ.

Wirbelsäule, f. хребетина.
 Wirbelthier, n. хребтякъ.
 Wirfbrett, n. столъница.
 Wirfisen, n. ковальскій струголь.
 Wirfen, v. a. и m. n. дѣлати, робити; *Leinwand* — ткати полотно; *den Teig* — розчиняти тѣсто.
 Wirfend, adj. дѣлающий.
 Wirffich, adj. правдивый, справедливый, дѣйсний, истинный; adv. дѣйсно, справедль.
 Wirfflichkeit, f. правдивость, справедливость, дѣйсность.
 Wirffsam, adj. дѣлающий, skutочный, дѣлальный.
 Wirffsamkeit, f. skutочность, дѣлальность.
 Wirkung, f. skutokъ, дѣлане, сила.
 Wirkungskreis, m. кругъ (засягъ) дѣлания.
 Wirren, v. a. замотати, замервити, закудовчати.
 Wirrgarn, n. замотана пряжа.
 Wirrfopf, m. вихровата голова.
 Wirrseide, f. помотаний шовкъ.
 Wirrstroh, m. мерва, мѣрганка, помѣргана солома, пилѣшъ, берлогъ.
 Wirrwaag, m. неладъ, безладъ, безбашъ, каламутня, замѣшанна.
 Wirfsing, m. кучериста капуста.
 Wirfel, m. кружокъ, пряслица.
 Wirth, m. господарь, хажай, газда, хозяйнъ.
 Wirthbar, adj. здѣбний до мешканя.
 Wirthin, f. господиня, гадина, хозяйка.
 Wirthlich, wirthschaftlich, adj. господарскій.
 Wirthschaft, f. господарство, газдѣвство, хозяйство, домарство; неладъ.

Wirthschaften, v. n. газдувати, домарити, господарувати, хозяйнувати.
 Wirthschafter, m. господарь, окоманъ.
 Wirthschafterin, f. господиня, газдиня.
 Wirthschaftlich, adj. господарскій.
 Wirthschaftlichkeit, f. господарность.
 Wirthshaus, n. гостинница, корчма.
 Wirthstisch, m. господарскій столъ; столъ въ гостинници.
 Wisch, m. стирка, вѣхоть, митка; мазанина.
 Wischen, v. n. вѣрутитися; v. a. стирати.
 Wischen, n. стиране.
 Wischer, m. митка; f. *Vertweiß*.
 Wischlappen, m. стирка митка.
 Wischtuch, n. стирка.
 Wispel, m. вишпель.
 Wispeln, wispern, v. n. шептати.
 Wisbar, adj. що знати можна.
 Wisbegierde, f. цѣкавость, вѣжливость.
 Wisbegierig, adj. цѣкавий, вѣжливый.
 Wissen, v. n. знати, вѣдати; *einem Dank* — чутиися вдячнимъ буги; *zu* — *befonnen* довѣдатися, зачути.
 Wissen, n. знанѣ, вѣда, вѣдомость; *ohne mein* — безъ мого вѣдому, безъ мовѣ вѣдоми.
 Wissenschaft, f. вѣдомость, наука.
 Wissenschaftlich, adj. науковий.
 Wissenswertig, adj. цѣкавий.
 Wissentlich, adj. вѣдомий.
 Wittern, v. a. вѣтрити, нюхати, чути, зачувати; v. imp гричить.
 Witterung, f. веремя, погода, часъ; f. *Geruch*.

Wittinne, f. витина.

Wittmann, m. вдовець, удовецъ

Wittwe, f. вдова, удова, вдовица.

Wittwengehalt, m. вдовича (вдови-
на) пятая

Wittwenjahr, n. вдовиний (вдовичий)
рѣкъ.

Wittwensitz, m. вдовине мешкане.

Wittwer, m. вдовець.

Witz, m. дотепъ, жартъ, шутка.

Witzerei, f. шутковане.

Witzeln, v. п. шутити, дотивати.

Witzig, adj. дотепный, дотѣпный,
шутливый.

Witzigen, v. а. научити дотепу.

Witzling, m. дотепникъ.

Wo, adv. де, десь, conj. f. Wenn.

Wobei, adv. при чѣмъ.

Woche, f. тиждень, недѣля (pl.);
пологи, злоги.

Wochenarbeit, f. тижнева (будна)
робота.

Wochenbesuch, m. звѣдане въ поло-
гахъ.

Wochenbett, n. пологи, злоги.

Wochenblatt, n. тижневе письмо.

Wochengelb, n. тижневе.

Wochenkind, n. народжене дитя.

Wochenlang, adj. цѣлотижневий,
цѣлими тижнями.

Wochenmarkt, m. тижневий торгъ.

Wochenpredigt, f. буденна пропо-
вѣдь.

Wochenschrift, f. тижневе письмо.

Wochentag, m. будний день, буд-
день.

Wochentweife, adv. тижнево, ти-
жнями.

Wöchner, m. тижневникъ.

Wöchnerin, f. полѣжница.

Wochen, m. коливорѣтъ.

Wodurch, conj. черезъ що, куди.

Wofern, conj. f. Wenn.

Wofür, conj. за що.

Woge, f. хвиля, фля, баранъ, бов-
ванъ.

Wogegen, conj. на що; зачимъ.

Wogen, v. п. хвляювати, барани
котити.

Wogig, adj. хвильный, бурливый.

Woher, adv. зъ-ѡди, зъ-ѡдѡля.

Wohin, adv. куди, доки, докъль.

Wohinter, adv. за чимъ, за що.

Wohl, adv. здорово, гараздъ, до-
бре; знай, справдъ.

Wohl, n. добро, щасте, гараздъ,
доля.

Wohlan, int. нуже, гейже, голя.

Wohlanständig, adj. f. Schicklich, An-
ständig.

Wohlauf, adv. нуже, гейже; — sein
гараздъ матися.

Wohlbedacht, adj. добре розгада-
ный (обдуманий), розважный.

Wohlbedächtig, adj. розважный, осто-
рожный, обачный.

Wohlbefinden, n. здорове, здоро-
вль.

Wohlbeleibt, adj. ботѣлий, тѣлови-
тний, замазный.

Wohlberechnet, adj. добре обчисле-
ный.

Wohlbetagt, adj. лѣтний, пѡдходи-
лий.

Wohlbeil, adj. славный.

Wohlberthürbig, adj. сановитый, мо-
стивый.

Wohlerfahren, adj. досвѣдений.

Wohlerwogen, adj. добре розгада-
ный.

Wohlfahrt, f. гараздъ, добро, ща-
сте, спасѣне.

Wohlfeil, adj. дешевый.

Wohlfeilheit, f. дешевѡсть.

Wohlgeartet, adj. обичайный.

Wohlgeboren, adj. благородный, честивый; sprichw. благородна хлѣба голоднѣ.

Wohlgefallen, п. сподоба, замиловане, уподоба.

Wohlgefällig, adj. ялѣбный, подобащій, приемный.

Wohlgehen, v. imp. гараздъ матися, вестися.

Wohlgelingen, v. п. повестися, пощаститися.

Wohlgemuth, adv. веселоѡ гадки (думки, мысли).

Wohlgeneigt, adj. прихильный.

Wohlgerathen, adj. вдатный, добрый.

Wohlgeruch, м. воня, пахощѡ (pl.), запахѡ.

Wohlgeschmack, м. приемный смакъ.

Wohlgefittet, adj. обичайный.

Wohlgestaltet, adj. благовидный, ставный.

Wohlgetwogen, adj. зичливый.

Wohlgetwogenheit, f. зичливість.

Wohlhaben, adj. мающій, зажиточный, засѣбный, замѣжний.

Wohlhabenheit, f. зажиточность, маючьость.

Wohlklang, м. звучность.

Wohlklingen, adj. звучный.

Wohlkaut, м. милозвучность.

Wohlkautend, adj. милозвучный, звучный.

Wohllebend, п. добре житѡ, веселе житѡ.

Wohlloblich, adj. славетный.

Wohlmeinend, adj. добре гадающій.

Wohlredenheit, f. рѣчивость.

Wohlruchend, adj. нахвучный.

Wohlschmecken, adj. скусный, смачный

Wohlsein, п. гараздѡ.

Wohlstand, м. добрый бутокѡ, процвиване, процвѣтъ.

Wohltha, f. добродѣйство.

Wohlthäter, м. добродѣй.

Wohlthäterin, f. добродѣйка.

Wohlthätig, adj. милосерный.

Wohlthätigkeit, f. милосерность.

Wohlthun, v. п. добре дѣяти, годити.

Wohltonend, adj. милозвучный.

Wohlverbient, adj. добре заслуженный.

Wohlverhalten, п. чемнѡсть, обичайность.

Wohlverstanden, adj. добре зрозумѣный.

Wohlweislich, adv. дуже мудро.

Wohlwollen, v. п. добра бажати, волити, добра (добре) хотѣти, зичити.

Wohlwollen, п. зичливість.

Wohlwollend, adj. радивый, зичливый.

Wohnen, v. п. мешкати.

Wohngebäude, п. мешкане.

Wohnhaft, adj. замешкалый.

Wohnhaus, п. мешкане, оселя.

Wohnsitz, м. осада, селитьба, оселя.

Wohnung, f. мешкане, житло

Wohnungsveränderung, f. переселене.

Wohnerschaft, f. воеводство.

Wölben, v. а. склепнѣти зводити

Wölbung, f. звѡдѡ, склепѣне.

Wolf, м. вовкѡ; (vom Reiten) сандѡ; in der Technologie валкова скриня; f. Ворстengraß.

Wölfschen, п. вовчокѡ.

Wölfen, v. п. ооктитися (о вовчипякъ).

Wölfin, f. вовчица.

Wölflisch, adj. вовчий.

Wolfsebeere, f. вовча ягода; красавица, сонна одуръ, песяча (песа) вишня.
 Wolfsebohne, f. вовчий бобъ.
 Wolfsgarten, m. вовчинець.
 Wolfsgrau, adj. сврый якъ вовекъ.
 Wolfsgarbe, f. вовковня.
 Wolfsjagd, f. полдвъ на вовки.
 Wolfshaut, n. тоя.
 Wolfsmilch, f. вовче молоко; bot. молочый, песяче молоко, котяче молото, псярникъ.
 Wolfsmilchschwärmer, m. кордюкъ, люкъ.
 Wolfspelz, n. вовки (pl.), вовчуги (pl.), вовчуга.
 Wolfshirn, f. тоя.
 Wolfshahn, m. вовчий зубъ.
 Wolfshymen, n. Волинь.
 Wöltschen, n. хмарочка.
 Wolke, f. хмара.
 Wölken, v. а. захмарити.
 Wolkenbruch, m. хмароломъ, злива.
 Wolfshimmel, m. хмарне небо, облаки.
 Wolfenleer, adj. безъ хвври, погдний, ясний.
 Wolfensammler, m. громадникъ хмаръ.
 Wolfensäule, f. облачный стовпъ.
 Wolficht, adj. хмаристий.
 Wolfig, adj. хмарний.
 Wollarbeit, f. вовьяна работа.
 Wollarbeiter, m. вовнярь.
 Wollblume, f. вовница.
 Wolle, f. вовна, шерсть.
 Wollen, adj. вовняний, шерстяний.
 Wollen, v. п. хотѣти.
 Wollenartig, adj. вовнистый.
 Wollenfabrik, f. фабрика вовни.
 Wollenhandel, m. торговля вовною.
 Wollenkleid, n. вовнянка.
 Wollenweber, m. суковникъ, шаповаль.
 Wollenschürze, f. фотка, фота.

Wollfärber, m. вовнобарвярь.
 Wollhandel, m. торговля вовною.
 Wollhändler, m. торгующий вовною.
 Wollgarn, n. волочка.
 Wollgras, n. боже тѣло.
 Wolllicht, adj. вовнистый.
 Wollkamm, m. гребѣнь до вовни.
 Wollkrämpel, f. чесалка.
 Wollkrämpler, m. чесальникъ.
 Wollkraut, n. дѣванá.
 Wollmarkt, m. торгъ (ярмарка) на вовну.
 Wollrad, n. колце до вовни.
 Wollreich, adj. богатий въ вовну.
 Wollsaß, m. вантухъ вовни.
 Wollschur, f. f. Schaffschur.
 Wollspinner, m. прядецъ вовни.
 Wollst, f. любашнóсть, рознуста, пристрасть, похóдь.
 Wollüstig, adj. любашний, похóдливый, любодѣйний.
 Wollüstling, m. любашникъ, любодѣй.
 Wollwaage, f. вага до вовни.
 Wollweber, m. ткачъ вовни.
 Wollzehnte, m. десятина одъ вовни.
 Wolzm, m. опирало.
 Womit, adv. чимъ?
 Woneben, adv. при чѣмъ; при котрѣмъ (котрѣй).
 Wonne, f. радóсть, веселóсть.
 Wonnemonat, m. Май (gen. Маю).
 Wonnentrunken, wonnepoll, adj. повний радости.
 Wonnig, adj. солодкий.
 Woran, adv. на чѣмъ, по чѣмъ, де; на котрѣмъ (котрѣй).
 Worauf, adv. на що.
 Woran, adv. зъ-òди, зъ чого; зъ которого, зъ котороу.
 Worfeln, v. а. вѣяти.
 Worfelschaufel, f. вѣячка, опалка.
 Worgen, v. п. f. Würgen.

Worin, adv. въ чѣмъ; въ котрѣмъ, въ котрѣй.

Wort, n. слово; einem was — reden боронити кого; was — führen голось мати, передь вѣсти.

Wortarm, adj. убогий въ слова.

Wortbildung, f. словотворъ, слововиводи.

Wortbrüchig, adj. не додержующий слова.

Wörtchen, n. словце.

Wörteln, v. n. спиратися, спорити.

Wörterbuch, n. словарь, словникъ.

Wortfolge, f. наступа (наступоване) слѣвъ.

Wortforscher, m. слововиводецъ.

Wortforschung, f. словотвѣръ.

Wortfügung, f. словоскладъ.

Wortfülle, f. богатство слѣвъ.

Wortführer, m. бесѣдникъ.

Worthalten, n. додержане слова.

Wortgrübler, m. f. Wortklauber.

Wortklang, m. звукъ слова.

Wortklauber, m. мергачъ слѣвъ.

Wortklauberei, f. мергане слѣвъ.

Wörtlich, adj. буквальный, дословный.

Wortregister, n. списъ слѣвъ.

Wortreich, adj. богатый въ слова.

Wortreichthum, m. богатство слѣвъ.

Wortschmuck, m. окраса слѣвъ.

Wortschwall, m. натовпъ слѣвъ.

Wortspiel, n. игра слѣвъ.

Wortstellung, f. словоскладъ.

Wortstreit, m. суперечка о слова; суперечка словами.

Wortverbindung, f. сполучене слѣвъ.

Wortversetzung, f. переставка слѣвъ.

Wortverwechslung, f. пережѣна слѣвъ.

Wortverzeichnis, n. списъ слѣвъ.

Wortwechsel, m. суперечка, вадка.

Worüber, adv. надъ чѣмъ, о чѣмъ, о шо.

Worunter, adv. подъ чѣмъ; подъ котрѣмъ.

Woselbst, adv. де.

Wobon, adv. о чѣмъ; о котрѣмъ, о котрѣй.

Wohin, adv. проти чому (чого)?

Wohntode, m. Воевода.

Wohnschaftlich, adj. воеводскый.

Wozu, adv. до чого, на шо; до котрого, до котрѣмъ.

Wraß, n. розбитки корабля.

Wruße, f. бруква.

Wucher, m. лихва, баришъ.

Wucherblume, f. серпникъ, серпѣй.

Wucherer, m. барѣшвникъ, лихваръ.

Wuchergeist, m. духъ баришѣвний.

Wucherisch, adj. баришѣвний, баришѣвичий.

Wuchern, v. n. (von Geträfen) буяти, буино рости; (von Gewinn) лихву браги, баришувати.

Wuchse, m. зрѣсть, зрасть, рѣсть, вирѣсть.

Wucht, f. тягаръ, вага.

Wühlen, v. a. ипд n. рити, грабати, мергати.

Wußne, f. полонка, пролубъ.

Wußt, m. опушкѣ (pl.), подкладка.

Wußtig, adj. бахастый, надутий.

Wund, adj. ранений, ражений.

Wundarzneykunst, f. гоиництво.

Wundarzt, m. гоиникъ, циркульникъ.

Wundärztlich, adj. гоиничий.

Wunde, f. рана.

Wundenheisen, n. залѣзо до ранъ.

Wundenmahl, n. близна.

Wunder, n. чудо, диво, прочудо, дивовижя, дивоглядъ; — thun чудеса робити; es nimmt mich — се мене дивуе.

Wunderbar, adj. чудесный.

Wunderbild, n. чудесный образъ, чудотворный образъ.

Wunderblume, f. дивоцвѣтъ.

Wunderbing, п. чудесна рѣчь, дивовижа, дивоглядъ.

Wundergabe, f. даръ чудесъ.

Wundergeburt, f. чудесный породъ; дивоглядъ.

Wundergeschichte, f. чудесна повѣсть.

Wundergeschöpf, п. чудесне сотворѣне.

Wunderglaube, м. вѣра въ чудеса.

Wundergroß, adj. величезный, величестный, великанскій, дѣдуганскій.

Wunderhorn, п. чудесный рогъ.

Wunderhübsch, adj. чудесный.

Wunderkind, п. чудесне дитя.

Wunderkraft, f. чудесна сила.

Wunderlich, adj. дивный, дивесный, на дивовижу, дивовижный.

Wunderlichkeit, f. дивесность, дивовижность.

Wundern, v. п. задивляти; v. г. чудуватися.

Wunderquelle, f. чудесне жерело.

Wunderschön, adj. чудесный, причудный.

Wunderspiegel, м. чудесне зеркало.

Wunderthat, f. чудесне дѣло, диво.

Wunderthäter, м. чудотворецъ.

Wunderthätig, adj. чудотворный, чудесный.

Wunderthier, п. нествора, потвора.

Wundervoll, adj. чудесный.

Wunderwerk, п. чудо.

Wunderzeichen, п. чудесный знакъ.

Wundstieber, п. горячка зъ ранъ.

Wundkraut, п. зѣле на рани.

Wundmahl, п. близна.

Wundpflaster, п. пластырь на рани.

Wundpulver, п. порошокъ на рани.

Wundsalbe, f. масть на рани, ранна масть.

Wunsch, м. жадоба, хѣть, воля, бажане.

Wünschelruthe, f. чаровнича лоза, чаровнича палица.

Wünschen, v. а. жадати, волити, бажати, хотѣти.

Wünschenswerth, adj. пожаданий.

Würbe, f. честь, повага, шаноба.

Würdevoll, adj. повный чести ober поваги, поважный.

Würdig, adj. вартый, годный, достойный.

Würdigen, v. а. поважати, честити.

Würdigkeit, f. достоинство, годность.

Würdigung, f. поважане, пошановокъ.

Wurf, м. вержене, кинене.

Würfel, м. костька, шестѣтъ, манцѣ (pl.).

Würfelchen, п. костьочка.

Würfelförmig, adj. шестѣнный.

Würfeln, v. п. кидати костьками.

Würfelspiel, п. игра въ костьки (въ манцѣ).

Würfelspieler, м. грачъ въ костьки.

Wurfgarn, п. волокъ, вержка, сакъ.

Wurfmaschine, f. камѣйна пушка.

Wurfpfeil, м. мѣтна стрѣла.

Wurfschaukel, f. вѣячка.

Wurfspieß, м. рогатина.

Wurfweise, adv. метаючи, кидаячи, вергаючи.

Wurfweite, f. довергъ.

Würgen, v. а. душити, давити.

Würgen, п. душене, давлене.

Würgengel, м. ангелъ губитель.

Würger, м. душитель.

Wurm, м. червакъ, червица, червь; ein nagenber — моль, червакъ; einen — im Kopfe haben несповна розуму бути.

Wurmartig, adj. черваковатый.

Wurmbrut, f. начервица.

Würmchen, п. червачокъ.

Wurmen, v. п. гризти, гнѣвати.

Wurmeffenz, f. мясокъ на черваки.
 Wurmfieber, п. червакова горячка.
 Wurmförmig, adj. червакуватий.
 Wurmfraß, м. червоточина, поро-
 хно.
 Wurmfraßig, adj. червоточный, чер-
 ваковий.
 Wurmig, adj. зачервленный.
 Wurmfarrn, м. Wurmfraut, п. па-
 пороть; глистникъ.
 Wurmsch, п. червоточина.
 Wurmmehl, п. червоточна мука.
 Wurmnudel, f. локшина.
 Wurmpulver, п. порошокъ на чер-
 ваки.
 Wurmfisch, м. свищъ, червоточина.
 Wurmfischig, adj. черваковий; — e
 Birn червила.
 Wursth, f. кишка; (Bratwursth) ков-
 баса.
 Wursthügel, м. Wursthorn, п. рѣ-
 жокъ до ковбасъ.
 Wursthfleisch, п. мясо до ковбасъ.
 Wursthmacher, м. ковбасникъ.
 Würze, f. заправка, присмака.
 Wurzel, f. корѣнь; — eines Berges
 сподъ гори; (in der Arithmetik)
 первѣстокъ.
 Wurzelblatt, п. корѣнный листокъ.
 Wurzelchen, п. корѣвичикъ.
 Wurzelmann, п. корѣняръ.
 Wurzeln, v. п. корѣнитися, корѣнь
 запускати.

Wurzelig, adj. корѣнистый.
 Wurzelstube, f. корѣнный складъ.
 Wurzelwort, п. корѣнное слово.
 Wurzelzahl, f. первѣсно число.
 Würzen, v. а. заправить корѣнемъ.
 Würzen, п. заправлюване, запра-
 влене.
 Würzhalt, adj. заправленный, корѣн-
 ний.
 Würzhändler, м. торгующий корѣ-
 немъ.
 Würzladen, м. корѣнна крамница,
 корѣнный склепъ.
 Würzweihe, f. освящене зѣль.
 Wust, м. нехаръ; безладъ, неладъ,
 безбашъ, глота.
 Wüst, adj. пустий, дикий.
 Wüste, f. пустыня, пустара.
 Wüstenei, f. пустыня.
 Wüstling, м. пустякъ.
 Wüstung, f. пустара, дике поле.
 Wuth, f. скаженѣсть, бѣсноватѣсть,
 сердитѣсть.
 Wüthen, v. п. казгитися, бѣснова-
 тѣти, сердитися, бѣсгитися.
 Wüthen, п. каженеся, бѣшене; гукъ,
 шумъ.
 Wüthenb, adj. скаженный, бѣснова-
 тий.
 Wütherich, м. парѣсникъ, бѣшениця,
 ярошъ; bot. смертельникъ.
 Wüthig, adj. скаженный, бѣсноватий.
 Wüthschling, м. смертельникъ.

W.

Die mit W anfangenden Wörter s. unter Z.

Wor, м. юзефокъ.

З. Ц. Ц.

- Заф, adj. f. Zähe.
 Zäcken, n. зубецъ.
 Zäde, f. f. Zede.
 Zäfen, m. острокоонецъ, колець, зубъ, зубецъ.
 Zäfen, v. а. витинати, зубити.
 Zäfig, adj. зубчастий, зубковатий.
 Zägel, m. фбсть.
 Zägen, v. п. вагати ся, тривожитися, труситися, лякатися.
 Zägen, n. вагане, тривога, лякъ.
 Zähaft, adj. вагавий, тривожливий.
 Zähaftigkeit, f. тривожливість.
 Zähe, adj. тяглистий; (von Flüssigkeiten) липкий; ликоватий, желястий; скупий.
 Zähigkeit, f. тяглистость; липкость; твердость.
 Zahl, f. число.
 Zahlamt, n. платничий урядъ.
 Zahlbar, adj. сплатний, платимий.
 Zählbar, adj. числимий.
 Zählbrett, n. личманница.
 Zahlbuchstabe, m. числова таблица.
 Zahlen, v. а. und n. платити; zum Voraus — напередъ (зъ гори) платити.
 Zählen, v. а. числити, почислити.
 Zählen, n. числене.
 Zahlenreihe, f. порядокъ чисель.
 Zahler, m. платникъ.
 Zähler, m. числовникъ.
 Zahnlos, adj. беззѣрный, несмѣтний, безъ суда, безъ конца, несчислений.
 Zahnlosigkeit, f. несчисленность.
 Zahlmeister, m. платникъ.
 Zahlmeisteramt, n. платничий урядъ.
 Zahlreich, adj. численный, густий.
 Zahltag, m. речинець плати.
 Zahlung, f. плачене, плата, платня.
 Zahlungsfähig, adj. могучий платити.
 Zahlungsfähigkeit, f. возможность плаченя.
 Zahlwort, n. числовникъ.
 Zahlzeichen, n. знакъ числовий.
 Zahn, adj. ласкавий, свойський, рахманний, лагодний, супокдний.
 Zähnen, v. а. боркати, угвтати, свовти.
 Zähler, m. той що боркае (своѣтъ).
 Zahn, m. зубъ; die Zähne weisen зуби вишкѣрити.
 Zahnarznei, f. лѣкарство на зуби.
 Zahnarzt, m. лѣкаръ одъ зубовъ.
 Zahnbrecher, m. клѣщъ зубова.
 Zahnbuchstabe, m. зубова буква.
 Zahnbürste, f. щѣточка до зубовъ.
 Zähnen, n. зубецъ.
 Zähneln, v. n. зуби доставати; v. а. визубити.
 Zähnen, v. n. зуби доставати; v. а. зубити.
 Zahnfäule, f. псоване зубовъ.
 Zahnfieber, n. зубова горячка.
 Zahnfleisch, n. ясли, ясна (pl.).
 Zahnförmig, adj. зубоватий.
 Zähmig, adj. зубатий, зубчастий.
 Zahnflappen, Zahnklappen, n. кламцане зубами.
 Zahnfleisch, n. скреготъ зубовъ, скреготане зубами.
 Zahnfrau, n. багрянка.
 Zahnlos, adj. беззубий.
 Zahnfüße, f. промичка (мѣжъ зубами).
 Zahnmittel, n. лѣкарство на зуби.
 Zahnpulver, n. порошокъ до зубовъ.
 Zahnrad, n. зубате колесо.
 Zahnreihe, f. рядъ зубовъ.

Zahnſchmerz, м. боль зубо́въ.
 Zahnſtecher, м. довбачка зубова.
 Zahntroſt, м. кравникъ.
 Zahnweh, п. боль зубо́въ.
 Zahntwurz, f. зубовой корѣнь.
 Zahnzange, f. зубовой клѣщъ.
 Zahnzieher, м. вливачъ зубо́въ.
 Zähre, f. слеза.
 Zange, f. клѣщъ (pl.).
 Zängelchen, п. клѣщики (pl.).
 Zangenfäſer, м. шипавка.
 Zank, м. колотнеча, сварка, ко-
 лотъ, колотня, споръ, вархола,
 затыгъ, звада, галабурда, бата-
 лия, гора, суперечка
 Zankapfel, м. причина сварки ober
 суперечки.
 Zanken, в. п. ипб г. сваритися, вар-
 холитися, вертопити, вадитися,
 спиратися.
 Zanker, м. сварунъ, вархольникъ,
 суперечникъ, колотникъ, гала-
 бурда.
 Zankerei, f. сварня.
 Zankſich, adj. сварливый.
 Zankſucht, f. сварливость.
 Zäpfchen, п. язычокъ.
 Zapfen, м. чопъ, колокъ; (bei Ma-
 delhölzern) шишка.
 Zapfen, в. а. точити.
 Zapfengeld, п. чопово́.
 Zapfenloch, п. долоба.
 Zapfenſtreich, м. панчикъ.
 Zäpflein, п. язычокъ.
 Zappeln, в. п. диготати, дигтѣти,
 ѣцати; дрипотати.
 Zarge, f. край, обрубъ.
 Zart, adj. нѣжный, плеканный, мяг-
 кий, чулий.
 Zärteln, в. п. пеститися, голуби-
 тися; нѣжнѣмъ показатися.
 Zartheit, f. нѣжность, чувство.
 Zartgefühl, а. нѣжно чувство.

Zärtlich, adj. нѣжный, пещенный, пле-
 канный.
 Zärtlichkeit, f. нѣжность.
 Zärtling, м. нѣза, пестый, пестеня-
 плеканецъ.
 Zaser, f. f. Zäſer.
 Zaspel, f. мотокъ.
 Zauber, м. ворож (pl.), чары.
 Zauberbiß, п. чародѣйный образъ.
 Zauberer, м. чародѣй, чаровникъ,
 ворожбитъ.
 Zauberformel, f. чародѣйны слова.
 Zauber Gürtel, м. чародѣйный поясъ.
 Zauberhand, f. чародѣйна рука.
 Zauberin, f. чаровница, босорка.
 Zauberisch, adj. чародѣйный.
 Zauberkraft, f. чародѣйна сила.
 Zauberkunst, f. чаровничество.
 Zauberlaterne, f. чародѣйна лѣх-
 тарня.
 Zaubermittel, п. чародѣйный лѣкъ.
 Zaubern, в. а. ипб п. чарувати.
 Zauberring, м. чародѣйный пер-
 стень.
 Zauberſpruch, м. клятва.
 Zauberſtab, м. чародѣйна палица.
 Zauberſtimme, f. чародѣйный голосъ.
 Zaubertrank, м. чародѣйный напи-
 токъ.
 Zauberwelt, f. чародѣйный свѣтъ.
 Zauberwerk, п. чары (pl.).
 Zauberei, f. бавка, гайка, забавка,
 пинивость.
 Zauberer, м. бавникъ, гайникъ, бав-
 ка (m.), гай.
 Zauberhaft, adj. пинивый, бавный.
 Zaubern, в. п. пинити, звольтвати.
 Zaun, м. вудило, уздечка.
 Zaunen, в. а. ховстати, важкати.
 Zaunloß, adj. неуховстаный.
 Zaun, м. плоть, тинъ.
 Zaunſch, п. плотикъ.
 Zaunkönig, м. корольикъ, кроликъ.

Zaunlinie, f. бѣлозарка.
 Zaunpfahl, m. кѡлъ до плота.
 Zaunriegel, m. f. Hartriegel.
 Zaunrũbe, f. переступень.
 Zausen, v. a. сѣпати , кудельчити,
 кундосити , пелѣшити , микати,
 виривати.
 Zehabend, m. пияцький вечѣръ.
 Zehbruder, m. пиякъ , товаришъ въ
 пѣтю.
 Zehse, f. спѡлка; f. Reihe ; пиятикъ;
 копальня.
 Zehen, v. п. пити, пиячити.
 Zehner, m. пиякъ.
 Zehgelb, n. грошъ за пѣт.
 Zehngesellschaft, f. пияцьке товари-
 ство.
 Zehnschuld, f. пияцький довгъ.
 Zehse, f. кѡвшъ.
 Zehse, f. палець у ноги.
 Zehen, zeh'n, num. десять.
 Zehn, f. десятка.
 Zehend, n. десятина.
 Zehnerlei, adj. десятеричий.
 Zehnfach, zehnfältig, adj. десятерич-
 ний.
 Zehnherr, m. десятникъ.
 Zehnte, zehnte, adj. десятый.
 Zehntel, n. десята часть.
 Zehnten, v. a. десятину вибира-
 ти.
 Zehntgarbe, m. десятый снопъ.
 Zehntpflichtig, adj. десятинъ подпа
 дающий.
 Zehntrecht, n. право десятины.
 Zehren, v. п. ѣсти, травити.
 Zehrer, m. ѣдунъ, жерунъ.
 Zehrgeld, n. стравне.
 Zehrtraut, n. букваця.
 Zehrung, f. травлене, ѣдъ.
 Zeichen, n. знакъ , знамено , при
 знака.
 Zeichenbuch, n. рисункова книжка.

Zeichenbeuter, m. вѣстунъ , воро-
 жбитъ вѣщунъ.
 Zeichenbeuterei, f. вѣщунство.
 Zeichenmeister, m. учитель рисун-
 ковъ.
 Zeichenpapier, n. рисунковый па-
 перъ.
 Zeichenstunde, f. година рисунковъ.
 Zeichnen, v. n. рисувати; v. a. зна-
 чити.
 Zeichner, m. рисовникъ
 Zeichnung, f. рисунокъ.
 Zeibelbär, m. бортникъ.
 Zeibler, m. бортникъ, пчоларъ.
 Zeigefinger, m. вказный палець.
 Zeigen, v. a. показати.
 Zeiger, m. показникъ; сказъ, ручка,
 сказка, стрѣлка.
 Zeihen, v. a. доказати кому що,
 перековати кого о чѣмъ, дове-
 сти, винувати.
 Zeile, f. стрѡчка, строка, лѣния.
 Zeisig, m. чижъ.
 Zeit, f. часть, пора; die Zeit vor
 der Ernte передновокъ; die Zeit
 in welcher Bäume sprossen вербни-
 ця; die alte Zeit бувальщина,
 старосвѣчина, бувалиця.
 Zeitalter, n. вѣкъ
 Zeitaufwand, m. накладъ часу.
 Zeitbeschreiber, m. лѣтописецъ
 Zeitbeschreibung, f. лѣтопись
 Zeitbuch, n. лѣтопись
 Zeitbauer, f. протягъ часу.
 Zeitfolge, f. бѣгъ часу.
 Zeitfressend, adj. бавный, гайный.
 Zeitgeist, m. духъ часу.
 Zeitgenoss, m. ровесникъ.
 Zeither, adv. одъ давного часу,
 одъ тодъ; лѣтъ.
 Zeitherig, adj. сѣгочасный.
 Zeitig, adj. часовый, дозрѣлый.
 Zeitigen, v. n. дозрѣвати.

Zeitfunde, f. лѣтописьмо, лѣточислене.

Zeitlauf, m бѣгъ часу, протягъ часу.

Zeitlebend, adv. черезъ цѣле жите, на цѣле жите, доки жия.

Zeitlich, adj. дочасний.

Zeitlichkeit, f. дочасность.

Zeitlose, f. морозъ.

Zeitmangel, m. недостатокъ часу.

Zeitordnung, f. порядокъ часу.

Zeitpacht, f. аренда часова.

Zeitpunkt, m. пора; речинецъ.

Zeitraubend, adj. бавний, гайний.

Zeitraum, m. протягъ часу.

Zeitrechner, m. часописецъ.

Zeitrechnung, f. лѣточислене, числене часу.

Zeitschrift, f. часопись.

Zeitumstände (pl.), часовѣ обстояновки.

Zeitung, f. часопись.

Zeitungsläser, m. читатель часописи.

Zeitungsträger, m. разносець часописи.

Zeitverderb, Zeitverlust, m. гайка, гай часу, бавка.

Zeitverderber, m. гайникъ часу.

Zeitverschwendung, f. розтрата часу.

Zeitvertreib, m. бавка, забавка.

Zeitwort, n. часослово.

Zelle, f. комѳрка.

Zellig, adj. комѳрковатий.

Zelot, m. загорѣлецъ, запека.

Zelt, n. шатро, шатерь, наметъ, баракъ; kleine — наметце, наметецъ.

Zeltbach, n. шатрова стрѣха (кровля).

Zeltfchneider, m. наметникъ.

Zeltwagen, m. шатровый вѳзъ.

Zenith, m. зенитъ.

Zent, f. судъ.

Zentner, m. сотнаръ.

Zentnerlast, f. сотнаровый тягаръ.

Zephyr, m. вѣерець, леготь.

Zerter, n. булава.

Zerarbeiten, v. г. згаруватися, втошнитися.

Zerbeissen, v. а. розгризти.

Zerbersten, v. n. розпукнути, розпастися.

Zerbiegen, v. а. розбгнути.

Zerblasen, v. а. роздути.

Zerbohren, v. а. попереверчувати.

Zerbrecben, v. а. поломати, стовчи

Zerbredlich, adj. ломкий, крихлий.

Zerbrockeln, v. а. подробити.

Zerbreifchen, v. а. розмолотити.

Zerbrücken, v. а. роздавити, роздушити.

Zerfahren, v. а. розѣхати.

Zerfallen, v. а. розбити, розтовчи; v. n. розпастися.

Zerfeilen, v. а. розпилити.

Zerfehen, v. а. розшкаматати, пошкати; розпанахати.

Zerfließen, v. n. розплистися, розтечися.

Zerfressen, v. а. пожерти, погризти.

Zergehen, v. n. розлиавитися, розтопитися, розойтися.

Zergehen, v. а. дразнити; ſich — перадрогатися.

Zergliedern, v. а. розчленити.

Zergliederung, f. розчленоване.

Zergrämen, v. г. загризтися.

Zerhacken, v. а. розсѣчи, посѣчи.

Zerhämtern, v. а. розтовчи.

Zerhauen, v. а. розрубати, розтяти.

Zerfauen, v. а. пожуту.

Zerfeilen, v. а. розбити клиномъ.

Zerflopfen, v. а. потовчи

Zerfnirfchen, v. а. розмязрити, потерти; сокрушити.

Зернрѣзѣнѣ, *f.* сокрушенѣ. роз-
 каенѣ.
 Зернрѣзѣнѣ, зернрѣзѣнѣ, *v. a.* розгне-
 сти, розгнѣнѣнѣ.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* роздробити, роз-
 кришити.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* посѣпати, потор-
 гати.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* розплавити, розто-
 пити.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* розбирати.
 Зернрѣзѣнѣ, *m.* розбирачѣ.
 Зернрѣзѣнѣ, *f.* розбиранѣ, розбрѣ.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* подѣрвати.
 Зернрѣзѣнѣ, *adj.* обдраниѣ, шанта-
 лавиѣ.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* розмолоти.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* потрошити, роз-
 мяздрити.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* розгризти, погризти.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. n.* розпукнутисѣ.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* на порохѣ стерти.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* розгнѣнѣнѣ, роз-
 давити, розмяздрити, потрошити.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* колесами розѣѣ-
 хати.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* розсѣпати.
 Зернрѣзѣнѣ, *n.* двоглядѣ.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* розтерти, потерти.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* подерти, роздерти,
 розпанахати.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* сѣпати, кундосити,
 рвати.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* перекрутити.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. n.* розплитисѣ, роз-
 плавитисѣ.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* розгирити. попсу-
 вати, збавити.
 Зернрѣзѣнѣ, *f.* розгиренѣ, збавленѣ,
 попсованѣ.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* розпилити.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. n.* розбитисѣ.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* розбити.

Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* вишморгати.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* поперестрѣлювати,
 подѣрвати.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* розбити, розмяз-
 дрити, розтовчи; поломати.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* порозтинати, роз-
 пороти.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* потовчи, пороз-
 мѣтати. порозкидати.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* розтопити, роз-
 плавити; *v. n.* розтаяти, розтопи-
 тисѣ.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* розтрѣскати,
 роздмичити, потрошити.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* покраяти, порѣ-
 зати.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* порубати, роз-
 тяти.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* розложити; розбити.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* розколоти, полу-
 пати.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* розмяздрити; про-
 гайнувати.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* розсадити.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. n.* порѣскатисѣ, пу-
 кати, попадатисѣ, стовчисѣ.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* потовчи.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* розпорошити, роз-
 вѣяти, роздгнати.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* поколотити, про-
 бити.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. n.* розпорошитисѣ.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* розбурикатити, по-
 бурикатити, спустошити.
 Зернрѣзѣнѣ, *m.* спустошникѣ.
 Зернрѣзѣнѣ, *f.* розбуриканѣ, спусто-
 шенѣ.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* потовчи.
 Зернрѣзѣнѣ, *n.* потовченѣ.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* розсѣпати, розпо-
 рошити, розкинути, порозмѣта-
 ти; роздгнати, розполошити.
 Зернрѣзѣнѣ, *v. a.* роздробити.
 Зернрѣзѣнѣ, *f.* роздробленѣ.

Zerstückten, v. a. роздробити, розшматкувати.

Zerstümmeln, v. a. покалѣчити.

Zertheilen, v. a. роздѣлити, подѣлити; розганяти.

Zertrennen, v. a. розпороти, розлучити, роздѣлити.

Zertrennlich, adj. роздѣльный.

Zertrennung, f. роздѣлене.

Zertreten, v. a. роздоптати, розрастувати.

Zertrümmern, v. a. роздмикати, розвалити.

Zertreiben, v. a. розвѣяти, роздути.

Zertreiben, v. a. розмочити розмягчити.

Zertwickeln, v. a. потрошити, порубати.

Zertwickeln, v. a. розрити, розкинути.

Zertwürflich, f. незгода, неладь.

Zergaufen, v. a. розпелешити, розкудлатити, посьпати, розпатлатити, покудовчити, розчѣхрати, розтрѣхати.

Zeter, int. бѣда, гвалтъ.

Zettel, m. листъ, цидулка; основа, заснова.

Zetteln, v. a. заснувати, заснову поставити.

Zeug, m. и п. материя, тканна; (Werkzeug) знаяде, начине, орудѣ; albetnev Zeug дурница, нѣсеивътница, дурнѣ; марница.

Zeugamt, n. збруевый урядъ.

Zeuge, m. свѣдокъ.

Zeugefall, m. другой падежъ.

Zeugen, v. n. свѣдчити; доказувати; f. Erzeugen.

Zeugeneid, m. присяга свѣдковъ.

Zeugenberhör, n. вислухане свѣдковъ.

Zeugbau, n. збруевня.

Zeugmacher, m. ткачъ материй.

Zeugniß, n. свѣдоцтво, посвѣдчене.

Zeugschreiber, m. збруевный писарь.

Zeugung, f. f. Erzeugung.

Zeugungsglied, n. Zeugungstheil, m. родовый членъ.

Zeugweber, m. f. Zeugmacher.

Zibebe, f. кубаба.

Zibeth, m. цибеть.

Zibethfaße, f. Zibeththier, n. цибетка.

Zichorie, f. цикория.

Zide, f. f. Ziege.

Zideln, v. n. окотитися.

Zidzad, m. викрутасъ; плесомъ, въ кривульки, викрутасомъ.

Zieche, f. пѣшевка.

Ziege, f. коза.

Ziegel, m. цегла; ungebrannte — сирѣвка; воп — цегольный.

Ziegelbrennen, n. палене цегли.

Ziegelbrenner, m. цегольникъ.

Ziegelbrennerei, f. цегольня.

Ziegelbach, n. цегольна кровля.

Ziegelei, f. цегольня

Ziegelerde, f. цегольна глина.

Ziegefarben, adv. цегольноѣ барви.

Ziegeförmig, adj. цеглистый.

Ziegelofen, m. цегольна печь.

Ziegelroth, adj. червоний мовъ цегла.

Ziegelscheune, f. цегольня.

Ziegelstein, m. цегла.

Ziegelstreicher, m. цегляръ.

Ziegelwand, f. стѣна зъ цеголь.

Ziegenbart, m. козяча борѣдка.

Ziegenbock, m. козелъ.

Ziegenbutter, f. козяче масло.

Ziegenhaar, n. козяча шерсть.

Ziegenhirt, m. козляръ.

Ziegenkäse, m. козячий сыръ.

Ziegenleder, n. козяча шкура.

Ziegenmelker, м. козодой, лиликъ.
 Ziegenpeter, м. олужина шиф.
 Ziegenstall, м. козинець.
 Ziegler, м. цегольнякъ.
 Zieglerhandwerk, п. цегольство.
 Ziehbau, п. стягало, стягль (pl.).
 Ziehbau, f. стóльница (лава) до
 тягненя.
 Ziehruppen, м. колодязь.
 Ziehen, v. а. тягнути, витягнути,
 виволѣчи; Zieh — плекати, го-
 лувати. кормити товаръ; Nutzen
 — хоснувати; den fürzeren —
 програти; vor Gericht — запóзва-
 ти; einen Wechsel auf Jemanden —
 выставити тратку на кого; sich
 auf etwas — вимотатися зъ чего;
 etwas in die Länge — зволѣкати;
 v. imp. тягне.
 Ziehen, п. тягнене.
 Ziehgeld, п. платня.
 Ziehkind, п. плеканецъ.
 Ziehseil, п. бичѣвна линва.
 Ziehung, f. тягнене.
 Ziehjange, f. клѣщъ.
 Ziel, п. цѣль, конецъ, намѣрене,
 прямовање.
 Zielen, v. п. цѣлити, мѣрити; пря-
 мувати, змагати.
 Zielscheibe, f. цѣль.
 Ziemen, v. п. годитися, ялося бути.
 Ziemlich, adj. мѣрний, середний;
 adv. досить.
 Zier, f. f. Zierde.
 Zieraffe, м. Zierbengel, м. стрóй-
 никъ, фертикъ.
 Zierath, м. стрóй, злóbа, краса,
 окраса.
 Zierde, f. злóbа, окраса.
 Zieren, v. а. злóбити, стрóвити.
 Ziererei, f. вистрóй, пересада.
 Zierlich, adj. стрóйний, хороший,
 гарний.

Zierling, м. стрóйникъ.
 Ziesel, Zieselmaus, f. суслякъ.
 Ziffer, f. цифра, число.
 Ziefert, м. чистецъ.
 Zifferblatt, п. числовникъ (въ го-
 диннику).
 Zigeuner, м. циганъ.
 Zigeunerin, f. циганка.
 Zigeunerisch, adj. циганскый.
 Zimmer, п. кóмната, покóй хата.
 Zimmerarbeit, f. теслярська работа.
 Zimmerart, f. бартка, барда, бер-
 дишь.
 Zimmerchen, п. кóмнатка, хатина.
 Zimmerdecke, f. стеля.
 Zimmergesell, м. теслярчукъ.
 Zimmerbock, м. скрипунъ, скри-
 пникъ.
 Zimmerhandwerk, п. теслярство.
 Zimmerholz, п. f. Bauholz.
 Zimmermann, м. тесля, тесникъ, со-
 кирникъ.
 Zimmern, v. а. теслювати, тесати.
 Zimmerung, f. обрубина, обрубни
 (pl.).
 Zimmet, м. цимонъ.
 Zimmetbaum, м. цимонове дерево.
 Zimmetrinde, f. цимонова кора.
 Zinf, м. цинкъ.
 Zinn, п. цинъ, цина.
 Zinnerz, п. циновець.
 Zinne, f. вежа.
 Zinnern, adj. циновий.
 Zinngießer, м. цинолѣй.
 Zinngrube, f. цинова яма.
 Zinnober, м. червленъ.
 Zinnwaare, f. циновий товаръ.
 Zins, м. податокъ, данина; ко-
 мóрне.
 Zinsbar, adj. платячий данину.
 Zinsbauer, м. данникъ.
 Zinsbuch, п. даннича книга.
 Zinse, f. одсотокъ, провизия.

Zinsen, v. а. даинну давати.
 Zinsfällig, adj. попадающий даиннѣ.
 Zinsfrei, adj. вольный (свободный)
 одъ даинни.
 Zinsberg, m. собирающий даинну.
 Zinsmann, m. даинникъ, коморникъ.
 Zinsraht, f. даинничя оренда.
 Zinsstag, m. даинничий день.
 Zinszahl, f. индентъ.
 Zipfel, m. край, конецъ, кончикъ,
 чубъ.
 Zipfelig, adj. зъ концами.
 Zipfelpeß, m. короткий кожухъ.
 Zipperlein, n. гостецъ.
 Zirbelbaum, m. кедръ; лимба.
 Zirke, f. свершокъ.
 Zirkel, m. колесо, округъ; (als
 Werkzeug) кружало, шестирня.
 Zirkelabschnitt, m. дързюкъ колеса.
 Zirkelbogen, m. каблукъ колеса.
 Zirkelbogig, adj. каблучистый.
 Zirkellinie, f. колѣсна ления.
 Zirkeln, v. а. кружалити.
 Zirkelpunkt, m. осередокъ колеса.
 Zirkelrund, adj. круглый якъ коле-
 со, колѣстий.
 Zirpen, v. п. цвѣркати, цвѣрѣнкати.
 Zischeln, v. а. и п. шептати.
 Zischen, v. а. и п. шипѣти, пси-
 кати.
 Zischen, n. шипотъ, псикане.
 Zischlauter, m. звукъ сячачий.
 Zither, f. бандура, цитра.
 Zitrone, f. цитрина.
 Zitz, Zitz, m. пиць.
 Zitteraal, m. угоръ електричний.
 Zittergraaf, n. муха.
 Zittermaß, n. лищай.
 Zittern, v. п. тремтѣти, дригонѣти,
 торонѣти, дрижѣти.
 Zitternadel, f. бамбулька.
 Zitterappel, f. трепета.
 Zitz, m. пиць; (Zugstwarze) цинка;
 f. Euter.

Zobel, m. соболь.
 Zobelfang, m. полдѣвъ совольтѣвъ.
 Zobelfärber, m. барваръ совольтѣвъ.
 Zobelfell, n. соболева шкурка.
 Zobelthier, n. соболь.
 Zofe, f. покоѣвка.
 Zögern, v. п. пинѣти, зволѣкати,
 вагатися гаятися.
 Zögerung, f. зволѣкане, пробага,
 зволока.
 Zögling, m. плеканецъ.
 Zoll, m. (als Längemaß) пале; (Abgabe)
 даинина, мито, оплата.
 Zollamt, n. комора, таможня.
 Zollauffeher, m. стражникъ, мито-
 вий.
 Zollbar, adj. попадающий оплатѣ
 (миту).
 Zollbeamte, m. урядникъ митовий.
 Zolleinnehmer, m. поборець.
 Zollen, v. а. мито платити; (entrich-
 ten) оддати.
 Zollfrei, adj. свободный одъ оплати
 (мита).
 Zollfreiheit, f. свобода одъ оплати.
 Zollgebühr, f. належнѣсть митова.
 Zollgerechtigkeit, f. право вибирани
 мита.
 Zollhaus, n. комора, таможня.
 Zollmaß, n. цалева мѣра.
 Zollner, m. митникъ.
 Zollordnung, f. митовий порядокъ.
 Zollpflichtig, adj. попадающий о-
 платѣ.
 Zollschreiber, m. митовий писаръ.
 Zollstab, m. цалева мѣра.
 Zollstätte, f. мѣсце оплати.
 Zolltarif, m. оплатна (митова) та-
 рифа.
 Zollwesen, n. митництво, оплатниц-
 тво.
 Zone, f. полсъ.
 Zoologie, m. зоологъ.

Zoologie, f. зоология.

Zopf, m. коса; верхъ, чубъ.

Zopfband, n. заплѣтка.

Zorn, m. гнѣвъ, злѣсть; im — въ гнѣвѣ.

Zornentbrannt, adj. запаленный гнѣвомъ, кипучий гнѣвомъ.

Zornig, adj. гнѣвный, сердитый.

Zote, f. патла (pl), патли, кудла (pl.), кудли, пелехъ.

Zotenreißer, m. плугавецъ.

Zotst, adj. кудлатый, патлатый, пелехатый, кострубатый, кошла-тый, кустратый.

Zotte, f. s. Zote.

Zottelblume, f. грибень.

Zu, праер. до; дѣ, идѣ (с. dat.); при, въ, у; за, на, по, для: zu Hause дома; ein Treffen zur See битва на мори; zu Gott befehlen до Бога навернути; adv. збить, дуже, черезъ мѣру; Glück zu помагай-бѣгъ (помагайбѣ, магайбѣ), щастъ Боже; zu viel за багато, за много; es ist zu замкнено; zur rechten Zeit саме въ пору, въ нагоду; zu tausenden тысячами; zu dem Ende задля того; ich fürchte zu fallen боюся щобъ не власти; zu sich lassen припустити до себе.

Zuadern, v. a. заорати.

Zubauen, v. a. забудувати.

Zubehör, n. належнѣсть, принадлежнѣсть.

Zubeißen, v. a. закусити.

Zubereiten, v. a. приладити, пригото-вляти.

Zubereiter, m. приладникъ.

Zubereitung, f. приладжене, приго-товлене.

Zubinben, v. a. завязати.

Zubiß, m. перекусокъ.

Zublasen, v. n. сильно дути; v. a. задуть.

Zubrennen, v. a. припалити.

Zubringen, v. a. принести, прино-сити; (von der Zeit) перебути, перегнати.

Zubroden, v. a. докласти, доложити.

Zubrot, n. перекусокъ.

Zubiße, f. долавка, докладъ, до-плата.

Zubißen, v. a. додати, доложити, доплатити.

Zucht, f. приховокъ; плекане, хо-ване, годоване, череда, стадо; (Anleitung zum Verhalten) карнѣсть; (Sittsamkeit) чемнѣсть, уцтивѣсть.

Zuchtsamt, n. карний урядъ.

Zuchtsente, f. качка до хову.

Zuchthaus, n. дѣмъ поправи.

Zuchthengst, m. стадникъ.

Züchtig, adj. чемний, уцтивий, оби-чайний, карний.

Züchtigen, v. a. карати, востѣхати, парискати, батувати, батогувати.

Züchtigkeit, f. чемнѣсть, скромнѣсть.

Züchtigung, f. каране, батоване.

Zuchtsalb, n. теля до хову.

Züchtling, m. вязень въ дому по-прави.

Zuchtslos, adj. безкарний, розпуст-ний.

Zuchtslosigkeit, f. безкарнѣсть, роз-пуста.

Zuchtschse, m. бугай.

Zuchtsruthe, Zuchtsreitische, f. париска, лоза.

Zuchtsvieh, n. товаръ на приховокъ, доховокъ.

Zuden, v. n. дигтѣти, диготати; v. a. видобути, витягнути.

Zucker, m. цукоръ, цукуръ.

Zuckerartig, adj. цукроватый.

Zuckerbäcker, m. цукорникъ.

Zuckerbäckerei, f. пукорня; пукор-
ництво.
Zuckerbranntwein, m. цукрова го-
рѣвка.
Zuckerbrot, n. цукрове тѣсто.
Zuckerbüchse, f. пукорничка.
Zuckererbsen (pl.), пукровий горохъ.
Zuckergruß, m. цукрова полива.
Zuckergeist, m. рибка.
Zuckerhut, m. голова пукру.
Zuckerlab, m. ледоватий пукоръ.
Zuckerorn, n. цукрове зеренце.
Zuckern, v. a. цукрувати; adj. цу-
кровий.
Zuckerpapier, n. цукровий паперъ.
Zuckerrohr, n. тростина цукрова.
Zuckersaft, m. мясокъ цукровий.
Zuckersieder, m. цукроваръ.
Zuckersiederei, f. цукроварня.
Zuckertweck, n. цукри (pl.).
Zuckung, f. арижене, судороги (pl.).
Zudämmen, v. a. загатити.
Zudecken, v. a. прикрити, покрити.
Zudem, adv. зверхъ того, до того,
крѣмъ того.
Zudenken, v. a. придумати.
Zubohnern, v. n. грѣмнути.
Zubrängen, v. g. втиркатися, встро-
митися.
Zubringen, v. a. закрутити.
Zubringlich, adj. втрутливий, влѣз-
ливий.
Zubringlichkeit, f. втрутливѣсть, влѣ-
зливѣсть.
Zubrüden, v. a. притиснути.
Zueignen, v. a. властити, привла-
стити; присвятити.
Zueignung, f. привлачене; присвя-
чене.
Zueilen, v. n. прилетѣти, приско-
чити (до кого ober чого).
Zuerkennen, v. a. присудити, при-
знати.
Zuerkennung, f. присуджене.

Zuerst, adv. напередъ, найперше.
Zufassen, v. n. начати вхати; сно-
ро вхати; (auf etwas fassen) на-
вхати на що, ймитися чого, вхо-
питися за що; v. a. доводити,
привести.
Zufall, m. принадлежъ, пригода, при-
ключай, пристрѣтъ, придарка.
Zufallen, v. n. зацасти; (zu Theil
werden) припасти на кого.
Zufällig, adj. придарний, припад-
ковий.
Zufälligkeit, f. придарнѣсть, при-
падковѣсть.
Zufertigen, v. a. послати, пере-
слати.
Zuflechten, v. a. заплести.
Zuflicken, v. a. полатати, замери-
жити.
Zufliegen, v. n. прилетѣти, летѣти
надъ —.
Zufliessen, v. n. приплисти, плисти
надъ —.
Zufloßen, v. a. сплавляти куди.
Zufucht, f. затула, прятулѣкъ, при-
тулиско, охорона.
Zufug, m. прилѣтъ.
Zufuß, m. припливъ.
Zufußtern, v. a. шепнути що до
кого.
Zufolge, праер. після, ведля.
Zufrieden, adj. довольний, задово-
лений.
Zufriedenheit, f. довольнѣсть, задо-
волене.
Zufrieren, v. n. замерзнути.
Zufügen, v. a. зробити, здѣлати,
набавити.
Zufuhre, f. привѣзъ, завѣзъ, до-
става.
Zuführen, v. a. довести, привезти,
доставити; довести до чого.
Zufüllen, v. a. доповнити, запов-
нити.

- Zug, m. тягнене; протягъ; походъ;
 in einem Zuge (ziehen) : дуншомъ,
 зломомъ; (Wahzug) погнать.
 Zugabe, f. додатокъ, прибавка; при-
 чинокъ.
 Zugang, m. приступъ, дорога, входъ.
 zugänglich, adj. приступный.
 Zugbrücke, f. зводный мостъ.
 Züge, f. пошевка.
 Zugaben, v. a. додати, придати. при-
 бавити, доложити; f. Zugestehen,
 Gestatten.
 Zugeden, adv. присущий, притом-
 ный.
 Zugesehen, v. п. поспѣшати; (sich ver-
 schließen) запертиса, замкнутиса;
 (geschehen) дѣятиса, статиса, йти.
 Zugehör, n. принадлежность.
 Zugehören, v. п. належати до кого.
 Zugehörig, adj. належный, принадле-
 жный.
 Zügel, m. поводило, поводъ, важка,
 хвоста.
 Zügellos, adj. розхвостаный, розпу-
 стный, непогамованный.
 Zügellosigkeit, f. розпуста, непога-
 мованность.
 Zügeln, v. a. хвостати, важкати.
 Zugeloben, v. a. обѣтувати кому
 що.
 Zugemüße, n. ярна.
 Zugerichtet, adj. заправный, прила-
 женный, приправленный.
 Zugeritten, adj. взджалый.
 Zugesehen, v. a. прилучити, звучи-
 ти, придати, додати.
 Zugeständnis, n. призовѣль, призво-
 лене.
 Zugestehen, v. a. признати; при-
 зводити на що.
 Zugestehen, adj. прихильный.
 Zugfisch, m. мандровна рыба.
 Zuggarn, n. волокъ, невѣдъ.
- Zugstaben, m. бѣловодный рѣвъ.
 Zugießen, v. п. доливати, доляти.
 Zugleich, adv. вразъ, разомъ, вку-
 пѣ, заразомъ, споломъ.
 Zugleine, f. линва до тягненя.
 Zugloch, n. f. Zuffloch.
 Zugnetz, n. f. Zuggarn.
 Zugochse, m. робучий волъ.
 Zugrad, n. колесо до тягненя.
 Zugreifen, v. п. ходити обегъ фати-
 ти за що, збѣжити, брати за що.
 Zugseil, n. линва до тягненя.
 Zugsehen, v. п. приглядатиса.
 Zugweise, n. долезна.
 Zugvieh, n. робучий товаръ.
 Zugvogel, m. перелетна (мандровна)
 птица.
 Zugweise, adv. ключами.
 Zugwind, m. протягъ вѣтру.
 Zuhaben, v. a. мати въ додатокъ.
 Zuhafen, zuhäfen, v. a. запнати, за-
 пнати на гачикъ.
 Zuhalten, v. a. заткати, стиснути;
 v. п. приставати зъ кимъ.
 Zuhalten, n. закрыте.
 Zuhängen, v. a. завѣсити.
 Zuharfen, v. п. загойтися.
 Zuhauen, v. a. начати бити; hau zu
 бий; v. a. притесати.
 Zuheisen, v. a. загойти.
 Zuhorchen, v. п. наслухувати.
 Zuhören, v. п. слухати чого, на-
 слухувати.
 Zuhörer, m. слухачъ, слухатель.
 Zujagen, v. п. сильно гнати.
 Zujauschen, v. a. ипъ п. радѣсно
 привитати, радѣсть виявляти (по-
 казувати).
 Zufassen, v. a. докупити.
 Zufehren, v. a. обернути, звер-
 нути.
 Zufeuern, v. a. закликувати.
 Zufallschen, v. a. ипъ п. приплеску-
 вати кому.

Zusseben, v. в. залупити, закивати.
 Zutschnepfen, v. а. запнати, застигнути.
 Zutschnepfen, v. а. завязати.
 Zutommen, v. в. прийти, добратися кому oder до чого; належатиися.
 Zustoß, f. прина.
 Zutunft, f. будучність, будучина.
 Zutünftig, adj. будучий, прийдучий.
 Zutreiben, v. в. шиб п. присяхатися.
 Zusage, f. принадокъ, прибавка.
 Zulangen, v. п. брати за ше; ватати; добрати; виставати; v. а. подати.
 Zulänglich, adj. f. Zurlänglich.
 Zulassen, v. а. не бдичнати; прину-стати; привокати.
 Zulässig, adj. допустний, допустимий.
 Zulässigkeit, f. допустимість.
 Zulassung, f. припущенє, допущенє.
 Zulauf, m. збѣготя, натовъ, глотъ.
 Zulaufen, v. в. збѣгатися, бѣгти, хутко йти, летѣти.
 Zuliegen, v. а. придати, прибавити, додати, причинити; набути.
 Zuliegnen, v. а. прилягти.
 Zulernen, v. а. доучитися.
 Zulezt, adv. на-впослѣдокъ, наконецъ, на останку, въ останнє.
 Zumasen, v. а. зачинити, заперти, замкнути.
 Zumal, conj. тижь бѣльше що, особливожь коли.
 Zumachen, v. а. закурувати.
 Zumangeln, v. а. домѣшати, примѣшати.
 Zumessen, v. а. примѣрити; приисати.
 Zumuthen, v. а. домагатися чого одъ кого, жадати.
 Zumuthung, f. домаганє, виного.

Zündst. adv. найближше, блиа, по-при; шатеродъ, найперше.
 Zunageln, v. а. затводити.
 Zündhen, v. а. зашити.
 Zunaßme, f. прибуване.
 Zunaßme, Zuname, m. призьмоко, призьмо.
 Zündbar, adj. палкий.
 Zünden, v. п. запалитися.
 Zünder, m. пальникъ.
 Zünder, m. губки, порохо, зод-жога, пальникъ.
 Zündbüchsen, v. сѣрка.
 Zündfraut, n. палкий цороль.
 Zündloß, n. знавъ.
 Zündpfanne, f. пановка.
 Zündpulver, n. палкий порошокъ.
 Zündruth, f. пальцать.
 Zündschwaum, m. губка.
 Zündstange, f. палцать.
 Zündstrod, m. гнѣть аумкарський, auch палцать.
 Zündstrod, f. запальна книшка.
 Zunehmen, v. п. бѣлшати, рости, пѣдбувати, прибувати.
 Zunehmen, n. бѣлшанє, прибуванє, пѣдбуванє.
 Zuneigen, v. а. нагнути, нахилити.
 Zuneigung, f. прихильнѣсть.
 Zunft, f. товариство, брацтво, цехъ, стоваришенє.
 Zunftgenosse, m. стоваришнякъ.
 Zünftig, adj. стоваришняй, цеховий.
 Zunftmeister, m. майстеръ стоваришєна.
 Zunftzwang, m. повиннѣсть цеховъ.
 Zunge, f. языкъ.
 Züngelchen, n. язычокъ.
 Züngeln, v. в. языкомъ обертати oder молоти.
 Zungenband, n. жила подъ языкомъ.

Зунгенбухстаб, *m.* языкова буква.
 Зунгендрескер, *m.* каверзникъ, той
 що языкомъ меле.
 Зунгендрескери, *f.* мелене языкомъ.
 Зунгенfertig, *adj.* оборотный въ я-
 зыцѣ.
 Зунгенförmig, *adj.* языковатый.
 Зунichte, *adv.* въ нѣвощо.
 Зунicken, *v. a.* и *n.* п. кивнути на
 кого.
 Зунordnen, *v. a.* придати кому, до-
 дати.
 Зунraden, *v. a.* припакувати; *v. n.*
 кинутися на що.
 Зунreitschen, *v. n.* бити бѣльше обег
 дальше.
 Зунrsen, *v. a.* скубати, скубсти, съ-
 пати, рвати.
 Зунrastern, *v. a.* забуркувати.
 Зунröcken, *v. a.* забити колкомъ
 обег клиномъ.
 Зунrsügen, *v. a.* заорати.
 Зунrsropfen, *v. a.* закоркувати, за-
 ткати коркомъ.
 Зунrsseide, *f.* скубанка шовкова.
 Зунrschen, *v. a.* засмолити.
 Зунrsagen, *v. n.* кинутися на що;
 хопити.
 Зунrsquellen, *v. n.* прибути.
 Зунrsrathen, *v. a.* дорадити, нага-
 лити.
 Зунrsrechnen, *v. a.* дочислити; припи-
 сати, вмѣнити.
 Зунrsrechnungsfähig, *adj.* котрому вмѣ-
 нити (приписати) можна, могу-
 чий одвѣчати.
 Зунrsrecht, *adv.* належито, добре.
 Зунrsrechtbringen, *v. a.* направити, до-
 ладу привести.
 Зунrsrechtsfinden, *v. g.* зарадити собѣ,
 знайтися добре.
 Зунrsrechtskommen, *v. n.* нагодитися,
 въ пору прийти; ладитися.

Зунrschlagen, *v. a.* уложити.
 Зунrschmachen, *v. a.* направити.
 Зунrschsetzen, *v. a.* упорядкувати,
 Зунrschweisen, *v. a.* напутити, на-
 поумити, научити; згрѣмати,
 збуркати.
 Зунrschweisung, *f.* научане, наука;
 згрѣмане.
 Зунrsche, *f.* намова; захоота.
 Зунrschen, *v. a.* намовляти, заохочу-
 вати.
 Зунrschen, *v. a.* полати; *v. n.* ви-
 ставати.
 Зунrschend, *adj.* вистающий, доста-
 точный.
 Зунrschert, *v.* означати вѣхати; хутко
 вѣхати; *v. a.* уѣздувати.
 Зунrsichten, *v. a.* приладити, приго-
 товити; *f.* Весфнцген.
 Зунrsichtung, *f.* приладжене, приго-
 товлене.
 Зунrsiegeln, *v. a.* засумути, заперти
 на засувѣ.
 Зунrsinnen, *v. n.* гнѣватися на кого.
 Зунrsößen, *v. a.* прикотити; *v. n.*
 покотитися.
 Зунrsossen, *v. n.* заржавѣти.
 Зунrsüd, *adv.* назадъ, взадъ.
 Зунrsüdbeben, *v. n.* струситися, здро-
 жати, стремѣти.
 Зунrsüdgeben, *v. d.* повернути, вер-
 нути.
 Зунrsüdbehalten, *v. a.* задержати.
 Зунrsüdbehaltung, *f.* задержане.
 Зунrsüdbekommen, *v. n.* назадъ одо-
 брати (одержати).
 Зунrsüdberufen, *v. a.* одликати.
 Зунrsüdberufung, *f.* одликане.
 Зунrsüdbiegen, *v. a.* одогнути.
 Зунrsüdbleiben, *v. n.* лишитися.
 Зунrsüdblicken, *v. n.* оглянутися, о-
 зирнутися.
 Зунrsüdbringen, *v. a.* назадъ приве-
 сти; привернути.

Зурідбенен, v. a. нагадувати собі що, згадати.

Зурідбрінген, v. a. одперти.

Зурідбрехен, v. a. одперти.

Зурідтеілен, v. n. назадъ спѣшити.

Зурідерhalten, v. a. назадъ получи-ти (одобрати).

Зурідерstatten, v. a. звернути.

Зурідерstattung, f. звернене.

Зурідfahren, v. n. назадъ ѣхати, повертати.

Зурідfahrt, f. поворѣтъ.

Зурідfallen, v. n. назадъ пасти.

Зурідfliegen, v. n. одлетѣти назадъ.

Зурідfliehen, v. n. назадъ утѣчи.

Зурідfließen, v. n. одплисти (назадъ).

Зурідfordern, v. a. назадъ жадати або домагатися.

Зурідführen, v. a. одвести.

Зурідgabe, f. оддане, звернене.

Зурідgeben, v. a. оддати, вернути.

Зурідgehen, v. n. назадъ йти, вертатися.

Зурідgewinnen, v. a. одограти.

Зурідgezogenheit, f. самота; за-тишъ (f.).

Зурідhaben, v. n. назадъ мати.

Зурідhalten, v. a. задержувати, га-мувати, пинити, стримувати.

Зурідhaltung, f. задержане, спине-не, стримане.

Зурідholen, v. a. назадъ прине-сти.

Зурідjagen, v. a. назадъ одогнати.

Зурідkehr, f. поворѣтъ.

Зурідkehren, v. n. повернути.

Зурідkommen, v. n. назадъ прийти, повернути; подпасти.

Зурідkunft, f. поворѣтъ.

Зурідlassen, v. a. лишити, зоста-вити.

Зурідlaufen, v. n. назадъ бѣгти.

Зурідlegen, v. a. одложити; одбути, уйти, уѣхати.

Зурідlehnen, v. n. задомъ опертися о що.

Зурідlenken, v. a. звернути вѣ-задъ.

Зурідliefern, v. a. назадъ оддати.

Зурідnahme, f. одобрание (назадъ).

Зурідnehmen, v. a. одобрати на-задъ.

Зурідprallen, v. n. одпирснути, од-скакувати.

Зурідrechnen, v. a. взадъ числити.

Зурідreise, f. ѣзда назадъ.

Зурідreisen, v. n. назадъ ѣхати.

Зурідreiten, v. n. берхомъ назадъ ѣхати.

Зурідrollen, v. a. котити назадъ; v. n. покотитися назадъ.

Зурідrüden, v. n. назадъ посуну-тися.

Зурідrufen, v. a. одкликати.

Зурідrufung, f. одкликане.

Зурідschaffen, v. a. одставити.

Зурідschallen, v. n. одгомонувати, лускати, лунати.

Зурідschauern, v. n. стремтѣти.

Зурідscheuchen, v. a. одполохати, одстрашити.

Зурідschiden, v. a. назадъ одослати.

Зурідschieben, v. a. одсунути.

Зурідschießen, v. a. ииb n. одстрѣ-лити.

Зурідschiffen, v. n. назадъ одпли-сти (кораблемъ).

Зурідschlagen, v. a. одбити.

Зурідschleichen, v. n. назадъ повзати.

Зурідschließen, v. n. назадъ заклю-чати.

Zurückschrauben, v. a. **одкрутити**, **одпрубовати**.
 Zurückschrecken, v. a. **одполошити**, **одполохати**, **одстрашити**; v. п. **стремѣти**.
 Zurückschreiben, v. a. **одписати**.
 Zurückschreiten, v. п. **взадъ (назадъ) йти**.
 Zurücksehen, v. п. **назадъ озиратися**.
 Zurücksehnen, v. г. **банувати за чимъ**. **тужити**, **бажати зновъ чого**.
 Zurücksein, v. п. **въ задъ (задомъ) бути**, **лишитися**.
 Zurücksenden, v. a. **назадъ одослати**, **звернути**.
 Zurücksendung, f. **одсылка**, **звернене**.
 Zurücksehen, v. a. **поставити назадъ**, **одсунути**, **понижити**.
 Zurücksetzung, f. **понижене**, **погорда**.
 Zurücksinken, v. п. **назадъ загрузути**.
 Zurückspringen, v. п. **назадъ одскочити**.
 Zurückstehen, v. п. **въ задъ (задомъ) стояти**.
 Zurückstoßen, v. a. **оддружити**.
 Zurückstreifen, v. a. **взадъ одгортнути**.
 Zurücktragen, v. a. **однести (назадъ)**.
 Zurücktreiben, v. a. **одогнати**.
 Zurücktreten, v. п. **одступити**.
 Zurückwälzen, v. a. **одкотити назадъ**.
 Zurückweichen, v. п. **одступити ober** **одвернутися назадъ**.
 Zurückweichen, п. **одвернене**.
 Zurückweisen, v. a. **одправити**, **оддалити**; **одкинути**, **звернути**.
 Zurückwenden, v. г. **одвернутися (назадъ)**.
 Zurückwerfen, v. a. **одкинути**, **назадъ кинути**, **одперти**.

Zurückwirken, v. п. **назадъ дѣлати**.
 Zurückwünschen, v. a. **назадъ бажати**.
 Zurückzahlen, v. a. **одплатити**.
 Zurückziehung, f. **одплата**.
 Zurückziehen, v. a. **одтягнути**, **одволѣчи (одволокти)**; **сich** — **одтягнутися**, **вернутися назадъ**.
 Zuruf, m. **одозва**; **закликане**.
 Zurufen, v. a. **закликати**, **одозваться (до кого)**.
 Zuruunden, v. a. **заокруглити**.
 Zurüsten, v. a. **приладити**, **приспособити**, **приготовити**.
 Zurüstung, f. **приладжене**, **приспособлене**.
 Zusäen, v. a. **засѣяти**.
 Zusage, f. **обѣщанка**, **обѣщаниця**.
 Zusagen, v. a. **приречи**, **обѣщати**; **годитися**, **служити**.
 Zusammen, adv. **вкупѣ**, **разомъ**, **вразъ**, **споломъ**, **заспѣмъ**, **галомъ**, **въ гуртъ**, **гуртомъ**, **на купу**, **загаломъ**, **въ одно**.
 Zusammenbäen, v. п. **зростися**.
 Zusammenbauen, v. a. **вкупѣ побудувати**.
 Zusammenbeißen, v. a. **стиснути**.
 Zusammenbetissen, v. a. **скликати**; **part. скликаний**.
 Zusammenberufung, f. **скликане**.
 Zusammenbetteln, v. a. **зжебрати**.
 Zusammenbiegen, v. a. **зогнути**.
 Zusammenbinden, v. a. **разомъ звязати**.
 Zusammenbitten, v. a. **спросити**.
 Zusammenblasen, v. a. **струбити**; **здути до купи**.
 Zusammenbrechen, v. a. **поломити на куснѣ**; v. п. **заломитися**.
 Zusammenbringen, v. a. **збирати разомъ ober** **до купи**, **звести до купи**.
 Zusammenpressen, v. a. **разомъ молотити**; **fig. аннорѣшити**.

- Zusammenbrüden**, v. a. вразъ овер разомъ печатати.
- Zusammenbrüden**, v. a. до купи сти-снути, здавити, зобгати, згнети.
- Zusammenfahren**, v. a. звестити, зво-зити; v. п. разомъ (вкупъ) въ-хати.
- Zusammenfallen**, v. п. разомъ упа-оти; сходитися.
- Zusammenfallen**, v. a. зрѣснати.
- Zusammenfassen**, v. a. обдѣлити, згромадити.
- Zusammenfegen**, v. a. змести до купи.
- Zusammenflechten**, v. a. сплѣтати, сплести, клѣтити.
- Zusammenfliegen**, v. a. златати, вола-тати; здѣлнати.
- Zusammenfliegen**, v. п. злѣтатися.
- Zusammenfließen**, v. п. сливатися.
- Zusammenfließen**, m. сугъчъ, збѣгъ.
- Zusammenfordern**, v. a. скликати до купи.
- Zusammenfrieren**, v. п. змерзнути, замержнути.
- Zusammenfügen**, v. a. сдѣлнати, скли-вти.
- Zusammenführen**, v. a. звести до купи, сполучити.
- Zusammengehören**, v. п. належати до купи.
- Zusammengießen**, v. a. зливати.
- Zusammenhalten**, v. a. держати ра-зомъ овер вкупъ; поробнати.
- Zusammenhaltung**, f. держане вку-пъ; поробнане.
- Zusammenhämtern**, v. a. сковати до купи, збити.
- Zusammenhang**, m. звязъ, сполуч-ностъ.
- Zusammenhängen**, v. п. мати звязъ, спосамити бути.
- Zusammenhauen**, v. a. зрубати, по-рубати, розсѣчи.
- Zusammenhäufen**, v. a. згромадити.
- Zusammenhäufung**, f. згромадження.
- Zusammenheften**, v. a. зашити.
- Zusammenheilen**, v. a. загойти.
- Zusammenheizen**, v. a. посторити, повархолити.
- Zusammenholen**, v. a. звести разомъ (до купи).
- Zusammenkaufen**, v. a. скупити.
- Zusammenkitten**, v. a. скитувати.
- Zusammenkleben**, v. a. склиѣти.
- Zusammenklingen**, v. п. звучати ра-зомъ.
- Zusammenkommen**, v. п. зойтися разомъ.
- Zusammentreiben**, v. п. злѣзти до купи.
- Zusammentunft**, f. згромадження, звѣздъ, соборъ.
- Zusammenlauf**, m. f. Duffauf.
- Zusammenlaufen**, v. п. збѣгчися.
- Zusammenleben**, v. п. разомъ жити.
- Zusammenlegen**, v. a. зложити (ра-зомъ).
- Zusammenleimen**, v. a. склиѣти.
- Zusammenlesen**, v. a. зобрати.
- Zusammenlöthen**, v. a. сдѣлнати, спо-вти.
- Zusammennähen**, v. a. зшити.
- Zusammennehmen**, v. a. разомъ зоб-рати.
- Zusammenpressen**, v. a. стиснути до купи.
- Zusammenrechnen**, v. a. счислити.
- Zusammenrollen**, v. a. звинути.
- Zusammenrotten**, v. г. скупитися, злотитися.
- Zusammenrufen**, v. a. скликати.
- Zusammenscharren**, v. a. згорнути, згромадити.
- Zusammenschieben**, v. a. збсунути.

- Zusammenschließen, v. a. пострѣляти ; складати.
- Zusammenschlagen, v. a. позбивати, помядрати.
- Zusammenschleppen, v. a. позволѣкати.
- Zusammenschmieben, v. a. скувати, спорѣти.
- Zusammenschreiben, v. a. пописати.
- Zusammenschrumpfen, v. p. скорчитися.
- Zusammensehen, v. a. разомъ зложити.
- Zusammenstufen, v. p. запастися.
- Zusammen sparen, v. a. збщадити.
- Zusammenstellen, v. a. поукладати, порбвнати, збщавити.
- Zusammenstimmen, v. p. згодитися.
- Zusammenstimmung, f. згода, ладъ.
- Zusammenstoßen, v. p. стикатися, ударити на себе ; v. a. разомъ товчи, ударити въ що.
- Zusammenstreichen, v. a. згорнути разомъ (до купи).
- Zusammenstürzen, v. p. завалитися, грвнути, вивернутися.
- Zusammen thun, v. a. получить, складати, збрати.
- Zusammen tragen, v. a. збирати, зносити.
- Zusammentreffen, v. p. зустрѣнутися.
- Zusammentreffen, p. зустрѣчь, зострѣть.
- Zusammentreiben, v. a. згонити (збгнати) до купи.
- Zusammentreten, v. p. збйтися до купи.
- Zusammenwachsen, v. p. зростися.
- Zusammenwachen, v. a. звѣяти.
- Zusammenwerfen, v. a. скинути до купи.
- Zusammenwickeln, v. a. звивати.
- Zusammenwuchern, v. a. баришничтвомъ нагромадити.
- Zusammenzählen, v. a. считати, злѣчити.
- Zusammenziehen, v. a. стягнути ; sich — стягнутися, скорчитися.
- Zusammenziehung, f. стягнене.
- Zusatz, m. додатокъ, прибавка ; приписка.
- Zuscharren, v. a. загребсти, засипати.
- Zuschauen, v. p. призиратися, приглядатися.
- Zuschauer, m. приглядникъ, вонецъ.
- Zuschicken, v. a. посылати що до кого, прислати.
- Zuschieben, v. a. присунути.
- Zuschlag, m. прибитокъ ; додатокъ.
- Zuschlagmesser, n. складний (складаний) нбжь.
- Zuschlagen, v. p. ударити на що, бити ; v. a. забити ; присудити ; замкнути.
- Zuschleppen, v. a. принести, причати, приволѣчи.
- Zuschließen, v. a. зачинити, заперти, замкнути.
- Zuschmeißen, v. a. кинути, докинути ; залопнути.
- Zuschmelzen, v. a. затопити.
- Zuschmieren, v. a. замазати, залѣпити.
- Zuschnallen, v. a. застягнути.
- Zuschneidbrett, n. кравальница.
- Zuschneidmesser, n. кравальникъ.
- Zuschneiden, v. a. прикроѣти.
- Zuschnitt, m. кроѣй.
- Zuschrauben, v. a. закрутити, пришрубувати.
- Zuschreiben, v. a. дописати, приписати.
- Zuschreien, v. p. закрячати.
- Zuschrift, f. письмо ; присвячене.
- Zuschuß, m. додаване, запомога.
- Zuschuß, m. доплата ; приливъ.

Zuschütten, v. a. засипати; доливати.

Zuschwärzen, v. n. заропитися.

Zuschwellen, v. n. запухнути.

Zuschwören, v. a. побожити, заприсягнути.

Zusehen, v. n. призиратися, приглядатися.

Zusehend, zusehendß, adv. очевидно, очевидно.

Zusein, v. imp. бути запертимъ.

Zusenden, v. a. присилати (до кого).

Zuseßen, v. a. додати, доложити; v. n. докучати, доскôrляти.

Zusichern, v. a. запевнити, забезпечити.

Zusiegeln, v. a. запечатати.

Zusinken, v. n. запасти, западати.

Zuspeife, f. перекусокъ.

Zusperren, v. a. заперти.

Zuspitzen, v. a. притесати, заострити.

Zusprache, f. напоминане.

Zusprechen, v. a. вмовлювати; (gerichtlich) присудити; v. n. звѣдати кого, загостити до кого.

Zuspringen, v. n. прискочити; зачинитися.

Zuspruch, m. захохта, додане духа ober сердца ober двавги; звѣдане; напоръ.

Zustand, m. станъ, бутокъ, доля, обстановка.

Zuständig, adj. належний, належний.

Zustehen, v. a. зашити; v. n. заколоти, колоти.

Zustehen, v. a. f. Erlauben; v. n. пристати, належати до кого.

Zustellen, v. a. заставити; eigenhändig — доручити.

Zusterben, v. n. по смерти кому достатися.

Zustimmung, f. призвôдъ, призволене.

Zustopfen, v. a. заткати; (ein Loch im Strumpfe) замережити.

Zustöpfeln, v. a. закоркувати.

Zustoßen, v. a. бости, друляти; v. n. зустрѣнути (зустрѣчати) кого; пригодитися, статися.

Zuströmen, v. n. приплисти, прибувати.

Zustürmen, v. n. ударити на що.

Zustürzen, v. a. кинутися на кого.

Zustutzen, v. a. притяти, прирѣзати.

Zuthat, f. заправа, приправа.

Zuthätig, adj. f. Gefällig.

Zutheilen, v. a. придѣлити.

Zuthun, v. a. зачинити, замкнути, зажмурити (von Augen).

Zuthun, n. приложено ся, помôчь.

Zutragen, v. a. принести, донести; sich — пригодитися, статися, дѣятися.

Zuträger, m. доносець.

Zuträgerin, f. доносиця.

Zuträglich, adj. пожиточний, хосенний.

Zuträglichkeit, f. пожиточность, хосенность.

Zutrauen, v. a. довѣрjати, завѣрjати, надѣятися, уповати.

Zutrauen, n. довѣрка, уповане.

Zutraulich, adj. довѣрчивий.

Zutraulichkeit, f. довѣрчивость.

Zutreffen, v. n. сповнитися, статися.

Zutreiben, v. n. поганяти, наганяти.

Zutreten, v. n. поступити; v. a. задоптати, затолочити.

Zutrinken, v. n. пити до кого, спивати чие здорове.

Zutritt, m. приступъ, вхôдъ.

Zuverlässig, adj. певний, нехибний, несомнящий, вѣрний.

Zuverlässigkeit, f. певность, вѣрность.

Zubersicht, f. уповане, надѣя, довѣрка, вѣра.

Zubersichtlich, adj. довърний.
 Zubor, adv. передъ тѣмъ, перше, напередъ.
 Zubörderst, adv. напередъ.
 Zuborkommen, v. п. випередити (кого), запобѣгти (чому), виручити кого, чемнимъ бути, заскочити, надскакувати.
 Zuborkommend, adj. запобѣгливий; ввѣдливий, чемний, моторний.
 Zuborkommenheit, f. ввѣдливость, чемність.
 Zuborkommung, f. випереджене.
 Zuborkommen, v. а. вѣщувати, перечувати.
 Zubortun, v. а. f. Übertreffen.
 Zuborterbüßigen, v. а. пророкувати, передсказати.
 Zubachß, m. приховокъ, прирѣстъ, приростокъ, f. Vermehrung.
 Zubachsen, v. п. зарости.
 Zubälzen, v. а. прикотити.
 Zubewege, adv. до дѣла, до кѣнца.
 Zubeweilen, adv. мнколи, часомъ, деколи.
 Zubeweisen, v. а. показати, нагалити.
 Zubewenden, v. а. звернути, обернути; нагалити.
 Zubewerfen, v. а. кинути до кого ober кому; закинути, прикинути, засипати.
 Zubewider, праер. противъ, проти, супротивъ, супроти; противно: прикро.
 Zubewiegen, v. а. обважити.
 Zubewinken, v. а. ипѣ п. кивнути (жоргнути) на кого.
 Zubewölben, v. а. засклепити.
 Zubewurf, m. довергъ.
 Zubzahlen, v. а. доплатити.
 Zubziehen, v. а. затягнути; (groß ziehen) плекати, рости, годувати;

набавити того чого, навести на кого що; (zu etwas ziehen) до чого прикликати, взяти

Zuziehung, f. затагнене; прикликане (до ради).

Zuzicht, f. доховокъ, приховокъ.

Zwängen, v. а. стискати, скуєсти.

Zwang, m. силоване, насилья, напѣръ, новеля. повинність.

Zwangsdienst, m. панщина, шильварокъ.

Zwängen, v. а. стискати, давити.

Zwangsfrei, adj. вольний, (свободний) одъ силована, ненасилований.

Zwanggefinde, n. поддана.

Zwangmittel, n. насильне средство.

Zwangrecht, n. право насилована (насил).

Zwangarbeit, f. насилована работа.

Zwangsmittel, n. насильне средство.

Zwangswrife, adv. черезъ насилу, насильно.

Zwanzig, num. двадцать, дваццять.

Zwanziger, m. двадцятилѣтний; двадцятка.

Zwanzigjährig, adj. двадцятилѣтний.

Zwanzigmal, adv. двадцать разъ (рази).

Zwanzigste, adj. двадцятый, дваццятый.

Zwanzigstel, n. двадцята часть.

Zwar, conj. вправдѣ, правда що; und zwar а то, имено.

Zweck, m. цѣль, (мета), намѣрене, конецъ, гадка.

Zwecke, f. (seltener Zweck) цвѣкъ.

Zweckdienlich, adj. ведучий до цѣли, оцѣтний цѣли.

Zwecken, v. а. подобити цвѣтами ;
v. п. намагати (лужати) до чого.

Zwecklos, adj. безъ цѣли, безъ на-
мѣрена.

Zweckmäßig, adj. догодный, одвѣт-
ный, одповѣдний.

Zweckwidrig, adj. противный цѣли
(намѣреню, гадцѣ).

Zwei, num. два, двѣ; двое.

Zweiarinig, adj. двораменный.

Zweibeinig, adj. двоногий.

Zweiblätterig, adj. дволитый.

Zweibecker, m. корабель зъ двома
покладами.

Zweideutig, adj. двозначный.

Zweideutigkeit, f. двозначность.

Zweidrittel, adv. двѣ третины.

Zweier, m. двойкъ.

Zweierlei, adj. двойкий.

Zweifach, adj. подвойный, двойкий.

Zweifalter, m. мотыль,

Zweifarbig, adj. двобарвный.

Zweifel, m. оумнѣвъ, сумнѣно.

Zweifeler, m. оумнѣвецъ.

Zweifelhaft, adj. сумнѣвый, сомняющий.

Zweifelhaftigkeit, f. сумнѣвость.

Zweifeln, v. п. сумнѣваться.

Zweifelhafne, adv. безъ сумнѣву,
бизовно.

Zweifelsucht, f. недовѣрство.

Zweifügelig, adj. двократный.

Zweifüßig, adj. двоногий.

Zweig, m. гыля, галузь, сучокъ, ги-
лець, вѣтвь, лѣторость, галуза,
коварь; *Obzweig* оливна галузь.

Zweige eines Berges рамеса гори;
— auf dem Hochzeitsbrote дере-
це, теремка.

Zweigespann, n. пароконка.

Zweigespräch, n. двороговорь.

Zweigig, adj. галузистый.

Zweiglieberig, adj. двочленный.

Zweihändig, adj. дворукий,

Zweihait, f. двойность.

Zweihörnig, adj. дворогий.

Zweihundert, num. двѣста, двѣстѣ.

Zweihundertste, adj. двосотный.

Zweijährig, adj. двольтный, дворѣч-
ный.

Zweikampf, m. поединокъ.

Zweiköpfig, adj. двуголовый.

Zweimal, adv. два разъ, двѣчи.

Zweimalig, adj. двократный.

Zweimonthlich, adj. двомѣсячный.

Zweischattig, adj. двотѣнный.

Zweischneidig, adj. двосѣчный.

Zweiseitig, adj. двобокый, двосто-
ронный.

Zweissig, adj. на двѣ особѣ.

Zweispaltig, adj. на двое разколе-
ный.

Zweispännig, adj. пароконный.

Zweispitzig, adj. двокончестый.

Zweistimmig, adj. двоголосый.

Zweistödig, adj. двоядровый, дво-
подровый, двоповерхный.

Zweistürbig, adj. двогодиный.

Zweishblig, adj. двоскладный.

Zweitägig, adj. дводневный.

Zweitausend, num. два тысяча.

Zweite, adj. другой.

Zweitel, n. половина.

Zweitend, adv. у-друге, у-вторе.

Zweiter, m. другой, второй.

Zweithellig, adj. двочастный.

Zweizadig, *zweizünftig*, adj. двозубый.

Zweizeilig, adj. двострѣнный.

Zweizöllig, adj. двоцалевый.

Zweizünftig, adj. двоязычный.

Zwisch, adv. въ-поперекъ, наскось.

Zwischart, f. двосѣчна сокира.

Zwischfell, n. болона, перепонка.

Zwerg, m. карликъ, (ивась); ман-
дрикъ.

Zwergbaum, m. мале дерево.

Zwerggattich, m. бжуръ.

- Zvergbohne, f. нѣмецкій горохъ, пѣша фасоля.
- Zvergin, f. карлица.
- Zvergweweibe, f. рокита.
- Zweifche, f. сливка.
- Zwidbohner, m. жолобковатый сверлякъ.
- Zwidel, m. клинъ.
- Zwidelbart, m. вуси (pl.).
- Zwicken, v. а. щипати, сѣпати, рвати; микати; доскóрляти, допѣкати.
- Zwidmühle, f. млинець.
- Zwidzange, f. клѣщъ (pl.).
- Zwieback, m. сухаръ.
- Zwiebel, f. цибуля.
- Zwiebelartig, adj. цибулястий.
- Zwiebelhändler, m. цибуляръ.
- Zwiebeln, v. а. терти цибулю.
- Zwiebrache, f. ралка, раленв.
- Zwiebrachen, v. а. и п. ралити.
- Zwiefach, adj. подвойный.
- Zweifalter, m. мотыль.
- Zwielicht, n. сумеркъ, сумракъ, морокъ.
- Zwiesel, m. росоха.
- Zwiespalt, m. роздво́й, незгода, рознация, суперечка.
- Zwietracht, f. незгода.
- Zwillisch, m. цвилыхъ.
- Zwillischen, adj. цвилеховий.
- Zwilling, m. близнюкъ, близня.
- Zwillingbruder, m. близнюкъ.
- Zwilling Schwester, f. близнючка.
- Zwinge, f. шпуга.
- Zwingen, v. а. силувати, нуждити, неволити, насилувати; f. Überwältigen, Zwingen.
- Zwinger, m. силовачъ; межистѣнв.
- Zwingherr, m. насилвачъ.
- Zwingherrschaft, f. насильно панованв.
- Zwirn, m. нитки.
- Zwirnen, adj. нитяний.
- Zwirnen, v. а. крутити нитки; (von der Kasse) муркотѣти.
- Zwirnfaden, m. нитка.
- Zwirnhandschuh, m. нитяна рукавичка.
- Zwirnstrumpf, m. нитяна ногавка.
- Zwirnwinde, f. вюрóкъ, (gen. вюрá).
- Zwischen, праер. мѣжь, помѣжь, межи, промѣжь.
- Zwischenast, m. перерва мѣжь дѣями.
- Zwischenbemerkung, f. примѣтка втречена.
- Zwischenfall, m. Zwischenbegebenheit, f. сприклучай.
- Zwischengericht, n. посередна справа.
- Zwischenhandel, m. посередна торговля.
- Zwischenhandlung, f. посередна подѣя.
- Zwischenraum, m. перерва, промичка, прогалина.
- Zwischenreich, n. межцарство.
- Zwischensatz, m. f. Parenthese.
- Zwischenspiel, n. межигра.
- Zwischenstunde, f. перерва мѣжь годинами; посередна година.
- Zwischensträger, m. сплутникъ, переплуть.
- Zwischenwand, f. запольна стѣна.
- Zwischenzeile, f. посередна стрóчка; продѣлка мѣжь стрóчками.
- Zwischenzeit, f. посередний часть, перерва.
- Zwist, m. колотъ, сварка, суперечка, спóръ.
- Zwistig, adj. незгодный, сварливый; вадливый.
- Zwitschern, v. п. джерготати, цвѣркати.
- Zwitter, m. мѣшанецъ; adj. мѣшанный; — blume, f. мѣшанный цвѣгъ.
- Zwölf, num. дванадцать, дванадцать.
- Zwölffedig, adj. дванадцатокутный.

Zwölfest, n. дванадцятокутъ.
 Zwölferlei, adj. дванадцатеричный.
 Zwölfingerdarm, m. дванадцатьца-
 лева кишка.
 Zwölfjährig, adj. дванадцатѣлѣтний.

Zwölfstündig, adj. дванадцатьгодин-
 ний.
 Zwölftel, adj. дванадцатий.
 Zwölftel, n. дванадцатка.
 Zwölfter, m. дванадцатый; дванад-
 цатеро, тузинъ.

Verzeichniß

der gewöhnlichsten männlichen und weiblichen Taufnamen.

Adam, m. Адамъ.
 Aemilian, m. (Aemil) Омелянъ, О-
 мелько.
 Agathe, f. Гапка, Гаська, Гафия,
 Агафия.
 Agrippine, f. Горпина.
 Albrecht, m. Ольбрахтъ, Ольбрехтъ,
 Ольбертъ.
 Alexander, m. Олександръ.
 Alexis, (Alexius) m. Олекса, Олек-
 сѣй, Алексѣй, Лесь, Лесько.
 Amabeus, m. Амадей.
 Anastasia, f. Настя, Настя.
 Anastasius, m. Настасъ.
 Andreas, m. Андръй, (Ондръй), Ан-
 друсъ.
 Angelika, f. Анелька.
 Anna, f. Ганна, Анна, Ганя, Гану-
 ська, Гандзя.
 Anton, m. Онтонъ, Янтонъ.
 Artemius, m. Артемий.
 Aquiline, f. Кулина.
 Athanasius, m. Опанасъ, Панасъ,
 Танасъ, Панаско.
 Aginia, f. Оксана.
 Barbara, f. Варвара, Варварка.
 Bartholomäus, m. Бартоломей, Барг-
 ко.
 Basilius, m. Василь, Василий.
 Bernhard, m. Борсѣ.
 Boleslaus, m. Болеславъ.

Christian, m. Христианъ, Крестинъ.
 Christine, f. Христина, Хрестя,
 Крестина.
 Chariton, m. Харко, Харитинъ.
 Chrysostomus, m. Злагоустъ, Злаго-
 устий, Хризостомъ.
 Ciprian, m. Купръй.
 Conrad, m. Кондратъ.
 Constantin, m. Константинъ, Костъ.
 Cornelius, m. Корнѣй, Корнило,
 Корнихъ.
 Cosmus, m. (Cosmas) Кузьма.
 Chrill, m. Кирило.
 Daniel, m. Данило, Данилко, Данько.
 David, m. Давидъ.
 Damian, m. Демко.
 Demetrius, m. Дмитръ.
 Dionys, m. Денисъ, Дениско.
 Dorothea, f. Дарка, Оларка.
 Elias, m. Илько, Илия, Иля.
 Elisabeth, f. Елизавета.
 Emanuel, m. Мануѣль.
 Emil, m. Омелянъ,
 Градин, m. Гарасимъ.
 Eudoxia, f. Явдоха, Олокия, Овдя.
 Eugen, m. Евгений.
 Euphrosyne, f. Фрузина, Прися.
 Eustachius, m. (Eustathios) Остапъ,
 Остапко.
 Euthymian, m. (Euthymus) Евтухъ.
 Euthymius, m. Йовхимъ.

Ева, f. Евка.
 Franz, m. Францшокъ.
 Franziska, f. Францшка.
 Friedrich, m. Фридрихъ.
 Gabriel, m. Гаврило, Гаврилъ.
 Georg, m. Юрко, Юрий, Юръ.
 Gottfried, m. Богомиръ.
 Gottlieb, m. Богомилъ.
 Gregor, m. Григорий, Гривъ, Гривъ-
 ко, Гриць, Грицко.
 Gretchen, p. f. Margarethe.
 Hans, m. Гансъ; Ивасъ, Иванъ.
 Heinrich, m. Индрихъ.
 Helene, f. Олена, Галка.
 Hiachth, m. Яцко, Яцина, Яць.
 Hilarius, m. Ляривѣлъ, Ляривѣнъ.
 Hippolyt, m. Иполитъ.
 Jacob, m. Яковъ.
 Jacobine, f. Яковлена.
 Jeremiaß, m. Еремия, Ярема.
 Ignaz, m. Гнатъ, Игнатъ, Гнатко.
 Joachim, m. Якимъ.
 Johann, m. Иванъ.
 Johanna, f. Ивана, Гаська, Га-
 нуська (sig. Анна).
 Josef, m. Оскаъ, Исско, Йосифъ.
 Srenaus, m. Ириной, Оришко.
 Irene, f. Орина, Оришка, Ирина.
 Sidor, m. Зидоръ.
 Julian, m. Улянъ, Юлько.
 Justiane, f. Уляна.
 Julie, f. Юлька.
 Justin, m. Юстинъ.
 Justine, f. Юстина, Устя.
 Karl, m. Король, Кароль.
 Karoline, f. Королька, Каролька.
 Kaspar, m. Касперъ (gen. Каспра).
 Katharina, f. Катерина, Катря,
 Каська.
 Konrad, m. Конаратъ.
 Laurenz, m. Лаворъ, Лаврентий.
 Laurentia, f. Лаврина.
 Leo, m. Левъ, Левко, (Лесъ, Лесько
 auch Alexiß).

Leontius, m. Левонъ.
 Lucas, m. Лука, Луць, Луцько.
 Lucian, m. Лукьянъ, Луць.
 Ludwig, m. Людвикъ.
 Magdalene, f. Магдалина.
 Magnus, m. Максимъ.
 Mararius, m. Макарий, Макала.
 Marcus, m. Марко.
 Maria, f. Мария, Марися, Маруся.
 Marthe, f. Марта.
 Martin, m. Мартянъ.
 Maximilian, m. Максимилианъ.
 Maximus, m. Максимъ.
 Melanie, f. Маланка, Маланка.
 Michael, m. Михайло, Михайлъ.
 Michel, m. Михасъ, Микалко.
 Moritz, m. Мориць.
 Moser, m. Мусѣй, Мойсей.
 Natasie, f. Наташка.
 Nestor, m. Несторъ.
 Nicephorus, m. Ничипоръ.
 Nicetas, m. Микита, Никита.
 Nicolaus, m. Миколай, Николай,
 Микола, Никола.
 Olga, f. Ольга.
 Onuphrius, m. Онофрѣй, Онѣро,
 Онуфро.
 Paul, m. Павло.
 Pauline, f. Павлина.
 Parasceva, f. Парашка, Паранька.
 Pelagia, f. Полагна, Малажка.
 Pantaleon, m. Панталемонъ, Панта-
 лимонъ, Панько, Пантелѣй, Па-
 ликопа.
 Parthenius, m. Пархимъ.
 Peter, m. Петро.
 Philipp, m. Пилипъ.
 Protopius, m. Прокѣпъ, Пропъ.
 Romanus, m. Романъ.
 Rosine, Rose, f. Розина, Рузька.
 Salome, f. Саломея.
 Samuel, m. Самойло.
 Sigismund, m. Жигасмондъ.

Simeon, m. Семѣнъ, Семко.
 Sophie, f. Зофия, Зоська.
 Sophronius, m. Супрунъ, Сопронъ.
 Spiridion, m. Свиридъ, Свиридко.
 Stanislaus, m. Станиславъ.
 Stephan, m. Степанъ.
 Stephanie, f. Стеха, Стешка.
 Terentius, m. Терешко.
 Thabbäus, m. Тадей.
 Thekla, f. Текля.
 Theodor, m. Федоръ, Федорій, Фель,
 Федько, Богданъ.
 Theodosius, m. Богданъ, Теодозій.
 Theophan, m. Теофанъ.

Tetianna, f. Тетяна, Тецька.
 Therese, f. Тереська.
 Thomas, m. Тома, Хома.
 Timotheus, m. Тимко, Тиммишъ.
 Titus, m. Титъ.
 Tobias, m. Тобій.
 Wenzel, m. Вячеславъ.
 Wladimir, m. Володимиръ, Володи-
 мирко, Володарко.
 Xaver, m. Ксаверко.
 Xenophont, m. Ксенофонть.
 Zacharias, m. Харко, Захарко.
 Zenobius, m. Зинько.
 Zenobia, f. Зинька.

Abkürzungen.

	bedeutet	
adj.	—	Adjectivum.
adv.	—	Adverbium.
conj.	—	Conjunction.
f.	—	Femininum.
int.	—	Interjection.
m.	—	Masculinum.
n.	—	Neutrum.
num.	—	Numerale (Zahswort).
part.	—	Participium.
pl.	—	Plural.
pron.	—	Pronomen.
praep.	—	Praeposition.
v. a.	—	Verbum activum.
v. imp.	—	verbum impersonale.
v. n.	—	Verbum neutrum.
v. r.	—	Verbum reciprocum.

~~252/253~~

Berichtigungen.

(Erster Band.)

Seite	III	Zeile	11	von oben	ließ	науку	anstatt	науки;
"	VII	"	11	von unten	"	самогласныхъ	"	согласныхъ;
"	VIII	"	1	von oben	"	звичайно	"	нѣколи;
"	X	"	7	"	"	змышною	"	змышною;
"	X	"	11	"	"	торонныхъ	"	тормныхъ;
"	XI	"	10	"	"	копіа	"	копіи;
"	XV	"	13	"	"	наведені	"	наведенѣ;
"	XV	"	14	"	"	що	"	щѣ;
"	XV	"	18	"	"	повинный	"	повинни;
"	XVI	"	5	"	"	мягкого	"	средного;

Statt словаря ist in der Vorrede überaß словаря zu lesen.

Seite.	Zeile	v. ob.	Spl.	1	ließ	однѣности	anstatt	одѣности;
7	13	"	"	2	"	одоходить	"	одоходить;
9	19	"	"	1	"	одоляне	"	одоля;
9	24	"	"	1	"	хилкий	"	хилкій;
14	14	"	"	2	"	обвирати	"	обвирати;
14	1	v. unt.	"	2	"	кляканемъ	"	кляканемъ;
15	1	"	"	1	"	повзанемъ	"	повзанемъ;
22	2	v. ob.	"	1	"	вирватися	"	вирватися;
22	9	"	"	1	"	вирване	"	вирване;
69	3	"	"	2	"	горопаншикъ	"	горопаншикъ;
109	16	v. unt.	"	2	"	виставникъ	"	виставлець;
173	4	"	"	2	"	проломисько	"	точка пролому;
215	21	"	"	2	"	перелѣтати	"	перелѣтити;
234	20	v. ob.	"	2	"	заклинити	"	заклинити;
241	4	"	"	2	"	одноконка	"	одноконька;
243	22	v. unt.	"	2	"	надважка	"	проважка;
249	15	v. ob.	"	2	"	на що	"	въ що;
253	2	"	"	1	"	розъяритися	"	розяритися;

Seite.					ließ	anstatt	
254	Zeile	8	b. unt.	Spf. 1	предпринимачъ	anstatt	предприемциъ ;
254		4	"	"	"	"	однати
256	"	2	"	"	"	"	розгулюватися ;
256	"	1	"	"	"	"	вигулюватися ;
257	"	13	"	"	"	"	потрястися ;
258	"	16	b. ob.	"	"	"	mano ;
259	"	17	"	"	"	"	снасть ;
259	"	11	b. pnt.	"	"	"	синиця ;
260	"	18	"	"	"	"	снѣдйй, блеклий
261	"	8	b. ob.	"	"	"	замяздрити ;
262	"	15	"	"	"	"	виливъ ;
264	"	9	"	"	"	"	купно ;
265	"	18	"	"	"	"	вимураений
265	"	20	"	"	"	"	освобождено ;
269	"	20	"	"	"	"	надложити
269	"	13	b. unt.	"	"	"	задеревѣлий
270	"	2	"	"	"	"	первѣснокъ ;
270	"	15	b. ob.	"	"	"	витанцювати ;
272	"	4	b. unt.	"	"	"	гнетаръ ;
272	"	14	b. ob.	"	"	"	плекальництво ;
273	"	3	"	"	"	"	запеклий ;
273	"	10	"	"	"	"	розгнѣвати ;
273	"	2	b. unt.	"	"	"	ослячий ;
274	"	10	b. ob.	"	"	"	зачати ;
274	"	8	"	"	"	"	випадковий ;
275	"	2	b. unt.	"	"	"	бабчый ;
276	"	12	"	"	"	"	вѣрь ;
277	"	15	b. ob.	"	"	"	пожимливий ;
277	"	20	b. unt.	"	"	"	хосень ;
278	"	12	"	"	"	"	бездѣ ;
278	"	12	"	"	"	"	проколоти ;
279	"	10	b. ob.	"	"	"	хубный ;
279	"	3	"	"	"	"	хубный ;
279	"	4	"	"	"	"	неслушый ;
280	"	8	"	"	"	"	свѣйна ;
280	"	21	"	"	"	"	гербъ (знакъ) ;
280	"	1	"	"	"	"	на ;
280	"	10	"	"	"	"	барвѣництво ;
280	"	4	b. unt.	"	"	"	перемѣна ;
281	"	19	b. ob.	"	"	"	спѣвка ;
281	"	6	b. unt.	"	"	"	форосту ;
281	"	3	"	"	"	"	плѣтъ ;
282	"	16	b. ob.	"	"	"	лидарувати ;

Seite.									
284	Zeile	13	b. ob.	Spf.	1	lies	вмѣтне	anstatt	вмѣтше;
284	"	13	b. unt.	"	1	"	неправильно	"	неправильно;
285	"	13	"	"	2	"	тонкошерстный	"	тонкошертный;
286	"	12	b. ob.	"	1	"	Апборн	"	Апбор;
286	"	12	b. unt.	"	1	"	лелея	"	лелея;
287	"	5	b. ob.	"	1	"	Майоръ	"	маюръ;
287	"	7	"	"	2	"	фельдцейгмайстеръ	"	фельдцейгмайст.
288	"	12	b. unt.	"	2	"	святочный	"	звяточный;
288	"	9	"	"	2	"	непохибный	"	неполибный;
288	"	1	"	"	2	"	непохибность	"	неполибность;
289	"	13	"	"	2	"	дранте	"	дрантъе;
291	"	12	"	"	1	"	одъ огню	"	одъогневе;
291	"	3	"	"	2	"	бутюки (pl.)	"	бутюка;
292	"	22	"	"	1	"	пѣльснь	"	пѣльень;
292	"	4	b. ob.	"	2	"	пальмица	"	палмица.
293	"	9	"	"	1	"	викрути	"	викруте;
294	"	16	"	"	1	"	рибачка	"	рибачка;
294	"	1	"	"	2	"	приконопа	"	приколона;
295	"	15	b. unt.	"	1	"	ровень	"	ровель;
295	"	7	"	"	1	"	плоский	"	плоський;
295	"	16	"	"	2	"	начальничий	"	начальникий;
296	"	5	"	"	1	"	плетѣнка	"	плетѣнва;
287	"	8	b. ob.	"	2	"	аршинникъ	"	артинникъ;
298	"	1	"	"	1	"	зѣ рушницѣ	"	зѣ ручницѣ;
299	"	15	b. unt.	"	1	"	стадо	"	стадъ;
300	"	5	b. ob.	"	2	"	въ наслѣдки	"	въ наслѣдство;
301	"	12	"	"	1	"	прискоршено	"	прискороршено;
304	"	5	"	"	1	"	провозникъ	"	повозникъ;
304	"	11	b. unt.	"	1	"	бахромникъ	"	бахрамникъ;
307	"	6	"	"	2	"	кремѣзний	"	кремѣзний;
310	"	9	b. ob.	"	2	"	дочутливость	"	дочутгивость;
311	"	12	b. unt.	"	1	"	пѣдвалина	"	пѣвала;
311	"	1	b. ob.	"	2	"	пять	"	пять;
311	"	6	b. unt.	"	2	"	голки	"	игли;
312	"	2	b. ob.	"	1	"	ся	"	я;
316	"	7	"	"	2	"	дობоръ	"	портъ;
317	"	14	b. unt.	"	1	"	гостину	"	гостину;
318	"	1	"	"	2	"	кровъ (f.)	"	кровъ;
321	"	19	"	"	2	"	носячий	"	носячи;
321	"	4	"	"	2	"	одповѣдъ	"	одповѣдъ;
322	"	18	"	"	1	"	(взаѣмне)	"	(взаѣмне) f.;
322	"	8	b. unt.	"	2	"	печать	"	печать;
324	"	13	"	"	1	"	вслухати	"	виссухати;

Seite.						
326	Seite	13	v. ob.	Epl.	2	lieb von anstatt — пом.;
327	"	15	"	"	2	" ладшивей. " ладшивей;
328	"	1	"	"	2	" односить " односить;
329	"	11	v.	unt.	2	" спольный " спольный;
331	"	19	v. ob.	"	1	" прямой " прямой;
331	"	5	v.	unt.	1	" оруа... " оруа...;
334	"	18	"	"	1	" Eßlant " (Eßlant);
335	"	10	v. ob.	"	2	" товаришский " товаришский;
335	"	4	v.	unt.	2	" морщина " морщина;
339	"	12	v. ob.	"	1	" латовъ " латовъ;
340	"	2	v.	unt.	2	" локость " локость;
348	"	2	v. ob.	"	2	" Богуславъ " Богуславъ;
348	"	2	v.	unt.	2	" лолобало " лолобало;
349	"	20	v. ob.	"	1	" рядавецъ " рядавецъ;
350	"	3	"	"	2	" ужасный " ужасный;
350	"	5	"	"	2	" бѣлий " бѣглый;
351	"	9	v.	unt.	2	" шолудивецъ " шолодивецъ;
356	"	18	"	"	1	" ивняа " ивнякъ;
358	"	4	v. ob.	"	1	" лахманяръ " лахманъ;
359	"	1	"	"	2	" пѣвшовковий " пѣвшокковий;
364	"	19	"	"	2	" нечулий " нечульный;
364	"	2	v.	unt.	2	" твердокожий " твердекожий;
364	"	13	v. ob.	"	2	" подробности " подробности;
370	"	1	"	"	1	" горчикъ " горчекъ;
371	"	2	"	"	1	" поганцѣвъ " поганьцѣвъ;
371	"	14	"	"	1	" цѣлий " зѣлый;
377	"	22	"	"	1	" терпкость " жерпкость;
378	"	5	v.	unt.	1	" пановилый " наповитый;
381	"	16	v. ob.	"	1	" чвачъ " чвагъ;
386	"	5	"	"	1	" вислѣдокъ " вислѣдокъ;
387	"	7	"	"	1	" лелзъ " белзъ;
387	"	6	"	"	2	" опаристый " опаростый;
387	"	2	v.	unt.	2	" Надмайстеръ " Надмистеръ;
388	"	1	v. ob.	"	1	" гордость " гордость;
388	"	9	"	"	2	" подворце " подворце;
389	"	13	"	"	1	" подворе " подворе;
389	"	15	"	"	1	" жолубчастый " жолубчастый;
389	"	12	v.	unt.	2	" перекупнѣмъ " перекупнѣмъ;
389	"	13	v. ob.	"	1	" ровистый " бужистый;
391	"	17	"	"	2	" вѣсти " вѣстѣ;
392	"	7	v.	unt.	2	nach коць einzuschalten парокъ;
393	"	15	"	"	2	lieb псярня anstatt псярня;
395	"	20	v. ob.	"	1	" яцинтъ " якинтъ;

Seite.				ließ		anstatt	
399	Zeile 1	b. ob.	Spft. 2	увѣдомленій		увѣдомленъ ;	
400	" 13	" "	" 2	поокромити	"	поскромити ;	
400	" 10	" "	" 2	самоодежь	"	самодежь ;	
402	" 16	" "	" 1	Zäterin	"	Zäterie ;	
404	" 7	b. unt.	" 2	клягъ	"	глебъ ;	
408	" 3	b. ob.	" 1	вѣбѣйка	"	вѣбѣйка ;	
409	" 9	" "	" 1	звукъ горловий	"	буква гортанна ;	
413	" 21	b. unt.	" 1	записна	"	замазъна ;	
413	" 12	" "	" 1	сяжневе	"	сяжне ;	
416	" 17	" "	" 1	клюбъ	"	сходьба ;	
418	" 6	b. ob.	" 1	чиколонокъ	"	чиколинокъ ;	
418	" 8	" "	" 1	закостенѣти	"	закостинѣти ;	
419	" 20	" "	" 2	ковѣръ	"	ковѣръ ;	
421	" 1	" "	" 2	збѣже	"	збѣжѣ ;	
421	" 12	" "	" 2	дробити	"	дробитѣ ;	
423	" 15	b. unt.	" 1	крамарница	"	крямарница ;	
426	" 5	b. ob.	" 1	шпаѣти	"	шпати ;	
427	" 13	" "	" 1	жолубъ	"	жалубъ ;	
428	" 3	b. unt.	" 1	палениця	"	палиниця ;	
428	" 5	" "	" 2	dim.	"	дѣя ;	
429	" 16	" "	" 2	гѣсть	"	гость .	

Bei den substantiven ist nach k und x nicht à sonderu ж zu gebrauchen.

Seite.				ließ		anstatt	
4	Zeile 8	b. ob.	Spft. 2	ober срѣвна		одсрѣвна ;	
10	" 6	" "	" 2	кладка	"	клатка ;	
22	" 12	" "	" 1	довѣзь	"	довѣзь ;	
27	" 12	" "	" 2	хистъ	"	хиста ;	
28	" 8	b. unt.	" 2	покрѣпляющий	"	прокрѣпляющій ;	
32	" 12	b. ob.	" 2	маймуръ,	neben	марморгъ ;	
40	" 1	b. unt.	" 1	мѣдъ	anstatt	ѡмѣдъ ;	
40	" 2	" "	" 2	чиншъ	"	чиншъ ;	
61	" 8	b. ob.	" 1	ночнй	"	ноянй ;	
78	" 3	" "	" 2	рипарська	"	риперська ;	
96	" 20	" "	" 1	учитель	"	научитель ;	
111	" 4	b. unt.	" 2	правило	"	правѣло ;	
145	" 8	b. ob.	" 2	пѣнитися	"	пѣнитисе ;	
153	" 3	" "	" 1	лавка	"	лавак ;	
156	" 1	b. unt.	" 1	шлюзь	"	шлюсь ;	
191	" 5	" "	" 1	засѣданй	"	засѣданъ ;	
201	" 22	" "	" 1	розширити	"	розширати ;	

Seite.

215	Zeile 11	b. ob.	Сплт. 1	«	бормотунъ	anstatt бармотунъ ;
216	« 1	«	« 2	«	шкребакъ	« шкрябакъ ;
253	« 3	«	« 1	«	объхати	« обѣхати ;
254	« 11	b. unt.	« 1	«	взаемна	« взаимна ;
271	« 18	b. ob.	« 1	«	пѣданѡсть	« пѡданѡсть ;
278	« 1	b. unt.	« 1	«	опущене	« опушене ;
292	« 18	«	« 2	«	здринтавѣти	« ѡдринтавѣти ;
297	« 20	b. ob.	« 2	«	нететомъ	« нетежомъ ;
320	« 4	«	« 2	«	прадавнина	« придавнина.
376	« 4	«	«	«	Сѡjunction	« Сѡjunction.

Аннеркунг. Nach den palatalen Konsonanten ж, ч, ш, щ ist die Deklination der Substantiva in diesem Wörterbuche nicht gleichmäßig durchgeführt. Es kommen Formen vor, wie: мужи und мужѣ (beides nom.), души und душѣ (beides gen.), плащомъ und плащемъ (beides abl.). Auch bei den substantiven der vierten Declination auf ь kommen in diesem Wörterbuche zweifache Formen vor: костью und костью (abl.), костей und костей (gen. pl.). In der Schriftsprache werden beide Formen in obigen Fällen gebraucht; es ist Sache der Grammatik diesen schwankenden Sprachgebrauch zu regeln.

Bayerische
Staatsbibliothek
München

YNS;
SRS;
YK;
SRS;
OCS;
BE;
SRS;
SRS;
tion.

i bi 26
qlebrin
i un yun
amors sa
en der se
je vortch
unb dert
SRS
mnd bre

Buchbinderei
SCHWAIBL
München

Digitized by Google

